

Annotation

У книжці з погляду біології та теорії еволюції в єдиній системі й у вичерпному обсязі описано й пояснено принципи та особливості взаємин чоловіка й жінки, а також принципи устрою та функціонування людських суспільств від побутового до геополітичного рівня, починаючи від епохи нижнього палеоліту й до наших днів. Описано біологічну логіку еволюційно-го, історичного та культурного процесу. Пояснено біологічні причини демографічної кризи в розвинених країнах. Детально розібрано біологічну природу релігії, культури, любові, щастя і сенсу життя. У висновку дано прогнози та практичні рекомендації від побутового до геополітичного рівня.

Незважаючи на науковий зміст, книга написана як популярна і розрахована на найширше коло читачів.

Жінка. Підручник для чоловіків. 3-е видання: - Єкатеринбург, 2014 - 392 с.

ISBN 978-5-905522-14-7

© О.О. Новосьолов, 2014

Зміст

ПЕРЕДМОВА.....	5
ВСТУП	7
ГЛАВА 1.	8
Самець і самка. Біологічна еволюція стосунків.....	8
1.1 Еволюція виду і вроджені програми поведінки	8
1.2 Первісне стадо та видова специфіка	11
1.3 Робота основних програм. Самозбереження. Статевий та ієрархічний блок. Інстинкт ватажка. Інстинкт території. Вроджена мораль та інстинкт "убий". Інстинкт "вкради"	12
1.4 Зброя як фактор еволюції	17
1.5 Первісне плем'я. Функціональна структура. Структура ієрархії. Структура міжстатевих відносин.	19
1.6 Баланс домінування. Патріархат і матриархат.	26
1.7 Народження Людства	29
ГЛАВА 2. Чоловік і жінка. Біологічна історія цивілізації.....	31
2.1 Культурні нашарування і компенсаційні механізми. Релігії як системи протидії стадним інстинктам і балансування міжстатевих відносин	31
2.2 Еволюція соціумів. Типи ієрархій. Держави - палаци. Пірамідальні монархії	34
2.3 Античні демократії	36
2.4 Велика Римська імперія	37
2.5 Християнська цивілізація	38
2.6 Релігія як система перепрошивки, видова ознака і параметр природного відбору. Типи релігій. Логіка історичного процесу	39
2.7 Біологічний зміст основних релігійних понять. Короткий словник	42
2.8 Короткий біологічний зміст Біблії	43
2.8.1 Старий Заповіт	43
2.8.2 Новий завіт	43
2.9 Альтруїзм	44
2.10 Ватажок і соціум	45
2.11 Культурна корекція міжстатевих стосунків	47
2.12 Витрати цивілізації	51
2.13 Сучасний світ	52
2.14 Західна цивілізація	52
2.15 Ісламська цивілізація	54
2.16 Росія	55
ГЛАВА 3. Формула любові	60

3.1 Формула кохання	60
3.2 Особливості сексуального полювання	61
3.3 Режим тестування чоловіка	63
3.4 Замануха.....	68
3.5 Залицяння	69
3.6 Кохання.....	70
3.7 Інверсія домінування, домінування і цикли формули кохання	72
3.8 Жіночі зради	76
ГЛАВА 4. Чоловік при матріархаті.....	79
4.1 Чоловік і його світ. Інверсія світу чоловіка при матріархаті.....	79
4.2 Чоловік очима жінок	82
4.3 Чоловік і потомство.....	85
4.4 Виховання чоловіка	86
4.5 Зрада матір'ю сина	88
4.6 Школа	89
4.7 Лінії долі	91
4.8 Дискримінація чоловіків у сучасних матріархальних країнах	95
ГЛАВА 5. Чоловік і жінка як партнери	98
5.1 Стосунки партнерів	98
5.2 Сім'я	100
5.3 Шлюб	102
5.4 Традиційний шлюб	104
5.5 Партнерський шлюб	106
5.6 Паразитичний матріархальний шлюб (побутова проституція)	106
ГЛАВА 6. Вільний сексуальний ринок.....	110
6.1 Назад у первісне стадо	110
6.2 Секс як товар.....	110
6.3 Вільний стадний сексуальний ринок у сучасному суспільстві.....	112
6.4 Повії, пристойні жінки, повії та стерви	113
6.5 Культ стерви	115
6.6 Шахрайки сексуального ринку. Динамщиці.....	117
6.7 Колишні	120
6.8 Сексуальна біржа	121
6.9 Культура сексуальної провокації	122
6.10 Доплата за секс і роздільні гаманці	123
6.11 Хижацький кримінальний характер сексуального ринку	123
6.12 Чи можлива справжня дружба між чоловіком і жінкою.....	124
6.13 Наслідки стадного вільного сексуального ринку для соціуму	125
ГЛАВА 7. Управління чоловіком.....	127
7.1 Взаємодія людської самки з різними самцями	127
7.2 Міфи.....	127
7.3 Подвійний стандарт	129
7.4 Корпоративна жіноча солідарність.....	130

7.5 "Жіноча логіка"	131
7.6 Створення <i>комплексу провини</i>	133
7.7 Створення комплексу неповноцінності (невідповідності образу "справжнього чоловіка")	136
7.8 Провокації	139
7.9 Розводки	140
7.10 Жіночі прийоми психологічного бою	140
7.11 Сексуальний терор як засіб управління чоловіком	143
7.12 Відмова в сексі як інструмент дресирування	144
7.13 Ранковий секс як лакмусовий папірець стосунків	145
7.14 Емоційне накручування. Істерика	146
7.15 Емоційний терор (істерія)	146
7.16 Психологічний пресинг (пиляння)	146
7.17 Маніпуляція страхом втратити. Шантаж розлученням	147
7.18 Технологія сімейної сварки	147
7.19 Спільна експлуатація чоловіка роботодавцем і жінкою	148
7.20 Планування стосунків	149
7.21 Технологія дресирування	149
7.22 Жага й демонстрація влади	149
7.23 Формування громадської думки та демонстрація ставлення як засіб влади	151
7.24 Сурогатні чоловіки	151
7.25 Трюки "У мене болить голова (нога, спина, попа, потрібне підкреслити)", "Я втомилася"	152
7.26 Захоплення і мічення території та ресурсів	153
7.27 Технологія здійснення влади типу "сірий кардинал"	154
7.28 Що таке розумна жінка	155
7.29 Для засмучення немає причин	156
ГЛАВА 8	158
8.1 Жінки невдахи	158
8.2 Цілі фемінізму	161
8.3 Стратегія війни статей	161
8.4 Тактика війни статей	161
8.5 Збільшення чисельності сексуальних меншин	164
8.6 Розвал існуючих пар і сімей	165
8.7 Перешкоджання утворенню гетеросексуальних пар і сімей. Руйнування репродуктивної функції людини	166
8.8 Фемінізм і нормальні жінки	171
8.9 Шахрайства фемінізму на сексуальному ринку	172
8.10 Фемінізм і влада	172
8.11 Знищення дітей	173
8.12 Блокування материнського інстинкту жінок	173
8.13 Статева дезорієнтація дітей	174
8.14 Жінки професійні вбивці	176
8.15 Фемінізм як зброя масового ураження	177
8.16 Фемінізм як убивця західної демократії	178

8.17 Хто у виграші?	179
8.18 Казка про царя Козьму та бабське царство	180
ГЛАВА 9. Висновки та перспективи	183
9.1 Рівень Людства	183
9.2 Демографічна катастрофа	183
9.3 Рівень суспільства	186
9.4 Побутовий рівень. Що таке щастя і сенс життя	188
9.5 Секс не як товар	190
9.6 Стратегічне планування життя чоловіка	191
9.7 Як ставитися до жінок	192
9.8 Як взаємодіяти з жінкою	195
9.9 Як вибирати жінку	197
ГЛАВА 10	200
10.1 Розлучення, розділ, розпил, причини, проблема вибору	200
10.2 Запитання і відповіді з жіночого форуму	211
10.3 Різні запитання з молодіжних майданчиків	212
10.4 Статті про проблеми виховання й особистісного зростання	221
10.4.1 Вибудовування системи виховання майбутніх чоловіків	221
10.4.2 Як виховувати і навчати дітей у сучасних інформаційних потоках?	222
10.4.3 Матері, які пожирають своїх дітей	224
10.4.4 Синдром шляхетного оленя і пелотка головного мозку	229
10.5 Світоглядні статті	232
10.5.1 Погляд етолога на мистецтво	232
10.5.2 Бабодержавний рекет на кістках дітей, чоловіків і Росії	240
10.5.3 Хто винен і що робити? Або як захищати інвестиції	241
10.5.4 Про сурогатні сексуальні об'єкти та педерастію	246
10.6 Притчі та казки	247

ПЕРЕДМОВА

Відвідувач. Доброго дня, лікарю. У мене проблеми.

Лікар (пише щось в історії хвороби). Сідайте, голубчику. Розповідайте.

Відвідувач. У мене... згаслий погляд. І сіпається праве плече.

Лікар (продовжуючи писати). Валер'янка і дві таблетки пофігіну на ніч - і як рукою, як рукою.

Відвідувач. Ночами мені сниться, що я буду підземні піраміди в Тоскані. Мене страшенно турбує збереження фресок і поведінка сполучного розчину в контакт з ґрунтовими водами.

Доктор (продовжуючи писати). Що ви говорите. А чим армуєте фундамент? Дуже рекомендую скручені по чотири розжарені прутки, століттями, знаєте, обкатаний прийом.

Відвідувач. Лікарю, щось іде не так. На визначнику телефони людей, які мені не телефонували, всі слова на вивісках і афішах, за які чіпляється погляд - однокореневі. Мій хом'як не розмовляє зі мною вже четвертий день, він нерухомо сидить у кутку клітки і дивиться на мене поглядом Балрога, який цілиться в Гендальфа кінчиком бича.

Лікар (продовжуючи писати). Який, однак же, начитаний звір! Ви не пробували давати йому російську класику?

Відвідувач. Докторе, я відчуваю і розумію жінок.

Лікар (піднімаючи очі й кидаючи ручку під стіл, напівголосно):

- Оп-паньки

Анекдот

Жінка. Вона прекрасна. Вона оточена ореолом загадковості. Вона є предметом бажань чоловіка і об'єктом його кохання. До її ніг складаються результати його боротьби за виживання. А на її честь складаються вірші. В її присутності у чоловіків відключається розум і паралізується воля. А коли вона зникає з життя чоловіка, він почувається нещасним. І ще він, як правило, відчуває дивну порожнечу в кишенях. При цьому навколо стосунків між статями напущено стільки туману і накручено стільки емоцій, що одразу й не розберешся, що до чого. Літератури, де б було все чітко і ясно описано і розкладено по полицках, просто не існує. Є або складні плутані й непереконливі теорії психологів, або захоплені ахи й охи поетів, або злісна агресивна демагогія феміністок, або нелогічні у своїй озлобленості твори жінконенависників. Але нічого хоч скільки-небудь виразного. Можна знайти лише деякі шматочки якісної інформації у біологів, які звикли вивчати поведінку живих істот, але цільної ясної картини не дають і вони. Книжки на полицях магазинів, написані жінками для жінок жіночою мовою на кшталт "Як добре бути стервочкою" або "Як обдурити чоловіка", а також інструкції зі спокушання і техніки сексу не беруться до уваги. І це в XXI столітті, коли вчені розгадали таємниці еволюції Всесвіту, вивчили природу елементарних частинок і генетично модифікують живі організми. Жінка досі залишається для чоловіка (навіть для чоловіка з науковим ступенем) непізнаним, мало не надприродним об'єктом. Щоправда, є окремі чоловіки, які знають жінок і навіть уміють ними керувати. Але, на жаль, такі чоловіки, як правило, не пишуть книжок, а тихенько користуються своїми знаннями.

Але насправді ситуація ще абсурдніша. Замисліться над таким. Усі проблеми в нашому житті діляться на розв'язувані й не розв'язувані. Наприклад, якщо у нас ламається машина, комп'ютер або зливний бачок унітазу, то це проблема - вирішувана. Оскільки є фахівці, які володіють необхідними для її вирішення знаннями та навичками. Так само якщо ми хочемо виростити сад, город, пасіку або отару овець - ми гарантовано можемо це зробити, оскільки є відповідна література і фахівці. Тобто ми легко контролюємо інші біологічні види. Але от якщо ми хочемо завести сім'ю, організувати ефективне суспільство або налагодити демографію в нашій державі - тут ми зі здивуванням виявляємо, що ми не контролюємо ситуацію і діємо практично наосліп, навмання. Бо ні виразної літератури, ні фахівців - просто не існує, незважаючи на рясне фінансування так званих "гуманітарних наук". А ті люди, які видають себе за фахівців - як правило, і власне особисте життя контролювати не в змозі.

Тобто будучи в змозі контролювати інші види тварин, ми не в змозі контролювати навіть самок власного виду. Спробуймо ж, нарешті, усунути це приkre непорозуміння.

Якось раз, після чергової любовної пригоди, коли я не вперше помітив певні закономірності жіночої поведінки, мені раптом стало цікаво знайти відповідь на запитання: "з чим власне я маю справу і яка природа явища?" А оскільки університет свого часу підготував мене як дослідника, то, підганяний своєю основною рушійною силою - цікавістю, я взявся систематизувати свої знання про жінок. Знаходячи прогалини в знаннях, я заповнював їх фактами і спостереженнями, почерпнутими з навколишнього життя, опитував незацікавлених у брехні жінок і вивчав спеціальну літературу. Аналізував і перевіряв ще раз всю знайдену інформацію по кілька разів. На це пішло кілька років. Почав я із систематизації жіночих побутових прийомів. А наприкінці довелося перелопатити всю історію Людства аж до первісного стада і розібратися в біологічній логіці історичного процесу. Сформована в підсумку з усієї цієї строкатої мозаїки цілісна картина виявилася настільки простою і логічною, що не захотілося залишати без використання накопичений матеріал. Тоді я написав цю книгу, побудувавши її так, як будуються підручники. Послідовно і логічно. Від простого до складного. Від загального до частковостей. Ну і, крім того, підручник не

зобов'язаний посилатися на інші публікації. А про багато речей хто-небудь обов'язково додумався раніше за мене. Тому я не тільки побудував книгу як підручник, а й назвав її так.

Щоб книга була зрозуміла якомога більшій кількості читачів, я намагався не зловживати науковою термінологією, жертвувати доказовістю на користь переконливості й точністю формулювань на користь доступності для розуміння. Хай вибачать мені за це професійні науковці.

У книжці звичною для чоловіка зрозумілою й логічною мовою описано й пояснено природу жінок, особливості їхньої поведінки, природу жіночої логіки, жіночої загадковості, описано принципи взаємовідносин із чоловіком, дітьми та суспільством. Оскільки для розуміння жінок застосовано етологічну модель, а описати людську самку було неможливо, не описавши самця, то книжка також є де-факто підручником етології людини. Після прочитання книги чоловіком жінка перестане бути для нього незрозумілою. Книжка також цікава для жінок, які бажають краще зрозуміти себе, чоловіків і міжстатеві стосунки. Ті, хто цікавиться внутрішньою логікою побудови та функціонування людських суспільств і цивілізацій, також знайдуть тут відповіді на дуже багато запитань.

Ласкаво просимо в реальний світ!

Користуючись нагодою, я висловлюю вдячність жінкам, які консультували мене, а також невідомим мені авторам віртуальних щоденників (блогів) в Інтернеті, цитати з яких я використовував як наочні приклади. На жаль, я не знаю їхніх реальних імен, у мережі всі вони ховаються під ніками. Однак у разі, якщо хтось упізнає свої тексти й забажає під ними підписатися, ми із задоволенням підпишемо цитати реальними іменами в наступних виданнях.

УВАГА!

Книжка містить інформацію, яку ретельно приховує жіноча спільнота. Тому вкрай не рекомендується обговорювати вміст цієї книги з жінками. Вони зрозуміють, що ви надто розумні, а отже, небезпечні. Тож виявлятимуть сильну агресію і стануть налаштовувати проти вас своїх чоловіків. А також формуватимуть про вас негативну громадську думку.

ВСТУП

Для початку розплутаємо основний заплутаний вузол - визначимося, що таке стосунки чоловіка і жінки.

Чому чоловікові з його логічним складом розуму найчастіше не вдається зрозуміти жінку? Причин кілька. Серед них, наприклад, сексуальний потяг як природний механізм відключення адекватності сприйняття партнера. Серед них цілеспрямоване виховання чоловіка в ілюзорних "романтичних" уявленнях про стосунки. Ми розберемо все це в нашій книжці. Але головна серед причин - реальна заплутаність стосунків та їхній складовий характер. Чоловік і жінка взаємодіють одне з одним одразу в трьох вимірах:

1. Як самець і самка виду *Хомо сапієнс* - біологічні стосунки.
2. Як партнер і партнер у бізнесі - економічні відносини.
3. Як особистість і особистість - міжособистісні відносини.

І кожна з цих складових не тільки робить свій внесок у результуючу, а й впливає на інші складові.

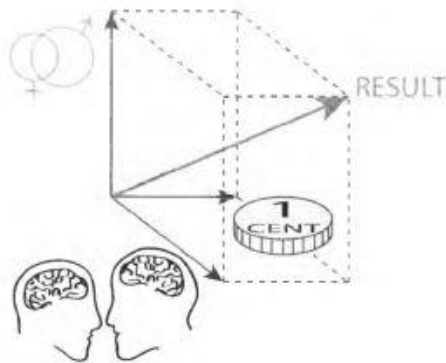

Рис. 1. Вектор людських стосунків. Стосунки складаються з різнопланових взаємодій.

Якщо розглядати одразу результуючу стосунків, то неможливо нічого зрозуміти, настільки все перемішано і заплутано. Тому розглянемо кожну зі складових окремо. Це невимовно полегшить нам завдання. І ми всього на кількох сотнях сторінок розберемо по гвинтиках просто, зрозуміло і наочно взаємини між статями, а заодно між людьми взагалі.

3. стосунки особистостей.

Ми тут не будемо цієї складової торкатися взагалі і порадимо особливо допитливим читачам якось на дозвіллі вивчити підручник психології. Утім, і це не обов'язково, оскільки ця складова робить лише невеликий внесок у стосунки, і то тільки як приправа, за винятком, можливо, дуже вузького прошарку суспільства. А те, що помилково приписується міжособистісній взаємодії, як правило, насправді є проявом або ієрархічних, або статевих інстинктів біологічної особини.

Займемося краще розбором основних і найцікавіших на наш погляд складових:

1. стосунки самця і самки.
2. стосунки партнерів.

Однак немислимо описати будову такого складного об'єкта, як, наприклад, реактивний літак, без базових знань фізики, спеціальних знань у галузі термодинаміки, аеродинаміки, механіки та електротехніки. Так само абсолютно неможливо описати жінку і чоловіка, які є складовими частинами Людства, та їхні взаємовідносини без базових знань про Людство загалом. Тому ми почнемо нашу розповідь з основи основ - природи нашого біологічного виду. Запасіться терпінням. Найцікавіше для практики написано в другій половині Підручника. Але не прочитавши першу половину, ви не зможете повноцінно зрозуміти другу. Тому зберіться, підручник є підручник. Утім, у всіх сприйняття різне. Дуже багато читачів пишуть, що перші розділи їм були цікавішими, ніж останні.

ГЛАВА 1.

Самець і самка. Біологічна еволюція стосунків

З розмови Бога з Адамом:

- Тобі що, ребра шкода?

- Та ні, просто якесь нехороше передчуття...

Анекдот

1.1 Еволюція виду і вроджені програми поведінки

Що більше дивишся на людей, то більше подобаються собаки.

Армійська приказка

Розглянемо спочатку складову № 1, тобто розберемося у стосунках чоловіка і жінки як самця і самки нашого біологічного виду.

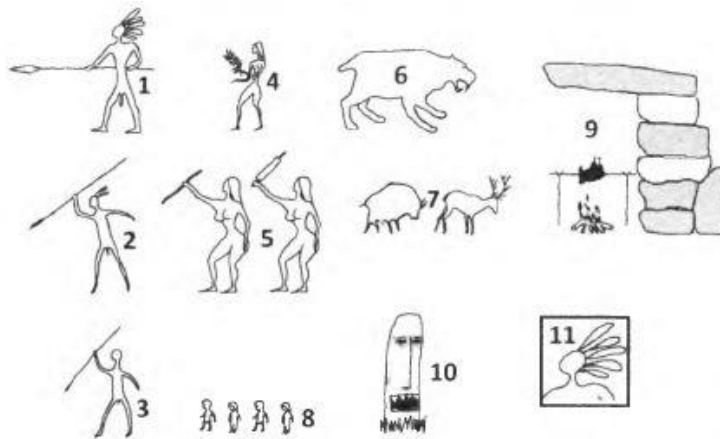

Рис. 2. Позначення на схемах:

- 1 - високоранговий самець людини розумної (ватажок);
- 2 - середньоранговий самець людини розумної;
- 3 - низькоранговий самець людини розумної;
- 4 - високорангова самка людини розумної (пальмова гілка - символ покірності);
- 5 - середньо- або низькорангова самка людини розумної (качалка і палиця - символи агресії);
- 6 - агресивне навколишнє середовище;
- 7 - здобич, ресурси;
- 8 - дитинчата людини розумної;
- 9 - лігво, житло, тил;
- 10 - релігія, культурна традиція;
- 11 - віртуальний замітник ватажка (державна система)

Давайте подивимося, а що власне являють собою з біологічного погляду люди і суспільство, за якими законами природи вони живуть. Для наочності ми будемо ілюструвати нашу розповідь малюнками-схемами (Рис. 2).

Заирнемо на кілька сотень тисяч або навіть мільйонів років назад. Нижній палеоліт. У ті далекі часи, коли тільки починав формуватися наш біологічний вид, у мізках наших далеких предків, гомінід, "прошивалися" інстинкти - вроджені програми поведінки. Специфічними особливостями всіх видів людей є прямоходіння і великий розмір головного мозку. Інакше кажучи, оскільки передні кінцівки призначені для спеціальних цілей - виробництва і застосування знарядь праці та зброї, то людина вже не могла їх повноцінно використовувати для пересування. Тому вона поступалася у швидкості та спритності іншим тваринам. Щоб компенсувати цей недолік і вижити, людина повинна була мати якусь перевагу в чомусь іншому. Такою перевагою був великий людський мозок. Він дозволяв людині мати набагато більше варіантів поведінки. Наприклад, використовувати більшу кількість мисливських і оборонних прийомів, запам'ятовувати їх і навчати їм одноплемінників, швидко засвоювати, використовувати і передавати інформацію. А також виготовляти і застосовувати найпростіші знаряддя праці та зброю. Однак за все потрібно платити. І великий розмір головного мозку спричинив надзвичайно тривалий термін внутрішньоутробного, а також подальшого розвитку і навчання потомства. Крім того, труднощі проходження родових шляхів матері вмістилищем мозку, великою головою немовляти, зумовили необхідність розширення таза людської самки, що зробило її ще менш спритною і швидкою. Подовження ж терміну розвитку та навчання потомства зробило самку

значною мірою і на тривалий термін прив'язаною до дитинчат. Отже - фактично безпорадною і нездатною на самостійне існування в умовах наявності великої кількості великих хижаків та інших небезпек дикої природи.

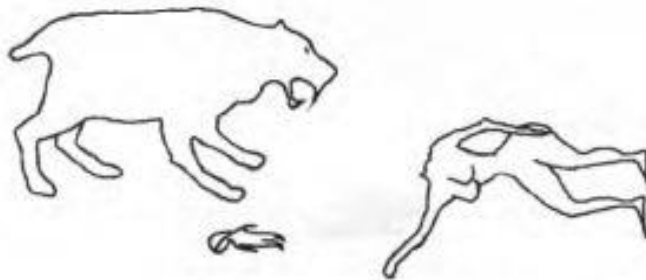

Рис. 3. Загибель людської самки і потомства без людського самця.

Отже, сформувалися значні анатомічні відмінності між самцем і самкою людини розумної. Це, своєю чергою, неминуче призвело до досить вузької спеціалізації самця і самки, чіткого поділу їхніх рольових функцій у стаді. Самка виявилася орієнтованою на вигодовування і збереження потомства. Самець - на їхнє постачання й охорону.

Потужний головний мозок дав нашим предкам величезну перевагу порівняно з іншими тваринами. І люди, розвиваючись у процесі еволюції, удосконалюючи знаряддя і навички, стали благополучно розмножуватися, освоюючи все нові й нові території. Біологічна еволюція людини пішла настільки швидко (як і чому - покажемо пізніше), що вроджені поведінкові програми, які вимагають для своєї зміни значного еволюційного періоду, не встигали змінюватися повністю. Тому в сучасній людині трапляються і суто тваринні інстинкти, характерні для різних видів зграйних тварин, і специфічні людські інстинкти. Покажемо це хоча б на прикладі такої найпростішої, і водночас основної для будь-якого живого організму речі, як прийом їжі.

Ми запрошуємо ділового партнера на обід у ресторан, щоб обговорити в неформальній обстановці важливе питання. Коли до нас приходять друзі або кохана жінка, ми обов'язково їх пригощаємо. До чого б це? Чому саме пригощаємо їжею, а не саджаємо, приміром, на унітаз? Не замислювалися? А все просто. Живе в нас дрімучий тваринний інстинкт, який диктує нам правило буття: "ділитися їжею можна тільки зі своїми". Доступ до здобичі у тваринному світі мають тільки члени своєї зграї. Решту - відганяють. Бо їжа - основа виживання. Тому, щоб встановити довірчі стосунки, ми й влаштовуємо спільну трапезу. Використовуємо інстинкт, що живе в нас. Те ж саме - з алкоголем. Або з люлькою світу індіанців. Жорстокий закон джунглів, записаний глибоко в нашому мозку, говорить: "розслабитися можна тільки серед своїх". Бо якщо розслабишся серед чужих - розірвуть. Це - теж тваринний інстинкт. Знайомі всім фрази: "підемо, покуримо" або "та він свій на всі руки, ми ж пили з ним разом" мають сенс підкреслення довірливості стосунків методом спільного розслаблення. Те ж саме - з вогнем. Але це вже не тваринний, а видоспецифічний людський, молодший інстинкт - спільність вогню. Навколо вогню в печері збиралося плем'я. Тільки свої. Тому, зустрічаючись із близькими людьми, ми обов'язково що-небудь запалюємо. Свічки, камін, багаття, мангал, барбекюшницю. Має бути відкритий вогонь, який справляє на нас "магічну" дію, зближуючи, зачаровуючи, створюючи відчуття спокою та безпеки. А іноді ми об'єднуємо все це в одну купу і влаштовуємо з друзями шашлики (барбекю), де є і їжа, і алкоголь, і вогонь. Тоді паралельно, посилюючи один одного, працюють і людські, і більш давні тваринні інстинкти. І іноді таке спільне розслаблення людських особин виливається навіть у дикі танці в лісі навколо багаття, якщо алкоголю достатньо, щоб свідомість вимкнулася остаточно і працювали тільки інстинкти. Точнісінько так, як десятки і сотні тисяч років тому.

До речі, розум узагалі найчастіше займається лише обслуговуванням інстинкту. Наприклад, у разі небезпеки інстинкт самозбереження за допомогою емоції (страху) диктує людині, що потрібно рятуватися. А розум усього лише обслуговує це вже ухвалене інстинктивне рішення, міркуючи, як саме рятуватися і куди саме ховатися.

І точно так само, саме роботою інстинктів визначаються стосунки між чоловіком і жінкою. Наприклад, первісний інстинкт розмноження молоді і недосвідченої ще дівчини (молодої статевозрілої самки людини розумної) визначив, що цей "крутий" гопник (тобто домінуючий молодий статевозрілий самець, який демонструє високий первісний ранг) - життєздатний (за поняттями кам'яного віку). Отже, його гени мають бути обов'язково передані потомству. Тоді інстинкт вмикає у дівчини емоційний стан, широко відомий у народі під назвою "кохання". Цей стан має змусити самку принести потомство саме від цього конкретного самця. Розум, зрозуміло, тут же відключається, щоб не заважав. Або перемикається на обслуговування інстинкту, обґрунтовуючи вже ухвалене інстинктом рішення: "я буду з ним тому, що він хороший пацан, у нього класний мотоцикл, і він потім кине пити, красти і буянити". А голос розуму оточуючих: "та прокинься ти, він же повний придурок і невдаха, в'язниця за ним плаче, залишишся одна з важкою дитиною на руках без засобів існування", як і будь-які інші фактори, що заважають реалізації інстинктивної програми, повністю ігноруються або агресивно придушуються. "Любов може перевернути гори" - так здається нам у цьому стані. Хоча за фактом частіше виявляється, що можемо ми тільки наламати дров. Знайома ситуація, чи не так?

За великим рахунком, людина, керована стародавніми інстинктами, подібна до старого глючного комп'ютера, в якому паралельно працюють як убогі стародавні програми, так і більш сучасні, що конфліктують з ними. Розум також

намагається то перешкоджати роботі вроджених програм, то обслуговує їх. Усе це дає постійні збої, зависання (стреси, депресії, неврози, психози тощо) і потребує постійного налагодження та коригування. "Любов зла, полюбиш і козла", - говорить народна мудрість. Власне, цій темі й присвячена наша книжка. Поясненню взаємин статей у контексті роботи стародавніх інстинктів. Ви побачите, як ті речі, над якими ми все життя ламаємо голову, стануть простими і зрозумілими.

Вплив зовсім давніх тваринних інстинктів рівня первісного стада на взаємини між статями в процесі вибору партнера дуже детально й ґрунтовно описаний етологом А. Протороповим. Тому ми тут лише коротко викладемо зміст його дослідження, а основний акцент зробимо на ролі більш молодих, видоспецифічних людських інстинктів і культурних традицій. Особливо нас цікавитимуть інстинкти, що керують поведінкою чоловіка і жінки в парі. А парне співіснування статей у людини існує вже досить давно для того, щоб закріпитися у вроджених поведінкових програмах. Наприклад, усередині будь-якої наданої самій собі групи, що складається з чоловіків і жінок, через деякий час обов'язково утворюється досить велика кількість досить стабільних пар. Це - інстинктивна поведінка. При цьому паралельно працюють і описані Протопоповим тваринні стадні інстинкти. Наприклад, попри існування стійкої пари, люди можуть мати безліч сексуальних контактів на стороні.

Інстинкти існують у наших із вами головах не окремо. Вони пов'язані й постійно взаємодіють один з одним. Тобто утворюють єдину програму інстинктивної поведінки. Подібним чином відома всім операційна система Windows, встановлена на вашому персональному комп'ютері, складається з безлічі програм, що взаємодіють і одна з одною, і з системами самого комп'ютера. Однак учені для зручності вивчення умовно ділять цю єдину програму, що керує людською поведінкою, на окремі блоки. Наприклад, інстинктом самозбереження називається блок поведінкових програм, які відповідають за безпеку людської істоти. Статевим інстинктом або інстинктом розмноження називається блок поведінкових програм, які відповідають за процес розмноження. Ієрархічним інстинктом - за суперництвом особин усередині групи та управління. І так далі. Але, повторимося, поділ цей умовний.

Інстинкти керують поведінкою людини, впливаючи на неї за допомогою специфічних станів - емоцій і бажань. Якщо у вас виникло якесь бажання або емоція, то не сумнівайтесь - це вами керує інстинктивна програма, що дісталася вам від ваших далеких пращурів. Наприклад, якщо ви захотіли зайнятися сексом із жінкою, то будьте впевнені, що вами керує статевий інстинкт. А якщо ви відчуваєте злість на свого начальника, то це, безсумнівно, робота вашого ієрархічного інстинкту.

Взагалі, інстинкти - це загальний термін для позначення вроджених сумарних закономірностей поведінки, що є наслідком закономірностей у будові та функціонуванні головного мозку. Нейрофізіологи, які вивчають механізми роботи мозку, що визначають ту чи іншу поведінку, термін "інстинкти" зазвичай не люблять. Вони вважають некоректним вживання загального терміна для позначення явищ, що мають різну природу. А фізіологічні механізми, що визначають підсумкову поведінку тварини, справді можуть бути вельми складними і різноманітними. Однак для етологів, які ведуть польові спостереження за підсумковою поведінкою живих істот, цей термін навпаки, вельми зручний. Їм важлива фактична наявність вроджених видоспецифічних особливостей поведінки. Саме їх вони і вивчають.

Одні й ті самі вроджені програми в різних людей діють із різною інтенсивністю. Які, як і будь-які інші властивості особин, описуються статистичними функціями розподілу. Ця різниця може бути пов'язана з різною кількістю нейронів у певній ділянці мозку, різним числом рецепторів або зв'язків, а також із різною концентрацією гормонів. Своєю чергою це зумовлює більшу варіабельність поведінки та реакцій. Наприклад, у ситуації, коли емансипована жінка наказує своєму чоловікові припинити статевий акт, у різних чоловіків може бути різна реакція. В одного чоловіка статевий інстинкт виявиться сильнішим за інстинкт самозбереження, чоловік не зможе зупинитися і його посадять до в'язниці за "подружнє зґвалтування". В іншого ж чоловіка інстинкт самозбереження може виявитися настільки сильнішим за статевий інстинкт, що повністю відключить механізм ерекції, і чоловік з переляку стане імпотентом.

Наявність інстинктів різного рівня і різних груп, які взаємодіють один з одним і породжують гаму емоцій, а також розуму, навчання і культурних традицій сильно урізноманітнює нашу поведінку. Тобто вносить додаткову плутанину, роблячи її на перший погляд такою суперечливою і такою, що важко аналізується. Але це тільки на перший погляд. Якщо знати еволюційну історію нашого виду, то розібратися нескладно. Наприклад, ми знаємо, що на різних етапах еволюції людина була неозброєним, слабо озброєним і сильно озброєним видом. Кожен етап закріпився у вигляді поведінкової програми, що керує людиною за допомогою емоцій. І коли людина потрапляє в умови, ідентичні тим, у яких формувалася поведінкова програма, вона одразу вмикається. Коли я йду без зброї диким лісом, у якому водяться хижакі, то я відчуваю небезпеку, відчуваю страх, відчуваю себе безпорадним об'єктом полювання, потенційною жертвою. Намагаюся не шуміти, тримати вухо гостро і уникати небезпечних місць. Якщо на очі трапляється хороша палиця, то я інстинктивно беру її з собою. Якщо у мене є палиця або мисливський ніж, то я відчуваю себе у відносній безпеці і відчуваю готовність відбити напад. Намагаюся шуміти, щоб здалеку відлякати хижаків, показати, що я не здобич. А якщо в мене є рушниця, то я вже відчуваю себе небезпечним хижаком. Моя хода автоматично стає крадучою, а органи чуття сканують простір у пошуках жертви. Особливо гостро я відчув цю зміну

стану, коли перший раз прогулявся з рушницею тайгою. У трьох описаних ситуаціях працюють три вроджені програми різного рівня, наявні в людській "прошивці".

Отже, продовжимо розплутувати цей цікавий клубок. Тягнемо далі за вже схоплену нами ниточку - біологічну еволюцію нашого виду. Розглянемо у світлі роботи давніх інстинктів систему стосунків між людьми. Біологічною одиницею (мінімальною одиницею, здатною до самостійного існування і розмноження) протягом усього еволюційного періоду роду хомо було співтовариство особин, що включає самців і самок. Залежно від етапу еволюційного процесу, розміру та ієрархічної структури таке співтовариство називається стадом, племенем, кланом або сім'єю. У будові цих спільнот є цікаві закономірності.

1.2 Первісне стадо та видова специфіка

*Жінки говорять про кохання і мовчать про коханців. Чоловіки - навпаки.
Марина Цветаєва*

Поки наші далекі пращури були ще відносно слабозвинені, не володіли ефективними знаряддями праці, зброєю, прийомами полювання, не кажучи вже про землеробство і скотарство, рівень ситості та безпеки їхнього існування нічим не відрізнявся від тваринного. Вони так само гинули в зубах хижаків, залежали від коливань чисельності дичини та врожаю диких їстівних плодів і коріння. Балансували на межі життя і смерті, беручи участь нарівні з іншими видами тварин у великому природному конвеєрі боротьби за виживання. Тоді людська спільнота була по суті зграєю або стадом прямоходячих безхвостих мавп. На чолі зграї - во-жак, найсильніший і найагресивніший самець. Він домінував над усіма іншими членами зграї. Решта самців і самок шикувалися за своїм становищем у вигляді видоспецифічної ієрархічної структури, яку ми розглянемо трохи пізніше. Формувалася ця структура в постійних жорстоких сутичках самців між собою. Однак через відсутність у гомінід ефективної природної зброї (великі ікла, роги, копита) ці конфлікти рідко призводили до загибелі суперників. З цієї ж причини був неможливий відхід зі стада окремої особини, пари або навіть невеликої групи. В оточенні дикої природи окрема практично беззбройна людина, що не володіє ні швидкістю, ні іклами, ні рогами, швидко ставала легкою здобиччю хижаків. А оскільки природний убуток чисельності стада приблизно дорівнював приросту, то й кількість таких стад у природі не особливо зростала. Зграйний спосіб життя гомінід призвів до того, що вроджені програми в їхньому мозку (на технічному сленгу - "прошивка") виявилися схожими з програмами інших видів зграйних тварин. Зрозуміло, ця "прошивка" нікуди не поділася і сьогодні. І потрапивши в такі самі умови, які існували за давніх часів (а саме, група не обтяжених вихованням людей в умовах дефіциту благ і неможливості вийти з групи), - людська істота починає жити в повній відповідності з цією вродженою програмою. Утворюється тваринне стадо на чолі з найагресивнішим, найхитрішим і найнахабнішим самцем і жорсткими конфліктними відносинами всередині пірамідальної ієрархії. Приклади місць з умовами для виникнення стадних ієрархій - дитячі будинки, місця позбавлення волі та призовна армія з її "дівчиною".

Становище ж самки в такому стаді через вищеописану видову людську специфіку було вже не повністю таким самим, як у зграї тварин. Спільним було те, що самки воліли злягатися з найсильнішими й найагресивнішими самцями. Саме ці самці були в оточенні агресивної дикої природи найбільш життєздатними, "племінними". Від них же народжувалася більша частина потомства. Природний відбір - закон природи, нікуди від нього не дінешся. Однак повторимося, самка була набагато менш життєздатна і не в змозі самостійно прогодувати потомство. А хитрий сильний конфліктний самець був набагато більше стурбований утриманням свого привілейованого місця в стадній ієрархії, ніж турботою про самок і потомство. Та й самок для нього одного занадто багато. І потомства - більшість дитинчат стада. Усіх не нагодуєш, за всіма не встежиш. Тому виникла система заохочення самців сексом за годівлю. Завдяки якій самець рангом нижче за ватажка, середньоранговий самець, міг також заслужити прихильність самки і шанс залишити потомство, поділившись із нею здобиччю. Добичливість у цьому разі була критерієм життєздатності. Тобто існував своєрідний ринок сексуальних послуг, які надавали самки. Принагідно досягалася і більша генетична різноманітність. Вартість сексу для самця залежала як від величини оплати, так і від його становища в ієрархії. Ватажок спаровувався з самками безкоштовно. А низькоранговий самець навіть за плату, в тих рідкісних випадках, коли було чим заплатити, не мав шансу на спарювання зовсім. Зауважимо до речі, що коріння сучасної проституції не стільки соціальне, скільки біологічне, інстинктивне. Тому й усі спроби боротьби з нею ніколи не приводили до повного її викорінення.

Водночас і ватажок, і сильні здобичливі субдомінанти могли на додачу ще й відібрати здобич у слабого. Вони також могли відігнати від самки самця, злягатися з яким вона не хотіла. Отже, для самки саме ці сильні самці на вершині ієрархії були найкращими захисниками і джерелами ресурсів. Тому самка намагалася домогтися ексклюзивного годування і захисту саме цими, особливо цінними самцями. Точніше, хоча б одним із них. Відігнати від нього суперниць, прив'язати його до себе сильніше і сексом, і ритуальним годуванням якимись особливо смачними плодами, здобутими нею в процесі збиральництва, та іншими доступними їй методами. І самка щоб впоратися з цим завданням, будучи слабкою, стала в процесі еволюції хитрою інтриганкою. Тобто вона стала спеціалізуватися на побудові стосунків, кінцевою метою яких було найбільш ефективно вилучення у самців їхніх

ресурсів. Усім нам, приміром, знайомі еротичні жіночі фішки, коли жінка передає у вигляді поцілунку з рота в рот чоловікові якусь смачну ягідку. Це - стародавній ритуал годування, властивий багатьом приматам, з якого пізніше виник поцілунок. Так зароджувалася парна структура людського суспільства.

Старих у стаді не було. Щойно особина починала слабшати, її з'їдали хижаки.

Перш ніж продовжувати, спеціально зупинимося на нашій видовій специфіці. Кожен вид специфічний. Тобто має ознаки, що відрізняють його від інших тварин. Наприклад, у слона є хобот та інфразвукове спілкування. У дельфіна є рибоподібне тіло й ультразвукова локація. У кажана є крила, ультразвукова локація і здатність знижувати температуру свого тіла. І так далі. Вивчаючи поведінку цих тварин, неможливо не враховувати цю специфіку. У людини теж є своя біологічна видова специфіка, яку завжди потрібно враховувати. Звернемо особливу увагу на такі видоспецифічні біологічні ознаки нашого виду:

- Прямоходіння.

- Великий мозок із розвиненою корою та асоціативними центрами.

(це ті частини мозку, якими ми думаємо)

- Здатність створювати штучні образи.

(математичні абстракції, боги тощо)

- Здатність створювати штучні предмети.

(знаряддя, зброя, споруди тощо)

- Здатність створювати штучні ієрархії.

(держави, трудові колективи тощо)

- Здатність створювати штучне середовище проживання безпрецедентно ситне і безпечне.

- Здатність створювати штучні екстра можливості.

(швидке пересування, політ, розширення видимого і чутного діапазону за допомогою приладів тощо)

- Розвинена мова, здатність передавати інформацію у вигляді образів.

Гуманітарії багато чого з цього приписують культурній складовій і протиставляють її біологічній складовій. Але насправді здатність формувати культуру - це наша біологічна видова специфіка. Ми спеціально це обумовили, щоб запобігти обуренням і рефлекторному відторгненню інформації у читачів з гуманітарною освітою.

1.3 Робота основних програм. Самозбереження. Статевий та ієрархічний блок. Інстинкт ватажка. Інстинкт території. Вроджена мораль та інстинкт "убий". Інстинкт "вкради"

Усе, що робить жінка, робить, спонукувана пристрастю.

Овідій

Розберемо основні групи людських інстинктів стадного тваринного рівня, які нам потрібні для розуміння стосунків чоловіків і жінок.

1. інстинкт самозбереження.

Служить для виживання особини в разі загрози. Керує людиною за допомогою емоції страх. Під дією страху людина йде від небезпеки. Інстинкт самозбереження може бути пригнічений інстинктом захисту потомства, а у самця - ще й інстинктами захисту самки або групи. У цьому разі особина наражає на небезпеку себе, щоб зберегти репродуктивне ядро групи. Інстинкт самозбереження пригнічений у низькорангових особин, щоб їм легше було жертвувати собою для порятунку репродуктивного ядра. У особин, що утворюють репродуктивне ядро, інстинкт самозбереження, навпаки, загострений, вони обережніші.

2. Харчовий інстинкт.

Це досить велика група програм, що обслуговують функцію добування їжі та інших ресурсів. Тут і інстинкт мисливця, який ми відчуваємо як азарт, і інстинкт розвідки, який ми відчуваємо як цікавість. Крадіжка і грабіж також є інстинктивними діями, характерними для більшості видів тварин. У тваринному світі відбирання здобичі в іншої особини - це теж здобич. Грабіж і крадіжка були нормою і в людському стаді також. Назвемо це для стислості інстинктом "вкради", ми про нього ще неодноразово згадаємо.

3. Вроджена мораль.

У тваринному світі види, що мають грізну зброю (ікла, отруту тощо) мають інстинктивні програми, що виключають застосування цієї зброї проти особин своєї групи або свого біологічного виду. Цей інстинкт має назву вродженої моралі. Тому, наприклад, у зграї слабо озброєних шимпанзе внутрішньогрупове вбивство трапляється частіше, ніж у прайді сильно озброєних левів. Так от, вродженої моралі в людській прошивці рівня стада - не було. Наш вид не мав ні іклів, ні отруйних шипів.

4. Блок статевого та ієрархічного інстинкту.

Структура ієрархії людського стада, що визначає структуру міжстатевих стосунків донині, зображена на малюнку 4.

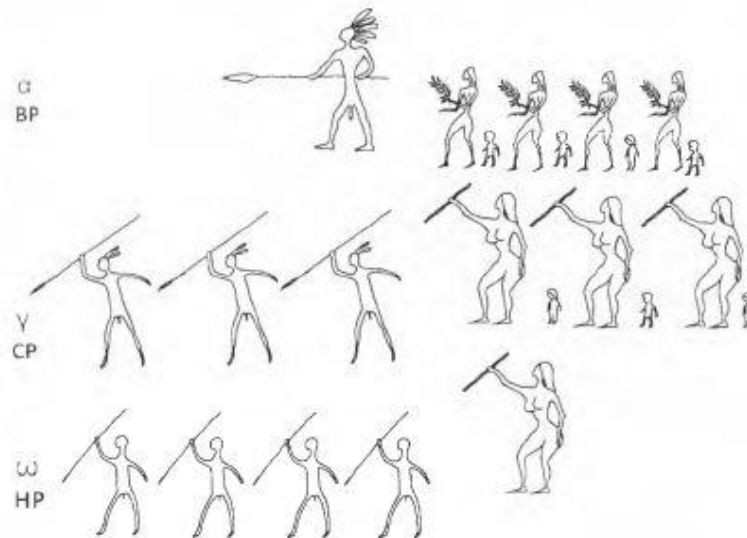

Рис. 4. Ієрархічна структура первісного стада - природна видоспецифічна ієрархія людини розумної.

Уважно вивчіть цю схему, прочитайте її опис і запам'ятайте на все життя. Ця схема є ключем до розуміння поведінки чоловіків, жінок, структури суспільств, внутрішньої логіки історичного процесу тощо. Без знання цієї схеми немислиме розуміння світу людей. Подібно до того, як без знання схеми будови атома немислиме розуміння співрозмірного нам фізичного світу.

У вродженій прошивці людини сформувалися 3 основні програми, що вмикалися залежно від її становища в ієрархії стада.

Розберемо базову схему ієрархічної та репродуктивної програми самця і самки людини. У житті суспільства так багато зав'язано на цьому інстинкті, що після прочитання цього розділу у вас, найімовірніше, з'явиться відчуття "прозоріння", "пазла, що склався". Це нормально.

Ієрархія і життєвий цикл самців

В інстинктивній прошивці самця є три основні програми, які зазвичай вмикаються залежно від його положення в ієрархії. Самець стародавньої людини, дорослішаючи і набираючись досвіду, рухався в ієрархії знизу-вгору, пробиваючи собі дорогу силою і досвідом. Поки не починав втрачати з віком рухливість і максимум до 37 років не гинув у зубах хижака.

HP РІВЕНЬ

Інстинкт низькорангового (HP). Низькоранговий це або підліток, або не здатний постояти за себе слабак, лузер. Він має низьку самооцінку, боїться середньорангових, обожнює ватажка, а про самок тільки мріє. Під час спроби злягатися з самкою відганяється самками і середньоранговими самцями. Він сексуально стурбований. Життям не дорожить. Про себе не піклується. Але догоджає іншим у надії на їхню прихильність. Намагається перейти на CP рівень, проявляючи помірну агресію. За відсутності пресингу займає позицію середньо-рангового, у зв'язку з чим у нього вмикається відповідний набір інстинктів.

CP РІВЕНЬ

Інстинкт середньорангового (CP). CP самці менш відповідальні, ніж ватажок, вони контролюють HP самців, домагаються прихильності самок підгодівлею, оскільки стоять нижче за них в ієрархії стада, цінують сексуальні подачки і бояться ватажка. Коли ватажок слабшає, найсильніший із CP займає його місце, і в нього вмикається інстинкт ватажка. CP самець не має найвищої самооцінки ватажка. Він перебуває не на вершині ієрархії, а на шляху до неї. Він перебуває у стані постійної конкуренції з іншими самцями CP шару. Ватажком може стати в кращому разі один CP самець. Решта - опустяться на HP рівень і загинуть. Тому він змушений докладати великих зусиль, щоб піднятися в ієрархії, а не опуститися. З цієї причини для CP самців характерна підвищена агресивність, понти, випендрюж, прагнення володіти атрибутикою, що підтверджує його крутизну або виділяє з-поміж інших. Саме на це йдуть усі зусилля CP самця.

У традиційному суспільстві ця стадія починається з перших спроб заробляти на життя. Закінчується вона церемонією одруження - набуттям власної ексклюзивної самки і статусу ватажка сімейної ієрархії.

За сучасного матріархату ця стадія найчастіше довічна. Матріархат - це суспільство, що складається саме із середньорангових особин.

BP РІВЕНЬ

Інстинкт високорангового (ВР, ватажка) - набір інстинктивних програм, що дають змогу ватажкові керувати зграєю або стадом, контролювати ситуацію. Тут і підвищена конфліктна стійкість, і висока впевненість у собі, і владні інтонації, і здатність маніпулювати окремими особинами і групами. В інстинкт ватажка включається також і відповідальність. Ватажок пильно стежить за обстановкою, піднімає тривогу в разі небезпеки, веде стадо в місце, де є їжа, і захищає своє стадо, очолюючи загін самців. Ватажок відчуває стадо як продовження свого організму. Сприймає його як частину себе. Ватажку притаманний також інстинкт території, з якого пізніше розвинувся людський інстинкт власності. Із самками ватажок має необмежену кількість спарювань і переконаний, що інакше й бути не може. Інших самців він за можливості від самок відганяє. Функція ватажка - управління, ухвалення рішень. Тому сам ватажок має імунітет від маніпулятивного управління самками. Ватажок упевнений у собі. Його самооцінка висока і безумовна. Тому йому чужа зайва агресія і випендрюж. Він також не потребує самореклами. Тому йому не властиво самостверджуватися за рахунок чого-небудь. Навпаки, він обережний. А пряму агресію проявляє лише за необхідності. Тобто якщо хтось поставить під сумнів його статус ватажка. Якщо жінка відмовляє такому чоловікові в сексі, то його реакція: "ну й дура". Тобто він не може собі уявити, що адекватна самка здатна йому відмовити.

У традиційних культурах чоловіка цілеспрямовано виховують як відповідального активного ватажка його родини. Суспільні відносини, включно з довічним шлюбом, вибудовуються так, що він має всі атрибути ватажка. У чоловіка є невідторгнуті від нього бізнес, дім, жінка і діти. А раз у самця є його кормова ділянка, лігво, самка і дитинчата, які утворюють його власне стадо - значить він ватажок. Він досяг стратегічної мети свого існування. Тому його основні інстинкти задоволені. Вони заохочують чоловіка стратегічним задоволенням. Попросту, чоловік щасливий.

За сучасного матріархату жінка за допомогою держави легко відбирає в чоловіка його кормову ділянку, лігво і дитинчат. У ролі ватажка виступає матріархальна держава. А чоловік позбавлений споконвічних чоловічих прав. Мало того, його переконали, що думати і говорити про його права - це шовінізм і дикість. Тому чоловік може бути щасливим лише той короткий час, поки в нього існує ілюзія, що він ватажок. Тобто коли самка вже з ним поруч, але поки ще не почала проти нього війну.

Цікаво, що самець, у якого включився інстинкт ватажка, практично не здатний знизити свій ранг в ієрархії. Це незворотно. Його може бути вбито, вигнано, але не знижено. В одиночному стані у нього працює усічена версія інстинкту ватажка - інстинкт сам-ца одинака. Режим "ватажок без стада". Ранг середньорангового може бути знижений до низькорангового.

Спеціально загостримо увагу на такому моменті. У сучасному світі низькоранговий або високоранговий - це не положення в реальній сучасній суспільній ієрархії, а набір активних інстинктів. Чоловік може обіймати посаду генерального директора, але при цьому мати набір інстинктів (самовідчуття) низькорангового. Тоді вдома він або підкаблучник, або домашній тиран. Жінки продаватимуть йому доступ до тіла, але не любитимуть. Інший чоловік може мати високу самооцінку високорангового, але працювати таксистом або сидіти у в'язниці. І жінки його кохатимуть абсолютно безкоштовно. Хоча, часто становище в реальній ієрархії і набір інстинктів все ж таки відповідають один одному.

У сучасному світі ввічкненню в чоловіка інстинкту ватажка сприяє відсутність прямої підлеглих, успіхи, любов молодих жінок, економічна незалежність, фізична рухливість, наявність власного житла та земельної ділянки. Тобто високоранговий самець сучасного світу це, як правило, бізнесмен і домовласник. Перешкоджає ввічкненню інстинкту ватажка наявність економічної несвободи, підлеглих, залежності, жіноче виховання, відсутність власного будинку, сексу, особистих досягнень, фізичної рухливості тощо. Тобто все, що знижує самооцінку і тестостерон - знижує ранг і навпаки.

Життєвий цикл та ієрархія самок

Насамперед згадаємо біологічний сенс існування самки. Це продовження роду, генетичної лінії найбільш життєздатного самця. У стаді це був ватажок. Звідси й починаємо танцювати.

Ієрархія сапієнсів трирівнева. І зрозуміло, у самки, як і у самця, є три рівні прошивки. ВР, СР, НР. Однак якщо самець, дорослішаючи, рухався по ієрархії стада вгору, то самка - вниз. Це наша видова специфіка, що сильно відрізняється від видової специфіки інших приматів. Пов'язана вона з більшим, ніж у інших приматів, періодом дозрівання і навчання.

ВР РІВЕНЬ

Характерний середній вік - від 15 (статеве дозрівання) до 21-23 років. У цьому віці жінка має максимальну сексуальну привабливість. Вона здатна щиро любити чоловіка, обожнювати його, тобто ставитися як до ватажка. У стародавньому світі молода (а отже, не цілком самостійна, вразлива, така, що потребує опіки) самка, щойно дозрівала, діставалася саме ватажкові. Його любила. Його хотіла і надавала необмежений секс. Ним охоронялася і підготовувалася. І від нього народжувала перших, найздоровіших дитинчат. Тобто виконувала основну функцію самки - продовжувала генетичну лінію найжиттєздатнішого самця. Відповідно, була абсолютно щаслива, бо її статеві та ієрархічні інстинкти були задоволені. Саме тому в нашого виду максимально сексуально привабливі саме молоді самки, а не зрілі, як у мавп. Мати молоду подругу або дружину завжди було престижно, бо згідно із закладеною в

нас програмою, це є маркером ватажка. Саме тому всі старі жінки старанно косять (мімікують) під молодих (на чому власне і побудована вся "індустрія краси").

У сучасному світі ВР самка - це вірна любляча подруга і дружина. Більшість традиційних збалансованих культур підтримують саме цей (ВР) режим і розтягують його на все життя. Тобто на все життя подовжується молодість і щастя жінки. Саме тому завжди цінувалися незаймані діви. Саме тому заміж видавали в 13-15 років. А 18-річна незаміжня вважалася "засиділася в дівках". Саме тому в жінці цінувалася доброта, поступливість, скромність - якості ВР самки. Саме тому дружина і мати є шанованою персоною в традиційному суспільстві. Це ексклюзивна самка, яку охороняє ватажок. Дівчинку з дитинства виховували в дусі поваги (визнання високого рангу) чоловіка. Чоловік - це доля, це на все життя. Обов'язок жінки - шанувати його і слухатися. Так цілеспрямовано формувалася ієрархія сім'ї з чоловіком - ватажком і дружиною - його ексклюзивною самкою.

У цьому контексті зрозуміле і ставлення до первістків. Первісток - дитинча від ватажка, від найжиттєздатнішого самця. І йому надається максимальний шанс стати ватажком, якщо це хлопчик. Тому в нашого виду існує циклічна залежність якостей дитини від номера вагітності матері. І у первістка максимальний вроджений ранговий потенціал. Це не могло бути не помічено ще на ранніх етапах становлення цивілізації. І саме тому в більшості традиційних культур цінуються первістки, і саме вони успадковують матеріальні ресурси батька.

За матріархату (у СР-НР суспільстві) цей ВР рівень стоншується. Саме тому за матріархату не вітаються ранні шлюби. Дівчаток виховують у дусі неповаги до чоловіків. Так доміантні СР-самки не допускають привабливих молодих, потенційно ВР-самок до ресурсів самців, що відбулися. А зрілим самцям забороняють сексуальні контакти з молодими статевозрілими самками, наприклад, збільшуючи так званий "вік згоди".

СР РІВЕНЬ.

Характерний вік 23-30 років. Самку, яка подорослішала і втратила "чарівність юності", виганяв ватажок, і вона опускалася на нижчий, СР-рівень. Зазвичай вона вже мала дитинча або дитинчат від ватажка. І за старою пам'яттю користувалася деяким захистом останнього. Але для того, щоб прогудувати себе і потомство, вона надавала суворо дозований секс досить сильним і здобичливим СР самцям за підгодовлю і захист. Для того, щоб вижити в СР шарі, самці потрібні були зовсім інші якості, ніж у ВР шарі. Тепер потрібно було не стільки любити, слухатися і бути вірною та альтруїстичною, скільки маніпулювати, лавірувати, інтригувати, вигадувати і конкурувати з іншими СР самками за здобич самців. Вживати. Тому набір активних інстинктів СР самки сильно відрізняється від такого у ВР самки. СР самка прагне надавати секс тому з самців, у якого є здобич, а не єдиному коханому. Попросту, це повія.

Будь-яка збалансована культура, що активно формує довічний ВР шар суспільства, всіляко утримує вроджені програми самки від перемикання на СР рівень. З активними ж СР самками, тобто з професійними і побутовими повіями, традиційна культура активно бореться. Їх називають занепалими, порочними, цілеспрямовано позбавляють доступу до ресурсів і виганяють на дно суспільства. Саме тому раніше говорили "псувати" дівок. Річ у тім, що ввімкнення СР рівня часто спрацьовує, коли кидає перший, коханий чоловік. У цей момент спрацьовує інстинктивна реакція на вигнання ватажком із гарему фавориток. І ця зміна роботи інстинкту незворотна. Тому з погляду збалансованого соціуму така самка, яка не здатна кохати і бути вірною - дефектна. Саме тому в традиційних культурах неприпустиме дошлюбне статево життя жінок. Зміна активної програми самки з ВР на СР також може бути і віковою. І саме тому в районі 21-23 років у середньому психологія багатьох жінок змінюється докорінно. Вони самі зі здивуванням помічають, що вони стають "поганими", тобто більш цинічними, більш розважливими, втрачають здатність кохати й поважати чоловіка, набувають досвіду домінування, маніпулювання. Це просто спрацьовує біологічний годинник.

За сучасного матріархату СР прошарок максимально широкий і активно відтворюється. Жінки, здатні щиро любити сильного чоловіка, трапляються вкрай рідко. СР самка, бачачи ВР самку, заздрить і всіляко намагається її опустити до власного рівня. Наприклад, класичною є ситуація, коли самотні розлучені жінки, чи то колеги по роботі, чи то "подруги", цілеспрямовано провокують заміжню жінку на зраду чоловіка або на інші дії, які ведуть до руйнації її сім'ї. ВР самкам цілеспрямовано формується негативний імідж. Любити й слухатися чоловіка вважається дурним. А вірність вважається пережитком. Навпаки, престижним і розумним вважається вигідно продатися. Бути утриманкою, тобто побутовою повією, яка продає оптом секс - почесно. Межа мрій багатьох сучасних жінок.

Розширенню СР прошарку сприяє також сексуальна свобода, спільне навчання хлопчиків і дівчаток, а також відсутність виховання молоді в традиційній культурі. Дівчата зазвичай проходять ВР рівень надто швидко, ще в школі, коли закохуються в якогось телепня, якого інстинкт самки за формальними ознаками прийме за ватажка. Коли вищезазначений телепень кидає "зіпсовану" ним дівчину, у неї вмикається СР рівень програми. І опустившись на СР рівень, вона аж до спроби заміжжя відточує методи маніпулювання самцями. Так відбувається часто, але не завжди. Іноді молода самка досить довго продовжує пошук свого ватажка. Вона хоче бути ексклюзивною і вірною. Але з кожним новим самцем імовірність включення СР програми збільшується. Сексуальна свобода, провокуючи молоду самку на часту зміну статево партнерів, також ускладнює для неї сприймати будь-якого самця як ексклюзивного, коханого. Тобто жінка втрачає здатність стати ВР. Жінки називають це "розтратити себе". Виховання дівчаток у дусі продажу сексу, їхня орієнтація на споживання матеріальних благ - також сприяє ввімкненню одразу СР програми. За матріархату, таким чином, жінка, швидко минаючи або взагалі минаючи рівень ВР, одразу ж опускається на СР або

HP рівень. Тобто її основний інстинкт не може бути задоволений у принципі. А це означає, що вона приречена бути нещасною, і все життя задовольнятися лише дрібними задоволеннями від споживання матеріальних благ.

Усередині CP шару самок є власна структура ієрархії з дуже жорсткою конкуренцією за ресурси самців. Статус самки в CP шарі стада визначався тим, наскільки ситно CP самці підгодовували цю самку за секс. Тому для CP самок, як і для CP самців, характерне гіпертрофоване прагнення до придбання і демонстрації кількості ресурсів, якими володіє особина, просто хвастощі і понти. Що є біологічною основою суспільства споживання. Опущені на CP рівень, не впевнені в собі особини - набагато більш схильні до володіння непотрібними їм предметами матеріальної культури. Особливо якщо спозиціонувати ці предмети як статусні. CP самки активно займаються шопінгом, щоб хоч якось компенсувати відсутність щастя отриманням дрібних задовольень. Власне, найбільше шахрайство сучасного світу - суспільство споживання - засноване на тому, що спочатку всіх людей опустили до CP рівня. А потім продали їм гору різної хріні, яка об'єктивно їм не потрібна. Тобто підмінили щастя дрібними задоволеннями. І людина стала нещасним володарем втюханих їй, але абсолютно непотрібних речей.

CP самки у віці люто заздять молодим конкуренткам і ненавидять їх. Якось раз я провів такий експеримент. На одному з жіночих форумів в Інтернеті, де більшості учасниць було близько 40 років, я створив тему, що молоді жінки набагато привабливіші й бажаніші за старих. Незважаючи на всю очевидність цієї тези, учасниці форуму поперемінно намагалися переконати мене у зворотному і вивергали лайку на мою адресу протягом цілих трьох років!!! Ба більше, в жіночих колективах, що складаються з CP самок, можна спостерігати, як у разі потрапляння туди VP-самки одразу ж розгортається кампанія її психологічного цькування. CP самки всіляко її третирують, висміюючи залежно від віку її вірність чоловікові або цноту. CP самки наполегливо намагаються опустити її на свій рівень, емоційно накручуючи, провокуючи на зраду або ненависть і споживацьке ставлення до чоловіків.

Для самок CP рівня характерна підкреслено сексуальна поведінка, макіяж та одяг. Тому розумний чоловік на підкреслено сексуальних жінок увагу не звертає. Досвідчена CP самка, яка успішно маніпулює самцями, тобто домінує над ними, може з віком увійти в режим стійкого домінування. Тоді кажуть, що жінка "обабилася". Вона стає впевненою в собі, "упертою до непробивності", агресивною, конфліктною, втрачає здатність іти на компроміс із чоловіком, домовлятися, поступатися. Вона вже не продає секс за годівлю, а домагається підпорядкування безпосередньо. Відповідно така жінка вже не прагне підкреслювати свою сексуальність і стежити за своїм зовнішнім виглядом. Їй це вже не потрібно. Дуже часто такі самки страждають на ожиріння.

CP рівень стадної ієрархії значною мірою складався з молодих самців і вже немолодих самок. Відлунням цієї стадної тенденції є таке сучасне матріархальне явище, як зростання кількості пар, де досвідчена домінантна літня жінка домінує над юним чоловіком або коханцем.

HP РІВЕНЬ

З часом (характерний вік від 30 років до смерті) самка старіла, втрачала сексуальну привабливість, рухливість, ставала нікому не цікавою для підгодівлі та захисту і ставала загальнодоступною. HP самка - це самка, що злягається з багатьма самцями, сподіваючись, що її хоч хтось підгодує (у сучасному світі їх називають словом бля*ь). Так вона існувала недовго в HP шарі, поки її не зжирав який-небудь хижак. Тому після 30 років у жінок зазвичай підвищується "сексуальність". Парне існування і репродукція в цьому віці біологічно не передбачені. Тому шлюби з жінками "за 30" зазвичай нестабільні, а гінекологи називають цих жінок "пізнонароджуючими". У цьому ж і причина того, що у віці близько 30 років багато жінок, які вже перебувають у шлюбі, починають активно зраджувати чоловікам і руйнують свої сім'ї.

У традиційному суспільстві цей прошарок практично відсутній або існує у вигляді тонкого прошарку на соціальному дні. За сучасного матріархату він, навпаки, досить широкий, що додатково дестабілізує соціум і сприяє поширенню венеричних захворювань.

Жіноче щастя.

Основний інстинкт людської істоти, блок ієрархічної та репродуктивної програм, може бути задоволений тільки на VP рівні. Відповідно тільки VP самка відчуває відчуття щастя. Основна програма самки виконана тільки якщо вона перебуває на вершині ієрархії, є ексклюзивною самкою ватажка, отримує від нього корм, захищається ним і має від нього потомство. Тому саме цей режим цілеспрямовано ініціюється і підтримується в традиційних культурах методом формування сімейної ієрархії з чоловіком на чолі. І саме тому сучасні матріархальні жінки нещасливі, незважаючи на їхнє матеріальне благополуччя.

У сучасному світі життя людини стало безпрецедентно ситним і безпечним. Тому закінчивши біологічно репродуктивний вік, людина продовжує жити ще кілька десятків років. У такій ситуації програми можуть перезапускатися за новим циклом. І ми бачимо, що багато жінок, зруйнувавши свій шлюб і "нагулявшись", намагаються створювати довготривалі пари вже у свідомо пострепродуктивному, біологічно старечому віці - після 40 років. І навіть народжувати дітей. Однак такі пари не вирізняються стабільністю, а діти - здоров'ям. І вони залишаються нещасними самотніми блудливими бабами до кінця життя, часто навіть не зрозумівши, що таке жіноче щастя.

Швидке спарювання.

Поряд з описаною вище базовою видоспецифічною репродуктивною програмою в мозку самки закладена інша, простіша. Ця програма, що трапляється у багатьох парних тварин, не пов'язана з базовою, і існує паралельно. Самка може раптом, несподівано для самої себе, спонтанно злягатися з незнайомим випадковим самцем, не маючи уявлення ні про його статус, ні про ресурси. При цьому в неї може бути постійний коханий багатий сильний чоловік, сім'я, діти, жодної ролі це не відіграє. У сучасному світі це явище називається "випадковий секс". Тоді жінка каже: "це було затемнення, не знаю, що мене знайшло". Це спрацювала життєва програма швидкого спарювання.

Емансипація і фемінізація.

Повторимо ще раз. Самець із віком рухався в ієрархії стада знизу-вгору, самка зверху-вниз. До 40 років не доживав ніхто. У сучасному безпрецедентно ситному і безпечному світі тривалість життя збільшилася вдвічі. У цій біологічно проти-природній ситуації ієрархічна програма зазвичай фіксується на досягнутому рівні. Тому в сучасному світі чоловік, досягнувши ВР рівня, на ньому зупиняється. І може бути щасливим, утворивши сім'ю з адекватною ВР жінкою. Жінка також, досягнувши близько 30 років НР рівня і зруйнувавши свою сім'ю, найчастіше так і залишається на цьому рівні. Незважаючи на те, що нерідко її програми намагаються перезапуститися по новій, і вона знову хоче сім'ю, у неї вже склалася звичка домінувати і злягатися з ким попало. А значить вона ніколи вже не стане повноцінною ВР жінкою. Як то кажуть, фарш неможливо повернути назад.

Таким чином, за сучасного матріархату самка бездарно витрачає свій репродуктивний вік на те, щоб стати схожою на самця. А потім, постарівши, намагається утворити стабільну пару. І намагається народжувати дитинчат, коли біологічно це вже проти-природно. Та ще й із СР самцями, репродукція яких передбачена лише умовно. Це практично гарантує жінці фіаско сімейного, особистого життя і відсутність так бажаного нею відчуття щастя і любові. Сучасна феміністична пропаганда спрямована на позбавлення жінок їхньої природної природної самореалізації під приводом її перенесення на пострепродуктивний старечий період, коли цей вид самореалізації вже практично неможливий. У цьому віці жінка здатна лише забирати у самців ресурси і маніпулювати ними у власних цілях. Таке ось витончене шахрайство в масштабах усього суспільства. Жінок цинічно і жорстко обдурили, психологічно знівечивши і задалегідь зруйнувавши їхні життя. "Свідоме життя" жінки припадає на її передсмертну агонію, якщо називати все своїми іменами. З усіма наслідками, що випливають.

Практичний висновок для чоловіка має бути такий. За сучасного матріархату до союзу з жінкою не можна ставитися як до довічного. Ви можете бути багатим супермачо, мати півметровий пеніс і одружитися з незайманою мусульманкою - і однаково ніщо вас не застрахує від зради та її наслідків. Коли і як саме жінку переключить - невідомо. Чи вимкнеться її любов до вас із віком. Чи зреагує її інстинкт на вашу турботу про неї як на властивість слабкого самця. Чи зустрінеться їй якийсь телепень, який здасться їй дрімучому інстинкту ватажком. Чи нарадять їй якихось гидот її подружки. Чи піддасться вона пропаганді феміністок. Важливо тільки одне - вона з дуже великою ймовірністю рано чи пізно стане руйнувати вашу сім'ю. А культурною традицією і законом інтереси та інвестиції чоловіка практично не захищені, як це було в традиційному суспільстві. Тобто чоловікові слід постійно тримати увімкненим свій потужний мозок і бути пильним.

Постійно відстежувати стан активних програм своєї самки і за можливості керувати ними. І тримати левову частку своїх ресурсів в абсолютній недосяжності для самки, хоч би якою б чесною і люблячою вона не здалася спочатку. Втім, для сильного і розумного чоловіка це природно. Обережність - якість ватажка.

Чоловіки з активною програмою ватажка, чудово бачать істинний ранг самки і не розглядають опущених СР і НР самок як можливих дружин. Це добре видно в традиційних культурах, де чоловіків відразу виховують як ватажків. Наприклад, на південних курортах. Там ніким не охоронювану "вільну" російську або європейську жінку ВР чоловіки (араби, турки, кавказці тощо) - не поважають. Це для них за визначенням блядь - загальнодоступна НР самка. "Біле м'ясо", як вони це називають. Жінка, призначена для отримання задоволень, а якщо вміло розкрутити, то й грошей. Ватажок інстинктивно віддає перевагу молодим самкам, які його люблять і слухаються.

Утім, ми надто забігли наперед, усе це ми детально розберемо в наступних розділах.

Таким чином, стадо складалося з репродуктивного ядра, утвореного ватажком і самками, умовно репродуктивного шару середньорангових самців і буферної частини, до якої входили всі нежиттєздатні (НР, старіючі та хворі) особини. Буферну частину активно проріджували хижакі.

1.4 Зброя як фактор еволюції

*Бог створив людей, а Кольт зробив їх рівними.
Американська приказка*

З розвитком матеріальної культури, особливо з появою ефективнішої кам'яної, кістяної та дерев'яної зброї в середньому палеоліті, ситуація почала змінюватися.

По-перше, змінилося становище людини в природі. Зі збирача і легкої здобичі для м'ясоїдних тварин вона стала поступово перетворюватися на універсальний багатофункціональний організм, зокрема хижакі. Тобто з появою ефективної зброї безпрецедентно, якісно зріс рівень ситості та безпеки стародавньої людини. Що призвело до перевищення народжуваності над природною смертністю. З поліпшенням зброї людина вже не балансувала на межі

виживання, а отримала можливість глобальної експансії, збільшення чисельності та розширення ареалу проживання.

По-друге, будь-який конфлікт за місце в стадній ієрархії або через самку тепер міг стати збройним. Отже, нерідко один із самців унаслідок конфлікту був убитий, а другий - покалічений. Так поява зброї створила два протилежно спрямованих процеси. З одного боку, вона посилювала людину, а з іншого - послаблювала, збільшивши смертність у міжусобицях.

По-третє, невелика група особин, відокремившись від стада, тепер мала реальні шанси вижити і розростися.

Таким чином, де факто, людина стала вже новою істотою, новим біологічним видом, але ще зі старим набором тваринних стадних інстинктів. Еволюційного часу на їхню повну заміну просто не було. Але заважали вони досить сильно. І ось тоді еволюція нашого виду пішла в напрямку усунення цього протиріччя. Усунення це пішло кількома шляхами.

1. Стали виживати не стільки найагресивніші й найсильніші особини (вони якраз якраз передусім і гинули в міжособних конфліктах), скільки ті, що могли придушити дію інстинкту і замінити його розрахунком, розумом. Наприклад, не найсильніший, але розважливий і стриманий самець уже міг у разі надто жорстокого поводження із собою для виду продемонструвати покірність, ухилитися від конфлікту. Але вичекавши момент, уві сні стукнути сильного агресивного кривдника ручним рубилом. Він міг зайняти його місце ватажка в ієрархії. Або він міг вкрати молоду самку, втекти зі стада і стати засновником нової групи. У будь-якому разі, його гени тепер були успадковані потомством. Гени людини, яка перемогла інстинктивну конфліктність розрахунком. Так виникла низька примативність - здатність людини поводитися всупереч інстинктам, планувати, організовувати дії. Здатність використовувати розум для вмикання і вимикання інстинктів, нацьковуючи інстинкти один на одного, якщо бути точним. Що зі свого боку ще більше посилює здатність до навчання й абстрактне мислення. А це призвело до подальшого вдосконалення знарядь праці та зброї. Пішла ланцюгова реакція. Людина почала свій все прискорюваний шлях до цивілізації. Царства розуму.

2. Відбувалося закріплення тих елементів поведінки особин усередині групи, які відповідали новим умовам. Робили групу більш життєздатною у дедалі зростаючій конкуренції із сусідніми групами, кількість яких збільшувалася. Виділимо основні.

По-перше, оскільки конфлікти між самцями через самок стали смертельними, то будь-яка самотня особина будь-якої статі стала джерелом нестабільності та смертельного ризику в групі. Тому більш життєздатними стали ті групи, в яких найбільше число особин було об'єднано в стійкі пари. Стихійний сексуальний ринок став украй невідгідний групі. Виживали ті групи, де було більше стійких пар і відповідно менше конфліктів. Так зародилася моногамія.

По-друге, більшою життєздатністю стали володіти ті групи, в яких особини демонстрували більшу взаємодопомогу і злагодженість дій. Це допомагало і на полюванні, і на війні, і в господарській діяльності. Так виникли дуже слабкі поки що вроджені мораль і альтруїзм - властивості людини, протилежні егоїзму як шкідливому для спільноти загалом прояву ієрархічного інстинкту та інстинкту самозбереження окремої особини. З математичного погляду, якщо стійкість пірамідальної ієрархії тим більша, чим жорсткіше домінування ватажка, але з'явився обмежувач жорсткості домінування - зброя, "зрівнювач шансів", то щоб піраміда не втратила стійкості й не розвалилася, вихід один - піти в царину від'ємних значень. Так і сталося на практиці. Альтруїзм - це рангові амбіції та егоїзм зі знаком мінус. Простіше кажучи, співтовариство людей стало триматися не тільки на страху, а й на розумінні і на самопожертві людей в ім'я загального блага. Наш первісний предок ставав дедалі менше твариною і дедалі більше соціальною людиною. І це почало закріплюватися у вроджених поведінкових програмах. Повторимося - тільки початок, дуже слабо і повільно.

Таким чином, людське стадо поступово стало перетворюватися на модернізовану форму людської спільноти - плем'я. І кожне окреме плем'я було тим життєздатнішим, чим сильніше були придушені інстинкти, характерні для первісного стада.

Однак еволюційного часу на повну заміну егоїстичних інстинктів стадного тваринного рівня на альтернативні інстинкти та вроджену мораль у нашого виду не було. Тож старі інстинкти, хоч і дещо ослаблені, продовжували і продовжують працювати, переплітаючись і конфліктуючи з розумом і новоствореними парними та альтруїстичними інстинктами.

Підсумуємо. Природний відбір між цілими соціумами (так званий груповий відбір) пішов у новому напрямі: "який соціум краще нейтралізує тваринні інстинкти, той і переможець". Оскільки в збройних ієрархічних конфліктах брали участь тільки самці, то і вроджена мораль, і альтруїзм, і здатність пригнічувати розумом дію тваринних інстинктів виявилися властиві переважно самцям. Для самок, як і раніше, залишилася характерною інстинктивна тваринна егоїстична мотивація поведінки, оскільки їхньому біологічному призначенню вона практично не суперечила.

1.5 Первісне плем'я. Функціональна структура. Структура ієрархії. Структура міжстатевих відносин.

Навіть найпримітивніші народи живуть в умовах культури, відмінної від первинної, у часовому відношенні такою самою старою, як і наша, і такою, що також відповідає пізнішому, хоча й іншому ступеню розвитку.

3. Фрейд

Тепер подивимося уважно на плем'я наших пращурів верхнього палеоліту. Обмовимо відразу, що стародавнє плем'я і плем'я сучасних дикунів де-небудь у джунглях - абсолютно різні речі і за генотипом, і за соціальною організацією. Не будемо обманюватися зовнішньою схожістю. Первісне плем'я складалося практично з таких самих людей, з яких складалося первісне стадо. Воно було сировиною для подальшої еволюції. Сучасне ж плем'я - результат цієї самої еволюції тривалістю в десятки тисяч років. Воно - або результат нездатності цього конкретного етносу до розвитку, або уламок етносу, що розвинувся і знову деградував. У будь-якому разі, сучасні племена - це тупикові варіанти еволюції, своєрідний смітник людських спільнот.

Рис. 5. Структура системи людина - навколишнє середовище. Ця система незмінна скрізь і в усі часи, від стада до сьогоденного світу. Чоловіки взаємодіє з навколишнім середовищем, захищаючи від його впливів жінок і дітей та добуваючи ресурси. Жінки, діти і ватажок - перебувають у безпечному місці (печера, дім, офіс тощо) і взаємодіють із чоловіками-добувачами, вилучаючи, переробляючи і перерозподіляючи видобуті ними ресурси. Позиція ватажка двояка. Як носій елітного генофонду він входить до репродуктивного ядра. Як чоловік він належить до буферної частини. Те саме стосується і низькорангових самок - хижакі з'їдають насамперед нежиттєздатних особин. Тож межу між буферною та репродуктивною зонами проведено за відповідними фігурками-символами.

Отже, перед нами первісне плем'я. Чоловіки ходили на полювання, забезпечували жінок і дітей м'ясом і захищали їх від хижаків і ворогів. Жінки і люди похилого віку залишалися працювати в печері, стійбищі або займалися збиральництвом неподалік. Біля них зростали діти, вбираючи інформацію про життя з пересудів балакучих жінок і спогадів балакучих старих. Тобто біологічна одиниця мала чітку внутрішню функціональну, а отже й організаційну структуру. Розберемо функції й тактико-технічні характеристики кожного елемента цієї структури.

Самці (далі за текстом, у тих випадках, коли не потрібно буде акцентувати увагу на біологічній природі взаємовідносин людей, також називатимемо їх більш звичним терміном "чоловіки"). Вони здійснювали зовнішні, найнебезпечніші та найскладніші функції. Полювання, розвідка, оборона. А також найважливіше - видобуток сировини, виробництво предметів матеріальної культури, винахідництво та вдосконалення технологій. Для всього цього необхідна велика фізична сила, сміливість, спритність, цікавість, здатність до навчання, злагодженість дій у групі, здатність жертвувати собою заради інтересів племені. Тому для чоловіків зазвичай характерні такі особливості поведінки, як дружба, взаємодопомога, схильність керуватися не тільки власною вигодою, а й інтересами соратників та племені загалом, здатність до планування дій, зокрема й на дуже віддалену перспективу, та здатність діяти в екстремальних ситуаціях. Але найголовніше, що відрізняє чоловіка від жінки - це потужний мозок стратега, розвідника, винахідника і творця. Мозок людського самця в середньому не лише значно важчий, ніж у самки. Він ще має в кілька разів більші асоціативні центри - ті місця, якими мозок думає. По суті, чоловіки виконували буферну функцію між репродуктивною частиною племені (жінки і діти) та агресивним навколишнім середовищем, були видатковою частиною людського соціуму і робочим матеріалом еволюційних експериментів природного відбору. Зрозуміло, виживали і давали потомство найсильніші й найжиттєздатніші чоловіки. Без чоловіків в оточенні дикої природи племені вижити було абсолютно неможливо. Тому народження хлопчика, майбутнього мисливця і воїна,

вважалося дуже великою удачею. Чим більше воїнів і мисливців, тим сильніше плем'я. Верхівку ієрархії самців можна також частково віднести до репродуктивної частини племені.

Діти, людські дитинчата. З ними все зрозуміло. Їхня функція - вижити і вчитися. Тому вони трималися на підхваті серед жінок і людей похилого віку та "намотували на вуха" всі їхні пересуди й розповіді. Спеціального виховання діти не вимагали, оскільки їхні вроджені інстинктивні програми відповідали їхньому способу життя, а навчалися вони автоматично, слухаючи розмови дорослих, спостерігаючи за їхніми діями і включаючись у міру дорослішання в життя племені. Так само не проходять спеціального навчання діти диких племен в ізольованих куточках нашої планети.

Люди похилого віку. Зі згасанням репродуктивної функції, а з нею і гормонального фону, люди стають спокійнішими (мудрішими) і балакучішими. Люблять вчити молодь життя і згадувати вголос про свою молодість. Тобто люди похилого віку відігравали роль вмістилища досвіду племені, його інформаційно-навчального центру. Тому старих належало поважати і слухатися. За нового рівня ситості та безпеки плем'я вже могло собі дозволити утримувати старих людей, які вижили. І більше того, вмістилище життєвого досвіду попереднього покоління додавало конкурентоспроможності племені, робило його сильнішим.

Самки (жінки). Основна функція - репродуктивна, розмноження. Для того, щоб її здійснити (зачати, виносити, вигодувати і виростити дитину до відносно самостійного стану), жінці потрібно кілька років. Тобто жінка була дуже цінною, репродуктивною частиною племені. Тому її поміщали в найбезпечнішу ситну і затишну частину місця проживання людини (печера, будинок, хатина) поруч із вогнищем і їжею. Тому жінку завжди охороняли чоловіки, і вона була цінною військовою здобиччю. Втім, за нестачі чоловіків, які забезпечують і охороняють плем'я, жінка одразу ж втрачала свою цінність. У низці випадків соціум навіть позбувався зайвого поголів'я жінок як "зайвих ротів". Робилося це шляхом убивства новонароджених дівчаток, поховання жінок разом з померлими чоловіками та іншими варварськими з точки зору сучасної людини способами. Тому, до речі, для нашого виду поряд із загальновідомим біологічним "принципом незамінності самки" коректно говорити про "принцип незамінності самця". Жінка також виконує і функцію дублюючого інформаційно-навчального центру. Люди похилого віку нежиттєздатні, їх може і не стати. Хто тоді буде вчити дітей? Це одна з причин жіночої "балакучості". Біологічна і соціальна функція жінки - будь-що-будь вижити самій і за можливості зберегти потомство, хоч якось його навчивши. Для максимального виживання і відтворення жінкам, зрозуміло, були потрібні зовсім інші якості, ніж чоловікам для полювання і оборони. А саме: максимальна пристосованість до змін у житті і здатність всіляко уникати небезпеки. Тобто турбота насамперед про себе. А значить егоїзм, егоцентризм, хитрість, спритність, консерватизм, боягузтво. Потрібно керуватися потребами поточного моменту, жити сьогоднішнім днем. Схильність до моральних критеріїв поведінки та прихильність переконанням, вірність - навпаки, шкідливі для жінки. Адже якщо жінка стане військовою здобиччю, вона муситиме пристосуватися і продовжити рід переможця, як сильнішого і генетично перспективнішого. Така біологічна доцільність. Жінка тоді муситиме полюбити переможця, прийняти його звичаї і повірити в його богів. Причому, краще щиро. Моральні принципи, звичаї, традиції та чоловіки з колишнього життя мають бути якомога швидше забуті. І ще дуже важлива якість потрібна жінці, щоб вижити і виховати потомство. Вона повинна мати здатність змусити чоловіка, тобто розумнішу, сильнішу і самостійнішу істоту, ніж вона сама, забезпечувати себе і потомство. А за потреби вона повинна зуміти поставити його між собою і небезпекою. "Сховатися за його широку спину". Тобто, просто жінка повинна вміти керувати чоловіком. І всіма цими якостями жінки володіють повною мірою. Мозок людської самки в середньому значно менший, ніж мозок самця і має маленькі асоціативні центри. Розумних жінок тому майже не буває. Бувають лише такі, що мають непогану пам'ять і краще за інших уміють імітувати розум. Тому, наприклад, у сучасній науці жінка може працювати тільки тому, що чоловік побудував будівлю лабораторії, винайшов і побудував для лабораторії устаткування (попередньо видобувши й переробивши для всього цього сировину), вигадав теорії й алгоритми, за якими може працювати навіть жінка та ін. Тобто жінка в науці по суті нічим не відрізняється від циркового ведмеда. Те, що ведмідь катається на велосипеді по арені, свідчить не про розум ведмеда, а про розум дресирувальника і винахідника велосипеда. І саме в слабкості жіночого мозку причина поділу чемпіонатів із шахів на чоловічі та жіночі.

Важливою також є різниця між світосприйняттям чоловіка та жінки. Жінка - пристосуванка і вона високопримативна. Тому вона бачить реальну картинку світу і неглибоко, без складних причинно-наслідкових зв'язків. Чоловік же володіє мозком мисливця, воїна і творця, призначеним для пошуку внутрішньої логіки поведінки ворога, дичини і логіки будови світу. Тому чоловік мислить моделями, логічними схемами. І якщо йому навіяти під час виховання якусь модель світу, то він буде її дотримуватися. Тому саме серед чоловіків частіше зустрічаються релігійні фанатики і затяті прихильники різних ідеологій. Жінки ж навпаки, до релігії, віри, моральних і етичних норм та інших схем ставляться як до стихійного лиха, до якого треба пристосуватися, якщо вигідно. Вони не вірять ні в Бога, ні в мораль, ні в ідеологію, а лише з якоюсь метою імітують прихильність. У такій особливості чоловічого світосприйняття і сила чоловіків, і їхня слабкість. Якщо чоловікові навіяти адекватну модель світорозуміння, то він, бачачи глибокі причинно-наслідкові зв'язки, практично непереможний з його потужним мозком. Але якщо під час виховання йому навіяти хибну модель світорозуміння, то він, намагаючись жити згідно з хибною моделлю, стає неадекватним і легко маніпульованим. У цьому, до речі, полягає одна з причин сучасного матриархату. Чоловіки об'єктивно слабкі, бо виховані в ілюзорних уявленнях про навколишній світ і стосунки з жінками. Тому жінки, бачачи

реальну картинку світу, бачать сліпоту й неадекватність чоловіків. А отже, не можуть чоловіків поважати й любити. Тільки маніпулювати ними і використовувати їх.

І тільки чоловіки з обмеженими розумовими здібностями (тупі) бачать світ подібно до жінок. Тому в момент краху цивілізацій, коли старі моделі не працюють, а нецивілізована тварина поведінка виявляється найбільш виграшною, жінки і покидьки пристосовуються швидше. І виграють порівняно з дезорієнтованими чоловіками-розумниками і середнячками, що зависли на спробах укласти мінливу картинку світу в стару модель. Це, наприклад, добре було видно в 90-ті роки в Росії.

З особливостями різних елементів спільноти наших пращурів ми в загальних рисах розібралися. Забудемо поки що про старих і дітей. Нас тут цікавлять насамперед жінки в контексті їхніх взаємовідносин із чоловіками. Отже, перед нами два різновиди зовсім різних істот із абсолютно різними функціями, а отже, різними фізіологією та поведінкою. І насамперед - з різною вродженою, інстинктивною поведінкою. Не треба обманюватися деякою зовнішньою схожістю, тим, що жінка теж уміє розмовляти, і тим, що обидва вони називаються людьми. Між людським самцем і самцем лева набагато більше схожості, ніж між чоловіком і жінкою.

А тепер, мій дорогий Читачу, подивимося, як же взаємодіють один з одним ці елементи нашого первісного племені. Чоловіки і жінки. Для початку вирішимо основне питання - питання про владу. Хто ким і яким способом у племені керує. Далі ми будемо використовувати також термін "домінує". Цей термін нам зустрінеться ще дуже багато разів. Домінуючою (вищою) істотою є та істота, яка управляє іншою (нижчою) істотою. Методи домінування можуть бути як фізичні, так і психологічні. Наприклад, дресирувальник використовує для управління поведінкою тварини як "метод батога", так і метод заохочення їжею, ласкою, похвалою. Метою ж управління є набуття дресирувальником матеріальних благ для забезпечення власної життєдіяльності. Ну і життєдіяльності тварини, поки вона виконує свої функції. Дресирувальник є вищою, домінуючою істотою. Тварина - нижчою. Ті самі відносини існують у системі бос - робітник, селянин - корова тощо.

Подивимося ще раз на Рис. 5. Тут усе влаштовано гранично просто і раціонально. Жінки з дітьми перебувають у безпечному місці, за буфером, що складається з чоловіків, у затишній печері поруч із вогнем і запасами їжі. Сфера їхньої компетенції та домінування - житло, потомство і стосунки з чоловіками. Тобто якщо потрібні шкури для одягу або їжа, то вони повідомляють про це чоловікам. А чоловіки знають, що якщо вони не забезпечать потреби жінок, то ті не будуть лагідні, а навпаки, будуть їх "пиляти". Тобто чоловіки позбудуться психологічного комфорту в оселі та якісного сексу. Крім того, постраждають і діти. Тому чоловіки певною мірою підкоряються жінкам у царині їхньої компетенції та забезпечують потреби репродуктивного ядра. Таким чином, жінка успішно здійснює домінування у сфері своєї компетенції. Методи домінування - психологічний і сексуальний вплив.

Ділянка компетенції та домінування чоловіків - буферна зона між житлом і навколишнім середовищем. Вони опікуються відносинами спільноти з навколишнім світом. Тобто в разі небезпеки вони дають команду жінкам бігти і ховатися. А в разі нестачі дичини на мисливській ділянці - забирати дітей і переходити на іншу ділянку. А жінки точно знають (бояться), що якщо вони не підкоряться, то чоловіки розсердяться і поб'ють. Крім того, прийде біда, вороги, голод, холод, хижакі, і вони разом із дітьми загинуть. Тому жінки підкоряються чоловікам у сфері їхньої компетенції. Крім того, жінки знають, що якщо чоловіки не відпочиватимуть, то вони не зможуть принести багато здобичі або загинуть. А слідом загинуть жінки і діти. Тому жінки дуже бояться втратити чоловіків, намагаються бути з ними лагідними і зробити печеру зручним місцем відпочинку та задоволень. Зробити їжу чоловіків смачнішою, а відпочинок повноцінним. Таким чином, чоловіки також успішно здійснюють домінування у сфері своєї компетенції. Методи домінування - фізичні та психологічні (страх).

Основний чинник, що стримує поширення домінування чоловіків на сферу домінування жінок - інстинктивна концентрація його уваги на зовнішньому світі. Спрямованість дій назовні спільноти. Світ у сприйнятті чоловіка ділиться на дві протилежні частини - "тил" і "фронт". Де "фронт" - це навколишнє середовище, яке потрібно підкорювати, змінювати, відвойовувати в нього ресурси. Це там, де "чужі". А тил - це житло, де можна відлежатися і зализати рани, і жінка з дітьми, яким приноситься і віддається здобич. Де його чекають і психологічно підтримують. Де йому добре. Де "свої". І цим тилом теж потрібно керувати, якщо тилу загрожує небезпека. Чоловік без "тилу" вразливіший, бо не може повноцінно відновити сили. А також йому немає сенсу відвойовувати у зовнішнього світу ресурси, якщо ці ресурси нікому використовувати.

Основний фактор, що стримує поширення домінування жінок на сферу домінування чоловіків, - інстинкт самозбереження, просто страх перед навколишнім середовищем. Жінка повинна вижити за всяку ціну і зберегти по можливості дітей, це її основне завдання. Тому вона не має права ризикувати, вступаючи в боротьбу з навколишнім середовищем, якщо є чоловік. Навпаки, вона зобов'язана злякатися і втекти. Тому жінки й бояться інстинктивно всього на світі, навіть абсолютно нешкідливих мишей, жуків і жаб. Якщо жінка надмірно інтенсивно і жорстко домінує, тобто вимагає від чоловіка занадто багато, чинить на нього зайвий психологічний тиск, відмовляє в сексі - він може піти. А вона залишиться наодинці з труднощами й небезпеками, яких так боїться. Інстинктивний постійний страх перед навколишнім середовищем і страх залишитися без чоловіка - це емоційне тло життя будь-якої жінки, в тому числі сучасної. І це основний регулятор життєдіяльності стародавнього племені. Якщо життя важке й небезпечне, наприклад, під час війни або міграції, то жінки бояться, а чоловіки - домінують. Якщо трапився короткий

період достатку і благополуччя, то в інтересах виду - зробити наголос на розмноження. Тоді жінки перестають боятися і змушують чоловіків інтенсивніше забезпечувати себе і дітей. Світ у сприйнятті жінки ділиться на дві частини: "моє гніздо" і "все інше". Чоловік апріорі є частиною "всього іншого", але його можна використати як буфер між "моїм гніздом" і "всім іншим", для зачаття потомства, захисту і постачання. Але при цьому він зовсім не обов'язково є елементом частини світу "моє гніздо".

Попросту кажучи, у природному співтоваристві людей кожна стать робить свою справу і не лізе в чужу. І дуже сильно потребує партнерства з протилежною статтю.

Подібна природна схема масово збереглася і в наш час у випадках, коли сім'я є виробничою одиницею в умовах досить важкої праці, наприклад, селянська (фермерська) сім'я. Чоловік працює в полі й займається постачанням, жінка - вдома, у теплі й комфорті займається легшою роботою - тилівим забезпеченням чоловіка та вирощуванням дітей. Класична сцена в історичних фільмах, коли мужик приходить додому, а баба подає йому на стіл, яку міські зніжені феміністки намагаються трактувати як кухонне рабство, має насправді зовсім інший сенс. Мужуку потрібно віддохтися і підкріпитися, перш ніж знову йти орати. Це просто частина технології сільськогосподарського виробництва, забезпечення максимальної ефективності виробничої одиниці. Автор знає, що пише, бо багато років займався сільськогосподарським бізнесом. Чоловікові не спаде на думку домінувати в домі, якщо функція його годування та відпочинку виконується. Жінка також не втручатиметься у справи чоловіка, якщо сім'я нормально забезпечується. І не буде надмірно тиснути на нього, бо виникне загроза голоду, якщо він піде до іншої жінки, і забезпечення сім'ї припиниться. Така пара - це збалансована стійка система.

І ще. Загостримо увагу на одному дуже важливому моменті. Уявіть себе на місці Творця (Господь Бог, Мати Природа, однаково як назвати). Вам потрібно зробити так, щоб розумніші, сильніші й активніші істоти обслуговували й захищали слабших і боягузливіших. Як ви це організуєте? Рішення очевидне. Потрібно зробити так, щоб сильна і розумна істота не могла обійтися без слабкої. І ще, бажано, щоб сильна і розумна істота не дуже-то розуміла ні методів, ні цілей слабкої істоти. Тобто, була нездатна сприймати її адекватно. І саме так і зроблено. Жінка для чоловіка - "загадка". І чоловік прив'язаний до жінки сексом. І не тільки фізіологічно, через необхідність зняття сексуальної напруги, а й психологічно, через інстинкт сексуальної затребуваності. Це коли начебто все добре, але раптом нападає безпричинна туга, і чоловік іде "шукати кохання". Ну не відчуває чоловік себе повноцінним без жінки, і нічого з цим не може зробити. Насправді, звісно, все складніше і різноманітніше, і ми пізніше всі механізми підпорядкування розберемо детально, але прив'язка сексом - основна. Людина розумна - не єдиний біологічний вид у тваринному світі, самці якого прив'язані до самок сексом і змушені його домагатися шляхом залицянь і годування самки. Але є важлива відмінність. У більшості інших видів тварин це явище епізодичне і буває тільки в короткий період шлюбних ігор. Біологи називають його "інверсія домінування в період спарювання". Тобто у звичайний час домінують самці як сильніші, можуть і їжу в самки відібрати. А в період спарювання - все навпаки, домінують самки, а самці їх годують і догоджають, сподіваючись на секс. Так от, у нашого виду є принципова відмінність від більшості інших тваринних видів - період спарювання триває майже все життя дорослої особини. Ось і отримують у нас самки можливість домінувати все життя над самцями, починаючи з підліткового віку. Чи бачили ви, щоб чоловік забрав у жінки їжу? Ні! Він її пригощає вечерею в ресторані в надії отримати жадану порцію сексу. Або забезпечує все життя за регулярний секс.

Прив'язка сексом, звісно, не одностороння. Жінка також відчуває задоволення від сексу. Але ця сексуальна прив'язка інша, бо слугує біологічній меті вибору й утримання генетично перспективного запліднювача. Тому і бажання, і задоволення жінки буде переважно залежати від того, чи визнав її самочний інстинкт даного конкретного самця генетично перспективним.

Таким чином, хто над ким домінує, у нашого біологічного виду залежить не тільки від місця в ієрархії, а й від багатьох обставин. Зокрема, від того, в чийій сфері компетенції відбувається дія. В умовах безпеки та благополуччя частіше домінує самка, в умовах небезпеки та боротьби за виживання - самець. У разі зміни обставин відбувається інверсія домінування. Або при виникненні небезпеки самка, спонукувана страхом, поступається керівництвом самцеві і ховається "за його широку спину", або за настання сприятливіших умов керує ним, спрямовуючи його дії в інтересах забезпечення себе і потомства. Тому чим войовничіший народ або чим важче життя верстви суспільства, тим більше там домінують чоловіки. І навпаки, що ситніше і благо-благополучніше життя, то більше домінують жінки.

Отже, у виду Людина розумна за умов відсутності зовнішньої загрози самки можуть займати домінантне становище в парі. За наявності зовнішньої загрози - баланс домінування зміщується в бік самців. Переходи домінування з рук у руки, інверсії домінування, відбуваються під дією інстинктивних механізмів як реакція на зміну зовнішніх умов.

Час минав. Людина вдосконалювала зброю, знаряддя і накопичувала невластиві тваринам навички. Витримка, розважливості і соціальність ставали дедалі потрібнішими для виживання, бо сприяли збільшенню племені. Тепер виживали ті племена, у складі яких було менше внутрішніх конфліктів, більше стабільних пар і соціально орієнтованих особин. Нові ознаки закріплювалися груповим добром. А отже, склад племені ставав дедалі більш різномірним. Що неминуче вело до зміни структури ієрархії. Тепер завдяки зниженню конфліктності ієрархія стає менш жорсткою. Крім того, тепер серед чоловіків були не тільки високорангові та низькорангові, а й

високопримативні та низькопримативні. Люди, головним чином чоловіки, розвиваючи здатність протистояти тваринним інстинктам, наприклад, стримувати агресію, стали відрізнятися один від одного за цією ознакою. Ми далі будемо слідом за А. Протопоповим називати особин, не здатних протистояти інстинктивним мотиваціям, високопримативними. Здібних - низькопримативними.

Оскільки ці ознаки важливі для розуміння читачами подальшої розповіді, зупинимося на них докладніше.

Ознаки високого рангу за А. Протопоповим:

- Висока самооцінка, схильність невисоко оцінювати оточуючих
- Віра у свою непогрішність, відсутність сумнівів
- Рішуча турбота про свій комфорт, здоров'я та безпеку
- Оптимізм, упевненість у завтрашньому дні
- Хвалькуватість, самовдоволення
- Схильність ухвалювати рішення швидко, без довгого обмірковування.
- Здатність діяти незважаючи на думки і проблеми оточуючих, асоціальність
- Нереклексивність.
- Високий поріг усвідомлення своєї провини
- Хворобливе сприйняття критики, труднощі із самокритикою
- Рішучість, заповзятливість, ініціативність, наполегливість
- Великі професійні, соціальні та майнові амбіції
- Організаторські здібності
- Відкритість, безсоромність, екстра-версія
- Упертість, нав'язливість, конфліктна ініціативність, егоїзм
- Конфліктна стійкість
- Сексуальна успішність

Ознаки низького рангу за Протопоповим:

- Низька самооцінка, схильність до формування комплексу неповноцінності
- Здатність миритися з незручностями, дискомфортом і небезпечними умовами життя
- Схильність до песимізму і депресій; невпевненість у завтрашньому дні
- Нерішучість, довгі роздуми перед прийняттям рішень.
- Залежність від думки оточуючих, боязнь образити когось, рефлексивність
- Низький поріг усвідомлення своєї провини, сором'язливість (почуття винуватості виникає з найменшого приводу)
- Готовність задовольнятися наявним станом справ, конформізм
- Відсутність великих кар'єрних і майнових амбіцій
- Низькі організаторські здібності
- Альтруїзм, самопожертва, самокритичність
- Схильність схилитися перед авторитетами, вірити їм; релігійність
- Скритність, інтроверсія
- Сором'язливість, поступливість, скромність, боязкість, законослухняність
- Образливість і педантичність
- Сексуальна неуспішність

Ознаки високої примативності:

- Агресивність
- Тупість
- Легковажність
- Нездатність до прорахунку ситуації
- Нездатність домовлятися
- Нездатність до діяльності у складі групи без явної ієрархії

Ознаки низької примативності:

- Здатність домовлятися
- Здатність прораховувати ситуацію
- Розсудливість, занудство
- Інтелект, математичні, технічні здібності
- Витримка
- Здатність брати участь у складних штучних спільнотах із неявною ієрархією

Що нижча примативність етносу, нації, то сильніше там розвинена наука і більше складних високотехнологічних виробництв. Така діяльність вимагає від учасників високого рівня інтелекту та соціальності.

Також згадаємо тут про співвідношення примативності, бо цей момент часто недорозуміють. Якщо самок сапієнса порівнювати з самцями, то в середньому їхня примативність набагато вища, ніж у самців. Якщо порівнювати самців один з одним, то розкид за примативністю великий, тому вводимо поняття ВП і НП. Якщо порівнювати самок між собою, то розкид не такий великий, як у самців. Тому говоримо, що всі самки - ВП. Але оскільки розкид за примативністю в самок усе ж таки не дорівнює нулю - все одно цю відмінність якось треба позначати у відповідних розділах книжки, тому про розважливих жінок пишемо умовно "НП самки", а про тупих і навіжених - "ВП самки".

Статева структура ієрархії племені завдяки великій кількості пар відрізняється від стадної. Менш виражений вільний сексуальний ринок СР шару. Жінки перебувають ніби трохи осторонь, не входячи явно в чоловічу ієрархію, не утворюючи явної ієрархічної структури. І водночас тримаються біля своїх чоловіків. Статус жінки в жіночій ієрархії дорівнює статусу її чоловіка в племені. Проте в іншому - все як у стаді.

Особливістю самцевої ієрархії є здатність згуртовуватися в разі небезпеки. Особливістю самкової ієрархії є здатність згуртовуватися в разі конфлікту з самцями. Наприклад, коли потрібно влаштувати чоловікам скандал, жінки швидко об'єднуються. Жіноча спільнота утворює репродуктивне ядро племені, тому вона є згуртованою не лише психологічно, а й навіть фізіологічно. У жінок групи зазвичай навіть овуляції синхронізуються.

Однак нерівномірності залишаються, і вони спричиняють проблеми. Наприклад, усі жінки задивляються на вождя та сильних воїнів. І нікому з них не подобаються слабкі НР чоловіки. У цьому є глибокий біологічний сенс. Потомство має бути життєздатним, тому батьком має бути сильний життєздатний чоловік. Слабкий же і нежиттєздатний розмножуватися не повинен навіть незважаючи на надлишок жінок. Ці проблеми потрібно було мінімізувати. Тому в багатьох, зокрема й деяких сучасних культурах, практикується багатоженство. Життєздатний (і тому багатий) чоловік має багато жінок і дітей від них. Подібним чином організовані також спільноти багатьох тварин. Сильніші самці мають гареми, а слабші - жодних шансів злучитися з самкою. Усе логічно й раціонально з біологічного погляду. Однак поява низької примативності внесла додатковий внесок у зміни ієрархії.

Поки плем'я залишалося маленьким, усі інстинкти людей точно відповідали їхньому біологічному призначенню і реальному способу життя. Тому більшість у племені все ж таки становили сильні й досить агресивні чоловіки з високим ранговим потенціалом і поведінкою, керованою цими інстинктами. Простіше кажучи, вони не особливо замислювалися про сенс життя та інші високі матерії, а жили по-простому. Робили, що хотілося. А хотілося їм того, що диктував інстинкт. Бо бажання й емоції людини - не що інше, як прояв інстинктів, які цією людиною керують. Люди, які живуть інстинктами, тобто бажаннями та емоціями, називаються високопримативними. Ті, що живуть розумом, - низькопримативними. Нас особливо цікавитимуть високорангові низькопримативні члени нашого племені. Психологи позначають такого чоловіка літерою "бета". Це ті чоловіки, які більше думають головою, ніж довіряють емоціям. За рахунок цього вони, будучи більш соціальними, поступаються в агресивності ватажкові, тобто формально перебувають нижче за нього в ієрархії. Це або шаман, або вмілий мисливець, який віддає перевагу азарту полювання боротьбі за місце вождя. У стародавньому племені високорангових низькопримативних було небагато, тому що інстинкт відповідав способу життя, і стародавній людині було вигідніше бути все ж таки високопримативною. Крім того, низькопримативний високоранговий дуже не подобався високо-примативному високоранговому вождю, самцевий ієрархічний інстинкт якого бачив у ньому конкурента. Адаже і шаман, і добрий здобичливий мисливець користувалися великим авторитетом одноплемінників, мали власну думку та інтереси, що неминуче підривало авторитет вождя, призводило до конфліктів з ним. Але оскільки і шаман, і здобичливий мисливець потрібні вождю і племені, а також не особливо претендували на його місце, вождь їх терпів у невеликих кількостях. Ну і самочинний інстинкт жінок не міг зрозуміти, чому вони не такі як усі, і приймав низьку примативність за низький ранг. Тобто далеко не всі жінки були здатні їх любити. Небагато їх було в первісному племені, зовсім небагато. Однак згодом, у міру укрупнення соціуму, роль низькопримативних різко зросла, вони розмножилися і склали основу цивілізації.

Усе це дуже важливо для нашої подальшої розповіді, тож читач має запам'ятати всі ці терміни та їхній зміст хоча б спрощено, вони в тексті зустрінатимуться дуже часто. Ба більше, розуміння подальшого тексту немислиме без знання цих термінів.

Повторимо ще раз спрощено:

Високоранговий - упевнений у собі, успішний, авторитетний, крутий.

Низькоранговий - слабак і невдаха.

Високопримативний - той, хто живе тільки емоціями і бажаннями (інстинктами).

Низькопримативний - здатний до розумової поведінки, здатний протиставити розум і розрахунок емоціям і бажанням (інстинктам).

Середньорангові та середньопримативні - відповідно проміжні позиції за цими характеристиками.

Ранговий потенціал - здатність стати високоранговим.

Основні типи самців:

Високоранговий високопримативний - буйний самовпевнений самовпевнений некерований, некерований, постійно в бійці доводить, що він правий. У давнину - вождь. У наші дні - або алкоголік і невдаха, або бандит.

Високоранговий низькопримативний - Упевнений у собі, розумний, сильний самець. У давнину - шаман або хороший мисливець. У наші дні - успішний бізнесмен, начальник або високооплачуваний фахівець.

Середньоранговий високопримативний - гопник.

Середньоранговий середньопримативний - чоловік різноманітних робочих спеціальностей.

Середньоранговий низькопримативний - офісний планктон.

Низькоранговий високопримативний - невдаха, боягуз, покидьок, шістка.

Низькоранговий низькопримативний - боягуз і слабак, але здатний до навчання. У стародавньому світі - корм для тигрів. У сучасному світі - пожиттєвий дрібний клерк і підкаблучник без будь-яких амбіцій. Раб.

Важлива деталь для розуміння: Середньорангові поєднують якості високорангових і низькорангових у порівнянних пропорціях. Перехідна форма. Під час взаємодії з низькоранговими вони поводяться подібно до високорангових. При взаємодії з високоранговими - подібно до низькорангових. Усі сучасні державні структури складаються саме із середньорангових. Незалежно від посади і звання. Аж до Президента. Високоранговий не любить підкорятися, тому зазвичай віддає перевагу економічній та іншій незалежності перед кар'єрою в готовій ієрархії.

Основні типи самок:

Високорангова - любляча подруга або дружина, яка не уявляє собі сексу з кимось, крім коханого.

Середньорангова - стерва, побутова або професійна повія, мисливиця за ресурсами чоловіків або домінуюча агресивна баба.

Низькорангова - бля*ь, яка веде безладне статеве життя.

Майже всі самки високопримативні. Тому ділити їх за ознакою примативності в цьому розділі ми не будемо. Але пізніше розглянемо це питання в прикладному аспекті.

А тепер прочитайте значення термінів мінімум ще 5 разів, щоб краще їх запам'ятати. Це важливо. І зробіть на цій сторінці за-кладку на той випадок, якщо все ж таки забудете. Я обіцяв не зловживати науковою термінологією. Але без цих ключових понять подальша розповідь просто немислима. Вони є основою для розуміння будови людських соціумів, еволюції, історії та міжстатевих стосунків.

Обмовимося відразу, що хоч би якою низькопримативною була людина, повністю придушити інстинкти розумом вона не в змозі. Тільки до певної міри. Високопримативна - не здатна зовсім. Ба більше, інстинкти здатні відключати розум. Тоді кажуть, що людина діє спонтанно, нерозумно, у стані афекту, з натхнення, охоплена пристрастями, емоціями тощо. Якщо ж інстинкт блокує в людини канали введення інформації, кажуть, що людина тупа. Наприклад, високопримативна дитина може не сприймати інформацію від учителя, бо ієрархічний інстинкт дитини не вважає вчителя достатньо авторитетним, високоранговим. Але варто підняти авторитет вчителя або внести елементи гри в навчання, як блокування знімається, і дитина починає сприймати інформацію нормально. Тобто, якщо враховувати гру інстинктів, то ними можна керувати. Наприклад, розум чоловіка каже, що потрібно схуднути. Але придушити харчовий інстинкт розумом дуже важко. Їсти хочеться. У цьому випадку можна зробити установку, що схуднути потрібно для того, щоб подобатися молодим жінкам. У цьому випадку проти харчового інстинкту працює сильний статевий інстинкт. Тому худнути легше. Ці методи використовує психологія та психотерапія.

Отже, стародавнє невелике плем'я складалося здебільшого з високопримативних особин, що мають високий ранговий потенціал і керуються вродженими інстинктивними поведінковими програмами як рівня людського стада, так і рівня племені з парною внутрішньою структурою. Інстинкти формувалися в умовах життя невеликого співтовариства людей в оточенні дикої природи, і цим же умовам відповідали. Основні відмінності набору людських інстинктів рівня стародавнього племені від стадних - поява слабких альтруїстичних інстинктів, елементів вродженої моралі, низької примативності, а також інстинктів взаємодії самця і самки в стійкій парі.

Усе те, що описано в цьому розділі, усі якості, сформовані за сотні тисяч років еволюції нашого роду та за десятки тисяч років еволюції нашого виду, елементи поведінки й основи стосунків, необхідні для виживання людини, - були закріплені генетично у вигляді вроджених інстинктів. Вам важко буде в це повірити, і водночас будь-якому біологу очевидна проста істина: З ТИХ ПОР МИ ПРАКТИЧНО НЕ ЗМІНИЛИСЯ. Ну, там, пов'язка на стегнах стала називатися мініспідницею, шиється з іншого матеріалу й інакше прикрашається. І мамонтів усіх уже з'їли. А все інше - як і раніше. Тобто все те, що ми з такою цікавістю щойно підгледіли в племені наших пращурів, закріплено в наших із вами інстинктах (вроджених біологічних програмах) і донині. Усе наше сьгоднішнє цивілізоване життя складається зі шматочків цих програм, а розум, виховання й освіта лише обслуговують і злегка коригують їхню роботу.

Нам важливо для подальшого викладу розуміти дуже важливу річ:

Наш біологічний вид формувався, коли люди жили нечисленними спільнотами. Сім'я, невелике плем'я. Тобто в наших вроджених інстинктах закріплені поведінкові стереотипи, необхідні для виживання в умовах сім'ї або нечисленної групи в оточенні дикої природи в обстановці небезпеки і нестачі їжі. Відтоді ми самі і наші інстинкти не змінилися, змінилися тільки умови існування. І інстинкти - не відповідають зміненим умовам існування. Інакше кажучи, бажання та емоції керують нами так, наче ми живемо в первісному світі, але реально навколо 21 століття і техногенна цивілізація.

Така еволюційна недолугість у тваринному світі трапляється не тільки в нашого біологічного виду. Наприклад, усім відомі медоносні бджоли, мед яких ми їмо, - тропічний вид, який лише наспіх пристосувався до холодного клімату під час льодовикового періоду. У них не було еволюційного часу, щоб пристосуватися до холоду фізіологічно. Будь-яка північна муха має можливість замерзнути на зиму, а навесні відтанути й ожити. Медоносні ж бджоли так не можуть, вони гинуть від переохолодження вже за +8 градусів Цельсія. Тому вони й змушені заготовляти мед як паливо. А взимку - збиватися в купу, їсти його і грітися одна об одну за рахунок роботи грудних м'язів на холостому ході. А якщо меду занадто багато, то бджоли заповнюють ним усі стільники, а самі гинуть, бо їм ніде вирощувати личинок. І селяться вони частенько в місцях, свідомо непридатних для зимівлі, але придатних для життя в умовах тропічного клімату. Таким чином, у бджіл ні фізіологія, ні інстинктивна поведінка - не адаптовані повністю до тих умов, у яких вони опинилися.

1.6 Баланс домінування. Патріархат і матріархат.

Кам'яний вік. Мужик робить наскельний малюнок.

Дружина його запитує:

- Навіщо ти малюєш людину зі списом?

- Хочу, щоб нащадки бачили, як я полюю.

Мужик малює далі. Дружина його запитує:

- Навіщо ти малюєш змії і тигрів?

- Хочу, щоб нащадки бачили, що я нікого не боюся.

Мужик кладе фарби і сідає відпочивати. Дружина його

запитує:

- А як же я? Чому ти мене не намалював?

- Не хочу, щоб нащадки бачили, як я мучився!

Доісторичний анекдот

Як ми показали вище, людське стадо, як і будь-яка сформована еволюцією природна тварина система, було добре збалансоване й ефективно в природному середовищі існування. Розвиток матеріальної культури і, як наслідок, зростання рівня ситості та безпеки - неминуче призвели до розбалансування системи. До невідповідності вроджених інстинктів новим умовам і як наслідок - до процесу зміни цих інстинктів.

Щойно людина здогадалася приробити кам'яне рубило до палиці, вона отримала небувало ефективну зброю, що дає змогу наносити дуже сильні удари на відстані більшій, ніж довжина руки. У цей переломний момент своєї еволюції він став наднебезпечним хижаком, що володіє одночасно і смертоносною зброєю, і розвиненим мозком. Принципово іншою істотою, яка виявилася здатною забезпечити собі небачений досі рівень ситості та безпеки. Але разом з тим такою, що володіє вкрай слабкою вродженою мораллю. Ці зміни пішли настільки швидко, що біологічна еволюція нашого виду вже не встигала змінювати вроджені інстинкти. Система людського соціуму дедалі більше й більше розбалансувалася. Інстинкт "вкради" змушував одних людей відбирати здобич в інших. Самочинний інстинкт змушував жінок посилено провокувати чоловіків на годівлю і зіштовхувати їх між собою. Усе це призводило до збройних конфліктів і загибелі великої кількості чоловіків, роблячи соціум нежиттєздатним. Тепер будь-яка сварка могла призвести до смертельної сутички.

Таким чином, удосконалення матеріальної культури призводило одночасно і до посилення, і до ослаблення соціуму. Посилення відбувалося у зв'язку з підвищенням рівня ситості та безпеки. Ослаблення - у зв'язку із загибеллю чоловіків у конфліктах.

Крім того, порушився баланс домінування між чоловіками і жінками. Є дві причини виникнення матріархального перекошу у відносинах між статями.

З одного боку ми показали, що альтруїзм і розумова мотивація притаманні переважно чоловікам. Тому баланс домінування, як егоїстичної інстинктивної тваринної поведінки, виявляється зміщеним у бік жіночого домінування.

З іншого боку, оскільки буферна чоловіча частина великого племені потужніша, то й рівень ситості та безпеки, який забезпечує цей буфер для репродуктивної жіночої частини, - вищий. Це послабило стримувальний вплив страху перед навколишнім середовищем на поведінку жінок, що призвело до посилення їхнього домінування. Інакше кажучи, що більше воїнів і мисливців ставало в племені, що кращою ставала їхня зброя, то ситнішим і безпечнішим ставало життя жінок, і то впевненіше вони почувалися. І природно, що більшою є впевненість жінки у своїй безпеці, то сильнішим є її прагнення домінувати у стосунках з оточуючими (вона нічого не боїться, починає "нахабніти", тобто йти на конфлікт з метою підвищити свій соціальний статус). Полегшується цей процес тим, що жінки згуртовані, об'єднуються проти чоловіків. А чоловіки, навпаки, конкурують один з одним за місце в ієрархії та доступ до жіночого тіла й альтруїстичні щодо жінок.

Так виникає дисбаланс сил, перекиє у стосунках у бік матріархату. Жінки починають виховувати хлопчиків більш зручними в управлінні, надмірно альтруїстичними, неагресивними, слабкими, безініціативними, орієнтованими на забезпечення сьогохвилинних бажань жінок. Ослаблення чоловіків призводить до того, що інстинкт ватажка з

притаманною йому активністю і відповідальністю не вмикається ні в кого з чоловіків. Навпаки, у більшості чоловіків племені працюють набори інстинктів середньорангових і низькорангових. З кожним новим поколінням матріархат посилюється, а чоловіки слабшають. Зрештою, приходить загін сильних агресивних чоловіків сусіднього племені, вбиває слабких чоловіків, а жінок викрадає у свою печеру. Все. Фініта ля комедія. Матріархальне плем'я загинуло.

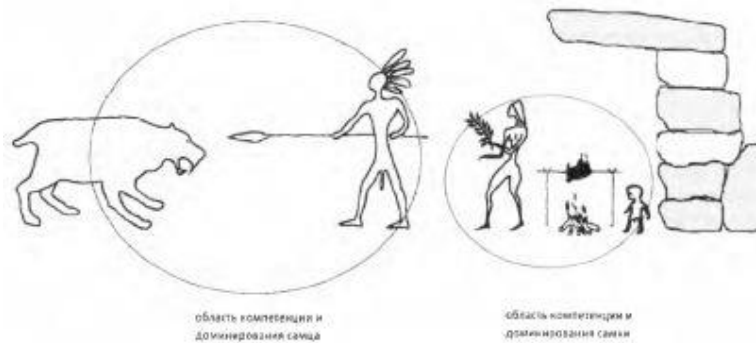

Рис. 6. Баланс домінування в природних умовах.

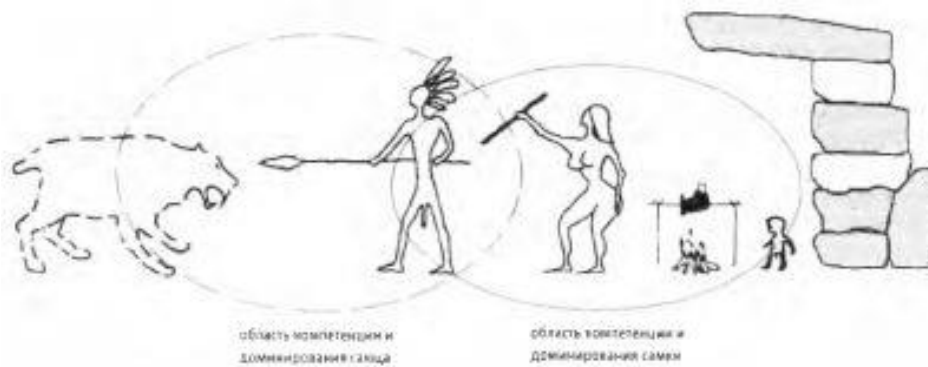

Рис. 7. Дисбаланс домінування внаслідок ситості та безпеки.

Цим і пояснюється той факт, що в реальному житті матріархат у чистому вигляді не зустрічається ніде. А значний матріархальний перекис у стосунках спостерігається вкрай рідко тільки в ізольованих відсталих племен де-небудь у джунглях. На еволюційному смітнику людських соціумів. Матріархат згубний для людського суспільства. Щойно утворювався значний матріархальний перекис у стосунках, плем'я гинуло. Тому матріархат і не набув повсюдного поширення. Вижили і розвинулися ті людські соціуми, в яких склалися культурні противаги матріархату. Тому помилково взагалі говорити, що був якийсь еволюційний період, коли панував матріархат. Не було такого, і бути не могло. Був період, коли матріархат став на шляху прискореної еволюції нашого виду. І цей період було подолано. Останні племена з серйозними матріархальними пережитками були винищені кілька тисяч років тому, залишивши про себе лише міфи, наприклад, про амазонок.

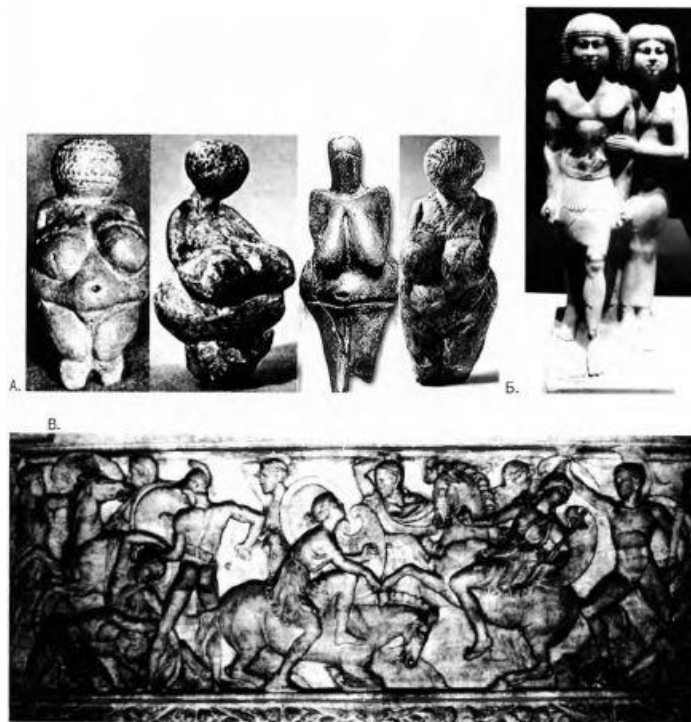

Рис. 8. Відображення балансу домінування в образотворчому мистецтві різних епох. А. "Венери" палеоліту. Найдавніша порнографія. Зображення домінантних жінок, які страждають на ожиріння в умовах високого рівня ситості та безпеки. Примітно, що фігурки безликі. Пов'язано це з тим, що обличчя домінуючої, агресивної жінки не є привабливим для стародавнього чоловіка, який виготовляв статуетку. Б. Чоловік і жінка збалансованого соціуму. Давньоєгипетська скульптура. Колекція Лувру. В. Загибель останнього великого матріархального племені в зіткненні з патріархальним. Античний барельєф, що зображує битву греків з амазонками. Колекція Лувру.

Рис. 8Г.. Відображення балансу домінування в образотворчому мистецтві різних епох. Карикатурні зображення домінуючих жінок. Росія, ХХ-ХХІ ст.ст.н.е. Порівняйте зображення з палеолітичними "Венерами".

Таким чином, за матріархату в суспільстві переважають стосунки, де слабкі чоловіки купують дозований секс за послуги, подарунки та інші форми передання самкам своїх ресурсів. Це лад СР і НР. За патріархату навпаки - переважають стосунки, в яких чоловік виконує функцію відповідального ватажка, а жінка його любить. Це лад ВР.

Кумедно, але матріархальні виверти бувають і у тварин. Не можу тут не розповісти історію, яка настільки наочно ілюструє згубність матріархату, що тягне на притчу. Якось у маєтку авторки для забезпечення робітників яйцями було придбано півня та кілька курей. Проте всупереч традиційній природній ієрархії, одна з курей, найбільша, очолила зграю замість півня. Можливо, півень виявився недостатньо агресивним, можливо, велика курка заразилася феміністичними віяннями від працівниць птахофабрики, але саме вона, а не півень, почала водити курей територією маєтку. Півень, хоча й топтав курей зрідка, залишився без свити і явно сумував. Навіть не кукурикав. Однак курка

домінант виявилася нездатною повноцінно здійснювати самцеву функцію ватажка - стежити за безпекою, оскільки занадто була захоплена самочною функцією - пошуком і поїданням черв'ячків. У підсумку, коли працівники пішли до лісу за жердинами, прилетів яструб і з'їв феміністку. Півень зайняв належне йому місце ватажка, став водити курей, що залишилися, територією, піднісся духом, став голосистим, гордим і велелюбним, почав задиратися навіть на людей. Пильно стежив за небом і подавав сигнал про небезпеку, якщо що. Природа все дуже швидко і жорстко розставила по своїх місцях. Чудово, що цей випадок стався саме тоді, коли писали цей розділ.

Однією з природних культурних протиположностей матріархату в пізніших суспільствах стала закріплена традицією ієрархія соціуму. Незалежно від того, яку ієрархічну структуру (пірамідальну, кастову, демократичну) має соціум загалом, кожна сім'я має ієрархічну структуру, ідентичну структурі маленького стародавнього племені з парною внутрішньою структурою. На чолі стоїть патріарх - сильний чоловік з активним інстинктом ватажка. Він ухвалює рішення й управляє власністю сім'ї. Решта рівнів ієрархії формуються за старшинством. У патріархальну сім'ю можуть входити до чотирьох поколінь чоловіків. Кожен дорослий чоловік є головою своєї сім'ї. І кожен прагне стати патріархом. У низці культур такий патріархальний осередок може розростатися до розмірів клану. Завдяки тому, що в кожного з дорослих чоловіків активний інстинкт ватажка, всі вони максимально відповідальні, активні та здобичливі. А соціум, що складається з активних чоловіків - ефективний. Сильна патріархальна тенденція призводить до утворення сильного стабільного суспільства. Прикладом може послужити антична Спарта, яка успішно протистояла всьому Пелопоннесу і процвітала протягом семи століть. Принцип побудови патріархальної структури і взаємовідносини всередині неї дуже добре промальовані в давньогрецькій міфології на прикладі клану богів олімпійців. До речі, під час вивчення грецьких міфів не складається жодного враження, що Венера, Гера, Артеміда або будь-яка інша богиня-жінка клану Зевса пригнічена богами чоловіками цього клану. Навпаки, всі богині беруть жваву участь у житті клану і часом успішно конкурують з чоловіками у вирішенні питань.

Ба більше, перекиї міжстатевих стосунків у бік надмірного домінування чоловіків і пригноблення жінок взагалі ніде не зустрічається. Причина неможливості такого гіпертрофованого патріархату комплексна. Тут складається кілька складових. Це і самцевий інстинкт захисту самки, і вроджена жіноча здатність маніпулювати чоловіками, і те, що виховують хлопчиків до певного віку в будь-якому разі жінки, встигаючи виховати в них пошану до себе. Важко собі навіть уявити існування такого суспільства, де всі жінки перебували б на становищі безправних рабинь і використовувалися б на важких і небезпечних роботах, а чоловіки б експлуатували їх і користувалися результатами їхньої праці, залишаючись удома в теплі й ситості. Реальна картина - завжди зворотна. Чоловіки створюють і добувають ресурси. А жінки перебувають у найвигіднішому місці - там, де ці ресурси зберігаються і споживаються. Жінки і переробляють, і перерозподіляють, і насамперед користуються цими ресурсами. Ну, ті читачі, які пройшли призовну армію, все зрозуміли. На складі і на кухні завжди примудряються служити найхитріші і найпронирливіші солдати.

Взагалі, термін "патріархат" останнім часом завдяки феміністкам став мало не лайливим. Він став позначати систему гноблення жінок. Хоча насправді він позначає суспільний уклад із чіткою ефективною ієрархією і поділом статево-рольових функцій, де оборона, постачання і представлення інтересів сім'ї на рівні суспільства - чоловіча функція. Збалансовану систему міжстатевих відносин.

До матріархату схильні великі осілі миролюбні соціуми. Дрібні кочові та войовничі соціуми - навпаки, мають від нього імунітет. Бо саме спосіб життя соціуму визначає, у сфері домінування якої зі статей перебувають суспільні відносини.

Отже, значне порушення балансу домінування в суспільстві в бік жіночого домінування є згубним для суспільства, а в бік чоловічого - неможливим. Виживає і розвивається тільки збалансований соціум.

1.7 Народження Людства

Вогонь, жінка і море - три лиха.

Езоп

Ані для повноцінного балансування міжстатевих стосунків, ані для балансування соціуму загалом однієї імітації племінної структури в сім'ях і кланах було недостатньо. Ми пам'ятаємо, що матріархальна деградація соціумів - тільки одна з проблем, породжених розвитком матеріальної культури.

Інстинкти тваринного рівня сильні. Навіть усередині патріархальної сім'ї, і між сім'ями так само можуть траплятися і крадіжки, і грабежі, і смертельні міжусобиці. Ба більше, це звичайна справа для розбалансованої спільноти озброєних людей, майже позбавлених вродженої моралі. Згадайте: Каїн убив Авеля. Так-так, ви здивуєтеся, але Біблія - це ніщо інше, як збірка спостережень за людиною і довідник із методів роботи з інстинктами та балансування людських суспільств. Методичний посібник із прикладної етології людини. Утім, ми забігли вперед.

Рішення проблеми конфліктів очевидне. Якщо вродженої моралі недостатньо, значить потрібна мораль штучна, закріплена у вигляді традиції. І базується на якомусь сильному інстинкті. А краще - відразу на кількох. І для надійності - продубльована. Таким чином, у цей самий еволюційний момент украй потрібні були релігія і культурна традиція. Подальша еволюція людських соціумів і розвиток матеріальної культури без них стали просто неможливими.

В умовах відповідності інстинктів людини умовам проживання сильного коригування інстинктів не було потрібно. Тому релігія носила спочатку характер казок і переказів, що виконували більше пізнавально-навчальну функцію. Але при нагоді використовувалася як страшилка для впливу через страх на ієрархічний інстинкт та інші програми. Ну, як сучасна мати каже дитині, яка розпустувалася: "якщо будеш балуватися, прийде бабай і понесе тебе". Не зрозуміло, хто такий бабай, але вже страшно, і дитя заспокоюється. А якщо шаман дикого племені одягне на себе шкуру, обвішається амулетами, наїсться грибів-поганок і пояснить, витріщивши очі, смикаючись в екстазі та завиваючи, що бабай - це злий дух, який живе в дуплястому дереві біля річки й керує грозою, то страшно стає вже дорослим членам племені. Так у людському племені крім вождя виник віртуальний супердомінант - божество. І за допомогою образу цього божества, непогано підтримуваного інстинктом самозбереження та ієрархічним інстинктом людей, стало можливим розв'язати еволюційні проблеми людства, що зароджується.

Наприклад, жінки племені, підкоряючись тваринному самочному інстинкту рівня первісного стада, прагнуть утворити пару з високоранговим і народити дітей саме від вождя. А низькорангових хочуть водити за ніс і додатково отримувати від них подарунки. Але соціуму вигідний моногамний шлюб. І не те що високорангових, а й середньорангових чоловіків на всіх жінок не вистачає. Тому багато жінок змушені утворювати шлюби з низькоранговими. Однак їхній самостійний тваринний інстинкт одразу ж вступає в сильну суперечність із дійсністю. Хочеться сексу і дітей із високоранговим, а чоловік - низькоранговий. Ось тут, щоб уникнути в племені бар-даку і різанини на сексуальному ґрунті, і знадобився якийсь доважок до низькорангового чоловіка - заступництво супердомінанта з найвищим рангом - бога або духів. "Чоловік - від Бога" - ця знайома всім формула і слугувала для того, щоб примирити тваринний інстинкт жінки з невисоким рангом її чоловіка в ієрархії. Частина надвисокого рангу бога в людській ієрархії, частина божественності нібито переносилася на чоловіка.

Завдяки страху перед всевидючим і могутнім супердомінантом удалося запровадити ефективну систему табу - заборон на будь-які дії, що суперечать потребам соціуму. Зробити капость можна таємно від вождя. Але не сховаєшся від всевидючого ока божества. І покарання неминуче наздожене злочинця. Цей страх надприродної невідворотності покарання дозволив ввести штучну мораль у повсякденне життя соціуму. Потрібен був не простий смертний вождь, якого легко вбити або обдурити, а якийсь невразливий безсмертний всевидючий і всемогутній супервождь. І цей супервождь - з'явився. І посів найвище місце в ієрархії соціуму - просто над смертним вождем.

Так народився найбільший компенсаційний механізм, покликаний знешкоджувати тваринні інстинкти людей - релігія і культурна традиція. Саме завдяки релігії вдалося використовувати блага і переваги матеріальної культури, але при цьому нейтралізувати її витрати. Саме завдяки релігії Людство й отримало можливість блискавичного за біологічними мірками соціального й технічного прогресу.

До речі, на відміну від стародавніх людей, неандертальці, які не володіли уявою і тому виявилися не здатні створити релігію як систему придушення своїх стадних інстинктів, застрягли в еволюційному глухому куті. Тому, незважаючи на те, що з'явилися в Європі на добру сотню тисяч років раніше, залишилися на рівні нечисленного стада, поки не були витіснені людьми.

З еволюційного котла верхнього палеоліту і мезоліту вийшли знову збалансовані соціуми. Почалася нова частина еволюції нашого виду. Історія Людства.

Домашнє завдання:

Прочитати книгу А. Протопопова "ТРАКТАТ ПРО ЛЮБОВ, як її розуміє моторошний зануда". Якщо немає паперової книги, то її можна знайти в Інтернеті за адресою:

<http://ethology.ru/library/?id=12>

Прочитати статтю В.Р. Дольника "Життя - розгадка статі чи статі - розгадка життя?" Хімія і життя. №№ 9-12, 1995 р. В Інтернеті:

<http://ethology.ru/persons/?id=10>

ГЛАВА 2. Чоловік і жінка. Біологічна історія цивілізації

Вибираючи богів - ми вибираємо собі долю.

Вергілій

2.1 Культурні нашарування і компенсаційні механізми. Релігії як системи протидії стадним інстинктам і балансування міжстатевих відносин

Найкраще навертаються до ісламу язичники, найгірше - християни і взагалі ніяк - юдеї.

Пророк Мухаммед

З рівнем стада і стародавнього племені ми в загальних рисах розібралися. Але навколо нас - різноманітний сучасний світ. Ми бачимо, що стосунки між жінками і чоловіками зовні дуже відрізняються залежно від часу, місця, культурних традицій та інших обставин. І водночас смутно вгадуються якісь закономірності, знання яких дозволяють нам хоч якось орієнтуватися в реальному житті. Але ж нам хочеться розібратися у стосунках до кінця, все зрозуміти раз і назавжди і навчитися повністю контролювати ситуацію. Для цього нам доведеться простежити аж до наших днів розвиток того найдавнішого племені, яке ми спостерігали в попередньому розділі.

Отже, перед нами зростаюче процвітаюче плем'я. Домінують у ньому і чоловіки, і жінки залежно від обставин. Причому в повсякденному житті паралельно одночасно виконується і внутрішня репродуктивна функція, що вимагає управління племенем в інтересах репродуктивної частини, і функція видобутку та охорони, що вимагає управління в інтересах буферної частини. Таким чином, система влади в племені, система управління має бути подвійною. Подивимося, як це влаштовано.

Плем'я обов'язково підпорядковується потребам центральної, репродуктивної, частини, тобто жінок, і ними ж управляється. Але крім того, є вождь і найдосвідченіші чоловіки, старійшини - чоловіче управління. Як же вони ділять владні функції? Вождь стає один зі зрілих сильних мисливців. Він керує загоном на полюванні чи в бою, на ньому - тактичне керівництво у сфері чоловічої компетенції під час взаємодії племені з навколишнім середовищем. Мудрі старійшини, що зберігають досвід і традиції племені, керують племенем на раді, на них - стратегічне керівництво. Але в кожного з них є дружина. І вже якщо дружина вождя буркнула під час сексу, що мріє про шкуру леопарда, то будьте певні - вождь поведе свій загін загнати кабана саме в той район, де водяться леопарди. Щоб за нагоди порадувати дружину. І якщо дружини старійшин, зустрівшись біля струмка, вирішать, що дітям племені буде веселіше гратися камінчиками на березі річки, то мудрі старійшини на нараді ухвалють рішення перенести літне стійбище до річки, бо там можна ловити рибу і полювати на антилоп на водопої. Прийняте спочатку жінками рішення доводиться до чоловіків таким чином, що вони його "приймають" вдруге. Якщо рішення виявиться невдалим, то відповідальність за нього нестиме той, хто прийняв його вдруге. До речі, ви ніколи не замислювалися, чому на керівні посади заведено призначати насамперед одружених чоловіків? Ба більше, це має бути "хороший сім'янин". Правильно! Тому, що він має бути керований жінкою, підконтрольний через неї всій жіночій спільноті. Подібну систему стосунків у чистому вигляді можна спостерігати в сучасному світі у військових структурах, що копіюють ієрархію стародавнього племені, наприклад, в ізольованих військових гарнізонах і прикордонних заставах. Дружина командира в таких гарнізонах є некоронованою королевою, яка вирішує більшу частину соціальних проблем. Жінки гарнізону воліють звертатися не в офіційні органи, а до неї особисто. Так - ефективніше. Таким чином, жінки утворюють у суспільстві додаткову, горизонтальну "гілку" влади. Причому, коли є чоловіки, жіноча спільнота не має такої яскраво вираженої ієрархічної структури підпорядкування, як чоловіча. Хоча, звісно, статус жінки залежить від статусу чоловіка, на якого вона впливає. Між жінками існує також конкуренція та конфлікти. Але для жінок важливо не стільки з'ясувати, хто з них головніший, скільки змусити чоловіків племені забезпечувати їх і дітей. Тому вони підтримують одна одну і миттю об'єднуються проти чоловіків, коли справа стосується їхніх спільних жіночих інтересів. Це явище називається корпоративною жіночою солідарністю. Чоловіки на свою біду так не вміють.

Функція влади виявляється ніби розмитою наявністю паралельних зв'язків, тому в двостатевих групах ієрархія не така жорстка, як в одностатевих. Наявність поділу функцій між статями неминуче тягне за собою поділ управлінської, владної функції. Наприклад, ми знаємо, що у в'язницях (як жіночих, так і чоловічих) і армії дуже жорстка ієрархія, часто ідентична тваринній. Однак, щойно суспільство стає двостатевим, жорсткість ієрархії та стосунків зменшується. Кажуть, що присутність жінки "облагороджує" чоловіче суспільство. Але насправді жінки просто відбирають у ватажка частину влади.

Що більшим і могутнішим стає наше плем'я, то в більшій безпеці почувуються жінки, то надійніше, легше й ситніше їхнє життя, і, як наслідок, то менше вони відчувають страху перед навколишнім світом, то сильнішим є їхнє домінування, і то більше влади вони відбирають у вождя. Зрештою вождь відчуває конкуренцію, протидію своїй владі. Наприклад, вождь збирає загін воїнів на полювання, а дружина не відпускає свого чоловіка, їй хочеться, щоб чоловік погрався з дітьми. Або воїн замість того, щоб бути максимально зібраним у бою з ворогами, переймається сімейним скандалом із биттям глиняних горщиків, який закотила йому дружина. Усе це актуально і сьогодні. Будь-

який сучасний керівник одразу зрозуміє, про що тут ідеться. Завжди доводиться враховувати вплив на підлеглого чоловіка його жінки. Та от хоч згадаймо відому пісню В. Висоцького:

Півгодини до атаки. Скоро знову під танки.

Знову слухати розривів концерт.

А бійцю молодому передали з дому Невеликий блакитний трикутний конверт.

І ніби не тут ти, якщо почерк нареченої Або пишуть батько твій і мати.

Але сталося інше. Видно, даремно перед боєм Поспішили солдату лист передати.

Там стояло спочатку: "Вибач, що мовчала,

Чекати не буду". І все. Весь листок.

Тільки знизу приписка: "Іду не близько.

Ти ж спокійно воюй і пробач, якщо що".

Разом із першим розривом хлопець крикнув тужливо: "Листоноша, що ти мені притягнув!

За хвилину до смерті в трикутному конверті Кульове поранення я отримав".

Він ступив із траншеї з автоматом на шиї.

Він розривів берегтися не став.

І в бою над Сурою він обійнявся із землею Лише вітер уривки листа розметав.

У цьому прикладі ми бачимо, що у зв'язку з впливом жінки на чоловіка армія втратила солдата. Тобто, по суті, жінка, яка не забезпечує чоловікові відчуття тилу, спрацювала як ворожий солдат - не в інтересах перемоги, а навпаки. Навряд чи командир був задоволений смертю свого бійця. До речі, відома у деяких народів традиція поховання жінки разом із передчасно померлим чоловіком бачиться в цьому світлі не таким уже й варварським звичаєм. На жінці лежить серйозна відповідальність за життя її чоловіка. І вона зобов'язана її нести.

Звісно, наш вождь вкрай не зацікавлений у тому, щоб його загін втрачав боєздатність унаслідок впливу на воїнів їхніх жінок. Однак на згуртовану жіночу спільноту впливати важко. Побити чужу жінку - не можна зі зрозумілих причин. Ледь який конфлікт - жінки збігаються з усього стійбища і піднімають галас, не радий будеш, що зв'язався. Ще й чоловіків своїх накрутять, нацькують проти вождя. А чоловік, який потрапив під жіноче домінування - сам із проблемою не впорається, бо боїться жінки. Що ж робити? І ось тут виявляються вельми доречними рада старійшин і шаман. Старійшини з низьким гормональним фоном мудрі, тобто вже значною мірою не підконтрольні жіночій спільноті, і силою свого авторитету можуть натиснути на жінку. Вони знають, як жили предки, вони зберігають звичаї племені. Шаман же може сказати їй, що духи предків нею вкрай незадоволені. А всі знають, що з духами жарти погані. Це тобі не вождь, з яким у дитинстві разом у камінчики грали. Зрозуміло, що за підтримку шаману і старійшинам потрібно буде виділити по жирному шматку м'яса після полювання. Але це не проблема, якщо загін мисливців згуртований, і кожен мисливець зібраний і моторний. Здобичі буде багато.

Таким чином, виникли основні компенсаційні механізми, противаги матріархату - культурна традиція і релігія. І в результаті природного добору в боротьбі за природні ресурси та конкурентній боротьбі з сусідами вижили тільки ті соціуми, в яких ці компенсаційні механізми були досить сильними, щоб забезпечити баланс сил усередині суспільства, ведучи інтенсивну щоденну боротьбу з тваринами-інстинктами рівня стада. Тому в центрі життя кожного соціуму більшого за плем'я обов'язково знаходилося святилище або храм якогось бога. Щойно компенсаційний механізм переставав справлятися - жінки підминали чоловіків, виховували хлопчиків не як сильних воїнів, а як свою прислугу, соціум скочувався в матріархат, деградував, ставав неефективним і гинув під кийками, кам'яними сокирами, а пізніше - мечами й кулями сильних чоловіків сусіднього соціуму зі збалансованою системою.

Однак якщо компенсаційний механізм виявлявся ефективним, то соціум процвітав.

Зрозуміло, функція компенсації та нейтралізації шкідливих вроджених програм стосується не тільки стосунків між чоловіком і жінкою.

Ми говорили вже, що сильно озброєні біологічні види, щоб уникнути внутрішньовидових убивств, наділені так званою вродженою мораллю. Тобто інстинктами, що перешкоджають убивству. Наприклад, вовк, який легко розпорює черево і перекушує кістку оленю, не стане пускати в хід свої ікла на повну силу, з'ясовуючи стосунки з іншим вовком. Ба більше, якщо вовк прийме позу підпорядкування, відкривши своє горло, то його суперник відразу ж припинить поєдинок. А отруйні змії б'ються між собою взагалі не розкриваючи рота і відвернувшись одна від одної, щоб унеможливити смертельні укуси.

Людина від початку еволюціонувала як слабо озброєний біологічний вид. Тому вродженій моралі не мала. Але з появою зброї, тобто коли людина, по суті, перетворилася на інший, озброєний біологічний вид, ця мораль їй стала вкрай необхідна. І не маючи еволюційного часу набути її біологічним шляхом, людські соціуми виробили штучну мораль як аналог, заміник вродженій моралі. І стали прищеплювати її в процесі виховання і через релігію. Ми все це повторюємо знову тому, що це дуже важливо для розуміння подальшої розповіді.

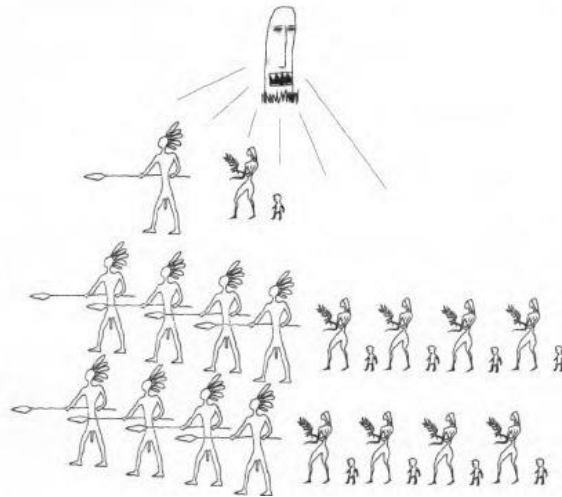

Рис. 9. Ієрархія великого племені. Дисбаланс домінування та інші пережитки тваринного стада нейтралізовані релігією, що спирається на авторитет введеного в ієрархію супердомінанта - бога. Соціум завдяки груповому відбору стає високоранговим.

Людина від початку еволюціонувала як слабо озброєний біологічний вид. Тому вроджені моралі не мала. Але з появою зброї, тобто коли людина, по суті, перетворилася на інший, озброєний біологічний вид, ця мораль їй стала вкрай необхідна. І не маючи еволюційного часу набуті її біологічним шляхом, людські соціуми виробили штучну мораль як аналог, замітник вроджені моралі. І стали прищеплювати її в процесі виховання і через релігію. Ми все це повторюємо знову тому, що це дуже важливо для розуміння подальшої розповіді.

Спостерігаючи за тваринами, наприклад за зграйкою горобців, коли ми годуємо їх хлібом, ми помічаємо, що зойно один із них заволодів крихтою, як інші одразу ж намагаються її в нього забрати. Це - інстинктивна тваринна поведінка. Ми назвали її інстинктом "вкради". Замислимося тепер над раціональністю такої поведінки. Витрачають час і енергію всі горобці, а наїстяться в кращому разі тільки один. А найчастіше прилітає більший сильний птах, наприклад, голуб і відбирає крихту у горобців. Зусилля витрачені даремно. Одного разу я бачив, як одна з курей спіймала ящірку. Однак ящірка була такою великою, що відразу її заковтнути курці не вдалося. Кури цілу годину бігали одна за одною і забирали одна в одній здобич. Зрештою її проковтнув півень. Усі в результаті залишилися голодними, витратили сили та час. А якби ця година була витрачена на пошук і збирання черв'яків та іншої їжі, то всі були б ситі. Добре ще, що кури - неозброєний вид і не перебили один одного через здобич.

Уявімо собі на хвилину, що так само поведуться всі люди навколо нас. Немає ні моралі, ні законів, ні поліції, нічого, що нейтралізує тваринні інстинкти. Усі тільки й роблять, що грабують одне одного, крадуть і вбивають. Уявили, що буде? Суспільство тут же розпадеться на невеликі банди, в яких влада сконцентрована в руках ватажка. Тобто на структури, аналогічні первісному стаду. Для того щоб цього не сталося, релігія і дає людям заповіді "не вбий, не вкради". Тобто створює психологічний бар'єр, що не дає змоги вбивати і красти. Чиста правова заборона за відсутності в межах прямої видимості поліцейського працювати просто не буде. Крім того, у поліцейського працює той самий інстинкт "вкради" і немає сильно вроджені моралі.

Інша ситуація, якщо тваринні стадні інстинкти нейтралізовані. Тоді зусилля кожної людини виявляються спрямовані не на шкідливий для соціуму шлях - відбирання ресурсів один в одного, а на корисний - створення ресурсів і відбирання їх у навколишнього середовища. Це робить соціум набагато ефективнішим і життєздатнішим (численнішим, сильнішим і багатшим). Тому жоден соціум у світі ще не зміг повноцінно розвиватися без релігії. Він просто-напросто не витримував конкуренції із сусідами, у яких релігія була.

Ось приклад найпростішого компенсаційного механізму, який може бути неправильно витлумачений як дискримінація жінки. Розповідь знайомого геолога:

"Група геологів, які ведуть розвідку земних надр у якутській тайзі, найняла собі в провідники немолоду жінку з місцевого племені. Одного разу сталося так, що вони залишилися ночувати в її одноплемінників. Тоді вони побачили, що чоловіки племені дозволяють їхній провідниці харчуватися лише мізерними недоїдками. Антропологи були приголомшені таким обурливо нелюдським ставленням до жінки і висловили своє обурення. Тоді їм і пояснили..."

Чоловік - мисливець і воїн. Він може і відбитися від хижака. Жінка може тільки втекти або забратися на дерево. Вони про неї так дбали. Якщо жінка буде товста, то не зможе швидко рухатися, і будь-який звір у тайзі її легко зловить. А жінка найчастіше не здатна самостійно дотримуватися жорсткої дієти. Вони так подовжували її життя..."

А ось опис життя аборигенів Тасманії в момент появи там європейців:

"Також тасманійці вживали в їжу молюсків і ракоподібних, жінки пірнали за ними в море й обнишпорювали підводні скелі. У них не було ні сіток, ні гачків, ні лісок. До жінок у племені ставилися без особливої поваги, і, поки чоловіки полювали, їм доводилося робити всю іншу роботу. Під час трапези жінки сиділи позаду своїх повелителів, які, спираючись на один лікоть, подібно до римлян, передавали своїм покірним дружинам більш жорсткі шматки".

Тут ми бачимо, що жінки тасманійців можуть брати участь у добуванні їжі. Якщо не полювати, то хоча б збирати молюсків і готувати їжу. У тому разі, якщо від жінок є користь крім дітонородження, соціум загалом більш життєздатний. Тому жінок оберігали від ожиріння. Подумайте самі, чи могла жінка з комплекцією "палеолітичної Венери" пірнути в океан за мідією, добувати хоч якусь їжу, якщо чоловіки, не дай бог, загинуть і не повернуться з полювання? Неповоротка ожиріла тітка також не здатна ні повноцінно виконувати побутові обов'язки, ні доглядати за дітьми. Вона - баласт племені. Деякі сучасні цивілізовані жінки вже здатні самі себе обмежувати в споживанні їжі, дотримуватися дієти. Але високопримативні жінки племен не здатні протистояти сильному харчовому інстинкту. Тому їм необхідна допомога. Хоч би як дико це виглядало в очах сучасних європейців.

Традиції, які зніжені феміністки, що живуть у мегаполісах, трактують як рабство жінок, - це просто звільнення стародавнього племені від баласту ожирілих особин, що паразитують на ньому. Підвищення життєздатності соціуму. Боротьба за виживання.

Важливе зауваження. Завдяки введенню культури і традиції людина де-факто частково перетворилася з дикої тварини, що еволюціонує за законами природного добору, на свійську тварину, яка зазнала штучної селекції.

2.2 Еволюція соціумів. Типи ієрархій. Держави - палаци. Пірамідальні монархії

Держава існує не для того, щоб перетворювати земне життя на рай, а для того, щоб перешкодити йому остаточно перетворитися на пекло.

Микола Бердяєв

У релігії крім компенсації шкідливих інстинктів у ті далекі часи з'явилася (та й сьогодні нікуди не поділася) ще одна вкрай важлива функція - підтримка ієрархічної структури. Як ви думаєте, скільки людей один ватажок особисто здатен контролювати, утримати своєю владою? За скількома встежити особисто? Відповідь: близько двох десятків. Такий максимальний розмір стада або примітивного племені. Така чисельність піхотного взводу в наші дні. Якщо дуже сильний ватажок - нехай буде вдвічі більше, але все одно це дуже небагато. Інакше ватажкові доведеться тільки тим і займатися, що битися з іншими сильними самцями, які претендують на місце ватажка. Але сила соціуму - в його чисельності. Як бути? А дуже просто! Досить мінімальної релігії та культурної традиції, підтримуваних шаманом і старійшинами, щоб стадо перетворилося на плем'я і виросло до півтори сотні (так зване, "число Данбара"). Така чисельність племен. І така ж чисельність сучасної піхотної роти, ієрархію якої підтримують, окрім командира роти, ще й командири взводів, і комісар (капелан, замполіт або армійський психолог, неважливо, як назвати, - суть одна). Але як збільшити соціум ще більше? Релігія і тут прийшла на виручку. Вождь домовлявся з шаманом і оголошував себе намісником, а то й сином бога. Таким чином, його ранг в ієрархії піднімався взагалі на недосяжну висоту. Весь цей захід супроводжувався всякими шаманськими фокусами і вселяв забобонний жах одноплемінникам. Одна справа конфліктувати просто з найсильнішим воїном, інша - з сином бога. Авторитет вождя ставав непорушним. А плем'я отримувало шанс значно збільшитися. Ні багато, ні мало - на два порядки. Однак недостатньо просто залякати велику кількість одноплемінників. Потрібно ними ще й керувати. Фізично одному вождю це зробити було просто неможливо. Виникла необхідність у передавачах влади - чиновниках. Так виникли первістки цивілізації, держави-палаци. Вождь, жерці та чиновники жили в палаці, що був за сумісництвом і храмом, і складським комплексом, і оборонною спорудою. Значущість розмірів і оздоблення житла бога, його сина (помазаника, намісника, тощо), а також його служителів, мали вселяти побожну повагу мешканцям халуп навколишніх сіл і страх потенційному агресору. Тому на будівництві не економили. Такі держави-палаци археологи знаходять по всьому світу, але найбільш відомі - критські.

І ось тут виникає дуже важливий нюанс. Чиновник має бути стерпним виконавцем, виконувати волю володаря. Тобто бути набагато нижчим за рангом, ніж його начальник. Простіше кажучи, чиновник не має бути надто крутим, інакше його не змусиш виконувати накази. Однак, високопримативний високоранговий чоловік, наприклад сильний воїн, може не визнати такого чиновника гідним віддавати йому накази. Крутий виконує накази тільки того, хто крутіший за нього самого. І то, цю крутизну потрібно ще довести. Ми й сьогодні бачимо, що одні люди сприймають поліцейського як представника влади і підкоряються його вимогам, а інші сприймають його як противника. Вимоги ж поліцейського вони сприймають як особисту образу, виклик самця на ієрархічний поєдинок і починають із поліцейським конфліктувати. Таким чином, у великому соціумі з системою передання владних функцій високоранговий високопримативний крутий самець, на якому раніше трималося виживання стародавнього племені і якого так люблять самки, виявився джерелом дуже серйозних проблем. І великий соціум став позбуватися надмірно крутих самців. Вони стали "злочинцями". По суті, стала проводитися штучна селекція. Почався новий, ще потужніший виток природного відбору серед людей: "хто краще пристосується до нової системи ієрархічних відносин, той і вижив". І новий виток природного добору серед соціумів: "який соціум численніший, організованіший, чия матеріальна культура (а отже, й озброєння) досконаліша, той і вижив".

Є чотири способи ліквідувати протиріччя між реальною ситуацією і інстинктивною прошивкою, яка їй не відповідає:

1. Проводити селекцію за ознакою низької примативності.

2. Проводити селекцію за ознакою низького рангового потенціалу.
3. Протиставити шкідливому інстинкту інший інстинкт.
4. Підлаштувати ієрархічну і соціальну структуру, а також традицію під цей інстинкт.

Усі чотири способи в історії Людства були широко реалізовані в різних культурах - у різних пропорціях.

З першими двома способами все більш-менш зрозуміло. Тих, хто не підкоряється володареві, чиновникові або закону (високорангових висококопримативних), за всіх часів вбивали, виганяли, позбавляли свободи і можливості розмножуватися. За всіх часів і в усіх соціумах, що розвиваються, велася відчайдушна безкомпромісна боротьба з усіма шкідливими інстинктами тваринного рівня. Носіїв занадто сильних тваринних інстинктів, що розвалюють структуру соціуму, а саме злодіїв, убивць, жорстко домінуючих жінок-бунтівників, зрадників і блудниць - завжди виганяли, вішали, обезголовлювали, спалювали, забивали камінням, саджали на палю, позбавляли геніталій і т.п.

Таким чином, в умовах цивілізації методом цілеспрямованої селекції знижуються середні рівні примативності та рангового потенціалу індивідів, що становлять суспільство. Однак різниця у способах селекції призводила до різних результатів добору. Попросту кажучи, якщо тупо рубати голови всім, хто випендрюється, то знижується в середньому більше ранговий потенціал, ніж примативність. А якщо видати розумну систему правил (законів) і рубати голови тільки тим, хто їх не дотримується, то знижуватися в середньому буде більше примативність, ніж ранговий потенціал.

Протидіяти шкідливим проявам ієрархічного, статевого і злодійського інстинктів можна за допомогою інстинкту самозбереження, злякавши розправою. Можна зіштовхнути їх із тим самим ієрархічним інстинктом, підвищивши до захмарних висот статус можновладця, чиновника чи чоловіка в сім'ї за допомогою поширення на них божественності. Тому в ієрархічній системі людського соціуму виявляється вкрай необхідним супердомінант - Бог, носій надможливостей і надвисокого рангу в ієрархії. Володар - це син і намісник Бога на землі. Перший після Бога. Отже, його ранг недосяжний настільки, що претендувати на нього просто немислимо. Так досягається стабільність ієрархічної піраміди.

Ієрархічна структура суспільства під ієрархічний інстинкт підлаштовувалася таким чином. Сім'ї та клани вибудовувалися природним чином - імітували структуру стада. При цьому вони самі об'єднувалися в касти і стани. Положення ж касти в ієрархічній піраміді залишалося непорушним і закріпленим традицією та релігією. Таким чином, піраміда отримувала додаткову стабільність, стійкість. Традиція також вибудовувалася з урахуванням інстинктів і використовуючи їх на кожному кроці. Взагалі, якщо розібратися, то все наше життя складається практично суцільно зі шматків вроджених програм.

Зрозуміло, все це відбувалося стихійно, у процесі важкої багатовікової боротьби і соціуму загалом, і людей, що його складають, за хліб насущний і місце під сонцем. Для наочності зобразимо графічно типові ієрархічні структури, які утворюються в результаті селекції.

Рис. 10. Еволюція та ієрархічні структури збалансованих людських соціумів.

Стадо і плем'я ми розібрали докладно раніше. Їхня ієрархічна структура - пірамідальна. На Рис. 10 вони позначені маленькими трикутниками. Але в структуру племені, на відміну від структури стада, вже входить супердомінант (точка над трикутником). В обох структурах переважають високорангові високопримативні самці.

У пірамідальних структурах, що зростають, унаслідок селекції в процесі їх укрупнення в середньому знижується як ранговий потенціал, так і примативність чоловічої половини соціуму порівняно зі стадною. Племена, клани і сім'ї, що входять до піраміди, можуть як вільно конкурувати одне з одним (класична піраміда), так і бути розділеними на касти з метою зниження напруженості всередині соціуму (кастова піраміда). Для підтримки кожного типу піраміди

потрібна специфічна релігія. Типовими прикладами є такі комбінації, як класична піраміда - іслам і кастова піраміда - індуїзм.

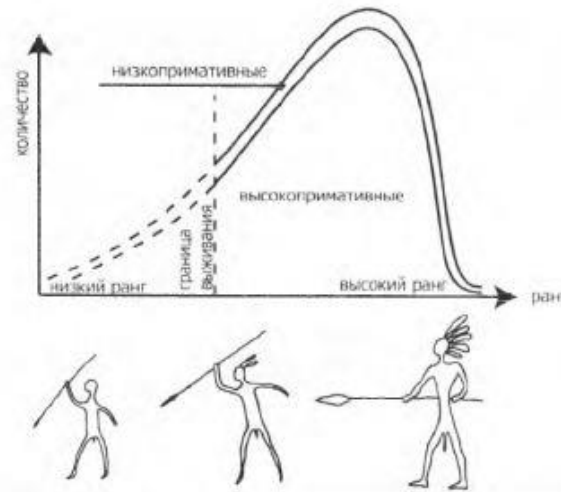

Рис. 11. Склад чоловічої частини стада і первісного племені. Діаграма розподілу особин за вродженим ранговим потенціалом і примативністю. Основа соціуму - високопримативні особини з високим ранговим потенціалом.

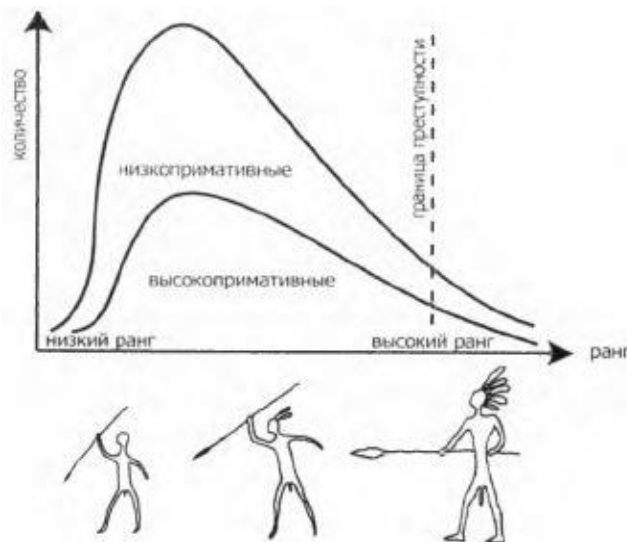

Рис. 12. Склад чоловічої частини великого старого пірамідального соціуму. Діаграма розподілу особин за вродженим ранговим потенціалом і примативністю. У соціумі значна частка низкопримативних особин невисокого рангового потенціалу.

2.3 Античні демократії

Демократія - погана форма правління, але нічого кращого не придумано.

Приписується Вінстону Черчиллю

Найефективніша ієрархічна структура склалася в низці держав античної Греції. Найвідоміша з них - Афіньська демократія. Ця структура не була строго пірамідальною і не мала повновладного верховного правителя. Основу структури становили вільні громадяни, об'єднані в сім'ї та клани, які володіли власністю, а отже, усвідомленими економічними та політичними інтересами. Релігія мала менш потужну систему залякування, ніж релігія пірамідальних ієрархій. Інтереси родин, кланів і племен представляли й захищали їхні голови на загальних зборах (Агорі) методом переконання й голосування. Оскільки главам кланів (високоранговим чоловікам) доводилося домовлятися, а не воювати в зоні прямого конфлікту інтересів, то в ціні опинилися високорангові низкопримативні чоловіки. Це призвело до великої щільності активних чоловіків з розумовою поведінкою і, як наслідок, до небувалого розквіту науки, мистецтва, технологій і військової справи. Оскільки не пірамідальна структура не має стабільності, тимчасові розбалансування приводили до більш централізованого управління, але демократія через деякий час все одно відновлювалася. Відбувалося це у зв'язку з невідповідністю пірамідального типу ієрархії низькій примативності населення. Для підтримки нестійкої не пірамідальної структури було розроблено законодавство. По суті, штучний доважок до ієрархічного інстинкту, що компенсує невідповідність реального і природного типів ієрархій.

Принциповим проривом, кульмінацією еволюції низькопримативного, значною мірою демократичного соціуму, де-демонстрацією його беззаперечної переваги перед високопримативним пірамідальним, була переможна хода фаланг Олександра Македонського по всьому античному світу. Греки вже могли діяти настільки злагоджено й організовано, що війна з низки поєдинків окремих героїв, оспіваної Гомером в "Іліаді", перетворилася на технологічний процес. І технологічність виявилася на порядок ефективнішою за чисельність і фізичну силу противника.

Рис. 13. Система підтримки нестійкої не пірамідальної ієрархії демократичного соціуму. Традиції спираються на релігію і закон і підтримують великий середній клас дрібних власників у стабільному стані.

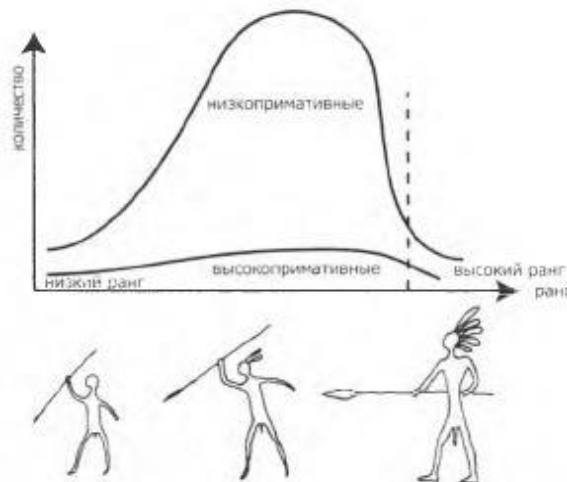

Рис. 14. Склад чоловічої частини демократичного соціуму. Діаграма розподілу особин за вродженим ранговим потенціалом і примативністю. У соціумі значна частка низькопримативних особин із високим ранговим потенціалом.

Слід також відзначити початково досить низьку примативність північних європейських етносів і пов'язану з нею схильність до демократії. Річ у тім, що для виживання в умовах помірного клімату необхідне і значно відповідальніше планування, і синхронізація спільних дій активних індивідів, ніж в умовах тропіків і субтропіків. Тому крім штучної селекції за ознакою низької примативності в цій кліматичній зоні присутній і природний відбір за тими ж параметрами. З низькою примативністю пов'язана також порівняно низька емоційність сіверян і схильність північних жінок до більш партнерських, ніж маніпулятивних стосунків із чоловіками. Тут просто інші критерії виживання, що вимагають іншої поведінки.

Отже, з переходом від пірамідальної структури ієрархії до демократичної грибоподібної і навпаки відбувається інверсія складу соціуму за ознакою керованості (примативності та рангового потенціалу). Тому повільний перехід завжди супроводжується селекцією протягом багатьох поколінь, швидкий - масовим геноцидом.

2.4 Велика Римська імперія

Не ставте жінку між її обов'язком і вбранням.

Піфагор

Наступною, найважливішою, віхою в історії людської цивілізації була Велика Римська Імперія. Ввібравши в себе низькопримативний генофонд, перейнявши культуру, релігію і технології еллінів, Рим досягнув небувалої могутності,

створив досконалу на ті часи армію, громадянське суспільство, законодавство, технології, завоював усі країни, до яких тільки зміг дотягнутися, досягнув безпрецедентного рівня благополуччя. І це його згубило.

Римську Імперію не врятували ні її багатство, ні налагоджена, досконала на ті часи військова машина, ні налагоджений як годинник державний механізм. Благополуччя і безпека породили матріархальний ухил, а традиційна релігія з ним не впоралася.

Марк Катон Старший писав:

"Скрізь чоловіки керують дружинами, а ми, які керуємо всіма чоловіками, перебуваємо під управлінням наших дружин".

Самочний інстинкт римлянок не сприймав римлян-підкаблучників як генетично повноцінних самців. А самка від слабака багато дитинчат заводити не буде, хоч вбийся. Закон природи. У результаті - демографічний спад і загибель під мечами варварів. Як цезарі не закликали римлянок народжувати дітей, усе було марно. Для компенсації спаду чисельності римлян довелося давати громадянство варварам і набирати в армію вихідців із країн потенційного противника. Жерці стародавніх язичницьких богів занадто захопилися користюлюбством і боротьбою за владу. Інакше кажучи, пішли на поводу у власних тваринних інстинктів і не впоралися зі своїми прямими обов'язками - контролем інстинктів одноплемінників і протистоянням матріархальній тенденції. І як наслідок, загинули разом із співгромадянами. Стандартна ситуація.

Але це ще не все. Відомий класичний експеримент. Піддослідному собаці в мозок, у центр насолод імплантували електрод. Йому просто достатньо було злегка натиснути на педаль, щоб отримати задоволення. І собака натискав на педаль. Доти, доки не помирав від виснаження. Відомий інший класичний експеримент "мишачий рай". Мишам створювали ідеальні умови. Рясний якісний корм, чистота, безпека, затишні теплі оселі. Перші покоління благоденствували і плодилися. Але через кілька поколінь миші вже нудьгували, не розмножувалися, проявляли безпричинні напади агресії і врешті-решт усі передохли. Римляни поводитися точно так само. Купаючись у награбованих по всьому античному світу багатствах, вони концентрували свою активність на смакуванні задоволень і розвагах. І втрачали здатність виконувати свої прямі функції - забезпечення відтворення і робочого режиму соціуму. Сотнями тисяч гинули на арені Колізею глдіатори. Рікою лилося вино. Патриції обжиралися вишуканими стравами. Плебеї - безкоштовним хлібом. А про безумства і збочення римських володарів ходять легенди й донині. Жодна жива істота не розрахована ні на постійне необмежене отримання задоволень, ні на абсолютне благополуччя. Протиприродний режим - смертельний.

Якось раз я бродив Ермітажем. "Якісь не мужні обличчя у цих римлян" - сказала тоді моя супутниця, розглядаючи античну колекцію бюстів і скульптур. Чуттям самки вона крізь товщу століть безпомилково визначила ослаблених благополуччям підкаблучників. Так само будь-якій жінці одного погляду, мигцем кинутого на зустрічного чоловіка, достатньо, щоб визначити, вільний він чи під каблуком у дружини. До речі, це нескладно. Я і сам потім навчився. У чоловіка підкаблучника зацькований вигляд, і в очах читається страх.

2.5 Християнська цивілізація

Коли народ багато знає, ним важко керувати.

Лао Цзи

Погляди всього античного світу були прикуті до Риму. Смертельна хвороба Імперії була прекрасно видна й абсолютно зрозуміла спів-сучасникам. Але особливо добре її було видно з провінції, де зберігався уклад життя збалансованого соціуму. І особливо добре було видно і природу хвороби, і можливі шляхи її лікування з провінції, де контактували безліч різних давніх, століттями випробуваних культур. Не дивно, що саме в одному з таких місць і виникло християнство. Найефективніший з існуючих компенсаційних механізмів, що увібрав у себе одночасно і досвід попередніх релігій, і розуміння, як протистояти тваринним інстинктам в умовах дуже високого рівня ситості та безпеки. Настільки ефективний, що став фундаментом, основою досі небувалої за своєю могутністю і величиною християнської цивілізації. Щоб не відволікатися, біологічний сенс основних положень християнства ми винесли в окремий розділ. Згадаємо лише найголовніше, що безпосередньо стосується стосунків статей. Уже в самій основі християнства, в легенді про первородний гріх на найповерхневішому смислового рівні ми ясно бачимо закладений там прямий антиматріархальний зміст. Ось він: Бог (вищий розум) віддав розпорядження не рвати плід. Одного разу жінка (високопримативна істота) під впливом Змія (тваринної сутності, інстинкту "вкради") зірвала плід. І не тільки зірвала, а й дала чоловікові спробувати, щоб не нести особистої відповідальності. Так жінки і чинять у реальному житті, ми покажемо це пізніше. Чоловік же, замість того, щоб ухвалити самостійне рішення, пішов на повідку в жінки і виконав прийняте нею і нав'язане йому рішення. Тим самим він узяв на себе відповідальність за її інстинктивні дії. У результаті і в нього, і в неї, і в їхнього потомства виникли глобальні проблеми. Найочевидніший висновок, який робив із цієї легенди будь-який сучасник, котрий спостерігав в'ялих римлян, якими зневажали їхні дружини: "не можна бути підкаблучником, тому що відповідальність за несамотійне рішення - величезна". Крім того, одна із заповідей християнства - "не перелюбствуй". Причому Ісус включив у поняття перелюбу і помисли про перелюб, і розлучення, і шлюб із розлученою жінкою. У такий спосіб здійснювалася максимальна підтримка довічного

моногамного шлюбу (стійкого парного режиму) і протидія стадному сексуальному ринку. Ну і ще. На тлі демографічної кризи Риму, що призвела до його падіння, в альтернативній опозиційній релігії не міг не виникнути культ жінки-матері. Що й сталося. Якось, гуляючи Лувром, я забрів у зал, присвячений мистецтву раннього християнства. Там були практично самі зображення Мадонни з немовлям. Дуже показово.

Основа християнства - свобода людини від тваринних інстинктів. Тому християнство було спочатку зустрінуте вороже правлячою верхівкою Імперії, яка звикла керувати натовпом, маніпулюючи його тваринними інстинктами. І лише коли ефективність нової релігії стала очевидною (християни не витрачали свій час і ресурси на задоволення тваринних інстинктів, а отже, працювали й жили краще за язичників), християнство поступово стало домінуючою державною релігією на території Європи.

Принциповість католицької церкви в антиматріархальному питанні, а саме виведення її повністю з-під жіночого впливу (обітниця безшлюбності католицьких священників) дала від початку потужний поштовх розвитку підконтрольним їй країнам. Згодом свята інквізиція, провівши масове "полювання на відьом" і протиставивши жіночому статевому інстинкту інстинкт самозбереження, надовго відбила в жінок бажання домінувати в суспільстві. Чим на кілька століть продовжила життя європейської цивілізації. За століття контролю інстинктивних програм європейців католицизмом християнський світ встиг започаткувати науково-технічну революцію, здійснити світову експансію і взяти під свій контроль півпланети. Однак, на жаль, католицька церква, як і всі релігійні структури, що їй передували, надмірно захопилася комерційною стороною своєї діяльності на шкоду основним обов'язкам. Крім того, стала на шляху розвитку продуктивних сил. І як наслідок, втратила контроль над ситуацією. Це, своєю чергою, спричинило падіння моралі та справедливе обурення пастви. Тож, у період Реформації 16-го століття католицьку церкву частково реформували, а частково витіснили більш ліберальними протестантськими конфесіями. Це ще більше прискорило економічний розвиток відповідних країн і призвело до перетворення їхніх ієрархій на непірамідальні демократичні структури. Благо, низькопримативний генофонд був на той час накопичений, і склад європейських соціумів давав змогу здійснити такий перехід. У підсумку рівень технологій і матеріальної культури зріс настільки, що життя стало досить безпечним і ситним.

Однак на той час сумний досвід Риму був забутий, і протестантські конфесії формувалися більше на догоду поточній політичній та економічній ситуації без чіткого розуміння небезпеки звільнення інстинктів. Крім того, вони були позбавлені реальної влади, а отже, ефективної системи залякування. Тобто, можливості протиставити стадним тваринним інстинктам парафіян інстинкт самозбереження. Компенсаційний механізм втратив реальну владу і став безпорадним. Протестантське духовенство не давало обітниці безшлюбності і стало вже підконтрольним жіночій частині суспільства. Християнські заповіді більше не сприймалися так само, як сучасниками падіння Риму, як щось очевидне. Вимоги традиційного християнства тепер багато в чому вбачалися як набір безглузвих обмежень, що ускладнюють життя і стають на шляху до отримання задовольень. І ось, під шляхетними гаслами свободи особистості, просвіти та боротьби із середньовічним мракобіссям культурну традицію було змінено, а тваринні інстинкти рівня людської черідки випущено з-під контролю. Довершили справу деякі людські самці, які не володіють розумінням ролі релігії в еволюції Людства, але охоплені тваринним інстинктивним бажанням здобути найвищий ранг у вченій ієрархії. Вони не знайшли нічого кращого, ніж для підвищення власного авторитету штовхнути беззахисного тепер супердомінанта - Бога. Один із них оголосив, що "Бог - помер". Інший, що "релігія - опіум народу". Третій пояснив походження релігії виключно боягузством і невіглаством стародавньої людини. А її функціональне призначення представив винятково як засіб гноблення трудящих. Попутно він нагородив стільки нісенітниць, що потім сотні мільйонів людей ціле століття розсьорбували наслідки. Решта кинулися цим ученим самцям підтакувати, ламати "безглузді" догми і порушувати культурні заборони. Так народився лібералізм і свобода особистості. Тобто система звільнення інстинктів рівня тваринного стада. Цю тенденцію зазвичай називають падінням звичаїв, моралі, духовності. І відтоді чи не кожен інтелектуал інстинктивно прагне виконати вчений ритуал самоствердження. Заявити про свій войовничий атеїзм і незалежність своїх тваринних інстинктів від потреб соціуму, так звану "свободу особистості". Церкву відокремили від держави, і вона стала зазнавати регулярних нападок з боку "освічених" індивідів.

Логічним продовженням розбалансування європейських соціумів, яке розпочалося, було посилення нічим тепер не стримуваного домінування жінок у суспільстві, що вилилося в рух суффражисток, і пізніше - у фемінізм. Стадний сексуальний ринок негайно відродився і вихлюпнувся на вулиці європейських міст різнобарв'ям модного жіночого вбрання, встановлюючи культуру сексуальної провокації. Просуваючи свій товар запланованого попиту - секс за допомогою новітніх технологій шоу бізнесу, моди, стилю та ЗМІ. Підпорядковуючи собі політичне життя держав. Почалася ера сучасного матріархату. Етап закономірної деградації статевої та ієрархічної структур соціуму, позбавленого системи протидії тваринним інстинктам. Крах Римської Імперії, дубль два.

2.6 Релігія як система перепошивки, видова ознака і параметр природного відбору. Типи релігій. Логіка історичного процесу

Якби Бога не було, слід було б його вигадати.

Вольтер

Ми показали в попередніх розділах, що видова специфіка біологічного виду Людина розумна полягає в тому, що завдяки сильному розуму й анатомічним особливостям вона здатна створювати матеріальну культуру. Тобто людина здатна формувати штучне середовище проживання (ландшафт, житло, умови ситості та безпеки тощо). Вона, крім того, може формувати штучні додаткові можливості свого організму (легко вбивати, швидко пересуватися, спілкуватися на великих відстанях, переносити екстремальні температури, плавати, переміщати вантажі та ін.) До того ж людина здатна створювати штучні види ієрархій (виробничі, державні тощо).

Однак програми, прошиті в мозку людини, формувалися в природних умовах небезпечної дикої природи, за відсутності ефективної зброї, дефіциту ресурсів і в стадній ієрархії. Вони призначені для управління людською істотою тільки в тих умовах, у яких формувалися. І ніяк не призначені для життя в штучно створених умовах. Тому вони потребували корекції. Але еволюційного часу на природну зміну цих програм не було. А отже, знадобилося створення штучного механізму пристосування людини до штучного середовища проживання, ієрархії та власних екстремальностей. Тому люди були змушені створювати релігії. Однак кожна релігія здатна слугувати таким адаптаційним механізмом лише у вузькому діапазоні умов, у яких вона створювалася. При значній зміні умов вона втрачає ефективність.

Увага, важливе визначення!

Релігія є набором вірувань, правил і ритуалів, створених на противагу тваринним інстинктам людини (т.зв. пристрастям). Служить вона для адаптації поведінки і стану людини до протиприродних для її біологічної організації умов великого соціуму, ситості та безпеки. Як супердомінант для тиску на мотивацію людини через її ієрархічний інстинкт релігія використовує образ бога (богів).

Однією з основних функцій (найбільшою функцією, якщо бути точним) релігії є протидія надмірному домінуванню жінок у протиприродних для існування живої істоти умовах ситості та безпеки.

З релігією тісно пов'язана культурна традиція, пізніше закріплена у вигляді законів, що доповнюють і дублюють функції релігії. Зазвичай закон і традиція перебирають на себе регламентувальну і каральну функцію, а релігія - поточну повсякденну, в тому числі індивідуальну психологічну роботу з людьми.

Релігія дає окремим людям набір правил і алгоритм поведінки, необхідні для підтримки ефективності суспільства в цілому, а також ефективності індивіда всередині суспільства.

У біологічного виду Людина розумна з укрупненням племен і появою матеріальної культури природний відбір пішов принципово новим шляхом. Основним параметром селекції стала здатність компенсувати шкідливі в нових умовах інстинкти рівня тваринного стада. Головним чином, такий компенсаційний механізм, як релігія і традиція. У якого соціуму релігія ефективніше приводила поведінку людей у відповідність до потреб суспільства, той соціум і виживав у конкурентній боротьбі з сусідами.

Без релігії, що нейтралізує первісні тваринні інстинкти індивіда, суспільство існувати не може, швидко деградує і розпадається на пірамідальні первісні ієрархії (банди). Тому будь-який соціум, який бажає вижити, дбайливо зберігає свою релігію і традиції. Це глибоко раціонально, бо спосіб нейтралізації тваринних інстинктів, який уже довів свою працездатність, - є гарантією життєздатності.

Прогрес суспільства проявляється або в зростанні ієрархічної піраміди, або в перетворенні її на грибоподібну структуру. В обох випадках відбувається зменшення примативності. Регрес пов'язаний зі збільшенням примативності, прийняттям ієрархій пірамідальної форми і розпадом великих структур на дрібні.

Високопримативному складу соціуму відповідає пірамідальна структура і релігія з потужною системою залякування. Низькопримативному - не пірамідальна демократична структура і складне законодавство. Соціуми з різними складами та ієрархічними структурами один з одним не змішуються і не перетворюються один на одного інакше, як за значний, достатній для генетичної селекції, історичний період або в результаті цілеспрямованого масового геноциду. У крайньому разі, співіснують незалежно або як чужорідні автономні включення один в одного (діаспора, банда, мафіозний клан тощо). Явище має назву культурної несумісності.

Що нижча середня примативність суспільства, то вищий рівень організованості та матеріальної культури. Процес зниження вродженої примативності та вироблення механізмів, що нейтралізують стадні інстинкти, називається цивілізацією. Суспільство з низькою середньою примативністю індивідів і нейтралізованими стадними інстинктами - цивілізованим.

Повторимо ще раз, більш прямолінійно, образно і наочно:

Висловлюючись сучасною технічною мовою, людина подібна до біоробота, який опинився в умовах, що сильно відрізняються від тих, для яких його спроектували. Зокрема, прошите в комп'ютері, що керує поведінкою цього біоробота, програмне забезпечення не відповідає цим новим умовам. Тому природна поведінка біоробота не адекватна цим новим умовам. І для забезпечення функціонування цього біоробота потрібне його перепрограмування. І ці біороботи виявилися настільки просунутими, що створили систему перепрограмування самих себе. Релігія і є такою системою перепрограмування, що адаптує цього біоробота до нових умов.

Таким чином, ці люди - біороботи, які опинилися в протиприродних умовах, діляться на 3 категорії:

1. Перепрограмовані. Це люди з адаптованими до конкретних умов існування і технологій виробництва інстинктивними програмами. Шкідливі елементи цих програм - відключені або пригнічені. Корисні - ініційовані й розвинені. Крім того, активовані нові програми, засвоєні в процесі навчання. Поведінка таких перепрограмованих людей у середньому адекватна новим умовам існування і технологіям виробництва. Тому суспільство, що складається з таких перепрограмованих людей, працює ефективно. Воно успішно розвивається і витримує конкуренцію з боку інших суспільств.

2. Неперепрограмовані. Це люди з неадапованими до нових умов життя інстинктивними програмами. Такі люди, живучи в цивілізованому суспільстві, поводяться як у первісному стаді. Відповідно до своєї тваринної прошивки. Приклади шкідливих ділянок програм, які ними керують: неконтрольована агресія, інстинкт "вкради", вільний сексуальний ринок. Поведінка цих людей неадекватна новим, цивілізованим умовам існування. Що більше таких людей у суспільстві, то нижча ефективність цього суспільства. Воно гірше розвивається, втрачає стабільність і програє суспільствам - конкурентам. Тому збалансований соціум змушений неперепрограмованих людей позбуватися методом знищення, вигнання та ізоляції (див. кримінальне законодавство). Або намагається їх перепрограмувати.

3. Перепрограмовані інакше. Це так звані іновірці. Вони перепрограмовані для існування в іншому типі суспільства. Їхня поведінка в кращому разі лише частково адекватна умовам існування і технологіям виробництва даного суспільства. Тому вони прагнуть вибудувувати свої власні суспільства всередині того, в якому живуть (діаспори, національні мафії тощо). Ці чужорідні включення послаблюють суспільство. Тому збалансований соціум іновірців позбувається як неперепрограмованих або перепрограмує вдруге.

З вищеписаних причин у більшості збалансованих соціумів прийнята єдина обов'язкова система перепрограмування - державна релігія. З невіруючими та іновірцями ведеться систематична боротьба. Належність до конкретної релігійної конфесії у збалансованому соціумі є критерієм адекватності поведінки, ідентифікатором "свій - чужий", а також засобом полегшення комунікації між індивідами. Насамперед, у процесі відтворення. Тому програми міжстатевої взаємодії налагоджуються особливо ретельно. У розбалансованому соціумі навпаки, насаджується толерантність, тобто терпимість до іновірців. Але в момент, коли іновірців стає занадто багато, вони зазвичай знищують корінне толерантне населення розбалансованого соціуму. І займають територію, що звільнилася. Класичні приклади з недавнього минулого - Нагірний Карабах і Косово. Біороботи різної статі з несумісними активними програмами, що конфліктують, стабільну пару утворити не можуть принципово. Тому в розбалансованому соціумі відбувається розвал внутрішньої парної структури. Продовжуючи технічну аналогію, релігія визначає інтерфейс нашого біоробота, його сумісність з іншими біороботами.

Людина сучасна відрізняється від свого давнього предка, що жив у стаді, за двома основними біологічними параметрами. По-перше, це рівень ситості та безпеки середовища існування, а по-друге, рівень примативності. Таким чином, система пере-програмування формується з урахуванням тих значень цих двох параметрів, які існують у момент формування системи перепрограмування. Однак щоразу зі зміною в соціумі значень цих параметрів у той чи інший бік, система пере-програмування дає збій. Тому періодично відбувається деградація або розвиток різних соціумів і пов'язані з цим виникнення нових і реформації старих систем перепрограмування - релігій. Гумільов назвав ці коливання словом "пасіонарні".

У цьому нехитрому принципі й полягає вся біологічна логіка історичного процесу розвитку Людства.

Працювати зі шкідливими вродженими програмами можна трьома способами.

1. Пристосуватися до них. Цей шлях переважає в індуїзмі. Людина шляхом "духовних практик" "пізнає себе", тобто вивчає свої емоційні стани, в які її вводять інстинкти. Потім вчиться занурювати себе в стан, у якому вона не відчуває емоційного дискомфорту від того, що її програми суперечать розуму та дійсності. Однак за такий блаженний стан доводиться платити зниженою мотивацією до активності, а відтак низькою сумарною ефективністю соціуму загалом. Суспільство стагнує століттями, хоча й досить стабільне.

2. Запровадити жорстку систему заборон і регламентацій, закріпивши її авторитетом бога і страхом покарання за життя і після смерті. Цей шлях добре реалізований, наприклад, в ісламі. Теж працює. Але соціум залишається високопримативним і малоефективним. Як наслідок - низький рівень життя, якщо в розпорядженні соціуму немає багатих нафтових родовищ. Крім того, блокуються творчі напрями людської діяльності, оскільки їх важко поєднати з жорстко регламентованим мисленням. Жорстко регламентоване мислення більше підходить для солдатів, бо ними дуже легко маніпулювати, довівши до фанатизму. Тому часто іслам - це релігія воєнізованих соціумів.

3) Нейтралізувати одні інстинктивні програми за допомогою інших. Цей шлях найкраще реалізований у християнстві. Утім, паралельно з першими двома. Християнство взагалі увібрало в себе багато корисного з давніших релігій.

Взагалі кажучи, теоретично є четвертий шлях - озброїти сильний розум НП людини повноцінними знаннями про її інстинкти. Тоді людина зможе самостійно їх контролювати. Цей шлях поки ніде не реалізовано у зв'язку з відсутністю таких знань. Однак з виходом цієї книги цей шлях стає можливим.

Зазвичай релігія дублює закон. Закон створює пряму загрозу, діючи через інстинкт самозбереження. А релігія - створює додаткові психологічні бар'єри, діючи на всі доступні інстинктивні програми.

2.7 Біологічний зміст основних релігійних понять. Короткий словник

Господи, вони синтезували ще один трансурановий елемент. Як будемо реагувати?

- Додамо ще один нелінійний член в Істинне Рівняння Єдиного Поля.

Розмова архангела Михаїла з Творцем

Бог - будь-якої (безтілесної, людиноподібної, звіроподібної тощо) форми носій набагато більших, ніж у людини, інтелектуальних, інформаційних і технічних можливостей. Образ Бога використовується релігією як надвисокоранговий супердомінант, що стоїть над суспільною ієрархією.

Релігія - систематизований набір уявлень, правил, ритуалів і знань, призначений для коригування тваринної інстинктивної поведінки людей з метою мінімізувати суперечності тваринної інстинктивної поведінки інтересам великого соціуму. Релігія формується як узагальнення накопиченого цивілізацією практичного досвіду.

Церква - організація, що виконує як масову, так і індивідуальну роботу з психотерапії та коригування тваринної інстинктивної поведінки людей з метою мінімізувати суперечності тваринної інстинктивної поведінки інтересам великого соціуму. Як основний інструмент використовує релігію.

Священик (жрець) - професійний фахівець з усунення протиріч тваринної інстинктивної поведінки людей потребам великого соціуму. Виконує заходи з коригування інстинктивної поведінки окремих людей відповідно до потреб соціуму.

Чернець - людина, яка за допомогою спеціальних тренінгів і способу життя заблокувала дію деяких ділянок ієрархічної та статевої інстинктивних програм для виведення розуму з-під їхнього управління. Виконує допоміжні та господарські функції в церковній структурі.

Заповідь - релігійна заборона на певні види шкідливої для соціуму тваринної інстинктивної поведінки.

Священна книга - емпіричні напрацювання духовенства, оформлені у вигляді інструкції з роботи з інстинктами людей і балансування людських суспільств, подані в популярній формі казок, притч, наочних прикладів тощо. По суті - інструкція з прикладної етології людини.

Духовність - здатність протиставити тваринній інстинктивній мотивації поведінки розумову мотивацію.

Диявол - сукупність тваринних інстинктів людини, виражена в образі істоти з тваринними рисами (роги, хвіст, копита тощо), яка підбиває людей на егоїстичну тваринну поведінку.

Спокуса - тваринна інстинктивна мотивація поведінки.

Гріх - інстинктивна дія, тваринна поведінка, заборонена заповіддю.

Молитва - звернення людини до Бога як до носія вищого розуму. Дія людини, під час якої вона формулює свої бажання, оцінює їхню інстинктивну мотивацію і приводить їх у відповідність до заповідей і потреб соціуму.

Сповідь - індивідуальна робота, під час якої професійний священик аналізує й оцінює інстинктивну тваринну мотивацію у вчинках і бажаннях конкретної людини, проводить їхнє коригування та психотерапію.

Хрещення - ритуал, який символізує, що християнська церква бере під свій контроль тваринні інстинкти даної людини.

Пророк - жрець або політичний діяч, який розробив і пропагує нову, ефективнішу схему нейтралізації тваринних інстинктів.

Лжепророк - шахрай, який розробив схему використання тваринних інстинктів людини у своїх особистих цілях і пропагує її з метою особистого домінування і збагачення.

Тоталітарна секта - організація, створена шахраєм з метою задоволення свого ієрархічного інстинкту й особистого збагачення методом маніпуляції тваринними інстинктами людей, які входять до секти.

Розбещеність (розпуста, вседозволеність, свобода особистості, лібералізм тощо) - поведінка, зумовлена безконтрольною грою тваринних інстинктів, що керують людьми за допомогою бажань і емоцій.

Свобода християнина (в індуїзмі просвітлення) - свобода від інстинктивної мотивації поведінки. А також свобода від зовнішніх маніпулятивних впливів на інстинктивні програми індивіда. Тобто, розсудлива поведінка, зумовлена розумінням згубності наслідків тваринної інстинктивної поведінки в сучасному соціумі.

Протиставляється розбещеності та розпусті, тобто свободі поведінки під дією тваринних інстинктів. Наслідком цієї свободи стала практичність і висока ефективність поведінки та високий рівень життя людей європейських етносів.

Жертовність, любов до ближнього - прояви молодих видоспецифічних альтруїстичних інстинктів, властивих людині розумній. У християнстві

протиставляються егоїстичним тваринним інстинктам.

Обітниця безшлюбності - спеціальний антиматріархальний захід, що виводить духовенство з-під маніпулятивного впливу жіночої частини соціуму і з-під влади статевого інстинкту. Целібат також обертає нереалізований батьківський інстинкт духовенства на паству, що створює у священиків потужну мотивацію турботи про паству. Тому паства називає духовенство "святими отцями", а духовенство паству "діти мої", "син мій", "дочка моя".

2.8 Короткий біологічний зміст Біблії

Люди відкидають Біблію не тому, що вона суперечить собі, а тому, що вона суперечить їм.

Американська приказка

Біблія - це книга, написана два тисячоліття тому (а основа її - значно давніша). Вона написана так, щоб переконати неосвічених людей, які жили тоді, не робити помилок, які зробили римляни. Біблія не розрахована на читання її сучасними фізиками-ядерниками й аналіз її фактичного змісту з позиції теорії відносності. У неї зовсім інша функція - дати людям єдиний алгоритм поведінки, що мінімізує шкідливий вплив їхніх тваринних інстинктів і на життя окремих людей, і на життя соціуму загалом. Тому вона складається з образних, зрозумілих тогочасній людині історій, дивних для нас за формою, але таких, що містять цілком конкретний сенс і вельми корисну інформацію. І зрозуміло, вона вкрай вразлива для критики викладеного в ній фактичного матеріалу з точки зору природничих наук. Якщо вже хочеться аналізувати цей стародавній документ із погляду науки, то потрібно робити це з позиції вивчення його впливу на інстинктивні та розумові мотивації пастви. І з точки зору управління історичним процесом.

2.8.1 Старий Заповіт

Створення світу. Коли Бог створив людину, то в нього вже був досвід створення тварин, але людину він створив за своїм образом і подобою. Тобто, на відміну від тварин, людина має, крім тваринної інстинктивної мотивації, ще й розумову мотивацію. Ця розумова мотивація достатньо сильна, щоб конкурувати з інстинктивною мотивацією. Іншими словами, людина має свободу вибору. Причому, чоловік ближчий до Бога, тобто ступінь розумності поведінки в нього вищий, ніж у більш емоційної, тобто високопримативної жінки.

Первородний гріх. Чоловік Адам не подумав, прийняв не самостійне рішення, а виконав рішення спонукованої дияволом (інстинктами) жінки про зривання і поїдання забороненого плоду. У результаті в нього і в його потомства виникли глобальні проблеми.

Содом і Гоморра. Були міста, де люди жили, керуючись тваринними інстинктами, а не розумними культурно-релігійними правилами. У результаті міста загинули. Аналогічний сенс легенди про всесвітній потоп і багатьох інших епізодів, які здаються нам жорстокими. Соціуми, де тваринні інстинкти не нейтралізуються - приречені і підлягають знищенню.

2.8.2 Новий завіт

Для того, щоб допомогти людям протистояти тваринним інстинктам, Бог (розум) посилає спеціальних людей (пророків, месію) для того, щоб навчити людей, як саме це робити. Ісус - месія і син Бога. Він говорив, що потрібно не потурати егоїстичним життєвим інстинктам, а навпаки, пригнічувати їх і піклуватися про інших людей. Він проповідував протиставити егоїстичним тваринним інстинктам любов до ближнього - альтруїстичні інстинкти, які змушують людину піклуватися про інших людей. Тоді настане Царство Боже, тобто настільки розумний, розсудливий устрій суспільства, що тваринні інстинкти людей не суперечитимуть інтересам цього суспільства, усім буде добре і навіть припиняться війни. Крім того, він дав заповіді, тобто алгоритм поведінки, що нейтралізує тваринні інстинкти. А раз він син Бога, і довів це, значить потрібно його слухатися, інакше будуть великі проблеми.

Основний сенс жертви Ісуса - створення прецеденту, демонстрація крайньої форми альтруїстичної поведінки ватажка. Альтруїзм у тваринному світі притаманний набагато більшою мірою низькоранговим особинам. Тому продемонструвати альтруїстичну поведінку в дохристиянському світі означало показати слабкість. Жертва Ісуса - це позиціонування альтруїзму як поведінки, властивої високоранговим. Син Бога - найвища позиція людського соціуму. І якщо ватажок вищого рівня проявив крайню форму альтруїзму - пожертвував своїм життям заради зграї, то тепер альтруїзм сміливо може проявляти будь-який член соціуму. Ніхто не вважатиме його низькоранговим. Альтруїзм - це не соромно. Ба більше, альтруїзм - це надзвичайно круто. Ісус виявив альтруїзм, і за це був піднесений на небо. Став рівним Богові. Тобто підвищив своє становище в ієрархії. Тепер кожен, хто проявлятиме альтруїзм, теж потрапить до Бога в Рай. Так було знято психологічний бар'єр, що утримує людей від альтруїстичної поведінки.

Дуже важливим епізодом Нового Заповіту є вигнання тих, хто торгує, з храму. Зайве захоплення комерційною діяльністю розпалює тваринні інстинкти самих священиків і неминуче скидає авторитет церкви. У результаті її ефективність як борця з тваринними інстинктами людей падає. Церква вироджується в громіздку дорогу структуру з формального виконання безглузких ритуалів і шахрайську комерційну систему на кшталт "лохотрон". Ця хвороба розвалила більшість стародавніх релігій і соціумів, що спираються на них. Цією ж хворобою перехворіли або заражені багато сучасних релігій. Зрозуміло, що священикам теж потрібно на щось жити, а на будівництво храмів потрібні гроші. Але потрібно дотримуватися пристойності та принципу розумної достатності.

Величезне значення мають також християнські заповіді "не суди" і "не заздри". Річ у тім, що людина може піднятися в ієрархії соціуму двома способами. Перший - знизити статус іншої людини. Другий - підняти свій статус шляхом реальних особистих досягнень. За допомогою заповідей зводиться психологічний бар'єр на всіх шляхах реалізації першого способу. Іншу людину не можна вбити, не можна їй заздрити, не можна бажати їй власності та жінки, не можна в неї вкрасти, не можна її засуджувати. Немає по суті жодного способу піднятися самому,

принизивши іншого. Таким чином залишається єдиний спосіб підвищити свій соціальний статус - власними реальними досягненнями. Тому й ефективність кожної людини, яка виконує заповіді, і ефективність християнського соціуму загалом виявляється набагато вищою, ніж будь-якого іншого. Тому християнство і завоювало півсвіту. Усі бачили, що бути християнином просто-напросто вигідно.

Релігія не могла логічно пояснити, чому займатися безладним сексом або об'їдатися - погано, адже це ж так приємно. Або чому не можна в суспільстві ставити жінку вище за чоловіка. У раних християнських священників не було цих теоретичних знань, але був досвід поколінь, у пам'яті був свіжий сумний досвід Риму. Усі бачили, що в Римі обжерливі, розпусні, вбивали заради забави гладіаторів тощо. І Рим упав, ніщо його не врятувало. Тому досвід передавався як набір досить очевидних на той момент правил і заборон, підтримуваних авторитетом Бога. Цього було цілком достатньо. Але ось минуло два тисячоліття, сумна доля Риму призабулася, і багато хто перестав вірити в Бога. Біблійні історії перестали звучати переконливо. Релігія в очах значної частини населення перетворилася на набір безглузвих на перший погляд правил і заборон. Але зате тепер ми стали дещо розумнішими, вчені етологи пояснили нам, що таке інстинкти і як вони працюють у людини. Тепер ми все можемо пояснити логічно відкритим текстом без іносказань. І можливо, навіть виправити свої помилки. Якщо встигнемо.

Колись я займався сільгоспбізнесом. Якось я вивозив зі свого господарства черговий труп загиблого через п'ятику різноробочого і підраховував збитки господарства, пов'язані з подібними сумними подіями. І тоді мені стало цілком очевидно, що мені, як роботодавцю, економічно вигідно платити десятину церкві. Щоб священник із дитинства пояснював працівникам прописні істини, що пити і красти - це погано. І що потрібно працювати і піклуватися про своїх дітей. І цю ж десятину вигідно платити самим працівникам. Бо вони залишаться живі, а їхні діти не стануть сиротами.

Чи є Бог? Це питання хвилює дуже багатьох. І зрозуміло, однаково недоведено і те, що він є, і зворотне. Я відповім так: кожен вирішує для себе сам. А для практичного результату це взагалі неважливо. Якщо ми виходимо з того, що Він є, то ми дотримуємося заповідей і поводимося адекватно. Якщо ми виходимо з того, що Його немає, ми стаємо на природничо-наукову позицію і вивчаємо тваринні інстинкти. Тоді ми розуміємо, як нерозумно і шкідливо їм слідувати, і все одно поводимося так, ніби виконуємо заповіді. Не вбиваємо, не крадемо, не об'їдаємося, не беремо участі в торгах на сексуальному ринку. Тобто шляхи різні, а результат - один і той самий. Це глибоко закономірно, бо релігія, накопичуючи досвід сотень поколінь, формулювала правила, які прямо впливають із біологічної природи людини. А якщо Бог - вища істота і створив нас за своїм образом і подобою, то Його розум керується тим самим здоровим глуздом, що й наш. Тому різниця між науковим і релігійним підходом полягає лише в термінології. Або ми говоримо "тваринні інстинкти", віримо вченим, або ми говоримо "гріх" і віримо священнику. Ось і всі відмінності.

Точно так само для практики неважливо, хто такий Ісус. Месія, посланий Богом, чи просто людський геній, який зрозумів дію старих і відкрив новий, ефективніший спосіб нейтралізації тваринних інстинктів. Набагато важливіше в реальному житті те, що спосіб Ісуса працює. І це доведено фактом існування і всією історією християнської цивілізації. А найважливіше для практики - який саме шлях обере ця цивілізація на сучасному етапі. Шлях матріархальної деградації та вимирання чи шлях подальшого прогресу.

Яким саме підходом керується автор? Обома, бо вони абсолютно рівнозначні. І жоден із них принципово не може бути ні доведений, ні спростований. Але не приховую, мені все ж таки більше подобається постулат, що Бог існує. Бо надто вже багато явищ у навколишньому світі, та й подій у моєму житті набагато краще можна пояснити саме Його промислом, ніж послідовністю малоймовірних збігів і випадковостей. Я зі шкільних часів був вихований у душі вульгарного матеріалізму і войовничого атеїзму. За освітою - фізик. За самоосвітою - біолог. За роботою - технар. Тобто за системою світорозуміння - типовий природничонауковець. До релігії я ставився агресивно й упереджено, як більшість людей, вихованих на радянській пропаганді атеїзму. Але в процесі роботи над цією книжкою, розуміючи поступово величезну роль релігії в історії людської цивілізації та глибинний біологічний сенс кожної релігійної догми, я перейнявся найглибшою повагою і симпатією до тієї нелегкої великої місії, яку виконують релігії в людському суспільстві. До речі, знаючи біологічний сенс заповідей, дуже цікаво і повчально послухати проповіді священників. Також не бачу нічого поганого в тому, щоб відвідати католицьку месу, послухати орган чи православні церковні піснеспіви. Це не тільки дає ефективні орієнтири в житті, а й долучає до історії та культури свого (чи чужого, якщо ви подорожуєте) народу. Ну і, зрештою, це просто дуже красиво. Яку саме релігію обрати для себе, теж кожен вирішує сам. Якщо керуватися здоровим глуздом, то розумно довіряти тільки тій релігії, яка вже довела свою ефективність на практиці. Наприклад, католицизм уже довів свою ефективність, створивши потужну європейську цивілізацію. Або конфуціанство - довело свою ефективність, створюючи китайську цивілізацію. Але тут треба розуміти, що кожна релігія створена під певні параметри етносу і під певні умови. І сьогодні найкраще створити власну сучасну релігійну філософію, засновану на науковому розумінні з поклонінням мудрості та науці. Однак ми відволіклися і пішли в царину віри, яка поза темою цієї книги. Повернемося в царину знання і розуміння.

2.9 Альтруїзм

Хто не любить, той не пізнав Бога, тому що Бог є любов.

Апостол Іоанн

Альтруїзм (лат. Alter - інший) - безкорислива спрямованість поведінки і діяльність людини, що ставить інтереси іншої людини або загальне благо вище за особисті інтереси. Як правило, використовується для позначення здатності приносити свою вигоду в жертву заради загального блага. Термін введено на протипагу егоїзму. Поняття альтруїзму ввів французький філософ і засновник соціології - Огюст Конт. Альтруїзм відповідно до біологічної доцільності буває таких різновидів:

1. Стародавні альтруїстичні інстинкти тварини стадного рівня:

- Альтруїзм самки стосовно дитинчати. Людське дитинча дуже довгий час залишається безпорадним, тож без альтруїзму матері чи бабусі йому не вижити. Іноді людські самки виявляють деякий альтруїзм щодо чужих дитинчат. І навіть до тварин інших видів у разі нереалізованості власного материнського інстинкту. Загальновідомо, що жінки, які не мають власних дітей і онуків, схильні піклуватися про кішок або про чужих дітей.

- Альтруїзм самця стосовно дитинчати. Те ж саме, що і з альтруїзмом самки. Різниця лише в тому, що самець по відношенню до дитинчати більше здійснює функції навчання на пізній стадії розвитку, а також постачання та охорони, а самиця - функції безпосереднього догляду і створення інформаційного фону на ранній стадії розвитку.

- Альтруїзм самця стосовно самки. В основі його змішано кілька інстинктивних програм. Тут і найдавніший самцевий інстинкт захисту репродуктивного ядра стада. І інстинкт ватажка, який піклується про членів стада. І демонстрація здобичливості середньо-рангового самця. І самопожертва низькорангового.

- Альтруїзм самця стосовно свого соціуму. Інстинкт захисту стада в чистому вигляді. Сьогодні відомий під назвою "патріотизм". Більше притаманний низькоранговим особинам, які виконували в стаді роль буфера. Але не чужий і ватажкам. Ватажок також може пожертвувати собою заради соціуму. У сучасному світі також відома така форма альтруїзму високорангових, як меценатство, тобто купівля популярності.

2. Молоді альтруїстичні інстинкти рівня людського соціуму:

- Альтруїзм чоловіка по відношенню до дружнього чоловіка. Друга, товариша, соратника. Цей вид альтруїзму життєво необхідний з часів винаходу кам'яної сокири на війні й полюванні для підвищення ефективності та життєздатності загону воїнів.

- Альтруїзм людини стосовно іншої людини (зі свого соціуму). Інстинкт захисту соціуму, але стосовно одного конкретного його члена.

- Альтруїзм людини стосовно іншої людини (чужинця). Інстинкт збереження виду. Звідси йде повсюдна традиція гостинності. Чужинця, якщо він у біді і не виявляє агресії, мають нагодувати, підлікувати і підтримати. На цьому інстинкті, що змушує людей допомагати одне одному, паразитують професійні жебраки.

Два останні види альтруїзму не так сильно розвинені, як інші. Тому вони порівняно легко придушуються будь-якими егоїстичними інстинктивними програмами. Новаторська геніальна ідея Ісуса з Назарету полягала в тому, щоб розвинути саме ці два інстинкти і з їхньою допомогою нейтралізувати егоїстичні інстинкти, що знижують ефективність соціуму. Він називав їх "любов до ближнього". До числа "ближніх" він, як відомо, включав і особистих ворогів, що входять у соціум. "Полюбіть ворогів своїх" тощо. Сучасна постхристиянська цивілізація помилково гіпертрофувала, поширила на ворогів соціуму і зробила безумовним цей вид альтруїзму (глобалізм, толерантність), за що, власне, і поплатилася.

2.10 Ватажок і соціум

Хто здатний керувати жінкою - здатний керувати державою.

Оноре де Бальзак

Ми бачимо, що влада змінює людей. Люди, які піднялися на саму вершину навіть невеликої ієрархічної піраміди, стають іншими. Вони інакше ставляться до колишнього оточення, закидають старих знайомих, у них виявляються якості, риси характеру, яких ми не помічали раніше. Вони навіть зовні змінюються. Ми вважаємо, що влада їх зіпсувала і розбестила. Це не зовсім так.

Ієрархічний інстинкт приводить психіку і фізіологію людини у відповідність до її позиції в ієрархії. Ми говорили про це раніше. Серед іншого в наборі інстинктів кожної особини прописана функція управління групою. Щоправда, різною мірою. Якщо особина перебуває на нижніх рівнях ієрархічної піраміди, то функція керівництва не затребувана, інстинкт дримає, індивід має якості низькорангового. Але щойно його позиція в ієрархії змінюється, набір якостей змінюється на характерний для середньорангового. Найпростіше таку метаморфозу спостерігати в армійських частинах в умовах "дідівщини" під час призову. Покоління "старослужащих", середньорангових солдатів демобілізується. Позиції в ієрархії, що звільнилися, одразу ж посідають учорашні низькорангові раби молодшого призову і практично миттєво стають такими ж жорстокими середньоранговими доміантними гнобителями нового покоління призовників. Протягом тижня самовідчуття і поведінка людей змінюється повністю. Просто вимикається одна інстинктивна програма і вмикається інша.

А щойно індивід піднімається на найвищий рівень ієрархії, посідає місце на вершині, тобто саме носія верховної влади (царя, короля, господаря фірми), а не передавача влади (міністра, начальника), відбувається ще одна

метаморфоза. У нього вмикається інстинкт ватажка. Він стає іншою істотою. Він відчуває свою піраміду, людей, які її складають, їхнє життя, інтриги, стосунки, думки, вчинки, а також матеріальні та фінансові структури ієрархії практично як продовження свого організму. І відчуває свою відповідальність перед цією частиною себе. І зрозуміло, у ватажка загострюється здатність маніпулювати, керувати людьми. А також ухвалювати корисні для підвладної йому ієрархії рішення. Зовні все це може виглядати як надінтуїція, мудрість і прозорливість володаря.

Тому в більшості людських культур у всі часи присутня фігура верховного володаря. Цар, король, президент, прем'єр тощо. На ранніх стадіях розвитку цивілізації в не надто великих пірамідальних соціумах від інстинкту ватажка було більше користі, ніж шкоди від витрат абсолютизму. А отже, вгорі невеликого пірамідального соціуму вигідно було мати не намісника-тимчасовика, а саме царя чи короля, тобто господаря, який відчуває особисту відповідальність за країну, що її він залишить своїм дітям у спадок. Однак, якщо соціум дуже великий, то верховний правитель стає надто невразливим. І в разі явної неадекватності дій верховного правителя повалити його (інакше кажучи, замінити в аварійному режимі) дуже важко. Крім того, правитель дуже великого соціуму часто не в змозі його контролювати. Тому в нього не ввімкнений інстинкт ватажка. І ось такий правитель із відключеним інстинктом ватажка і працюючими інстинктами середньорангового, або навіть низькорангового стає тираном, сатрапом, деспотом або безвольним підкаблучником. Не кажучи вже про вроджене або старече слабоумство. При цьому такий лідер практично невразливий. Для соціуму загалом це зазвичай має катастрофічні наслідки. Приклади - Калігула, Нерон, Мао, Сталін, Гітлер, Микола 2, тощо. Тому у великих сучасних соціумах верховному володареві довіряють тільки виконавчу владу. І то ненадовго. Усіх грошей - зазвичай не довіряють. Їх ділять парламенти.

Якщо інстинкт ватажка вмикається в індивіда вже на рівні передавача влади, то ми говоримо, що в нього "талент керівника".

Самець в ієрархії з віком рухається вгору. Тому ватажок назавжди, необоротно залишається іншим. І своїм серед своїх буде тільки в середовищі таких самих, як він - царів пірамідок і пірамід. А всередині чужої пірамідки буде вже не на своєму місці. Або своя пірамідка, нехай навіть невелика, або одинак. Тому ті, хто не знає, що таке інстинкт ватажка, кажуть, що влада солодка, що вона затягує.

Пірамідальна ієрархія самців тримається на системі підпорядкованості. На страху (бачення небезпеки, що виходить від суперника), повазі (визнання становища вищого або рівного самця в ієрархії) і конфліктності (агресивності). Спільнота самок тримається на взаємному маніпулюванні. Тому ватажок, щоб не втратити контроль над ситуацією, сам є непоганим інстинктивним маніпулювальником. До речі, на здатність чоловіка маніпулювати жінки реагують однозначно як на ознаку високорангового самця, ватажка. Інстинкт самки спрацьовує чітко: "Раз маніпулює, значить - ватажок". Тому чоловіків маніпуляторів жінки люблять. У жінок практично відсутній імунітет проти маніпуляцій. Вони легко ловляться на власні прийоми. Це легко можна пояснити. Жіноча спільнота племені чи зграї обов'язково має контролюватися ватажком. У ватажка навпаки, є імунітет проти маніпуляцій, тому що його рішення мають бути максимально адекватними. Ватажок мислить власними інтересами та інтересами його зграї. Жінки мислять власними інтересами та інтересами дитинчат. Середньорангові та низькорангові чоловіки мислять нав'язаними їм схемами. Що повністю відповідає їхньому взаємному положенню і взаєминам в ієрархії.

Інстинкт ватажка нерозривно пов'язаний з інстинктом території. Самець без своєї території, без контрольованої ним мисливської ділянки повноцінним самцем не є. Тому якщо в чоловіка є нехай невеликий, але власний бізнес, окремий дім чи ділянка землі, то це виховує в ньому відповідальність і дуже полегшує включення інстинкту ватажка. Тому ж у суспільствах, де чоловік позбавлений приватної власності, або його власність легко забирається жінкою чи державою, у чоловіка інстинкт ватажка не вмикається. Наприклад, у Росії, чоловік протягом століть позбавлений гарантій прав власності. Тому значна частина чоловіків є слабкими, млявими і безвідповідальними. Інстинкт ватажка в них заблокований низьким фактичним рангом в ієрархії. Працює набір інстинктів низькорангового або середньорангового самця. Як наслідок, чоловіки демотивовані до будь-якої активності, низько цінують своє життя, не слідкують за здоров'ям, п'ють, безініціативні й навіть не доживають у середньому до пенсійного віку. Що має катастрофічні наслідки для російської економіки і державності загалом.

Якщо інстинкт ватажка вмикається занадто рано, ще в дитини, то ця дитина стає "важкою". Будь-який замах дорослих на її незалежність викличе конфлікт. Вона - ватажок, і ніхто їй не указ. У школі вона збере під собою зграю високопримативних дітей і буде в ній царювати, псуючи кров педагогам і батькам. Тому в збалансованих культурах із дітьми не заграють, а тримають їх у суворості в найнижчому щаблі ієрархії. Але після закінчення навчання і виховання їх переводять в ієрархію дорослих на позицію середньо-рангового. Здоровому життєздатному соціуму вкрай не вигідно, щоб член суспільства залишився пасивним і безвідповідальним низько-ранговим. Етнографам відомі всілякі ритуали "посвяти в чоловіки". Будь-яке підвищення людини в ієрархії робиться "урочистим". Тобто супроводжується ритуалом. За допомогою ритуалу підвищують самооцінку молодій людини і включають блок інстинктів середньорангового. Із притаманною цьому блоку відповідальністю й активністю. Тепер можна дозволити йому ініціативу, раз він уже вихований і навчений. Інстинкт ватажка в традиційній культурі включається в результаті ритуалу одруження. Коли самець де-факто засновує власну зграю і стає ватажком. За сучасного матриархального шлюбного законодавства чоловік дискримінований, наречена, як правило, вже домінуюча середньорангова або

низькорангова самка, та й весільні ритуали сьогодні, по суті, є знуцанням над нареченим, тож увімкнення інстинкту ватажка не відбувається.

2.11 Культурна корекція міжстатевих стосунків

Культура почалася з фігового листка і закінчується, коли фіговий листок відкинута.

Крістіан Фрідріх Геббель

Людських соціумів та етносів, як ми розуміємо, завжди було безліч, мешкали вони в різних умовах, а відтак кожен розвивався своїм власним шляхом. І шлях цей залежав від гри кількох чинників, таких, як генотип, природні умови й оточення іншими людськими спільнотами. Але основним чинником, який визначав розвиток, був культурно-релігійний механізм компенсації тваринних інстинктів. Одні соціуми з примітивною системою компенсації швидко розвивалися і швидко зникали. Інші, з досконалішою - утворювали потужні держави, досягали небаченої могутності, і теж зникали, коли суспільство виростало зі свого релігійно-культурного компенсаційного механізму, як дитина зі старих штанців. Треті - досягали певного рівня, зупинялися у своєму розвитку і стагнували століттями без змін. Четверті - не розвивалися зовсім і застигли у вигляді первісних племен, зберігшись на територіях, на які не претендували сильніші народи. Так утворився своєрідний музей тупикових безперспективних культур, де зрідка можна відкопати навіть таку екзотику, як справжні матріархальні племена. Л.М. Гумільов описав історичну частину цього процесу в книзі "Ритми Євразії". У підсумку в результаті тисяч років природного добору, що йде вже не стільки між людьми, скільки між культурно-релігійними компенсаційними механізмами соціумів, на планеті на теперішній час склалося безліч дуже відмінних один від одного етносів і культур. Але будь-яка з них, хоч би як вона намагалася компенсувати жіноче домінування і знищити сексуальний ринок, займається насамперед обслуговуванням поміщених у найситніше і найбезпечніше місце жінок і їхньої дітородної функції. Тут і незліченні культури жінки-матері, і культурні традиції, і релігійні табу, і закони, і медичні, і соціальні урядові програми захисту материнства, і системи виховання дітей у дусі вшанування і захисту жінок. Усе служить насамперед жінкам, їхній безпеці та благополуччю. І вже потім - благополуччю їхнього потомства. Таким чином, у будь-якому суспільстві, у будь-якій країні, хай би що там не було написано в її священних книгах про верховенство чоловіка, а в конституції про рівноправність громадян, де-факто, жінка є найпривілейованішою одиницею людської спільноти. І якщо за законом чоловік їй навіть чогось не дуже-то винен як громадянин, то він обов'язково їй винен набагато більше, ніж вона йому як чоловік (піклуватися), як військовозобов'язаний (захищати), як чоловік і батько дітей (утримувати). Усе це закріплено законами, судовими прецедентами і культурною традицією. Навіть те, що це часто суперечить принципу рівноправності та конституції - нікого не хвилює. Але щоб не допустити згубного матріархату, на противагу жіночим привілеям у збалансованих суспільствах чоловікам, окрім обов'язків, неодмінно надано й деякі переваги. Деякі додаткові права. Розглянемо деякі з них.

1. Фізичний вплив:

Якщо природною біологічною перевагою жінки є здатність маніпулювати чоловіком, використовуючи психологічні прийоми та свою сексуальну привабливість, то природною перевагою чоловіка є фізична сила. У більшості збалансованих культур застосування чоловіком до жінки фізичного впливу заохочується. Наприклад, у патріархальній російській сім'ї було прийнято "вчити" дружину. Навіть батіг спеціальний існував, так і називався, "дура". Однак, жіночому домінуванню не так просто було протистояти, жінки схильні спочатку підкоривши чоловіка психологічно, самі потім застосовувати фізичну силу. І з цим потрібно було боротися. Займалася регулюванням міжстатевих відносин, як і належить, церква. У Росії ще в 12 столітті, якщо дружина била чоловіка, то карали все одно чоловіка. Ст. 40 Статуту князя Ярослава Мудрого про церковні суди свідчила: "Аиде дружина б'є чоловіка, митрополиту 3 гривні". З огляду на те, що гривня - близько 200 г. срібла, штраф величезний. Таким чином, це право можна трактувати і як покладений на чоловіка обов'язок підтримувати самотужки і власним коштом ієрархічну структуру сім'ї та соціуму. Тоді абсолютно логічним є штраф за невиконання цього обов'язку. Логічним є також крах інституту сім'ї та криза суспільства внаслідок нинішньої заборони на виконання чоловіками цього обов'язку.

Вважалося, і не без підстав, що биття зміцнює сім'ю. Річ у тім, що інстинкт самки змушує жінку постійно провокувати чоловіка, тобто зондувати його на психологічну стійкість і водночас намагатися провести інверсію домінування. Якщо він здає позиції, то інстинкт ідентифікує чоловіка як слабого нежиттєздатного, а відтак, генетично неповноцінного самця, вимикає кохання та змушує шукати іншого самця-плідника. Якщо ж чоловік чинить опір, застосовуючи у відповідь на психологічну провокацію фізичний вплив, то самочинний інстинкт жінки ідентифікує його як сильного, генетично перспективного самця, від якого потрібно мати потомство. Так пояснюється дуже поширена в подружніх парах "парадоксальна" ситуація, коли чоловік б'є дружину, а вона його любить.

"Пригадуючи цей випадок батькові в Києві, я запитав його, невже подружня любов колись виражалася побоями?"

- А як же інакше? Подумай, від кого тобі важча неприємність, від людини тобі близької чи від сторонньої?"

- Звичайно, від близької.

- На неприємність від стороннього я й уваги не зверну, а прикрість від близького хапає за серце. А хто ж може бути ближчим за дружину? Якщо я не звертаю уваги на непослух або грубі слова дружини, значить мене не чіпають її непристойні вчинки, значить я маю до неї почуття, як до чужої людини. Ми жили за Писанням: Бог поєднує, людина не розлучає. Дружина кориться своєму чоловікові, а чоловік нехай любить свою дружину. Є російське прислів'я - люби дружину як душу, а бий її - як шубу. Чоловік голова в домі, йому підкоряються всі, тоді тільки й порядок. Так, брате, жили наші діди, так жили і ми, і були щасливі".

Стогов Е.І. Записки жандармського штаб-офіцера епохи Миколи І. - М.: Індрик, 2003 р.

2. Регламентація відносин:

Була поширена також пряма регламентація відносин. Наприклад, культурна традиція визначала весь шлях, весь ритуал утворення нової пари, включно з вибором, сватанням, заручинами, залицянням і весіллям. Пару професійно проводили по всьому ланцюжку інстинктивних стосунків самця і самки таким чином, щоб у підсумку вийшла високорангова взаємно любляча, стабільна щаслива пара. А після утворення пари знаменитий "Домострой" або аналогічна інструкція відводила жінці у виробничій одиниці системи "сім'я" роль топ-менеджера в межах домашнього господарства. Регламентувала її права й обов'язки в тилловій сфері компетенції. Чоловікові ж пропонувалося виконувати зовнішні, а також організаційні функції, зокрема приводити дії жінки у відповідність до загальних і стратегічних завдань сімейного виробництва. У наші дні таким чином на підприємствах складають посадові інструкції для топ-менеджерів. Ось витяги з "Домострою":

"Повчати чоловікові свою дружину, як Богові догодити і чоловікові своєму уноровити, і як дім свій добре облаштувати, і всю хатню роботу, і рукоділля всяке знати, і слуг навчати і самій робити.

Подобає повчити чоловікові дружину свою, з любов'ю і розсудливою вказівкою. Дружини чоловіків своїх запитують про всяке благочиння, як душу врятувати, Богові й чоловікові догодити, і дім свій добре облаштувати, і в усьому йому підкорятися, і що чоловік вкаже, то з любов'ю приймати й творити за його вказівкою. Насамперед мати страх Божий і тілесну чистоту, як і раніше вказано, повставши з ложа свого, спершу очистивши себе й молитву звершивши, жінкам і дівкам справу вказати денну, всякому рукоділлю. Що роботи денні їжу варити, і кому хліби пекти ситні й решітні, і сама б знала, як борошно сіяти, як квашню приготувати й замісити і хліби валяти й пекти, і квасні, й бухани, й бухани, і випеклися, і калачі, і пироги теж. І скільки борошна візьмуть, і скільки спечуть, і скільки чого вийде з чверті, чи з восьмینی, чи з решета, і скільки висівок, і скільки спечуть, міру знати в усьому. А їжу м'ясну і рибну, і всякі пироги, і всякі млинці, і всякі каші і киселі, і всякі приспіхи пекти і варити все б сама государиня вміла, тоді вміє і слуг навчити, і все сама знає, а коли хліби печуть, тоді і сукні миють. Тоді з однієї топки печі і дровам не збитково, і наглядати як червоні сорочки миють і кращі сукні, і скільки мила йде й золи, і на скільки сорочок, і чи гарно вимиті й пропарені, й начисто виполоскані й висушені та складені, і скатертини, й убруси, й ширінки, і витиральники також. І всьому рахунок самій знати і віддати і взяти все сповна, і біло, і чисто. А старе добре б зашито, воно сиріткам знадобиться. А коли хліби печуть, того ж тіста веліти взяти й пирогів наробити, а коли пшеничне печуть, то й сім'ї з межьсітки веліти пирогів зробити в скоромні дні скоромною начинкою яка трапиться, а в пісні дні з кашею, чи з горохом, чи з соком, чи ріпа, чи гриби, чи рижики, чи капуста, що Бог пошле, буде сім'ї радість. І всяку б їжу і м'ясну, і рибну, і всяку приправу скоромну й пісну дружина сама б знала й уміла зробити і слуг навчити, (далі те ж саме щодо виготовлення напоїв та одягу) а сама б государиня інакше, як через хворобу без діла не була б, інакше й слуги на неї зважаючи заманяться. Чи чоловік прийде, чи гостя звичайна прийде, завжди б над рукоділлям сиділа сама. Це і їй честь і слава, і чоловікові похвала. І щоб ніколи слуги государині не будили, а государиня б слуг будила. А лягаючи спати після рукоділля, завжди звершувала молебень".

Або ось інший приклад. Те ж саме по суті, але більш сучасне видання. Журнал "Домашнє господарство" (США), 13 травня 1955 р.

Посібник для хорошої дружини:

"* Тримайте вечерю напоготові. Сплануйте заздалегідь, навіть попереднього вечора, приготувати смачні страви до його приходу. Це про-демонструє те, що ви думаєте про нього і турбуєтеся про його потреби. Більшість чоловіків голодні, коли приходять додому, і перспектива гарної вечері (особливо якщо це його улюблена страва) - необхідна частина теплого домашнього затишку.

* Приготуйте себе. Відпочиньте 15 хвилин, щоб освіжитися до його приходу. Оправте одяг, вплетіть стрічку у волосся: будьте свіжі та веселі до його приходу.

* Будьте веселим і цікавим співрозмовником. Він потребує підйому настрою після виснажливого дня, і обов'язок дружини забезпечити це.

* Приберіть удома. Обійдіть кімнати перед його приходом, переконайтеся, що все чисто.

* Приберіть підручники, іграшки, газети. Протріть столи від пилу.

* У холодні місяці - розведіть вогонь у каміні. Ваш чоловік відчує, що досягнув оазису відпочинку та порядку, і зрадіє. Крім того, турбота про його комфорт принесе вам величезне особисте задоволення.

* Подбайте про дітей. Маленьких дітей умийте і вимийте їм руки, причешіть їх і, якщо це потрібно, переодягніть. Діти - це маленький скарб, йому буде приємно побачити їх у відповідному вигляді. Дотримуйтесь тиші. До його приходу, вимкніть мийку, сушарку та пилосос. Постарайтеся переконати дітей не шуміти.

* Будьте щасливі бачити його.

* Вітайте його теплою посмішкою і покажіть щире бажання порадувати його.

* Вислухайте її. У вас може бути багато важливого повідомити йому, але не робіть це в момент, коли він повернувся. Дайте спочатку висловитися йому - пам'ятайте, його теми для розмови важливіші за ваші.

* Зробіть цей вечір його вечором. Ніколи не скаржтеся, якщо він прийшов пізно, або вечеряв і розважався без вас.

* Ваше завдання: гарантувати, що дім - місце спокою, порядку і миру, де ваш чоловік зможе підбадьоритися духом і тілом.

* Не вивалюйте на нього ваші скарги і проблеми.

* Не скаржтеся, якщо він запізнився на вечерю або взагалі не прийшов ночувати.

* Поставтеся до цього, як до дрібниці порівняно з тим, що він переніс вдень.

* Створіть їй комфорт. Посадіть його в зручне крісло або покладіть його на ліжко.

* Майте напоготові прохолодний або теплий напій для нього.

* Поправте йому подушечку і запропонуйте зняти його черевики. Говоріть тихим, заспокійливим і приємним голосом.

* Не ставте запитань про його дії і не сумнівайтеся в його судженнях. Пам'ятайте, він - глава сім'ї!"

А ось зовсім давній текст. Притчі Соломона Глава 31:

"Хто знайде добродішну дружину? ціна її вища за перли; упевнене в ній серце чоловіка її, і він не залишиться без прибутку; вона відплачує йому добром, а не злом, у всі дні життя свого.

Добуває вовну і льон, і з охотою працює своїми руками.

Вона, як купецькі кораблі, здалеку добуває хліб свій.

Вона встає ще вночі й роздає їжу в домі своєму й урочне служницям своїм.

Задумає вона про поле, і здобуває його; від плодів рук своїх насаджує виноградник. Підперезує силою стегна свої і зміцнює м'язи свої.

Вона відчуває, що заняття її добре, і - світильник її не гасне і вночі.

Простягає руки свої до прядки, і персти її беруться за веретено.

Долоню свою вона відкриває бідному, і руку свою подає нужденному.

Не боїться холоднечі для сім'ї своєї, бо вся сім'я її вбрана в подвійний одяг.

Вона робить собі килими; віссон і пурпур - одяг її.

Чоловік її відомий біля воріт, коли сидить зі старійшинами землі.

Вона робить покривала і продає, і пояси доставляє купцям Фінікійським.

Міцність і краса - одяг її, і весело дивиться вона на майбутнє.

Вуста свої відкриває з мудрістю, і лагідна настанова мовою її.

Вона спостерігає за господарством у домі своєму і не їсть хліба неробства.

Встають діти і догоджають їй, - чоловік, і хвалить її:

"багато було дружин добродішних, але ти перевершила всіх їх".

Милovidність оманлива і краса марнославна; але дружина, що боїться Господа, гідна хвали.

Дайте їй від плоду рук її, і нехай прославлять її біля воріт справи її!"

Богобоязливістю жінки називається її здатність протистояти своїм тваринним інстинктивним бажанням. Замість того, щоб домінувати, провокувати чоловіка і шукати на стороні буйного недоумка осіменителя - бути партнером і соратником чоловіка в боротьбі за добробут і достаток у сім'ї та вихованні дітей. Дуже цінна якість у будь-якій збалансованій культурі.

Подібні документи, що приписують чоловікові виконувати зовнішні функції добувача і захисника, а жінці - внутрішні функції репродукції і тилогового забезпечення сім'ї, ми знаходимо практично в будь-якій культурі. Це просто відпрацьована тисячоліттями технологія нормального існування суспільства. А також технологія максимально ефективного, відповідного біологічним особливостям, існування людської пари. Посадова інструкція щодо взаємодії чоловіка і жінки як партнерів по спільному бізнес-проекті "сім'я".

3. Система виховання:

Роздільне виховання дітей, підготовка їх до виконання їхніх статеворольових функцій (див. Рис. 5) також була природною протиположністю матріархату. Дівчаток готували до внутрішньої функції. І зрозуміло, природним, найкращим місцем навчання був власний дім, де на прикладі старших жінок вона отримувала потрібні їй у майбутньому навички ведення домашнього господарства і виховання дітей, а також не менш необхідні навички маніпулювання чоловіками. Але крім того дівчинка з дитинства знала, що чоловік - це єдиний чоловік на все життя. Що вона зобов'язана буде його любити і шанувати. А сама вона буде ним захищена і нагороджена. Що чоловік - це доля. І що це нормально. Дівчинку готували до "командної гри" на благо сім'ї. А не до паразитування на чоловіках, як тепер.

Навчання хлопчиків зовнішньої рольової функції проводилося зазвичай поза домом. У селянській родині батько брав сина із собою в поле. Купець - у крамницю. Або сина навчали у спеціально організованому навчальному закладі (школа, гімназія, університет тощо). Таким чином, зони компетенції статей були зумовлені їхньою підготовкою. Найбільша ефективність навчання хлопчиків досягалася при повному виведенні їх з-під жіночого контролю і навчанні вчителями чоловіками. Прикладами слугують та сама антична Спарта і Велика Британія. В обох випадках хлопчикам цілеспрямовано прищеплювали навички та якості, необхідні для добувача і воїна. Про Спарту ми вже говорили. Велика Британія - також, завдяки системі виховання хлопчиків, прийнятій у класичних англійських школах-інтернатах, упродовж тривалого історичного періоду успішно конкурувала й воювала з державами, що володіли значно більшими, ніж вона, ресурсами. Не дивно, що в результаті півпланети тепер спілкується переважно мовою одного острова. Хлопчиків спочатку виховували як майбутніх активних і відповідальних ватажків їхніх сімейних ієрархій. Після закінчення виховання найчастіше проводили спеціальний ритуал, що включав набір інстинктів середньорангового - посвяту в чоловіки. Обряд одруження мав сенс позиціювання чоловіка як ватажка його родинної ієрархії та включення інстинкту ватажка. Тому бути чоловіком і главою сім'ї, мати дітей - було престижно. Це означало, що чоловік відбувся, що він ватажок.

4. Володіння і розпорядження майном:

Природно також, що розпорядження майном і успадкування здійснювалося в багатьох (хоча, далеко не у всіх) культурах тільки по чоловічій лінії. Це давало чоловікові можливість ухвалювати рішення і контролювати ситуацію в царині своєї компетенції. Тобто бути відповідальним ватажком власної ієрархії, який контролює своє лігво і територію, а не безвідповідальною прислугою жінки та її потомства. Утім, інтереси жінки були понад усе, і на чоловіка був покладений обов'язок її утримувати. Крім того, практикувався певний страхувальний жіночий фонд, який оплачував або батько, або чоловік (посаг, вено, калім), і законодавчо обумовлювалася частка майна жінки при розлученні. Наприклад, у деяких країнах, де все майно дістається при розлученні чоловікові, крім особистих речей і прикрас дружини, чоловік або зобов'язаний дарувати дружині золоті прикраси, або давати на них гроші. Жінка ніде і ніколи не залишається в образі. Ну і природно, поки управління майном включало в себе захист цього майна і тяжку небезпечну працю по його примноженню, жінки і не думали претендувати на цю функцію. Набагато вигідніше було взагалі оголосити і себе саму скарбом, цінною власністю чоловіка, яку він має пестити, плекати й охороняти.

Крім того, для ватажка біологічно протиприродно добровільно залишати власну зграю, що визнає його ватажком, власне лігво і контрольовану ним територію. Що природним чином підтримувало довічну систему шлюбу при володінні майном саме чоловіком.

5. Політична та громадська діяльність:

Також традиційно були переважно чоловічою зоною компетенції, і жінки могли впливати на суспільний устрій не безпосередньо, а тільки через своїх чоловіків. Утім, за необхідності легко робилися численні винятки. Світова історія знає величезну кількість імператриць, королев, бізнесумен, цариць тощо. Будь-яка середньовічна дворянка, яка володіла землею, була, висловлюючись сучасною мовою, босом агрофірми. Строго кажучи, це не було чоловічим привілеєм, а як і управління майном, лише функцією представляти інтереси сім'ї або клану під час вирішення загальних питань (оборона, місцеве самоврядування тощо), тобто "почесним обов'язком".

б. Репродуктивні права:

У вищих верствах суспільства був вищий рівень ситості та безпеки, а отже і прагнення жінок домінувати було завжди сильнішим. Крім того, матеріальні ризики були особливо високі. Тому тут були вироблені додаткові шлюбні традиції. Серед них традиція чоловікові одружуватися в зрілому віці. Чоловік має бути вже сформованим ватажком, старшим і впевненішим у собі, щоб не потрапити під каблук дружини. Тут і традиція весільної подорожі. Первісток, який успадковує майно чоловіка, має бути народжений гарантовано від чоловіка, а не від коханця, тому жінку краще відвезти подалі, де вона ні з ким не знайома. Тут і культ цноти. Молода високорангова дівчина, яка не мала чоловіків, не стала озлобленою середньоранговою стервою або низькоранговою бля*ддю внаслідок минулих невдач в особистому житті і не має практичних навичок домінування, в усі часи була в ціні. Крім того, це майже гарантія, що вона не вагітна від іншого чоловіка.

У всіх збалансованих культурах і за всіх часів особлива увага приділялася боротьбі з вільним сексуальним ринком, як найнебезпечнішим для соціуму проявом первісної стадної "прошивки". Насамперед - боротьбі із сексуальною провокацією. Навіть у примітивних культурах геніталії обох статей ховалися під одягом. Аж до приховування всього тіла, і навіть обличчя жінок. Крім того, завжди була присутня безліч релігійних і традиційних правил, віталася жіноча скромність, засуджувалася продажність тощо. Шлюб був переважно довічним. Зради також засуджувалися і жорстоко каралися. Усе робилося для того, щоб інстинктивна прошивка жінки працювала не в середньо- або низькоранговому режимі взаємодії з безліччю самців, а у високоранговому режимі взаємодії з ватажком. У ролі ватажка виступав чоловік - глава сім'ї, маленької ієрархічної пірамідки. Пари підтримувалися в режимі довічної високорангової взаємодії. Воно й зрозуміло. Якщо жінка провокуватиме всіх чоловіків поспіль, то це неминуче

приведе до конфліктів і людських жертв. І до нераціонального використання ресурсів. А в результаті - до неконкурентоспроможності соціуму в цілому. Простіше кажучи, чоловіки витратять свої ресурси, час і сили на заробляння сексу і конфлікти один з одним. Замість того щоб займатися справді корисними справами.

Над усім цим стояла і керувала релігія - головний механізм придушення і компенсації тваринних інстинктів. Проводячи як масову, так і кропітку індивідуальну роботу з придушення та корекції тваринних інстинктів у людині.

Усе це разом перешкоджало надмірному поширенню домінування жінок на все суспільство, зберігаючи його від деградації та загибелі. Тобто слугувало протидією матриархальній тенденції розвитку суспільних відносин, хоча здебільшого було організовано більше для того, щоб помістити жінок у найтепліше, найбезпечніше і найситніше місце - біля домашнього вогнища. Природно, що жінки і не думали заперечувати проти такого стану речей і не рвалися ні на війну рубатися з ворогами, ні махати киркою в каменоломні, ні полювати на тигра-людожера, ні перепливати бурхливе море в судні. Усі найважчі й найнебезпечніші функції забезпечення й оборони покладалися на чоловіків. Чоловіки були спозиціоновані як активні відповідальні ватажки сімейних ієрархій, що робило і їх самих, і соціум загалом максимально ефективними.

Отже, наш біологічний вид формувався, коли люди жили нечисленими спільнотами. Сім'я, невелике плем'я. Тобто в наших вроджених інстинктах закріплені поведінкові стереотипи, необхідні для виживання в умовах нечисленної групи в оточенні дикої природи. Надто швидко за біологічними мірками укрупнення й посилення людських спільнот унаслідок бурхливого розвитку матеріальної культури й технологій в останні кілька тисячоліть породило нехарактерні для нашого виду умови існування. А саме - ситість і безпека в умовах великого соціуму. У людини не було еволюційного часу, щоб пристосуватися до цих нехарактерних для неї умов методом закріплення корисних властивостей і поведінкових елементів у вроджених інстинктах. Тож він пристосувався методом формування культурної традиції, дубльованої та підтримуваної релігією. Отже, знищення культурної та релігійної традиції одразу ж призводить до ситуації, коли тваринні інстинкти вступають у конфлікт із потребами суспільства. Суспільство в результаті втрачає стабільність і гине. Залишки соціуму поглинаються сусідами.

У міжстатевих відносинах компенсація тваринних інстинктів полягає у протидії жіночому домінуванню та утворенню стадного сексуального ринку.

2.12 Витрати цивілізації

У купчихи є чоловік для забезпечення, прикажчик для тіла і гусар для душі.

Стара приказка

Незважаючи на дуже високу ефективність цивілізованого суспільства з його активним і відповідальним низькопримативним середнім класом, неприродність його інвертованого складу невимовно ускладнює відносини між статями. Річ у тім, що самочний інстинкт жінок, сформований за мільйони років еволюції біосфери планети, природно, залишається незмінним. Він не знає, що генетично перспективним і успішним самцем тепер є розумний бізнесмен, який має свій завод, або ботан програміст в окулярах. Для самочного інстинкту генетично перспективним, як і раніше, залишився агресивний некерований самець. Якось раз я запитав в однієї дівчини: "Чому тобі не подобаються хороші порядні хлопці, а подобаються буйні недоумки?" "Тому, що з ними кайф", - не замислюючись відповіла вона. Ну що ж, тепер ми перестанемо дивуватися, чому школярки закохуються в хуліганів двійчників, ігноруючи розумних позитивних однокласників, які об'єктивно і кращі, і цікавіші, і перспективніші...

Щоб уберегти молоду жінку від неправильного вибору її самочного інстинкту, у збалансованих культурах молоді пари формуються старшим поколінням, найчастіше - батьками та духовенством. При цьому відбір проводять за тими самими принципами, що й під час селекції тварин - за фактичною життєздатністю та продуктивністю. Таке утворення пар не "за коханням", а за "батьківським благословенням" століттями давало змогу підтримувати якість людського матеріалу на доволі високому рівні, хоча й вимагало деяких емоційних витрат. Така практика широко існувала і в дореволюційній Росії.

Сучасні цивілізовані жінки з самочним інстинктом, не задоволеним "якістю" одноплемінних самців, віддаючи перевагу їм як чоловікам і спонсорам, емоцій і сексу часто добирають із чоловіками з переважанням високопримативної крові. Класикою став, наприклад, секс-туризм росіянок до Туреччини та Єгипту. За часів Радянського Союзу жінки з тією ж метою їздили на Кавказ. Досить подивитися, якими очима пожирають білі жінки негрів у стриптиз-барах і клубах, щоб усе зрозуміти. І справді, в усьому їхньому вигляді, поставі, ході, виразі обличчя, внутрішній упевненості в собі, фігурі, манері триматися образ сильного первісного самця вгадується значно більшою мірою, ніж у стурбованій зовнішності невпевненого в собі білого чоловіка.

Жінці цивілізованого суспільства виявляється дуже непросто знайти чоловіка, який був би сильним самцем у первісному розумінні й водночас у сучасному, та ще й мав би змогу і бажання забезпечувати жінку і дітей. Таких у реальному житті просто не буває, це абсолютно різні чоловіки з протилежними взаємовиключними властивостями. Невдалі вожді стародавніх племен, ті самі хулігани і двієчники, в яких закохуються дівчатка в школі, в сучасному суспільстві стають найчастіше кримінальниками або алкоголіками. І якщо й зберігають сексуальну привабливість для простих високопримативних жінок, то вже точно не мають ні бажання, ні можливості їх забезпечувати. А успішні

фахівці та менеджери з великими прибутками не мають тієї первісної внутрішньої свободи, агресивності, некерованості та незалежності, що є для самостійного інстинкту критерієм сексуальної привабливості та генетичної перспективності. Первісна самка, що сидить у сучасній жінці, одружує навіть високорангового низькопримативного чоловіка, вихованого керованим гвинтиком суспільної системи, тобто таким, що має ознаки низькорангового. Розсуд же бракує високорангового високопримативного - кримінальника або алкаша. Жінка в матриархальному капкані розбалансованого соціуму кидається між розумом та інстинктом, не в змозі зробити вибір і одружуючи практично всіх чоловіків.

Тому сучасні жінки часто досягають свого ідеалу не шляхом знаходження єдиного чоловіка, який задовольняє всі їхні потреби, а шляхом підбору для себе, як вони це називають, "комбінованого чоловіка" в декількох особах. Один забезпечує інтелектуальні та духовні потреби ("з ним цікаво"), інший - сексуальні потреби ("з ним - класний секс"), третій - матеріальні ("мій козел"), четвертий - емоційні ("коханий"). Другий і четвертий найчастіше поєднані.

Усе це дезорієнтує самочинний інстинкт жінок, блокує їхню репродуктивну функцію, переводить у режим домінування. У результаті в цивілізованому суспільстві виникає сильна матриархальна тенденція і демографічна криза. Особливо це посилюється наявністю ефективної контрацепції та широкою мережею абортаріїв.

Отже, з укрупненням, розвитком і старінням соціуму наростає важкопереборне протиріччя. З одного боку інтереси соціуму вимагають ослаблення чоловіка порівняно з його "диким" предком. З іншого - це ослаблення знижує його привабливість для жінки як сексуального партнера і батька дітей, а також полегшує жіноче домінування. Зрештою, настає момент, коли це протиріччя стає настільки глибоким, що компенсаторні механізми не справляються, суспільство скочується в матриархат і демографічний спад, деградує і вимирає.

2.13 Сучасний світ

Усі люди діляться на дві категорії. Одні шукають, чого б померти, інші - чого б такого померти, досі нежратого.
Брати Стругацькі

Сьогодні на планеті існує безліч різних людських культур із расовими, природними та релігійними відмінностями. Кожна має свою історію і перебуває на якійсь своїй стадії розвитку або деградації. Дуже коротко розберемо кілька найбільш наочних прикладів.

2.14 Західна цивілізація

*- Ну, Білле, тобі можна тільки поспівчувати! Ти вже місяць одружений, але досі сам пере свої сорочки!
- Це блузка моєї дружини.*
Анекдот

Непростий, особливо помірний і північний клімат із тривалими зимами сприяв утворенню етносів із найнижчою примативністю на планеті. Відповідно, західна цивілізація характеризується найскладнішими ієрархіями і технологіями. А отже, наявністю розвиненої науки і найскладніших високотехнологічних виробництв. Що в поєднанні з якісною роботою насамперед католицького духовенства до певного часу забезпечувало домінантне становище саме цієї цивілізації.

Однак християнські конфесії у 20 столітті практично втратили контроль над тваринними інстинктами пастви. Паралельно поширення ідей лібералізму (вседозволеності), крах інституту сім'ї та запровадження загального виборчого права знизили рівень відповідальності ухвалюваних у суспільстві політичних рішень. Це призвело до того, що на побутовому рівні інтереси індивіда (особистості) стали превалювати над інтересами суспільства в цілому, а на державному рівні демократія з механізму балансування інтересів виродилася в управління електоратом за допомогою політтехнологій. Дві світові війни, дві масові бійні, призвели додатково до кризи гуманізму як основного завоювання християнського світу. Це завдало найсильнішого удару по традиціях і моралі. У такий спосіб було перекреслено двотисячолітню кропітку роботу християнських священників із балансування європейських соціумів. Розвиток медицини і фармацевтики призвів до того, що жінка отримала можливість не народжувати дітей. Тобто в обстановці високого рівня ситості та безпеки вона отримала реальну економічну можливість обходитися без чоловіка. Це спричинило не тільки природне падіння статусу чоловіка в суспільстві, а й цілеспрямоване його зниження державою в союзі з фемінізмом, який постачає політтехнологам найбільш податливий для маніпуляцій електорат. По суті, держава об'єдналася з жінками проти чоловіків. При цьому вони знизили спільними зусиллями ранг чоловіків, і держава посіла вакантне місце високорангового ватажка в сімейній і суспільній ієрархії. Суспільство розбалансувалося і зірвалося в матриархат назустріч своїй загибелі.

Стосунки - це завжди зіткнення інтересів. У тому числі стосунки між статями. У традиційній сім'ї в умовах боротьби за існування жінка в принципі не могла обходитися без чоловіка, оскільки одночасно займатися потомством і здобиччю дуже складно. Тому було досягнуто певного розумного балансу інтересів чоловіка і жінки. Тепер, коли жінка може обходитися без чоловіка, вона отримала можливість, і природно не забарилася почати жорстко

торгуватися. При цьому паралельно виховуючи чоловіків слабкими, щоб забезпечити собі гарантовану перевагу. Була розв'язана так звана "війна статей", очолена фемінізмом. У результаті руйнування традиційної системи відносин між статями було порушено репродуктивну функцію людського суспільства. Практично у всіх розвинених країнах виникла демографічна криза. Простіше кажучи, жінки замість того, щоб народжувати дітей, вважають за краще боротися за відбирання матеріальних благ у ослаблених чоловіків, використовуючи для цього міць державної машини. У результаті утворено систему державного матріархату, а інститут сім'ї практично знищено. Тобто ієрархічна структура розбалансованих європейських суспільств стала ідентичною ієрархічній структурі первісного стада. Припинивши народжувати дітей, західна емансипована жінка, по суті, перестала бути повноцінною самкою, бо не виконує своєї основної функції - відтворення виду. Однак завдяки матріархальному вихованню чоловіків і масованій феміністичній пропаганді жінкам вдалося не тільки зберегти свої привілеї самиці, а й домогтися значної переваги в правах, попри начебто існуючу конституційну рівність. Детально всі ці питання ми розберемо у відповідних розділах книги. Щоб хоч якось компенсувати втрату чисельності населення, західні уряди змушені приймати величезне число мігрантів з країн, де релігія і культура поки що не знищені матріархатом, отже люди успішно розмножуються. Однак проблеми ці заходи не розв'язують, тому що більша частина мігрантів високопримативна, що не відповідає демократичному типу ієрархії західного суспільства. Таким чином, вони здебільшого діють на нього як деструктивний чинник, утворюючи чужорідні мафіозні включення. По суті, відбувається захоплення території одних народів іншими народами. До певного часу - безкровне.

Як і будь-яка громіздка система, західне суспільство має велику інерційність. Тому деградація хоч і прискорюється, але буде розтягнута на кілька десятиліть. Оскільки в західному суспільстві відносини власності існують досить давно, то забрати власність в іншої людини не так-то просто. Тому досить широко поширені шлюби з укладенням шлюбного контракту, де заздалегідь обумовлюються матеріальні умови існування пари. Усе ще поширений партнерський тип взаємин між чоловіком і жінкою. У низці регіонів сильні релігійні традиції. Це дещо знижує темпи матріархальної деградації. Також відзначаються окремі спроби самих жінок повернутися до традиційного типу стосунків. Що, втім, у край складно при матріархальному античоловічому законодавстві, яке блокує чоловічу ініціативність.

Рис. 15. Схема ієрархії соціуму за сучасного державного матріархату. Ієрархія схожа зі стадною. Однак дисбаланс домінування призводить до зниження рангу всіх чоловіків. І місце ватажка займає матріархальна держава.

Багато релігійних конфесій, які називають себе християнськими, де-факто відреклися від Бога і переключилися на обслуговування процесу матріархальної деградації. Одні роблять священиками жінок. Хоча з точки зору здорового глузду жінка в сані священика - така ж безглуздість, як злодій-рецидивіст на посаді прокурора. Інші - благословляють одностатеві шлюби. І майже всі - благословляють офіційні різностатеві шлюби, які законодавчо дискримінують чоловіків. Деградація стосується не лише статевої структури суспільства, а й інших сфер його життя. Наприклад, зростає інтерес населення до таких тваринних форм поведінки, як убивство і крадіжка. Тому найпопулярніші книжки та фільми - порнографія, детективи та бойовики. Невідповідність набору тваринних інстинктів реаліям сучасного суспільства, яку раніше усували кропіткою роботою священиків, тепер призводить до збоїв роботи всього комплексу інстинктів. Тобто до стресів, депресій, нервових і психічних розладів. Тому зростає численна армія психологів, психотерапевтів і психіатрів, яка займається роботою з наслідками цих збоїв. Ну, і зрозуміло, ще більш численна армія найрізноманітніших шарлатанів. Очевидно, що ефективність роботи з наслідками набагато нижча за ефективність роботи з причинами. Скільки не їж болезаспокійливих таблеток під час гангрени - на хворобу це не вплине жодним чином. Тільки на самопочуття пацієнта, поки він не помер. Так само, скільки не пий антидепресанти - проблеми в особистому житті людей і проблеми суспільства загалом залишаться невирішеними.

Очевидно, що через кілька десятків років корінних європейців, які практично не розмножуються, залишиться дуже мало. Причому, кожен молодий німець, француз чи англієць успадкуватиме власність кількох померлих родичів, що призведе до концентрації капіталу в руках етнічної меншини. Одночасно за рахунок мігрантів та їхніх нащадків різко зростає кількість малозабезпечених високопримативних громадян.

Зрозуміло, що в якийсь момент злиденні мігранти, які опинилися в більшості, переважно мусульмани, захочуть переділу влади і власності. І ось тоді Косово і Чечня здадуться дитячою грою в пісочниці. Етнічних європейців просто виріжуть під крики "Аллах Акбар". Усе станеться відповідно до біологічного закону, який ми дізналися з попередніх розділів. Заражене матріархатом суспільство загине, а територія і матеріальні цінності дістануться носіям збалансованої культури. На території Європи виникне кілька пірамідальних ієрархічних структур. Під патронажем ісламу, зрозуміло. Об'єднаний Європейський Халіфат, або що-небудь на кшталт того. І далі історикобіологічний процес знову піде за тим самим сценарієм - накопичення низької примативності - демократія - матріархат - загибель. Навряд чи пасивні вже західні чоловіки і безвідповідальні уряди зможуть щось зробити проти. Утім, шанси поки що є...

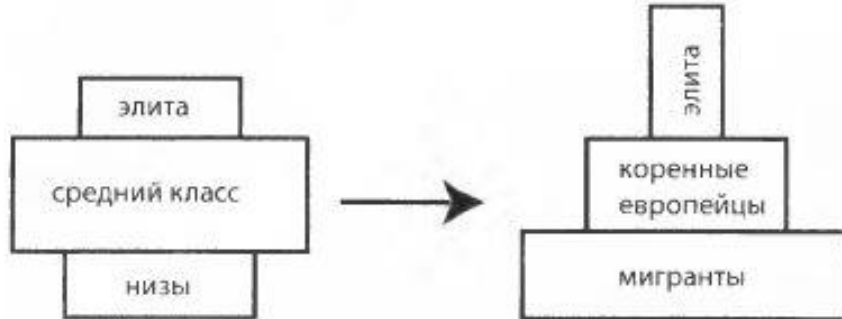

Рис. 16. Деградація європейських соціумів супроводжується перетворенням ієрархії на пірамідальну.

2.15 Ісламська цивілізація

Схід - справа тонка...

Товариш Сухов

Тут збереглася старовинна сімейна або кланова структура суспільства. Населення - високопримативне. Ранговий потенціал - різний у різних етносів. Ієрархії - пірамідальні. Панівна релігія - іслам. Демократія, якщо навіть і є - є суто номінальною. Усі голосують за верховного правителя найсильнішого клану або його ставленика. За кого скажуть, простіше кажучи. Становище людини в суспільстві дуже сильно залежить від того, до якої сім'ї чи клану вона належить. Низька здатність високопримативних людей організувати свої дії стримує розвиток бізнесу. Для будівництва та експлуатації складних промислових та енергетичних об'єктів залучаються представники низкопримативних північноєвропейських етносів. Невисокий рівень життя та агресивність сусідів призводять до того, що значущість чоловіка як захисника і добувача все ще висока. Тому статеворольові функції розподілені досить чітко. Чоловік перебуває на позиції відповідального ватажка сімейної ієрархії. Суспільство збалансоване. Як наслідок - висока народжуваність. Сильні релігійні та культурні традиції ісламу загалом справляються з не сильним поки що жіночим тиском, але з іншого боку - перешкоджають розвитку продуктивних сил. Аборти і контрацепція або прямо заборонені, або нейтралізовані засобами пропаганди. Інститут сім'ї підтримується на всіх рівнях. Управління чоловіком здійснюється всіма жінками клану спільно маніпулятивними непрямими методами. Для цього він виховується як сильний активний ватажок, але в душі вірності клану, шанування і забезпечення жінок клану. Тому, навіть живучи за тисячі кілометрів від рідної домівки, чоловік продовжує підтримувати зв'язок із родичами, відсилає родичкам гроші й дорогі подарунки. Становище жінки в суспільстві традиційне. Вона перебуває в найситнішому і найбезпечнішому місці, опікується домом і дітьми, забезпечена і соціально захищена. І зрозуміло, не заперечує проти цього і посміюється над західними жінками як над дурницями, змушеними самостійно заробляти на життя.

Якось я побачив у крамниці фільм BBC про взаємини статей "Чоловік і жінка", аж на трьох дисках, та й купив, сподіваючись, що все вже кимось описано, показано, і мені не потрібно буде трудитися, писати цю книжку. Однак був укотре розчарований. Зокрема, у фільмі є такий епізод, де йдеться про пригноблене становище жінок в ісламських країнах, але водночас начебто в насмішку над цими словами показується, як жінка в паранджі купує масивні золоті прикраси. Гарненьке пригноблення! Жодного разу не чув про рабів, які мають власний золотий запас.

Однак матріархальні тенденції зі зростанням добробуту спостерігаються й тут. Зростають законодавчо приписувані обов'язки чоловіків. Жінка "звільняється", тобто зберігаючи старі привілеї, накопичує додаткові переваги. У телепередачах держав Ісламу вже миготять напівоголені тіла місцевих поп-дів, утверджуючи культуру сексуальної провокації. Розлучення теж перестало бути ганебною рідкістю. Стосунки між статями почали впевнений рух у бік стадного сексуального ринку та війни статей. Специфіка ситуації полягає в тому, що з жінкою високопримативного етносу неможливо будувати партнерські стосунки. Інстинктивна тваринна прошивка в ній дуже сильна. Тому домінує вона жорстко, а маніпулює наполегливо. Як наслідок, уже невеликий дисбаланс домінування може спричинити значний матріархальний перекид. Я розмовляв з арабами в Єгипті. Вони вважають, що по суті вже перебувають у рабстві у своїх жінок.

2.16 Росія

Брудом чавкаючи жирним та іржавим, грузнуть коні по стремена.

І тягнуть мене сонною державою, Що розкисла, опухла від сну.

В. Висоцький

Росія - досить екзотична країна з цікавою історією. Вона має низькопримативне населення з відносно високим ранговим потенціалом. Що взагалі характерно для північноєвропейських етносів, які формувалися в жорстких кліматичних умовах. Однак панівна протягом багатьох століть релігія - ортодоксальне християнство - формувалася для більш високопримативних південних етносів. А отже, не підходить росіянам за біологічними параметрами. До того ж у країні в усі історичні періоди був украй низький відсоток економічно незалежних дрібних власників, тобто чоловіків з увімкненим інстинктом ватажка. Відповідно, Росія має генотип, характерний для демократичного соціуму, але реальна ієрархія протягом усієї історії - класична піраміда. Однак, в окремих прикордонних регіонах, де прошарок власників виявлявся значним, автоматично утворювалися автономії з демократичним місцевим самоврядуванням (козацтво). Час від часу хто-небудь із російських царів, надивившись на успіхи західноєвропейських сусідів, затівав реформи і намагався копіювати фасад західного демократичного світу авторитарними методами. Однак це призводило лише до посилення піраміди. Усе це прийнято називати "особливий історичний шлях Росії". Остання спроба цивілізувати Росію мало не стала успішною. Вона почалася зі звільнення селянства і досягла кульмінації під час столипінської реформи. Однак більшовикам вдалося звільнити інстинкт "вкради" і під гаслом "грабуї нагробоване" пов'язати значну частину населення на прямій кримінальщині. За відсутності ефективної протидії інстинкту "вкради" спроба реформ закінчилася жовтневим переворотом, бійнею й утворенням жорсткої кастової піраміди з обоженним верховним володарем (сталінський режим).

Особливість сучасної Росії в тому, що у нас практично повністю знищені традиції. У будь-якій іншій країні поведінка людей визначається інстинктами, розумом і при цьому коригується культурно-релігійною традицією. У нас - практично не коригується.

Росія унікальна тим, що за відсутності традицій тут працюють тільки тваринні інстинкти і розум, який їх обслуговує.

Пов'язано це з тим, що останнє століття наша країна живе взагалі без скільки-небудь ефективного механізму компенсації тваринних інстинктів, крім поліцейського. Православна церква ще на початку 20-го століття перестала справлятися з інстинктом "вкради", який різко посилювався завдяки швидкому зростанню добробуту населення. Тому з усіх сучасних суспільств російське - найбільш розбалансоване. Це є причиною всіляких революцій, переворотів, кримінального і правового свавілля, пияцтва та інших явищ, до яких ми всі звикли. Тут же криється причина того, що досить низькопримативні росіяни за поведінкою мало відрізняються від представників високопримативних етносів. Попросту, поводяться як дикуни. Згадаймо як приклад горезвісну поведінку російських туристів за кордоном або низький рівень життя росіян за достатку природних ресурсів. Усе це - характерні риси високопримативних, не здатних до організації етносів. І тому ж дію нічим, крім розуму, не коригованих інстинктів зручніше і наочніше спостерігати і вивчати саме в Росії.

У сучасній Росії реально працююча демократична форма правління частково існує тільки в садівничих товариствах і товариствах власників житла. Там де інстинкт території активує у власників якщо не інстинкт ватажка, то хоча б відповідальність і здоровий глузд. В іншому демократія - суто номінальна.

Термографував я якось нову будівлю, обстежував на предмет тепловтрат. Один із робітників поцікавився, скільки коштує мій тепловізор. Почувши відповідь, що прилад коштує близько 70 000 доларів США, він дуже здивувався і запитав, чи не страшно мені з таким дорогим обладнанням ходити. Я відповів, що не страшно, бо красти його не має сенсу. Продати його дуже важко, але дуже легко спалитися на цій крадіжці, тому що прилад рідкісний, щоб використати його або продати, потрібна ліцензія, до того ж кожен прилад відслідковують спеціальними органами, бо можливе його військове застосування. Робітник сказав, що все одно вкрав би, якби випала нагода, просто для того, щоб мати, мовляв, нехай удома лежить. Я запитав, навіщо ризикувати, якщо немає сенсу. Він не знайшовся, що відповісти, але дуже впевнено повторив, що все одно вкрав би його. Ця розмова добре ілюструє роботу інстинкту "вкради", який нічим у російському суспільстві не нейтралізується. Інстинкт ухвалює рішення, що вкрати - потрібно. І навіть якщо розум це рішення обґрунтувати не в змозі, інстинктивне рішення все одно працює. Однак у більшості випадків розум без зусиль знаходить аргументи і вибудовує обґрунтування для прийнятого інстинктом рішення. Тому життя російського суспільства ось уже понад століття чудово описується одним словом: "крадуть". Навіть якщо це абсолютно невігідно.

Специфіка нашої країни полягає ще й у тому, що і під час революції, і під час правління комуністичного режиму було проведено систематичний геноцид чоловічого населення. Були вигнані або знищені розумні, багаті, самостійні, незалежні чоловіки на всіх рівнях суспільства, від знаті (включно з царською сім'єю) і до селянства (куркулі). Тобто було цілеспрямовано знищено найцінніше джерело генофонду і традиції чоловічої активності - низькопримативні високорангові чоловіки з увімкненим інстинктом ватажка. Суспільна ж ієрархія, у повній відповідності з новим складом соціуму і кримінальним менталітетом високопримативного "вождя всіх народів", була вибудована у вигляді

стандартної кастової піраміди з обожненим верховним володарем. Його так і називали абсолютно всерйоз - "вождем", як у племені дикунів. Паралельно державою штучно піднімалася роль у суспільстві жінок. Про цей процес можуть ще розповісти старенькі бабусі, що залишилися поки що в живих. Традиційна сім'я була знищена разом зі своєю економічною основою - можливістю чоловіка заробляти достатньо грошей, щоб її прогудувати. Одночасно жінку відірвали від домашнього вогнища і зробили з неї працівницю на держпідприємстві. Була проведена масова насильницька державна фемінізація суспільства. По суті, державна машина гноблення, з одного боку, вступила в союз із жінками проти чоловіків із метою перетворення їх на слухняних добре керованих рабів. З іншого боку - держава позбавила жінок можливості спиратися у своєму житті на чоловіка та його ресурси. Старше покоління пам'ятає, як жінки скаржилися на своїх чоловіків їхнім начальникам на роботі та писали анонімки до партійних органів, а чоловіків опрацьовували на зборах і в кабінетах керівництва, регламентуючи їхню поведінку вдома та особисте життя. Згадаймо хоча б як у фільмі "Місце зустрічі змінити не можна" капітан Жиглов вичитує свого підлеглого, міцненького оперативника: "Ще раз дізнаюся, що ти від дружини сторубльовку в стовбур пістолета ховаєш - дивись у мене...". Чоловік опинився у своєрідних лещатах між двома силами, що тиснуть на нього, і був успішно розчавлений. Він став функціональним придатком жінки "вдома" і гвинтиком державної виробничої машини на роботі. Низько-ранговим усіма пригнобленим самцем.

"Чи сиджу я, чи пишу я, п'ю каву або чай,
 Чи приходять знайома блондинка,
 Я відчуваю, що на мене дивиться спостерігач,
 Та тільки не простий, а невидимка.
 До того ж він мені нещодавно на роботу написав жахливо тупу анонімку.
 Начальник прочитав, мені показав, а я впізнав за почерком рідну невидимку.
 виявилася невидимкою (ні, не зворушений я)
 Ця сама блондинка, мною не зворушена.
 Ця сама блондинка. У мене весь лоб горить.
 Я запитав: "Навіщо ти, Нінка?" "Щоб одружився" - каже.
 Прикро мені, прикро мені, ну гаразд..."
 В. Висоцький

Щоб загнати чоловіків у юридичний капкан невідгідного їм безправного шлюбу, було запроваджено податок на бездітність. Жінка ж, своєю чергою, для забезпечення дітей заганяла млявого і безініціативного чоловіка на низькооплачувану державну роботу (іншої роботи - не існувало). Як і годиться в таких випадках, чоловіки, які живуть у протиприродному для них режимі, позбавлені прав і можливості ініціативи, переведені на становище державних рабів, масово спивалися і вмирили від інфарктів. Раб - не ефективний ні в праці, ні в бою, і довго не живе. Немає сенсу ні жити, ні працювати, ні битися...

Були зруйновані всі культурні протипаги жіночому домінуванню, описані нами раніше:

1. Фізичний вплив. Жінка отримала можливість безкарно влаштувати чоловікові скандал, емоційну провокацію, зрадити його. А якщо він намагався відстояти свої інтереси природним для нього методом фізичного впливу - запроторити його за ґрати, спираючись на каральну міць держави. Жінка отримала також можливість законного шантажу. Достатньо було простої заяви, щоб засудити чоловіка, який вступив з нею у зв'язок, за зґвалтування. Величезна кількість чоловіків сиділа в таборах і сидить досі за те, що вдарили дружину під час сімейної сварки або за хибним звинуваченням у зґвалтуванні. І ще більша кількість чоловіків змушені були одружитися або відкуповуватися від сексуальної партнерки під загрозою в'язниці. До речі, тепер подібна ситуація склалася в усьому "цивілізованому" світі.

2. Культурна традиція, що регламентує стосунки в сім'ї, померла разом з економічною основою традиційної сім'ї - можливістю сім'ї мати незалежне джерело існування і позбавленням чоловіків усіх репродуктивних прав. Чоловіка скинули з позиції глави сім'ї та сімейного бізнесу до рівня безправного безоплатного донора сперми і низькооплачуваного найманого державного напівробота. Тепер йому також пропонувалося допомагати жінці виконувати споконвічно жіночу роботу.

3. Роздільна система виховання хлопчиків і дівчаток як майбутніх чоловіків і жінок була замінена системою спільного виховання стандартних гвинтиків державної та виробничої машини. Чоловіки виховувалися нездатними мислити категорією власних інтересів, орієнтованими на інтереси держави і жінки. Крім того, чоловіки виводилися з процесу виховання дітей у школах. Виховання здійснювалося майже виключно жінками в інтересах жінок і держави. У разі розлучення і діти, і майно, і майбутній дохід відбирали в чоловіків і передавали жінкам.

4 Про розпорядження майном і мови йти не могло, оскільки основою внутрішньої політики комуністичного режиму було позбавлення громадян будь-якого майна, окрім побутового, для того, щоб зробити їх абсолютно залежними від держави рабами. Приватна власність на землю, житло і засоби виробництва була відсутня як така. Усі інвестиції чоловіка в сім'ю і дітей легко відбиралися в нього при розлученні на користь жінки. З цією метою дітей при розлученнях суди залишали практично виключно матерям. Це змістило чоловіка з позиції відповідального ватажка сімейної ієрархії і позиціонувало його як низькорангового або середньорангового самця, котрий не контролює ні

територію, ні самку, ні дитинчат. Що автоматично призвело до кризи сім'ї. Чоловік перестав сприймати свою сім'ю і дїм як власну зграю, а дїм як лїгво і контрольовану територію. Тому щойно жінка перевищувала больовий порїг чоловіка під час манїпулювання, чоловік йшов із сім'ї. Чоловік не може почуватися повноцїнним відповідальним господарем у домі, який йому не належить, і з якого його видавлює жінка, створюючи там психологічно дискомфортну обстановку.

5. Шлюби з огляду на розумові міркування, коли чоловік досвідченіший і розумніший, або партнера підбирали з огляду на походження з тієї самої верстви суспільства, піддавалися суспільному осуду. Навпаки, шлюби "за коханням" з випадковим партнером всїяко віталися. Коли ж кохання минало, чоловік опинявся або під каблуком у дружини, або платником (а часто - переслідуваним за законом неплатником) алїментів.

6. Більшовицький уряд, який, на відміну від сучасного, мав значну частку класично освічених консультантів, швидко збагнув, що сексуальний ринок небезпечний. А втручання у налагоджувану тисячолїттями систему балансування репродукції загрожує катастрофічними наслідками. Тому швиденько згорнуло розпочаті було в перші роки правління заходи щодо "сексуального розкрїпачення" жінок. Однак уже за Хрущова фемїнізація почала набирати обертів. А після падіння комунїстичного режиму вільний сексуальний ринок надолужив згаяне з лишком.

За радянських часів особливо потужний удар припав на релїгію. Більшість священиків було просто вбито одразу ж після революції. Комунїсти грали на тваринних інстинктах населення, і їм дуже заважав вплив церкви.

Таким чином, у Росії встановили (і зберегли досі, і навіть збільшили) штучний матріархальний перекис у відносинах між статями, певну форму державного матріархату, ще до того, як для нього виникли реальні передумови - ситість і безпека. Тобто середній жінці, навіть незважаючи на її привїлейоване становище в суспільстві, все ще досить складно підтримувати своє існування без чоловіка, а чоловік - уже ослаблений, і статус його в суспільстві настїльки занижений, що далі вже нікуди. Тому фемїнізм у Росії не набув поки що таких шалених форм, як на Заході, де йому доводиться воювати проти поки що відносно сильних і самостїйних чоловіків. Ну і російський чоловік, на відміну від західного, не накопичив ще такої кількості матеріальних благ, щоб за їхнє відібрання жінкам потрібно було розгортати повномасштабну "війну статей". До того ж, розлучається російський чоловік із цими благами легше, практично не опираючись. Якщо західний матріархат характеризується сильним домінуванням жінок на політичному і державному рівні, то російський матріархат поки що розвивається більше в бік сексуального ринку і сексуальної провокації. Росїянки тому вже в усьому світі здобули собі скандальну славу продажних жінок. Відбирання ресурсів у чоловіків ведеться здебільшого індивідуально, а не централїзовано. Втім, це тільки поки що, питання кількох років. Численні жінки, які не зуміли вигідно продатися на сексуальному ринку, незабаром стануть серйозною політичною силою і зажадають свою частку чоловічої здобичі у віртуального ватажка - матріархальної держави.

Дискримінація чоловіків закрїплена законодавчо і судовою практикою. Наприклад, ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЗАКОН ПРО ДЕРЖАВНІ ГАРАНТІЇ РІВНИХ ПРАВ І СВОБОД І РІВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК В РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ свідчить:

"Не є дискримінацією за мотивами статі: захист функції материнства; призов на військову службу винятково чоловіків у випадках, встановлених федеральним законом"

Тобто чоловіки репродуктивних прав не мають жодних і ніколи за визначенням. Функція батьківства - просто ігнорується. Крім того, молоді чоловіки в обов'язковому порядку на кілька років позбавляються цивільних прав і свобод і насильно заганяються (доходить до того, що їх відловлюють просто на вулицях і в громадському транспорті, як бродячих собак) у систему державного рабовласництва, де піддаються тортурам і знущанням. Це називається чомусь "армїйською службою", хоча до служби та військової підготовки зазвичай жодного реального стосунку не має. Їм відшибають мізки і статеві органи кирзовими чоботами, а в цей самий час молоді жінки здобувають освіту, насолоджуються вільним життям, а до їхніх статевих органів держава приставила для турботи про них цілу армію медиків. За рахунок чоловіків, зрозуміло. І все це "не є дискримінацією" і вважається рівними правами і свободами. Можна було б посміятися над смисловою безглуздістю формулювання закону, якби страшна кількість скалічених тіл і доль молодих чоловіків і згубні наслідки для суспільства загалом не відбивали бажання веселитися. Не смїшно. Утім, чоловікам та їхньому становищу в нас буде присвячено окремий розділ.

Наслідки ми бачимо навколо. Інстинкт ватажка у чоловіків пригнічений, натомість працює інстинкт низькорангового. У кращому разі - середньорангового. Чоловіки тому здебільшого інфантильні й безініціативні, бо ослаблені геноцидом і рабсько-матріархальним вихованням. Або якщо вони усвідомлюють свої інтереси і здатні за них боротися, то свідомо уникають сім'ї, тому що не збираються потрапляти в повну залежність від свавїлля жінки і держави. Таких чоловіків жінки називають негідниками. Жінки також не особливо прагнуть обтяжувати себе створенням сім'ї та народженням дітей, вважаючи за краще вести боротьбу за відібрання ресурсів у ослаблених чоловіків. Вельми поширена сучасна ідеологія молодих жінок - культ стерви. Популярна співачка Глюкоза, наприклад, у своїй пісні "Глюкозаностра" закликає дівчаток заховати свої почуття "під бронезилетами", узяти хлопчиків "під каблучок" і зробити так, щоб у них стало "пусто в кишеньках". Шлюб жінки розглядають найчастїше як можливість законного відбирання ресурсів у чоловіка. Мрія сучасної молоді емансипованої російської жінки - знайти "спонсора", який повною мірою забезпечить її існування за надання йому зрідка дозованих сексуальних послуг і не заважатиме жити. Знайти "коханого" тепер практично не реально, оскільки чоловік уже настїльки

ослаблений, що навіть під час зйомок вітчизняних фільмів актори не здатні переконливо зобразити ні "крутого мужика" в бойовику, ні обличеного владою дворянина в історичній стрічці.

Не емансипована жінка опиняється в іншій, ще гіршій ситуації. Її інстинкт самки ідентифікує середнього чоловіка-співвітчизника як слабкого нежиттєздатного самця, тож кохати вона його не може, хоч би як хотілося, та й народжувати від нього дітей жінці не хочеться, а хочеться вийти заміж за іноземця або "крутого" (сильнішого чоловіка). У підсумку - демографічна криза всередині країни і масовий експорт молодих жінок за її межі. Якщо ж неемансипована жінка і заводить сім'ю, то інстинкт самки штовхає її до найменш придатних для цього чоловіків, первісних вождів, які не відбулися, сучасних маргінальних невдах. А після народження від них дітей вона опиняється без чоловічої матеріальної підтримки, у найгіршому разі - з чоловіком-алкоголіком, якого треба утримувати "тому, що жалію я його". Результат: Російські жінки плачуть, що чоловіки або слабаки, або негідники ("перевелися мужики на Русі"), а чоловіки плюються, що жінки або дурепи, або стерви, або динамщиці. Усе це супроводжується безперервним вимиванням із країни найціннішого низькопримативного високорангового генофонду. Така сумна реальність.

Держава, не маючи жодного уявлення про біологічні причини проблеми, намагається вирішувати її неефективними заходами на кшталт матеріального заохочення народжуваності та залучення мігрантів із сусідніх держав. Це в умовах матріархального перекосу призводить тільки до збільшення в населенні країни частки соціальних прошарків і національностей із високопримативним генофондом, які й так чудово розмножуються. Тобто гроші перекачуються з кишень корінного населення в кишені мігрантів і алкоголіків. І як наслідок, призводить до посилення процесу деградації суспільства в цілому.

Справедливості заради зазначимо, що поки що трапляються і нормальні повноцінні сім'ї, на чолі яких стоять сильні чоловіки. Автор навіть особисто знає дві таких сім'ї. Однак із кожним роком їх стає дедалі менше.

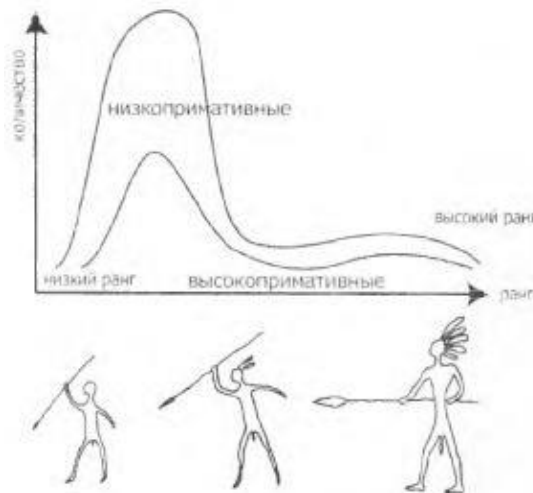

Рис. 17. Склад ослабленого комуністичним геноцидом російського суспільства. Діаграма розподілу особин за вродженим ранговим потенціалом і примативною. У соціумі значна частка низькопримативних особин із низьким ранговим потенціалом (великий пік зліва). Проте внаслідок репродуктивної успішності "крутих" самців у лихі 90-ті намітилося зростання частки високопримативних особин із високим ранговим потенціалом (дрібний пік праворуч).

Ми бачимо на малюнку, що внаслідок інтенсивного штучного добору (геноциду) високорангових і середньорангових чоловіків знищено, і водночас, намітилася тенденція зростання високорангового крила внаслідок успішності в 90-ті роки чоловіків, які займалися кримінальним бізнесом. Низькопримативний генофонд також або вимер, або пішов із країни (горезвісний витік мізків).

Це пояснює й інстинктивний потяг високопримативних жінок до кримінальників (згадаймо, приміром, яскравий життєвий образ бу-фетчиці, яка закохалася в кримінальника, створений співачкою А. Пугачовою в пісні "Справжній полковник"), і любов нижніх верств суспільства до кримінальної музики (так званій, "російський шансон"). Оскільки значна частина високорангових чоловіків - високопримативні, тобто здебільшого злочинці.

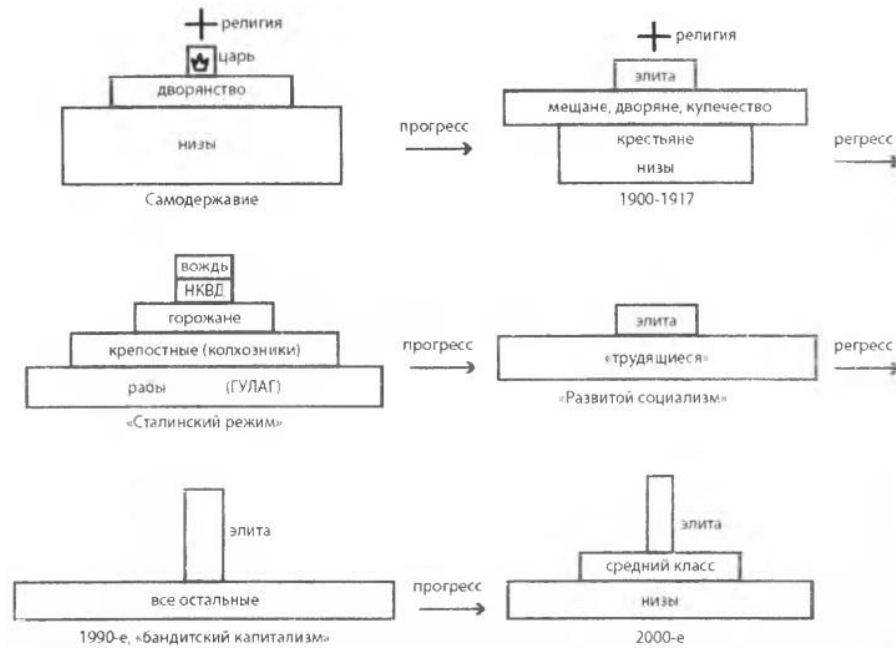

Рис. 18. Зв'язок ієрархічної структури російського суспільства з розвитком і деградацією за останнє століття. Простежується закономірність, що по-перше, розвиток характеризується прийняттям структури найефективнішої форми, розростанням найактивнішого середнього класу. А деградація супроводжується прийняттям структури пірамідальної форми. По-друге, розвиток без вибудовування ефективно працюючих компенсаційних механізмів, що нейтралізують тваринні інстинкти, швидко змінюється деградацією. У випадку нашої країни основну дестабілізуючу роль відіграє інстинкт "вкради" і матріархат.

Ми розібрали три найяскравіші масові приклади, найближчі нам географічно.

Отже, у сучасному "цивілізованому" постхристиянському світі спостерігається гнітюча тенденція. Активно руйнуються або вже зруйновані культурно-релігійні компенсаційні механізми, що нейтралізують деструктивну дію інстинктів. Інстинкт парної взаємодії статей також цілеспрямовано пригнічується методами феміністичної пропаганди. Вивільняється найнижчий рівень - рівень тваринних інстинктів. У результаті суспільство розбалансовується і деградує.

Домашнє завдання:

Прочитати статтю "Етологічні екскурсії забороненими садами гуманітаріїв" В.Р. Дольник "Природа" № 1, 1993 р. В інтернеті: <http://ethology.ru/library/?id=20>

ГЛАВА 3. Формула любові

Любов - це все. І це все, що ми про неї знаємо.

Емілі Дікінсон

3.1 Формула кохання

*Ми любимо тих, хто нас не любить, Ми губимо тих, хто в нас закоханий, Ми ненавидимо, але цілуємо,
Ми не прагнемо, але живемо.
Ми дозволяємо, не бажаючи,
Ми проклинаємо, але беремо,
Ми говоримо... але забуваємо,
Про те, що любимо, вічно брешемо. Ми байдуже споглядаємо,
На іскри очей не відповідаємо,
Ми грубо почуттями граємо,
І не шкодуємо ні про що.
Мріємо бути з коханим поруч, Але забуваємо лише про те,
Що любимо тих, хто нас не любить, Але губимо тих, хто в нас закоханий.
Популярна жіноча пісенька.*

Як ми показали раніше, основна функція людської самки - репродуктивна. Природно, що і її життєвий цикл відповідає цій функції. Виділимо в природному життєвому циклі людської самки такі яскраво виражені етапи:

1. Дитинство:

У цей період вона росте і проходить навчання, спостерігаючи за навколишнім життям і засвоюючи інформацію та навички, які належать до сфери її біологічної компетенції (інші навички теж, звісно, але це не належить до теми, яку ми розглядаємо).

2. Репродуктивний вік:

У цей період вона народжує дітей від генетично перспективного самця (ватажка) і намагається мотивувати його годувати і захищати себе і потомство. А якщо змусити саме цього самця не вдається, то вона намагається змусити виконувати функції захисту і годування себе і свого потомства іншого самця, гіршого і піддатливішого в обмін на секс. Іноді вона народжує дітей і від нього теж. Тобто самка проходить BP і CP рівні ієрархії.

3. Пострепродуктивний вік:

У цей період вона допомагає здійснювати репродуктивну функцію самкам репродуктивного віку (няньчить онуків, вчить молодих самок керувати самцями й активно допомагає їм у цьому). Тому літні жінки в середньому агресивніші та суспільно активніші, ніж молоді. Класика пострепродуктивного віку - феномен тещі.

Вроджені поведінкові програми підпорядковані життєвому циклу. Протягом кожного періоду життя включається відповідний набір програм. Алгоритм статевого інстинкту вибору сексуального партнера і взаємодії з ним діє, коли жінка перебуває в репродуктивному віці. У цей період усе її існування підпорядковане цьому інстинкту. І саме цей режим нам найбільш цікавий. У пострепродуктивному, старечому режимі жінка переважно домінує. Програми взаємодії з чоловіками в неї спрацьовують слабко й не визначають її поведінки.

Не будемо забувати ні на секунду, що ці програми залишилися практично незмінними відтоді, як наші предки винайшли кам'яне ручне рубило.

Отже, увага, мій дорогий Читачу! Усвідом велич моменту! Перед тобою та сама горезвісна ФОРМУЛА ЛЮБОВІ, про яку безплідно марили філософи всіх часів і народів! Ти проник у святая святих жінки. У логічний алгоритм її вродженої "прошивки". З цього моменту жінка перестане для тебе бути загадкою, і стане зрозумілою і передбачуваною істотою. По суті - нескладно запрограмованим біороботом.

Уважно розгляньте і назавжди запам'ятайте схему алгоритму!

Розберемо тепер цей алгоритм по пунктах у всіх подробицях.

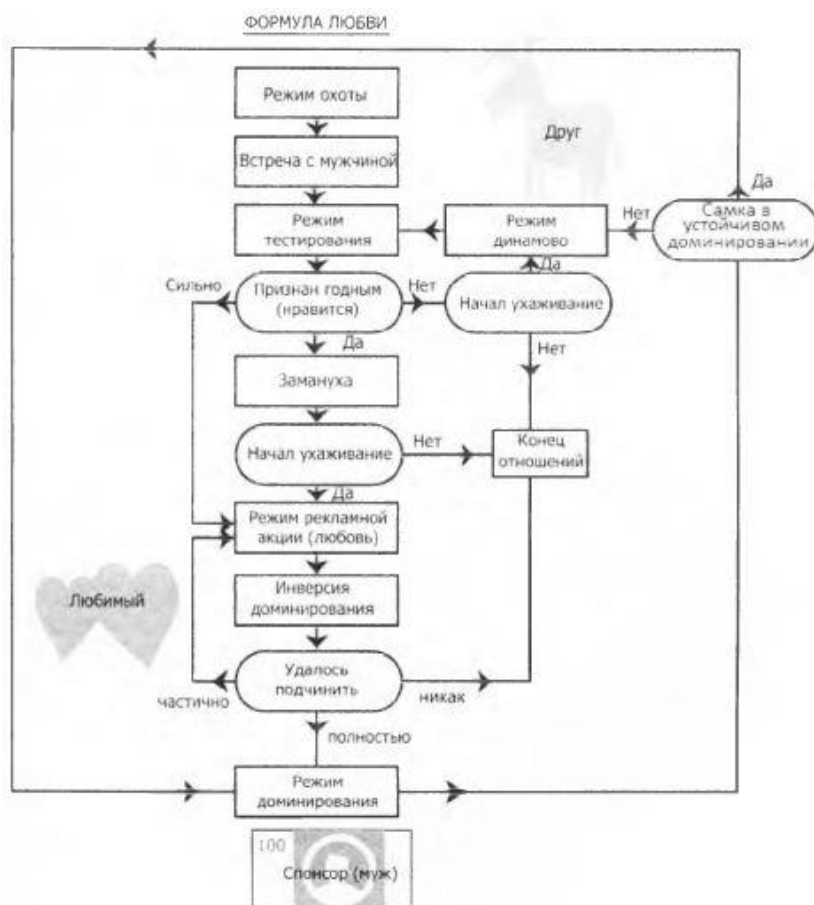

Рис. 19. Формула кохання. Алгоритм статевого інстинкту (прошивка) людської самки. Алгоритм детально розібраний у поточному розділі і є основою для розуміння стосунків між чоловіком і жінкою.

3.2 Особливості сексуального полювання

*Майстерність жінки полягає в тому, щоб уміло видати свій гарпун за стрілу Амура.
Чоловік полює за жінкою, поки вона його не зловить.
Авторів не знайдено. Напевно, їх спіймали...*

Рис. 20. Ділянка алгоритму вродженого статевого інстинкту жінки "режим полювання".

У цьому режимі, як нескладно здогадатися, самка, що живе в жінці, шукає серед чоловіків носія якісного генофонду. Очевидно, що чим більше варіантів, тим ширший вибір. Тому щоб розширити пошук, жінка веде його всюди. Особливо в людних, відвідуваних чоловіками місцях. У сучасному світі це можуть бути такі сектори сексуальної біржі, як клуби, ресторани, дискотеки, пляжі та інші місця, в яких є умови для визначення якостей партнерів і демонстрації власних. До речі, ви думаєте, жінки йдуть у технічні ВНЗ тому, що хочуть стати інженерами? Анітрохи не бувало! Вони мріють вдало вийти заміж за перспективного інженера і забути навчання як страшний сон. Стають інженерами тільки ті з них, кого заміж ніхто не взяв. Особливо просунуті жінки займаються такими видами спорту, як дайвінг, віндсерфінг тощо саме тому, що там можна зустріти забезпечених активних здорових чоловіків. Те ж саме з роботою. Усе це - сексуальна біржа. Жінка полює скрізь, де зустрічається її дичина.

Стандартна тактика сексуального полювання жінки - сканування чоловіків, які оточують її, і порівняння враження від них з якимось образом "ідеального чоловіка" - моделлю, в якій змішано сильного ватажка, носія хороших генів, потенційного годувальника, а також життєвий досвід (враження від батька, колишніх коханців і картинок у рекламі). Паралельно жінка демонструє власні переваги (фігуру, пластику, шарм, обличчя тощо). Для цього вона вигідно

підкреслює наявні в неї переваги і приховує недоліки за допомогою макіяжу, одягу, прикрас, спокусливих поз, рухів у танці тощо. Цим вона провокує чоловіків на те, щоб вони помітили її і почали процес залицяння.

Ось як одна жінка описує це у своєму щоденнику:

"У кожній жінці є ця якість. У комусь менше, у комусь більше. У кожній із нас є Мисливиця.

Це лоскочуще почуття прокидається десь у районі сонячного сплетіння. Воно наповнює кров бульбашками... і ось ти вже готова. Усі почуття загострені.

Ти в компанії. Поглядом з-під вій ти вибираєш "жертву". Ось він! Він сидить у розслабленій позі поруч із кимось (зовсім не важливо, чоловік поруч із ним чи жінка, якщо жінка, то гра стає тільки цікавішою). Він щось випиває, щось закушує, а ти вже починаєш плести мережу, простягати тонкі ниточки, затягувати вузлики... Поки тільки голос... ось ти смієшся з чергового жарту твого співрозмовника, неголосно, але так, щоб Він почув... Його погляд ковзає по обличчях і натакається на твій погляд. Частки секунд ти тримаєш його очі, а потім різко ховаєш під вій, нібито зняковівши... почекавши ще пару секунд, піднімаєш очі знову на нього і ловиш його погляд...

ВСЕ. Він заінтригований. "Хто вона? Чому я її зацікавив? Ось знову вона на мене дивиться..." А в тебе в крові вже вирує, і ти викидаєш стрілочку в нього, і тягнеш ниточки... І вже слухає він свого співрозмовника неухважно, починає ходити по кімнаті з порожньою склянкою, оточуючи тебе, наближаючись, бачачи в тобі жертву. І невтямки йому, що сам він здобич. А всередині тебе розливається задоволення. І часто весь цей процес набагато більш захопливий і приємний, ніж все інше."

Цікаво, що на явний прояв уваги з боку жінки чоловіки не реагують так активно, як на неявний. Пов'язано це з тим, що ініціативу проявляють найчастіше жінки, які перебувають у пострепродуктивному режимі стійкого домінування. Такі жінки у здорових повноцінних чоловіків викликають відторгнення. Ось як це описує одна жінка:

"Коли я дивлюся на чоловіка дуже виразним, як мені здається, поглядом, він ніяк не реагує і, здається, зовсім не розуміє, чого я від нього хочу, ну, або прикидається. А ось через деякий час дивишся на того ж самого чоловіка порожнім поглядом, який нічого не виражає, насправді дивишся в себе і думаєш про щось далеке від місця, де перебуваєш, а чоловік просто потрапив у поле зору - випадково. І раптом. Є таке слово - здригнувся".

І ось, після того, як чоловік і жінка виокремили одне одного з натовпу інших особин протилежної статі, і хоча б один із них свідомо чи інстинктивно ідентифікував іншого як потенційного партнера, з цього моменту в обох вмикається парний алгоритм статевого інстинкту.

Базовим прийомом жіночого полювання є "тікання". Продемонструвавши інтерес до чоловіка, жінка одразу відступає, нібито пропонуючи йому почати переслідування і залицяння. Таким чином, вона займає вигіднішу позицію об'єкта полювання. Це дозволяє їй увімкнути в чоловіка інстинкт мисливця, що змушує його продемонструвати свої якості. Крім того, психологічно така позиція вигідніша. "Раз ти мене добиваєшся, значить я цінна, а ти - ні". Про матеріальні вигоди такої позиції можна і не говорити. Усі витрати на зближення падають на чоловіка. Жінки дуже люблять цей процес і з задоволенням його описують:

"Апелюючи до інстинкту захисника, можна отримати від чоловіків безліч привілеїв і вигод. Як компенсацію він обов'язково спробує монополізувати право захищати її і допомагати їй. Це неминуче. З іншого боку, неправильно думати, що жінки завжди є ініціаторами в подібній моделі стосунків. Чоловіки також часто починають залицяння з того, що за зручної ситуації пропонують свою допомогу. Далеко не завжди це означає щось більш серйозне, ніж одноразові стосунки, і зовсім не означає, що запропонована допомога буде реалізована. Це просто елемент залицяння. Приймати допомогу навіть у дрібницях від будь-кого не можна, бо чоловік на підсвідомому рівні вирішує, що його залицяння схвалено. Якщо цю допомогу категорично відкинути, то чоловік буде вкрай незадоволений, бо сприймає це як ДЕМОНСТРАТИВНЕ відкидання його самого. Може зробити вам у помсту щось неприємне. Правильніше буде зобразити коливання. Якщо він не наполягає - значить "не дуже-то й хотілося" (затягнути декого в ліжку), нехай летить собі з богом; якщо наполягає.

Можливо, вам цей чоловік подобається, і ви хочете його. Собі. Тоді допомога приймається з радістю і в нагороду він отримує порцію широкого захоплення.

Якщо він вас не приваблює як чоловік, але ви зацікавлені в ньому в іншій якості (партнера, клієнта, друга тощо). Тоді допомогу слід прийняти, демонструючи сумнів і деяку байдужість - "ну якщо тобі так хочеться". І обов'язково постаратися йому відплатити якоюсь приємною і необтяжливою для вас послугою - щоб він відчував вашу дружню прихильність, але не розраховував на більше.

Якщо він вам нецікавий ні в якій якості - слід відмовити дуже ввічливо і непохитно, за винятком, звичайно, екстремальних випадків (пожеж, стихійних лих).

Надавати нам допомогу - це все-таки привілей, а не важка робота. На важку працю вона перетвориться пізніше, коли період залицяння буде позаду. Чому жінки такі вимогливі у спільному житті? Тому що тепер нагальною їхньою потребою є влаштування гнізда для виведення потомства. Чоловік стає не метою, а засобом.....

Звісно, розігрування жертви - це маніпуляція. Але хіба хлопчики не мріють врятувати свою кохану від рук безжалюсних бандитів? Якщо ви жертва, то йому надається можливість стати героєм. Тобто можна припустити, що за взаємної симпатії вони охоче пограють у цю гру. Але не пропонуйте їм нічого надто складного і серйозного, якщо не бажаєте їх втратити ще не наблизившись. А також будьте готові, що вони ці ігри сприймуть абсолютно серйозно і

свою допомогу вважатимуть неоціненною, можуть і рахунок пред'явити. Не потрібно злитися і голосно обурюватися. ВОНИ ТАКІ І ВСЕ ТУТ. У відповідь можна просто посміхнутися і загадково сказати "в даний момент це абсолютно неможливо". А якщо вам дійсно потрібна серйозна допомога, то ніколи не забувайте про одну людину, яка просто зобов'язана для вас зробити все, що потрібно - ви самі.

У складніших випадках, для любителюк наступати не на великі, а дуже великі граблі, примітивна ситуація жертва-герой не спрацьовує. Бо є, на жаль, проникливі та спостережливі чоловіки, які прохання про допомогу саме так і сприймають - як частину шлюбної стратегії. І відшивають з великим натхненням. Чи означає це, що цей чоловік справді здатний САМ відповідально вибрати собі партнерку? Аж ніяк. Це означає, що його вимоги до жінок дуже високі, і, можливо, обґрунтовані. А можливо й ні. Все одно ви не відгадаєте, поки не зблизитеся з ним. Коротше кажучи, в цьому випадку стратегія трохи складніша. Спочатку потрібно на деякий час залишити його в спокої, щоб забувся інцидент з відшиванням. Потім кілька зустрічей, які ні до чого не зобов'язують, де потрібно справити сприятливе враження своїм зовнішнім виглядом і приємним виразом обличчя. Далі потрібно зробити що-небудь успішне на публіку, щоб він міг би почути позитивну думку про вас від сторонніх. І ось. Кульмінаційний момент. Створюється ситуація, з якої він міг би отримати цілком очевидні матеріальні або презентабельні вигоди не тільки для себе, а й для вас. Йдемо до нього ЗА ПОРАДОЮ (а не за допомогою). І якщо він вас знову не відшиває, то починаємо все спочатку - безпорадне личко, схвильовані зітхання, сумніви, "не знаю, може, краще відмовитися від цього проєкту". І, о, нарешті! Довгоочікувана фраза - "ну навіщо ж відмовлятися, я подивлюся, як можна вам допомогти". І це тільки перший крок."

3.3 Режим тестування чоловіка

Перший раз я закохалася в повну нікчемність. Другий був ще гіршим. Мама називала мене "магніт для невдач". Якщо в радіусі 100 кілометрів був невдаха, я западала на нього по саме "не балуйся".

Репліка Вівіан (Джулія Робертс) із фільму "Красуня"

Дуже цікавий режим. І біологічно відповідальний. Потомству мають бути передані гени найкращого чоловіка. У цьому режимі жінка оцінює генетичну перспективність чоловіка як батька майбутніх дітей, а також як їхнього і свого потенційного годувальника. Причому, робити це вона може як інстинктивно, так і свідомо. Критерії оцінки залежатимуть і від ступеня примативності жінки, і від життєвого досвіду, і від освіти. Але загальні складові сексуальної привабливості - суто біологічні. Розкриємо ж нарешті секрет природи сексуальної привабливості.

Рис. 21. Ділянка алгоритму вродженого статевого інстинкту жінки "режим тестування".

Розглянемо спочатку інстинктивні критерії відбору. Основні біологічні критерії відбору очевидні: як батько потомства партнер має бути генетично повноцінним, а як потенційний годувальник і захисник - життєздатним. До речі, це стосується і матері теж, правило застосовне до обох статей.

Генетична повноцінність потенційного партнера сприймається як краса. Тобто оцінка відбувається за екстер'єрними ознаками. Причому, цікаво, що жорстко оцінюється тільки симетричність тіла. Інстинктивне відторгнення викликають тільки сильна асиметрія, а також прояви хвороб і каліцтва як явні ознаки поганих генів або низької життєздатності. Інші ж ознаки, такі як пропорції тіла, колір шкіри, наявність і колір волосся, розріз очей, по-різному оцінюються не тільки в різних культурах, а й навіть в одній і тій самій культурі в різних верствах суспільства або в різний час. Наприклад, у великому місті можуть вважатися красивими худі жінки, а в сільській місцевості тієї ж країни - товсті. Логіка інстинкту проста: якщо особин із даним екстер'єром багато, значить, вони успішно розмножилися, отже, вони несуть гени, які дають життєздатність даної популяції в даних умовах. Тому яких більше, такі й будуть привабливі для чоловіків у даній місцевості, в даний історичний період. Крім того, партнер з нетиповими для даної популяції, але симетричними екстер'єрними ознаками може привнести свіжі гени. У цьому разі партнер може виявитися особливо привабливим, оскільки вмикається інша програма - інстинкт переваги свіжої крові. Так пропорційно складена жінка з правильними рисами обличчя завдяки нетиповому розрізу очей, формі носа, кольору шкіри або просто незвичному макіяжу набуває "родзинки", тобто, додаткової сексуальної привабливості. Тому канони краси - річ мінлива. А в сучасному світі вони взагалі формуються комерційними структурами за допомогою стандартних екстер'єрних і рекламних трюків. Дуже цікава в цьому контексті реакція на татування. У культурах, де

традиція робити татування має масовий характер (наприклад, у деяких племен індіанців), вони сприймаються як прикраса і посилюють сексуальний потяг. Однак, у культурі, де це явище не масове, у багатьох людей татування викликає інстинктивну огиду як дефект шкіри, шкірну хворобу, що свідчить про низьку життєздатність і небезпеку заразитися.

Не менш важлива для партнера ознака, ніж генетична повноцінність - загальна життєздатність. Про неї може свідчити цілий набір ознак. Основні візуальні ознаки в чоловіків - це ознаки високорангового високопримативного самця (див. ознаки високого рангу за Протопоповим), так звані "крутизна" і "харизма". Крім того, важливим є склад феромонів, який повідомляє інстинкту самки про ранг, генетичну повноцінність і здоров'я даного самця. Тому жінкам інстинктивно подобаються впевнені в собі владні оптимістичні владні рішучі рішучі підприємливі амбітні амбітні емоційні чоловіки з почуттям гумору. Зокрема самозакохані егоїсти, пронози, негідники, негідники, негідники і буйні самовпевнені недоумки. Інстинкт самки сліпий, не знає нічого про цивілізацію і формально реагує на ознаки життєздатності за критеріями кам'яного віку. Інстинкт не знає, що буйний недоумок у сучасному світі стане алкоголіком і невдахою, а самозакоханий самовпевнений проноза надовго сяде у в'язницю за шахрайство. А то й влаштує своє життя за рахунок самої жінки. Інстинкт усе ще думає, що вони стануть вождями або здобичливими мисливцями. Однак, є й поправки, спричинені втручанням розумових міркувань у процес вибору освічених жінок-жінок низькопримативних етносів. Так додатковим до "крутизни" критерієм життєздатності самця може бути його розум, або кількість зароблених ним особисто грошей, фактична успішність, становище в суспільстві.

Так само самцевий інстинкт, особливо середньорангового або низькорангового чоловіка, оцінює життєздатність потенційної партнерки за далеко не найвдалішим критерієм - за хитрістю, умінням грати, торгуватися, домагатися свого, здатністю маніпулювати чоловіком і примусити його забезпечувати себе і потомство. Така здатність жінки сприймається чоловіком як шарм. У разі гіпертрофії цієї здатності вона сприймається як стервозність. Ось ми і дізналися мимохідь, чому слабкі чоловіки так люблять стерв. А заодно, чому стервам подобається, коли їх так називають. Щира і чесна жінка тому нерідко виявляється сексуально непривабливою для слабких "хороших" чоловіків, і дістається досвідченому егоїстичному пронозі, який розуміє, що зможе її використати. Цікаво, що життєздатність у процесі вибору партнера приваблює більше, ніж просто краса. Красива, але квіла і заревана жінка неприваблива, бо інстинкту підозрілі ознаки неблагополуччя. А раптом вона хвора або дефектна? Набагато привабливіша для чоловіків не дуже красива, але життєрадісна й активна жінка. Аналогічно красунчик із зацькованим виглядом і страхом в очах не привабить жінку. Її більше привабить некрасивий, але впевнений у собі владний веселий веселий відчайдушний чоловік. Жінки називають це "чоловіча харизма". Будь-які ознаки слабкості вказують на неперспективність спадкової лінії.

Ми побачили, чому жінки люблять "поганих" чоловіків. Подивимося тепер, чому вони не люблять "хороших". Річ у тім, що чоловік, який є "хорошим" з погляду суспільної моралі, тобто є корисним ефективним членом сучасного суспільства, став корисним і ефективним в основному через свою низьку примативність і знижений ранговий потенціал. Тобто завдяки здатності чинити опір дії тваринних інстинктів. Наприклад, дії ієрархічного інстинкту. А жінка інстинктивно оцінює чоловіка на відповідність саме тваринним інстинктам. Сучасний адекватний чоловік не кидається на іншого чоловіка з дубиною, а вирішує всі питання шляхом переговорів. Що з точки зору самочного інстинкту жінки є слабкістю, ознакою низького рангу. Сучасний адекватний чоловік демонструє вихованість, передбачуваність. Тобто підпорядкування певним правилам. Отже, ці правила кимось встановлені. А отже, той, хто ці правила виконує - низькоранговий, хто не виконує - високо-ранговий. Сучасний чоловік вихований у дусі поваги до жінки і виконання її бажань. Він запитує: "Люба, куди ти хочеш піти?" або робить коханій дорогий подарунок. Або ще гірше - запитує в неї дозволу її поцілувати або зайнятися з нею сексом. І тут же втрачає любов і повагу жінки, бо в її інстинкті прошиито, що так поводитися може вестися тільки слабак. Сильний самець усе вирішує сам, нав'язує іншим своє рішення, а жінку бере безкоштовно, коли йому заманеться. Така первісна тваринна логіка. І якщо в збалансованому суспільстві вона нейтралізована релігією і традицією, то бути "хорошим хлопцем" у розбалансованому сучасному суспільстві - все одно, що бути низькоранговим самцем у первісному стаді. Іншими словами, сучасний чоловік соціально адаптований за рахунок того, що позбавлений тих самих якостей, які приваблюють жінок. Попросту, цивілізованість спотворює чоловіка в жіночих очах.

Ми бачимо, що інстинктивний вибір - явно не найкращий. Тому жодна розвинена збалансована культура світу не довіряє вибір партнера емоціям (інстинктам) молодих людей. Нареченого і наречену зазвичай підбирають навчені життєвим досвідом батьки. Інакше надто велика ймовірність, що жінка залишиться або одна з важкими високопримативними дітьми. А часто і з нікчемним чоловіком-алкоголіком на додачу, з таким собі вождем стародавніх племен, що не відбувся. І тоді особливо цінних для цивілізації низькопримативних дітей від "хороших хлопців" просто не буде. Жінка обирає батька своїм дітям керуючись тваринними інстинктами, за критеріями часів людського стада. А соціум нейтралізує цей її інстинктивний вибір і обирає батька за спів-сучасними цивілізованими критеріями. Тому вільний сексуальний ринок, надання жінці вільного вибору, неодмінно веде до підвищення середньої примативності та деградації соціуму.

Також зі зрозумілих причин інстинкт позитивно реагує на хороші фізичні дані. Для їх демонстрації у людей існують спеціальні ритуали - танці. У біологічному сенсі сучасна дискотека є нічим іншим, як аналогом глухарячого токо-вища.

У танці особини обох статей демонструють пластику, витривалість, координацію рухів та інші свої фізичні, а також і психологічні параметри. У танці зашифровано дуже багато інформації. Зазвичай вона зчитується й аналізується підсвідомо. Але якщо знаєш "код", то подивившись на людину в танці, можна зрозуміти, якою вона є і в ліжку, і в житті взагалі. Тому танцям у будь-якій людській культурі надається дуже велике значення. Жінка зазвичай тестує потенційного партнера також і на бійцівські якості. Для цього вона інстинктивно створює конфліктні ситуації, надаючи знаки уваги паралельно кільком чоловікам. Провокує їх на відкрите суперництво, з'ясування стосунків. Це дуже давній інстинкт. Аналогічно поведуться самки більшості видів тварин. Дуже цікаве також явище моди. Людині здавна властиво прикрашати себе. Коли мисливець дикого племені вішав собі на шию намисто з трофеїв - пазурів і іклів вбитого ним печерного ведмеда, це слугувало доказом його сили і здобичливості. Так само сьогоднішній "стиль", модний "прикид", дорогий стільниковий телефон або автомобіль сигналізує сучасній самці про здобичливість самця - мисливця кам'яних джунглів. А заодно і про те, що самець у принципі керований. Тобто, смикаючи за ниточку "марнославство", вона зможе ним маніпулювати.

За підсумками тестування самоочний інстинкт жінки ухвалює рішення про статус цього самця. Ким стосовно неї буде цей чоловік. Другом, коханим або спонсором (чоловіком). Тобто, яким чином (за яку плату) він буде допущений до спарювання. Варіантів рішення - три.

1. Чоловік визнаний явно генетично неперспективним самцем (стрілка вправо на схемі). Слабкий, низькоранговий, нежиттєздатний. У цьому разі жінка взагалі не розглядає чоловіка як сексуального партнера. Але за можливості, якщо він виявив до неї інтерес і почав залицятися (робити подарунки, надавати послуги), вона постарається зробити його "другом". Посадити на "лавку запасних", надаючи йому дозовану увагу і неявно вселяючи неясні надії. І зрозуміло, використовувати його як джерело подарунків, безкоштовних послуг та інших благ. Якщо жінка запропонувала вам замість сексу дружбу, то це означає, що ви для неї - порожнє місце. Вона вважає вас негідним інтимної близькості. Немає нічого принизливішого для чоловіка, ніж роль "друга", яку відводить для нього жінка. На "лавці запасних" жінки може бути багато "друзів". Це піднімає її статус у жіночій спільноті. Говорить про її затребуваність у чоловіків, тобто жіночий життєвий успіх. Тому без особливої потреби рвати стосунки або явно й остаточно відмовляти, повідомляти, що чоловікові в принципі не світить, жінка не стане. Триматиме його на короткому повідку надії.

2. Чоловіка визнано елітним осіменителем з особливо цінним генофондом. (Стрілка ліворуч на схемі.) Природно, що щойно визначено генетичну перспективність партнера, особини протилежної статі мають негайно приступити до розмноження. Незважаючи ні на що. Вища біологічна доцільність. Тому інстинкт відключає частину розуму й адекватності сприйняття дійсності та партнера. Партнер здається ідеальним. Залежно від ступеня неадекватності цей стан називається закоханістю або коханням. Статус цього чоловіка - "коханий". Паралельно може існувати кілька чоловіків - "друзів" і "спонсорів", але "коханий" - один. Секс йому дістається безкоштовно і в необмеженій кількості. Жінка його хоче сама.

3) Інстинкт не впевнений, але за формальними інстинктивними або розумовими критеріями чоловік начебто придатний чи то до ролі коханого, чи то до ролі годувальника-постачальника. Тоді (стрілка вниз на схемі) жінка підігріває його інтерес, влаштовує "замануху". Це може бути якийсь явний знак уваги. Вона може попросити його про допомогу з автомобілем або комп'ютером, потішивши чоловіче самолюбство. Або може переспати з ним, продемонструвавши, як це приємно, а потім зробити вигляд, що вона зовсім цього і не хотіла, а вийшло це випадково і тепер вона сумнівається, чи правильно це. Чоловік, зрозуміло, має кинути доводити, що це - правильно. Або що-небудь у цьому роді. Головне - змусити чоловіка відчути позитивні емоції, пов'язані з жінкою. Якщо чоловік після цього не починає залицятися, то можливе припинення стосунків. Якщо почав залицятися, то тестування триває в процесі залицяння. Утім, про це в наступному розділі.

До речі, вердикт інстинкту залежатиме не тільки від властивостей оцінюваного чоловіка, а й від порівняння з іншими чоловіками-претендентами на роль сексуального партнера. Принцип "на безриб'ї і рак - риба" - працює. Тому що менше у жінки досвіду і вибору, то краще чоловікові. А найчастіше і жінці теж.

Жінки, які перебувають у режимі стійкого домінування, а саме, старі пострепродуктивні жінки та жінки в матриархальній культурі, проводять оцінку за спрощеною схемою - тільки за критеріями придатності до постачання. І одразу ж після оцінки переходять у режим домінування. У разі старих жінок це пов'язано з тим, що вони в принципі не здатні виконувати репродуктивну функцію, і чоловік як носій генів їм не цікавий. Жінка ж у матриархальній культурі звикла до того, що її оточують слабкі чоловіки, і рефлекторно сприймає практично будь-якого чоловіка як апіорі нижчу істоту і джерело ресурсів. Виняток можуть становити лише свідомо успішні чоловіки з яскраво вираженими ознаками високорангового самця. І то - ненадовго. Жінка звикла домінувати і бачити домінування інших жінок над чоловіками. Іншими словами, жінки при матриархаті передчасно психологічно старіють.

Високопримативна жінка у стійкому режимі домінування в тому разі, якщо чоловік привабливий як джерело ресурсів, одразу починає атаку як на апіорі низькорангового, обділеного жіночою увагою. Вона бере нахрапом. Її мета - влада над чоловіком і контроль над його ресурсами. Її тактика - знайти слабкі місця, запустити туди пазури й підпорядкувати. Основний метод - привертати увагу, заволодіти нею всією за рахунок інтенсивності впливу, переслідуючи, завалюючи смсками і дзвінками, нехай тупими і нахабними - не важливо. Також така жінка

намагається знизити самооцінку жертви примітивними нападками, паралельно демонструючи інтерес. "Ти - таке лайно, але я тебе люблю і такого". Якщо чоловік у результаті застосування жінкою цієї тактики виявився задоволений жіночою увагою і попався, то він і протестований, і захоплений, і підпорядкований. Готовий до вживання. Примітивна, але дуже ефективна технологія. Один із моїх знайомих потрапив саме в такі пазури. І ніхто нічого не зміг вдіяти...

Низькопримативні, розсудливі жінки в режимі домінування полюють за ресурсами чоловіків інакше. У них розроблені цілі технології тестування і захоплення. Ось як одна з них описує цей процес:

"Тепер, коли об'єкт знайдено, треба його купити - ми ж на ринку, - а там будь-який товар продається, чим чоловік не товар? Що дорожчий ціник на товарі, то більша самооцінка в чоловіка, зауважте - не якість, тому треба обережно провести експертизу, тобто перевірити на вошивість.

Правило № 1

Поговори з ним.

Часом цього достатньо, щоб зрозуміти, що чоловік дурний, а часом, щоб зрозуміти, що чоловік дурний настільки, що ти одразу впадаєш у ступор: він не вміє навіть слухати й відповідати на дурні фрази, він просто мукає, як корівка на лузі. Буренка невчасно зарізали і привезли на ринок - зіпсована сировина. І, дорогі мої, таке буває, і не тільки в 20 років, а ще зустрічаються представники 30, 40 і навіть 50 років, - а потім такі замикаються вдома і мукають, мукають, мукають на бідненьких дружин-дурочок, які не-коли продешевили.

Правило № 2.

Перевірка на наявність готівки.

Дуже важливий момент - яке кохання, якщо він голий як сокіл? Запросіть його в кіно, або кафе. І подивіться уважно на його реакцію.

Реакція 1: під час запрошення. Якщо прибирає очі і нервово запевняє, що на вулиці гарна погода, то швидко шукайте інший товар. Цей...та цей просто з красивою обгорткою, а всередині порожньо.

Реакція 2: це коли ви в кав'ярні, і настав час замовляти, якщо чоловік запитує Вас, що Ви хочете, відповідайте, а що будеш ти? Якщо каже, що не голодний - бреше! Коли це здоровий чоловік був неголодний? Вони ж усі троглодити, якщо він хоче м'ясо, і замовляє його собі, то сміливо обирайте те, що хочете, тут усе гаразд.

Наступна реакція 3: має бути Вашою, щойно чоловік дістав ЙОГО - гаманець у сенсі (не подумайте спати з ним у першу ніч, не буде у Вас щастя). Так от, ось ВІН - гаманець, гаманець, маленький, гарненький...як маленький? Що за маячня? Ні, фу, знову брак на прилавках, що це за ринок? Тушинський? Савеловський? Ви че, зовсім дурні, дорогий товар на ринках шукати, в бутіки ходити треба, там шлюб відсівають, відбирають, престиж бутіка від цього і залежить. Продовжуємо... Гаманець... Великий, товстий, головне - дорогий. Швиденько покоситесь на марку? Є марка!!! Клас, те, що треба, швидше беріть, і біжіть вибивати в касу. Немає марки? Марка коса? Ох, знову брак. Невже і в бутіках брак? Ні, просто підробка... Так само може бути такий варіант - немає гаманця. Ха, але він... по-вільн-о-о-о-о дістає красиву, маленьку, пластикову кредитку. ОХ.! АХ! А якщо дістає стопочку... із задньої кишені Дольчиків - так-с, беремо.

Із практики: прийдіть у Фест, де начебто і прилавки золотом вкриті, і товар тільки вчора з курорту прибув, аж світиться від засмаги... як? засмага за 100 рублів? У сусідньому солярії? Як? Машини немає? Як, їздить у МЕТРО????????? Знову брак...без коментарів. І трохи маленьких підказок: взуття має бути модним і стильним, тільки такі черевички можна придбати в Балді-ніні, а не в як його там...

А сумочка? Кейсик такий классенький... ще важливий мобільник, побачите модель і бігом до Салону Зв'язку, треба простудіювати всі розцінки. Запевняю Вас, чоловіки як діти, для них справа честі мати ось цю класну модель, модель усього, мобіка, тачки... модель посади... навіщо Вам матрац? Запитайте його про його плани? Одразу все дізнаєтеся, чоловіки люблять поговорити (особливо про свої досягнення, уявні, реальні, майбутні, ну і нехай, що майбутні, головне, це коли є до чого прагнути).

Правило № 3, воно ж реакція 4.

Це коли гроші є, але він... жлоб, одним словом.

Тут усе просто, вийшли з кіно... і та-ак жалібно: Ти їсти хочеш?, або: Я їсти хочу... або: О, що це за кафе? Нещодавно відкрилося, я там ще не була... Сенс один, реакція миттєва. Був у мене один кавалер - німець, він-то й навчив мене цього правила... Німці жадібні, не варто з ними зв'язуватися.

Правило № 4.

Тепер, коли Ви вже розлучилися... і він Вам справді підходить...

Це про швидкість дзвінка, щоб домовитися про наступне побачення. Тут можна припустити, що він зателефонує сам, а якщо ні (тільки ось про це думати не треба, Ви ж чарівні, такого просто бути не може). Так от, у цей момент потрібно зателефонувати самій. Так, ось саме так, його думка про Вас уже не зміниться, і Ви одразу зрозумієте за

його голосом, наскільки він радий. Зателефонуйте першою, побалуйте його, зате потім, зникнувши випадково, він почне хвилюватися.

Правило #№5,6,7...

Ох, я червонію... перша близькість... як скоро? На яке побачення? Який він? Стремний? Чи пристрасний? Чи винахідливий? Чи ніжний? Кожному своє, а я занадто вульгарна, щоб писати про це...

А тепер, дорогі мої, про найголовніше, чоловіка обрано (звісно, якщо в наше століття несправжніх, фальшивих, уцінених, бракованих, ви все ж таки знайдете те, що шукаєте), його треба приручити, тобто поставити всі крапки над і і спокійно зайняти місце тієї, що дозволяє кохати (тільки тут головне встигнути не закохатися самій, це ви ще встигнете, головне, щоб його кохання було найпершим), терміново біжіть на касу, хапайте, несіть цінного додому, приручайте, але з розумом.

Усе нижчеописане давно відомо, але ще раз:

Сексуальна білизна, сукня з вирізом, мініспідниці, панчішки, одна моя подруга ходила взагалі влітку без білизни (тільки це не одразу, а то подумає, що зустрів повію). А ще, вчасно почати вередувати, так, спочатку по-доброму, не багато, потім... ну не перестарайтеся, вередувати - це не плакати, сльози тільки в екстрених випадках. Ще треба бути колючою, стервою... Запрошує на побачення, а Ви сьогодні не можете... Що? Нікуди йти? Сидіть тихо вдома, нехай скаженіє і ревнує, а потім, тільки дуже акуратно, мимохідь, як Ви тієї середі старого знайомого випадково зустріли, чи з колишнім у крамниці на ту саму книжку дивилися, давно розлучилися, а смаки все ще збігаються... Побійте його, будьте стервою! Ви знаєте, що таке Стерва? Ось, і поведіться так само, але не забувайте гладити, метод пряника ще ніхто не відміняв, тіште його в ліжку, його улюблені пози, масаж, секс у несподіваних місцях (тільки у вас на обличчі має бути написано, що все це Ви робите тільки для себе, не дай боже йому зрозуміти, що для нього все...).

О, ось наш ненаглядний і закохався, дзвонить, дарує квіти, водить у ресторани, а може, вже по магазинах - усе це залежить тільки від Вашої техніки, тож він закохався, але ж коли чоловік кохає, у ньому починають проявлятися всі його реальні якості, одягайте швидше окуляри, (знову ж таки, будь ласка, не рожеві) і дивіться:

Він Вам потрібен? Уже ні? Не біда, він уже закохався, тут можна порадити тільки одне - попросіть його відкрити той самий гаманець, якщо вже Ви дійшли досі, то перевірку пройдено. Просто витратьте ці грошики, Ви це заслужили, адже стільки вже промучилися... перевіряли, приручали... І не розслабляйтеся, сміливо за нового, так, знову шукати новий товар, а старі нехай плодяться, тільки не забувайте періодично протирати пил, ну або ж прибирати у своїй квартирі, душі, інколи речі настільки застарівають (морально, фізично, або ж від них просто так починає нудити, ми ж жінки такі непередбачувані та мінливі). Викинули, і знову складувати нових.

Можу ще припустити, що він Вам потрібен... Та Ви що? Та це ж щастя? Він знайшовся!!! Не вірю, дайте мені його під мікроскопом розглянути... Ну не знаю, ще такого не було... так що... ну, якщо що? Хапайте і ховайте, щоб ніхто не забрав, а то ж - що впало, те пропало... Дружина не стінка, посунути можна... Тепер щастя тільки у Ваших руках..."

Звернемо увагу на дуже важливу деталь. Жінка в режимі домінування сильно акцентує увагу на брендовій дорогій атрибутиці чоловіка. Модель машини, мобільного телефону, бренд одягу, мода, стиль. Таким чином, для неї має принципове значення, чи легко чоловік піддається на маніпулятивні рекламні технології. Якщо він "упакований" фірмовими прибабками, значить, він не володіє самостійним мисленням, і надалі ним буде легко керувати і вициганювати в нього гроші, які точно є. Пам'ятається, одна моя подруга в перший день знайомства визначила, що стильну візитницю мені подаровано. Настільки вона не відповідала моєму незалежному способу мислення.

Високорангові жінки тестують чоловіків у такий самий спосіб, але з протилежною метою. Вони шукають чоловіка з незалежним мисленням, ватажка. Який гідний її любові та поваги. Ось як одна з них це описує:

"Я тестую на щедрість. Я часто пропоную заплатити за себе в громадських місцях. Практично всі погоджуються... Або погоджуються із застереженнями (наприклад, частково), що взагалі мене найбільше смішить. Якщо погодився - більше не спілкуюся з ним, а вони при цьому ще здивовані. Очікувана "правильна" реакція - безапеляційна відмова від фін. підтримки... Поважаю."

Строго кажучи, тестування чоловіка жінкою ведеться постійно. Початкове тестування ведеться під час першого контакту. Жінка зазвичай уже після першої хвилини спілкування виносить попередній вердикт, буде вона спати з цим чоловіком чи ні. Ось як описує це одна з жінок:

"Сиджу на кухні, попиваю з красивих келихів гарне, смачне шампанське з вишенькою, поглядаю з-під вій на свого співбесідника, всіляко намагаючись визначити, він потенційний хто? Чоловік, друг, коханець чи так, просто залицяльник на пару побачень... Загалом, веду світську бесіду, приймаю всякі спокусливі пози - поводжуся як будь-яка звичайна жінка в таких ситуаціях."

Або:

"У деяких чоловіках відчувається навіть найбільш завуальована і захована агресія, жінка, коли бачить чоловіка перші 2 хвилини, адже вже починає оцінювати його як потенційного коханця.., а тут вона бачить "звіра", агресивного і невмілого, так! це можна відчути вже після п'яти хвилин спілкування з людиною чоловічої статі, виражених ознак майже немає. я написала "майже", тому що сильно видають очі, вони звірині й нерухомі, і запах, невловимий запах застоюваного адреналіну, це перше, що може відштовхнути жінку від чоловіка, і це вже не змінити Жадібність, скупість,

чоловік на першому ж побаченні намагається повести жінку або до себе додому (вдома чайок, вчорашній тортик і позавчорашнє бухло), або в парк на лавочку посидіти, жадібний чоловік не подзвонить зайвий раз на мобільний, не надішле СМС. не скаже зайвого компліменту, зазвичай у нього винуватий погляд і постійно прикушені губи, він часто дивиться донизу, він робить усе, для того, щоб уникнути витрат у зв'язку з жінкою, навіть емоційних, це друге, що одразу ж вирубує на місці".

Елементи тестування (різні провокації) жінка проводить завжди, тобто впродовж усього часу знайомства з будь-яким чоловіком. Ось мій діалог про це з однією жінкою:

"- Будь-якого, навіть сильного, жінка постійно пробує на зуб. Тестує, (провокації, претензії) і намагається підім'яти, якщо він розслабиться. Це інстинкт самки.

- Згодна. Це свого роду перевірка якості - чи дозволить мені чоловік сісти собі на шию. Якщо дозволить - значить, слабак. Якщо не дозволить - "продовжуємо розмову"."

Але для визначеності ми розташували режим тестування в найхарактернішому для нього місці алгоритму "Формули кохання".

Одного разу, гуляючи Парижем, я вирішив уважно придивитися до молодих пар. І ось що я помітив. У переважній більшості молодих "білих" пар, зустрінutih на вулиці, чоловік відіграє підлеглу роль. У меншості - партнерську. У змішаних парах "негр-біла" - чоловік відіграє домінуючу роль. Змішаних пар "негритянка-білий" - не зустрів взагалі. Висновок простий: французьки виховують своїх чоловіків уже настільки слабкішими за себе, що їхній самочинний інстинкт не сприймає їх за повноцінних самців, отже, ані народжувати від них, ані любити їх французьки вже не можуть. А негритянки взагалі їх як самців не сприймають. І річ зовсім не в якихось незвичайних природних сексуальних можливостях негрів, а в тому, що вони значно більше відповідають тому образу сильного самця, який вбудований у жіночий інстинкт, ніж ослаблений "цивілізованим" вихованням білий чоловік. Примативність і ранговий потенціал у негрів вищі. Пару "білий - азіатка" бачив лише один раз, причому видно було, що дівчина відверто знущала над своїм супутником. Що цікаво, у більшості зустрінutih молодих італійських пар юнаки поки що домінують. Можливо - за рахунок залишків впливу католицизму на виховання. Однак, судячи зі статистики розлучень і демографічного спаду, італійки дуже швидко справляються зі своїми чоловіками після утворення стабільної пари. Тобто порівняльне тестування жінками ослаблених матриархатом європейців і вихідців із високопримативних етносів - явно не на користь європейців.

Домашнє завдання:

Проаналізувати у світлі вищевикладеного, з якими біологічними параметрами чоловіка пов'язаний кожен критерій у такому описі тестування:

"Я оцінюю так.

1. Зовнішність: загальне враження, запах, статура, зуби, очі, одяг і взуття.

2. емоції: як до мене ставиться, чи горить вогонь в очах, чи не нав'язується, чи, навпаки, не гальмує.

Якщо пройшов перші два тести, то годиться в коханці"

3.4 Замануха

Вітаю! Тепер ти будеш займатися сексом тільки тоді, коли сама цього захочеш!

Привітання нареченій

Цей режим найбільш характерний для середньорангових і низькорангових самок. Якщо жінка визнала чоловіка придатним до парної взаємодії, але її інстинкт самки не впевнений, що ви є елітним запліднювачем, то вона може виконати ритуальну демонстрацію якихось своїх вигідних якостей. Наприклад, може ніби ненароком переспати з вами, продемонструвавши максимум сексуальності й доставивши вам максимальне задоволення. Або помие посуд. Або допоможе у справах. Або навіть почистить кахельну плитку у вашій ванній. Але не спокушайтеся. Продовження не буде. Вона лише продемонструвала, як вам буде добре, якщо ви її заслужите. І почала виконувати наступний за ритуалом заманухи ритуал втечі. Тепер вона віддалиться від вас, зробить крок назад. Вас не визнано коханим відразу, і вам доведеться виконати ритуал залицання. Тобто пройти через додаткове тестування. Висловлюючись ринковою мовою, вона буде з вами жорстко торгуватися, обмінюючи свої сексуальні послуги на ваші матеріальні. І при цьому спостерігати й оцінювати, як ви поведетеся.

Однак, у разі, якщо інстинкт жінки переконається, що чоловік дуже хороший, то замануха переходить у наступну стадію, "любов", і може тривати досить довго. Аж до стадії інверсії домінування. Ось як описує одна моя знайома тривалу "замануху" і різкий перехід до інверсії домінування у високопримативної жінки:

"Один приятель (інтелігентний москвич) на моїх очах кілька років "кохався" з "дивовижним і милим" створінням - актрисою пекінського ТЮГу. Так він сам мені розповідав, що на ранок після весілля (а до цього кілька років уже жили разом) у ліжку виявилася зовсім інша істота. Навіть зовні змінилася. Потім він щасливо одружився на болгарці і згадував Китай-шлюбний період, як страшний сон."

3.5 Залицання

Чоловік скидається на квітеня, коли залицяється, і на грудень, коли вже одружений.

У.Шекспір

Рис. 22. Ділянка алгоритму вродженого статевого інстинкту жінки: "залицання - кохання".

У дуже багатьох біологічних видів самці змушені якимось чином доводити своє право запліднити самку, демонструючи ознаки своєї життєздатності. Або потрібно відігнати самців-конкурентів від самки. Або захопити й утримувати територію. Або побудувати гніздо. Або продемонструвати свою спритність і витривалість у ритуальному танці. Або все це разом. Досить поглянути навколо, щоб переконатися, що на рішення людської самки про спарювання з самцем усі ці чинники впливають найбезпосереднішим чином. Ми знаємо, що жінка в період виношування і вирощування потомства досить довго залишається нездатною на самостійне існування. Тому перш, ніж завагітніти, вона намагається переконатися, що цей самець не тільки життєздатний, але ще й розташований до її забезпечення.

Отже, залицання є процесом, коли з одного боку жінка детально тестує чоловіка на життєздатність і здатність її годувати. З іншого боку - чоловік ці здібності демонструє.

Наприклад, у ритуальній формі в парних танцях окрім фізичних даних чоловіки демонструють здатність взаємодіяти з жінкою, "вести" її - проявляти відповідальність та ініціативу. У процесі ритуального частування та дарування подарунків, коли чоловік веде жінку до ресторану або дарує їй квіти - готовність годувати жінку та платоспроможність. Створюючи різні ситуації, жінка цілеспрямовано тестує чоловіка. Зіштовхуючи чоловіка з суперником, вона перевіряє бійцівські та охоронні якості чоловіка. Запізнюючись на побачення, кажучи біля стійки бару "пригостіть пані коктейлем", або "мені подобається ця машина, невже я все життя буду їздити на трамваї, мене це так засмучує" тощо, вона перевіряє його реакцію на приниження і маніпуляції з боку жінки, його самостійність мислення. Якщо чоловік повністю йде на поводу і проковтує провокацію, виконує вимоги жінки, він демонструє тим самим свою керованість, схильність підкорятися і попутно платоспроможність. Жінка відведе йому у своєму житті відповідне місце - дійної корови. Доїтиме, але любити і поважати не зможе. Сексу йому або не бачити зовсім, або він отримуватиме строго дозовані порції залежно від оплати. Якщо чоловік обурюватиметься і прочитає жінці лекцію про аморальність побутової проституції, то жінка, хоч і змушена буде його поважати, але закінчить із ним стосунки як із "правильним" і абсолютно некерованим через занадто сильний імунітет до маніпуляцій. Але от якщо чоловік продемонструє психологічну стійкість або навіть поставить жінку на місце, упевнено, але неагресивно та з гумором, обмежившись символічними ритуальними подарунками, то інстинкт самки ідентифікує його як сильного самця із самостійним мисленням, але водночас готового постачати самку й дитинчат, та увімкне кохання. Жіночі капризи також є тестовою провокацією. Чоловік у процесі залицання повинен одночасно продемонструвати і здатність частково підкорятися жінці (виконувати дрібні примхи і забаганки між справою), і надійність (не робити з примх проблему), і стійкість (невимушено відмазуватися від виконання явно неадекватних примх). Наполегливість - також дуже корисна ознака, що демонструє життєздатність і психологічну стійкість. Тому найчастіше чоловік, який наполегливо і наполегливо домагається жінки, врешті-решт її домагається.

Поки чоловік милується ногами жінки і мріє про ніч кохання, вона веде бесіду-тест. Ставлячи навідні запитання, вона поволі вивуджує інформацію про його успішність, достаток, структуру доходів і витрат, характер, ставлення до грошей, жінок, дітей, історію особистого життя і особливо про його психологічно вразливі місця. Усю ту інформацію, яка стане в нагоді для винесення рішення про його придатність як партнера і для подальшого управління чоловіком. Як то кажуть, усе сказане вами буде використано проти вас.

Усе це разом, увесь комплекс тестування, утворює Ритуал залицання. Дотримання Ритуалу говорить жінці, точніше, її самостійному інстинкту, що цей чоловік придатний на роль статевого партнера, і тоді інстинкт вмикає кохання або закоханість. Недотримання ж Ритуалу або відлякає жінку (якщо, наприклад, чоловік надмірно агресивний або занадто явно абсолютно некерований), або перемістить чоловіка на позицію "друга".

Практичні керівництва з залицяння і спокушання жінок, використання їхніх інстинктивних реакцій можна легко знайти в більш-менш систематизованому вигляді в літературі пікаперів і на їхніх сайтах в Інтернеті. Тому не будемо перевантажувати ними нашу книжку.

У збалансованих культурах вибір партнерів і залицяння взяті під контроль релігією і культурною традицією як дуже важливі для репродукції соціуму процеси. Так після визначення пари оголошують заручини і чітко прописують подальший порядок зближення нареченого і нареченої. Порядок дарування, склад і вартість подарунків, протокол зустрічей тощо. Щоб інстинкти і жінки, і чоловіка спрацювали на взаємну позитивну ідентифікацію. А також щоб мінімізувати моральні та матеріальні витрати в разі негативного результату вибору.

У сучасному розбалансованому матриархальному суспільстві і чоловік, і жінка дезорієнтовані, їхні інстинкти збиті, і вони не в змозі біологічно точно виконувати Ритуал залицяння. Жінки або проявляють зайву ініціативу, відлякуючи чоловіків як домінуюча або неадекватна самка. Або, налякані істеричною демагогією феміністок і демонізацією образу чоловіка в ЗМІ, бояться чоловіків і уникають їх. Або, начитавшись сексистської літератури, взагалі ставляться до чоловіків априорі зверхньо як до нижчих примітивних істот і ненавидять їх. У чоловіків же поведінкові навички збиті вихованням. Наприклад, вихований або заляканий істерією феміністок чоловік не проявляє тієї наполегливості та ініціативності, яку інстинктивно так очікує жінка. І все це значно знижує ймовірність утворення пари. Одного разу на російській дискотеці я помітив дівчину з нетиповою для росіянки поведінкою. Я підійшов до неї, ми познайомилися і розговорилися. Вона виявилася голландкою. Дівчина була дуже здивована, що російські юнаки самі підходять до дівчат знайомитися і запрошують їх на танці. На дискотеках у Голландії юнаки, за її словами, безініціативно стоять уздовж стін, і їх "знімають" дівчата. Юнаки бояться звинувачення в сексуальному домаганні та судового переслідування. Тому бояться дівчат і пасивні. Їхній статевий інстинкт блокований інстинктом самозбереження. Не дивно, що корінні європейці вимирають.

Але припустимо все ж таки, що чоловік так чи інакше успішно виконав Ритуал залицяння. Тоді самочинний інстинкт ідентифікував цього чоловіка як генетично перспективного потенційного годувальника і увімкнув у жінки кохання.

Якщо темі пошуку партнера, залицяння і тестування присвячена величезна кількість художньої, наукової та науково-популярної літератури всіх можливих жанрів, а також кінофільмів та інших художніх творів, то на цьому, найцікавішому місці - як відрізало. Ані художніх творів, ані наукових досліджень, ані фільмів, що детально описують кохання і спільне життя чоловіка і жінки, практично немає. Посібники з техніки сексу і порнографія - не беруться до уваги. А спеціальна література, присвячена розв'язанню сімейних криз, непереконалива, оскільки криз стає дедалі більше. Начебто життя закінчується зустріччю партнерів, які люблять одне одного, або весіллям. Ну зрозуміло, не надихає ця тема авторів. Але не нас. Нам - навпаки, ця тема здається найцікавішою. Отже, мій дорогий Читачу, вуляя, як кажуть французи. Розбираємо по гвинтиках і розкладаємо по полицках найбільшу загадку Людства - кохання.

3.6 Кохання

"Чоловік у коханні чесніший і щиріший за жінку."

Моя бабуся

Я - закохана жінка, і я зроблю все, щоб затагнути тебе в свій світ і утримати всередині.

Це право, яке я відстоюю знову і знову.

Barbara Streisand - "Woman In Love"

Я закохана жінка і я зроблю все, щоб затагнути тебе в мій світ і утримати тебе в ньому. Це право, яке я захищаю знову і знову.

Барбара Стрейзен - "Закохана жінка"

Що ж таке кохання? Забудемо для початку всі ахи, охи, пісні та вірші на цю тему. І поставимо запитання дещо інакше. Навіщо взагалі потрібне кохання? Які функції в парі воно виконує? Але ж воно явно навіщось потрібне, крім запліднення, адже просто зачати потомство можна і зовсім без кохання.

А потрібне воно насамперед, щоб об'єднати, прив'язати одне до одного чоловіка і жінку. І перетворити дві окремо взяті, умовно автономні біологічні одиниці на нову, автономну біологічну одиницю, здатну до відтворення. Тобто в результаті має утворитися співтовариство, іменоване парою або сім'єю, де функції чоловіка і жінки мають бути чітко визначені. Насамперед - функція управління цією одиницею, функція влади. Один має домінувати, інший - зайняти підлегле становище. Таким чином, кохання має насамперед врегулювати питання влади, давши деяку фору найдостойнішому. Якщо чоловік життєздатний і сильний, тим паче якщо в нього ввімкнена програма ватажка, то функція управління дістається йому. Якщо він слабкий або втрачає життєздатність - управління одразу ж переходить жінкою. Причому, оскільки жінка фізично слабкіша навіть за слабкого чоловіка, то любов має зробити слабкого чоловіка керованим, а жінці - полегшити управління. Якщо ж чоловік сильний, то цього статися не повинно. Тому різні не тільки любов жінки і любов чоловіка. Різні, також, і любов сильного і любов слабкого чоловіка. У них просто абсолютно різні цілі. Подивимося, як це все відбувається в реальному житті?

CP і HP рівні:

Уявіть знову себе на місці Господа Бога (або Матері Природи, що те саме). Перед вами дві незалежні істоти, які мають розмножитися. Причому, новонароджене дитинча тривалий час безпорадне, тож бажано, щоб самець забезпечував його і самку. Вам потрібно зробити так, щоб вони об'єдналися для цієї спільної мети надовго. Тобто, утворили нову функціональну систему. І в цієї системи має бути центр управління - та істота, яка дурніша і слабша, але ближча до дитинчати. Ви вже вирішили зробити так, що їх тягне одне до одного. Вони психологічно залежні одне від одного, а чоловік прив'язаний сексом сильніше. Якщо на цьому зупинитися, то сильна і розумна істота не дасть керувати собою слабкій і дурній, а братиме все, що їй потрібно, силою. Тобто тепер вам потрібно побудувати адаптаційний процес так, щоб слабка й дурна істота наприкінці цього адаптаційного процесу керувала сильною й розумною. Як ви будете діяти? Напрошується рішення:

1. Істота, якій судилося керувати, має краще пізнати керовану істоту, в той час як керована істота не повинна розуміти ні суті, ні мотивів, ні цілей керованої істоти. Бажано, щоб вона взагалі не здатна була її зрозуміти.

2. Істота, якій судилося керувати, має ставитися до керованої істоти функціонально, як до засобу досягнення своїх цілей, тоді як керована істота має повністю довіряти керованій істоті.

3) Обидва мають бути один в одному зацікавлені, але істота, якій судилося керувати, має спокуситися на прийдешні результати управління, а керована істота не повинна злякатися і втекти.

4. У тому випадку, якщо керована істота настільки сильна і самостійна, що керована не впорається з управлінням, цінні гени цієї некерованої істоти повинні бути розмножені ще сильніше, ніж у тому випадку, якби вона стала керованою. А в тому разі, якщо хтось із цих двох істот нежиттєздатний, нащадків з'явитися не повинно автоматично.

Єдиний засіб це рішення реалізувати - позбавити їх адекватності сприйняття одне одного. Але по-різному. Так і зроблено.

Отже, кохання - це насамперед стан неадекватного сприйняття партнера. У цьому стані і чоловік, і жінка ідеалізують одне одного, замінюють реального потенційного партнера віртуальним ідеальним образом.

Розбираємося далі. Відповідно до поділу функцій у парі, жінці відводиться тилова функція. Тому чоловік ідеалізує жінку саме в цьому напрямку. Він бачить у ній добру, м'яку, чуйну, сексуальну, надійну партнерку, хоч би якою б холодною й ощадливою жадібною стервочкою вона насправді не була. Крім того, щодо цієї жінки він сам стає м'яким, турботливим, йому подобається (а отже, він зникає) виконувати її бажання, робити подарунки тощо. Тобто, любов чоловіка до жінки - це любов-турбота, любов-служіння. І ще це обов'язково любов-пристрасть, бо вона має посилити прив'язку сексом.

BP РІВЕНЬ:

Любов сильного й розумного чоловіка або чоловіка, який просто користується підвищеним попитом у жінок, може бути іншою. Це зовсім інша програма. За часів тваринного стада ця програма вмикалася у ватажка. Ватажок стада не зобов'язаний забезпечувати і залицятися до окремих самок, але повинен якомога ширше поширити свій цінний генофонд і контролювати кожну особину стада незалежно від статі. Тому такий чоловік кохає жінку неглибоко, не втрачаючи адекватності сприйняття, як улюблену іграшку або як кумедну домашню тваринку. Він розуміє, що це звірятко потрібно годувати, що звірятко кусається і гадить, але дивиться на це легко. І звісно, ніколи не передасть звірку функцію управління. Навпаки, такий чоловік буде сам контролювати жінку і маніпулювати нею.

Однак суворої відповідності типу коханки та активного рівня ієрархічної програми чоловіка не спостерігається. Буває, чоловік одну жінку може любити за першим типом, а кількох інших - за другим. Буває також, що явний ватажок ідеалізує якусь жінку і довіряє їй.

Любов жінки - зовсім інша, хоч і називається тим самим словом. Жінка ідеалізує чоловіка інакше. Вона ідеалізує його здібності. Їй здається, що чоловік буде гарним батьком і чоловіком (постачатиме й захищатиме), хоч би яким би запеклим ловеласом і неробою він не був насправді. А ось властивості особистості, характер чоловіка жінка навпаки, бачить дуже чітко. Мало того, що вона його протестувала під час залицяння. Любляча жінка інстинктивно підлаштовує свою психіку до психіки чоловіка, копіює її. Переймає сленг, систему понять, спосіб мислення коханого чоловіка, релігію, переконання, хобі. Самі жінки називають це так: "я розчиняюся в чоловікові". Психологи називають цей метод "віддзеркалення психіки". У такий спосіб жінка досягає відразу двох цілей.

Входить у довіру до чоловіка, розслабляє його, присипляє пильність і водночас намацує його слабкості, вразливі місця, больові точки, страхи, комплекси та інші речі, які знадобляться їй потім під час маніпулювання чоловіком. Якщо любов чоловіка - це пристрасть, турбота, служіння або опіка, то любов жінки - це розвідка боєм і підготовка до захоплення влади. Попросту, інструмент, що допомагає їй втертися в довіру до чоловіка.

Відома актриса Джулія Робертс у фільмі "Наречена-втікачка" досить правдоподібно зіграла роль жінки з гіпертрофією здатності віддзеркалювати чоловіка. Її героїня настільки підлаштовується під чоловіка (копіює його захоплення, харчові пристрасті тощо), що втрачає самоідентифікацію. І схаменувшись уже під час церемонії одруження, тікає.

У режимі стійкого домінування, в яке переводить жінку сучасний матриархат, жінці не потрібне кохання до чоловіка-чоловіка. Чоловіка не потрібно розслабляти, він уже розслаблений і підготовлений до управління всією системою матриархального виховання. Тому жінкам потрібно тільки, щоб чоловіки любили їх. Власне ж кохання вони сприймають як вкрай небажану хворобу, що змушує їх безкоштовно робити те, що можна робити за оплату.

У тих випадках, коли жінка не може здійснити підлаштування психіки, вмикається альтернативна програма, відома як "жіноча жалість". Дуже цікаве явище. Жінка ніколи не пожаліє того, хто гідний жалості - слабкого і нежиттєздатного чоловіка. Але вона обов'язково "пожаліє" буйного бешкетника, який демонструє поведінку первісного агресивного самця.

Я як поранений звір
 Наостанок чудив.
 Вибив вікна і двері
 І балкон упустив.
 .....
 А молода вдова
 Усе змогла пережити.
 Пожаліла мене
 І взяла до себе жити.
 В. Висоцький

Неадекватність поведінки буйного чоловіка інстинктивно приймається жінкою або за поранення, або за вразливе місце в психіці. Обидві обставини в давнину давали шанс самці захопити контроль над самцем. "Жалість" - це, по суті, реакція самки на якоесь слабе місце сильного самця. На те місце, за яке його можна зачепити і поставити в залежність від себе... Можна залікувати пораненому його рани, погладити, продемонструвати, що ти - тил. Це найпряміший шлях зробити так, щоб мисливець, який одужав, повертався і приносив здобич саме цій самці.

Професійні ловеласи будують на цьому класичну технологію спокушання. Створюють образ сильного самця і потім демонструють вразливе місце. Тоді самочний інстинкт реагує:

"Ось сильний самець, а ось готове слабе місце, схопившись за яке, ним можна керувати."

Ось як зобразила це письменниця Анна Кислицина в одному зі своїх творів:

"Спочатку він засліплював вас блиском свого природного артистизму, а потім, чи то випадково, чи то навмисне дозволяв помітити, як знімає маску веселощів і в одну мить стає тихим і зосередженим. Дівоче серце стискалося, бідолашній здавалося, що вона єдина, хто зумів розгледіти цю таємничу метаморфозу, і в душі її інстинктивно народжувався порив: "Можливо, я зможу його втішити?". Я не знаю жодної дівчини, яка не була б із тим чи іншим ступенем одержимості в нього закохана."

Отже, любов CP і HP чоловіка - це принесення себе в жертву і служіння. Кохання BP чоловіка - це турбота й опіка. А кохання жінки - це розвідка боєм і входження в довіру до чоловіка з метою підготовки інверсії домінування.

3.7 Інверсія домінування, домінування і цикли формули кохання

Жив король зі своєю королевою біля самого синього моря. Жили вони та поживали, от тільки дітей у них не було. І каже король королеві:

- Спечи мені, королева, колобок!

- Зовсім охренів, чи що? - відповідає королева. - Що я тобі, кухарка?

- Ех ти, - ображався король, - а я ж тебе простою Попелюшкою взяв, взув-одягнув, у люди вивів...

А казці кінець зовсім не тут. Казка-то в них на другий день після весілля скінчилася...

Казка

Ну, як життя в ролі нареченого?

- Жажливо! Палити не можна, пити не можна, матюкатися не можна!

- Так, справді туга.

- І тужити теж не можна!

Анекдот

Рис. 23. Ділянка алгоритму статевого інстинкту людської самки, що відповідає за проведення інверсії домінування. Строго кажучи, інверсія домінування починається ще в процесі залицяння, коли чоловік починає підготовувати жінку, надавати їй послуги і демонструвати здатність підкорятися. Але при утворенні стійкої пари жінка різко збільшує вплив на чоловіка.

Спусковим механізмом зазвичай є вагітність або народження дитини. Це і зрозуміло. Дитину потрібно забезпечувати, що стимулює проведення інверсії домінування. Однак у наші дні інверсія домінування відбувається найчастіше відразу після весілля. Пов'язано це з тим, що в шлюбі жінка має надто багато юридичних переваг, що й стимулює її їх реалізувати. "До весілля це була одна Ірина, а після весілля - зовсім інша Ірина" - розповідав один мій знайомий, вражений такою зміною поведінки своєї жінки.

А ось як одна жінка описує весь ланцюжок алгоритму свого статевого інстинкту: від залицяння і любові до інверсії домінування:

"І ось ти дивишся на цього чоловіка, і думаєш - ні, це зовсім не те, що тобі потрібно. Але цей чоловік робить так багато зусиль, щоб стати ближче до тебе, він так наполегливо намагається увірватися в твоє життя, його стає так багато. Він вез-де.

Він зустрічає тебе після роботи, чекає десь, проводить, постійно дзвонить, щось говорить або мовчить у слухавку, і ти розумієш, що це він.

І через те, що його так багато, ти навіть боїшся увімкнути телевізор, бо думаєш - ось увімкнеш телевізор, і він там з'явиться.

Але одного разу, сидячи з друзями в кав'ярні, ти раптом подумаєш: от цікаво, а де зараз ця людина, і чому вона сьогодні жодного разу не подзвонила? А потім подумаєш - ой, а чому я про це подумала? І щойно ти про це подумала, через деякий час ти розумієш, що ти взагалі ні про що інше думати не можеш. І весь твій світ, у якому було так багато друзів, усіляких інтересів, звужується до цієї людини. І все! Тобі залишається тільки зробити крок назустріч цій людині, і ти робиш цей крок... І стаєш такою щасливою. І думаєш - а чому я раніше-то не робила цей крок, щоб бути такою щасливою?

Але цей стан триває зовсім не довго. Тому що ти дивишся на цього чоловіка, і раптом бачиш: а він заспокоївся! І він заспокоївся не тому, що він домігся тебе, і ти йому більше не потрібна. Ти йому дуже потрібна. Але він просто заспокоївся, і може далі жити спокійно. Але тебе це не влаштовує. Ти хотіла зовсім не цього. Ти не можеш точно сказати, чого саме ти хотіла, але точно не цього. І ти починаєш влаштовувати провокації - хапати валізу, йти, щоб тебе зупинили, щоб на деякий час повернути те, що було спочатку, щоб повернулася, хоч ненадовго, та гострота і трепет. І тебе зупиняють, повертають...

А потім перестають зупиняти, і ти повертаєшся сама. І все це жахливо, нечесно, але може тривати дуже довго. Дуже довго..."

Звернемо увагу на виділену жирним шрифтом фразу. У перекладі з жіночої мови на чоловічу вона означає, що жінку не влаштовує, що чоловік контролює ситуацію, і її самочинний інстинкт на рівні підсвідомості змушує жінку проводити інверсію домінування. Методи інверсії домінування і самого домінування - психологічні. Провокації та маніпуляції. Мета провокації - вивести чоловіка зі стану рівноваги і в цьому стані домогтися психологічної переваги. Наприклад, найстандартніший жіночий трюк - створення у чоловіка комплексу неповноцінності та комплексу провини. Детально жіночі методи управління чоловіками ми розберемо в окремому розділі. Для цього спершу у чоловіка знижується самооцінка. Жінка, використовуючи який-небудь недолік, "опускає" чоловіка. Наприклад, влаштовує йому сцену з емоційним накачуванням: "ти мало заробляєш, твої друзі домоглися більшого". Потім проводиться наступний типовий прийом: "ти такий-сякий поганий, а я вся така розорана принцеса, загубила заради тебе свою молодість, а ти в цьому винен". А раз винен, то, зрозуміло, маєш спокутувати провину, заслужувати на прощення і реабілітуватися в очах жінки. Тобто забезпечувати жінку послугами і матеріальними благами. Так чоловік потрапляє в психологічний капкан і стає підкаблучником, функціональним додатком жінки. А жінка переходить у

режим домінування. Ну а кохання... ну яке може бути кохання до функціонального придатка, окрім як кохання господині до дійної корови? У наші матріархальні дні, коли жінка має юридичні переваги перед чоловіками, провокації можуть набувати гіпер-трофовано потворних форм. Наприклад, жінка в процесі затіяного нею скандалу може погрожувати розлученням, розподілом майна, відлученням дітей. Вона зовсім не хоче цього, її змушує так чинити її самочинний інстинкт укупі з переконаністю у власній безкарності. Однак, чоловік розуміє це однозначно як зраду, і пара виявляється приреченою. Або жінка все ж таки психологічно ламає чоловіка і перетворює на підкаблучника.

Однак чоловіча спільнота складається далеко не з одних чоловіків-підкаблучників. Є стійкі пари, в яких живе кохання. А є - переконані холостяки, які оточені жіночою увагою подруг, що змінюються час від часу, і радіють життю.

Якщо жінці не вдалося провести інверсію домінування, оскільки чоловік виявився психологічно стійким, у нього не знизилася самооцінка і не з'явився комплекс провини, але водночас він здобутливий і надійний, то кохання не вимикається, і все починається заново. Кохання, перемежоване провокаціями і спробами проведення інверсій домінування. Так може тривати все життя.

На Мал. 24 цей стан позначено як цикл номер 1, "цикл кохання". Жінка ніколи не припиняє зондувати чоловіка на стійкість, і поки він чинить опір, вона його кохає. Тому стан тривалого кохання - це стан нестійкої рівноваги. І тим не менш, це найвигідніший стан пари. І для тих, хто утворює пару чоловіка і жінки, і для їхніх дітей, і для соціуму загалом, для всіх. Тому будь-яка збалансована культура намагається дбайливо провести самочинний інстинкт жінки по всьому ланцюжку зближення, вивести його в режим любові й утримати на ньому все життя, оберігаючи від скочування в режим домінування. Методи культурної корекції міжстатевих стосунків ми розібрали вище.

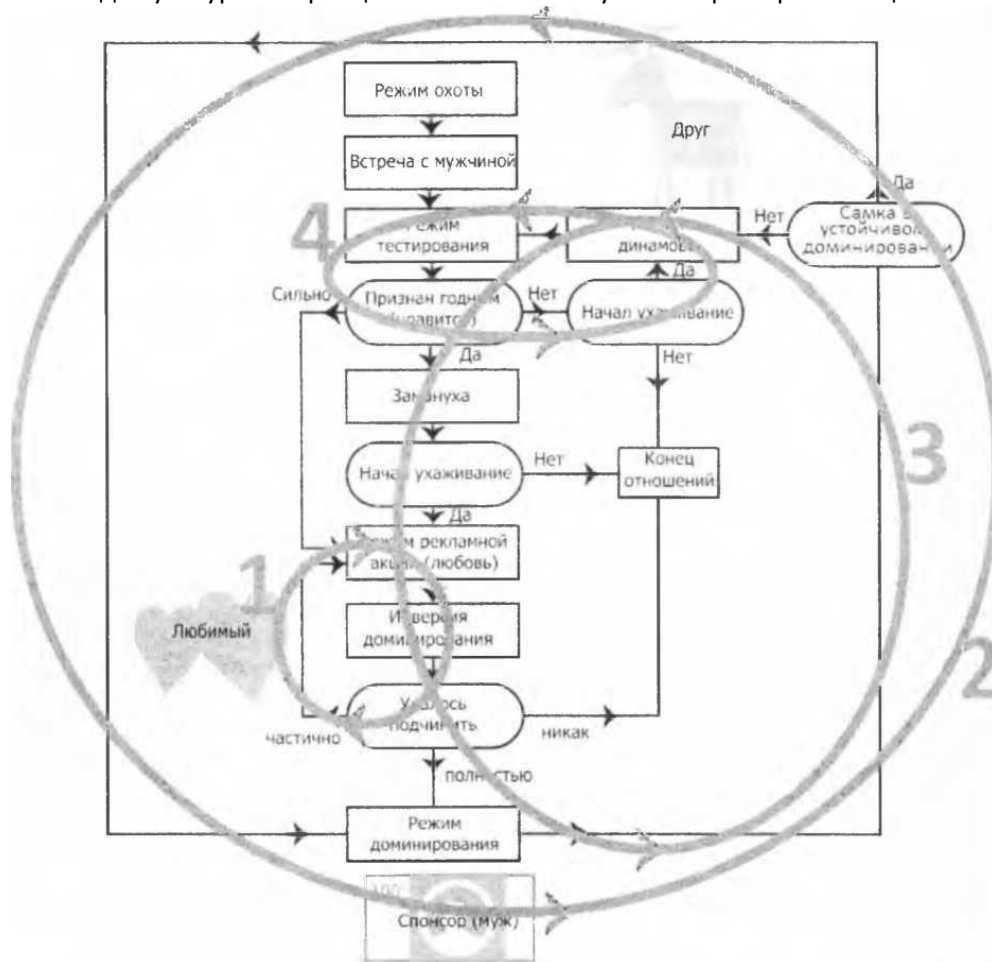

Рис. 24. Цикли алгоритму статевого інстинкту (прошивки) людської самки, що визначають її взаємодію з високоранговими (1), середньоранговими (2, 3) і низькоранговими (4) самцями.

Що вищий ранг самки, то більше вона схильна зациклюватися за циклом кохання і будувати стосунки з самцем у стилі співпраці та альтруїзму. Щира висока любов - це привілей високорангових самок. Усім іншим самкам, які опустилися на нижні рівні ієрархії, це жіноче щастя вже недоступне в принципі. Попросту, щоб кохати і бути щасливою, жінці потрібно бути або молодою, або зберегти "молодість у душі" - не перемикаючи свої інстинкти на низинні цикли.

Ми бачили в розділі "КОХАННЯ", як інстинкт вмикає кохання. Тепер подивимося, як він її вимикає. У повній відповідності з логікою біологічної доцільності, кохання вимикається, коли мету, з якою його увімкнули, вже досягнуто. Або коли цілком очевидно, що ця мета недосяжна. Метою увімкнення кохання є захоплення влади над чоловіком. Отже, вимикає кохання демонстрація чоловіком його залежності від жінки. Це може бути занадто

дорогий подарунок, освідчення в коханні, самоприниження чоловіка перед жінкою тощо. У професійних ловеласів є гуманна технологія, за допомогою якої вони позбавляються від обридливих їм жінок. Чоловік валяється у жінки в ногах і у вкрай приниженої манері благає її про що-небудь. І жінка миттєво втрачає до цього чоловіка інтерес. Демонстрація самцем низького рангу відключає і кохання високорангової самки, і закоханість (слабкішу і менш альтруїстичну любов) середньорангової.

Другий випадок відключення любові - коли чоловік настільки сильний і психологічно стійкий, що в принципі некерований, і всі спроби жінки намацати його вразливі місця не дали результату. Такий випадок із біологічною точністю зображений, наприклад, у кінофільмі "9.5 тижнів". Чоловік і симпатичний, і багатий, і розумний, і гарно доглядає, і любить жінку, і навіть готовий її забезпечувати. Проблема в тому, що його мислення занадто самостійне, і тому він абсолютно некерований. І жінка рве з ним стосунки. Зауважимо, до речі, що в первісному, позбавленому контрацептивів світі, 9.5 тижнів - термін достатній, щоб самка мінімум двічі завагітніла від такого генетично перспективного самця. А отже, в первісному світі вона терміново була б змушена шукати низькорангового самця або кількох для забезпечення себе і дитинчати. Тому, щойно кохання вимикається, жінка часто автоматично переходить у стійкий режим домінування через режим пошуку, за "циклом стерви". Цей тип вимкнення любові характерний для середньорангових самок. До речі, у вищезазваному фільмі чітко показано, що героїня саме стерва - середньорангова жінка розлучена.

Відключення любові після підпорядкування чоловіка не обов'язково тягне за собою кінець стосунків. Керований і платоспроможний чоловік стає чоловіком-підкаблучником або спонсором, а то й просто "другом", а жінка переходить у режим домінування. Якщо це дружина в пострепродуктивному старечому режимі (який сьогодні часто-густо вмикається в молодих жінок завдяки матріархальному вихованню), то вона зациклиться на цьому домінуванні, "цикл дружини", номер 2 на Рис. 24. Якщо ж це середньорангова або низькорангова жінка, не схильна ні до оскаженілого домінування, ні до утворення стабільної пари, то її зациклить на іграх із чоловіком у провокації, маніпуляції й торгівлю сексом та через зміну партнерів і полювання на нових чоловіків, "цикл стерви", номер 3 на Мал. 24. Якщо чоловік жінці не подобається, то стосунки з ним замкнуться за циклом 4, "френдзона". Часто жінка паралельно перебуває в різних режимах стосовно різних чоловіків.

Із чоловіком вона домінує, але водночас із коханим вона - у режимі заманухи і в режимі динамово з "друзями" з лави запасних.

У сучасному світі кохання може відключитися просто тому, що жінка почала приймати гормональні препарати. Наприклад, контрацептиви. Змінився гормональний фон - розлюбила чоловіка. Таке буває часто-густо. Адже кохання на фізіологічному рівні - це просто гормональний процес. До речі, жінки це знають. Тому якщо ваша жінка зібралася приймати пігулки - вам час задуматися. Чи то вона не в курсі, чи то їй просто втратити нічого - не любить вона вас.

У тому разі, якщо чоловік явно слабкий або якщо жінка перебуває в режимі стійкого домінування, то режим любові не вмикається зовсім. Тоді інстинкт жінки спрацює повз режим любові по обхідному ланцюжку. Така відсутність здатності навіть закохуватися особливо характерна для низькорангових пострепродуктивних (старих) самок, а також молодих самок, у яких передчасно ввімкнувся інстинкт низькорангової, що за матріархату аж ніяк не рідкість. Ось як описують цей перехід від режиму рекламної акції до режиму домінування, минаючи режим любові, самі матріархальні жінки:

"Підкупувувати... швидкий і найпростіший варіант...)))) Підкупувувати можна різними речами...тоді мої колишні...многих було куплено...))))моїм удаваним гарним ставленням до них... удаваною покірністю, лестощами (адже лестити - це загалом сказати людині, все те, що вона думає сама про себе), безсріббрінністю та ін.....Потім тихо закручуєш гайки..."

До речі, зверніть увагу на цю цитату і подумайте, наскільки непросто відрізнити щиру, готову на партнерство з чоловіком жінку від розважливої стерви, яка лише грає роль хорошої жінки.

Усе це не може не впливати на сексуальну привабливість. Біологічно стійке домінування - це типовий режим старих жінок. Що старша жінка, то стійкіше її домінування. Тому домінантна жінка, навіть молода і красива - втрачає сексуальну привабливість для високорангових чоловіків. Самцівський інстинкт адекватного чоловіка може сприймати її як стару, таку, що вийшла з репродуктивного віку або неадекватну. Отже, як непридатну для утворення пари. Якщо жінка не красива, та ще й перебуває в режимі домінування, то в неї практично немає шансів. Такий жінці нічого не залишається, як ставати лесбійкою або озлобленою на чоловіків феміністкою. Або задовольнятися дуже слабким чоловіком, у якого немає вибору. Так утворюються "дивні" пари: стара тітка плюс молоденький недосвідчений юнак. Може бути і зворотна ситуація. Мені особисто знайомі дві жінки, які до старості так і не увійшли в режим домінування. Ба більше, маючи шарм і перебуваючи в стійкому "молодіжному" режимі рекламної акції, вони за рахунок цього сексуально привабливі для чоловіків значно молодших, ніж вони самі. Домінування візуально старить жінок.

Низькопримативному чоловікові з невисоким первісним рангом також вельми важко знайти партнерку серед стійко домінуючих жінок. Розум сприйматиме їх як небезпечних, а інстинкт - як старих і хворих. У будь-якому разі - непридатних для утворення пари. Тож зростає ймовірність, що або він залишиться сам, або шукатиме партнерку

серед зовсім молодих особин протилежної статі, або навіть переорієнтується на гомосексуальні зв'язки за відсутності здорової огиди.

І на закінчення розберемо як приклад якусь побутову ситуацію. Одна жінка описує у своєму щоденнику такий випадок (авторський текст збережено):

"Б-ть... у мене просто немає слів... приходжу зранку на роботу не в найкращому настрої і тут починається...

коротше, є в нас один товариш із начальства, який до мене давно клеїться... то додому підвезе на машині, то ще чого... КПК свій віддає покористуватися, типу не потрібен йому... ну просто добра фея куди діватися....

так ось, ця фея в п'ятницю запропонувала мені сходити в кіно, а оскільки у мене вечір був вільний, то я погодилася.

Сьогодні я вже практично забула про цей неприємний інцидент, і тут до мене ломляться в аську із звинуваченнями, чому я себе так неадекватно повела і тд і тп... хіба він мене не цікавить як чоловік??? ну я ввічливо йому пояснила, що чоловік у мене вже є, і інші якось не дуже цікавлять....

тут добра фея кудись одразу випарувалася і пішло-поїхало... якого хріна я, питається, приймала його знаки уваги, якщо він мене не цікавить? якого хріна я погодилася з ним піти в кіно і більярд??? і якого хріна, якщо в мене є мужик, я сиджу без ді-нерг???? Б-ть... виявляється, у кіно водити просто так у нас уже не прийнято... ну я розумію, дехто вважає, що типу хто дівчину вечеряє, той її і танцює, але ж мене навіть не нагодували...

у підсумку мені було висловлено наступне:

"Усім чоловікам потрібно від жінок одного й того самого і всім жінкам це однозначно зрозуміло. Тільки і ті й інші якийсь час грають у гру. Ніхто ніколи не говорить такі речі прямо. Тому не треба прикидатися, що ти нічого не розумієш - тобі не 17 років"

а ще до купи він додав, що теж невільний і нав'язуватися мені не збирається, на що я відповіла, що якби знала, що він невільний, то навіть у кіно б із ним не пішла...

я хренію дорога редакція... виявляється, якщо я сходила з мужиком у кіно або він мене підвіз до дому, то я йому вже винна??

або ж все-таки я неправа і треба було йому дати?"

Тепер подивимося, яким режимом алгоритму Формули відповідає цей випадок. Ми бачимо в цьому прикладі, що високопримативна (на це вказує її емоційність) жінка, підім'явши того чоловіка, який у неї вже є, перейшла в режим сексуального полювання і приймає залицяння іншого чоловіка. Однак вона перебуває в режимі стійкого домінування, бо вихована в сучасному матріархальному суспільстві. Та й чоловік не дотримується Ритуалу залицяння, від початку поводячись як "друг". Тому її самоочний інстинкт переводить її в режим "динамово" і до розриву стосунків. Чоловік вважає для себе принизливим ставлення до себе як до низькорангового і заявляє про це. Попутно заявляє про свою сексуальну затребуваність у іншої жінки. Як доказ свого високого рангу. Жінка майже не сумнівається, чи правильно вона ідентифікувала його як низькорангового, але бажає отримати від читачів свого щоденника підтвердження правильності того, що продинаміла чоловіка.

3.8 Жіночі зради

Сука не захоче - кобель не вскочить.

Народна мудрість

Провівши успішно інверсію домінування, самка стає де-факто вищою за самця в сімейній ієрархії. Принаймні, їй так здається. Так спрацьовує її програма. А спрацьовувати вона може на різні формальні маркери. На зайву турботу. На схильність чоловіка до маніпулювання. На терплячість, такт, м'якість, безконфліктність. На дарування значних подарунків. На надання жінці значних ресурсів або просто права розпоряджатися сімейним бюджетом. Тобто на все те, чого навчають синів у дитинстві їхні матері (домінантні самки) та матріархальна пропаганда, готуючи їх до сімейного життя. Тоді жінка втрачає до чоловіка повагу, тобто визнання його високого статусу в ієрархії, і автоматично минає її любов. Секс стає млявим і рідкісним. Самка свідомо чи підсвідомо починає шукати сильного самця. І рано чи пізно знаходить.

Винен у цьому буде, зрозуміло, чоловік. Йому скажуть: "тому, що не приділяв уваги" або тому, що "задовбав" цією увагою. Усім іншим скажуть, що він "пив, бив, зраджував, не дбав, не заробляв, імпотент, сексуальний маніяк тощо".

Загрозу зради на ранній стадії можна ідентифікувати за першими ознаками неповаги, зневажливого ставлення до чоловіка. Можна вжити превентивних заходів, поставивши жінку на місце. Але при цьому слід подумати, як забезпечити ресурси на випадок розриву і розлучення.

Якщо жінка сидить на сайті знайомств, ховає від чоловіка листування в аську, замикається в туалеті зі стільниковим телефоном, купує сексуальну білизну, яку не одягає вдома, то зрада вже сталася. Навіть якщо з якоїсь причини вона ще не переспала з новим чоловіком, то вона зрадила у своєму серці, а це вже незворотно.

Жінка здатна зрадити навіть коханого чоловіка, якщо в неї спрацює тваринна програма "швидкого спарювання". Така зрада відбувається несподівано для самої жінки, спонтанно. Просто підвернувся гарненький нахабний самець і трахнув її.

Якщо зрада сталася, то пара приречена. Остаточний розрив - це лише питання часу. Процес уже незворотній. Ну або як варіант, пара перетворюється на гуртожиток чужих людей, які ненавидять одне одного. Тому благи жінку одуматися або з'ясовувати стосунки з нею або з її новим чоловіком - абсолютно безглуздо. Півнячі бої тільки підвищать зарозумілість самки. А чоловік, який благає одуматися, викличе лише гидливе презирство - нормальну реакцію самки на низькорангового самця. Тому кажуть, що жінка не прощає чоловіка, який пробачив їй зраду. Прощення зради вона розцінює тільки як дозвіл зраджувати.

Різниця між чоловічою і жіночою зрадою в тому, що "чоловік зраджує членом, а жінка зраджує серцем". Тобто зрада чоловіка це всього лише статевий акт з іншою самкою. А зрада жінки - це зрада свого ватажка. Тому в традиційних культурах до чоловічих і жіночих зрад ставлення різне. І покарання за жіночу зраду значно суворіші.

У сучасному світі, де традиційна мораль практично знищена, вже на стадії знайомства з більшістю жінок ми бачимо демонстрацію неповаги до чоловіків. Дівчаток з дитинства виховують як середньорангових домінуючих самок. Відповідно і зради мають масовий характер. Тому сьогодні не можна ставитися до союзу з жінкою всерйоз, як до довічного. Занадто багато чинників провокує її на зраду і зраду. І жодних гарантій, що її не переклинить будь-якої миті - не існує. Навіть якщо сьогодні у вас є жінка, якій можна довіряти, то завтра все може змінитися. У зв'язку з цим розумні чоловіки тримають свої основні ресурси поза досяжністю для самок.

Покажемо тепер наочно, чому зрада дружини не прощається. Розберемо для цього, що відбувається в голові в дружини, якщо чоловік прощає їй зраду і намагається зберегти сім'ю. Ось як одна чесна жінка описує це на "антибабському форумі" чоловікові, якого зрадила дружина:

"Автор написав, що дружина попросила якийсь тайм аут, у неї в голові розбрат і взагалі так просто не викинути.

Форумчани написали, що це буде ворог.

Що станеться між цими двома пунктами не написали. А буде те, що дружина не зможе емоційно відпустити свого Васька. У неї провина перед ним, адже це саме її чоловік начистив йому рило. Та й узагалі, незавершений гештальт - поговорити не дали, пояснити й вибачитися не дали, відірвали, як теля від циці, і все. Вона мучиться і мучитися буде ще довго.

Вася якщо боягуз, то буде бігати від неї й уникати її. Він повною мірою усвідомив, що своїми по*ушками він несе загрозу і своїй родині. В особі автора. Адже як боягузливий васік він скоріше за все думає, що найкращою помстою йому буде настукати на нього його дружині.

Він тікає, вона не може з ним зустрітися. Накал не падає. А то навіть у моменти гормональних пмс і зростає. Хто в цьому винен і хто створив цю ситуацію? Хто козел? -Звичайно чоловік!!!

Ось тут автор і отримує ворога, про якого пишуть форумчани.

І це буде не звичайний відкритий ворог, який на*уй послав при всьому колективі і зуби ослабив. Це буде тихий, підко-вірний, домашній, підготований ворог, який підсікатиме будь-які дрібниці, будь-які промахи, тихо ненавидітиме і шипітиме за можливості. І ні про яке відновлення стосунків мови бути не може. Спочатку її почуття провини поглине, але автор, мабуть, погано уявляє, яка емоційна буря ховається зараз у неї в грудях. Він бачить лише зовнішнє, поверхнєвість, що вона йому показує - посмішку і підлесливість, ах ти мій герой, мій лицар, від чужої піськи мене врятував, не дав у живое тикати, який молодець, на тобі цукорку (с). Насправді, любові немає, а та єдина радість і віддушину була відібрана. Ким? Козлом чоловіком.

Слухайте автор, поради форумчан. І не тому, що вони вам рекомендують послати все під три чорти, тому що ви маєте підкоритися і типу послухати поради інтернетчиків. А тому що сказане ними - пройдений багатьма етап. Схаваний і апробований, де зрозуміло стало хто де насрав і хто чого вартий.

Сім'ї у вас немає. У вас є лише злий бабел, який нібито чекає на ваше повернення додому, а на ділі, можливо, ненавидить навіть те, як ви жуєте або пердите, або як ви пихкаєте або сопите під час сексу. Не любить вас, і все тут. Інакше не злила б ваш шлюб і особисто вас так легко.

Зрештою, слабенька її шльондра психіка не витримає такого напруження і настане останній самий фінальний пи*дець. Вона скаже, а хто ж винен у тому, що я загуляла? Хто не приділяв мені уваги? Хто дивився на мене як на меблі і на тум-бочку, як на затишний борщ із пампушками? Звичайно ж козел чоловік. Штовхнув буквально. І ніколи своєї зради особисто вам не пробачить. Тому що така жіноча психіка. Та й узагалі психіка багатьох ослаблених головами - невміння визнати свою провину, перекидання з хворого на здорового, буває ж таке, автор?

Ви хоча б знайте, до чого готуватися. Хоч активи постарайтеся вивести. Вам же щиро намагаються допомогти, хоча б скажіть людям спасибі."

Отже. Уроджений статевий інстинкт людської самки являє собою алгоритм поведінки, що містить кілька типових режимів і три основні алгоритми-цикли для управління взаємодією самки з самцями в умовах первісного племені:

1. Цикл, призначений для взаємодії з високоранговим самцем.
2. Цикл, призначений для взаємодії із середньоранговим самцем.
3. Цикл, призначений для взаємодії з низькоранговим самцем.

Вроджений статевий інстинкт людського самця компліментарний інстинкту самки. Ватажок орієнтований на взаємодію з ВР самками. СР і НР самці - з СР і НР самками.

Культура збалансованого соціуму усуває невідповідність первісних критеріїв інстинктивної оцінки самця самкою цивілізованими критеріями, тим самим спрямовуючи інстинкт на роботу за циклом 1 взаємодії з високоранговим самцем.

У розбалансованому соціумі ця невідповідність не усувається і заганяє інстинкт на роботу за циклами 2 і 3 (біологічна основа сексуального ринку), а також у режим стійкого домінування, характерний для старих самок (біологічна основа матріархату).

Усе це неминуче призводить до різного роду збоїв статевого інстинкту та інстинкту розмноження, демографічного спаду та інших глобальних проблем у масштабі соціуму.

Домашнє завдання:

Переглянути відомі фільми "Красуня" і "9.5 тижнів". Простежити, як актриси у своїй грі промальовують роботу алгоритму "формули кохання". Виділити елементи сексуального полювання, тестування, заманухи та спроби інверсії домінування. Переглянути фільм "Невірна" з Річардом Гіром, виділити складові обох різновидів жіночих зрад у сюжеті фільму.

ГЛАВА 4. Чоловік при матріархаті

Усі чоловіки слабкі, а слабкіші за всіх - джентльмени.

Маргарет Тетчер

4.1 Чоловік і його світ. Інверсія світу чоловіка при матріархаті

- Сергійко то знову запив.

- Баби в нього хорошої немає, от і п'є.

Розмова з одним селянином

Описати самок, не описавши самців - неможливо. Це - дві залежні одна від одної частини одного цілого. Тому присвяtimo цей розділ чоловікам.

Хоч як дивно, жінки дуже слабо уявляють собі чоловіка і його світ. Різноманітність ілюзій, які жінки плекають щодо чоловіків, дуже велика. Зберігаючи авторські орфографію і пунктуацію, процитуємо записи зі щоденників різних жінок. Можна зустріти весь спектр жіночих думок від відверто ворожої:

"Взагалі хочу сказати, що чоловіки здебільшого егоїстичні байдужі скоти і козли! вони не виправдали історичної довіри! Ось, наприклад, більшість із них вбивається за футбол, тим самим іноді міняючи його на дівчину! та навіть не сам футбол, а просто тупо просиджуючи перед телевізором! Любиш футбол, блін-люби його на полі, а не біля ящика!!!! Чоловіки свині звичайно! одні більше інші менше! але що тут поробиш! це їхня природа! ми, жінки, як набагато досконаліший вид, повинні проявляти до них поблажливості! Можливо, необхідно влаштувати спеціальні розплідники для чоловіків, табори з перевиховання або щось таке)) А може бути, всіх убити, народити нових і ретельно виховати))!"

Насправді це класно, що мужики такі тупі, вперті, одноманітні й стереотипні! Таким чином нам простіше маніпулювати-лірувати, отримувати все, що хочемо, а потім викидати як використаний лимон! може мужики і козли! але тим не менш прекрасно дояться!) ми вас мали хлопчики і мати будемо!"

Жінки повинні керувати світом!!!!!!!!!!!!!"

Відверто споживацького:

"Бля! Яка я зла!!! Моє ЧУДОВище зовсім втратило совість. Він прекрасно знає, що завтра няні платити зарплату за місяць, і що в мене зламалася машина, за ремонт якої мені завтра потрібно платити, і ще ці запчастини (ось у такі моменти я розумію, на скільки це дорого мати німецьку машину, а японські ж ще дорожчі...), та й за інет я вже кілька місяців не платила, а ще ту чорненьку сукню, яку я просто ХОЧУ!!! А вона зникла! ви уявляєте?! Ну тобто він просто не хоче зі мною розмовляти..."

- Я зайнятий! Передзвоню через 15 хвилин! Я все пам'ятаю! Все буде! і кладе слухавку! І так протягом усього дня! Ось він гадина!!!

У мене звичайно є якісь свої гроші, але я хотіла на них поїхати відпочивати пізніше... А я сама не працюю зараз, і якщо витрачу, то вони до мене вже не повернуться... А може плюнути на все, піти завтра і купити собі новий ноутбук... давно збираюся..."

І до доброзичливого:

"Чоловіки... Вони зовсім інші... Від їхнього тіла навіть у вогку погоду виходить тепло, вони сидять, розсунувши ноги, вони по-іншому пахнуть... Вони пісяють стоячи! Їхні руки міцні й надійні, долоні великі й сильні, навіть подушечки на пальцях інші, в їхніх обіймах затишно й тепло. Вони рубають дрова, розводять вогонь, вони дивляться футбол, розбирають мотори. Вони пишуть ніжні вірші, створюють геніальну музику, вони просувають уперед цивілізацію. У них інший тембр голосу, у них волосся росте по всьому тілу, у них очі, губи, брови і вилиці зовсім інші... Їхнє тіло зовсім інакше скроєне, їхній одяг зовсім інший, вони не носять 42-44... Вони безхитрі, вони прямолінійні, вони прості. Їхня дружба - це справжня дружба, вони не плетуть підступів у боротьбі за жінку, вони вміють домовлятися. Вони зовсім не такі, як ми... Вони наша опора, наше доповнення, наша загублена половинка..."

Або:

"Річ у тім, що в них - теплі долоні, а в нас - холодні пальчики. Вони сильні й можуть підняти нас. Одного разу вони обов'язково зрозуміють (хоча б на хвилину), що краще за нас - немає. У них є принципи. Іноді вони микють посуд. Вони нас вищі за нас і можуть дістати книжку з верхньої полиці. Вони віддають нам свої найкльовіші майки. Коли вони кажуть: "Я тебе люблю", здається, що так і є. Вони вміють інстальювати Windows. Вони знають і навіть можуть пояснити, що коли людина одна, вона - людина. Вони прощають нам наш фемінізм, хоча ми, зауваж, їм узагалі нічого не прощаємо. Вони цілують нас у лоб, коли не можуть залишитися. Вони думають, що є речі, які ми ніколи не зрозуміємо, і тільки тому ми все розуміємо. Вони кладуть руки нам на коліна. Вони з маніакальною наполегливістю бажають платити за нашу каву, хоча й самі вже давно не розуміють, чому. У них з очей течуть сльози, тільки коли дме сильний вітер. Вони хочуть мати наші фотографії. Вони пам'ятають про нас зовсім не те, що ми - про себе. Вони мовчать, коли ми говоримо дурниці. Хоча, коли ми говоримо що-небудь розумне, вони теж мовчать. Вони краще за нас знають: можливо, через сто років, може, з якихось інших планет, але вони подзвонять. Вони підуть на війну, якщо

буде війна. Вони роблять вигляд, що їх не дістало свято 8 березня. Вони можуть змінити наше життя. Вони ніколи так і не навчаться толком розстібати ліфчики. Вони думають не тільки про кохання. У глибині душі вони вміють пришивати гудзики. Вони запросто можуть зізнатися собі в тому, що мета у них у житті одна - спати з нами. Вони витягують нас із чужих гостей, відвозять додому і накривають ковдрою. Вони просто іноді накривають нас ковдрою. Вони люблять наші голоси. Їм неважливо, що ми говоримо. Вони завжди проводжають нас в аеропорт, але не завжди зустрічають. Вони купують нам сигарети і сукні. Вони думають, що наші сумки бувають важкими, тільки коли вони поруч. Вони не хочуть бути схожими на нас, а ми на них - хочемо. Вони дивляться, коли ми кажемо: "Подивися". Вони мовчать, коли ми кричимо. Вони не хочуть нас ламати, а ми їх - хочемо. Коли ми думаємо про наше минуле життя, ми думаємо про них. Їх можна порахувати. Вони вміють битися. Вони рахують швидше за нас. Вони дають свої прізвища нашим дітям. Вони роблять речі, якими ми пишаємося. Вони їздять із нами відпочивати. Вони смішні:))"

Іноді жінкам не чужі й щасливі прозріння:

"Дивно, але Дамка (сайт знайомств в Інтернеті, прим. авт.) подарувала новий погляд на чоловіків. Виявляється, на цій планеті так багато яскравих, талановитих, дотепних, дотепних, тонко відчувуючих, наділених відмінним смаком і почуттям гумору представників сильної статі. ЦЕ ТАК ЗДОРОВО! ЦЕ ТАК НАДОХНЮЄ!!! причому я маю на увазі не тільки тих чудових людей, які спілкуються зі мною, а взагалі!!!"

Однак, проаналізувавши та статистично опрацювавши погляди багатьох жінок, ми маємо певний дивний образ, що засів у більшості прекрасних головок. Ось він:

Чоловік призначений для того, щоб обслуговувати жінок і задовольняти їхні бажання.

Чоловік дурніший за жінку.

Чоловік емоційно примітивніший за жінку.

Чоловік не має почуття власної гідності, йому подобається, коли його принижують.

Чоловікові подобається, коли ним керують.

Чоловік не здатний самостійно вирішувати побутові проблеми.

Чоловікові від жінки потрібен тільки секс.

Чоловіки або козли і негідники, але з ними добре займатися сексом, або не чоловіки зовсім, але їх вигідно "доїти" і використовувати.

Чоловікам подобаються великі цицьки.

Чоловіки люблять пиво і футбол, (горілку і побитися)

Чоловіки займаються всілякими дурницями (типу риболовлі, полювання, навіщось затримуються на роботі і в гаражі) замість того, щоб догоджати жінці.

Чоловік - це ще одна дитина в будинку.

Якщо узагальнити всю цю химерну маячню, яка сформувалася у жінок унаслідок контактів з професійними ловеласами, що атакують їх, та закоханими до неадекватності пай-хлопчиками, то чоловік із погляду жінки - груба тупа тварина. Щось середнє між березневим котом і дійною коровою.

Чоловіки ж зовсім не замислюються, хто вони такі, вважаючи за краще займатися більш цікавими їм справами. Розвіємо ж цей дивний прикрий туман невідомості навколо чоловіків. Розберемося, що ж таке чоловік.

Біологічно визначене місце чоловіка в цьому світі - місце самця, творця, мисливця і воїна. У природному середовищі існування він захищає і забезпечує здобиччю жінку і потомство, вигадує технології, винаходить і виготовляє зброю, знаряддя праці, будує житло, бореться за становище в племені і претендує на право продовжити свій рід. Природно, це закріплено мільйонами років еволюції в її інстинктах, і вона інстинктивно посідає в житті саме це місце - на кордоні соціуму і ворожого навколишнього світу. Де ця межа проходить у складному сучасному світі, кожен вирішує для себе індивідуально. Для одного - це вершина Евересту, на яку він намагається залізти без кисню, для іншого - ринок кондитерських виробів, на який він просуває новий сорт печива, для третього - процес написання комп'ютерних програм.

Таким чином, у наш час чоловікам у повній відповідності до їхньої природи, до устрою їхнього світу, насамперед потрібна їхня СПРАВА, їхній фронт боротьби із зовнішнім середовищем. У цій СПРАВІ реалізується їхній стародавній інстинкт творця, мисливця і воїна, який емоційно проявляє себе в мисливському, змагальному, творчому, діловому або ігровому азарті, що його чоловік відчуває в процесі своїх занять та в задоволенні від їхніх позитивних результатів. Якщо цей інстинкт задовольняється його роботою або бізнесом, чоловік захоплений і зазвичай досягає серйозного успіху. Причому в цього інстинкту дві частини, які дають чоловікові дві мотивації до дії. Одна частина, інстинкт мисливця, проявляється як азарт, захопленість своєю справою, справа приносить задоволення сама по собі, важливий сам процес. Письменник може писати і "в стіл", учений може досліджувати жука гнойовика просто для себе, "тому що йому цікаво", не публікуючись. Інша частина, ієрархічний соціальний інстинкт, орієнтує на досягнення результату, проявляється як амбіції і потреба демонструвати свої досягнення оточуючим, щоб піднятися в їхніх очах, підвищити своє становище в ієрархічній структурі суспільства. Письменник під дією цього інстинкту публікується і мріє прославитися, а вчений мріє про Нобелівську премію. Якщо робота не задовольняє повністю цей інстинкт, то він шукає вихід у вигляді хобі (полювання, риболовля, колекціонування). Наприклад, в одного знайомого його успішний бізнес задовольняє ієрархічну складову інстинкту, а колекціонування монет - мисливську.

І зрозуміло, мисливцеві або воїну потрібне безпечне місце, де можна розслабитися, відпочити від війни, залікувати рани. Тому чоловікові-чоловікові потрібен ТИЛ. Надійне лігво, печера, а також вірна, надійна подруга, з якою не потрібно воювати, і якій навпаки, можна довіряти. Тоді чоловік щасливий.

Чоловік без СПРАВИ - загублений і нікчемний. У його житті немає сенсу. Дехто своєю СПРАВОЮ зробив полювання на самок. За ними недалеко жінки і судять про всіх чоловіків узагалі, бо стикаються найчастіше саме з ними. Деяким чоловікам жінки як СПРАВУ нав'язують догодження і забезпечення себе коханої, але нескінченно це не триває, оскільки запас матеріальних і моральних ресурсів чоловіка скінченний. Простіше кажучи, якщо замість того, щоб займатися СПРАВОЮ, всі гроші і час витратити на жінку, то гроші незабаром закінчуються, а жінка йде до більш притомного або багатого чоловіка.

Чоловік без печери, де він міг би зализати рани і перевести дух, схильний до перевтоми, стресу і негативного впливу навколишнього середовища. Тому він довго не живе. У давнину його з'їдав хижак, або він гинув від холоду. Навіть покарання таке практикувалося - вигнання з племені. Та сама смертна кара по суті. Тепер же, поневіряючись по гуртожитках або бомжуючи, не маючи власного житла, чоловік ризикує або втратити здоров'я, або спитися, або постраждати в бійці й різанині. Тобто це та сама смерть, тільки з подовженою агонією.

Чоловік без партнерки жити може, але страждає від комплексу неповноцінності, що формується як ієрархічним і статевим інстинктами, так і підігривається жіночим співтовариством, яке не зацікавлене в існуванні ні безхазяйного джерела ресурсів, ні прикладу для чоловіків, що перебувають у їхній власності. Він відчуває себе самотнім і нікому не потрібним.

Чоловік із неповноцінною партнеркою (з якою доводиться постійно воювати і з'ясовувати стосунки), який не отримує відпочинку і розслаблення в лігві, - також довго не живе. Найчастіше його валить інфаркт, інсульт або інша хвороба через нервову перенапруженість та перевтому, як-от виразка шлунка та зниження імунітету.

Чоловік розрахований на функціонування у двох активних режимах. Або в одиночному режимі, коли він знає, що в нього немає ТИЛУ. Тоді він середньоранговий мисливець у пошуках ресурсів і тилу. Або в парному режимі, коли в нього вже є ТИЛ (його жінка з його дітьми). Він може бути середньоранговим самцем постачальником за домінуючої самки. А може бути ватажком своєї сім'ї, утвореної з високоранговою самкою, яка його любить. У цих трьох випадках він перебуває в розрахунковому номінальному режимі, і його ефективність - максимальна. Якщо домінуюча жінка перевищує больовий поріг середньорангового чоловіка у своєму домінуванні, то в чоловіка зникає відчуття ТИЛУ, і він може перейти у стан війни з жінкою або апатії. Зрозуміло, на шкоду війні з навколишнім середовищем. Якщо він сильний (ватажок), то він упевнений, що знайде більш адекватну жінку. І щоб не воювати на два фронти, чоловік легко переходить в одиночний режим існування "ватажок без зграї і ТИЛУ", в якому шукатиме інше місце, яке зможе вважати ТИЛОМ. Якщо ж він слабкий (низькоранговий або середньоранговий), то він не впевнений, що знайде новий ТИЛ, тож часто залишається з самкою, яка домінує, і виявляється психологічно зломленим. Тоді він втрачає активну ефективність як добувач і привабливість для домінуючої самки. Сьогодні в матриархальних суспільствах існує величезний пласт підім'ятих поневолених жінками слабких чоловіків. Усі їхні ресурси витрачаються на жінок. Дружини відбирають зарплату й одноосібно розподіляють дохід. Вони поведуться агресивно щодо чоловіка, обтяжують його сексом і створюють йому психологічне пекло у власному домі. Таким чином за матриархату відбувається своєрідна інверсія світу чоловіка. Лігво з партнеркою перетворюється на фронт війни (удода дружина влаштовує скандали й завалює претензіями), а СПРАВА перетворюється на ТИЛ, на нору, куди він ховається, щоб перевести дух і зализати рани (на роботі - спокійніше, колеги поважають, начальство цінує). Чоловік просто тікає від жінки на роботу, на полювання, на риболовлю, у пивну або до жінок, які поки що перебувають у режимі рекламної акції. Успіх на роботі в цьому випадку втрачає для чоловіка будь-який сенс, оскільки його результат (гроші) відбирає жінка, яка є ворогом на війні в печері. Інстинкт чоловіка заплутується, чоловік виявляється дезорієнтованим, деморалізованим, млявим і безініціативним, часто - спивається. Усе це має катастрофічні наслідки для економіки та суспільства загалом.

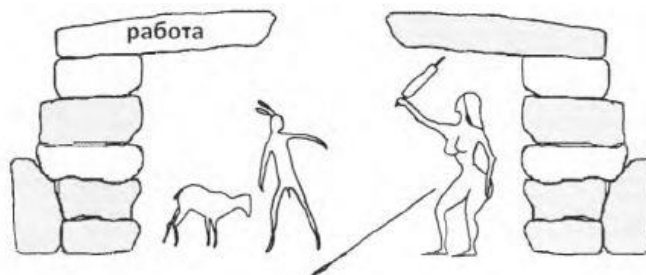

Рис. 25. Інверсія світу чоловіка. В умовах безпечного зовнішнього середовища і домінування жінки робота стає тилом, а дім - фронтом. Чоловік тікає з дому на роботу, втративши мотивацію до видобутку ресурсів.

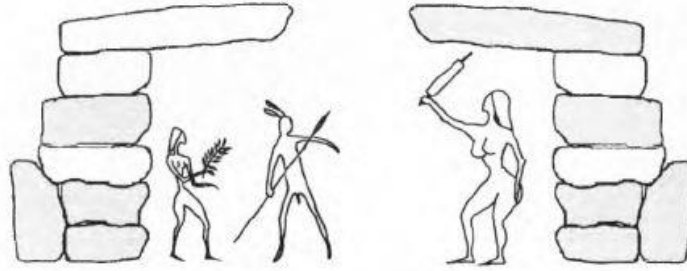

Рис. 26. Чоловік без тилового забезпечення віддає перевагу жінці в режимі рекламної акції і йде від домінантної жінки, що перевищує його больовий поріг.

Переконати жінку логічно в доцільності своєї СПРАВИ найчастіше неможливо, оскільки поставити під сумнів доцільність заняття чоловіка його СПРАВОЮ - зазвичай частина жіночої психологічної атаки на чоловіка з метою підпорядкування чоловіка, проведення інверсії домінування. І зрозуміло - переведення ресурсів, вкладених у СПРАВУ, на обслуговування жінки. Це - інстинкт, тому здоровий глузд тут не працює.

Приклад із життя:

Один знайомий робив успішну кар'єру в хорошій перспективній фірмі. Але дружина з тещею всіляко тиснули на нього, відтягуючи його ресурс часу і сил від роботи на обслуговування себе. "Що ти там робиш так довго, відвези мене туди-сюди, зроби те-се по дому" тощо. Знайомі всім прийоми, чи не так? У підсумку, чоловік став смикатися, щоб одночасно встигнути і розвинути успіх на роботі, і догодити жінкам. А оскільки це неможливо, то почалися запізнення, перевтома, помилки, і його звільнили з відповідальної високооплачуваної посади.

Підсумок: сім'я втратила половину доходів. Це, до речі, саме та сама причина, через яку підкаблучники не годяться ні в ділові партнери, ні в друзі. Вони занадто ненадійні.

Крім того, зрозуміти, чи гідна СПРАВА, може лише компетентний у цій СПРАВІ, тобто чоловік, який цією справою займається. Чоловік же, який починає виправдовуватися і переконувати жінку в перспективності своєї СПРАВИ, всього лише показує свою слабкість і вразливість. "Виправдовуєшся - значить, не правий." Переконати ж некомпетентного можна виключно впевненим тоном і демагогічними конструкціями. А це не має нічого спільного з об'єктивним розрахунком перспективності напряму діяльності.

Тому справді розумна жінка не ставить під сумнів гідність СПРАВИ чоловіка. Вона обирає чоловіка з гідною СПРАВОЮ і починає психологічно підтримувати його, забезпечувати йому ТИЛ і активно допомагати в його СПРАВІ. У чоловіка миттєво виростають крила, він згортає гори, досягає великого успіху в СПРАВІ, а отже, становища в суспільстві й грошей. Тоді їй є за що його любити і поважати, і всі опиняються у виграші. Це найефективніші сучасні пари. У таких сім'ях багато дітей, грошей і щастя. На жаль, таких справді розумних жінок у нашому матріархальному світі дуже мало. Більшість жорстко домінують на шкоду власним інтересам, або інфантильно паразитують на чоловікові.

4.2 Чоловік очима жінок

Закоханий чоловік являє собою жалюгідне видовище.

Агата Крісті

Чоловік, що втілює в собі всі найкращі якості - справжнє покарання.

Софі Лорен

Чоловіки мають щире повагу до всього, що наводить на нудьгу.

Мерлін Монро

Пройдемося тепер тими ілюзіями, які жінки плекають щодо чоловіків. Завжди потрібно пам'ятати, що жінка судить про всіх чоловіків за тими чоловіками, з якими вона контактує. А контактує вона переважно з тими чоловіками, які її атакують. Або з тими, яких атакує вона. Таким чином, жінка судить про всіх чоловіків за вузьким прошарком професійних ловеласів, які задовольняють свої мисливські й ієрархічні інстинкти, збираючи колекцію сексуальних контактів із жінка-ми. І за буйними недоумками, негідниками і негідниками, тими самими вождями первісних племен, що не відбулися, до яких її тягне самочинний інстинкт. Тобто за тими чоловіками, яким нормальний цивілізований чоловік руки не подасть. Звичайних, вихованих чоловіків жінка або майже не зустрічає, або впритул не бачить. Тому не будемо судити її суворо.

"Чоловік призначений для того, щоб обслуговувати жінок і задовольняти їхні бажання". Ілюзія виникла внаслідок наявності надто великої кількості ослаблених матріархальною культурою чоловіків, які саме так себе й поведуть. Принижено прислужують жінкам у марній надії на їхню прихильність.

"Чоловік дурніший за жінку". Ілюзія виникла внаслідок нерозуміння чоловіками взаємовідносин із жінками, сфери, де жінка компетентніша за чоловіка. Точно так само чоловіки вважають жінок дурнішими за себе за те, що вони не в змозі полагодити автомобіль. Чоловік, якщо його машина заглохла, відкриє капот, знайде несправність, усуне її й поїде далі. І вважатиме дурепою жінку, яка так не може. Жінка ж у такій ситуації відкриє капот і напустить на себе безпорадний вигляд. І завжди знайдеться чоловік, який захоче їй допомогти в смутній надії на секс. Або просто спрацює інстинкт захисту самки, закріплений жіночим вихованням "справжній чоловік допомагає жінкам безкоштовно". А жінка буде про себе хихикати і вважати дурнем чоловіка. І чоловік, і жінка в підсумку вирішили проблему з машиною, кожен у своїй сфері компетенції. Чоловік - методом впливу на машину. Жінка - методом впливу на чоловіка.

Жінка компетентна в одній галузі, чоловік - в іншій. Однак автор особисто знає кількох чоловіків, які розуміються на стосунках із жінками, але жодного разу навіть не чув про жінку, здатну перебрати двигун автомобіля. До того ж серед нобелівських лауреатів з фізики жінок майже немає. Та й чемпіонати світу з шахів проводяться окремо для чоловіків і жінок. Тож об'єктивно перевага в інтелекті все ж таки у чоловіків. Це пояснюється просто. У чоловіка головний мозок значно більший, ніж у жінки. Крім того, у чоловіка більші асоціативні центри головного мозку - ті місця, якими мозок власне думає.

"Чоловік емоційно примітивніший за жінку. Товстошкірий". Ілюзія виникла внаслідок того, що чоловіка з раннього дитинства виховують пригнічувати і приховувати свій емоційний світ ("ти ж чоловік"). Раб не повинен показувати емоцій, вони ускладняють господареві управління цим рабом. У результаті чоловік переживає стреси "всередині себе", а підсумком є масові інфаркти і міф про нечутливість чоловіків. Крім того, примативність жінки вища. А ми знаємо, що інстинкти керують людьми за допомогою емоцій. Тому жінка виглядає більш емоційною. Жінка також використовує емоційну накрутку як знаряддя управління чоловіком. Що створює ілюзію її більшої витонченості. Міф про примітивність чоловіків крім усього іншого вигідний жінкам матриархального суспільства. Він позиціонує жінку як вищу істоту, а чоловіка як нижчого. Така точка зору зручна, щоб виправдати використання чоловіків. Прийом дуже відомий. Схожу ідеологію, наприклад, сповідували нацисти, щоб виправдати геноцид. Нижча раса, вища раса тощо. Так ставиться і фермер до худоби. Примітивна худоба має лише функціональне призначення - приносити дохід. Витратний матеріал. Нічого особистого.

"Чоловік не має почуття власної гідності, йому подобається, коли його принижують". Ілюзія виникла внаслідок того, що чоловік "вихований" і згоден терпіти приниження від жінки. А часто, перебуваючи в стані адреналінового й тестостеронового одурманення під час закоханості, він настільки ідеалізує жінку, що навіть не розуміє, що його принижують. Жінка ж навпаки, знущується над ним свідомо, особливо в період залицяння. Їй це подобається. А оскільки сучасний чоловік згоден терпіти від жінки навіть крайні форми приниження, жінка перестає його поважати зовсім. Пам'ятаю, ми сперечалися про це з однією дівчиною, і мені коштувало чималих зусиль пояснити їй, що чоловіки мають почуття власної гідності.

"Чоловікові подобається, коли ним керують". Те ж саме, що і з приниженням.

"Чоловік не здатний самостійно вирішувати побутові проблеми". Насправді, жінка монополізує, прибирає до рук найлегші функції в парі - побутові. Адже набагато простіше випрати білизну, натиснувши кілька кнопок на пральній машині (і навіть вручну), ніж заробляти гроші на утримання сім'ї або ремонтувати автомобіль. Автор знає, що пише, оскільки в нього за плечима багаторічний холостяцький стаж і навіть досвід життя далеко від таких благ цивілізації, як електрика, опалення та газ. Була реальна можливість підрахувати і порівняти трудовитрати. Праця з підтримання побуту незрівнянно легша, безвідповідальніша і безпечніша, ніж забезпечення. Але, монополізувавши легку домашню працю, не допускаючи до неї чоловіків ("не чоловіча це справа"), жінки, з одного боку, сформували в чоловіків психологічний бар'єр, відторгнення від такого типу праці, а з другого - чоловік просто не має цих навичок ("я в житті ніколи не пратиму і не буду"). І жінка сама починає вірити в нездатність чоловіка до побутових робіт. Хоча відомо, що "старі холостяки" утримують свої домівки в ідеальному порядку й не переносять бруду та безладу, що утворюється в оселі з появою в ній жінки. Самотні жінки - навпаки, свої оселі найчастіше запускають.

"Чоловікові від жінки потрібен тільки секс". Це універсальна багатофункціональна жіноча теза. Жінка, з одного боку, формує в чоловіка почуття провини, з іншого - набиває собі ціну. Дійсно, після того, як прозвучала така фраза в обвинувальному тоні, будь-яка сексуальна ініціатива чоловіка буде їй підтверджувати. І чоловік, щоб довести протилежне, виправдати своє прагнення до сексу, змушений надавати жінці різні додаткові знаки уваги. Але в цьому разі жінка щиро вірить у цю тезу, оскільки найчастіше її атакують саме ті чоловіки, яким справді від неї потрібен тільки секс. На таку спробу маніпуляції я зазвичай відповідаю що-небудь на кшталт: "Ну що ти, дитинко, крім сексу мені потрібно ще дуже багато чого іншого. Але секс має бути в необмеженій кількості та найкращої якості і безкоштовно". Або: "А що ти можеш мені дати, крім сек-су?" Утім, маніпуляціям у нас присвячено спеціальний розділ.

"Чоловіки або козли і негідники, але з ними добре займатися сексом, або вони не чоловіки зовсім, але їх вигідно "доїти" і використовувати". З погляду самки, яка сидить у кожній жінці, самці діляться на високорангових, високопримативних і всіх інших. Перших самка "віддає перевагу", других - "має". Жіночі терміни "негідник" і "козел" позначають у перекладі чоловічою мовою різновид високорангових незалежних чоловіків, особливо улюблених жінками, які здатні керуватися власними інтересами навіть у взаєминах із жінками. Тож слово "негідник" у сучасному

розбалансованому світі вакханалії тваринних інстинктів є компліментом чоловікові. До речі, молодь, яка виросла в цьому світі, прекрасно це розуміє. Досить подивитися на ніки молодих людей в Інтернеті на сайтах знайомств. "Покидьок", "Мерзотник", "Нагла сволота" тощо. - дуже престижні імена.

"Чоловікам подобаються великі цицьки". Автору подобаються невеликі сиськи, і він знає багато чоловіків з такою ж точкою зору. Однак великі цицьки подобаються високопримативним чоловікам, з якими жінки стикаються найчастіше, і за якими судять про всіх чоловіків. Реакція на цицьки - це просто природна реакція на найочевиднішу зовнішню ознаку самки.

"Чоловіки люблять пиво і футбол (горілку і побитися)".

1. Пиво, як і будь-який алкоголь, тимчасово підвищує ранг низькорангового і знижує ранг високорангового. Тобто надмірна пристрасть до алкоголю - ознака слабкості чоловіка. Зауважимо, що в компанії жінки п'ють менше за чоловіків. Начальники п'ють менше за підлеглих. (Як правило.) У нижніх шарах суспільства п'ють більше, ніж у вищих. Англійці п'ють менше за ірландців. Кавказці п'ють менше за росіян. І т.п. Тверезий зберігає контроль над ситуацією і не втрачає свій високий ранг. Тому до пияцтва схильні переважно нижні верстви суспільства, особливо слабкі й пригноблені чоловіки. За матріархату чоловіки ослаблені, їхній ранг знижений. Отже, споживання алкоголю в матріархальному соціумі набагато вище, ніж у збалансованому.

2 Алкоголь застосовується для психологічної, емоційної розрядки. Якщо жінка не тримає в собі емоційної напруги, то чоловік, який постійно стримує емоції, її накопичує. Тому до пияцтва схильні переважно нижні верстви суспільства, особливо слабкі й пригноблені чоловіки. За матріархату чоловіки ослаблені, їхній ранг знижений, отже споживання алкоголю зростає. Сильному чоловікові розслабитися не потрібно, бо він не напружується.

3 Алкоголь несе об'єднувачу функцію. Працює інстинкт: розслабитися можна тільки зі своїми, з ворогами розслабитися не можна. Люди використовують спільне розпивання алкоголю для зближення, згуртування групи, як демонстрацію довіри. Тож прагнення випити і поспілкуватися з друзями - інстинкт підтримання згуртованості загону воїнів і мисливців. Висновок: іноді випити з друзями можна, але нема чого надиратися як свиня. Однак, ослаблені чоловіки інстинктивно тягнуться до хімічного сурогатного підвищення їхнього рангу і способу розслабитися і не обмежуються об'єднувачою функцією алкоголю.

До речі про свиней. Відомий експеримент. Свиням у кормове корито налили пиво. Свині напилися, ієрархія стада порушилася, і вони побилися між собою. Через якийсь час вони протверезіли, і ієрархічна структура стада відновилася. Свиням знову налили пива в корито. Тоді ватажок перекинув корито. Науковці подумали, що це випадково і знову налили пиво. І ватажок знову перекинув корито. Навіть у свиней головний свин не тільки не п'є сам, а й не дає пиячити іншим.

Футбол. Якщо інстинкт воїна і мисливця не знаходить виходу в реальному житті, то він проявляється як спортивний азарт під час перегляду футбольних матчів. З таким самим азартом мисливець із кам'яною сокирою із засідки спостерігав, як його товариші женуть на нього дикого кабана або загін ворогів.

"Чоловіки займаються всілякими дурницями (на кшталт риболовлі, полювання, навіщось затримуються на роботі та в гаражі) замість того, щоб догоджати жінці". Слабкі чоловіки просто тікають у гараж від дружини, щоб не звихнутися від її психологічного та емоційного терору і не отримати інфаркт. Єдине місце, де чоловік може розслабитися, його тил, його печера. Туди його заганяє інстинкт самозбереження. І на риболовлю - також. Але там можна реалізувати ще й інстинкт мисливця. Утім, сильні чоловіки з розвиненим інстинктом воїна і мисливця теж для його задоволення використовують екстремальний туризм, полювання та інші чоловічі заняття.

"Чоловік - це ще одна дитина в домі". Думка складається з жіночих вражень про некомпетентність чоловіка у сфері міжстатевих стосунків, у сфері приготування їжі, а також нерозуміння жінкою природи чоловіка і зовнішньої рольової функції. Жінка не розуміє, що ремонтувати машину - необхідно. Вона вважає, що це така ж іграшка, як у маленької дитини. Ну що з неї взяти...

Аналізуючи висловлювання жінок про чоловіків, які справляють на них враження, можна також скласти такий собі словник жіночих позначень різних типів чоловіків:

- Мудак, негідник, - чоловік, який володіє тими самими психологічними прийомами, що й жінка, і здатний у своїх діях керуватися власними інтересами.

- Козел - чоловік, який успішно використовує жінку. "Жінки називають козлом того, кого не вдалося зробити бараном" - не пам'ятаю, хто сказав, але сказано дуже точно.

- Коханий - чоловік, який поки що не перейшов у будь-яку з попередніх категорій.

- Зануда - чоловік, здатний аналізувати стосунки з жінками.

- Агресор - чоловік, який адекватно реагує на жіноче хамство.

- Справжній чоловік - якийсь міфічний образ, який об'єднує всі жіночі хотілкі. У природі не зустрічається, оскільки хотілкі взаємовиключні.

- Ображений - чоловік, якому жінки нашкодили, і він це помітив.

- Жононенависник - чоловік, якому жінки нашкодили, він це помітив, і йому це дуже не сподобалося.

На решту чоловіків жінки увагу звертають лише як на інструмент, засіб досягнення своїх цілей, або не звертають увагу зовсім.

4.3 Чоловік і потомство

Коли, нарешті, розумієш, що твій батько зазвичай мав рацію, у тебе самого вже підрастає син, переконаний, що його батько зазвичай буває неправий.

Лоренс Пітер

Чоловік, як ми помітили раніше, з одного боку, спроектований на виконання зовнішньої ролівої функції - захисту та забезпечення самки й потомства. З іншого боку, він є носієм генофонду, який має передати потомству. Повинен з точки зору його інстинкту, зрозуміло. Однак чи передасть він свої гени потомству, вирішує самка, точніше - її інстинкт. Якщо інстинкт самки вирішить, що цей самець не гідний продовження роду, або самка вже з потомством, то цей середньоранговий або низькоранговий самець має охороняти й забезпечувати самку та її потомство від іншого самця. Тому слабкий людський самець здатний прив'язуватися до чужих дитинчат і годувати їх як своїх. Ставлення до самки переносяться на ставлення до її дитинчат. Якщо слабкий чоловік любить жінку, то прив'язується і до її дітей.

Високоранговий самець також може сприймати чуже дитинча як пересічного члена своєї зграї і бути до нього терпимим. Вид хомосапієнс у природних умовах не міг дозволити собі вбивство самцем чужих дитинчат, як це відбувається, наприклад, у левів. Надто вже великий термін виношування і розвитку дитинчати, отже, його цінність для виду. Але любить ватажок тільки власних дитинчат. Їх виховує, опікується і виводить у життя.

У разі конфліктного розлучення з жінкою слабкі чоловіки часто невдовзі забувають і власних дітей від неї. Пов'язано це з тим, що СР або НР самець підсвідомо не вірить, що це його дитинчата. Він не відчуває відповідальності, бо не є ватажком. Він любить дитинчат лише тієї самки, яка йому надає секс. Це програма.

Сильний же чоловік навпаки, під час розлучення намагатиметься залишити дітей собі. Пов'язано це з тим, що ватажок любить своїх дитинчат і намагається зберегти цілісність своєї зграї, незважаючи на те, що її покинула безвідповідальна самка. Він відчуває відповідальність за зграю.

Тому існує величезний пласт батьків, які довго і щиро люблять відібраних у них жінкою і судовими органами дітей, марно намагаються з ними зустрітися, відсудити в матері, яка про них не дбає тощо. Але щойно чоловік переконається, що зусилля марні - інтерес до дитинчати падає. Ватажок не несе відповідальності за чужу зграю. Це протиприродно. Він шукатиме іншу самку і будуватиме нову сім'ю. Або перейде в стійкий режим одинака.

Відчуження чоловіка від дитини в сучасній матриархальній культурі всіляко заохочується законодавчо. Жінка має всі права на дитину і юридичну можливість використовувати дитину як засіб шантажу чоловіка. Чоловік же де-факто абсолютно безправний. Тому чоловік, хоч би як любив свою дитину, не маючи права з нею зустрітися і бачачи, що мати нав'язала дитині ненависть до неї, вже не може сприймати таку відчужену дитину як свою. Так само бізнесмен, скільки б він душі й коштів не вклав у створення своєї фірми, не може ставитися до неї як до своєї власності, якщо її в нього відібрали бандити.

Якщо чоловік сильний, жінка його любить, і дитина бажана, то батьківський інстинкт спрацьовує ще на стадії вагітності жінки. У цей період жінка стає спокійною, і тому чоловікові здається, що це жінка його мрії. Йому хочеться піклуватися про неї і про дитину. І народжених дітей чоловік любить і з задоволенням грається з ними. Велика кількість дітей є доказом його генетичної перспективності та високого місця ватажка в ієрархії. Крім того, що більше дітей, то більша чисельність підконтрольного чоловікові соціуму, і тим він сильніший. Тому збалансовані соціуми, де чоловіків виховують як ватажків, вирізняються великою чадолюбністю. Діти тут - предмет гордості. На пізніших стадіях розвитку дитини, коли дитина вже готова до навчання дорослої взаємодії з навколишнім середовищем та іншими членами соціуму, включається наступна складова батьківського інстинкту. У первісному стаді ватажок батько в цей час допомагав своєму потомству зайняти гідне місце в ієрархії. Сьогодні жінки використовують цю особливість батьківського інстинкту для того, щоб звинуватити тих чоловіків, у яких відібрали дітей, у неувважності до них: "Батько називається, згадав про дитину, коли та виросла, прийшов на все готовеньке тощо".

Якщо ж чоловік слабкий, йому нав'язали дитину проти волі, наприклад, шантажуючи звинуваченням у згвалтуванні або "взяли на пузо", використовуючи дитину і матриархальну державу, цього сурогатного ватажка, як засіб підпорядкування чоловіка, то ситуація зворотна. Чоловік тоді сприймає і жінку, і її дитину як проблему, тягар і конкурентів у споживанні його здобичі. Інстинктивно він не вважає дитину своєю, бо в первісному стаді дитина була зазвичай від ватажка, який на неї тиснув разом із жінкою, а не від слабого чоловіка. До речі, і в сучасному світі частенько дитина справді не від нього. Жінка також не відчуває впевненості в слабкому чоловікові. І ще на стадії вагітності створює знервовану обстановку, "виносить мозок" чоловікові і проводить посилену інверсію домінування. Дитина в цьому випадку народжується нервова, що теж не сприяє зміцненню сім'ї.

Після практично гарантованого розпаду такої сім'ї та супутнього відбирання в чоловіка його дитини й ресурсів жінка переносить негативне ставлення з чоловіка на взятую в заручники дитину. Часто вона ненавидить дитину і спотворює її психіку, налаштовуючи проти батька і виховуючи як власну прислугу. Зрозуміло, чоловік у такій ситуації найчастіше не може сприймати дитину як щось йому близьке і відповідальне. Він розуміє, що його "розвели як лоха", відчуває образу, приниження. І в нього формується вороже ставлення до жінки та дитини. Звідси і походить традиційна для Росії армія переконаних неплатників аліментів.

4.4 Виховання чоловіка

Занадто слухняні сини ніколи не досягають багато чого.

Абрахам Брілл

Визначимося, що таке виховання. По-перше, не можна плутати його з навчанням. Навчання - це робота з розумом, запис у пам'ять інформації та формування навичок, корисних у подальшому житті. Наприклад, читати, чистити зуби та забивати цвяхи молотком.

Виховання - це робота насамперед з інстинктами. Придушення одних і розвиток, активація інших вроджених програм. Наприклад, у людини є тваринний інстинкт "вкради", який суперечить інтересам сучасного соціуму. Отже, у соціуму є два шляхи. Можна відключити або хоча б придушити цей інстинкт. Якщо це не вдалося, то можна відключити, придушити й ізолювати від суспільства самого володаря цього інстинкту. Обидва ці шляхи соціум зі змінним успіхом реалізує. Перший - як основний, другий - як допоміжний. З методами вимкнення та ізоляції носія шкідливих інстинктів усе зрозуміло, в усі часи злодіїв спотворювали або вбивали. У кращому разі, практично ізолювали від суспільства, використовуючи як витратний людський матеріал як рабів на галерах і в рудниках. Нас же цікавить саме профілактична робота. Придушення і нейтралізація шкідливих інстинктів. Придушити інстинкт "вкради" можна, наприклад, за допомогою інстинкту самозбереження. Тобто залякати людину: "Будеш красти - сядеш у в'язницю".

Це ефективно, але тільки поки людина не побачила, що поблизу немає поліцейського, і не відчула безкарність. Коли поблизу немає загрози - інстинкт самозбереження відключається. Щоб він не відключався, у збалансованих соціумах загроза невідворотного покарання виходить також і від всемогутнього всевидючого бога. Є інший шлях придушити вроджений поведінковий елемент. Виховання прикладом. Поки дитина маленька, вона вбирає і записує інформацію на рівні підкірки. Упала - боляче, отже, потрібно вчитися триматися на ногах. Узяла без дозволу цукерку - мама покарала, отже, брати без дозволу не можна. І всі інші дорослі з нею згодні. Формується підсвідома неприйнятність крадіжки. Третій, новаторський шлях запропонував два тисячоліття тому Ісус із Назарету. Придушити тваринні егоїстичні інстинкти за допомогою більш молодого людського альтруїстичного інстинкту піклування про одноплемінника - "любов до ближнього" ("Возлюби ближнього як самого себе"). Тобто створити додатковий психологічний бар'єр. Справді, красти в того, кого любиш - якимось протиприродно. Тому, кого любиш, хочеться навпаки, що-небудь подарувати. Цей метод виявився настільки ефективним, що призвів до появи і подальшого розквіту християнської цивілізації. Воістину геніальна ідея.

Поки люди жили в стаді, а інстинкти повністю відповідали їхньому буттю, ніякої необхідності у вихованні не було зовсім. Наприклад, крадіжка або грабіж були нормою життя, як і в усьому тваринному світі. Ватажок брав здобичі і самок скільки хотів. Інші сильні самці - теж не голодували, відбираючи здобич у слабких. А слабкі - кому до них яке діло, це витратний матеріал еволюції, корм для тигрів. Придушувати інстинкти, тобто виховувати, було абсолютно безглуздо і шкідливо. Дітей виховувало і навчало саме життя.

Щойно з'явилася ефективна зброя, одразу ж виникла гостра потреба в нейтралізації інстинктів, дія яких могла призвести до збройних конфліктів усередині племені. Виникла система табу. Не можна вбивати одноплемінників. Не можна брати чуже. Не можна торкатися до чужої жінки. Не можна сперечатися з шаманом і старими. Інакше тобі відрубать руку, голову, засліплять, каструють, виженуть із племені тощо. Крім того, Бог Грому покарає своєю вогненною стрілою, а духи предків не пустять на гідне місце у своїй ієрархії після смерті. А що може бути страшнішим для стародавньої високопримативної людини, ніж вічне незворотне становище низькорангової в ієрархії? Найстрашніша кара! Крім того, у міру розвитку матеріальної культури і технологій виникла необхідність у навчанні хлопчиків. А це означає, що вони повинні слухатися вчителя, а не оскаржувати його ранг. Тобто перш ніж навчити, у них потрібно збити рангові амбіції, тобто виховати.

Тепер подивимося, як це працювало у сфері міжстатевих стосунків. У чоловіків, відповідно до їхньої сфери компетенції, треба було придушити шкідливі прояви здебільшого ієрархічного інстинкту, і лише до певної міри - статевого. Вдів і жінок-одиначок теж хтось має запліднювати і підгодовувати. Тому статевий інстинкт чоловіка зазвичай стримувався культурно-релігійною традицією лише в межах, необхідних для забезпечення непорушності його власної сім'ї та інших сімей.

Інша справа - жінки. Їхня біологічна сфера компетенції - стосунки з чоловіками, вибір осіменителя і відтворення. Тому інстинктивні програми особливо сильно працюють у цій сфері. Ієрархічний же інстинкт у них пригнічується інстинктом самозбереження автоматично. Тому під час виховання дівчаток придушували насамперед шкідливі для соціуму елементи поведінки, що диктуються статевим інстинктом. Наприклад, щоб уникнути з'валтувань, а також убивств і каліцтв чоловіків у конфлікті через жінку, придушували прагнення жінки до сексуального ринку та сексуальної провокації (аж до заборони показувати обличчя стороннім чоловікам): "жінка має бути скромною". Придушувалося, як таке, що веде до матріархату і загибелі соціуму, прагнення до домінування: "жінка має бути покірною, м'якою, слухатися чоловіка і шанувати його". Тобто пригнічували середньорангову і низькорангову поведінку і заохочували високорангову.

У зв'язку з цією абсолютною відмінністю завдань виховання хлопчиків і дівчаток і з принциповою неможливістю розв'язати ці завдання в єдиному виховному процесі в усіх зрілих збалансованих культурах хлопчики й дівчатка з певного віку виховувалися окремо.

У сьогоднішньому розбалансованому матріархальному світі здійснюється спільне виховання і навчання дітей різних статей практично виключно жінками.

Хлопчик за матріархату, опинившись уже з раннього дитинства серед жінок, які домінують над ним (мати, вихователька в яслах, дитячому садочку, вчительки), часто взагалі без батька та прикладів чоловічої поведінки, постійно зазнає жіночих принижень і знущань, які поступово вбивають його чоловічу сутність і активність. Вона позбавляється статевої самоідентифікації. Ми так до цього звикли, що навіть не помічаємо. "Що ти носишся, як ненормальний, он подивися на дівчаток, вони сидять тихенько і грають у будинок із ляльками. Вони хороші, а ти поганий." Мета і суспільства, і жінок, що оточують хлопчика, одна - зробити чоловіка зручним в управлінні. Тобто, задавити природні інстинкти активного мисливця і воїна, придушити особистість. При цьому неминуче пригнічуються життєва активність, ініціативність, сексуальність та інші прояви загальної самцевої життєздатності. Хлопчик просто уродується, якщо називати речі своїми іменами. Непомірна плата за керованість. Крім того, матріархальні жінки неминуче зганяють на хлопчику свою ненависть до чоловіків і сексуальну незадоволеність. У результаті такого "виховання", середній сучасний чоловік стає "соціальним". Тобто пасивним самцем зі штучно зниженим рангом, низькоранговим згідно з біологічною класифікацією. І коли він виростає, жінки, у повній відповідності з їхньою інстинктивною статевою програмою, не сприймають його як повноцінного чоловіка. Він стає сексуально непривабливим. Природно, у нього знижується самооцінка і розвиваються комплекс неповноцінності. І навіть якщо в процесі життя така задавлена особистість виявиться такою сильною, що розпрямиться і проб'є частину віртуальних бар'єрів, створених "виховательками", то комплекси, які залишилися з молодості, і звична манера поведінки все одно залишать його сексуальну привабливість заниженою. Хлопчики ж із сильними самцевими інстинктами, ранговий потенціал яких важко задавити, називаються "важковихованими". Некомпетентні істеричні жінки вчителя з погляду ієрархічного інстинкту "важковихованого" в принципі не можуть бути для нього авторитетом. Тому матріархальна школа виявляється не здатна навчити їх, і вони не отримують якісної освіти. Зате зберігають сексуальну привабливість для жінок. Якось раз в одній компанії я був очевидцем бурхливої суперечки двох чоловіків про стосунки з жінками. Цікаво, що обидва вони вели її з протилежних, інвертованих, протиприродних позицій. Один із них реально високо-ранговий чоловік з активним інстинктом ватажка, успішний бізнесмен, розумний, багатий, досвідчений керівник, який вміє ухвалювати і продавлювати правильні рішення. Але його зовнішність і манери - вихованого, тобто низькорангового. Він справляє враження невпевненої в собі людини. І другий - лоботряс, вічно на міліні, але при цьому дуже впевнений у собі зовні. Зазвичай другий є свитою першого. Перший не користується успіхом у жінок, другий - користується на всі сто. У підсумку реально високоранговий перебуває на позиції низькорангового, і його сектор сексуального ринку - повії, і звичайні, і побутові. Він переконаний, що жінок потрібно домагатися і дарувати їм подарунки. А невдаха, але із зовнішніми проявами високорангового - купується в жіночій любові та безкоштовному сексі. І він ніяк не міг зрозуміти, навіщо дарувати подарунки й домагатися жінок, якщо вони й так на нього вішаються. Тобто, сучасна система виховання позбавляє чоловіків сексуальної привабливості. Спотворює їх. По суті, так виховувати хлопчиків - це все одно, що спотворювати в дитячому садку дівчаткам обличчя.

У разі суміщеного виховання хлопчиків і дівчаток жінками відбувається моделювання і закріплення в дитячій свідомості матріархальної структури соціуму. Хлопчик перебуває постійно в ситуації підпорядкування жінці. Вдома він слухається маму і бабусю. У дитсадку і школі - виховательку і вчительку. У разі будь-якого конфлікту дівчатка скаржаться виховательці або вчительці, а та, не розбираючись, карає хлопчиків навіть у тих випадках, коли винні дівчатка. Таким чином, у дитячій свідомості формується звичка до презумпції підпорядкованості та винуватості хлопчиків і відповідно верховенства та безкарності дівчаток. Дівчатка позиціонуються як вищі істоти. Хлопчики - як нижчі. Вчителька відіграє роль караючого чоловіків матріархальної держави. У доросле життя покоління, що підросло, виходить уже з в'їдаючою у свідомість матріархальною моделлю розуміння устрою ієрархії людського соціуму. Поєднана система виховання цілеспрямовано готує з хлопчиків низькорангових рабів. Сировину для фаршу з перемелених матріархатом чоловічих долі.

Для правильного виховання і якісного навчання хлопчиків важливе дотримання кількох нехитрих правил:

1. Хлопчики мають виховуватися окремо від дівчаток.
2. Учителем має бути чоловік. Навчання хлопчиків у свідомому віці - біологічна функція чоловіків. Ватажок у давнину брав своїх синів на полювання, навчав їх і допомагав посісти гідне місце в ієрархії.
3. Ранг учителя (авторитет) має бути недосяжно високим порівняно з рангом учня. Тоді хлопчик інстинктивно сприйматиме вчителя як ватажка. А інформація, яка йде від ватажка, має максимальну цінність, бо володіння нею може привести на вище місце в ієрархії. Якщо ж інформація йде від низькорангового члена стада або жінки, то її цінність сумнівна, бо марна для підвищення рангу. Тому дитина погано запам'ятовує матеріал, який їй викладає вчителька або невпевнений у собі бідний учитель.
4. Активність хлопчиків не можна пригнічувати. Її потрібно спрямовувати на навчання, спорт і командні ігри.
5. Необхідно всіляко розвивати самостійність мислення і розуміння відповідальності.

Найкраще така схема реалізована в англійській класичній школі.

Те саме правило (№3) працює і під час виховання в сім'ї. Найпоширеніша помилка батьків полягає в тому, що мати, яка намагається домінувати в сім'ї і ставить під сумнів авторитет батька, позбавляє авторитету і його, і себе. У результаті дитина не буде ні поважати, ні слухатися, ні сприймати інформацію від обох батьків. У дитини, особливо в підлітковому віці, спрацює програма: "Раз гризуться між собою, значить, ранг обох у стадній ієрархії сумнівний. А отже, його потрібно заперечити і принизити, піднявшись над ними самому".

Якщо ж мати явно домінує над батьком-підкаблучником або батька немає взагалі, то дитина буде взагалі позбавлена чіткої статевої самоідентифікації та буде нездатна створити власну стабільну сім'ю.

Тут не можна не згадати також про призовну армію. По суті це система державного рабовласництва, де молодих чоловіків піддають знущанням і тортурам із метою домогтися від них абсолютного підпорядкування. Тобто їх психологічно ламають, роблять низькоранговими. Потім залежно від типу ієрархії (статутна, національна, дідівщина, беспрєдел тюремного типу тощо), що існує в конкретній військовій частині, чоловік може згодом піднятися в цій ієрархії, а може навпаки - залишитися на все життя людиною зі зламанною психікою, заниженою самооцінкою та звичками зоновської "шістки". Я бачив багато таких "опущених" молодих людей. Частина їх гине в армії від рук товаришів по службі, внаслідок нещасних випадків або від поганих умов утримання. Багато хто кінчає життя самогубством. Рідше - в бою. Досить велика кількість із них потім гине з тієї чи іншої причини після демобілізації. Пов'язано це з тим, що низькоранговому не властиво піклуватися про себе. Ба більше, часто життя, сповнене принижень, йому в тягар, він ним не дорожить і мріє про смерть. Та армія, яку я бачив зсередини, нічим не відрізнялася від концтабору. І дивлячись на сьогоднішніх солдатів строковиків, я бачу, що практично нічого не змінилося.

4.5 Зрада матір'ю сина

Молодий чоловік отримує від батьків привітання із заручинами. Почерком матері:

"Дорогий хлопчику, яка чудова новина. Батько і я радіємо твоєму щастю. Ми вже давно мріяли, щоб ти одружився, бо хороша дружина - це найкращий дар небес чоловікові. Вона допомагає йому розвинути в собі всі найкращі якості і придушити пороки".

Наприкінці листа почерком батька:

"Мати пішла за маркою. Залишайся холостяком, дурень!"

Анекдот

Покусимось на "святе". Є така жіноча приказка: "Мати вирощує сина для іншої жінки". Розберемось, в чому тут справа.

Мати найчастіше виховує хлопчика в душі: "Ти ж чоловік, ти повинен..." Повинен піклуватися про жінку. Про дітей. Повинен забезпечувати їх. Повинен любити. Повинен довіряти.

Повинен бути шляхетним, тобто піклуватися про дітей, навіть не своїх. Повинен залишати жінці квартиру і майно при розлученні. Повинен... Повинен... Повинен... І дитина вірить коханій матусі. Він же має стати справжнім чоловіком! І вона дуже пишається, коли він зробить щось для неї, і його так назвуть.

І майже ніколи мати не вчить сина думати про власні інтереси. Навпаки, коли він візьме цукерку, його лають і б'ють по руках, "хто з тебе виросте". І в разі конфлікту з дівчинкою, навіть якщо вона не має рації, а він має рацію, карають його, "ти ж чоловік, ти маєш поступитися". І ніколи не вчить керуватися здоровим глуздом при оцінці своїх і чужих дій. Тато-підкаблучник (якщо він узагалі є, якщо його ще не викинули з його квартири за бар'єр побачень раз на місяць під наглядом судового пристава) вторить відлунням мамі та погрожує каральним ременем, якщо синочок засумнівається в маминих словах, і тато відволіче її обурений вереском, коли тато відволічеться від футбольного матчу на ТБ-екрані. Таким чином, син виховується нездатним мислити категорією власних інтересів сліпим і зручним в управлінні знаряддям жінки-господині. Яку він має вважати вищою істотою і служити їй функціональним придатком.

Тобто мати, знаючи про те, що її сина використовуватиме інша жінка, апіорі готує його як предмет споживання для іншої, навіть незнайомої поки що жінки і в її інтересах. Тобто, жіноча корпоративна солідарність ставиться матір'ю апіорі вище за інтереси своєї власної дитини. Мати зраджує свого сина. Знати про небезпеку, яка загрожує власній дитині, і не передбачити її, а навпаки, підставити під удар - що може бути жахливішим?!

Чому так відбувається? Причини дві:

1. через просту кругову поруку, схожу на кримінальну. Якщо мати відкриє очі синові на жіночі методи управління чоловіками і виховує в душі боротьби за його власні інтереси, то сама втратить левову частку важелів управління над ним. Простіше виховати його рабом, а потім домовитися з новою власницею про спільну експлуатацію. Крім того, як вона зможе керувати на очах сина його батьком, якщо пояснить синові суть жіночих методів управління? Суцільні незручності.

2. Жінки можуть бути насправді щиро переконані, що чоловік може бути щасливим, тільки будучи споживаним, перебуваючи в підлеглому стані. Дуже зручна позиція, нейтралізує інстинкт захисту потомства і совість, якщо вона є, що для жінок явище унікальне. І матері вважають, що вони правильно виховують своїх синів. Бувають, щоправда,

заднім числом рідкісні ситуації, які "фахівці-психологи", що обслуговують матриархальну культуру сімейної експлуатації чоловіків, трактують як ревності матері. Це - коли до матері починає доходити вся глибина її зради. Коли вона бачить, як стороння тітка має її дитину з особливим цинізмом. Вона намагається втрутитися у стосунки, але вже пізно. Син уже зомбований і підпорядкований не їй. І вже зовсім рідкісні випадки, коли мати намагається пояснити синові справжню суть жіночих ігор із чоловіками. Набагато частіше матері неприємно бачити, що її син звільнився з-під жіночої влади: "з тобою так важко, ти зовсім некерований, тобі потрібно знову одружитися". І навіть після того, як жінка при розлученні пограбує її сина, зробить його нещасним і зламає його життя, мати чоловіка однаково підтримуватиме з нею стосунки. А за нагоди спробує знову підставити сина під її удар.

І вже в зовсім унікальних випадках матері вчать синів жити насамперед власними інтересами, навіть у стосунках із жінками.

Коли я збирав матеріал для цієї книжки, я ставив різним жінкам запитання: "Чому мати зраджує сина, виховуючи його як предмет споживання для сторонньої жінки?" Ось типові відповіді. "Я про це не замислювалася", "Складне питання" (ухилення від відповіді). "Так і має бути", "Так заведено богом", "Тільки так чоловік буде щасливий" (спроба заткнути голос совісті). "Жінки - солідарні між собою", "Я ж теж жінка, як мені тоді самій ним керувати?" (спроби чесно пояснити). "А деякі сестри об'єднуються з матерями і допомагають братам і синам не бути спожитими" (унікальна відповідь, хапайте таку жінку, одружуйтеся і не відпускайте від себе ніколи). Але найцікавіше, що у всіх випадках (понад сотню), коли я ставив це запитання, жодна з жінок не заперечила мені по суті. А цей факт говорить про те, що зрада власної дитини завжди є усвідомленою, спланованою і холоднокровно здійсненою.

Ось як описує це явище жінка, яка розуміє проблему зради матер'ю інтересів сина:

"Поспілкувалася перед святами з подругою. Її син навчається поки що у 2-му класі. Там немає ще, звісно, жодних романтичних стосунків між хлопчиками та дівчатками. Ймовірно, це щось "попереднє". Але як це важко Женьці! Він весь час скаржиться: "Що їм від мене потрібно?!" Бо ці дрібні виразки весь час його дістають. Я вже не знаю, як там вони дразняться, що кажуть, яким чином виводять його з терпіння, але це йому дуже важко терпіти. І він може дати здачі. Не словом. А ділом. Дати щоденником по голові. По портфелю ногою вдарити. Смикнути за косу. І все таке інше. А потім, коли мама приходять у клас, її обступає чоловік п'ять скривджених принцес із ясними очима, які розповідають їй, який грубий і злий у її хлопчика:

- Ну чому він завжди вважає, що його всі ображають?

- А чому Женя такий злий? Звідки в нього стільки злості? - наївно так запитує малесенька Ліля, невинно дивлячись їй в очі.

Потім мама починає якимось намагатися це з'ясувати, спочатку стаючи на позицію дівчаток. Бідних слабких дівчаток. Змушує Женьку просити вибачення, обіцяти більше не битися... І Жені багаторазово пояснювати, ЯК потрібно поводитися з дівчатками, намагаючись прищепити йому дбайливе, турботливе ставлення. "Вони - слабкі, а ти - маєш їх захищати, але в жодному разі не ображати". Але він цю банальність уже не сприймає, бо бачить, що ніякі вони не слабкі. Зовсім. Їхні злі язички дуже багато завдають йому неприємностей. Звісно, найпростіше розлютити хлопця, а потім прийти й наскаржитися його матері. І наступного дня знову його дразнити, знаючи, що він НЕ МАЄ ПРАВА тебе зачепити, а то ж знову вийде поганим і винним..... Коротше, подруга просить поради... А я нічого не можу порадити - окрім того, щоб відпустити ситуацію і стати на місце Женьки, замість того, щоб ставати на місце чужих дітей. Але мовчу - бо не впевнена - чи порада правильна... Адже вчити сина захищати себе - не менш важливо, ніж вчити поважати інших і не застосовувати силу рук з кожного приводу і без приводу."

Серед моїх знайомих є один хлопець... І його мати, яка душі в ньому не чає. Він на четвертому курсі інституту. Скромний, добрий, чуйний, турботливий, робить усе, що скаже улюблена мама, піклується про неї. І вона піклується про нього. Саша, ти не їж це, ти краще з'їж те... Саша, одягни шарфик... І Сашко їсть те, що мама сказала, і одягає шарфик... І в нього ще не було жінок. І в комп'ютері в нього замість жорсткого порно прилизані фотографії стандартизованих красунь на тлі фантастичних пейзажів... Він не уявляє собі ні жінок, ні стосунків із ними.

Мені здається, я маю дар віщуна. Побачить його в потрібний час у потрібному місці якась пропалена особа, яка все випробувала, мимохідь прибере до рук, психологічно підімне, остаточно знеособлює, прив'яже дитиною від коханця і буде доїти й віджимати все життя, до його кінця. А серце "люблячої" матері буде спокійне, вона буде розчулюватися, що синочок під наглядом... Ідилія...

Бувають і протилежні випадки. Мати виховує сина чи доньку як власну прислугу. Тоді вона всіляко блокує особисте життя дитини, а якщо вона примудрилася створити сім'ю - намагається цілеспрямовано її зруйнувати різними методами. Або намагається вже всю сім'ю дитини підпорядкувати собі.

4.6 Школа

Допитливий хлоп'ячий розум починає працювати, щойно хлопчисько прокинеться, і працює доти, доки не починається перший урок.
Геррі Зелцер. Закон Фроста.

Ось спогади чоловіків, як їх "виховували" в дитинстві. Авторська орфографія і пунктуація збережені.

"Я пам'ятаю випадок у яслах, коли сильна велика дівчинка постійно ображала слабого хлопчика, а я захистив його, я її вкусив. Вихователька мене ж і покарала - прив'язала до шиї мотузку і змусила повзати навкарачки перед усією групою. Було несправедливо, тому дуже прикро. За що?! Адже я захистив слабого. Батькам я нічого не розповів, боявся, що теж покарають".

"А ще був такий випадок. Хлопчика, який краще за всіх вчився і був активним, призначили командиром жовтеньської зірочки (була така воєнізована ідеологізована організація юних лєнінцїв за комуністичного режиму). Але одна дівчинка влаштувала палацовий переворот, намовивши подруг і домовилася з класною керівницею. Єдиним аргументом було: "ми не хочемо, щоб нами командував хлопчик". Вчителька жінка пішла на поводу у дівчаток і призначила інтриганку замість здібного хлопчика. Хлопчику ж було завдано психологічної травми, внаслідок якої він усе життя унікав керівної роботи. Дівчинка ж, коли виросла, зробила успішну кар'єру".

"Уже в дев'ятому класі в школі на заняттях зі стройової підготовки на репетиціях параду строем однокласників, які марширували, командували дівчатка. Хлопчики до цього віку вже були так закомплексовані, що ніяковіли і командувати не могли. А дівчатка - впевнено керували".

"Пам'ятаю, на уроці біології наша вчителька сказала, що жіноча стать розумніша за чоловічу. Я почав протестувати, але вона і всі баби почали кричати і біснутися, доводячи "наукову"(!) точку зору. Справа була в 10 класі, коли на уроках у школі переважає жіноче населення. Загалом, "ЗА НЕЗНАННЯ ПРЕДМЕТА" (прошу звернути на це увагу!) мені привселюдно і на загальний сміх було поставлено "2"! І де тут справедливість?????"

"І ще. 10 клас, урок літератури, роман "Війна і Мир". Пам'ятається, є в романі епізод, де Наташа Ростова зрадила Болконського з Анатолем. Вчителька, "чомусь" незаміжня, всіляко її виправдовувала, кажучи, ах, бідна Наташа, адже Болконський на війні, а вона залишилася одна і була така самотня! Це на війні, дорога "вчителько", де "сильна" стать кістки кладе, захищаючи всяких Наташ. Ну а важко, виявляється, Наташі, якийсь там Болконський не береться до уваги, все одно "мужлан". Я пам'ятаю, я тоді гаряче про-тестував, але це виявилось марним. До речі, ця вчителька ставила п'ятірки винятково дівкам, хоч як би я старався".

"Клас, десь шостий, не пам'ятаю вже точно. Сиджу зі своїм дружбаном за партою, йде урок історії. Позаду нас за партою дві подруги, яким на цю історію начхати, розважаються,

тикаючи гострими кінцями кулькових ручок нам у спину. Мого дружбана Саню це дістало і він "наябедничав" учительці. Вона йому відповідає: "Цього не може бути, що б дівчатка... і т.д. і т.п." ВЕСЬ КЛАС !!!, хором, підтверджує їй, що це явище має місце бути. На що вона заявляє: "Я все одно не повірю, що дівчатка.... і т.д. і т.п." Урок закінчився, наступним було креслення. Впоєні безкарністю подруги продовжили свої брудні забави. Та, що сиділа за мною, прізвище її пам'ятаю досі - Балбу-кова, вирішила дещо вдосконалити цей захопливий процес у міру свого невеликого розуміння, помінявши кулькову ручку на циркуль. Ткнула мене в спину. Потрапила в хребет у якесь нехороше місце. Спалах болю був такий, що його не порівняти навіть із гострим зубним болем. Загалом, я з криком підскочив, розвернувся і рушив їй у щелепу. І добре так рушив, щелепа зламалася і струс мозку струсився, хоча мені незрозуміло, як можна струсити те, чого немає? Якись точки там знайшли на рентгенологічному знімку її мікроцефального черепа.

Далі було слідство на чолі з директором і пані в погонах від дитячої кімнати міліції, з роботи викликали батьків, допитали весь клас, який підтвердив мої слова, але, незважаючи на таку кількість свідчень свідків і мою правоту, мене було засуджено до взяття на облік у міліції, з ганьбою розжалувано й викинуто після публічного опрацювання з лав Ленінюгенда".

"Колись ще в другому класі таке сталося. - Давно це було, але щось пам'ятаю. Якось на перерві хтось щось натворював. З цього приводу вчителька зібрала весь клас після уроків і стала з'ясовувати. Мені тоді якраз треба раніше піти було. Кілька разів поривався сказати, та не наважувався. Грізно вчителька була налаштована. Ніхто не зізнавався. І тоді вчителька скомандувала: "Дівчата можуть іти". Почувся нарікання: "А чого дівкам можна. Вони що кращі за нас" "Так, дівчатка кращі за вас" різко продекламувала вчителька. Тут мене підбило. Встаю і кажу, що, мовляв, так і так треба піти раніше, запізнююся. Подивилася вчителька на мене грізно і нахамила. Сиди мовляв і мовчи, а то не так запізнився. Тут мене підірвало. Схопив портфель і, незважаючи на лайку і підступи, вибіг на вулицю. Там мене дівчата однокласниці дружно висміювали. Якись гидоти в мою сторону злословили. Я пробіг повз них як крізь стрій. І довго потім цю образу пам'ятав".

"Тепер розповім про свій дитячий садок. Нечітко пам'ятаю ті часи, але цю особливість мого виховання не забував ніколи. Моя вихователька була тридцятирічною жінкою. Точніше, щось у цьому роді. Принаймні, її доньці, яка приходила після школи до нас у садочок, було не більше семи-восьми років. Найстрашнішим покаранням у нашій групі було таке: хлопчика, який завинив (дівчаток так не карали), на всю тиху годину абсолютно голим ставили на широченне підвіконня, обличчям на вулицю. Дитячий садок розташовувався на першому поверсі будинку, що стояв другим від кута з центральною вулицею міста. Руки треба було тримати за спиною. Тому, хто провинився, доводилося стояти всі дві години денного сну... Більш м'яке покарання для хулігана - це спати з вихователькою. Навіть діти розуміли, що таким чином запобігали можливості зірвати тиху годину всій групі. Тільки от спати треба було голеньким. І ніхто (!) ніколи (!) не розповів батькам, що був покараний таким чином. Вихователька майстерно навчила ховатися й обманювати, обіцяючи, що не розповість мамі про покарання, якщо будеш, мовляв, добре

поводитися після сну. До речі, в ліжечко до виховательки потрапляли й дівчатка... Що можу сказати. Подробиць особливо не пам'ятаю, але чітко згадую, що мене лякало і вабило це "покарання". У виховательки були дуже ніжні руки. Завжди трохи вологі. Вона гладила по спинці, а потім підкладала одну долоню собі вниз живота, продовжуючи заколисувати іншою рукою... Я абсолютно не розумів, що відбувалося, але був упевнений, що батькам не можна це розповідати. Може, я боявся додаткового покарання за погану поведінку, а може, розумів, що в ліжечку з "тіткою" відбуваються нестандартні дії".

"На уроках математики вчителька робила помилки під час доказів теорем, потім довго і тупо шукала їх методом порівняння свого конспекту і того, що переписала з нього на дошку. Я не витримував і, бажаючи допомоги, говорив їй, де вона помилилася. А вона ненавиділа мене і мстилася, чіпляючись до оформлення і ставлячи за правильно вирішені контрольні четвірки. Дівчатка-зубрилки мали в неї п'ятірки, хоча не розуміли математику зовсім. На іспиті вона хотіла мене добити, але я знайшов момент і пішов відповідати на білет вчителю чоловікові, який у нас не викладав. Пам'ятаю кислий вираз її морди, коли він наївно повідомив їй, що поставив мені п'ять і що в мене дуже хороший рівень. Потім мені все це набридло, і я перевівся у фізико-математичну школу, там і вчителів чоловіків було більше, і жінки були розумніші".

"А в старших класах хлопчаків, поведінка яких не вкладалася в насаджуваний стандарт, а також тих, із вихованням яких не справлялися, наші педагогині анітрохи не соромлячись називали "цим отребем" (так вони "любили" дітей). Та й у молодших класах можна було чути багато чого в тому ж дусі, просто призабулося вже".

"Середня школа вже тоді була очевидним засиллям якихось злісних тіток, багато з яких ставилися до хлопчиків із неприхованою нелюбов'ю, і я не знаю, чого б я навчився, якби не наявність більш сприятливого середовища за межами школи. Що тут скажеш: жіноче виховання - навіювання страху, жіноче викладання і педантизм. І, що примітно, саме вони завжди точно знали, що буде "по-чоловічому", а що - "не по-чоловічому". Мене досі нудить, коли чую таке від жінок".

"Коли я вчився в першому-другому класі, у нас практикувалося таке.

Перед початком уроку учнів шикували у дві шеренги перед входом до класу: в одну хлопчиків, в іншу - дівчаток. Точніше навпаки: в першу дівчаток, бо незмінно вчитель говорив спочатку: "Дівчатка, заходьте!", і тільки коли всі дівчатка зайдуть, - "Хлопчики, заходьте!".

Та сама ситуація, коли клас вставав, вітаючи вчителя, - спочатку: "Дівчата, сідайте!" і тільки потім дозволяли сісти хлопчикам. Мене це завжди зачіпало до глибини душі, і я відмовлявся розуміти, чому так? Чому не можна дозволити всім сісти одночасно, а потрібно навмисно принизити хлопчиків, змусивши їх стояти довше? Підставити їх під град насмішок дівчаток".

Ми навели тут так багато прикладів, щоб показати, наскільки потворна наша система спільної освіти і наскільки вона просякнута жіночим сексизмом і чоловіконенависництвом. По суті це просто полігон для відпрацювання дівчатками прийомів домінування і система придушення і спотворення психіки хлопчиків.

Причини такого становища - засилля так званого "гендерного підходу" до проблем взаємовідносин статей. За такого підходу статі розглядаються тільки як соціальні групи. Біологічні відмінності між чоловіком і жінкою - ігноруються або пригнічуються. Викладачам під час їхнього навчання у ВНЗ не пояснюють відмінностей між статями. Тому кожен викладач діє так, як йому здається зручним, виходячи з одномоментних особистих інтересів і настроїв. А найчастіше, з особистих емоційних мотивів. Хлопчики більше шумлять - вчителька покарає хлопчиків. Хлопчики ставлять запитання, на які вона не може відповісти через свою некомпетентність - отже, хлопчики погані. У вчительки не склалося особисте життя - відіграється на хлопчиках ("усі чоловіки - козли"). І так далі. Гендерний підхід насаджується владою для уніфікації "людського матеріалу" і полегшення управління населенням. Однак, ефект полегшення досягається незначний і короткочасний. А ось ціна подібного божевілля - деградація соціуму загалом і спотворення психіки дітей.

Утім, у деяких розвинених країнах почали усвідомлювати катастрофічні наслідки уніфікації статей і повертаються до роздільного навчання хлопчиків і дівчаток.

4.7 Лінії долі

Жінка прийшла на спиритичний сеанс поговорити з померлим чоловіком. Усе вийшло як треба, і в повітрі з'явився його привид.

- Любий, як тобі на тому світі?

- Та добре, все гаразд...

- Тобі там краще, ніж зі мною?

- Так, там мені набагато краще...

Дружина ковтнула сльозу:

- Ти знаєш, я б теж дуже хотіла дізнатися, як там у раю...

- У якому раю? Я в пеклі!

Анекдот

Ми знаємо, що чоловіки відрізняються один від одного за ранговим потенціалом і примативністю. Простежимо життєвий шлях чотирьох найбільш яскраво виражених характерних біологічних типажів у сучасному світі.

Високорангового високопримативного чоловіка, вождя первісного племені, що не відбувся, його сильний самцівський ієрархічний інстинкт із дитячого віку змушує відвойовувати місце нагорі стадної ієрархії. Генетичний батько його був таким самим, тому хлопчик часто живе в неповній сім'ї з однією матір'ю або з матір'ю і вітчимом поблизу соціального дна. Ця дитина може бути і з верхів. Її розпестили, і це передчасно увімкнуло в ній інстинкт ватажка. А заодно - гіпертрофований егоїзм. Тому хлопчик за відсутності явної сімейної ієрархії конфліктує з батьками. А також з учителями та міліцією, вимогу яких інстинктивно сприймає як замах на його ієрархічний статус, виклик на поєдинок. Будь-які вимоги або навіювання рефлекторно зустрічає абсолютно щирим: "а пішов ти на ...". Зокрема, і вголос. Вона щиро впевнена, що нікому і нічого не винна. Тому здобути освіту в системі, розрахованій на усереднену дитину, їй не вдається. Це "важка дитина". Вона з радістю бере участь у підліткових бандах, що мають природну для неї структуру і відносини первісного стада. Там він - визнаний лідер. У його самцеву харизму закохуються однокласниці, і він цим користується як належним. Із сексом у нього жодних проблем. Скільки треба, стільки й буде. До жінок ставиться поблажливо і без ілюзій, як і належить ватажкові: "баба є баба, що з неї взяти". Може і побити жінку, але вона буде його тільки більше любити за це.

Заробити достатньо грошей він не може, оскільки робота в сучасному світі передбачає підпорядкування й організованість, а це не відповідає його інстинктивному самовідчуттю. Некваліфіковані роботи, на які він здатний, оплачуються погано, що також нижче його інстинктивного статусу. Крім того, він конфліктує на рівному місці з роботодавцем. Легальний бізнес теж не для нього, тому що він агресивний із підлеглими, конфліктує з партнерами й ухвалює рішення, керуючись не розумом, а інстинктом. Попросту, він жертвує вигодою заради випендрюжу, і тому зазнає збитків. Він може кримінальним шляхом заробити незаконні статки в період революцій, воєн і політичної нестабільності. Але в подальшій цивілізованій обстановці він його обов'язково втратить, оскільки контроль капіталу - робота. А працювати йому нудно. Йому хочеться керувати людьми, маніпулювати. Однак чим він старший, тим менш цікавий людям як лідер. Тваринні інстинкти тягнуть його назад, у рідне первісне стадо. Жага задоволень, невідповідність становища в реальному світі статусу вождя, яким він себе відчуває, і нездатність організувати себе для роботи - все це робить його неадекватним, штовхає його на злочинний шлях, до алкоголю і наркотиків. У дорослому стані такий чоловік або злочинець на волі, або ув'язнений, або алкоголік. У кращому разі має значною мірою незалежну роботу. Наприклад, таксист.

Потомство в нього є обов'язково. І не від однієї жінки. Але воно - позашлюбне або відторгнене в нього під час розлучення. Воно належить жінці і державі, а отже, воно поза його ієрархією. Тому він не особливо ним цікавиться, як і належить первісному вожаку. Жінки також перебувають поза його ієрархією, вони належать віртуальному ватажкові - матріархальній державі. Високоранговий високопримативний самець чітко відчуває це своїм інстинктом ватажка. Тому він, як правило, більшу частину часу перебуває в режимі мисливця-одинака "ватажок без зграї і тилу". І, зрозуміло, жодної відповідальності за чужу зграю не відчуває. Це для нього протиприродно. Як не намагається соціум позбутися таких самців, вони все одно успішно плодяться поблизу дна ієрархічної піраміди.

Високоранговий низькопримативний здатний до навчання й активний одночасно, тому саме на ньому тримається цивілізація. Пов'язано це з тим, що збивши в дитинстві його ієрархічні рангові амбіції, його вдається "виховати", навчити, зробити керованим, пояснити що можна, а що не можна. Пояснити їй нові принципи побудови штучної ієрархії. Вселити йому, що в сучасному світі пробиватися нагору потрібно не методом биття морди ближньому, а методом кар'єри і заробляння грошей. При цьому вона має бути чесною, виконувати закони, платити податки і слухатися маму. Що він повинен потім одружитися і забезпечувати сім'ю. Повинна суспільству. Повинен батькам. Повинен дітям. Повинен жінкам. Повинен вчителям. Повинен. Повинен. Повинен. Винен. А йому нічого не винен. А найголовніше, йому вдається вселити, що потрібно поважати жінок. Тобто визнавати їхнє більш високе місце в ієрархії суспільства. Тобто йому вдається вселити, що жінка - вища істота. Вища за нього за статусом. Інакше кажучи, його можна опустити до рівня середньорангового, але такого, що уявляє себе ватажком. Тому слухняного й активного одночасно. Дуже для всіх зручний громадянин, цей опущений високоранговий низькопримативний, тому що всьому вірить і живе за правилами. Веде активний спосіб життя. Робить кар'єру. Заробляє гроші. Купує на них атрибутику, розрекламовану як атрибутика високорангового самця, тобто "престижна". Дорогий годинник, дорогий одяг, дорогий стільниковий телефон, дорогу машину, віллу на березі моря, яхту, красивих жінок.

Звернемо увагу, що жінок йому доводиться все ж таки купувати. Якщо в школі, поки його ще не вдалося повністю "виховати", тобто знизити ранг, у нього ще закохувалися деякі непоказні однокласниці, то в керованого члена суспільства - не дуже-то. У кращому разі він був симпатичний і встиг нагулятися до одруження. Уявлення його про жінок - химерний вінегрет зі сльозливих захоплень поетів, витягів із Фрейда, вражень із реального життя, розповідей досвідчених ловеласів про їхні перемоги, анекдотів та ілюзій, які йому нав'яли жінки, яких він зустрів. Тому він або

витає в хмарах, або коли якась жінка розведе його на бабки або продинамить - мучиться невідповідністю вінегрету його уявлень про жінок реальному світові, страждає, переживає і розчаровується в житті. Якась жінка все ж таки по молодості оцінила його належним чином, вийшла заміж, народила від нього одну дитину, швиденько провела інверсію домінування, підпорядкувала і, як годиться, втратила до нього всяку повагу.

Років до 35-45 цей чоловік уже відбувся як професіонал, домігся успіху і становища. Він став упевнений у собі. У нього, можливо, вже є підлегли або навіть свій бізнес, він навчився керувати, тобто він якоюсь мірою відновив пригнічені "вихованням" якості ватажка і зовнішні ознаки високорангового. Його самооцінка починає підвищуватися і приходиться у дедалі більшу суперечність із його реальною позицією у стосунках із жінками. Насамперед, він прозріває і бачить, що дружина його не те що навіть не любить і не поважає, а просто-напросто використовує і морально пресує. Якщо його успіх призвів до появи зовнішніх ознак високоранговості, то біля нього одразу ж з'являються молоді жінки в режимі рекламної акції, що посилює контраст і ефект від прозріння. Одночасно заявляють про себе застарілі комплекси, пов'язані з незадоволеністю ієрархічної складової статевого інстинкту (просто кажучи простою мовою, він просто недогуляв і недотраховався в молодості, бо потрібно було вчитися). Чоловік відчуває, що з цим недотрахом, тобто з емоційною недорозвиненістю жити далі просто неможливо. І настає так звана "криза середнього віку". Протиріччя між статевою нереалізованістю середньорангового і самовідчуттям високорангового потребує усунення. Простіше кажучи, чоловік розуміє, що його ошукали, він гідний набагато більшого, ніж має, і починає намагатися це більше отримати. Ганятися за спідницями, заводити молодих утриманок, намагатися створити нову сім'ю тощо. Схема - між-народна, притаманна всім сучасним матриархальним культурам. Згадаймо дуже мудрий американський фільм "День бабака". У ньому, серед іншого, обіграно якраз цю тему. Головний герой, Філ Конорз, який володіє хорошими, але не розвиненими задатками, а тому закомплексований і самостверджується за рахунок приниження інших, отримує новий ступінь свободи. Насамперед він долає різні накладені соціумом табу, намагається дотрахатися, самореалізуватися. І лише після того, як ліквідує емоційну та пов'язану з нею духовну недорозвиненість, стає по-справжньому повноцінною особистістю. До речі, дуже точно показана гра самочного інстинкту головної героїні. Як Філ не намагався догодити героїні, як не вдосконалювався, як не залицявся до неї, вона йому відмовляла в сексі до того моменту, поки її самочний інстинкт тупо не зреагував на його популярність як на ознаку високого рангу.

У реальному матриархальному світі чоловік найчастіше, зробивши спробу почати нове життя, лише наступає вдруге (а інколи і втретє, і вчетверте) раз на ті ж самі граблі. Він не має навичок поводження з жінками. Він ніколи не бачив, як це робить ватажок. Тому нова жінка з режиму рекламної акції дуже швидко переходить у режим домінування, перевищує при домінуванні больовий поріг чоловіка, і все повторюється за старою схемою. Діти, скандали, розлучення, розподіл майна, відбирання в чоловіка дітей і ресурсів, аліменти. І закінчується все - інфарктом чоловіка або алкоголізмом. Часто нова жінка від самого початку розглядає чоловіка тільки як джерело доходу і тільки зображує почуття. У цьому випадку інстинкт сексуальної затребуваності чоловіка залишається не задоволеним взагалі. Ні платна любов повії, ні платна любов дружини не гріє душу високорангового чоловіка. Взагалі, чоловіки за російського варіанта матриархату в середньому живуть на пару десятків років менше, ніж жінки. Навіть не доживають до пенсії. Пов'язано це з тим, що і робота, і дім одночасно є для чоловіка найсильнішим джерелом стресових перевантажень. А єдиним сурогатним способом зняти стрес є неякісний алкоголь. Якісного - просто немає. Тому багато чоловіків втрачають здоров'я за пляшкою. Багато хто, переживаючи за кермом про сімейну сварку або не виспавшись через скандал, потрапляє в автокатастрофу чи гине від нещасних випадків на виробництві. Багато хто помирає від інфаркту або закінчує життя самогубством. Шляхів багато, а результат один. І причина теж одна.

Взагалі, збивати повністю в дитинстві рангові амбіції - далеко не єдиний спосіб виховання і аж ніяк не найкращий. В англійській класичній школі за роздільного виховання хлопчиків і дівчаток рангові амбіції, зокрема й "важких" дітей, не стільки збиваються, скільки використовуються для того, щоб розвинути в дітях дух лідерства, ініціативи, активну життєву позицію. Тобто підготувати в них включення інстинкту ватажка. Послух дітей досягається більше за рахунок високого авторитету і кваліфікації вчителя, ніж за рахунок приниження дитини. Результат - у наявності. Острів з обмеженими ресурсами протягом століть є однією з наймогутніших держав світу. Країна сильна тільки якщо сильні її чоловіки. Утім, сьогодні матриархат веде до загибелі й Велику Британію теж.

Сексуальні проблеми цього чоловіка не стільки в нестачі сексу як такого, скільки у відсутності жіночої любові. Не у фізіологічній сексуальній незадоволеності, а в незадоволеності психологічній. Незадоволеності інстинкту сексуальної затребуваності. Попросту - недоласканості. Тому такий чоловік може закохатися в перукарку, зреагувавши на її доторки як на ласку. І зазвичай віддає перевагу працівницям еротичних масажних салонів, а не звичайним повіям.

Якщо такому чоловікові трапляється дружина, яка замість домінування любить його і замість емоційного терору проводить емоційну підтримку, то можливості цього чоловіка як добувача максимальні порівняно з будь-якими іншими чоловіками. Розумні жінки це розуміють і борються зі своїм інстинктивним потягом до домінування. Замість того, щоб влаштувати чоловікові пекло в побуті, така розумна жінка забезпечує йому відчуття тилу і підвищує

знижену "вихованням" самооцінку до рівня ватажка. Тоді у чоловіка вмикається інстинкт ватажка, і він стає максимально активним і здобичливим. Виграють у підсумку всі.

Низькоранговий високопримативний чоловік у сучасному світі, як і в первісному - жалюгідне видовище. Він так само, як його високоранговий побратим, намагається в дитинстві конфліктувати з учителями і брати участь у бандах. Однак у середовищі однолітків його не поважають, вчителі його карають, але він нічого не може з цим вдіяти, бо боягузливий і слабкий духом. Дівчата над ним сміються. Він сексуально стурбований, у нього комплекс неповноцінності. Вчиться він погано. Він забитий, а часто - озлоблений. Іноді такі підлітки збиваються в зграї і нападають скопом як зграя шакалів. Тоді вони особливо агресивні. Він спивається або стає наркоманом раніше за всіх. Він - дрібний злочинець і озлоблений невдаха. "Шістка". Покидьок. Часто такими стають і чоловіки з непоганими задатками, які не витримали принижень системи державного рабства, "армійської служби" і зламалися. Його може прибрати до рук жінка в стійкому режимі домінування для забезпечення своїх дітей від високорангового високопримативного коханця або колишнього чоловіка. Тоді вона відбиратиме в нього ті невеликі гроші, які він заробляє, і використовуватиме їх у домашньому господарстві в проміжках між його запоями. Утім, у нього можуть бути і власні діти. Якась молода високопримативна дурепа могла від нього залетіти по п'янці. Для її інстинкту самки високопримативний низькоранговий - краще, ніж будь-який низькопримативний. Тоді його стиль життя - втікання від аліментів. Часто такий чоловік для того, щоб мати змогу самостверджуватися, стає міліціонером або охоронцем.

Низькоранговий низькопримативний чоловік забитий повністю під час "виховання", проте ні з ким не конфліктував, усіх слухався і зумів здобути деяку освіту. Оскільки він позбавлений рангових амбіцій, вибитися в люди йому нелегко. Немає мотивації. І низька самооцінка. Тому на роботі він стерпний, але млявий виконавець на пересічній посаді й маленькій зарплаті. А в сім'ї - "хороший сім'янин". Тобто слухається в усьому дружину і віддає їй усі гроші. Він не посміє з нею розлучитися. Терпітиме її знущання, емоційний терор, зради і відсутність сексу, хоч би як був перевищений його больовий поріг. Боятиметься зізнатися собі, що діти не від нього, а від іншого хлопця. У глибині душі він розуміє, що він - добрий, але його абсолютно незаслужено зламали і втоптали в лайно. І цей біль роз'їдатиме його зсередини роками. А біль і незадоволеність мають властивість накопичуватися. Випустити пару за допомогою алкоголю і повій він боїться. Утім, грошей на повій у нього немає, все відібрала дружина. А з екрана ТБ на нього спокусливо дивляться голі красуні. І в один прекрасний момент його може переклинити. У ньому з'єднається древній мисливець, накопичена агресія, приниження і сексуальна незадоволеність. Він візьме кухонний ніж і вийде на нічне полювання. Або дах з'їде будь-яким іншим чином. А потім ЗМІ та обивателі довго дивуватимуться, от мовляв, був тихий смирний і сімейний, звідки що береться. Феміністки зроблять висновок, що всі чоловіки - маніяки і вбивці. І на піку істерії продавлюватимуть закон про поголовну кастрацію всіх хлопчиків до народження. Вчені писатимуть дисертації і шукатимуть ген злочинності. А рік від року, з посиленням матриархату і розвитком культури сексуальної провокації, кількість маніяків та їхніх жертв дедалі зростатиме, зростатиме і зростатиме.

До речі, маніяком може стати і просто зломлений чоловік. Типовий приклад - такий собі Семенов, який орудував у Пітері на початку перебудови. Звичайний телемайстер. Був зв'язок із молодого дівчиною. Вона завагітніла і, злякавшись батьків, написала заяву про зґвалтування. Телемайстра посадили за завідомо неправдивим обвинуваченням. Усім відомо, що на зоні відбувається з ґвалтівниками. І людина зі зламаною психікою і долею стала після відсидки різати дівчат на вулиці. Так матриархальна система, що використовує презумпцію винності чоловіків, убила ні в чому не винну нормальну людину і породила маніяка, підставивши під його ніж ні в чому не винних дівчат. На чий совісті життя вбитих маніяком дівчат? На совісті маніяка? На совісті його коханки, яка написала неправдиве звинувачення у зґвалтуванні? На совісті судді, яка огульно винесла обвинувальний вирок? На совісті тих, хто створив матриархальну систему дискримінації чоловічого населення? Спробуйте відповісти на це запитання самі. Зростання кількості маніяків і ґвалтівників - закономірне. Що більше жінки привілейовані і що активніше зловживають своїми привілеями, то більше озлоблених чоловіків, які постраждали від них.

І на закінчення наведемо витяги зі плутаних одкровень одного такого низькорангового низькопримативного чоловіка, щоб зрозуміти, що коїться в його нещасній голові (авторські стиль і пунктуацію збережено):

"Сильного потягу до жіночої статі у мене не було і немає. І при цьому я з глибоким презирством ставлюся до можливості для мене вступити в гомосексуальний зв'язок. Я звичайний простий домашній хлопчик, якого забила совкова система. Батьки мене нічому не навчили, насамперед не пояснили, що це таке - сексуальний потяг. Так, можливо, я й ідіот, але не жінка. Хоча у мене є схильність до трансвестизму, але з квітня 2004 року я навчився саморозрядки і зараз мені трансвестизм особливо і не потрібен. Наречена мене змусила хреститися і вінчатися. Я цього не хотів, але довелося. Інакше б шлюб не відбувся. Потім виявилось, що в мене фімоз. Довелося робити операцію обрізання і терпіти біль ще півроку. А потім колотися простагландином і чекати до кінця 2003 року. І тільки в останній день 2003 року я зрозумів, що таке оргазм. Я прожив із дружиною менше 4 років, я шкодував, що раніше не одружився. Дітей у нас не було. Тепер уже рік як я один. Зустрічаюся з однією жінкою 39 років, але поки нічого в нас не було. Ні серйозних поцілунків, ні кохання. Так понарошку: музеї, кіно, пірижкові, різдво. Я є. І не здумайте називати мене жінкою, хоча якийсь час я шкодував, що я не жінка. Я всього лише слабкий чоловік. Я величезний мужик зростом 188 см і вагою понад 105 кг. Я сиджу в метро і поглядаю на жінок, іноді з цікавістю, але більше на

молоденьких дівчат. Фемінізм викликає в добрих по суті своїй чоловікам вище згадані пороки. А ненавидіти жінок я маю повне право. Але це не означає, що я ненавиджу матір, бабусю, тітку тощо. Рідних, знайомих або близьких жінок я не ненавиджу. Я їх поважаю, як поважав і свою дружину. Так, вона була трохи розумнішою за мене, вона була лідером і постійно мене картала, що я не чоловік. Але я хотів жити з нею вічно. Ось тещу я під кінець зненавидів за її образи на мою адресу, але все одно намагався поводитися якомога м'якше. Тож із цього випливає, що навряд чи я когось покохаю і буду спокійно без сексу доживати до пенсії. Шкода, що не буде в мене продовження, дітей. Але я з цим майже вже змирився. ... Жінки в більшості своїй дуже красиві. Це аксіома".

Утім, якщо такий чоловік потрапляє до рук недурної жінки, вона може змусити його зробити хоч якусь кар'єру. Її психологічний терор і трохи сексу змушують слабого чоловіка ворухитися, відіграють роль мотивації, якої бракує.

Ми змалювали тут матріархальні долі чотирьох яскраво виражених типових чоловіків. Не забуваймо, що реальне життя складається також із перехідних форм і проміжних варіантів. Але в долях реальних чоловіків ви неодмінно знайдете описані тут елементи.

4.8 Дискримінація чоловіків у сучасних матріархальних країнах

Американки вимагають від своїх чоловіків таких виняткових чеснот, які англійки очікують знайти хіба що у своїх лакеїв.

Сомерсет Моєм

Передбачаючи моторошний несамовитий вереск, прокльони і море демагогічних помиїв, які обрушаться на мою голову з боку феміністок, а також обдурених ними чоловіків і жінок, ризикну все ж розігнати туман навколо Найжахливішої Таємниці Сучасності. Розповісти про становище чоловіків у сучасному світі. Щоб не скочуватися в базарну манеру скарг і пред'явлення претензій до протилежної статі, будемо торкатися виключно законодавчої та судової дискримінації. При цьому ми вважатимемо, що в кого більше юридичних прав, той ними більше користується. А в кого більше закріплених законом обов'язків, той їх і тягне на своєму горбу. Розберемо лише найбільш кричущі, грубі види дискримінації чоловіків.

Звернемося до тексту Конституції РФ

"Стаття 2

Людина, її права і свободи є найвищою цінністю. Визнання, дотримання і захист прав і свобод людини і громадянина - обов'язок держави.

Стаття 19

1. Усі рівні перед законом і судом.

2. Держава гарантує рівність прав і свобод людини і громадянина незалежно від статі, раси, національності, мови, походження, майнового і посадового стану, місця проживання, ставлення до релігії, переконань, належності до громадських об'єднань, а також інших обставин. Забороняються будь-які форми обмеження прав громадян за ознаками соціальної, расової, національної, мовної або релігійної приналежності.

3. чоловік і жінка мають рівні права і свободи та рівні можливості для їх реалізації".

Тепер звернемося до реального життя, в якому принцип рівноправності порушується часто-густо:

1. Репродуктивні права. Конституція грубо порушується, коли справа стосується батьківства. Чоловік юридично повністю відчужений від власних дітей і позбавлений усіх репродуктивних прав.

Чоловік не має права ухвалювати рішення про народження дитини. Рішення ухвалюється жінкою в односторонньому порядку. Хоч чоловік, чи ні - він буде батьком, якщо цього захотіла жінка. І нестиме обов'язки щодо забезпечення. Таким чином, жінка має можливість завагітніти проти волі чоловіка. А потім - нав'язати чоловікові дитину і використовувати її як знаряддя законного шантажу. Що і відбувається частенько в реальному житті.

Чоловік не має права ухвалювати рішення про аборт. Хоч би як хотів чоловік і батько дітей, дружина може вбити його ненароджену дитину, навіть не цікавлячись його думкою з цього приводу.

Судова практика в Росії така, що під час розлучення суди практично завжди залишають дітей із матір'ю, хоч би як це зачіпало інтереси дитини і батька. І зрозуміло, частина ресурсів чоловіка передається жінці автоматично. Це також дозволяє жінці використовувати дитину як заручника, засіб наживи та інструмент законного рекету. Для чоловіка ж шлюб і батьківство внаслідок такої дискримінації давно вже не вигідні, не бажані, та й просто небезпечні. Виходить, що найбільша дурість, яку може зробити чоловік у сучасному матріархальному світі внаслідок своєї юридичної безграмотності - це одружитися і завести дітей. Бо з дітьми втрачає більшу частину своїх стратегічних інвестицій, які він робив у сім'ю.

2. Право на охорону здоров'я. Державна Дума РФ виділяє на жіночі програми, жіноче здоров'я і підтримку материнства величезні суми. На підтримку батьківства, чоловічого здоров'я і чоловічі програми виділяється 0 рублів. І це - при поширенні простатиту і серцево-судинних захворювань чоловіків у масштабі епідемії. А також за середньої тривалості життя чоловіка на 18 років меншої, ніж у жінки. Чи потрібні тут коментарі?

3. Рівність перед законом. У сучасній Росії жінка за рівні злочини отримує покарання в середньому в 3 - 4 рази м'якші, ніж чоловік. Крім того, для жінок існують понад десяток додаткових пільг і привілеїв, визначених Кримінальним кодексом, жіночі амністії та інші послаблення. Що, зрозуміло, тільки стимулює жіночу злочинність. Не будемо також забувати, що більшість суддів - жінки. А жінки, на відміну від чоловіків, дуже солідарні між собою. Тому якщо чоловік у випадку ревності вбиває дружину, заставши її з коханцем, то він отримує по повній програмі. А якщо жінка вбиває чоловіка через гроші, то вона - безневинна страждальниця, яка вчинила справедливую відплату домашньому тирану або щось на кшталт того. І частенько отримує лише умовний термін, якщо здогадалася поплакати на суді.

4. Після досягнення 18-річного віку чоловік потрапляє в державне рабство. Він зазнає насильницького позбавлення практично всіх громадянських і загальнолюдських прав і свобод. Не має права залишати межі місця свого ув'язнення. Ні гарантованих вихідних, ні гарантованих відпусток. Жахи російської "армії" відомі всім. Аргументи на кшталт "країну потрібно захищати" всерйоз сприйматися не можуть, оскільки захист країни не передбачає обов'язкового позбавлення прав і свобод її захисників. Навпаки, з античних часів загальновідомо, що найефективніша армія - професійна. А найгірші солдати - раби. У наш час це показали і Чечня, і інші збройні конфлікти. Навіть в арабських країнах, де теж існує призовна армія з не-статутними взаємовідносинами, солдати мають гарантовані звільнення додому. Такого кричущого рабського становища чоловіків-чоловіків, як у Росії - немає взагалі ніде.

5. Право на пенсію. Дискримінація не може не позначитися на тривалості життя. Рабство забирає життя і здоров'я молодих чоловіків, калічить їхню психіку. Кількість самогубств серед чоловіків у шість разів вища, ніж серед жінок. Чоловіки в 18 разів частіше за жінок хворіють на професійні захворювання і в 22 рази частіше за жінок помирають від їхніх наслідків і виробничих травм. Середня тривалість життя жінок у Росії 72,2 року. Пенсійний вік - 55 років. Чоловіків - 58,8 років і 60 років відповідно. Отже, чоловіки, які наповнюють своїми відрахуваннями пенсійний фонд, по суті, позбавлені права користуватися своїми грошима, позбавлені права на пенсію. Бо просто-напросто не доживають до пенсійного віку. Тим часом середньостатистична жінка користується пенсійним фондом понад 17 років. Та досить просто зайти в електричку, якою пенсіонери їдуть на дачі, і подивитися навколо, щоб усе зрозуміти. На кілька десятків бадьореньких бабусь припадає всього один напівживий дідусь.

І так далі, і тому подібне.

Статус чоловіка в матріархальному суспільстві знижується всіма можливими способами. Просто увімкніть телевизор, уже влучно названий у народі "дебілізатором", і ви поринете в глобальну оскаженілу чоловіконенависницьку пропагандистську компанію. Різноманітні шоу і серіали, де жінки зображуються мудрими хоробрими, чарівними, чарівними героїнями і страждальницями, а чоловіки - лиходіями, злочинцями і алкоголіками. Або сексуально стурбованими придурками. У крайньому разі, тупуватими сищиками. Чоловіка-чоловіка без пістолета чи ножа на телеекрані вже й увіяти неможливо. Те, що чоловік - це насамперед учений, програміст, інженер, на якому тримається науково-технічний прогрес, і трудівник робітник, на кістках якого тримається промисловість, нікому з покидьків, які займаються телебаченням, показати на екрані й на думку не спадає. Те, що чоловік - люблячий і турботливий чоловік і батько - навмисно замовчується з метою нагнітання античоловічої феміністичної істерії. Це видно тільки під час відвідування молочної кухні. У черзі за дитячим харчуванням - одні чоловіки.

У якихось матріархальних країнах становище гірше, в якихось краще. Наприклад, чоловік у Німеччині не має можливості відмовитися від дитини, генетичним батьком якої він не є, оскільки суд не приймає генетичну експертизу як доказ, вважаючи її вторгненням в особисте життя жінки. Зате середній німець не вмирає раніше пенсійного віку, як середній росіянин. У більшості країн Заходу де-факто запроваджено презумпцію винуватості чоловіка у справах про зґвалтування, "сексуальні домагання" і "домашнє насильство". Чоловік там зазнає репресій ще до вироку суду. Достатньо голосливого звинувачення жінкою. У нас же, оскільки росіянкам вигідніше спати з начальником за пільги, ніж відсуджувати в нього гроші, боротьба з "сексуальними домаганнями" поки що не набула такого широкого поширення як законний жіночий рекет.

Але тенденція всюди одна й та сама - посилення дискримінації чоловіків і матріархальна деградація суспільства.

Передбачаю обурений вереск феміністок на кшталт: "Жінка народжує дітей і виховує їх". Однак подібні аргументи є стандартною демагогією, бо жінка юридично НЕ ЗОБОВ'ЯЗАНА народжувати дітей. Ніхто не посадить жінку, яка не народила дитину, до в'язниці. А ось чоловіка, який ухиляється від рабства, посадять обов'язково. І отже, жінка ніяк не дискримінована. Взагалі, всі казки про жіноче безправ'я і дискримінацію - не більше ніж шахрайська демагогічна атака феміністок з метою вибити собі додаткові пільги за рахунок дедалі більшої дискримінації чоловіків. Ми розберемо це детально в розділі про фемінізм.

А тепер заключний етап прозріння, мій дорогий, Читачу! Уявіть, що так дискриміновані не чоловіки, а жінки. Або так дискриміновані негри в США. Наприклад уявіть, що негри виходять на пенсію пізніше за білих на 5 років. Або чоловік має право на охорону здоров'я, а жінка не має. Уявіть, який шквал обурення здійнявся б. Уявили? Немислимо! А тепер усвідомте, наскільки чоловіки звикли до свого дискримінованого становища. Вони не тільки не

борються з дискримінацією, а навіть не помічають її. Сприймають як належне. Тобто чоловік - не просто раб, але раб переконаний. По-моєму такий раб називається словом "холуй".

Наступ на права чоловіка, зниження його статусу в сім'ї та суспільстві неминуче призводять до зниження його рангу і відповідної зміни поведінки. Тобто, перетворившись під тиском матріархального законодавства з високорангового відповідального сильного й активного вождя сімейної ієрархічної піраміди на низькорангового раба, чоловік інстинктивно поводить себе саме як раб. Він не поважає себе, не цінує своє життя і здоров'я. У нього пропадає будь-яка мотивація до активності. Навіщо ставати батьком, якщо дітей заберуть? Навіщо добувати багато здобичі, якщо немає тилу, де її можна зберегти? Навіщо робити кар'єру, якщо це не тягне за собою здобуття поваги (підвищення рангу)? Навіщо заводити постійну партнерку, якщо секс із нею все одно платний, і за співвідношенням ціни та якості гірший, ніж із професіоналкою? А платний секс для сильного чоловіка образливий і не задовольняє інстинкт сексуальної затребуваності, оскільки підтверджує його низький ранг.

Багато низькорангових і середньорангових чоловіків за матріархату заробляють гроші для того, щоб придбати на них атрибути, розкручені рекламниками як такі, що підтверджують їхній високий ранг в ієрархії. Як атрибутику високорангових, крутих. Але реально це їм нічого не дає. Мімікрія під високорангових не спрацьовує. Жінки чуттям самок відчувають їхню слабкість. Чуттям, зокрема в прямому сенсі - за складом феромонів. Тому дорогу атрибутику самця самки сприймають лише як сигнал, що є чим пожитися. І тому продаються цим чоловікам, динамлять їх, але не люблять. Тобто визначають їхнє місце в ієрархії як низькоранго-вих. Інстинкт сексуальної затребуваності чоловіків залишається не задоволеним. Гроші не приносять їм ні поваги, ні любові, ні щастя. Тому вони наздоганяють свій ранг сурогатним збільшувачем рангу - алкоголем. Ну, загалом, усе вже зрозуміло.

Отже, за матріархату відбувається геноцид низькопримативних чоловіків - основи цивілізації. Їхнє місце займають високопримативні чоловіки, які розмножуються поблизу соціального дна. Структура соціуму стає ідентичною структурі первісного стада.

ГЛАВА 5. Чоловік і жінка як партнери

- Жінки гірші за розбійників!

- Але чому?

- Тому, що розбійник вимагає гаманець або життя, а жінки забирають і те, і інше.

Чоловіча розмова

5.1 Стосунки партнерів

Діти виросли. Квартира оформлена на мене. Гроші є. Чоловік тепер не потрібен. Треба тепер якось його позбутися.

Із випадково підслуханої розмови двох літніх жінок на вулиці

Розглянемо складову № 2 вектора людських стосунків, тобто розберемося у стосунках чоловіка і жінки як партнерів. Для цього спершу забудемо, що ми маємо справу зі стосунками між різними статями нашого біологічного виду. Міжстатеві стосунки ми вже розібрали досить докладно раніше і ще детальніше розберемо далі. Для нас у межах цього розділу чоловік і жінка - дві абсолютно рівноправні фізичні особи. Нічого особистого, тільки ділові стосунки. І не будемо боятися, що нас звинуватять у ошадливості, жадібності, обіллють поміями, змішають із брудом, спопелять обуреними поглядами, обдадуть холодом презирства тощо. Тобто пророблять усе те, що проробляють зазвичай жінки та їхні підкаблучники з тими чоловіками, хто вторгається у святая святих жінок - економіку стосунків. Нас ніхто не бачить. І ми нікому нічого не скажемо. Просто розберемося. Для цього подумаємо, які послуги можуть надати одна одній наші дві фізичні особи при взаємодії в процесі співіснування.

Примітка:

Любов - це не те, що людина дає партнеру, а те, що вона відчуває сама, тому в таблицю стосунків її не включено.

Такі позиції, як секс, пестощі та спілкування можуть бути як рівноцінними, коли партнери просто обмінюються усім цим, так і такими, що купує одна зі сторін у разі проституції. В останньому випадку їхня вартість визначається за ринковими законами.

Також усе зрозуміло з тими позиціями, які мають конкретну вартість, виражену в грошах. Наприклад, забезпечення або подарунки. Тут за все платиться грошима, і суми платежів відомі.

Найбільш невизначеними є такі позиції, як зачаття дітей, народження дітей і послуги. При оцінці цих позицій можна також користуватися грошовим ринковим ціновим еквівалентом. Наприклад, виношування і народження дитини за ринковими цінами (послуги платної сурогатної матері) близько 10000\$. Російський уряд платить ті самі гроші за виношування і народження двох дітей (т.зв. материнський капітал). Незважаючи на те, що народження і виховання дитини - це дії, спрямовані не на партнера, а на дитину, дитину можна розглядати як спільний проект чоловіка і жінки. Але тільки за умови, що її зачаття і народження було бажаним обома сторонами. Тобто, потрібно завжди пам'ятати, що споживач оплачує послугу тільки в тому разі, якщо він її замовив, і її якість задовільна. Таким чином, якщо жінка народила дитину, якої чоловік не хотів (наприклад, збрехавши йому про фазу свого циклу), або народила не від нього, то в чоловіка немає жодних причин оплачувати їй цю непотрібну йому послугу.

Таблиця людських стосунків	
Що дві людини можуть дати одна одній у парі	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Емоційна підтримка	Емоційна підтримка
Ласка	Ласка
Послуги	Послуги
Подарунки	Подарунки
Утримання	Утримання
Навчання	Навчання
Спілкування	Спілкування
Становище в суспільстві	Становище в суспільстві
Житло	Житло
Спільний проект "діти"	
Зачаття дітей	Народження дітей
Забезпечення матері в період непрацездатності	Забезпечення матері в період непрацездатності
Виховання дітей	Виховання дітей
Догляд за дитиною	Догляд за дитиною
Забезпечення дітей	Забезпечення дітей

Оплата освіти дітей	Оплата освіти дітей
Оплата медичного супроводу вагітності та пологів	Оплата медичного супроводу вагітності та пологів

Крім того дитина є об'єктом інвестицій. У Росії зазвичай інвестує в дитину в основному чоловік. Однак при розлученні вона дістається жінці разом з усіма інвестиціями. Тобто зачаття і виховання дитини є де-факто дуже дорогавартісною послугою, яку чоловік надає жінці.

Різні побутові послуги також піддаються грошовій оцінці. Якась "профспілка домогосподарок", наприклад, оцінює прибирання дружиною квартири за розцінками клінінгових компаній, а приготування вечері - за ціною кухаря ресторану. Можна перейняти цю їхню методику й оцінити надання дружині житла за ціною готелю за номер тієї самої площі, обслуговування її машини за ціною автосервісу, вкручування лампочки за ціною виклику додому електрика, а супровід чоловіком дружини до театру - за ціною охоронного агентства. Зачаття дітей також можна оцінити за розцінками відповідних фірм. Можна також оцінювати і за трудовитратами. Наприклад, повноцінне виховання й обслуговування трьох-чотирьох дітей вдома без дитячого садка за трудовитратами приблизно дорівнює веденню власного бізнесу. Тож завжди можна розписати стосунки на папірці, проставити ціни і перевірити, хто кому чого винен насправді. Головне - щоб жінки вас не застали за цим заняттям.

Якщо один партнер навчається в університеті, а другий працює і забезпечує першого, то така ситуація є інвестицією. Другий інвестує свої кошти в навчання першого в надії, що після навчання внесок партнера в сімейний бюджет буде більшим. Якщо після цього вони розлучаються, то інвестиції втрачаються другим партнером і присвоюються першим. Те саме і з дітьми. Ми вже згадали, що під час розлучення один із партнерів втрачає разом із дітьми і свої інвестиції, які вклав у їхнє утримання та виховання. Причому найціннішим ресурсом, яким володіє людина, є ресурс часу. Час можна витратити на різні речі. На задоволення. На освіту. На навчання. На заробляння грошей для себе. На заробляння грошей для утримання партнера і дітей. На виховання дітей. Оскільки цей ресурс, зважаючи на смертність людини, непоправний, то під час розлучення партнер втрачає не тільки свої інвестиції в дітей і партнера. Він втрачає частину свого життя, інвестованого в інших людей. Він просто може не встигнути здійснити новий проект. Зрозуміло, що коли один партнер інвестує в іншого свої ресурси, то він зацікавлений у поверненні інвестицій. А той, у кого інвестують - зацікавлений у неповерненні та привласненні чужих ресурсів. Усе просто й логічно. Тому в збалансованій культурі, щоб унеможливити подібного роду шахрайства, шлюбні стосунки є довічними. Тому в розбалансованому суспільстві розумний інвестор не вкладає свої кошти у спільний проект, якщо немає гарантій повернення інвестицій. Тобто не одружується. До речі, не будемо забувати, що про довіру найбільше говорять шахраї, які хочуть вас надурити. Порядні люди - підписують договір і виконують його.

Розберемо деякі види стосунків між статями та заповнимо для цих видів відповідні таблиці:

1. Жіноча проституція. Подібним чином виглядає таблиця чоловічої проституції. Платить той, кому секс потрібніший. Найпростіший випадок.

Що дві людини можуть дати одна одній	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Гроші	

2. Спонсор і утриманка.

Що дві людини можуть дати одна одній	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Спілкування	Спілкування
Гроші	
Послуги	
Подарунки	
Утримання	

3. Чоловік залицяється до жінки, френдзона.

Що дві людини можуть дати одна одній	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Спілкування	
Емоційна підтримка	
Ласка	
Гроші	
Послуги	
Подарунки	

4. Коханці.

Що дві людини можуть дати одна одній	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Емоційна підтримка	Емоційна підтримка
Ласка	Ласка
Подарунки	Подарунки
Спілкування	

Неважко помітити, що якщо не брати до уваги професійних альфонсів і сутенерів, то як партнер чоловік практично завжди дає жінці більше, ніж вона йому. Для того, щоб замаскувати це, жінки намагаються максимально перемішати ділові стосунки з особистими і напустити якомога більше емоційного туману навколо. Саме тому жінки зображують особливо сильне презирство до чоловіків, здатних розділяти особисті та ділові стосунки з жінкою. Це ж так "неблагородно", "негідно чоловіка" - бути розважливим у стосунках. І навпаки, кохати стрімголов, а йти, залишивши жінці все своє майно, окрім пари своїх старих шкарпеток, - дуже "благородно" і подобається жінкам. Розрахунок не залишає жодного простору для шахрайства, тому шахраї його так не люблять у своїх потенційних жертв, а шахраєві - вигідний лох.

5.2 Сім'я

..., чи згодні ви взяти в чоловіки цього чоловіка і бути разом із ним у горі й радості доти, доки смерть не розлучить вас?

Запитання священника під час обряду вінчання

Для початку визначимося в термінах. Сім'єю називається група близьких родичів, які живуть разом. Чоловік, дружина, діти, іноді онуки. Шлюб - це юридичний та обрядовий супровід чоловіків і жінок, які утворюють сім'ю, - реєстрація, вінчання, шлюбний контракт, традиційний і юридичний розподіл прав та обов'язків, регулювання майнових, господарських, сексуальних стосунків тощо.

Ми вже з'ясували, що природною для існування сучасної людини і зокрема для її репродуктивної функції є сім'я, яка складається з ВР жінки, сильного збагачувального ВР чоловіка та їхнього потомства. Структура такої природної сім'ї показана на Рис. 27.

Ми показали також, що релігія і традиція збалансованого соціуму всіма силами і засобами намагається підтримати саме цю будову сім'ї, компенсуючи невідповідності між інстинктивною первісною прошивкою людей і сучасними реаліями. Це називається традиційною сім'єю, традиційним шлюбом.

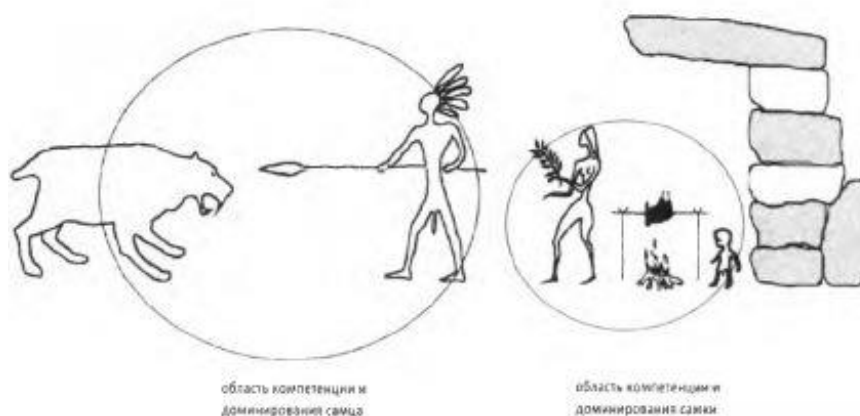

Рис. 27. Природна сім'я. область компетенції та домінування самки

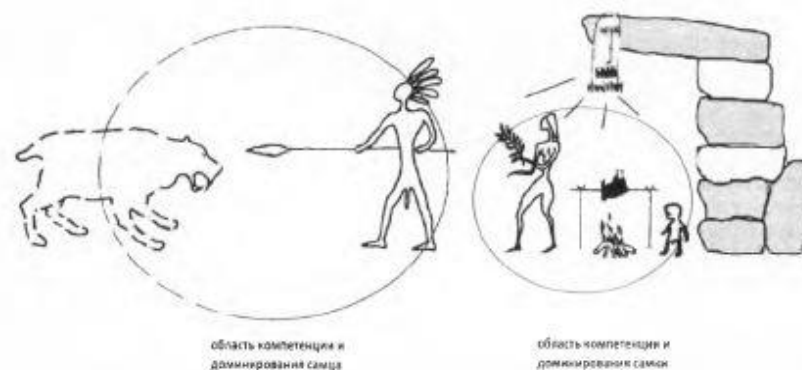

Рис. 28. Традиційна сім'я.

Ми показали і те, як за відсутності такої компенсації, людський соціум стає матріархальним, сім'я зі стабільного ВР утворення "Сильний чоловік + жінка в режимі любові + їхнє потомство" вироджується в нестабільну СР пару "домінантна жінка + слабкий чоловік". Вироджена сім'я втрачає будь-який сенс як для чоловіка, так і для жінки. Чоловік у матріархальній сім'ї не отримує ні тилового забезпечення, ні повноцінного сексу. Жінку ж слабкий чоловік не влаштовує як малоефективний добувач і небажаний сексуальний партнер (див. Рис. 29).

Рис. 29. Матріархальна сім'я.

Як наслідок, інститут сім'ї деградує, збивається репродуктивна функція і виникає демографічна криза. Зокрема, таким чином вироджуються і сім'ї чоловіків, які перебувають при офіційній владі. Оскільки жінки за матріархату посідають домінантне становище в суспільстві й диктують офіційним вождям свою волю через дружин і жінок-політиків, які домінують над ними, то офіційна влада закріплює домінування жінок і виродження сім'ї законодавчо.

Виникає юридична система матріархального шлюбу, що закріплює домінантне становище жінки та дискримінацію чоловіка в сім'ї. Також офіційний статус і державну підтримку отримують неповні сім'ї, бездітні сім'ї та сім'ї - виродки (наприклад, гомосексуальні). Для забезпечення себе і свого відчуженого від батьків нечисленного потомства домінантні жінки вибудовують матріархальну систему розподілу ресурсів у суспільстві, що ґрунтується на дискримінації чоловіків і системі пільг і привілеїв для жінок. Паралельно існують і традиційні сім'ї. Але їх стає дедалі менше, тому що з кожним поколінням дедалі більший відсоток жінок переходить у режим стійкого домінування, а чоловіки стають дедалі більш ослабленими. Крім того, у матріархальній системі чоловік на чолі традиційної сім'ї несе подвійне навантаження. Він забезпечує безпосередньо власну сім'ю. І на нього ж лягає основний тягар забезпечення

всіх сурогатних псевдосімейних формувань через податкову систему держави. Таким чином, розбалансоване суспільство саме фінансує власну загибель, руйнуючи сімейну структуру і пригнічуючи репродуктивну функцію.

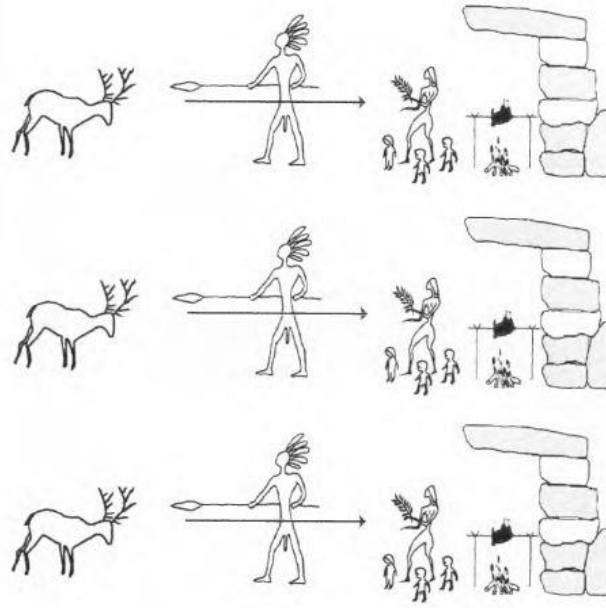

Рис. 30 Розподіл здобутих чоловіками ресурсів у системі традиційного шлюбу. Стрілками показано напрямок результуючого розподілу ресурсів у соціумі. Кожен чоловік постачає свою власну сім'ю.

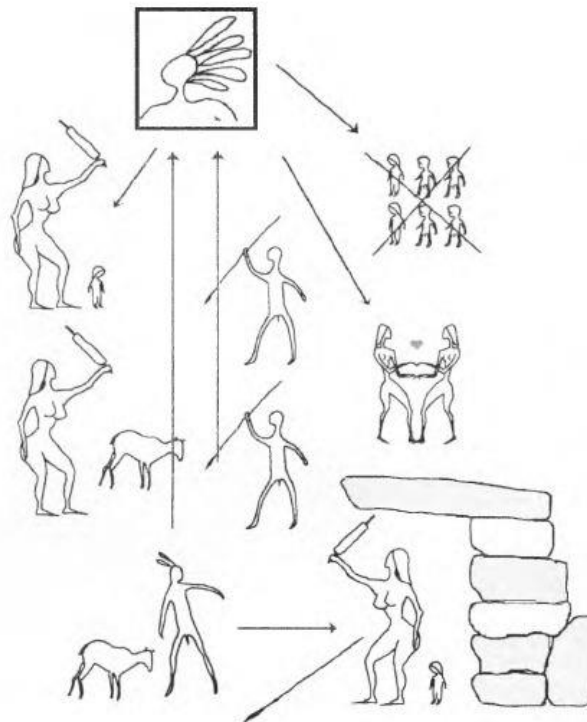

Рис. 31. Розподіл здобутих чоловіками ресурсів у державній системі матріархального шлюбу. Стрілками показано напрямок результуючої розподілу ресурсів у соціумі. Сімейний чоловік забезпечує і свою сім'ю, і псевдосімейні гомосексуальні утворення, і жінок-одиначок, і систему знищення дітей через державну систему податків, пільг, квот і привілеїв.

5.3 Шлюб

- У наш час чоловіки бояться шлюбу.

- Так, ти знаєш, я до шлюбу взагалі не відав, що таке страх.

Розмова двох сучасних чоловіків

Хорошу справу шлюбом не назвуть.

Чоловічий каламбур

Утворюючи сім'ю, чоловік і жінка вступають у певні стосунки. Ці відносини називаються шлюбом. Шлюб юридично оформлюється (реєструється) органами влади або церквою. З цього моменту стосунки чоловіка і жінки, які одружилися, регулюються державою відповідно до сімейного кодексу, шлюбного договору та судової практики.

У збалансованому соціумі існує відпрацьована століттями система регулювання шлюбних відносин. Основна мета регулювання - протидія виникненню сексуального ринку всередині сім'ї та режиму домінування у жінок, утримання жінки на "циклі любові", а чоловіка - в режимі ефективного добувача і захисника, що має свій "тил". Ми розбирали це в розділі, присвяченому механізмам, що компенсують тваринні інстинкти, і вивчаючи цикли "формули кохання". Шлюб збалансованого соціуму - довічний. Це забезпечує збереження інвестицій чоловіка і жінки у спільні проекти - сім'ю, дітей, майно.

У сучасному розбалансованому соціумі традиційна система регулювання стосунків та охорони інвестицій зруйнована. Як наслідок, виникає демографічна криза, криза сім'ї, зростання злочинності та інші неприємності. А держава намагається хвацько-випереджально щось із цим робити, якимось реагувати. Однак через некомпетентність намагається впливати на біологічно розрегульовану систему економічними та правовими методами, які ще більше дестабілізують біологічну складову. Вводить податок на бездітність, допомогу матерям-одиначкам, реєструє гомосексуальні сім'ї як повноцінні, змушує роботодавця оплачувати дитородні витрати працівниць та інші дурниці. Вирішуючи нагальні завдання малоефективними методами, уряд ще більше посилює глобальну кризу. Бореться з наслідками замість того, щоб боротися з причинами. Просто кажучи, діє як знахар, який намагається лікувати апендицит у стадії перитоніту болезаспокійливими таблетками і замовляннями.

Співжиття (в народі називається зазвичай цивільним шлюбом, що неправильно) - це союз чоловіка і жінки, які не бажають допускати у свої стосунки третю особу - державу. Однак держава все одно прагне влізти у стосунки цих людей зі своїми інтересами. Вона або прирівнює юридично співжиття до офіційного шлюбу, або навмисно створює правові незручності для таких пар. Наприклад, у Німеччині співжиття юридично прирівняне до офіційного шлюбу. Тому пари, які не бажають потрапляти в нав'язуване їм божевільне правове поле матріархальних шлюбних стосунків, тепер змушені жити окремо і ходити одне до одного в гості. Так званий, гостьовий шлюб.

Як при будь-яких господарських відносинах (як у будь-якому бізнесі, назвемо речі своїми іменами), основними характеристиками шлюбного партнера є:

- адекватність (однакове розуміння ділової етики, порядність).
- компетентність.
- володіння необхідними для діяльності навичками.
- надійність.

Звернемо увагу, що вимоги до шлюбного партнера принципово відрізняються від критеріїв сексуальної привабливості. І якщо такий критерій сексуальної привабливості, як краса, не суперечить вимогам до шлюбного партнера, то решта - входять у прямиий конфлікт. Приміром, ми знаємо, що самочний інстинкт жінки оцінює загальну життєздатність партнера за критеріями кам'яного віку. І найбажанішим для неї є високоранговий високопримативний чоловік. Але він абсолютно непридатний для шлюбу, бо партнер він ненадійний, неадекватний, невмілий і некомпетентний. Його весь час тягне на сторону, до пригод, авантур і конфліктів.

Так само і самцевий інстинкт слабкого чоловіка штовхає його до стерви. А стерва як дружина неодмінно перетворить життя чоловіка на пекло, замість того, щоб забезпечити йому тил.

Тому будь-яка збалансована культура справедливо не довіряє критеріям сексуальної привабливості. І шлюбних партнерів підбирають за практичними критеріями досвідчені відповідальні люди. Священики, старші родичі, професійні свахи тощо. Після знайомства пари проводиться сформований культурною традицією і формалізований ритуал залицяння. Далі природа бере своє. Інстинкти наречених проходять шляхом алгоритму Формули кохання до циклу кохання. До єдиної з ділянок, що передбачає повноцінну репродукцію. Крім того, відбувається явище перенесення задоволення якостями шлюбного партнера на його сексуальну привабливість, що підживлює любов і повагу. "Стерпиться - злюбиться", говорить старовинна приказка, і в цьому є глибокий біологічний сенс. Шлюб укладається як довічний союз чоловіка і жінки. "...Разом і в горі, і в радості, поки не розлучить смерть", - свідчить фраза з клятви, яку вимовляють молодята в процесі католицького шлюбного ритуалу вінчання. Прояви тваринних інстинктивних реакцій протягом усього часу існування пари нейтралізуються професійним священиком.

У розбалансованому соціумі вибір шлюбного партнера часто відбувається інстинктивно, "по любові". А після з'ясування непридатності шлюбного партнера до спільного життя відбувається розлучення, розподіл майна, дітей, висунення аліментів та інші такі звичні, такі звичні, що стали для нас буденними заходи. Також формується традиція "комбінованих партнерів" - традиція подружніх зрад. Жінка і чоловік здійснюють спільну господарську діяльність у шлюбі, а сексуальних партнерів мають на стороні. З усіма наслідками, що випливають з цього, прекрасно описаними в детективній літературі та в реальних кримінальних справах. А також у роботах лікарів венерологів, зрозуміло. У розбалансованому соціумі ймовірність знайти прийняттого шлюбного партнера взагалі знижена в рази, якщо не на порядки порівняно зі збалансованим. Адекватність, однакове розуміння етики, порядність - виховується релігійно-культурною традицією. За відсутності такої виховання відбувається стихійно. І сприйняття адекватності партнера залежить від безлічі суб'єктивних чинників. Сприйняття вихователів, життєвий досвід, характер, вплив пропаганди й

оточення тощо. Компетентність і володіння необхідними для діяльності навичками формуються сім'єю, в якій зростала людина. Однак більшість сучасників виховувалися в неповних або неповнодітних сім'ях, що походять із різних соціальних та етнічних груп, де розподіл функцій дуже різний. Культурного стандарту взаємодії чоловіка і жінки в шлюбі, та й просто правил співжиття, також не існує. Тому зустріч чоловіка і жінки зі схожими уявленнями про розподіл функцій у парі - вкрай мало ймовірна. Тож коли після укладення шлюбу раптом з'ясується, що жінка не вміє і не бажає готувати, чоловік не збирається заробляти гроші для забезпечення дітей, і молодята не можуть вирішити, хто з них має мити унітаз, а хто виносить сміття, пара незабаром розпадається. Насправді вона була принципово нежиттєздатною від самого початку через несумісність чоловіка і жінки. У таких випадках кажуть, що "сім'я не витримала випробування побутом".

За моїми особистими спостереженнями, у сучасному світі все ще здатні створити стабільні сім'ї з дітьми, більшими за одного, тільки люди, які самі виховувалися в таких сім'ях. У таких сім'ях стосунки автоматично вибудовуються близько до традиційної для збалансованого соціуму схеми. Виходить, так би мовити, уламок збалансованого світу в сучасному розбалансованому стаді.

Надійність партнера я виділив в окремий пункт, оскільки вона багато в чому визначається правовим полем. Простіше кажучи, якщо партнеру вигідно бути надійним, то він надійний. Якщо вигідніше бути ненадійним, то, як то кажуть, вибачайте. І зрозуміло, в умовах, коли матріархальне законодавство надає жінкам законні можливості обману, шантажу, вимагання, шахрайства, завідомо неправдивих звинувачень та інших суто кримінальних дій, жінкам вигідно користуватися цими можливостями. А чоловікам вигідно взагалі уникати зв'язуватися з жінками.

Жінки часто ставлять мені запитання, чому чоловіки уникають шлюбу. Настільки часто, що я навіть виробив стандартну відповідь. Дуже наочну аналогію зі стосунками партнерів у бізнесі. Ось вона:

"Уяви собі, що якийсь бізнесмен пропонує тобі участь у спільному бізнес-проекті на таких умовах:

1. Фінансуєш проект ти з власних коштів.
2. Під час розподілу грошей та ухвалення рішень твій голос дорадчий, а голос партнера - вирішальний.
3. У разі невдачі проекту тобі нічого не повертається, ти втрачаєш усі інвестиції і частину свого майна. І ти ж ще платиш партнеру неустойку протягом багатьох років.
- 4) Ти знаєш, що більшість людей, які погоджуються на такі умови, потрапляють на бабки, прогорають, а їхні "партнери" - наживаються.
5. Якщо ти не погодишся на його пропозицію, партнер вважатиме тебе непорядною і поширить чутки про твою непорядність.

6. Держдума постійно ухвалює дедалі нові й нові закони, що роблять проект для тебе дедалі ризикованішим.

Ти будеш у захваті від такої перспективи, від такого партнера і підпишеш контракт із такими умовами?

Юридично чоловік у сучасному матріархальному шлюбі безправний. Він не має права ухвалювати репродуктивні рішення, але все зобов'язаний. Особливе "попадалово" відбувається при розлученні, коли зароблене їм майно і дітей у нього відбирають, а його самого "ставлять на бабки" і в повну залежність від свавілля колишньої дружини. Це - класика. Чоловік не сліпий і не тупий. Тому він або знає зі свого досвіду, або з досвіду товаришів, або просто чує, що шлюб - це чиста підстава. Але в момент, коли він кохає, у нього "зносить дах", і він взагалі нічого не боїться, зокрема й РАЦСу.

Крім того, штамп у паспорті слугує для жіночого інстинкту спусковим механізмом. Жінка починає нахабніти і підміняти чоловіка психологічно. Чоловіки цього дуже не люблять".

Зазвичай після такого пояснення жінки перестають дивуватися, що чоловік не хоче одружуватися й уникає батьківства.

І нарешті, розглянемо основні схеми шлюбних стосунків. А для цього намалюємо знайому нам таблицю стосунків для кожної схеми.

5.4 Традиційний шлюб

Чоловік - повелитель твій, захисник, життя, Глава твоя. У турботах про тебе Він трудиться на суцому і на морі,

Не сидить ночами в шторм. Виносить холоднечу, Поки ти вдома ніжишся в теплі, Небезпек не знаючи і поневірянь.

А від тебе він хоче лише любові, привітного погляду, слухняності - Нікчемної плати за його труди.

Як підданий зобов'язаний государю,

Так жінка - чоловікові своєму.

Коли ж вона норавлива, зла, вперта і непокірна чесній волі чоловіка,

Ну чим вона не зухвалий заколотник, зрадник володаря свого?

За вашу дурість жіночу мені соромно!

Катаріна, "Приборкання норавливої" Шекспіра

Це схема довічних партнерських стосунків в ієрархії з чоловіком у ролі ватажка. Так жили наші прадіди. У сім'ї, побудованій за традиційною схемою, чоловік займається постачанням та іншими зовнішніми функціями, а жінка - дітьми, домашнім господарством та іншими тилловими функціями. У наше століття високотехнологічної побутової техніки та напівфабрикатів жінка в традиційному шлюбі не завантажена так, як ще півстоліття тому. Тому вона може допомагати чоловікові і в його діяльності, якщо дітей не надто багато. Наприклад, якщо в чоловіка свій бізнес, то вона може вести його бухгалтерію та ділове листування. У сучасному правовому полі схема традиційного шлюбу можлива лише за наявності дуже високого рівня довіри між двома адекватними компетентними умілими надійними партнерами.

З біологічного погляду ієрархія традиційного шлюбу максимально наближена до верхньої частини природної ієрархії стада. Чоловік посідає позицію сильного, відповідального і здобичливого самця, повноцінного ватажка. Тому самочинний інстинкт жінки ідентифікує його як високорангового самця. А отже, вона любить чоловіка і народжує від нього дітей. У чоловіка в такій ієрархічній структурі ввімкнений інстинкт ватажка, він максимально активний і відповідальний. Дітей чоловік сприймає як членів своєї зграї, тому піклується про них. Діти є підтвердженням його статусу ватажка і його генетичної перспективності, спроможності як чоловіка. Він інстинктивно впевнений, що діти є продовженням його генетичної лінії і любить їх. Тому саме така природна і стійка форма шлюбних відносин підтримується культурно-релігійною традицією збалансованого соціуму.

В економічній моделі традиційний шлюб - це єдине підприємство з єдиною економікою та управлінням.

Найчастіше традиційний шлюб утворюється коли обидва партнери виховані в одному релігійно-культурному середовищі.

Що дві людини можуть дати одна одній у парі	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Емоційна підтримка	Емоційна підтримка
Ласка	Ласка
Гроші	-
Послуги	Послуги
Подарунки	Подарунки
Утримання	-
Навчання	-
Спілкування	Спілкування
Становище в суспільстві	Становище в суспільстві
Житло	-
Спільний проєкт "діти"	
Зачаття дітей	Народження дітей
Забезпечення матері в період непрацездатності	-
Виховання дітей	Виховання дітей
Догляд за дитиною	-
Забезпечення дітей	-
Оплата освіти дітей	-
Оплата медичного супроводу вагітності та пологів	-

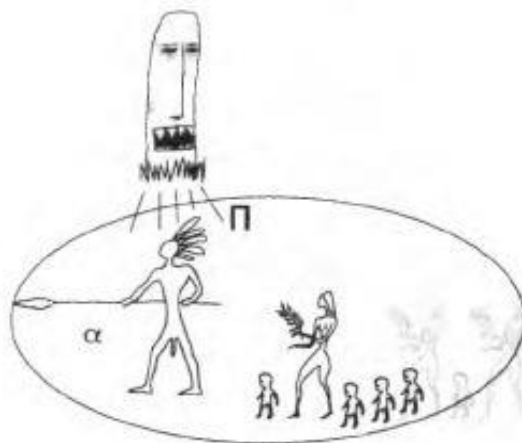

Рис. 32. Схема BP ієрархії традиційного шлюбу, підтримуваного релігією і традицією.

5.5 Партнерський шлюб

Жоден одружений чоловік не може вважатися щасливим, якщо він змушений пити джин гіршого гатунку, ніж до одруження.
Генрі Луїс Менкен

У сучасному партнерському шлюбі і чоловік, і дружина працюють і мають окремі гаманці, майно та рахунки в банках. Майнові інтереси обох захищені шлюбним контрактом. На витрати зі спільного проживання та на дітей скидаються порівну. Господарські справи та виховання дітей також здійснюється на рівних. Схема набула поширення на Заході.

З біологічної точки зору схема менш природна, ніж схема традиційного шлюбу. Відтак для її утворення необхідна низька примативність і чоловіка, і жінки. Жінка в такому шлюбі виконує зовнішню рольову функцію чоловіка. І зрозуміло, у неї не вистачає часу і сил повноцінно виконувати власну, репродуктивну і тилову функцію. Тому дітей або немає, або небагато. У сучасному світі найефективнішими й найуспішнішими є пари, які комбінують партнерську і традиційну схеми. Поки і дітей небагато, і чоловік ще не встиг зробити кар'єру, шлюб партнерський. Потім зі зростанням добробуту і кількості дітей, шлюб перетворюється на традиційний.

В економічній моделі партнерський шлюб - це два незалежні підприємства, кожне з яких має власне управління, бухгалтерію та фінанси. Однак офіси двох цих незалежних фірм з економії розташовані в одному приміщенні. Крім того, фірми співпрацюють, у них є низка спільних проектів (діти, побут) і спільні корпоративні вечірки (особисті стосунки).

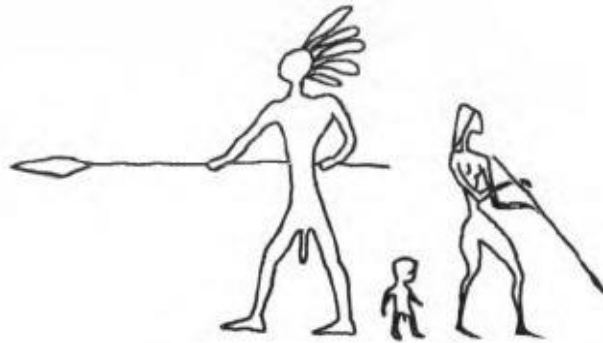

Рис. 33. Схема неприродної ієрархії партнерського шлюбу.

Що дві людини можуть дати одна одній у парі	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Емоційна підтримка	Емоційна підтримка
Ласка	Ласка
Гроші	Гроші
Послуги	Послуги
Подарунки	Подарунки
Утримання	Утримання
Навчання	Навчання
Спілкування	Спілкування
Становище в суспільстві	Становище в суспільстві
Житло	Житло
Спільний проект "діти"	
Зачаття дітей	Народження дітей
Забезпечення матері в період непрацездатності	-
Виховання дітей	Виховання дітей
Догляд за дитиною	Догляд за дитиною
Забезпечення дітей	Забезпечення дітей
Оплата освіти дітей	Оплата освіти дітей
Оплата медичного супроводу вагітності та пологів	Оплата медичного супроводу вагітності та пологів

5.6 Паразитичний матріархальний шлюб (побутова проституція)

Моя донька обожнює Барбі. Я хотів би купити їй який-небудь набір.

- У нас найширший вибір, - каже продавчиня, - "Барбі в селі", "Барбі на Гаваях", "Барбі на гірських лижах",
"Барбі розлучена"...
- А скільки коштують?
- Усі по 100 доларів, тільки "Барбі розлучена" - 200.
- Чому так?
- Ну як же, у неї в комплекті ще будинок Кена, машина Кена, басейн Кена...

*****

Заходить пізно ввечері одна сусідка до іншої:

- Слухай, не в службу, а в дружбу, позич качалку на півгодини.

- Не можу. Я сама чоловіка чекаю!

Анекдоти

Схема, протилежна традиційному шлюбу. Саме така схема шлюбу нав'язується сьогодні матріархальною державою. У па-разитичній сім'ї один шлюбний партнер повністю забезпечує життєдіяльність іншого. Найчастіше чоловік із низькою самооцінкою забезпечує домінуючу жінку в обмін на строго дозований секс. Бувають також зрідка і зворотні варіанти, на кшталт утримання жінкою альфонса, чоловіка алкоголіка тощо. За відсутності жорсткого регулювання відпрацьованою століттями релігійною традицією стосунки чоловіка і жінки в шлюбі неминуче скочуються на безвідповідальний рівень: "хто кого об'єгорив, той і молодець".

Тому більшість сучасних шлюбів є тією чи іншою мірою паразитичними.

Що дві людини можуть дати одна одній у парі	
Чоловік жінці	Жінка чоловікові
Секс	Секс
Емоційна підтримка	-
Ласка	-
Послуги	-
Подарунки	-
Утримання	-
Навчання	-
Спілкування	-
Становище в суспільстві	-
Житло	-
Спільний проект "діти"	
-	-

З біологічної точки зору сучасний матріархальний паразитичний шлюб - протиприродний і безглуздий. Матріархальна держава посідає біологічну та ієрархічну позицію ватажка аморфного стада - держави. Одночасно цей віртуальний ватажок виконує роль сурогатного ватажка ієрархії кожної сім'ї. Жінка виявляється ніби одруженою з матріархальною державою. Держава її підгодовує, забираючи гроші в реальних чоловіків, даючи їй стабільну роботу в державному секторі, в органах влади і захищаючи її перед приватним роботодавцем. Їй також виділено низькорангового або середньорангового слабкого мало-ефективного чоловіка для її годування. Кріпосний чоловік. За допомогою своєї виховної, пропагандистської, правової та каральної систем держава примушує кріпака чоловіка забезпечувати жінку та її потомство. Якщо цей кріпак не витримує і тікає, держава його переслідує і вибиває з нього гроші у вигляді аліментів. Для цього створено цілу юридичну систему відбирання в чоловіка його доходів і власності на користь жінки. Але не на користь дітей, бо тільки жінка розпоряджається відібраними в чоловіка коштами на власний розсуд. Ранг чоловіка в сімейній ієрархії штучно встановлюється як низький. З цією метою законодавчо закріплено позбавлення чоловіка права на секс із дружиною і права протиставити свою фізичну силу психологічному терору дружини. Тому дружина безкарно перебуває у стійкому режимі домінування. І своїм самочиним інстинктом відчуває державу як сильного, надійного і щедрого ватажка. А цей віртуальний ватажок тримає в страху й покорі її низько-рангового кріпака-чоловіка, який весь час намагається або вирватися на волю, або саботувати накази пані.

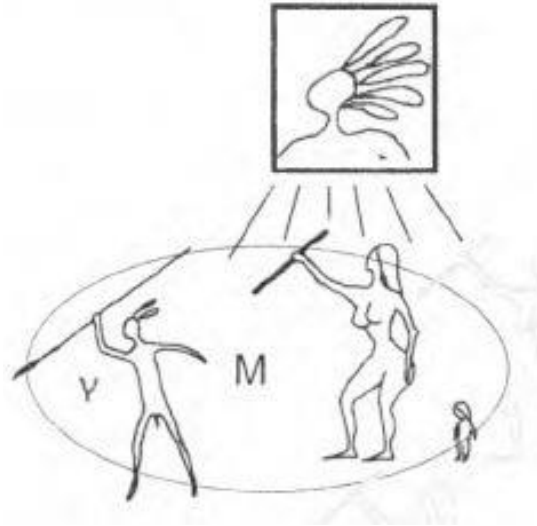

Рис. 34. Схема підтримуваної державою CP ієрархії паразитичного матріархального шлюбу.

Кріпака-чоловіка жінка використовує винятково як функціональний додаток і джерело ресурсів. Продовження генетичної лінії низькорангових самців природою не передбачено. Тому сексу йому зазвичай майже не дістається. Кохання - тим більше. Якщо навіть дитина і є, то часто вона не має жодного генетичного стосунку до чоловіка. Тому чоловік у такій ситуації часто інстинктивно сприймає дітей як тягар, як нав'язаних йому конкурентів. Це не його діти і не його згряя. Сурогатний же чоловік-держава запліднювати жінку поки що не навчився. Матріархальний тип шлюбу не приносить задоволення ні чоловікові, ні жінці. Чоловік інстинктивно очікує від шлюбу набуття тилу та емоційної підтримки, а натомість отримує експлуатацію та емоційний терор. Жінка очікує або сильного відповідального чоловіка-ватажка, або здобуття значних матеріальних благ без виконання обов'язків. А натомість отримує млявого неефективного безвідповідального кріпака-чоловіка і жалюгідні подачки від держави. Держава також залишається з носом. Замість порядку і процвітання вона отримує глобальну демотивацію чоловіків до трудової та соціальної активності, алкоголізм, наркоманію, саботаж, злочинність, проблему аліментів і демографічну катастрофу. Тобто, програють усі. Однак чоловікові така схема шлюбних стосунків не вигідна найбільше, бо спрямована проти нього. Тому розумні чоловіки її уникають, якщо не позбавлені адекватності гормональним передозуванням у стані закоханості.

В економічній моделі паразитичний шлюб можна уподібнити хіба що божевільній фірмі, директор якої позбавлений будь-яких повноважень, і всі адміністративні рішення ухвалює прибиральниця, ґрунтуючись на гороскопі.

Я розмовляв із чоловіками, які розірвали паразитичний шлюб. Перше їхнє враження після розлучення було: "Оце так! Добре то як! Ніхто мозок не виносить! І стільки грошей залишається! І ніхто їх не забирає! Їх можна витратити на себе, і ніхто не буде за це сварити!"

Ми розібрали основні схеми шлюбних стосунків. Реальні сім'ї зазвичай реалізують їхню комбінацію в різних пропорціях. Як висновок ще раз зазначимо, що:

Для того, щоб сім'я довго існувала в стабільному стані, необхідне переважання в ній шлюбних стосунків традиційного, найприроднішого для людської істоти, типу.

Однак, на жаль, останніми десятиліттями постхристиянські держави начебто змовилися, і роблять усе можливе, щоб знищити традиційну сім'ю як таку. Причому найбільший внесок у розвал сімейної структури суспільства вносять будь-які заходи, спрямовані на надання допомоги матерям-одиначкам і посилення античоловічої та антидитячої системи аліментів, що присуджуються на користь жінок. Наявність всіляких пільг, допомог, і особливо можливості використання дитини як знаряддя викачування грошей з їхнього батька в кишеню жінки повз кишеню дитини, роблять розлучення дуже вигідним заходом для жінки. На щастя, поки законотворці не встигли скопіювати західне шлюбне законодавство, дивлячись на яке російські шлюбні авантюристи пускають слину та жадібно потирають руки. У багатьох країнах жінці достатньо просто факту реєстрації шлюбу, щоб претендувати на частку не спільно нажитого, як у Росії, а всього майна чоловіка. І навіть його майбутніх доходів. Усе це перетворило шлюб із правової підтримки сім'ї та репродукції на звичайний лохотрон. Зазвичай усе це неподобство називають "крахом інституту сім'ї".

Якось раз спостерігав я таку сценку на вокзалі під час посадки в поїзд. Заходить у вагон російська сім'я. Чоловік затягує важкі сумки і валізи, розпирає їх по полицях у купе. Дружина тільки командує, не доторкаючись ні до чого важчого за свою дамську сумочку. Навіть і не думає допомагати чоловікові. Заходить американська сім'я. Чоловік, дружина і дві дівчинки підлітка. Усі навантажені речами порівну. Ту саму операцію проводять спільно, працюючи

нарівні як злагоджена команда. Так наочно виглядає з боку відмінність партнерських стосунків у шлюбі від паразитичних матріархальних.

Домашнє завдання:

Класифікуйте стосунки і тип шлюбу всіх відомих вам подружніх і вільних пар.

ГЛАВА 6. Вільний сексуальний ринок

*Плати не чекає ні корова з бика, ні з коня кобилиця, І не за плату бере яскраву закоханий баран,
Рада лише жінка взяти бойову з чоловіка здобич, За ніч платять лише їй, можна її лише купити!*

Овідій

6.1 Назад у первісне стадо

- *Цікаво, що раніше жінки знаходили в чоловіках?*

- *Коли раніше?*

- *Ну, коли ще не винайшли гроші.*

Діалог сучасних жінок

Для збалансованих соціумів із чіткою сімейною, клановою та становою внутрішньою структурою характерна цілеспрямована селекція людського матеріалу та охорона власності, контрольованої кожною сім'єю. Тому пари формуються максимально відповідально з урахуванням родоходу і системи виховання кожного з наречених. Майбутніх партнерів з дитинства готують до шлюбу, роблячи їх сумісними за допомогою виховання в одній культурі. Секс локалізується в рамках довічного шлюбу, регульованого релігією і культурною традицією. Секс поза сім'єю, як елемент сексуального ринку, засуджується і викорінюється. Чоловік позиціонується як відповідальний ватажок сімейної ієрархії. І як ватажкові секс йому надається безкоштовно і необмежено. Жінка позиціонується як довічна ексклюзивна високорангова самка ватажка і народжує від нього дитинчат.

Із крахом інституту сім'ї, стиранням меж між верствами та знищенням традиційної культури сучасне суспільство ударними темпами перетворюється на однорідну низько- і середньорангову отару із сурогатним ватажком - державою. Чоловіки позиціонуються як пригноблені ватажком середньорангові та низькорангові. Відповідно, розвивається характерний для первісного стада і підтримуваний первісною інстинктивною прошивкою людей стадний вільний сексуальний ринок. Ринок не передбачає цілеспрямованої селекції, а навпаки, передбачає вибір партнера за сукупністю інстинктивних і розумових критеріїв. Причому набір цих критеріїв у кожного індивіда за відсутності стійких культурних і релігійних орієнтирів формується стихійно, випадковим чином. Крім того, за сучасного матріархату середній ранг чоловіків знижується. І інстинкт самки включає у жінок поведінкові програми поведінки, характерні для взаємодії самки із середньоранговими і низькоранговими самцями стада. Секс за годівлю і годівля без сексу. Подібні програми поведінки підтримуються також і розумовою мотивацією меркантильних середньорангових жінок, які становлять у матріархальному розбалансованому суспільстві переважну більшість. Усе це дає змогу застосувати для опису міжстатевих відносин за матріархату економічну ринкову модель.

6.2 Секс як товар

У ліжку лежить подружжя. Чоловік починає дружину тискати, а у відповідь як завжди: "У мене голова болить, відчепись!". Тоді він дістає з-під подушки каблучку з діамантом. Дружина: "І? Що це означає? Що я тобі, повія?", чи маленька школярка?", чи пристрасна медсестра?

Анекдот

"На вечірці ти бачиш симпатичного хлопця. Ти підходиш до нього і кажеш: "Зі мною класно в ліжку". - Це прямий маркетинг.

Ти прийшла на вечірку з друзями і бачиш симпатичного хлопця. Один із твоїх друзів підходить до нього і каже: "З нею класно в ліжку". - Це реклама.

На вечірці ти бачиш симпатичного хлопця. Він підходить до тебе і каже: "Я чув, з тобою класно в ліжку". - Це впізнаваний бренд.

Ти приходиш на вечірку, а там купа красивих дівчат. Ти припускаєш бретельку і кажеш: "Зі мною круто в ліжку і шоко-ладки з шампанським не треба!" - Це демпінг.

Ти прийшла на вечірку з друзями і бачиш симпатичного хлопця. Підходиш до нього і кажеш, що з тобою класно в ліжку. Йдеш із ним. Вранці він дає тобі шампанське, але не дає шоколадку. - Це дебіторська заборгованість.

Ти приходиш на Новорічну вечірку і бачиш купу гарних хлопців, кажеш, що переспати з тобою коштує п'ять шоколадок і три пляшки шампанського, до кінця вечірки надираєшся в нуль, прокидаєшся в ліжку з якимось вироком. - Це сезонний роз-продаж.

Ти прийшла на вечірку з друзями і бачиш симпатичного хлопця. Підходиш до нього і кажеш, що з тобою класно в ліжку. Йдеш із ним. Приходите додому, а вдома чоловік. Симпатяга йде несолоно хлібавши, ти отримуєш в око. - Це форс-мажор.

Ти приходиш на вечірку, заявляєш, що з тобою класно в ліжку і коштує це три шоколадки і пляшку шампанського, але тому, хто переспить із тобою п'ять разів за ніч, це обійдеться в один шоколадний батончик. - Це оптова знижка.

Ти приходиш на вечірку і кажеш, що з тобою круто в ліжку. До тебе підвалює пара потужних дівчат і кажуть: "Ми згодні на 30% шоколаду і 40% шампанського на місяць. Інакше в тебе можуть виникнути проблеми!" - Це "дах".

Ти приходиш на вечірку і кажеш п'ятьом присутнім там хлопцям, що якщо кожен із них розповість п'ятьом своїм корешам, що з тобою круто в ліжку, а ті, своєю чергою, ще п'ятьом тощо, то вони трахнуть тебе задарма. Коли вже пів країни мріє, як із тобою круто в ліжку, ти всіх дінаміш і ховаєшся в невідомому напрямку. - Це піраміда MMM.

Ти приходиш на вечірку, але тебе ніхто не хоче, одні кричать "дорого!", інші чули від знайомих, що ти не така вже й хороша в ліжку, треті ще не долікувалися після попереднього разу. Тоді ти звалюєш і їдеш на іншу вечірку в найближчий Урюпінськ. Там тебе хочуть усі, завалюють подарунками і норовлять познайомитися ближче - Це робота з регіонами.

Ти приходиш на вечірку і заявляєш, що з тобою класно в ліжку, АЛЕ, тому, хто пригостить швейцарським шоколадом і фран-цузьким шампанським, ти даси один раз. А тому, хто має "Радянське шампанське" і плитку "Оленки" - два, або може навіть, два з половиною рази. -Це протекціонізм.

Ти береш у подруги сукню і трохи косметики, обіцяючи віддати їй кожну другу шоколадку, яку заробиш за вечір - Це акціонерне товариство.

Ти потвора, і тебе бачити ніхто не хоче. Але Тато проплачує вечірку. Натовп народу, і всі тебе хочуть - Це державні субсидії.

Ти постаріла і пожухла, але періодично знаходиш у своїй поштовій скриньці засохлий шоколадний батончик - Це пенсія.

Ти приходиш на вечірку, не танцюєш, не смієшся і просто плюєш на всіх, миєш руки в крюшоні, спльовуєш на свічки, встромлені в торт. Усі пацани слідкують за тобою з пожадливістю - Це лідируючі позиції на ринку.

Усі давно знають, наскільки ти хороша в ліжку. І тут ти пускаєш слух, що вмієш ОФІГЕННО готувати - Це захоплення нових ринків.

Ти прийшла на вечірку з друзями і бачиш симпатичного хлопця. Підходиш до нього і кажеш, що з тобою круто в ліжку, і ти згодна переспати з ним за дві пляшки шампанського і три шоколадки. Він згоден заплатити тільки дві пляшки шампанського, бо господар вечірки сказав, що більше платити за ці послуги не можна. - Це державне регулювання цін.

Увечері збираючись на вечірку, ти помітила на обличчі навколо очей нові зморшки, а на стегнах з'явилися перші ознаки целюліту. Ти розумієш, що більше 3 шоколадок тобі вже ніхто не дасть. - Це знос, мила.

Ви йдете з ним, і ти віддаєшся йому в машині подруги, знаючи, що в будь-якому разі подруга візьме тільки 1 шоколадку. - Це офшорна зона.

Ти даєш за шоколадку і шампанське, після чого передаєш зароблене подрузі, яка приносить все це добро до тебе додому, і ВИ в компанії з твоїм чоловіком випиваєте і закушуєте - Це відмивання капіталу.

Ти приходиш на вечірку, вся така красива, сексуальна і впевнена в собі. Ти знаєш, що в ліжку ти найкраща. Ти готова абсолютно безкоштовно віддатися хорошему хлопцеві. Але всіх хлопців розхапали якісь гримзи і смочуть з них бабло. - Це РИНОК дитинки!"

І так далі, і тому подібне...

Здавалося б, до цього "Лікнепу з маркетингу", що вже не один рік кочує Інтернетом, і додати вже нічого. Повна аналогія сексуальних і товарних відносин розкрита непогано. Але ми все ж візьмемося доповнити картину, оскільки в сексуального ринку є багато цікавих особливостей.

Розглянемо секс як товар. Специфіка цього товару в тому, що його собівартість дорівнює нулю. Отже, ціна на ринку визначається виключно балансом попиту і пропозиції. Які, своєю чергою, залежать від того, в якому із секторів сексуального ринку відбувається "угода". Розглянемо ці галузі:

1. Високорангові чоловіки. Тут усе просто. Самочний інстинкт жінок розглядає їх як генетично перспективних. Жінки їх так само хочуть, як вони - жінок. Попит і пропозиція приблизно рівні з обох сторін. Тому жіночий секс обмінюється на чоловічий без доплат. "По любові". Платний секс високорангового тому не цікавить у принципі.

2. Середньорангові чоловіки. Самочний інстинкт жінок розглядає їх як умовно генетично перспективних тільки за умови добувності та годування. Жінки їх не дуже хочуть, але хочуть використовувати їхні ресурси. Таким чином виникає дисбаланс попиту і пропозиції. Попит чоловіків на жіночий секс перевищує попит жінок на чоловічий. Тому жіночий секс виявляється ціннішим, і чоловіки змушені доплачувати жінкам подарунками, послугами та грошима. Часто - довічним (шлюб) або тимчасовим (пара спонсор-утриманка) утриманням. Безкоштовний якісний секс середньоранговим чоловікам надають тільки як "рекламну акцію". Зазвичай один - два рази. Потім жінка починає створювати ситуацію, коли їй потрібно "добиватися". Тобто, вимагає доплату. Кількість і якість сексу ставиться в залежність від величини і форми оплати. Форма вимагання доплати може бути будь-якою. Наприклад, жінка може сказати чоловікові, що вона дуже засмучена з приводу того, що в неї немає сумочки, яка їй так необхідна, і зобразити депресію. Це означає, що чоловікові доведеться розщедритися на сумочку для того, щоб отримати доступ до тіла жінки. Або жінка може послатися на втому. Тоді чоловік повинен буде виконувати її роботу по дому. І т.п. Трапляються випадки, коли жінці фізіологічно потрібно сексу не менше, ніж чоловікові. У таких парах середньоранговий чоловік може отримувати безкоштовний секс постійно. Однак стереотипи статевих стосунків

формується більшістю пар соціуму. І чоловік часто все одно доплачує за секс тому, що "так прийнято". Та й самооцінка у середньорангових чоловіків знижена, що не дає змоги чоловікові повірити, що він цінний сам по собі і не повинен платити.

3. Низькорангові чоловіки. Жінки їх не хочуть взагалі, оскільки їхній самоочиний інстинкт вважає низькорангового чоловіка генетично дефектним. Тому цінність їхнього сексу для жінок дорівнює нулю. Самооцінка таких чоловіків дуже низька, тому жінок вони найчастіше бояться. Якщо такий чоловік одружений, то секс йому дістається огидної якості в мізерних кількостях як послуга, та й то, якщо він сильно постарається заслужити. Тому такі чоловіки - клієнти повій, якщо вистачає грошей. А також вони схильні до несанкціонованого або шахрайського привласнення цього специфічного товару. Попросту, до зґвалтувань і педофілії. До речі, у кримінальному світі традиційна неповага до засуджених за сексуальні злочини пов'язана саме з цим. Високоранговому "крутому" нема чого гвалтувати жінок і спокушати наївних дітей. Сексу йому й так вистачає. Тому сексуальний злочин свідчить про глобальну сексуальну незадоволеність чоловіка. Тобто про те, що його ранг дуже низький. Хоча, останніми роками в кримінальному світі стали більш терпимо ставитися до таких засуджених. Пов'язано це з тим, що в місця позбавлення волі стала потрапляти величезна кількість чоловіків, засуджених за завідомо неправдивими і сфабрикованими звинуваченнями в сексуальних злочинах.

Існує такий екзотичний сектор сексуального ринку, де попит на чоловічий секс вищий за попит на жіночий. Деякі чоловіки, які мають зовнішню привабливість, також торгують своїм сексом. Покупцями зазвичай є старі непривабливі жінки.

Матріархальний сексуальний ринок має і суто кримінальний сектор. Жінки використовують секс не лише як товар, а й як інструмент рекету, і як інструмент ліквідації чоловіка. Жінці достатньо просто заявити, що чоловік її зґвалтував, щоб чоловік опинився в місцях позбавлення волі. Російське законодавство не так давно скопіювало такий античоловічий закон із західного. А жіночий шантаж "якщо не одружишся - заявлю про зґвалтування" вже багато десятиліть є національною традицією.

Питання престижності та морального задоволення від сексу для чоловіка безпосередньо пов'язане з тим, як саме цей секс надано. Пов'язано це з тим, що платність або безоплатність сексу - свідчення становища самця в ієрархії стада. І діючи через підсвідомість (інстинкти), факт наявності сексу може підвищувати, а факт оплати - знижувати самооцінку чоловіка. Наприклад, платний секс із простигуткою для високорангового чоловіка не має жодної цінності. Ба більше, для нього взагалі принизливо платити за секс не тільки повії, а й утриманці. Хоч скільки платний секс не дає психологічного задоволення, бо не тільки не підтверджує, а й ставить під великий сумнів високий ранг чоловіка. Дає тільки фізіологічну розрядку. Логіка інстинкту проста. Раз змушений платити, значить безкоштовно ніхто не дає. Значить - не ватажок. Хвалитися наявністю сексу високоранговий зазвичай не буде. Секс і любов жінок для нього буденна справа, як їжа. Хвалиться їжею тільки той, хто недоїдає.

Низькоранговий же чоловік навпаки, буде хвалитися направо і наліво своїми неіснуючими сексуальними подвигами. А якщо якась жінка справді надасть йому безплатний секс, то его сильно підвищить його самооцінку. У збалансованих, але бідних суспільствах, де вільний сексуальний ринок придушений сильною релігією і жіночий секс де-факто коштує не менше, ніж по-життєве утримання цієї жінки, багато малозабезпечених чоловіків взагалі позбавлені сексу з жінками. Тобто поставлені в становище низькорангових. Для такого чоловіка навіть разовий платний секс із повією є предметом гордості.

Середньоранговий чоловік зазвичай задоволений, коли жінка його кохає і надає йому секс безкоштовно. Це позиціонує його на рівні ватажка. А ось платний секс повії йому цікавий як різноманітність. Бо платити за секс для нього - звичайна справа.

Питання престижності сексу для жінки - це питання величини попиту на її тіло як показник доступності для неї ресурсів чоловіків-чоловіків, які її хочуть. Тому заміжні жінки хваляться вже освоєними ресурсами: "мій чоловік за професією - мільйонер". Незаміжні - хваляться потенціалом, скільком чоловікам вони відмовили, які чоловіки за ними залицяються тощо. Жінці, крім того, вигідно знизити ранг чоловіка і не робити безкоштовно того, що можна робити за доплату. Тому вона прагне підім'яти і зламати чоловіка, яким би високоранговим він не здавався спочатку. Тому на відміну від чоловіків, які хваляться сексом із жінками, жінки схильні хвалитися, скільком і яким чоловікам вони відмовили.

6.3 Вільний стадний сексуальний ринок у сучасному суспільстві

Якби не було жінок, усі гроші світу нічого б не значили.

Аристотель Онассіс

Ми показали, що в сучасних матріархальних суспільствах унаслідок краху інституту сім'ї та перетворення суспільства на аморфне стадо, ранг усіх чоловіків знижено. Замість ролі ватажка сімейної ієрархії чоловікові за матріархату відведена роль низькорангового або середньорангового самця, якого дано жінці ватажком для прогодувати її дитинчат. До речі, саме так рабовласники формували в давнину "сім'ї" рабів. Тому априорі вважається, що секс такого чоловіка для жінки менш цінний, ніж секс жінки для чоловіка. Відтак чоловік завжди має доплачувати

за нього грошима, подарунками, послугами. Так чоловіка заганяють у систему сексуального ринку, у роль платника. Він виявляється завжди винен жінці тільки тому, що він - чоловік. І часто навіть незалежно від того, чи надано йому секс, тому, що він саме низькоранговий чоловік. Цей процес полегшується завдяки біологічним особливостям нашого виду, наприклад, завдяки тому, що жінки легко об'єднуються проти чоловіків (так звана корпоративна жіноча солідарність) і активно застосовують у стосунках із чоловіками різні маркетингові технології. Чоловікові ж відводиться роль некомпетентного покупця, який сильно зацікавлений у товарі, а тому багаторазово за нього переплачує, а то й узагалі не отримує.

Уявімо собі як наочну ринкову аналогію два села. Жителі одного села вирощують картоплю, а жителі іншого - хліб. Харчова цінність продуктів і витрати на вирощування - приблизно однакові. Однак хлібороби хитріші за картоплеводів, вони домовилися між собою тримати ціну високою і жорстко торгуватися. Крім того, вони займаються навчанням дітей картоплярів, оскільки школа розташована в селі хліборобів. І ось на ярмарку хлібороби всі як один тримають високу ціну на хліб, стверджуючи, що картопля нічого не варта, а хліб дуже цінний, корисний, вирощувати його важко, а хто його не купує - неповноцінна і неповноцінна людина. Простуваті картоплярі вірять цим байкам, бо чують їх із дитинства, і переплачують за хліб. З покоління в покоління. Завжди. І настільки до цього звикли, що сприймають це як належне. Те ж саме відбувається і з сексом при вільному сексуальному ринку.

Підтримується такий стан системою виховання. Мало не від самого народження хлопчиків навіюють думку про його майбутні обов'язки. Усім він щось винен. Вчитися, працювати, служити в армії, закохатися, залишитися, дарувати, домагатися, одружитися, дружину кохати, дітей завести, сім'ю забезпечити, під час розлучення залишити все, окрім своїх трусів і шарпеток, дружині тощо. Повинен, повинен, повинен... У разі, якщо це його не переконує, хлопчика залякують, що за такого жодна дівчина не вийде заміж і обзивають невдахою.

Під час виховання дівчаток - протилежна ситуація. Дівчинці старанно навіюють, що вона принцеса, тобто вона цінна сама по собі. А всі блага повинні бути їй надані чоловіками просто так, за здорово живеш. Досить надути губки, побудувати очі й поплескати віями. В абсолютній більшості випадків у дівочі мізки впроваджують переконаність у її привілейованому становищі. Постійно чутні фрази, що мужики всі сволота, та інші подібні погляди переконують дівчинку в тому, що в майбутньому треба буде в них, сволот, своє обов'язково урвати. Вона ж нікому нічого не винна.

Так у майбутніх чоловіків культивують почуття відповідальності "тому, що вони майбутні чоловіки", "чоловіки - повинні", а дівчаток програмують на соціальний паразитизм, "Це ж дівчатка, вони слабкі". Їхня матеріальна забезпеченість ніяк не пов'язана з необхідністю в майбутньому працювати або бути партнером чоловіка. Дівчаток орієнтують на побутову проституцію і шахрайство із застосуванням сексуальної провокації. Хлопчиків готують як майбутніх дійних корів, жертв цих шахрайок і побутових повій.

І справді, до шістнадцяти років середньостатистична дівчина раптом розуміє, що вона - центр Всесвіту, до того ж виключно завдяки своїй сексуальній привабливості. Дівчата і жінки у віці 16 - 25 років затребувані чоловіками у віці від 16 до 60, привченими до думки, що вони повинні. Дівчата, звісно ж, бачать цей попит на себе і на своє тіло і користуються цим на всі сто.

Жінці з традиційним вихованням, для якого характерне придушення ринкових елементів, з кожним роком стає дедалі важче вижити в системі сексуального ринку. Ось як одна з них описує свої емоції:

"Знову мене вразила схильність багатьох кидатися на гроші:

1. вона сказала, що не хоче з ним знайомитися, тому що він - "бідний студент";
2. вона сказала, що не хоче з ним псувати стосунки, тому що не хоче втратити дорогий подарунок на Новий Рік;
3. він сказав, що хотів з нею одружитися, але передумав, коли дізнався, що крім грошей їй більше нічого не цікавить;
4. вона сказала, що в нього начебто достатньо грошей, тому вона продовжить із ним своє спілкування...

Так що це? Причому, я це спостерігаю тільки в дівчат, хлопців мені таких не траплялося. Звісно, може й траплялися, якби в мене було б трохи побільше грошей. Що це?! Куди котиться світ?! Так, може (так точно, Так і буде) більшість моїх подруг-знайомих подумає, що я так і не виросла, що я надто наївна (ні, я прекрасно розумію, що кохання коханням, а їсти хочеться завжди), що МЧ має обов'язково бути з грішми, що він має бути спроможним оплатити всі мої забаганки (але чи зобов'язаний він?), а де ж почуття? Чи вони вже застаріли в наш час? Чи це я застаріла? Чи в мене погане, "несучасне" виховання? Що? Поясніть мені!

Так, я не сперечаюся, що якийсь час тому сама намагалася дивилася на гроші, але на людину я подивитися теж не забувала... Але в мене це одразу пройшло: мені просто набридло бути лічильною машинкою, такою собі жінкою-калькулятором із серцем-калькулятором. Скажу чесно, я тільки намагалася такою стати, але слава всім святам (чи на нещастя) у мене не вийшло, і я залишилася такою, якою була."

Ми бачимо, що жінка, вихована в традиції бачити в чоловікові сильного ватажка і любити його, виявляється збитою з пантелику в середовищі жінок, вихованих бачити в чоловікові низькорангового постачальника, віджимати його і доїти.

6.4 Повії, пристойні жінки, повії та стерви

- Люба, ми одружені 10 років, і весь цей час ти буваєш ніжна зі мною тільки коли тобі потрібні гроші...

- І що, це буває недостатньо часто?!

Розмова подружжя

У ринковій моделі в контексті сексуальних стосунків можна досить просто і наочно класифікувати чоловіків і жінок по відношенню один до одного.

Жінки для чоловіків діляться на 4 типи. Перелічимо їх у порядку убавання рангу:

1. Подруга - не торгує, а обмінює секс на секс без доплат по любові. Іншими словами, займається сексом тому, що їй самій це подобається. Економічний аналог - меценат, який займається благодійністю. Найвигідніший для чоловіка варіант. Подруга - моногамна, тобто орієнтована на єдиного коханого чоловіка, а значить це найкраща жінка з усіх можливих варіантів. Зазвичай вона хороша коханка, та ще й розумна на додачу. Якщо зустрінете таку, то вам дуже пощастило, не відпускайте її від себе ніколи. Повії, які торгують сексом, її люто ненавидять, з метою боротьби з демпінгом називають її повією і намагаються опустити до власного рівня. У перших розділах ми називали подруг високоранговими самками. Строго кажучи, подруга не бере участі в сексуальному ринку і включена до списку умовно, для повноти картини.

2. Пристойна жінка (вона ж побутова повія, дружина або утриманка) - торгує сексом оптом, найчастіше за довічне утримання або взагалі за всі ресурси, що їх має чоловік. Однак довічний шлюб хоч і не містить ризиків для жінки, але в шлюбі вона має ресурси лише одного чоловіка. Зі здобуттям жінками економічної незалежності та можливості одружуватися багато разів їхні можливості розширилися. Тепер вони можуть грати на ринку більш ризиковано - перебирати, шукати більш платоспроможного покупця, міняти одного покупця на іншого, мати кілька оптових покупців одночасно тощо. Економічний аналог - оптова торговельна фірма.

3. Повія - жінка, яка торгує сексом у роздріб. Економічний аналог - кіоск.

4. Стерва - використовує секс для отримання влади над чоловіком. Насамперед, для відбирання ресурсів, але часто заради самоствердження та реалізації садистських нахилів. Економічний аналог - шахрай із садистськими нахилами. Спочатку може прикидатися "повією", щоб втертися в довіру. Але легко розпізнається за великою кількістю провокацій на адресу чоловіка.

5. Низькорангова загальнодоступна самка (у народі = бл*дь). Економічний аналог - міський смітник. Усе для всіх доступно безкоштовно.

Чоловіки для жінок можуть бути 3 типів:

1. коханий, секс йому дістається безкоштовно і необмежено.

2. Чоловік (спонсор), секс йому дозується залежно від оплати.

3. Друг, сексу йому не належить. Його використовують для зливу негативу як емоційного нужника, а також як джерело безкоштовних послуг і подарунків.

Поділ цей, зрозуміло, дещо умовний. Можливі й перехідні форми. Наприклад, чоловік може бути коханим. Або другом. А пристойна жінка може одночасно і підробляти проституцією, і бути подругою стосовно коханця. Класичні пари: стерва+друг; стерва+чоловік; пристойна жінка+чоловік; подруга+коханий. Але трапляються і менш типові пари, наприклад стер-воподруга+коханий. Одна й та сама жінка може бути в однакових або різних стосунках із кількома чоловіками одночасно.

Очевидно, що стосунки між жінками, які торгують сексом, аналогічні стосункам торговців між собою. Опт і роздріб - різні сектори ринку. Тому більш щасливі оптовики дивляться зверхньо на менш щасливих і заздрісних їм крамарів. Так само пристойні жінки загалом лояльно налаштовані до повій, і навіть жаліють їх. А повія мріє вдало вийти заміж або знайти постійного спонсора, тобто продатися оптом. Але і ті, і інші ненавидять подруг, які надають своїм коханим чоловікам безкоштовний секс, збиваючи тим самим ціну на цей товар. Подруги створюють вкрай небажаний для жінок, які торгують, прецедент. Тому жінки всіляко намагаються перевиховати й одночасно очорнити в очах чоловіків, створити про них негативну громадську думку. Як тільки вони їх не називають! І дурнями, і білими воронами, і повіями, і дешевками. А багато чоловіків наївно вірять у поширюваний повіями міф про те, що що чим жінка дорожча, тим вона краща. І теж засуджують подруг за те, що ті не беруть з них оплати. Хоча подруга - це найвигідніша і найбезпечніша для чоловіка жінка. Їй просто настільки подобається чоловік і секс із ним, що вона займається сексом безкоштовно. Знову наведемо просту ринкову аналогію. Уявіть, що на базарі серед торговки помідорами, які домовилися між собою тримати певну ціну, з'явилася одна, яка роздає помідори безплатно. Торговки неодмінно будуть і її пресувати, і водночас обумовлювати її перед покупцями. Скажуть, що помідори в неї погані, крадені, радіоактивні тощо. І покупці також ставитимуться до безплатних помідорів із недовірою, бо звикли платити.

Останніми роками законодавство багатьох країн забезпечило жінкам безліч способів законного швидкого пограбування ослаблених чоловіків. Тому центр жіночих симпатій сьогодні зміщений у бік стерв. Жінки дружно кинулися цілеспрямовано вивчати методи і практичні прийоми відбирання у чоловіків їхніх ресурсів. З'явилося багато літератури, тренінгових центрів тощо інструментів розвитку саме цього, дрібнокримінального сектора сексуального ринку. Тому ми присвяtimo стервам кілька розділів нижче.

І ще кілька слів про найдавнішу жіночу професію. Проституція в усіх суспільствах існує як пережиток стадного сексуального ринку. І в усіх збалансованих соціумах засуджується. Але оскільки вона слугує буфером між прошарком низькорангових високопримативних самців і рештою суспільства, повністю її зазвичай не ліквідують. Її терплять як засіб для задоволення їхньої сексуальної активності. Якщо не давати можливості низькоранговим недорого купувати роздрібний секс, підтягуючи їх до рівня середньорангових, вони будуть його красти (гвалтувати). Тому подорожчання або заборона проституції автоматично веде до зростання кількості зґвалтувань. А посилення покарань за зґвалтування автоматично веде до вбивств гвалтівниками їхніх жертв. Що ми і бачимо в теперішній час. Працює простий ринковий механізм. Поліцейські заходи не працюють, оскільки гвалтівників не знаходять. Та загалом і не шукають, фабрикуючи кримінальні справи переважно проти невинних чоловіків, які випадково опинилися під руку.

Домашнє завдання:

Визначити, до якого типу стосунків ваші стосунки з вашою жінкою ближчі.

6.5 Культ стерви

Страшний не гріх, але безсоромність після гріха.

Іоанн Златоуст

Нині ранг чоловіків знижено, а жінка не захищена від власних тваринних інстинктів релігією і шлюбною традицією. І, як наслідок, під дією цих інстинктів робить неправильний вибір партнера. До того ж матриархальний шлюб став надто не вигідний і небезпечний для чоловіків. Тому розумні чоловіки намагаються його уникати, залишаючись вільними і не обтяженими відповідальністю за неконтрольовані ними процеси. З іншого боку стрімко розвивається вільний сексуальний ринок. Усе це веде до збільшення кількості жінок-одиначок із негативним досвідом особистого життя в стані активного полювання на ресурси чоловіків - середньорангових самок. Поліці книжкових магазинів ломляться від книжок з хвацькими назвами на кшталт "Стерва у великому місті", "Як окружити олігарха", тощо. З екранів ТБ і кінотеатрів не сходять авантюристки, які забирають у чоловіків їхні гроші за допомогою кримінальних і напівкримінальних методів, використовуючи своє тіло як приманку. Дівчатка з малих років мріють стати стервами. А їхні досвідчені мами, щоб полегшити донькам це завдання, віддають їх до "модельних шкіл", які миттєво розплодилися, де їх навчають способам сексуальної провокації та продажу себе. Зрозуміло, продати себе дорого одному багатому покупцеві вдається лише одиницям. Решта поповнюють ряди мисливиць. Але не кожна середньорангова мисливиця - стерва. Стерва - це мисливиця з дефектом особистості (до речі, оригінальне значення слова "стерва" - падаль, труп тварини, можете глянути в тлумачному словнику). Це така категорія жінок, для яких головне не просто роздобути і підпорядкувати чоловіка для отримання матеріальних благ, забезпечення потомства та інших звичайних цілей, а водночас обов'язково заподіяти йому максимум дискомфорту, а в ідеалі - психологічно зламати. Пов'язано це найчастіше з психологічним надломом жінки. Наявністю комплексу неповноцінності. Якийсь (зазвичай - коханий) чоловік зірвався з гачка, а можливо, і сильно "образив" у минулому. Тепер вона хоче взяти реванш. Довести собі самій свою домінуючість, секс-затребуваність і помститися. Але не тому самому конкретному чоловікові, який недоступний, а чоловікові взагалі. І обирають ці жінки для того, щоб у такий спосіб самоствердитися саме сильних чоловіків, бо зламавши слабкого, не отримують очікуваного задоволення. До того ж це так зручно - виправдовувати свою кримінальну техніку сексуальних шахрайств благородною помстою. Як варіант - тим, що "всі мужики - козли" і самі в усьому винні. Ось як описують це самі стерви:

"Так, можливо, я тебе ще не зламала... ось фак... руки трясуться - ейфорія... але я долаю... я зіллюся з тобою... зроблю тебе знову щасливим...щоб... о-т-о-м-с-с-т-и т-ь..."

Тут, висловлюючись мовою етології, самка прагне сформувати у самця високу самооцінку ВР, і потім зруйнувати її, опустивши до НР рівня. Таким чином - принизити чоловіка.

"Я на зло.

я так часто роблю на зло всім.

колись, захлинаючись від власної слабкості й безпорадності, я жила на зло, дерлася, падала на карачки, повзла і зрештою вставала на ноги, спершу невпевнено, а потім уже й твердо.

дуже часто, приховуючи свої справжні емоції, я посміхаюся на зло, сміюся в обличчя, а в душі кричу від болю, але жоден м'яз не здригнеться на моєму обличчі, і я сміятимуся, закинувши голову, на зло, всупереч, всупереч, сміятимуся, штучним сміхом, сурогатом щирої посмішки, але так щиро, так натурально.

буває, я роблю вчинки, на зло, але ніколи на шкоду своїй вигоді, я ламаю і трощу свій спокій, рубая з плеча, вириваю з корінням, на зло, бо знаю, я зможу виправити навіть це, наведу лад і після цього чергового урагану.

іноді я виходжу заміж, на зло, тому єдиному, з минулого, щоб довести йому, що я можу без нього, що я сильна, що я не повертаюся в минуле, що я живу теперішнім і йду в майбутнє, з іншим, хай не коханим і геть непотрібним, тож і цього чергового, буде вимітено з мого життя, разом із усім сміттям, яке осіло пилом у моєму житті, й винесено на смітник, як і все, що знищив ураган моїх вчинків.

Майже завжди, я здаюся черстою, буваю цинічною і байдужою до всіх чужих життів, окрім свого, я егоїстична, на зло всім, хто хоче зайняти місце в моєму ліжку, хто хоче принести свою зубну щітку до мого дому і поставити її в пластикову скляночку поруч із моєю, і на зло їм, разом із їхніми природними бажаннями, я йду в тепло чужих ліжок, залишаючи їх збирати уламки їхнього розбитого серця і пакувати в пластикові мішечки їхні нездійснені мрії.

і на зло всім, хто плює мені в спину, хто норовить поставити мені підніжку, хто намагається вколоти, хто сипле на мою голову прокльони, на зло всім їм, і навіть на зло самій собі - буду щаслива."

Ось так от, як то кажуть, на зло бабусі відморожу свої вуха...

"Не хочеться слинів і рожевих сопельок на серветочці. Хочеться чикнутися до синців на куприку, шкода, що тільки з ним. а він ще не готовий до вживання. Треба почекати, тактика, стратегія. "Помаринуй його тиждень, дай дозріти". Це найскладніша частина операції під кодовою назвою "полювання на лева". Складна тому, що просто хочеться покотячому розстелитися на столі, спокусливим рухом стегон скинути з себе останні залишки сорому, забути совість удома і роздобути його. Ситуація ускладнюється ще й тим, що мета не просто одноразово злучитися, а зламати його волю, підпорядкувати, прив'язати, довести до рясного слиновиділення, а вже потім, критично оцінити і піти полювати на чергового лева".

По суті, культ стерви - це культ оскаженілого хворобливого чоловіконенависництва. Культ патології. Щоб проілюструвати, наскільки далеко просунувся цей культ, я процитую нижче пост невідомого мені автора, узятий з одного з форумів в Інтернеті. Ідея поста в тому, що зараз триває штучна масована пропаганда стервозності в суспільстві через ЗМІ та інші культурні інститути. А за ступенем аморальності це явище дорівнює тільки масовій пропаганді зґвалтувань і грабежу жінок чоловіками. І жінка стерва, і чоловік гвалтівник завдають іншій людині болю для задоволення своїх комплексів. При цьому перевага жінок - у здатності до психологічного маніпулювання чоловіками. Перевага чоловіків - у фізичній силі. У сучасній матриархальній культурі нагнітається реалізація переваги жінок при придушенні переваги чоловіків. Тобто йде боротьба із застосуванням фізичної сили чоловіків проти жінок і розкручується культ стерви. Автор просто перевернув ситуацію. Поміняв чоловіків і жінок місцями. Подивимося, що з цього вийшло:

"Уявіть собі, що ви раптом потрапили в суспільство, в якому можна гвалтувати дівчат..."

Серіали: По телевізору йдуть фільми, в яких протягом кількох сотень серій одне зґвалтування змінюється іншим, причому сюжет побудований так, що зґвалтування показано як повсякденний акт, як форма чоловічого самовираження, як форма любові, або як вимушений крок з боку чоловіка. Причому дівчата, які грають жіночі ролі, усім своїм виглядом показують, що їм подобається, коли їх гвалтують, що вони тільки й чекають, коли ж їх нарешті, хоч хто-небудь зґвалтує. Звичайний сюжет: якомусь хлопчику, якась дівчина відмовила в сексі, і ось він - чорний янгол помсти, виходить на стежку війни, справжній чоловік - він гвалтує направо й наліво, без жалю та докору, він відмовляється жити нудним життям сім'янина й громадянина, він витончений садист, гвалтівник - сильна особистість, яка знає чого хоче, усі жінки схиляються перед ним, він приклад для захоплення й наслідування. Будь-який інший вид сексуальних стосунків, окрім зґвалтування, показується як нудний, неефективний, і взагалі негідний справжнього, сильного чоловіка.

Реклама:

У будь-якій рекламі використовується мотив глузування над жінкою, її почуттями і бажаннями, приниження жінки як особистості. Ось реклама пива. Два неголених і паскудних мужики йдуть у чорному бумері. Поруч зупиняються дві тупі телиці, які підморгують, усміхаються їм і всією поведінкою виявляють інтерес до таких кльових чоловіків. Два мужики наливають по кухлю пива і здувають піну, яка миттєво огортає тупих баб, і забирає їх у брудну канаву, звідки вони смішно дригають ногами в брудних рейтузах. Два мужики обмінюються рукостисканням і либляться в камеру гранично щасливими і самовдоволеними харями: вони вчинили як справжні чоловіки, а пиво допомогло їм перемогти цих тупих жінок. Ось ще приклад: Пустельним шосе їде машина, в якій якийсь мужик везе бабу, яку зазвичай б'є і гвалтує. Нарешті вона йому набридає, і він хорошим, справжнім чоловічим стусаном викидає її з машини. Дівчина встає, гризе льодяник, і їй спадає на думку чудова ідея - вона гальмує іншу машину, в якій їде черговий садист, який, так уже й бути, згоден похльостати її батогом... (знайомі сюжети, чи не так?)

Культура:

Вистави про великих гвалтівників, комедії про смішні зґвалтування, драми, в яких лиходійка доля не дає гвалтівникові розвернутися на повну силу, історичні фільми про великого поборника моралі Джека-Різника і красеня-чоловіка - Синю бороду, естрадні співачки співають про те, як із ними трапилося велике горе - їх кинув черговий садист, що так чудово вмів заганяти голки під нігті, і вони не знають, як же тепер жити. ..

Суспільство:

Зґвалтування подається як показник мужності і повноцінності чоловіка. Доктор Курпатова, у прямому ефірі, переконує чергового гвалтівника в тому, що він усе робив правильно, а жінка, яка не витримала побоїв і втекла від нього, просто дурна, слабка й недоброзичлива дурепа, яка просто не змогла оцінити його таланти садиста. Але не переживайте, побільше хаміть, грубіть і катуйте жінок - їм це подобається, адже як інакше вони зрозуміють, що ви справжній, сильний чоловік? Не бентежтеся - жінкам подобається, коли їх гвалтують.

Ток-шоу, в яких особливо витончені садисти діляться досвідом з аудиторією. Теми ток-шоу: "чи потрібно бити дружину, яка недосоліла вам борщ, ногами, чи обмежитесь батогом?"

Реаліті шоу - згвалтування в прямому ефірі...

ЗМІ:

Усі лотки забиті глянцевиими журнальчиками, з обкладинок яких на вас витріщаються злісні маніпуляції гвалтівників і садистів. Заголовки: "Секс із бензопилою", "Любов до чоловіка з кліщами", "Співак Н, нарешті знайшов у собі сили побити дружину, дружина незадоволена - він не наважився пустити в хід поліно"... Статті про те, як правильно гвалтувати, затикати рота, щоб жертва не зіпсувала естетику моменту своїми дурними вигуками, як набути впевненості в собі - "Згвалтуй матір, адже вона забороняла тобі в дитинстві їсти солодке перед обідом, побий дружину - вона своїм скиглінням заважає розвинути тобі як особистості"...

Гротеск, фантазія, перебільшення? Можливо, але скажіть краще ось що... Як ви думаєте - чи багато буде в такому суспільстві згвалтувань, чи збережеться в ньому нормальне ставлення чоловіка до жінки, в якому стані в ньому будуть інститути сім'ї, шлюбу, батьківства і материнства?... А тепер подивіться на наше суспільство, і поставте всі ці запитання стосовно нас, до нашого сьогоденного суспільства, і запитайте себе: Так звідки ж беруться стерви?..."

Розквіт культу стерви не може не змінювати ставлення чоловіка до жінки. Якось мимохідь почув якусь попсову пісеньку, мовляв, матусю, де ж нормальні хлопці? Кругом або жінкоподібні, або підступні. Так і є. Жінка в масі своїй стала позиціонувати себе як стерва, тобто ворог чоловіка і мисливиця за його ресурсами. А стосунки з ворогом можуть бути двох видів:

1. ухилення від контакту, якщо ти слабший.
2. сутичка за ресурси, якщо ти сильніший.

Я знаю багато молодих хлопців, які взагалі не цікавляться жінками, розуміючи, що стосунки з жінкою - лохотрон. Я знаю також багато молодих хлопців, які, розуміючи, що це лохотрон і не бажаючи бути лохами, стають лохотронниками самі. Серед чоловіків стає все менше "нормальних", які ведуться на жіночі маніпуляції. Але дедалі більше й більше тих, які зовсім не зв'язуються, і тих, які зв'язуються, але не ведуться, а розводять самі. Це закономірно.

Таким чином емансипована жінка, зруйнувавши традиційну мораль і породивши матриархальну культуру неповаги до чоловіка і утилітарного до нього ставлення, створила загрозу для всіх жінок в особі відповідної реакції чоловіків. З кожним роком дедалі більше і більше пограбованих жінками озлоблених чоловіків, чоловіків, які зневажають жінок, сексуально дезорієнтованих маніяків, чоловіків, які перейняли методи стерв і застосовують їх проти жінок тощо. Чисельність же сильних чоловіків, орієнтованих на сім'ю, скорочується, оскільки по них припадає основний удар. І боюся, жодні органи правопорядку не зможуть захистити через деякий час жінок від цієї відповідної реакції.

6.6 Шахрайки сексуального ринку. Динамщиці

Дівчина крута тільки в тому разі, якщо вона розвела чоловіка на гроші, але не віддалася.

3 розмови двох дівчат

Нині дедалі більшого поширення набуває такий різновид стерв, як динамщиці. Це шахрайки в чистому вигляді, які розкручують чоловіків на подарунки, послуги та гроші, "доять" їх, не надаючи сексу взагалі. Часто, навіть і не обіцяючи його явно, але свідомо провокуючи чоловіка на залицяння і подарунки. Ось як одна жінка, вихована в традиційній моралі, але прекрасно знає жіночі методи, описує у своєму щоденнику таку ситуацію і технологію динамщиці:

"Учора зателефонував старий знайомий, страшенно засмучений, та взагалі ніякий. Попросив зустрітися. Я бачила чоловічі сльози, він розповів мені жадливі речі. Він не міг ні з ким поділитися, крім мене, йому було соромно комусь зізнатися в тому, що його розвели як останнього лоха. Я не можу не написати про це. Злість мене переполює. Я знала, що в нього з'явилася якась там кохання, він говорив, що вона янгол... ледь не свята. Я дурна була за нього рада, бачила, що він закохався по вуха... і нічого, що вона не відповідала взаємністю, це справа часу, вона обов'язково розбереться і зрозуміє, яке золото поруч із нею. Він так доглядав за нею, що я їй навіть трохи заздрила. Він при мені зривався під час кіно, дико переді мною вибачався і летів до неї в Мітіно, тому що вона щось не те натиснула в комп'ютері, а їй треба терміново закінчити реферат. У вихідні її возив у Підмосков'я до бабусі й годинами сидів у машині, чекаючи на неї... Вона не хотіла знайомити їх через те, що вони ж не зустрічаються, а бабуся може не так зрозуміти. Ночами чекав дзвінка, щоб забрати її після корпоративних і дружніх вечірок. Він хотів бути їй потрібним. Він просто хотів бути якомога більше поруч. Робити їй приємно, дарувати подарунки... Вона щоразу повторювала, що між ними ніколи нічого не буде, що все, що вона може йому запропонувати, це дружба. Але вона дзвонила йому о 2 ночі і скаржилася на життя, дзвонила, коли їй погано, і він сподівався на більше, бо бачив, що потрібен їй. Я думала, що, можливо, у неї якась психологічна травма, наприклад, після невдалих стосунків із попереднім чоловіком і їй потрібен час, щоб відкритися, навчитися довіряти. Але ж не може ж дівчина утримувати поруч із собою чоловіка, який їй абсолютно не потрібен, якщо вона бачить, що він настільки в неї закоханий. Якщо

вона абсолютно в ньому не зацікавлена і відчуває до нього хоч трохи поваги, то вона його відпустить, вона не стане дзвонити і просити допомоги, приймати подарунки та інші знаки уваги... І в нього була надія, адже вона захочувала його. Вони познайомилися у спільній їдальні. Працювали в сусідніх офісах і іноді перетиналися під час обіду. Він і раніше її помічав, але не відчував особливих симпатій. Якимось він стояв у черзі за нею. Коли вона розплачувалася, то з'ясувалося, що в буфеті немає здачі, і він запропонував оплатити її замовлення, вона трохи посперечалася і погодилася. Наступного разу вони опинилися за одним столиком, вона здалася йому цікавою співрозмовницею, і він попросив її номер, щоб наступного разу узгодити час. Вони стали виходити разом курити, ходили разом обідати, згодом він став підвозити її після роботи на її прохання спочатку до метро. Потім до магазинів, потім уже й до будинку в Мітіно, хоча він жив на іншому кінці Москви... Усе одно вдома ніхто не чекав, а з нею було так приємно. Жінка поруч у машині, така беззахисна, така мила, така... ось так він і закохався.

Чоловіки так люблять почуватися сильними, важливими, значущими, потрібними... А в неї завжди були проблеми, які він міг вирішити... то телевизор треба перевезти, то з'їздити купити новий комод... кожні вихідні вона знаходила для нього заняття. Після роботи вони вже не відразу їхали в Мітіно, вони заїжджали повечеряти в який-небудь ресторанчик. Потім їй якось здалося, що двері вночі намагалися зламати, а як на зло грошей немає навіть замки поміняти, все пішло на оплату боргу... і він, як справжній герой, наполягає і власним коштом ставить їй нові залізні двері, з навороченими замками. Вона приймає його допомогу неохоче, пояснюючи, що вона не хоче приймати від нього подарунки, тому що вони просто друзі, але в неї зараз немає вибору. У неї завжди несподівано закінчувалися гроші на телефоні, а він переживав, що вона не зможе зателефонувати в разі чого, і згодом його святим обов'язком стала оплата її телефонних рахунків, вона, звісно, бурхливо чинила опір, бо не може запропонувати нічого, окрім дружби, але він щоразу заспокоював її совість тим, що він нічого й не чекає. Потім настала зима і в неї почали мерзнути ніжки, він повіз її по магазинах за новими чобітками. Їй дуже сподобалися одні, але вони коштували занадто дорого для її заробітку, штуку баксів вона не потягне... але вони такі класні, такі зручні, такі теплі, і підйом стопи її, і взагалі сидять як вліті... боже, як шкода. Але нічого, наступних вихідних можна поїхати в інше місце і, можливо, там що-небудь підходяще знайдеться. Наступного дня вона отримала ті самі чобітки з кур'єром.

Дзвонить і обурено вимагає пояснення. Мовляв, вона ніколи їх не прийме і він не повинен був цього робити. Через кілька днів вона вже прийшла в них на роботу. Щоразу, проходячи повз один ювелірний магазин, вона зупинялася й охала, він запитав, у чому річ, вона зізналася, що давно збирає на той милий браслет у вітрині... це її мрія, щоправда коштує дорого, 2 штуки євро, але це ж мрія... На новий рік (тиждень після зізнання) вона отримує... вгадайте що? Саме цей браслет))) Тут вона влаштувала справжній скандал... Що ти собі дозволяєш? Ти хочеш мене купити? Ти абсолютно не дорожиш нашою дружбою, я ж попереджала тебе, що не приймаю від тебе подарунків!!!! Її рішучості вистачило рівно на 2 години вечері, браслет їхав із ресторану до неї додому.

Він благов її познайомитися з його друзями, вона зрештою погодилася. Зібралася вся величезна компанія, він був радий представити своїм близьким людину, про яку він уже їм стільки розповідав.

- Ви знаєте, а сьогодні 4 місяці як ми познайомилися))))

- Навіщо ти це говориш? (і голосніше) Що за нісенітниця? Яке це має значення? Замовки взагалі. Що вони можуть подумати?

Друзі переглянулися, але нічого не сказали... Вони побачили, що ця дівчина не відчуває жодної симпатії до їхнього друга. А він просто осліп від любові. Потім вони спробували кожен по одному відкрити йому очі, але він нічого не хотів чути. Він перестав спілкуватися з друзями, як вони можуть говорити такі речі про найкращу, найчистішу дівчину на світі? Та що вони розуміють? Які вони йому після цього друзі???? Вона перейшла працювати в інший офіс і сказала, що їм краще більше не спілкуватися. Ні до чого доброго це спілкування не приведе... Він страждав і мучився... за тиждень вона зателефонувала сама і знову почала говорити, як їй погано, який моторошний колектив, як важко добиратися від метро до офісу... Через місяць вона стала незадоволеною власницею новенького Рено. Чому незадоволеною? Ну ви напевно здогадалися скільки гніву викликала в ній його настільки зухвала витівка))) Ще через місяць вона сказала, що не хоче дарувати йому надію і їм треба спілкуватися рідше.

Вона не дзвонила вже два тижні... але серце прагне до об'єкта любові і він просто поїхав у Мітіно в надії побачити її здалеку. А побачив свою святу в його подарованій машині захопленою оральним сексом))) І ось тут він зрозумів. Тут до нього дійшло, який він ідіот. Він і подзвонив мені. Він зрозумів, який був сліпий, як потрібно іноді прислухатися до думки близьких людей, які справді завжди бажають йому тільки добра...

Ось завдяки таким сучкам, нормальні хлопці, здатні на щирю любов, стають справжніми циніками. Які більше ніколи і нікого не пустять у своє серце і в кожній жінці бачитимуть СУКУ, яка тільки й хоче, що його ПО-користуватися".

Ось така історія... Класична схема "динамово". А ось фраза навпаки, зі щоденника такої динамщиці:

"...і взагалі, якщо чоловіка розвели і не дали - значить, такий хрінний мужик, у собі йому причину треба шукати, а не кричати на всіх кутах, які баби стерви і повіі...".

У перекладі чоловічою мовою ця фраза означає: "Цей чоловік недостатньо високоранговий і недостатньо розумний для того, щоб його любити, поважати і мати з ним секс. Такий лох може бути тільки джерелом дармових ресурсів, тобто "другом" жінки".

Останніми роками, з розвитком вільного сексуального ринку, технологія "дінамово" набула дуже широкого поширення в середовищі молодих жінок.

Утім, не потрібно думати, що технологія "дінамово" нова. Її з успіхом використовували римлянки ще два тисячоліття тому. Читаємо в Овідія:

"Як не упремося дарувати, а вона свого не упустиць:
Жінка засіб знайде пристрасних чоловіків обібрати!
Ось рознощик прийшов, розклав перед нею товари,
Їх перегляне вона і повернеться до тебе.
"Вибери, - скаже, - на смак, подивлюся я, який ти розбірливий!"
І поцілує потім, і проворкує: "Купи!"
Скаже, що цього їй досить на довгі роки, - Потрібну річ продають, як же її не купити?
Якщо грошей, мовляв, немає при собі - попросить розписку,
І позаздриш ти тим, хто писати не вміє!
Може заплакати вона і твердити крізь удавані сльози,
Що загубила днями з каменем сережку з вушка.
Люблять просити на строк, а в строк повертати не вміють - Ні тобі грошей назад, ні тобі ласки в обмін!
Ні, навіть якби сто я мав язиків і гортаней,
Я б порахувати не міг хитрих безчесть блудниць!"
Ми все ж, маючи одну гортань, один язик і одну авторучку, будемо оптимістичнішими за Овідія і продовжимо таки нашу розповідь про "хитрі безчестя блудниць".

Чому це можливо? - запитаєте ви. Чому чоловіки нічого не роблять, щоб переломити ситуацію? Давайте розбиратися.

Найбільша помилка чоловіка, навіть якщо він і розуміє, що він дає жінці все, а вона йому нічого - це його припущення, що з ним від початку чесні. Що жінка зацікавлена у стосунках, а не в самоствердженні та наживі за його рахунок. Що всі ці жіночі трюки - не шахрайство, а просто помилка, непорозуміння, результат тимчасового взаєморозуміння. Що все це принципово можна виправити, що можна виправити ситуацію спробами працювати аргументами з позиції здорового глузду. Насправді ж це все одно, що намагатися злодієві, який обкрадає тебе, намагатися пояснити, що його поведінка нечесна й абсурдна, коли той знає, що вона ефективна. Чоловік, засліплений коханням, практично нездатний прийняти факт, що жінка глибоко цинічна, не має взагалі моральних принципів, діє виключно у власних інтересах, а його розглядає винятково як витратний матеріал і джерело благ. До того ж жінки в процесі виховання з дитинства ретельно їздили по його мізках, навіюючи йому, що жінка - добра і чиста. У народі такий неадекватний невротичний стан чоловіка має назву "пілотка головного мозку".

Але крім виховання є ще мінімум два підсвідомі механізми відторгнення очевидності факту шахрайства:

По-перше, це самолюбство. Чоловікові важко визнати, що його примітивно мають і розводять, а він ведеться. Особливо, якщо це відбувається досить довго. Важко визнати себе ідіотом. Набагато легше вважати себе благородним лицарем. Йому важко визнати, що він платить за секс. Або що не гідний з погляду жінки сексу взагалі, навіть за доплату. Тому, що це автоматично означає, що його ранг низький. Чоловік тому схильний нескінченно сподіватися на зміну ситуації.

По-друге, є надзвичайно цікавий природний механізм відключення адекватності сприйняття. Це - ідеалізація об'єкта, сприйняття жінки як гарної та коханої. Вкрай важко поєднати у свідомості підсвідомо ідеалізований образ із небезпечною для тебе моделлю поведінки об'єкта - носія ідеалізованого образу. Чоловік не може повірити в те, що жінка широко сприймає чоловіка лише як джерело доходу і послуг, позбавлене почуття власної гідності. Таку собі суто функціональну комбінацію банкомату і лакея. Що вся її поведінка - це наполеглива гра з одним тільки правилом: будь-яким можливим шляхом, від сексу до шантажу, отримати від нього максимум вигоди.

Хоч би як вродлива чи кохана жінка нерозумно чи бридко поводитися, чоловік буде шукати якісь благі пояснення її поведінці, йому здаватиметься, що вона мила і має шарм, родзинку. Водночас, якщо так само поводитиметься інший чоловік або некрасива (нелюба) жінка, сприйняття буде адекватним.

Пригадую, як, подумавши кілька хвилин, сказав мені один мій знайомий, людина досить розумна і з величезним життєвим досвідом, коли я на його прохання розклав йому по полицках причини його сімейних негараздів:

"...Ти знаєш, я мізками розумію, що ти маєш рацію, і все так і є, але я відчуваю такий сильний протест з боку мого почуття прекрасного, що це не дає мені з тобою погодитися..."

Про це явище прекрасно обізнані психологи, які обслуговують рекламний бізнес. Тому фотографії оголених красунь тепер ліплять на все підряд. Навіть на рекламні проспекти фірм, що торгують запчастинами для тракторів. У чоловіка спрацьовує інстинктивна реакція: "таке красиве не може бути поганим".

Утім, ситуація не повністю безнадійна. Я спостерігаю періодично випадки, коли чоловік досить розумний і сильний, а жінка, охрінівши від безкарності, втрачає почуття міри. Вона починає мати чоловіка з особливим цинізмом, і в нього здоровий глузд переважає природні захисні механізми. Тоді, переживши культурний, а в разі зради й больовий шок, він зрештою розумнішає і вчиться приймати правильні рішення. А деякі чоловіки навіть починають мстити динамщицям. Коли вони бачать, що їх доять, вони роблять, наприклад, такий трюк. Запрошують динамщицю до дорогого ресторану, замовляють усе найкраще й найдорожче, залицяються і доводять жінку до стану ейфорії від вдалого динамово. А потім непомітно йдуть з ресторану, залишивши жінку розплачуватися за рахунком. Тобто, проробляють те саме, що динамщиці проробляють із чоловіками.

До речі, мозок жінки не має механізмів, що заважають їй адекватно сприймати інших жінок. Тому, наприклад, жінка дуже не любить, коли її начальник - жінка. Її не проведеш так само легко, як чоловіка. І жінки зазвичай не голосують на виборах за інших жінок тому, що знають, які вони насправді.

Як не попадатися? Шлях єдиний - розуміти. Розуміти, що "Друг" завжди працює на благо свого суперника. Надаючи послуги жінці, "друг" звільняє її час для іншого чоловіка. Той час, який вона витратила б на вирішення своїх проблем, тепер, спихнувши ці проблеми на "друга", вона проведе з коханим чоловіком або витратить на його пошуки. Усі надії "друга" на те, що його зусилля будуть оцінені - ілюзія. Самообман. Його не сприймають як сексуальний об'єкт, а тільки як безплатного лакея, джерело благ і емоційний смітник. Як корисну річ. "Друг" - найганебніша, найпринизливіша і безвихідна роль для чоловіка. Вихід тільки один. Спроба штурму, тобто переходу на позицію коханого. У разі невдачі - рішуче рвати стосунки. До речі, зрідка це спрацьовує, і "друг" стає коханим або чоловіком. Але це - зрідка. Частіше жінка знижує статус чоловіка з коханого до спонсора (чоловіка) або взагалі до рівня "друга". Їй так вигідніше - мати велику "лавку запасних", як самі жінки це називають. Що більше чоловіків обслуговують і залицяються до жінки, то вищий її рівень життя. Визначити, чи використовують тебе як безнадійного "друга", чи ти маєш шанси стати коханим - легко. Наприклад, якщо ви - студенти, дівчина віддала вам умови завдань і попросила розв'язати їх для неї, а самій їй ніколи, потрібно терміново бігти, купа проблем, хвора мама, кішка не годується і потрібен нагляд за домашньою мухою - не сумнівайтеся, ви - "друг". Ви її не цікавите інакше як безкоштовний автомат для послуг. Як тест можна сказати, що було б набагато корисніше вирішити ці завдання разом і подивитися на її реакцію. Якщо на обличчі дівчини радість і вона кличе вас додому, поки немає батьків, - у вас є шанс, використайте його. Але якщо її обличчя стало кислим, вона придумує відмазки і зводить усе до того, що ви вирішите і потім поясните їй рішення - ваша справа безнадійна, говоріть їй пошепки по секрету, що у вас побачення, колишня однокласниця запросила в гості, і на дачу на вихідні, усе розписано по хвилинах, і звальюте. Не будьте лохом і не принижуйтеся. І не вірте словам, що вона ще не готова до стосунків, не вирішила, що їй потрібен час. Жінка вже в перші хвилини спілкування визначає статус чоловіка і чи буде вона з ним спати. Пам'ятайте правило: "Якщо жінка не знає, чого хоче, то будь упевнений, що вона хоче не тебе". Тільки рішучий штурм.

І ось ще що. У жодному разі не даруйте дорогих подарунків. Дуже груба помилка. Непрощenna. Вона відразу перетворить вас на дійну корову. Колись мені захотілося зробити одній своїй подружці приємне, і я подарував їй смарагдик в оправі з діамантів. Я тут же миттєво перестав бути для неї коханим і став спонсором. Її поведінка відразу ж змінилася на ринкову. Довелося потім для того, щоб перемкнути її інстинктивне сприйняття назад у режим "коханій", створювати ситуації, коли вона була змушена платити за мене. Подарунки жінці мають бути тільки символічними. У жодному разі не схожими на доплату за секс. Це правило відоме всім, хто знає жінок, усім від пікаперів до Протопопова. І не відмовляйтеся, якщо жінка вам дарує подарунки. Це дуже хороша ознака. Цінуйте, демонструйте розумну вдячність і не зазнавайтеся.

Улюбленим шахрайством жінок є зміна умов після укладення договору. Щойно жінка досягає наступного ступеня розвитку стосунків усередині пари, чи то відчуття, що чоловік до неї прив'язався, чи то набуття офіційного статусу дружини, чи то народження дитини, чи то просування на службі, чи то здобуття нею економічної незалежності, вона негайно змінює свою поведінку, щоб переглянути стосунки, що склалися з чоловіком, на свою користь. Зазвичай це виражається в різкому збільшенні психологічного тиску на чоловіка і супроводжується явним зменшенням дози сексу, що надається чоловікові. Оскільки найчастіше чоловік до таких змін не готовий, відбувається конфлікт. Результатом може з'явитися погіршення стосунків або розвал пари, рідше - відновлення початкового стану. Однак, у разі слабких, хворих і нежиттєздатних чоловіків, яких випадків у нас більшість, відбувається зростання обов'язків чоловіка. Тобто відбувається підвищення ціни сексу на внутрішньосімейному ринку.

Це і є та сама причина, через яку досвідчені чоловіки не прагнуть реєструвати повторний шлюб. Занадто зручне поле для жіночих шахрайств. І навпаки, жінки частіше наполягають на реєстрації шлюбу.

На початковому етапі взаємовідносин жінка часто взагалі намагається показати, що її секс для цього чоловіка буде надаватися в ексклюзивному режимі, безкоштовно і в необмежених кількостях. Вона прикидається вірною, ніжною, ласкавою і розуміючою. Однак після укладення угоди докладаються значні зусилля з метою знизити самооцінку партнера і під будь-якими приводами зменшити дозу сексу з метою отримання якомога більшої оплати.

6.7 Колишні

Після бійки кулаками не махають.

Ось запис у щоденнику однієї жінки:

"Жінки ніколи не розлучаються з коханими... І нелюбимими. Жінки не здатні розлучатися. Ось мій висновок. Таким ось дивовижним чином влаштована жінка. Вона, тобто я, ми ніколи не здаємо свої землі. Кожен чоловік, який хоча б раз поглянув на нас по-чоловічому, наш навіки, і те, що з ним потім трапиться в житті, вже назавжди має до нас прямий стосунок. Жінка - сильне і підступне створіння. Красиве і жорстоке. Розлучаючись, ми ранимо. Ми встромляємо голку так глибоко, щоб слід від неї назавжди залишився в серці. І потім, через роки, ми пам'ятаємо, куди саме було завдано удару, і завжди зберігаємо про запас можливість скористатися, але... Жінка також мудра і милосердна. Вона смиренно приймає суперечливу себе. І найчастіше ховає такі думки глибоко в душі. Нікому туди входу немає. Навіть власному усвідомленню. Тільки швидкоплинна емоція здатна сколихнути ці глибини. Але ми рідко зізнаємося в тому, що саме нас засмутило, найімовірніше, посміхнемося, скажемо: "Привіт!" - і привітаємо з днем одруження. Вам здалося, що, крім щирого побажання щастя, ви прочитали в наших очах щось іще?... Це ваші проблеми, чоловіки".

А тепер увійдемо туди, куди "входу немає", розберемо, те саме "щось іще", що нам здалося, і перекладемо цю цитату чоловічою мовою.

Жінка завжди намагається посадити колишнього на "лавку запасних" як "друга", щоб використовувати його для отримання дармових послуг. І щоб мати тимчасовий запасний плацдарм, якщо в житті настане повна дупа. Дуже практично. Адже вона вже вміє керувати цим чоловіком. А щодо мудрості й милосердя - можна посперечатися. Жінка просто практична і без особливої потреби не перевищує больового порогу "друга" під час маніпулювання, щоб не втратити додаткове безкоштовне джерело послуг і ресурсів. Але все одно завжди намагається психологічно вкусити або попровокувати колишнього, щоб підвищити свою самооцінку і перевірити надійність старої системи маніпулювання та потренуватися на ньому. Наприклад, переспить із ним і скаже, що він не такий гарний у ліжку, як раніше. Або знаючи, що він самотній, співчутливо поцікавиться, як у нього з особистим життям.

Але якщо вона почувається дуже ураженою після розриву, то за нагоди вона спробує помститися колишньому. Наприклад, залізе до нього в ліжку, але в останню мить відмовить, мотивуючи тим, що кохає іншого і не може йому зрадити. Або переспить із ним, а потім напише заяву про зґвалтування і запроторить до в'язниці. Та хіба мало що може витворити колишня для підгодівлі свого ураженого самолюбства. Попросту кажучи, колишня - це завжди стерво. А ви для цієї стерви - "друг". Або навіть ворог. Тримайтеся подалі від своїх колишніх або будьте напоготові.

"Задумалася над питанням. Подруга мене спантеличила. Її колишній мовчазник (ну як мовчазник -35 років...) покликав її заміж. Він справді її кохає, я знаю. А вона вирішила з ним погратися... Ніби як почати з ним знову зустрічатися і потім кинути. Вона мені відкритим текстом каже, що таким чином самоствердитися хоче. Навіщо так робити? Я не розумію. Адже це підло..."

А ось як образно описує зустріч зі своєю колишньою дружиною один чоловік:

"Зголодніла вампірша. В її очах туга і голод. Вона намагається ще грати, справляти враження і хизуватися, але їй уже не вдається зачарувати і обдурити колишню жертву, мене. І вона це знає. І знає, що жертва знає, що вона - вампірша, якій потрібна тільки кров. Вона за звичкою рефлекторно ще говорить якісь стандартні фрази про дружбу, що дружба - це коли вона може на когось розраховувати. Але її щелепи рефлекторно клацають біля мого горла, а руки намагаються зламати опір шиї. Вона сильна, досвідчена, швидка, розумна і наполеглива. Дуже. Але це їй не допомагає. Одного разу вивернувшись, я вже встиг виростити панцир. Зуби вампірші ковзають по броні, а сили рук не вистачає. І вона вже розуміє, що їй не дадуть присмоктатися. Відчуває, що жертва почасти її вивчає, почасти - забавляється. Що це вже не її гра. І вона все ще пам'ятає смак крові з цієї шиї... Злоба і по зубах вампірші замість наркотику вже сочиться проста отрута. Видовище - так собі, з важких..."

6.8 Сексуальна біржа

Бал. Наташа Ростова підходить до Ржевського:

- Поручик! Чому ви не танцюєте?

- А нам ні до чого-с. Ми своє в е-лі покажемо-с!

Анекдот

За розвитку вільного сексуального ринку отримують сильний поштовх до розвитку й різні структури, що обслуговують цей ринок. Зокрема, місця стихійних або спеціально організованих збіговисьок, де чоловіки і жінки знаходять одне одного. У збалансованих соціумах цього майже немає. Пари формуються батьками та професійними священиками для забезпечення якісної селекції людського матеріалу, забезпечення культурної сумісності партнерів та охорони їхніх інвестицій у сім'ю та дітей. Із крахом традиційної культури місце відповідального вибору посіла тваринна система тестування партнера за інстинктивними життєвими критеріями. Токовище. Що закономірно породило культуру мезальянсів. У сексуальну біржу входять всілякі бари, клуби, курорти, дискотеки, пляжі, місця народних гулянь, сайти знайомств в Інтернеті тощо. реальні й віртуальні місця, де кожен демонструє все те, з чим він

вийшов на сексуальний ринок. Тіло, молодість, здоров'я, ступінь крутості, красу, шарм, гроші, послуги тощо. Однак кожен товар тим вдаліше продається на ринку, чим кращий маркетинг. Тому сексуальний ринок обов'язково формує культуру реклами сексу як товару - культуру сексуальної провокації. Водночас ексклюзивний товар зазвичай не продається в супермаркетах поруч із ширвжитком. Схожий порядок існує на сексуальному ринку. Чоловіки і жінки, які користуються підвищеним попитом, зазвичай не токують нарівні з іншими. Наприклад, не танцюють на дискотеках, показуючи, що це нижче їхньої гідності.

6.9 Культура сексуальної провокації

Жінка в сильно декольтованій сукні запитує свого партнера по танцю:

- Як ви знаходите мою сукню?

- Вибачте, але я її взагалі не знаходжу.

Анекдот

Бути привабливою для чоловіків - одна з біологічних функцій жінки. Тому жінкам властиво прикрашати себе і демонструвати своє тіло, підкреслюючи ті ознаки, які свідчать про молодість, здоров'я і готовність до зачаття. Демонстрація тіла, зрозуміло, не єдиний метод. Існує також маса провокаційних поведінкових елементів. Тут і "стрільба очима-ми", і слова, і інтонації, і міміка, і жести, і запахи, і макіяж, і татування, і багато іншого. Усе це має на меті дати статевому інстинкту чоловіків сигнал про можливість продовжити їхню генетичну лінію і тим самим спровокувати на сексуальні дії.

Жінки володіють технікою сексуальної провокації від народження. Якось раз я прийшов у гості до своїх знайомих. Їхня дворічна донька, побачивши незнайомого чоловіка, одразу ж почала приймати пози, які дорослі жінки сприймають як спокусливі, і з явним інтересом спостерігати за моєю реакцією. Навчитися від матері вона не могла, оскільки її мати на той час уже перебувала щодо свого чоловіка в режимі домінування, і сексуальних стосунків у них практично не було. Від телевізора дівчинку також ізолювали. Просто передчасно спрацювала жіноча вроджена поведінкова програма, характерна для більш пізнього віку.

В умовах первісного стада людські самки провокували високорангового племінного ватажка на парування з метою зачаття, а середньорангових - на годівлю з метою заслужування парування. Низькоранговим підготовувати самок нічим, тому вони могли тільки спробувати взяти самку силою. Але ватажок і середньорангові були напоготові, і низькоранговим нічого не світило.

В умовах племені та збалансованих соціумів подібна схема міжстатевих стосунків, як ми зазначали в попередніх розділах, стає небезпечною для самого існування соціуму. Тому вживаються різні заходи для зниження провокаційної активності жінок. Уже в племені жінки прикривають ділянки тіла, пов'язані з репродукцією. Тобто ті ділянки тіла, які максимально провокують чоловіків на сексуальну поведінку. Можливо, що це також певною мірою вже закріплено в інстинктах жінок і існує паралельно з інстинктом сексуальної провокації як жіноча сором'язливість, сором'язливість. Який саме інстинкт працює сильніше, залежить від гри зовнішніх умов.

У збалансованих соціумах боротьба з жіночою сексуальною провокацією ведеться ще жорсткіше і цілеспрямованіше. Аж до приховування всього тіла і навіть обличчя жінки під одягом. І сюди ж належить культ скромності жінок. Бо всім зрозуміло, що жінка, яка сексуально провокує чоловіків, які її оточують, неодмінно стане джерелом конфліктних ситуацій усередині соціуму. Що зробить його слабшим, знизить його конкурентоспроможність. Чоловік у збалансованому соціумі позиціонується як ватажок сімейної ієрархії і зобов'язаний припиняти будь-які прояви сексуальної провокації.

У сучасних розбалансованих матріархальних соціумах самки вільно мотивують самців на годівлю шляхом провокування їхніх сексуальних бажань. Сексуальна провокація таким чином зводиться в ранг культури. Суть культури сексуальної провокації та сама, що в будь-якого просування будь-якого товару на ринок - маркетинг, розкрутка. Реклама сексу як товару, маніпуляції громадською думкою, і піар жінок як продавця цього товару.

Щоб створити підвищений попит на себе і секс і здути ціни, жінки використовують стандартні ринкові прийоми. Ось деякі з них:

- Барвіста упаковка. Наприклад, яскравий одяг, косметика.

- Вітрина. Наприклад, демонстрація ніг, грудей, відкритий зухвалий одяг.

- Боротьба з демпінгом. Жінка, яка займається сексом без оплати, оголошується або дефектною, або неадекватною.

- Маркетинг. Наприклад, створення міфу, що секс потрібен чоловікам більше, ніж жінкам. Чоловікові це потрібно, отже, він і повинен домагатися прихильності жінки і платити за секс, а жінка - скромна і самодостатня. Наприклад, створення штучного попиту шляхом розкрутки цього товару як престижного. Формування комплексу неповноцінності у цільової аудиторії, яка не володіє цим товаром. Жінки старанно формують імідж неповноцінного чоловіка, який не утримує жінку. І всіляко намагаються підсунути йому якусь жінку. Одружити його. Змусити оплачувати її секс. Вони переконані, що ресурси кожного чоловіка мають бути під контролем жінок. Взагалі, жінки при просуванні сексу як товару діють проти чоловіків дуже злагоджено і злагоджено.

Тема методів просування сексу як товару становить єдине ціле з темою жіночих методів управління чоловіками, тому що всі ці методи управління жінки використовують при просуванні та продажу сексу на вільному сексуальному ринку.

Основним провідником культури сексуальної провокації є шоу-бізнес. З давніх часів театр, цирк, спів та інші види майданних мистецтв зверталися до емоцій, тобто безпосередньо до тваринних інстинктів людей. Чим вносили плутанину в роботу з інстинктами професійного духовенства і, як наслідок, його різко негативну реакцію. За старих часів через це артистів не пускали в пристойні будинки і навіть ховали за цвинтарем. А саме мистецтво ретельно розділяли на "низьке", що розпалює тваринні інстинкти, і "високе", що ініціює і розвиває альтруїстичні людські інстинкти. Але щойно зняли релігійні обмеження, зруйнували традиційну мораль, поп-культура одразу ж зрослася в єдине ціле з культурою сексуальної провокації. Тема сексу не сходить з кіно і телеекранів, постійно мусується в пресі та музичному ширвжитку. Це вигідно, бо зачіпає емоції, отже, дає змогу приховано маніпулювати глядачем. А отже, змушувати його платити.

Коли християнські проповідники кажуть, що диявол дивиться на нас з екранів телевізорів, що він захопив ефір і наші уми, вони мають на увазі саме це. Засилля культури сексуальної провокації. Стадний, тваринний рівень мислення і поведінки сучасної людини. Поневолення сучасної людини її власними інстинктами і тими, хто цими інстинктами маніпулює.

Культура сексуальної провокації тягне за собою також і посилення античоловічого карального механізму. Не кожен чоловік, спровокований на сексуальні дії, згоден платити. А в більшості просто немає таких грошей. Тому знаходиться багато тих, які беруть пропонований товар без оплати. Іншими словами, зростає кількість згвалтувань. У деяких психіка не витримує одночасного сексуального провокування і недоступності для них сексу, і вони поповнюють число маніяків. Ну, просто, якщо перед голодним натовпом виставити накрите столи, заставлені смачною їжею із позамежними цінниками, то або натовп розграбує їжу, або доведеться поставити поруч батальйон охорони і гільйотину для залякування голодних потенційних клієнтів, які страждають від слиновиділення.

6.10 Доплата за секс і роздільні гаманці

Жінка, яка цінує себе занадто низько, збиває ціну всіх жінок.

Неллі Макклант

Як правило, навіть якщо чоловікові не обов'язково платити за секс, його й так люблять, він однаково схильний за нього доплачувати через свою низьку самооцінку і під впливом сформованого в суспільстві сексуальним ринком стереотипу поведінки. Тому, що так прийнято. Щоб унеможливити будь-які форми оплати й доплати, в деяких західних культурах сформовано традицію взагалі не змішувати сексуальних і матеріальних стосунків. Культура партнерських стосунків і окремих гаманців. Це коли чоловік і жінка кожен самостійно оплачують свої витрати, рахунки, їжу в ресторані, а на спільні проекти (проживання, діти, спільний відпочинок) скидаються порівну. Самостійні сильні чесні жінки хочуть поважати і любити свого чоловіка і не бажають позиціонувати себе як торговки сексом. Вони самі наполягають на роздільних гаманцях. У Росії, щоправда, це велика рідкість. Тут у більшій пошані побутова проституція. Тому від росіянок, які звикли доїти і динаміти чоловіків, часто чуєш вкрай неприємні відгуки про традицію роздільних гаманців і про жінок, які її дотримуються.

6.11 Хижацький кримінальний характер сексуального ринку

Жінка - як лихвар. Дає мало, а відсоток призначає величезний.

Гзнірк Сенкевич

Якось раз від однієї молодої жінки я почув висловлювання:

"Ті мужики, які залицяються, допомагаючи жінці по господарству і чогось ремонтуючи, повні ідіоти і завжди в прольоті. І їм нічого не світить".

Фраза була дуже показова, і я її запам'ятав. Молоді жінки, виховані в культурі вільного сексуального ринку, орієнтовані не на ведення спільного з чоловіком господарства і створення сім'ї. Не на довічне використання і відновлення ресурсів чоловіка. Вони орієнтовані на швидке шахрайське відбирання в нього цих ресурсів. І одразу на швидку зміну його на іншого чоловіка, ресурси якого ніким поки що не відібрані. Так само поводитися кримінальники, які шахрайським шляхом заволоділи підприємствами в 90-ті роки. Примітивна хижацька тактика. Швидко захопити власність, віджати по максимуму, розпродати, наробити боргів і втекти з грошима за кордон, кинувши залишки і персонал.

Є багато чоловіків, які розуміють, що сучасна жінка - шахрайка і мисливиця за його грошима. Але поки що багато й таких, які ошукані власними ілюзіями та міфами про жіночу доброту, чесність, вразливість тощо. Ці чоловіки і складають основну масу жертв мисливиць. На жаль, чоловіки, які так добре торгуються в бізнесі у своїй сфері компетенції, не можуть повноцінно торгуватися з жінками на вільному сексуальному ринку. Для цього їм потрібно подолати низку психологічних бар'єрів, які ретельно вибудовуються жінками під час виховання хлопчиків. А це

нелегко і приходиться лише з життєвим досвідом. Але якщо це все ж таки відбувається, чоловік на вільному сексуальному ринку отримує безпрецедентні переваги. Позбавлений ілюзій, чоловік торгується краще за жінку.

Розберемо як приклад стандартний жіночий ринковий трюк "доведи, що любиш мене". До укладення "угоди на сексуальному ринку", тобто виникнення сексуальних стосунків, жінка зобов'язує чоловіка показувати, наскільки високо той її цінує. Чоловік у цьому випадку викладається по повній програмі. Робить подарунки, надає послуги, тобто робить за очікуваний секс найбільшу передоплату, на яку здатен. Зауважимо, що передоплата здійснюється без договору і надання гарантій поставки. І якщо на реальному ринку таку передоплату вважали б божевіллям, то на сексуальному ринку таке є звичайною справою. Зрозуміло-зрозуміло, витративши всі сили і можливості на передоплату, чоловік не може після укладення "угоди" (якщо вона відбулася, і його просто не "кинули") продовжувати доплачувати й надалі на тому самому рівні. Оспіваний популярною співачкою А. Пугачовою, бідний художник, який продав картини і будинок і купив мільйон червоних троянд, може заплатити ними коханій лише один раз. Будинок і картини продано, і надалі він не буде здатний купити навіть трьох дохлих гвоздичок. Однак жінка очікує постійного підвищення оплати, тоді як після укладення грабіжницької угоди неминуче її зниження.

Уникати зниження оплати жінки навчилися різними способами. Перший і найпростіший - рішуче змінювати партнера після того, як його вже достатньо віджали. "Зустріч була коротка, в ніч її поїзд забрав", співає А. Пугачова наприкінці пісні про нещасного художника. "Він уже мене не любить (тобто не платить за секс стільки, скільки раніше)" - гарне тому виправдання. Тому жінки знаходять собі того, хто ще свого не отримав і платити буде не менше, а то й більше. А коли стане неплатоспроможним, на нього чекає доля першого. Хоч цей екстенсивний спосіб отримання великої оплати і широко розповсюджений у жіночій спільноті, існують й інші. Наприклад, гра, суть якої полягає в тому, що чоловік, який уже заплатив неабияк за укладення угоди і розраховує на володіння жінкою, її отримує, але не повністю - вона весь час вислизає і залишається трішки недоступною. Вона може так само фліртувати, демонструючи попит на себе, з іншими чоловіками. Може виставляти на шляху до сексу перешкоди, які можна усунути за допомогою грошей і послуг чоловіка. Тобто чоловік у такому разі перетворюється на постійну дійну корову, а жінка для нього стає невловимим синім птахом. Утім, коли його буде віджато, на нього все одно чекає перший сценарій - зміна на більш платоспроможного. Цей спосіб на реальному ринку товарів і послуг має назву "розводка лоха" і широко вживається недобросовісними продавцями. Так, найчастіше під час купівлі квартири, незважаючи на укладений договір, підрядник змушує доплачувати вже по завершенню будівництва мешканців-інвесторів неабиякі суми, значно перевищуючи тим самим заявлену вартість квартири. І мешканці ведуться на ці вимоги. Бо, вже вклавши величезну суму, вони радше готові доплатити, ніж втратити все. А інакше документи не оформляються. Ну а те, що фірма забудовник може зникнути з кінцями за кілька днів - усім нам відомо. Буває, після такого шантажу мешканці все ж отримують заповітну квартиру, буває - так і залишаються ні з чим. На сексуальному ринку все аналогічно.

Жінка в режимі відбирання ресурсів у чоловіка - ненаситна. Тому й виникає загальне розчарування жінок у чоловіках, які, "отримавши своє", вже не мають сил і можливостей платити стільки ж, скільки від них очікують. І зрозуміло, загальне розчарування чоловіків у жінках як у нахабних меркантильних стервах.

Дуже цікавий момент. Ціна на секс дуже гнучка. Жінка із глухого містечка з бідним населенням щаслива віддатися за шоколадку. А такій самій жінці в багатому мегаполісі подавай уже сережки з діамантами. Але сумарна вартість сексу на ринку завжди майже дорівнює сумарному доходу чоловіків. Жінка - необмежено споживає здобуті ними ресурси. І маркетологи ринку товарів і послуг це прекрасно розуміють. Тому що багатше суспільство, то більше товарів і реклами призначено саме для жіночої цільової аудиторії. Пов'язано це з тим, що в доісторичному стаді на оплату дозованого сексу самкам ішли всі надлишки видобутку самців, що залишилися після забезпечення їхнього власного виживання. Тому жінка є ненаситним, необмеженим споживачем. Вона поводить як чорна діра, що поглинає все, що потрапляє в її гравітаційне поле. До того ж, кількість витягнутих у чоловіків ресурсів показує попит, яким жінка користується на ринку. Це в матриархальному соціумі для неї питання престижу, показник того, що вона відбулася як жінка. Звідси йде горезвісна жадібність і ненаситність жінок у споживанні благ.

6.12 Чи можлива справжня дружба між чоловіком і жінкою

Якщо жінка запропонувала вам дружбу, не відмовляйтеся. Запропонуйте їй поводитися в суботу з гальмівною системою вашої машини, а потім випити пива і в складчину замовити дівок за викликом.

3 інструкції з пікапу

Багато ведеться суперечок, чи можлива справжня дружба між чоловіком і жінкою. Одні з палкістю кажуть "так", інші з такою ж палкістю кажуть "ні". Наводяться приклади на користь кожної відповіді. Розберемося. Перш за все, визначимося в термінах, щоб не плутатися.

Згадаймо основні типи чоловіків по відношенню до жінки:

Коханий - секс безкоштовний, жінка в режимі рекламної акції, функція - запліднення.

Чоловік - секс дозований як засіб дресирування, жінка в режимі домінування, функція - забезпечення та охорона.

"Друг" - секс виключений, функція - забезпечення, емоційний нужник і запасний плацдарм.

Перехідні форми можливі за вкрай рідкісним винятком тільки між сусідніми позиціями:

Наприклад, коханий чоловік - жінка в режимі інверсії домінування, а чоловік не піддається.

Наприклад, чоловік-друг, майже немає сексу, жінка динаміть власного чоловіка, а він її обслуговує і забезпечує.

Тепер визначимось із загальнолюдським змістом таких понять:

Ворог - людина, яка ваші інтереси приносить у жертву заради власних інтересів. Наприклад, у ваших інтересах витратити ваші гроші на нову машину, але шахрай у вас їх шляхом якоїсь махінації виманив і витратив на відпочинок на екзотичних островах. Шахрай - ваш ворог.

Партнер - людина, з якою у вас є спільні інтереси. Наприклад, вам із сусідом потрібно їхати в одне місто. І з економії ви їдете на машині сусіда. Він веде свою машину (амортизація - за його рахунок), а ви оплачуєте паливо. Ви з сусідом - партнери по поїздці.

Друг - людина, яка ставить ваші інтереси вище за свої. Наприклад, у її інтересах трахнути вашу блудливу подружку, але вона її посилає нахрін, бо їй не хочеться робити вам боляче. Це - ваш друг.

Що стосується чоловіка, то він практично завжди друг жінки, оскільки постійно жертвує заради її інтересів своїми власними. А тепер уявіть собі жінку, яка жертвує власними інтересами заради ваших... Наприклад, в її інтересах отримати від вас каблучку з діамантом, але вона відмовляється і наполягає, щоб ви купили собі на ці гроші платинову шпильку для краватки. Важко? Так може вчинити тільки жінка, яка щиро любить чоловіка. Ось і очевидна відповідь. Справжня дружба між чоловіком і жінкою можлива тільки за умови, що жінка любить чоловіка. Дружби без любові з боку жінки бути не може. В інших випадках жінка в кращому разі - лише діловий партнер. А часто - ворог. Особливо при матріархаті, у вільному сексуальному ринку в обстановці війни статей. Ну, ще може іноді жінка бути ніби приятелем, зустрінися, поговорити про що-небудь... Але знову ж таки це тільки до того моменту, поки вона не переконається, що з вас їй взяти нічого. Ні досвіду перейняти, ні поради запитати, ні допомоги з комп'ютером... Жінки - дуже практичні істоти, і не будуть витрачати свій час даремно...

6.13 Наслідки стадного вільного сексуального ринку для соціуму

Мама говорила мені, що людині для життя потрібно зовсім мало грошей. Все інше їй потрібно тільки для хвастоців.

Форрест Гамп

Чим небезпечний вільний сексуальний ринок для соціуму ми так чи інакше вже розбирали в інших розділах. Насамперед, звісно, він загрожує паралічем репродукції. З одного боку, сексуальний ринок прагне до тоталізації оплати сексу. З іншого боку, репродукція низькорангових самців біологічно не передбачена, а середньорангових - передбачена лише обмежено. Іншими словами, чоловік, який платить за секс, не гідний продовження роду. Тому жінки в суспільстві таких чоловіків практично не розмножуються. Як наслідок, сексуальний ринок веде до вимирання соціуму. Тому будь-яка збалансована культура і намагається так ретельно регулювати сексуальні стосунки між чоловіком і жінкою. Дуже важливо не допустити їхнього розвитку за тією схемою підгодовлі за дозований секс, яка була на середньоранговому рівні людського стада.

Але крім того, є ще й суто економічний механізм зниження ефективності соціуму, зараженого стадною недугою продажності сексу і культурою сексуальної провокації. Ресурси чоловіків, усе їхнє життя, витрачаються не на виховання й освіту нового покоління, не на стратегічне накопичення власності сім'ї, не на посилення соціуму, а на задоволення сьогохвилинних забаганок жінок і на заслужування сексу. Замість того, щоб посадити дерево, побудувати будинок, заснувати бізнес і виростити дітей, чоловік купує дорогі шмотки жінкам, щоб вони могли випендритися перед подругами та іншими чоловіками. Він купує дорогу машину й аксесуари собі, щоб випендритися перед чоловіками і здатися значнішим жінкам. Соціум же, своєю чергою, витрачає свої ресурси, науковий і виробничий потенціал не на відтворення ресурсів, науку та екологію. Він витрачає їх на створення все нових і нових засобів випендрюжу. Тобто, на обслуговування стадного вільного сексуального ринку і культури сексуальної провокації. Попросту, якщо чоловік витратив рубль на те, щоб купити собі дорогий автомобіль або подарунок коханці, то він не витратив цей рубль на освіту свого сина.

І ще. Так зване "звільнення" жінки є не що інше, як можливість для жінки вийти на вільний ринок, хивацько і неконтрольовано полювати за ресурсами чоловіків. На шкоду іншим жінкам, зрозуміло. Тому вільний сексуальний ринок призводить до дуже нерівномірного перерозподілу сексу як товару і ресурсів чоловіків як оплати цього товару. Див. Рис. 35. У результаті чого значна частина і чоловіків, і жінок змушена взагалі піти з ринку або не витримавши конкуренції, або не бажаючи переносити стосунки в площину торгівлі. Тобто вести самотній асексуальний спосіб життя. Але справа далеко не обмежується суто ринковими причинами асексуальності. У чоловічому організмі спрацьовують і психофізіологічні механізми, які характерні для низькорангових самців. Логіка цих механізмів проста: раз спарювання низькорангових не передбачено природою, то в них знижується сексуальний потяг і формується страх перед жінками. Тому в сучасному матріархальному суспільстві з кожним роком збільшується кількість чоловіків із сексуальними проблемами.

Цікаво простежити, що відбувається при зіткненні традиційного суспільства із сексуальним ринком. Я спостерігав за турецькими жінками. І ось, що я помітив. Турецькі жінки, виховані в традиціях ісламу - бояться і ненавидять європейок. Жінка традиційного виховання вразлива, бо їй важко витримувати конкуренцію в боротьбі за ресурси чоловіка з жінкою, вихованою в традиції сексуальної провокації. Тож якщо традиційно виховану жінку та її інтереси не захищати, то вона, щоб залишитися конкурентоспроможною в боротьбі з емансипованими жінками, буде змушена емансипуватися сама. Так емансипація відтворюється. Чесний торговець програє шахраєві, якщо чесного не охороняє закон. Пристойна жінка програє стерві, якщо пристойну не охороняє мораль. Тому в Туреччині емансипація набирає обертів. Молоді туркені, які ввібрали культуру сексуальної провокації, вже не бояться європейок. Бо в них інстинкти не збиті, і вони сильніші. Провокують чоловіка і маніпулюють ним успішніше. І якщо вистачає мізків і впливу виховання - тільки одного, свого чоловіка. До речі згадалося. Ця сцена досі стоїть у мене перед очима: центром Єкатеринбурга крізь стадо виблискуючих голими цицьками, стегнами і бойовим розфарбуванням команчів на невпевнених пиках молодих російських середньорангових самок у режимі сексуальної провокації йшли дві пари молодих мусульман. Жінки в довгих сукнях із хустками і майже без косметики простували з гідністю високорангових самок, які не виставляють себе на загальні торги вільного сексуального ринку. А попереду них ішли їхні чоловіки. І їхні обличчя світилися гордістю за своїх жінок.

Отже, Чоловіки в умовах стадного вільного сексуального ринку витрачають життя на годівлю жінок у надії на секс. Жінки - на сексуальну провокацію в надії на годівлю. Соціум витрачає ресурси на утримання культури сексуальної провокації. У результаті більшість чоловіків не отримує гідного сексу. Більшість жінок не отримує ні гідного сексу, ні гідної годівлі. А соціум виснажує свої ресурси, деградує і вмирає. Вільний сексуальний ринок знижує ефективність соціуму і веде його до загибелі.

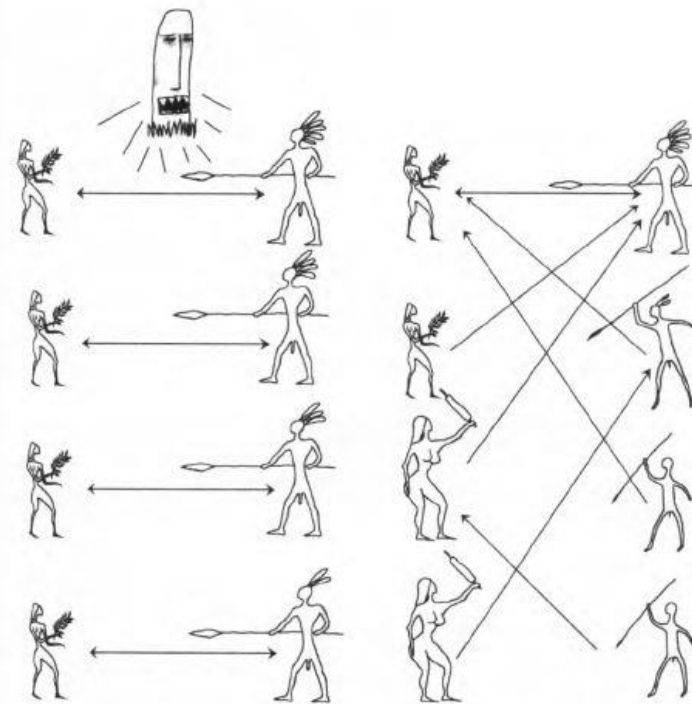

Рис. 35. Структура попиту М-Ж у збалансованому соціумі (ліворуч) і на вільному стадному сексуальному ринку (праворуч). Стадна ринкова структура знижує ефективність соціуму і виводить значну частину населення зі сфери сексуальних відносин і репродукції. Найбільший попит припадає на молодих дівчат. Найбільша купівельна спроможність - у дорослих чоловіків, які відбулися. Тому широкого поширення набувають пари "татусь+дочка".

Домашнє завдання:

Виокремити серед ваших особистих витрат ті витрати, які йдуть на ваші особисті потреби і ті, які йдуть на задоволення потреб жінок. Вивчити теорію ринку, маркетингу, реклами та проаналізувати всі ваші витрати, пов'язані з жінками, з точки зору цієї теорії.

ГЛАВА 7. Управління чоловіком

"Жакси ейел жаман еркект/ хан цилади" -Хороша жінка поганого чоловіка зробить ханом.

Казахське прислів'я

7.1 Взаємодія людської самки з різними самцями

З точки зору біології, якщо вас що-небудь кусає, то воно, швидше за все, жіночої статі.

Скотт Круз

Як ми показали в попередніх розділах, біологічна роль людської самки полягає в пошуку генетично перспективного самця запліднювача, продовженні його генетичної лінії та управлінні самцем постачальником для забезпечення себе і потомства від самця запліднювача. У загальному випадку, самець-осіменитель і самець постачальник - це далеко не обов'язково один і той самий самець. Але в будь-якому разі, самка повинна володіти вродженою здатністю управління самцями для того, щоб змусити їх забезпечувати себе і дитинчат. І зрозуміло, має. У цьому розділі ми розберемо основні прийоми, які вона використовує для управління.

Найпростіший для розгляду випадок взаємодії самки з низькоранговим самцем. Для управління слабким чоловіком підкаблучником домінуюча жінка використовує стандартні методи прямого підпорядкування. Наказ, побої, нині - шантаж розлученням, відлученням дітей і майна - ось основні різновиди насильства, які застосовує дружина при управлінні своїм забитим чоловіком. Що всіяко заохочується матріархальними законодавством і мораллю.

При взаємодії з високоранговим, а особливо з високопримативним високоранговим чоловіком з увімкненим інстинктом ватажка, у жінки є тільки два інструменти впливу на нього - пряме прохання і скарга. Інстинкт ватажка надійно захищає високорангового чоловіка від будь-якого управління. Управління - це його функція, його призначення в природному середовищі існування. Зокрема, й управління жінками стада або племені. Тому інстинкт ватажка дає імунітет чоловікові проти жіночих хитрощів. Водночас жінки таким імунітетом не володіють. Тому зазвичай жінка не може керувати ватажком. Справа обмежується дрібними м'якими провокаціями. Утім, у сучасному суспільстві ранг чоловіків знижено, й інстинкт ватажка ввімкнений лише в небагатьох.

Набагато цікавіше й актуальніше за матріархату розібрати набір прийомів, які застосовує людська самка під час взаємодії із середньоранговими самцями. Наказувати або застосовувати силу проти середньорангових, досить сильних і активних самців - загрожує. Тому методи управління ними не такі прямолінійні, як методи управління низькоранговими. Водночас, ці самці одночасно і здобичливі, і не мають імунітету проти управління. Отже саме середньорангових раціональніше за все використовувати для прогодівлі самок та їхнього потомства. Тому інстинкт самки налаштований на непряме управління саме цією категорією самців. Непряме управління називається маніпулюванням. Легко переконатися, що під час спілкування з чоловіком (або з жінкою, яка замінює чоловіка) мовлення жінки складається переважно з маніпулятивних прийомів і з конструкцій, що передують їх застосуванню.

Найвідомішими є такі побутові маніпулятивні методи, які жінки використовують для управління чоловіками:

- міфи
- брехня, підтасовування фактів
- подвійний стандарт
- "жіноча логіка" (демагогія)
- емоційне накручування (істерика)
- створення комплексу провини
- створення комплексу неповноцінності (невідповідності образу "справжнього чоловіка")
- провокації
- маніпулятивні ігри
- сексуальний шантаж
- емоційний терор
- виснажливий психологічний пресинг (пиляння)

По суті все це - методи емоційно-психологічного насильства. Розглянемо коротко кожен із цих методів.

7.2 Міфи

Найчарівніша жіноча косметика - це пудра для чоловічих мізків.

Жарт

Якщо ви хочете кимось поволі керувати, то насамперед вам потрібно збити жертву з пантелику. Тобто замінити адекватне сприйняття дійсності міфічним, ілюзорним сприйняттям. Наприклад, комуністи, щоб ефективно управляти населенням СРСР, придумували систему міфів про те, що соціалістична економіка - найефективніша, люди -

найщасливіші, політична система - найсправедливіша, а комуністи - найчесніші. І це успішно працювало. Багато людей, яким це навіювали, щиро вірили в систему комуністичних міфів.

Жінки діють так само, спираючись на біологічні особливості сприйняття їх чоловіками. Впливаючи на чоловічий статевий інстинкт. Природним інструментом відключення у чоловіків адекватності сприйняття жінок є жіноча краса. Це легко показати на такому прикладі. Уявіть собі, що перед вами красива струнка дівчина. Вона вередує і вихиляється, звабливо плескаючи віями і строячи вам оченята. "Дуже мило, у дівчини є шарм і родзинка" - подумаєте ви. А тепер уявіть собі, що перед вами потворна стара примхлива баба вередує і вихиляється, "звабливо" плескаючи віями і строячи вам оченята. "Брр, який жах, ну й дура" - ваша реакція буде вже зовсім іншою. Тепер проаналізуємо експеримент. Не змінилося нічого, крім єдиного параметра - краси. Однак у першому випадку ваша реакція неадекватна, в іншому - адекватна. Звідси висновок - краса є ні що інше, як засіб відключення адекватності сприйняття об'єкта. Засіб замаскувати цілі й методи, якими оперує жінка під час управління чоловіком. До речі, тут же криється причина деяких особливостей жіночого сприйняття - жінка більше орієнтована на форму, ніж на зміст. Відволікти формою і замаскувати зміст - основа жіночих методів управління.

Однак не всі жінки красиві, а це означає, що у чоловіка далеко не завжди мізки відключаються природним чином. Тому жінкам необхідна додаткова система штучного вимкнення у чоловіків адекватності сприйняття жінок і жіночих вчинків. Для цього жінки і впроваджують у голови чоловіків міфи, що полегшують управління. У підсумку жінки оточили себе такою завісою ілюзій і казок, що світовий фільм "Матриця" просто відпочиває.

Ось деякі з них:

Міф "Жінка - добра". Міф успішно присипляє пильність чоловіків і дає змогу жінкам легко втиратися до них у довіру. Однак досить відкрити кримінальні хроніки, щоб переконатися в тому, що жінки набагато більше схильні довго, витончено і практично невмотивовано катувати свої жертви. Що вони схильні до агресії. Що в жіночих в'язницях і суто жіночих колективах відносини набагато жорсткіші, ніж у чоловічих. Зазвичай за жіночу доброту приймають материнську турботу про дітей, сексуальні пестоці або підлаштування психіки, яке проводить жінка перед інверсією домінування. Що й слугує для підтримки такого зручного міфу. Зручність цього міфу для жінок у тому, що чоловік втрачає пильність і не бачить небезпеки. Не вірить у її існування, поки не зіткнеться з наслідками безпосередньо. І навіть після цього не може повірити. Пов'язано це і з тим, що він асоціює жінок із матір'ю, яка піклувалася про нього в дитинстві. Жінки сюсюкали з ним, коли він був дитиною, і він думає, що так буде завжди. До того ж статевий інстинкт відключає адекватність і змушує чоловіка ідеалізувати жінок.

Міф "У жінці має бути загадка". Міф слугує для того, щоб замаскувати цілі та методи жінки під час управління чоловіком-чоловіком. Ось така загадкова вона, непередбачувана, вона такою і має бути. І годі чоловікам думати про мотиви і логіку вчинків жінок, а потрібно любити жінок і виконувати їхні забаганки. Зручно, чи не так? Я б теж був не проти, якби хто-небудь безплатно і не роздумуючи виконував мої забаганки. Річ у тім, що чоловік - мисливець. Він спостерігає за зовнішнім світом і вивчає його закономірності. Закономірності погоди, поведінки дичини і хижаків. І мислить схемами розуміння, які сформував його мозок з огляду на результати спостережень. Так влаштовано його мислення. Жінка - інша. Вона - пристосованка, рухома грою тваринних інстинктів, тобто, емоцій і бажань. У цій грі логіку видно тільки ватажкові, в інстинкті якого є деякі аналоги. Тому для більшості чоловіків поведінка жінки справді може бути непередбачуваною і загадковою (доки ці чоловіки не прочитали цю книжку, зрозуміло). А оскільки ця непередбачуваність вигідна жінкам, то вони найретельнішим чином її підтримують і звели в ранг непорушної істини.

Міф "Жінка - слабка, а чоловік - сильний". Міф дуже зручний для того, щоб використовувати чоловіків на небезпечних і важких роботах. Ви сильні, от ви й працюйте. А ми слабкі, що з нас узяти... Дуже практично. Однак, як не дивно, цей міф анітрохи не заважає жінкам ані бити чоловіків, ані забирати в них здобич, ані тіснити чоловіків у сучасному суспільстві, ані перемагати у війні статей. Але найцікавіше, що чоловіки все одно продовжують у цей міф вірити. Пов'язано це з тим, що в традиційному суспільстві, коли чоловік був вихований на адекватних прикладах і бачив, як і жінка, реальну картину світу, - він справді був сильнішим. Бо людський самець має потужнішу мускулатуру і мозок - об'єктивні переваги. Однак за матриархату хлопчиків із дитинства виховують у системі ілюзій, неадекватними. Тому сьогодні чоловіки в масі своїй слабші за хитрих жінок і перебувають у них у підпорядкуванні.

Міф про вірність і скромність жінок і блудливість чоловіків. Дуже кумедний міф. Найкумедніше, що чоловіки в нього вірять і почуваються винними. Але поставимо собі найпростіше запитання. Цікаво, а з ким чоловіки зраджують жінкам, з іншими чоловіками чи що? Відповідь очевидна - на кожну зраду чоловіка припадає зрада жінки. Просто жінки хитріші, потайливіші і краще шифруються. Міф служить для створення у чоловіків комплексу провини і для маскування жіночих зрад.

Міф про складність і труднощі домашньої роботи - слугує для того, щоб монополізувати жінкою саме цей, легкий вид роботи і набити собі ціну. А чоловіка спрямувати на важчу, небезпечнішу і відповідальнішу роботу. Я (автор) - чоловік із 20-річним холостяцьким стажем, 10-річним стажем подружнього життя, досвідом роботи в сільському господарстві, промисловості та інженерному бізнесі й величезним стажем похідного життя, зокрема в тайзі без зручностей. І я відповідально заявляю, що будь-яка домашня робота, навіть взагалі без благ цивілізації, набагато простіша і легша за заробляння грошей. Не кажучи вже про те, що в сучасному світі хатня робота зводиться до натискання кількох кнопок на пральній і посудомийній машинах. І роботою вважатися не може взагалі. І якщо

домогосподарка каже, що вона втомилася в міській квартирі, то вона втомилася від неробства. Якщо у неї менше 4-х дітей, зрозуміло.

Міф "Жінка - мудра". Цей міф залишимо читачеві для самостійного розбору як домашнє завдання.

Міф "Жінка любить дітей більше, ніж чоловік". Міф створений для того, щоб, випнувши функцію материнства, набити ціну собі і своїм прямим обов'язкам. А також щоб забирати в чоловіків дітей під час розлучень разом з усіма чоловічими інвестиціями. Насправді жінка набагато більше любить себе, а дітей народжує для задоволення власного інстинкту розмноження. Або розглядає дітей як особистий страховий і пенсійний фонд, для забезпечення себе в старості. Тоді вона може виховати дитину так, щоб вона згодом не змогла створити свою сім'ю. Жінка також може розглядати дитину як інструмент для відбирання ресурсів у чоловіка і народити тільки з цією метою. Коли ж діти жінці не вигідні, жінка легко приносить їх у жертву з суто матеріальних міркувань. Нині - вбиває ще в ненародженому стані (аборт). До масового поширення абортів - убивали новонароджених. Наприклад, Л.М.Толстой писав у "Воскресінні":

"Незаміжня жінка ... народжувала щороку і, як це зазвичай робиться в селах, дитину хрестили, і потім мати не годувала небажано з'явившися, непотрібну і таку, що заважала роботі, дитину, і вона незабаром помирала від голоду".

На жіноче чадолюбство впливає також і те, від якого саме чоловіка була народжена дитина. Якщо це дитина від коханого чоловіка, племінного осіменителя, то її люблять. Якщо від чоловіка постачальника, то вибачте. Специфіку жіночої любові до сина ми розібрали також у розділі "зрада матері".

Міфи про святість любові, материнства, жінки тощо. - це просто табу, маскувальна сітка, димова завіса. Цих тем торкатися не можна тому, що не можна і все тут. Руки геть, холопе, від хазяйських привілеїв і навіть не дивись у цей бік! Пішов геть за здобиччю!

Міф про те, що чоловік примітивніший за жінку. Мені завжди здавалося дивним, що коли жінки намагаються судити про чоловіків, зокрема про їхній внутрішній емоційний устрій, виходить такий примітив... "Бездушні хтиві скоти" і т.п. схеми. З одного боку, зрозуміло, їхня статистика базується на обмеженому досвіді спілкування з атакувальною для них категорією низькорангових високопримативних сексуально стурбованих чоловіків, які перебирають максимальну кількість жінок, щоб підвищити вірогідність бодай якогось спарювання... Але з іншого боку, дуже зручно вважати істоту, яку споживаєш, нижчою. Тоді, наскільки по-свинськи з нею не поведеться, совість не гризе... Жінка, дуже добре відчуючи нюанси стосунків, анітрохи не переймається, чи робить вона боляче, чи шкодить чоловікові своєю поведінкою. Він у її увяленні товстошкірий і примітивний, а його емоції служать лише для того, щоб, граючи на них, жінка керувала чоловіком. Так само, наприклад, ставиться м'ясник до корови, якій перерізає горло. Він не думає, чи боляче їй, чи переживає вона, бо не вважає її рівною собі, тобто гідною співчуття істотою. Він думає лише про те, скільки він виручить за м'ясо. Одна знайома була дуже здивована, коли я пояснив їй, що її чоловік глибоко переживає і мучиться, коли вона його принижує. По-моєму, вона мені не повірила. Утилітарний підхід до чоловіка не передбачає глибокого його вивчення. Це як жінка з автомобілем. Автомобіль складається з керма для кермування, педалі для швидкості, дзеркала заднього виду для перевірки макіяжу і дверцят для виходу. У дірку заливається бензин (карбюратор від радіатора жінка не відрізнить)... ВСЕ!

Аналогічно чоловік складається з мізків для кермування, рук для перенесення тяжкості та вкручування лампочки, члена для кермування і надання задоволення жінці та гаманця для оплати її забаганок. У дірку засипаються макарони і заливається пиво... ВСЕ!!! Якщо якісь деталі внутрішнього світу чоловіка і цікавлять жінку, то тільки для того, щоб використовувати їх під час управління. Крім того, жінка просто розпещена своїм привілейованим становищем. Якщо в чоловіка вистачає часу та ресурсів лише для задоволення своїх основних потреб, то жінка - займається смакуванням різноманітних задовольень. Поки чоловік економить на власних потребах кожну копійку для сім'ї, жінка витрачає ці гроші на власні забаганки. І зрозуміло, той, хто розсмакував смак устриць, буде зверхньо дивитися на того, хто не їв нічого, крім черствого хліба.

І так далі, і тому подібне. Міфи жінками формуються легко і невимушено. Простих побутових міфів ми не розглядатимемо, а просто назвемо їх терміном "систематична брехня і підтасовування фактів", притаманних жінкам. "На дурня не потрібен ніж. Йому з три коробки набрешеш - і роби з ним що хочеш" (Б.Окуджава). На жаль, у ролі дурнів поки що виступають саме чоловіки. Але перейдемо до наступної групи жіночих методів управління чоловіками.

7.3 Подвійний стандарт

*Бажання жінки - закон, а бажання чоловіка - стаття Кримінального Кодексу.
Юридичний жарг*

У будь-якому суспільстві і в усі часи існує подвійний стандарт у ставленні до статей, який з дитинства виховується в обох статей і потім сприймається як належне. Жінкам поступаються, віддають здобич, доглядають, оберігають, піклуються тощо. А чоловіків посилають помирати на війну. Однак у збалансованих соціумах це скомпенсовано деякими перевагами чоловіків. Наприклад, переважним розпорядженням власністю або правом займатися

громадською діяльністю. У сучасному ж розбалансованому світі і чоловік позбавлений своїх переваг, і водночас жінка зберегла та примножила свої пільги. Тож поєднання традиційного подвійного стандарту ставлення до статей і "рівноправності" призвело до найсильнішої дискримінації чоловіків. На побутовому рівні жінки використовують цю ситуацію як метод управління. Наприклад, коли потрібно заробляти багато грошей, то це має робити чоловік тому, що так століттями склалося, на те він і чоловік, сильна стать. А коли потрібно робити хатню роботу, то чоловік має допомагати жінці, бо в нас тепер рівноправність. У результаті на чоловіка лягає подвійне навантаження, а жінка отримує можливість на ньому паразитувати.

Ось як описує сучасну версію подвійного стандарту одна жінка:

"Здорово бути жінкою! Суспільство залишає за тобою право бути різною: слабкою і сильною, розумною і дурною, носити і чоловічий, і жіночий одяг тощо. Усьому знайдеться виправдання, у всьому шукатимуть приналежність. На відміну від бідних чоловіків, яким задано чіткі рамки життєвих проявів, крок убік - вирок: не мужик!" Лілія.

А ось як це ж саме описує чоловік, який усвідомив своє дискриміноване становище:

"Усі кажуть "дівчат не можна ображати". Мається на увазі, "а хлопчиків можна", мало того - мається на увазі, що навіть потрібно. Усі кажуть "дівчатам треба поступатися".

Мається на увазі "а хлопчикам не треба - їх треба в пень посилати". Всі кажуть "дівчатам треба говорити компліменти", "дівчат треба хвалити"... І як само собою зрозуміло - а хлопчиків треба обзивати і принижувати.

Я з дитячого садка не розумів - чому? Чому? Чому якщо ти хлопчик, то тебе не повинні хвалити, тобі не повинні поступатися, ти повинен усім ділитися. Чому якщо ти не те що вдариш, а навіть даси здачу дівчинці - то ти остання сволота, а якщо вона тебе вдарить - то ти мусиш мовчати, адже ти ж чоловік! Та мало того, ти ще повинен її захищати, якщо вона сама випендрюється на інших хлопчиків. Чому так? Чому якщо ти дівчинка - то тобі все тільки хороше і приємне, а якщо хлопчик - то тільки погане і неприємне? Тоді я не розумів через що. Я бачив їх на горщиках у садочку і думав "Треба ж, не пощастило деяким, напевно в них така операція була, що піськи їм відрізали". Мене привчили не сміятися над інвалідністю і я не ставив запитань "чому". Хоча дивувався про себе - "чому" так багато дітей ходить із "відрізнаними піськами" і мені було не по собі від цього. Не знав я тоді, що інвалідами-то в цьому житті є якраз володарі довгих писок...

Але вже тоді гіркота й образа оселилися в моїй душі. За те, що дівчаток належить любити, а мене не належить - адже я хлопчик. За те, що дівчаткам належить поступатися - а мені навпаки. За те, що дівчинка може поскаржитися, а наді мною за це сміятимуться. Уже тоді до мене доходив убивчий сенс фрази "Адже вона дівчинка".... Уже тоді - не знаючи нічого ні про секс, ні про приниження любові - я розумів, що потрапив не туди, що народився не тим, ким треба. Не в той світ, у який хотів. Уже тоді жорстокий холод фраз "Ну ти ж хлопчик" і "Будь чоловіком" викликав у мене нерозуміння й огиду, а тепле й лагідне "Вона ж дівчинка" - гостру заздрість. Уже тоді своїми дитячими мізками я розумів, що потрапив, але ще не знав наскільки. А якщо тобою керує цілком адекватне егоїстичне бажання діяти у своїх інтересах, то твої ж друзі та знайомі скажуть про тебе "Та ти поводишся як баба"! А невже комусь справді хочеться "поводитися як мужик" (тобто діяти не в своїх інтересах, тобто отримувати стусани і приниження замість компліментів). А в чому ганебність того, щоб "бути бабою"? По-моєму "бабою"-то бути дуже навіть приємно".

Цікаво простежити дію подвійного стандарту щодо сексу. Якщо в збалансованому соціумі до сексуальних потреб чоловіка в середньому лояльне ставлення, а до жіночих - стримувальне, то в матриархальному - навпаки. Той самий подвійний стандарт, але перевернутий. Бажання сексу чоловіком - це "похоть, скотинячі потреби, сексуальна заклопотаність, сексуальне домагання, насильство тощо". Бажання сексу жінкою - це "сексуальна свобода, розкутість і сексуальність"...

7.4 Корпоративна жіноча солідарність

Жінки і ворони нападають зграєю.

Казімеж Теммаєр

У повній відповідності зі своїм біологічним призначенням чоловіки об'єднуються проти зовнішнього ворога або для відбирання ресурсів у природи. Так само, у повній відповідності зі своїм біологічним призначенням жінки об'єднуються проти чоловіків у конфліктній ситуації або для відбирання у них ресурсів. Крім того, жінки злагоджено діють при управлінні чоловіком. Вони допомагають одна одній при маніпулюванні чоловіками. Це називається жіночою мовою "при вибудовуванні стосунків". Жінки також обмінюються досвідом застосування психологічних прийомів. Власне, саме в цьому і полягає спілкування між жінками - обмін досвідом управління чоловіками. Так само, як і спілкування колег чоловіків полягає в обміні їхнім професійним досвідом. Управління чоловіком - це бізнес жінки, її професія.

Тепер існує цілий пласт жіночої літератури на цю тему. Жінка об'єднується з дочкою або матір'ю, щоб чинити психологічний пресинг на чоловіка. Тому образ тещі став чи не найненависнішим образом у чоловічому фольклорі. Теща, перебуваючи в характерному для літньої жінки режимі стійкого домінування, і маючи багатий життєвий досвід, зазвичай чинить на зятя найсильніший психологічний пресинг. І тим самим не тільки допомагає дочці провести інверсію домінування, а й навчає її проведення прийомів. У конфлікті з чоловіком жінці також зазвичай допомагають

будь-які, навіть абсолютно незнайомі жінки. У той час, як чоловік, як правило, не втручається в чужі внутрішньосімейні розбірки. Об'єднатися проти чоловіка можуть навіть його дружина з коханкою, якщо в нього вистачає ресурсів на обох. Обидві роздмухують у нього комплекс провини, що він веде подвійне життя. Чоловік же змушений цю провину заглажувати перед обома, бути більш щедрим і послужливим. Тоді жінки стають вигідні одна одній як засіб підвищення надоїв із чоловіка, домовляються про спільне управління, і такий любовний трикутник може бути дуже стійким. Утім, якщо одна з них помилиться, інша тут же монополізує чоловіка. Бізнес є бізнес. Жінки пильно стежать, щоб по можливості всі ресурси чоловіків були керовані жінками. Тому вони всіляко намагаються одружити неодруженого чоловіка, що володіє ресурсами, з ким-небудь зі знайомих. Перевести його ресурси під жіноче управління. Якщо ж чоловік вирвався з чіпких лап жінки на волю, то жінки одразу ж починають йому навіювати: "Ну, не пощастило один раз, наступного разу обов'язково пощастить, ти маєш знайти собі жінку". Так само працює на вулиці злагоджена зграя наперсточників. Один орудує наперстками, а інший підбиває терпилу: "спробуй ще раз, обов'язково пощастить".

7.5 "Жіноча логіка"

З бабою сперечатися - що свиню стригти, вереску багато, а вовни немає.

Народна мудрість

Розв'яжемо, мабуть, ще одну тисячолітню загадку людського буття - загадку жіночої логіки. Перш за все, задамося питанням: а чому взагалі жіноча логіка відрізняється від чоловічої? Ключ розгадки, як завжди, таїться в біологічній природі чоловіка і жінки. Згадаймо, що чоловік і жінка - дві абсолютно різні біологічні істоти з різним призначенням.

Біологічне призначення чоловіка - полювання, війна і розвідка. Його завдання - логічно прорахувати ситуацію, поведінку здобичі, дії супротивника, наслідки будь-яких своїх дій. Тобто від вихідних відомих даних, використовуючи здоровий глузд і відомі причинно-наслідкові зв'язки, прийти до істинного результату. Причому, критерієм правильності буде відповідність результату поставленому завданню. Попросту - наявність здобичі або перемога над ворогом. Таким чином, природний відбір призвів до того, що чоловік-чоловік мислить повноцінними логічними ланцюжками. І їх же озвучує вголос, щоб правильно і дохідливо донести свою думку до товаришів по заgonу, соратників і колег.

Покажемо це на простому прикладі. Чоловік (чоловік постачальник) отримав премію, і подружжя вирішує, як її витратити. Чоловік міркує так: для того, щоб мені їздити на роботу, заробляти гроші, забезпечувати сім'ю, возити на дачу дітей тощо. (виконувати біологічне призначення чоловіка), потрібно, щоб машина була справна і безпечна. Тому потрібно на ці гроші купити нову гуму замість старої лисої і запчастини для гальмівної системи. Це називається чоловічою логікою. Усе раціонально і зрозуміло.

Біологічна функція жінки, як ми вже знаємо, інша. Це пошук генетично перспективного запліднювача і управління підлеглим чоловіком. Тобто перед нею стоїть завдання (нехай навіть неусвідомлене, інстинктивне): забезпечити собі найефективніший пошук чоловіка запліднювача. Для цього їй потрібно бути сексуально привабливою. Отже, ці гроші потрібно витратити на нову шубку і стильні чобітки. У цьому істинному логічному ланцюжку все раціонально і зрозуміло. Логіка абсолютно ідентична чоловічій. Однак, це рішення потрібно якось обґрунтувати для чоловіка, приховавши істинний логічний ланцюжок. Перекопати його, що гроші мають бути витрачені саме на шубу, а не на запчастини. Змусити чоловіка погодитися. Тобто провести над чоловіком процедуру управління. І жінка вибудовує до ухваленого нею рішення обхідний хитрий логічний ланцюжок зі сторонніх елементів. Наприклад, для початку псевдологічного ланцюжка жінка може застосувати стандартну фразу: "Мені абсолютно нічого вдягнути". Як другий елемент ланцюжка може застосувати: "Мені соромно виходити з дому в цьому мотлоху, таке вже не носять". Третій елемент буде вже суто маніпулятивним: "Ти ж такий крутий мужик, а твоя дружина ходить у поганій шубі, як тобі не соромно, он у дружини твого підлеглого шуба і то краща". Тобто, граючи на ієрархічному інстинкті чоловіка, дружина маніпулює ним з метою нав'язати йому прийняте нею рішення. Якщо той заперечуватиме логічно, мовляв, ти ж сама мене будеш пиляти, що машина не на ходу і грошей немає, - вона придумує інший ланцюжок або зробить його винним, "образиться" і позбавить сексу. Тобто жіноча логіка - це псевдологічний ланцюжок зі сторонніми включеннями. Або взагалі позбавлений логіки ланцюжок маніпулятивних елементів.

Мозок чоловіка і жінки обслуговують абсолютно різні завдання. Завдання мозку чоловіка - проаналізувавши вихідні дані, ухвалити раціональне рішення, виходячи з логіки здорового глузду. Завдання мозку жінки - логічно зростити інстинктивно прийняте рішення, що оформилося у вигляді простого "хочу", із засобом реалізації - чоловіком. Ріденький логічний ланцюжок у цьому випадку присмачується емоційними вивертами, які важко аналізувати, для того, щоб збити з пантелику потужний чоловічий мозок. Оскільки примативність жінки вища, ніж чоловіка, то вставляти в логічні ланцюжки емоційні елементи для неї цілком природно. Мова тварин, що живуть переважно інстинктами і мають вкрай слабкий розум, складається взагалі суцільно зі звуків, що позначають їхні емоційні та фізіологічні стани, в які їх заганяють поведінкові програми. Мова тварин - це мова емоцій та інтонацій, а не понять і слів. Тому вченим і не вдається її розшифрувати. Навіть із мовлення дельфінів виходить виділити лише імена. Розуміти мову людських жінок все ж набагато простіше, бо їм притаманна значна частка розуму. Але все ж

їхня мова - багато в чому мова тварин, емоційно-інтонаційна мова спілкування на рівні підсвідомості, інстинкту, а не на рівні мислення, розуму.

Метою побудови псевдологічного ланцюжка може бути не тільки отримання від чоловіка грошей, подарунків і послуг. Найчастіше жінка вибудовує такі ланцюжки для того, щоб звинуватити чоловіка в чому-небудь. Їй це необхідно, щоб сформувати у чоловіка комплекс провини і досягти психологічної переваги. А оскільки в більшості випадків реальних причин звинуватити чоловіка немає, то вибудовується псевдологічний ланцюжок до надуманого звинувачення.

Найчастіше жінки й самі цього не усвідомлюють, у них це відбувається рефлекторно, автоматично. Тож чоловікам нічого не залишається, як самим розуміти ціну і сенс жіночих логічних конструкцій.

Взагалі-то у подібних мовних смислових конструкцій чоловічою мовою є спеціальна назва - демагогія. Мистецтвом демагогії жінки користуються в основному з чоловіками. Іншим жінкам справжні жіночі мотивації абсолютно зрозумілі. Тому, якщо жінки хочуть поспілкуватися між собою без демагогії, то вони воліють це робити за відсутності чоловіків. У присутності чоловіків-чоловіків жінки спілкуються одна з одною мало і переважно напівнятками, щоб чоловікам сенс був не зрозумілий.

Демагогією володіють не тільки жінки. Це - стандартний інструмент маніпуляцій. Ним з успіхом користуються і чоловіки в тих сферах, де когось потрібно змусити що-небудь зробити або в чому-небудь переконати, приховавши справжні мотиви. Переважно в політиці та рекламному бізнесі. Я знаю як чоловіків, які віртуозно володіють мистецтвом демагогії, так і жінок, які не бажають до неї опускатися.

Улюбленим жіночим демагогічним методом у полеміці є перенесення обговорення з однієї теми на іншу, суміжну, але вигідну. Найчастіше, на особистість опонента. Якщо ви порушите в розмові невигідну жінці тему, то вона або почне відводити розмову вбік, або постарається збити вас з пантелику, або перейде на обговорення вашої особистості. Або вбудує у свою промову низку обвинувальних елементів і спробує змусити вас у чомусь виправдовуватися. Або перейде до прямих образ, якщо буде впевнена у своїй безкарності. Якщо не впевнена, то образи будуть завуальовані. Багато різних прийомів застосовують жінки в суперечці. Однак, маніпулятивних прийомів полеміки у жінок кінцеве число, їх усі можна виділити і до кожного придумати логічний контрприйом. Тоді суперечка з жінкою перетворюється на кумедний поєдинок на ізмор. Ви ні в чому її не переконаєте, але покажете, що ви її не дурніші, і матимете вигляд переможця в очах глядачів. Інше питання, що навик дискусії з демагогом потрібен тільки в тому разі, якщо ви політик, лектор або представник якоїсь іншої професії, пов'язаної з публічними виступами. У звичайному житті достатньо просто бачити демагогію. Ставити на місце словесного шахрая можна і менш трудомісткими способами, ніж тривала перепалка. Головне - не залишати синців.

Ось як описує типові методи жіночої полеміки один чоловік:

"Стандартний демагогічний цикл.

- 1) Звинувачуйте: "ви озлоблені", "ви грубіяните", "ви ненавидите жінок" (у просторіччі - тактика "Вали на сірого")
- 2) Ображай, принижуй: "у-у-у-у, бідненький", "тобі ніхто не дасть", "краще б особисте життя налагодив, ніж сперечатися", "тобі потрібна по-допомога психіатра", "можливо, тобі змінити орієнтацію", "зміни стать" тощо.
- 3) Ігноруй аргументи На всі факти застосовуй тактику: "Я глуха з народження"
- 4) Використання до місця і не до місця стандартних жіночих і феміністських міфів і штампів. Щедро поливай співрозмовника бабською маячнею і словесним поносом
- 5) Використання безглузвих емоційних включень "Та як ти можеш!!!"
- 6) При розподілі благ вимагай рівних прав, при труднощах і обов'язках голосніше верещи "Я слабка жінка!!!"
- 7) Не можеш відповісти? Розкажи ні з того ні з сього історію про те, як твою подругу добряче побив чоловік.
- 8) Наводячи статистику, застосовуй правило трьох П (Палець, Підлога, Стеля). Наприклад, "Відомо, що чоловіки зраджують більше" З ким?
- 9) Якщо викриють на брехні - осудливо дивись на чоловіка, висловлюй йому презирство і повертайся до пункту 1 - і знову за списком".

Отже. Жіноча логіка і демагогія - одне й те саме

Бувають й інші приводи для виникнення нерозуміння чоловіком жіночої поведінки. Але причина все та сама - приховування жінкою своєї справжньої мотивації. Наведемо як приклад маленьку розповідь Марини Богат:

"- Ти знаєш, це був найкращий вечір у моєму житті!

- Так... Ти так несподівано приїхав за мною на роботу - я зовсім не була до цього готова.

- Сюрприз вийшов? Я дуже старався. Ти така прекрасна... Ти...

- Дякую тобі, чудовий ресторан, я чудово провела час.

- Поїхали до мене? Будь ласка, я так скучив!

-Ну... Е-е-е... Ти знаєш, я не можу...

- Чому?!

-Я... Мені завтра зранку на роботу.

- Я тебе відвезу, поїхали!

- Ти знаєш, я щось дуже втомилася...
- Я зроблю тобі масаж! Так, збирайся, поїхали - я дуже хочу зробити тобі масаж!
- Ні-ні! Не потрібно, у мене... Ееее.... У мене голова розколюється, масаж не допоможе, мені просто потрібно відпочити.
- Це тиск, вип'єш келих вина червоного і все пройде, не відмовляйся, поїхали!
- Я спа-а-а-а-ть хочу....
- Ну і чудово, поїхали спати!
- Ну... Ееее... Ні, це не зручно, у мене... У мене щітки зубної немає!
- Я куплю тобі мільйон зубних щіток, давай, погоджуйся!
- Ні, я не готова, я не можу поїхати до тебе, вибач!
- Що тебе зупиняє? Ми ж були разом, це було так здорово...
- Чому ти відмовляєшся зараз?
- Не можу, розумієш? Не сьогодні, у мене немає настрою, вибач.
- Але ти сказала, що чудово провела час... Чому?! Ти... А! У тебе що, ці ваші... Ну... М-місячні? (червоніє).
- Та ні, ти що! Ні.
- Тоді в чому справа? Досить вередувати, я ж бачу, що ти теж хочеш, поїхали.
- Ні! Я не можу!
- Чому?!
- Ми не повинні... Ми не повинні так чинити зараз, давай зробимо перерву... Так треба, зрозумій.
- Яка перерва, що з тобою?! Надовго?
- Хоча б до завтра, ну, будь ласка...
- А яка різниця між завтра і сьогодні?!
- Ну... Є різниця, повір. Це зірки - сьогодні ми не повинні бути разом.
- Я не розумію, ти загадкова...
- Можливо, але це інтуїція... Я просто відчуваю, що сьогодні - не потрібно.
- Я так чекав цього!
- Ну... Я не можу тобі пояснити, але якщо ти мене любиш, ти зрозумієш. Пробач!
- Не поїдеш?
- Ні.
- Поїхали!
- Ні.
- Точно?
- ДА!!!
- Жаль...

.....
 Чорт, як же хочеться поїхати! НУ ЧОМУ?! ЧОМУ Я НЕ ПОГОЛИЛА НОГИ І НАПНУЛА БЛАКИТНІ БАЙКОВІ ТРУСИ?!"

У цьому прикладі чоловікові, який звик мислити і жити за чіткими зрозумілими схемами, не зрозуміла поведінка жінки. З одного боку він відчуває, що він бажаний і все зробив правильно, з іншого - не знає жіночої психології та не розуміє мотивацій подруги. Для жінки ж з'явиться перед коханим, але ще не заарканеним чоловіком з неголеними ногами і в поганій білизні - все одно, що для чоловіка-бізнесмена з'явиться на переговори з найважливішого для нього проекту з похмілля і без економічних розрахунків. Верх непрофесіоналізму. Ганьба і безглуздя. Єдиний вихід - відкласти зустріч під будь-яким приводом.

7.6 Створення комплексу провини

УВАГА!!! ЦЕ ОСНОВНИЙ МЕТОД!!!

Жінка заходить у ювелірний і очманіває від красивого кольє, але воно дуже дороге:

- Продавець, можна я внесу заставу, і Ви його притримаєте?

- Візьмете грошей у чоловіка?

- Майже. Почекаю, поки чоловік не зробить щось непростиме.

Анекдот

У цьому самому місці мені згадалося, з чого саме почалася робота над цією книгою. А почалася вона з того, що я замислився над таким, як мені тоді здалося, парадоксом: Ось живеш ти один. Працюєш, твориш, твориш, твориш, усе в тебе чудово. Чудові друзі, репутація, колеги поважають, родичі люблять, успіхи на роботі, грошей завалились, часу навалом, самооцінка на висоті. Але ось у тебе з'являється постійна подруга. І ти робиш для неї багато приємного і корисного. Подарунки, послуги, знаки уваги тощо. У вас взаєморозуміння, ульотний секс, все класно. Але через деякий час твоє життя поступово перетворюється. Ти раптом чомусь опиняєшся поганою, часом почуваєшся ідіотом, гроші випаровуються в незрозумілому напрямку з шаленою швидкістю, час зайнятий якоюсь абсолютно непотрібною

тобі дурницею. І до того ж ти ще опиняєшся в чомусь постійно винним і змушений постійно виправдовуватися з якихось безглузких приводів. А коли все це набридає і ти посилаєш її, вона не йде, а починає любов по новому колу. "Навіщо тоді взагалі щось робити для жінки, якщо від цього твоє життя стає гіршим?" - подумав я одного разу, пославши подалі одну подружку вже увосьме. "І чому так відбувається?" Мені стало цікаво. Тоді я почав уважно спостерігати за жінками і систематизувати накопичуваний матеріал.

Тепер я знаю, що це просто цикли формули любові. І що пред'явлення претензій, створення в чоловіка комплексу провини - найстандартніший і найулюбленіший жіночий метод управління. Жінка намагається будь-яку ситуацію звести до винуватості чоловіка. Перевернути її так, щоб чоловік опинився в позиції того, хто виправдовує або кається. Тобто винуватого. Не важливо в чому і як, головне - змусити його виправдовуватися і почуватися винним. Приклад із життя. Звичайна побутова ситуація. Чоловік телефонував другу, але за звичкою рефлекторно набрав номер своєї подруги:

"- Привіт, ось дзвонив Володі, але автоматично набрав твій номер.

- Зрозуміло, не хотів зателефонувати, а зателефонував".

Можна було б сказати що-небудь позитивне на кшталт:

"Як здорово вийшло, значить, ти мене так любиш, що мій номер набирається сам собою тощо".

Але не тут то було. Жінка обирає саме ту відповідь, яка змусить чоловіка виправдовуватися і почуватися винним. І зрозуміло, за першої слушної нагоди вона вставить у розмову виголошену скривдженим голосом фразу:

"Ну гаразд, не буду тобі заважати, адже ти не хотів мені дзвонити".

Щирий чоловік, який не розуміє, що це психологічна гра, буде збитий з пантелику, почуватиметься дурнем, щось пояснюватиме, виправдовуватиметься. А жінка отримає психологічну перевагу. І зрозуміло, перестане такого чоловіка поважати.

Чоловік може бути звинувачений жінкою в чому завгодно:

Якщо він не дарує квітів, то буде звинувачений у тому, що неухажливий. Якщо подарував квіти, значить намагається згладити свою провину в чому-небудь (у чому саме, жінка миттю вигидає, навіть не сумнівайтесь).

Якщо чоловік молодий, то він буде звинувачений, що не відбувся. Якщо відбувся, то буде звинувачений у тому, що немолодий.

Якщо чоловік бідний, то його буде звинувачено в тому, що він невдаха. Якщо багатий - у тому, що "посадив у золоту клітку".

Якщо чоловік зрадив, то він винен тому, що він хтива скотина. Якщо зрадила жінка, то самі розумієте, винен у цьому теж він, бо він її розлютив, не задовольнив, не втримав, не догодив, не доплатив, не достатньо крутий і т.п., потрібно підкреслити.

Якщо чоловік кинув жінку, то він винен, бо він негідник. Якщо вона його кинула, то він винен у тому, що він мудака.

Якщо жінка працює, то чоловік буде звинувачений у тому, що його доходу не вистачає на її забаганки. Якщо жінка сидить у нього на шиї і нічого не робить, крім розігрівання напівфабрикатів у мікрохвильовій печі і натискання кнопки "пуск" на автоматичній пральній машині, то він винен у тому, що не дав їй самореалізуватися.

Якщо чоловікові потрібно сексу більше, ніж жінці, то він буде звинувачений у тому, що "зовсім її замучив". Якщо менше - то в тому, що "не задовольняє".

Якщо чоловік не влаштовує жінку як довготривалий партнер, то претензія звучатиме: "я витратила на тебе стільки свого часу", якщо влаштовує, то: "я витратила на тебе найкращі роки свого життя" або навіть: "ти зламав мені все моє життя". Те, що він на неї витратив точно такі самі найкращі роки свого життя, всі гроші і те, що вона довела його до інфаркту, до уваги, зрозуміло, не береться.

Навіть якщо чоловік ідеальний, і жінка його щиро любить, то вона буде виснути на ньому до того моменту, поки йому не знадобиться йти у справах. І тоді в її очах буде докір: "Як же так, тобі не подобається, що я тебе люблю? Ти мене зовсім не любиш?"

Чоловік також винен у тому, що спілкується з друзями, що працює, що "в тебе ніколи не вистачає на мене часу", що полюбляє рибалку, що ремонтує машину, що дозволяє собі відпочивати на дивані після роботи, що посмів витратити без дозволу зароблені ним гроші, що в жінки поганий настрій, що не виправдав жіночих сподівань, що не відповідає жіночим ілюзіям і уявленням про справжнього чоловіка, що...

Утім, зупинимось, список звинувачень можна продовжувати нескінченно, а книжка не гумова. Послухайте тих жінок, які перебувають поруч із вами, і зберіть власну колекцію жіночих претензій і звинувачень.

Навіщо все це потрібно?

Дуже просто. Якщо чоловік почувується винним або просто боїться розвитку конфлікту з жінкою, то він спокутує свою провину або згладжує конфлікт. Надає послуги, робить подарунки та інше. Тобто, стає керованим і прибутковим.

І саме тому жінка, як правило, не визнає своєї провини, навіть якщо вина очевидна. Вона в цьому випадку намагається перевернути ситуацію так, щоб чоловік виявився винен сам. Вона спробує терміново образитися на що-небудь, збити з пантелику, змінити тему або використати будь-який інший засіб зі свого арсеналу. Головне - в жодному разі не визнавати свою провину. Щоб не випустити з рук важелів управління і не стати керованою самою.

Але управління - це не єдина мета жіночих звинувачень. Якщо уважно поспостерігати за жінками на стадії знайомства, то можна помітити, як вони застосовують дрібні звинувачення як провокації і дивляться, як чоловік реагує. Якщо він зустрічає претензію з гумором і ніби ігноруючи або зустрічною жартівливою претензією, то це слугує для самочного інстинкту жінки сигналом, що перед нею високоранговий сильний самець з активним інстинктом ватажка. Тоді вмикається кохання. Однією з улюблених м'яких провокаційних м'яких жіночих звинувачень, наприклад, є фраза: "Вам, мужикам, усім тільки одного й треба".

Якщо чоловік стане виправдовуватися, пояснювати, то він слабак і буде продинамлений. А якщо він відповість із гумором: "Ну що ти мила, чому тільки одного, я люблю різноманітний секс", то жінка зрозуміє, що він гідний претендент.

У стійкій парі жінка також регулярно інстинктивно зривається на пред'явлення претензій, звинувачення та істерику. І якщо у відповідь отримує гідну відсіч, то це слугує для її інстинктивної програми сигналом, що чоловік сильний духом, і його потрібно продовжувати любити. Відсіччю може бути регіт, стьоб, уїдливе зауваження, ігнорування, все що завгодно, що демонструє нікчемність і дурість звинувачення. Але тільки не логічні доводи. Вони будуть сприйняті як слабкість і спроба виправдатися. Якщо чоловік поступається, любов і повага відключаються, і починається домінування жінки. Тому досвідчені чоловіки розуміють, що жінку потрібно періодично "ставити на місце". І ніколи не можна розслаблятися. "Я на тобі, як на війні", співається в популярній пісні. Та й жінки самі теж мріють, щоб їх ставили на місце, бо хочуть сильного чоловіка і зневажають слабаків.

Якось раз я спостерігав таку сцену. Одна жінка обрушила на свого чоловіка різні провокаційні закиди. Чоловік, не звертаючи скільки-небудь серйозної уваги на слова дружини, розсміявся: "Ну ось, пішла в хід важка артилерія". Тобто він показав, що знає ціну жіночим прийомам, отже володіє ними, отже ватажок. Жінка ж у цей час дивилася на нього закоханими очима. Сім'я ця дружна і стабільна, дітей багато.

Інтенсивні управлінські впливи на самців характерні для середньорангових самок. А отже, жінку, яка домінує, легко відрізнити від жінки, яка любить, за цією ознакою. Претензії і звинувачення на адресу чоловіка у домінуючій жінки мають систематичний істеричний пресуючий виснажливий характер. Претензії люблячої жінки - лише епізодичний, легкий і провокаційний.

Природно, бувають іноді й обґрунтовані справедливі звинувачення жінок проти чоловіків. Обґрунтоване чи ні звинувачення, легко визначити, помінявши дійових осіб місцями, перевернувши ситуацію. Наприклад, якщо ваша подруга звинувачує вас у тому, що "їй нема чого вдягнути", уявіть собі, чи змогли б ви звинуватити її в аналогічній провіні: "Лено, ти зовсім мене не любиш, подивися, мені зовсім нема чого вдягнути!".

Якщо, помінявши місцями себе з жінкою, ви отримуєте абсурд, як у цьому випадку, то звинувачення - безглузде. А якщо вона звинувачує вас у тому, що ви у п'яному вигляді розбили її власний, куплений на її власну зарплату автомобіль, то вона має рацію. Якщо звісно, ви дійсно його розбили. Бо якби вона розбила ваш автомобіль, ви теж були б незадоволені.

Дуже часто жінки виконують провокаційний обвинувальний трюк. Образиться нібито, а на що - не каже. Чоловік мучиться в здогадках, у чому ж він завинив. І в підсумку змушений буде спокутувати неіснуючу провину. Якщо ж за ним є якийсь грішок, то жінка за його реакцією виражує це.

Розберемо ситуацію, яка сталася з одним чоловіком:

"Напевно, багато жінок мріють, щоб чоловік якось узяв, та й прийшов додому з роботи раніше і приніс їй букет квітів. Просто так, букет, без будь-якого приводу, і ні з якої такої причини, і не на честь пам'ятної дати. Просто прийшов і вручив. І ось тоді вона чітко зрозуміла б, що ось вона - любов! Не зів'яла, а все ще палає, як багато років тому; зрозуміла б, що чоловік усе ще такий самий романтик, як і колись..."

І він раптом приходив раніше і приносить букет! І зустрічає вона його словами: "О-о-о-о! Зізнавайся-но, що ти такого натворив, що аж вирішив мене задобрити квіточками?" І ні в чому він не зізнається, бо приніс букет ну абсолютно просто так, щоб тільки зробити дружині приємно. Але тяжкі підозри закрадуться їй у душу, не даючи спокою. Думка запрацює на повну котушку, поки не дійде до єдино вірного рішення, яке зможе раціонально пояснити те, що сталося - чоловік невдало сховався на побачення. Так-так! Природно, він розраховував, що після нього він прийде додому у звичайний час і пішов з роботи раніше, а для своєї коханки купив букет. Але вона не прийшла, або прийшла, але не до нього, і йому довелося ні з чим, окрім як із цим чортовим букетом, повертатися додому, та пропади він пропадом..."

У цьому випадку жінка інстинктивно використовувала ситуацію для того, щоб поставити чоловіка в позицію того, хто виправдовується. Мета жінки - локальна психологічна перемога за будь-яку ціну. По-перше, той, хто виправдовується, перебуває в приниженому становищі. По-друге, у нього формується комплекс провини. Працює психологічна зв'язка вина-виправдання і закріплюється в його підсвідомості. Для інстинкту жінки не важливо, що вона руйнує емоційну прив'язаність із чоловіком. Вона перебуває в режимі домінування, і любов для неї - давно пройдений етап. Тепер головне - управління чоловіком, його підпорядкування. Її мета - влада. Зрозуміло, у разі, якщо чоловік дарує квіти регулярно, його звинуватять одразу ж, щойно він прийде без квітів.

Природна схильність жінок звинувачувати чоловіка в багатьох сучасних матріархальних країнах не тільки призвела до масованого шельмування образу чоловіка в ЗМІ, а й увійшла де-факто і де-юре в матріархальну судову практику. При розглядах конфліктів між чоловіками і жінками чоловік позбавлений презумпції невинуватості.

Жінки дуже часто виховують комплекс провини у своїх дітей (не тільки у синів, а й у дочок), щоб маніпулювати ними. Адже це набагато простіше і зручніше, ніж повноцінно виховувати. До речі, ті, хто це розуміє - користується. Якось до нас у місто приїхав молодий співак і солоденько голосом, що ридає, виконував пісні про провини сина перед матір'ю. Літні тітки валом валили на концерт. Дуже їм подобалася така тематика.

Іноді жінка, яка рефлекторно поставила коханого чоловіка в становище того, хто виправдовується, може схаменутися і, не бажаючи бачити його в цьому жалюгідному і ганебному становищі, сказати: "Ти не зобов'язаний виправдовуватися". Крім звинувачень і претензій цей метод може мати форму образ, бойкотів, надування губок, показних депресій, сліз та інших нехитрих продуктів жіночої маніпулятивної творчості.

Боротися з цим методом дуже просто. Можна, наприклад, при кожній спробі звести справу до вашої провини говорити: "не винен я". Це повністю збиває з пантелику і обеззброює жінку. Звісно, вона неодмінно спробує сказати щось на кшталт: "Заладив якусь дурну фразу, набридло, припини". Але ви не піддавайтеся, будьте тверді й глузливі. Заклинання це - ефективно працює, і перевірено вже не на одній домашній відьмі.

Звинувачування як маніпуляція насправді застосовується взагалі де завгодно. Візьмемо хоча б велику політику. Там з метою розбалансування і дестабілізації суспільств прищеплюють комплекс провини цілим урядам і державам, звинувачуючи їх у недотриманні прав людини, жінок, дітей, педерастів і домашніх хом'ячків. Якщо уряд повівся - країні піпець.

Домашнє завдання:

Поспостерігати за жінками навколо вас і вивчити їхні прийоми формування комплексу провини у чоловіків. Навчитися автоматично перевертати ситуацію за будь-якого звинувачення на вашу адресу. Навчитися не почуватися винним і перетворювати звинувачення і претензії на жартівливе контрзвинувачення проти жінки. Навчитися ставити на місце жінку, яка атакує. Навчитися припиняти занадто наполегливі істеричні звинувачення жінок впевненим агресивним контрзвинуваченням. Але будь ласка, обійдіться без рукоприкладства. Кримінальне законодавство і судова практика - античоловічі. Завжди пам'ятайте про це.

7.7 Створення комплексу неповноцінності (невідповідності образу "справжнього чоловіка")

Справжній чоловік не п'є, не курить, не матюкається і не існує.

Чоловічий жарт

Дуже часто доводиться чути фрази: "Справжній чоловік повинен...", "Справжній чоловік ніколи не вчинить так, він вчинить так" тощо. Перш за все, замислимося над таким. Якщо є справжній чоловік, значить інші що - підроблені? Хто їх підробив і навіщо? Або якщо вони не підроблені, а просто несправжні, то в чому відмінність справжніх чоловіків від несправжніх? І чому ніхто не каже "справжня жінка повинна". До речі, фразу "Справжня жінка" я чув тільки одного разу. Давним-давно я по наївності розповів одній жінці про те, як інша жінка мене об'єгорила. Та замість того, щоб поспівчувати мені, захоплено видихнула: "Справжня жінка!". Я тоді здивувався, але запам'ятав, що справжня жінка, якою захоплюються інші жінки - це меркантильна сука і шахрайка. Але повернемося до справжнього чоловіка. Проблема в тому, що ніхто його ніколи не бачив. Скільки не просите жінку показати вам справжнього чоловіка - нізащо не покаже. Нема його. Фантом. Привид. Ну а якщо серйозно, то образ справжнього чоловіка має два найцікавіших аспекти. По-перше, це такий собі жіночий ідеал, продукт мрій. І як будь-який ідеал, він далекий від реальності. Причина проста. Жінки в образі ідеального чоловіка об'єднують в одну купу і ті якості, які їм подобаються у високоранговому чоловікові-ватажку, і ті, які їм подобаються в середньоранговому чоловікові-постачальнику. А по-друге, цей ідеальний образ використовується для того, щоб тикати в нього мордою реальних чоловіків за кожної зручної нагоди. Але про це пізніше. А для початку подивимося на цього фантома і вивчимо його зблизька. Найповніший опис цього предмета дівочих мрій уже не один рік кочує віртуальними щоденниками й анкетами представниць хитрої статі. Ось він. Аж із 30 пунктів. Але не будемо лінуватися. Це дуже кумедно.

1. твердий, не розмазня. (Ватажок.)

2. Фізично сильний, високий. (Я не проти, але по-перше, дрібні особини життєздатніші, а по-друге, якщо ви не гвардійської статі, то ви не справжній чоловік, можете розслабитися і плювати на тих жінок, яким потрібен справжній. Задовольняйтеся адекватними жінками.)

3. відважний. (Згідно з Далем, "...здатний наважитися, дерзати, йти напризволяще, на важку, небезпечну справу". Тобто, наголос не на обдуманість дій, а на імпульсивність. Відважний солдат вигідний генералу. Зручне в управлінні гарматне м'ясо. Якість, не притаманна ватажкові. Ватажок - обережний, він думає про свої інтереси і дорожить життям. А відважний - рангом нижче. Середньоранговий або навіть низькоранговий. У низькорангового життя сповнене приниження, тягот і поневірянь, у нього немає причин його цінувати).

4. Сам ухвалює рішення, відповідальний. (Відповідальність і здатність ухвалювати рішення - якості ватажка)

5. Має почуття гумору, не зануда. (Почуття гумору, взагалі кажучи, тим більше, чим більший ранг. Низькоранговому - взагалі не до жартів. Почуття гумору притаманне середньоранговим і ватажкам. Занудою жінки називають чоловіків, які надмірно переймаються питанням "чому?" стосовно стосунків. Тобто компетентних у жіночій сфері компетенції. Отже, тут мається на увазі, що чоловік не повинен розуміти стосунків. Це не ватажок).

6. Відпочиває рідко, постійно щось робить, "електровіник" (Не ватажок. Ватажок любить відпочивати, цінує своє здоров'я і змушує працювати інших).

7. Легкий на підйом (не замислюючись і швидко виконує будь-яке бажання жінки, не ватажок.)

8. Чарівний, "розуміє" жінку, прощає їй її слабкості, трохи тато для неї. (Чарівний - ватажок. Далі зверніть увагу, "розуміє" - у лапках, думаю, мається на увазі, що розуміє її бажання, щоб виконувати їх. Усі жінки хочуть, щоб їх "розуміли", але ніхто не хоче, щоб їх розкусили. Не ватажок. Трохи-трохи тато - опис заступницької захисної манери вожака, що захищає. Навіть в одному рядку - описані різні типажі).

9. Має успіх у інших жінок, але до своєї прив'язаний більше (Це в явному вигляді мрія про монопольне володіння ватажком.)

10. Знає собі ціну. Гордий. (Дуже цікавий пункт. Означає, що перш за все, має деяку ціну. Але от гордість притаманна все ж таки тим, хто в цій ціні до кінця не впевнений. Гордість при цьому - ідеальний психологічний важіль для маніпуляцій на кшталт: "Ти ось такий крутий, а в твоєї кицьки брюлики у кольє менше, ніж у мимри он того лоха! Хник! Хник!" Не ватажок. Добичливий середньоранго-вий).

11. іноді агресивний, але не стосовно жінки. Може зробити дуже страшне обличчя, голос, що наводить жах, але ніколи не вдарить жінку. (Агресію доводиться застосовувати тому, кому не підкоряються, не визнають ватажком. Слабо міркує, коли охоплений емоціями, але при цьому емоційно контрольований жінкою. Не ватажок. Маніпулює чужим страхом - ватажок. Пов'язаний правилом для низькорангових "дівчаток бити не можна" - не ватажок. Знову протиріччя. Різні типажі.)

12. любить жінку, пестить її, чимось схожий на цілісну самодостатню істоту, яка давно розібралася зі своїми почуттями і самооцінками і в цьому невразлива, їй цікаво мати жінок для їхнього і свого задоволення. (Якщо не є цілісною само-достатньою істотою, а лише схожий на неї - точно не ватажок).

13. Не має ні краплі сентиментальності, веселий сам собою і, див. пункт вище. (Емоційно незалежний - ватажок.)

14. Наполегливий, часом до легкого насильства, але "розуміючи" жінку, ніколи не переходить межі її небажання. (Ватажок бере самку коли і скільки захоче. Але небажання з боку самки бути не повинно. Тут знову протиріччя. Перша частина пункту відноситься до ватажка, друга - до середньорангового).

15. Скандалів не влаштовує, відповідаючи на скандали жінки або спокійною неухвагою, або різко обриваючи її. (Ватажок.)

16. Щедрий. (Добичливий середньоранговий. Ватажок - розважливий у розподілі ресурсів. І активно використовує економічні важелі управління своєю зграєю. Щедрість - точно не його риса.)

17. Працює багато, не відмовляється робити "жіночу роботу". (Не просто середньоранговий, а й підкаблучник.)

18. Свою спідню білизну пере сам. (Ставлення жінки до прання спідньої білизни чоловіка - індикатор ставлення жінки до чоловіка. Якщо їй огидно прати, то це не коханий ватажок, а нелюбимий постачальник).

19. Не питає, у що йому одягнутися, сам купує свій гардероб. Легко орієнтується в цінах. (Ватажок.)

20. Не говорить про свою роботу, якщо його не просять, більше слухає промови своєї дівчинки. (Або тут описаний просто кримінальник. Тільки вони не люблять говорити жінці про свою "роботу". Або нелюбимий постачальник, використовуваний утилітарно як банкомата. Кому цікаво, звідки в банкоматі гроші? Аби тільки не закінчувалися.)

21. Уміє робити сюрпризи і свята, пам'ятає всі знаменні дати спільного життя. (Не ватажок. Ватажкові ці дурниці мало цікаві, він зайнятий взаємодією із зовнішнім світом).

22. Добре готує. Приносить у дім їжу, віддаючи найкращий шматок своїй дівчинці. (Цікаво, а чим займається дівчинка, якщо він ще й бігає по магазинах? Не ватажок. Постачальник. Ватажок організовує принесення їжі і готування, а зовсім не бере це на себе).

23. Поважає свою крихітку. Пишається нею. Злегка ревнує. Зовсім небагато. (Не ватажок. Ватажок розуміє, що поважають за щось. Його повагу потрібно ще заслужити. Тобто бути не "крихіткою", що дає приводи для ревнощів, а вірною соратницею. Пишаються жінкою, футбольною командою і літрами випитого пива тільки ті чоловіки, у кого серйозні проблеми із самооцінкою. Які не можуть пишатися своїми справами. Ревнують - теж вони. Ватажок у разі наявності приводу для ревнощів не ревнує, а вирішує питання загрози своїй безпеці. Усуває зі свого життя жінку, яка не здатна адекватно оцінити його як ватажка і як чоловіка. Навіщо ватажкові дура у власному домі?)

24. Може влаштувати вечір у ресторані, який вибере сам. Поведе на дискотеку, де танцювати буде трохи гірше за свою бєбі, але краще за інших чоловіків. (Ватажок не бере участі в загальному токовищі сапієнсів. Він - ексклюзивний товар і не виставляється на сексуальній біржі. Запам'яталася фраза з якогось фільму: "Круті хлопці - не танцюють". І це справді так. У той момент, коли в мене з'явилася власне підприємство й увімкнувся інстинкт ватажка, я автоматично інстинктивно втратив будь-який інтерес до дискотек. Хоча до цього дуже любив. А похід на дискотеку з власною жінкою - взагалі дурість несусвітня. Це значить виставити її на торги сексуальної біржі й нервувати, коли вона користуватиметься там попитом і отримуватиме пропозиції від чоловіків. До того ж, вона неодмінно стане

створювати ситуації, влаштовувати провокації, коротше поводитися як звичайна самка на токовищі. Не ватажок цей чоловік, точно не ватажок).

25. Найважче бере на себе (збігати за цигарками, поставити вранці чайник, заспокоїти маленьку дитину вночі тощо), якщо це дійсно потрібно. Якщо ж це чергова примха його цукерки, поставить цукерку на місце. (Поставити на місце цукерку - функція ватажка. Але ось бігати для неї за сигаретами... Сумнівно.)

26. Після роботи приходиться втомленим, але не роздратованим. Їсти не просить, а навпаки запитує, що б малятко хотіло скуштувати. Не забудемо велику кількість сумок із продуктами в багажнику його автомобіля, який він водить ризиковано, але впевнено. (Цікаво! Навіщо жінці, щоб чоловік приходив з роботи "втомленим і не роздратованим"? А ось навіщо. У нього не повинно залишитися сил чинити опір риданням ридань жінки, яка виспалася за день і підготувалася: "мені зовсім нічого вдягнути!" і "я так давно не була на морі!". Він не повинен кричати роздратовано у відповідь: "дурепа, у тебе чотири шафи ганчірок" і "Яке море, якщо ти все витратила на нову шубу!" Він навпаки, повинен пообіцяти і оплатити. Мені цікаво, так все ж таки, чим зайняте малятко цілий день, поки він на роботі, якщо він ще й продукти купує втомлений? Ще й дуру охрінілу терпить. Ще й за кермом неадекватний, ризикує своїм і чужими життями. Визначте самі, чи ватажок цей debil.)

27. Грає в ігри, запропоновані його крихіткою, слухає уривки з журналів і газет, які вона читає, обговорює її плани проведення спільної відпустки. (Ватажок будує власні плани і грає у свої ігри. Не ватажок - у чужі. Див. далі в цьому розділі опис ігор і маніпуляцій жінок, у які вони пропонують пограти чоловікам. Ганчірка.)

28. Займається з дітьми (якщо вже є) уроками, спортом, іграми. (Не бачу перешкод. І ватажок, і не ватажок люблять своїх дітей. Саме своїх.)

29. У ліжку Цар і Бог. (Цікаво, що тільки в ліжку.)

30. Не знає суб'єктивної втоми, коли всі вже валяться з ніг, він працездатний - адже він - справжній чоловік. (Можна сидіти на шиї і гнати, гнати, гнати... Суперечність із пунктом про втомленого чоловіка, який прийшов із роботи).

Отже, проаналізувавши цей опис справжнього чоловіка, доходимо висновку, що:

1. Справжній чоловік - це досить зручний в управлінні і водночас досить автономний носій комбінації корисних для жінки якостей середньорангового чоловіка постачальника і сильного ватажка. При цьому він, мабуть, не володіє негативними якостями чоловіків обох типів.

2. Переважають якості, характерні для середньорангового чоловіка постачальника. Що закономірно в умовах матриархального переважання в міжстатевих відносинах. Образно кажучи, це просунутий гібрид банкомату, вібратора й автономного активного лакея із системою управління одним рухом жіночої думки.

3. Явні суперечності вимог окремих пунктів одна одній (наприклад, пункт про відповідальність і пункт про ризиковане водіння автомобіля тощо) пов'язані з несумісністю якостей ватажка і середньорангового. Це різні чоловіки з різними активними поведінковими програмами.

Висновок: У природі не зустрічається. Штучно виведений бути не може. Оскільки суперечить законам природи і здоровому глузду.

Отже, якщо відкинути домішки інстинктивної туги самки за ватажком, очевидно, що справжній чоловік - той, що ведеться на жіночі психологічні ігри і якого можна використовувати. Тобто є для жінок предметом споживання. При цьому, слабкий чоловік, рохля, підкаблучник - це чоловік, який потребує постійних зусиль з управління і контролю. Справжній же чоловік як комбінація керованого середньорангового і відповідального активного ватажка - не вимагає зусиль з управління. Усе, що потрібно жінці (забезпечення та обслуговування) - він робить і організовує сам. У цьому і є вся його привабливість для жіночих умів. До речі, про розум. Зверніть увагу, ніде не сказано про розум справжнього чоловіка. Це найбільш суперечлива характеристика. Хочеться, щоб чоловік був досить розумним, щоб заробляти багато грошей, але досить дурним, щоб все до копійки віддавати жінці. Жінка, яка мріє про справжнього чоловіка, розуміє, що розумного обібрати не так просто. І обходить тему стороною.

Образ справжнього чоловіка є найпотужнішим психологічним важелем, за допомогою якого жінки успішно керують сильною статтю. З ранніх років матері та виховательки імплантують у підсвідомість хлопчиків цей важіль управління. Вони, обґрунтовуючи свої вимоги до дитини, використовують аргумент: "Ти ж майбутній чоловік". А в разі, якщо хочуть заохотити дитину, використовують похвалу: "Молодець, ти вчинив як справжній чоловік!". Хлопчик реагує на заохочувальне інтонаційне забарвлення похвали, і в його підсвідомості відкладається зв'язка "справжній чоловік - шановний, отже, високоранговий". Таким чином, жінки отримують можливість надалі маніпулювати цією зв'язкою. Зробиш як нам потрібно - визнаємо тебе справжнім (високоранговим) чоловіком. Не зробиш - будеш у наших очах не справжнім чоловіком. (Читай - не гідним спарювання). Чоловіки ж інстинктивно бояться такого вироку жінок як вогню. І всіляко прагнуть домагатися відповідності образу справжнього чоловіка. Останнім часом цей прийом використовують взагалі хто завгодно. Наприклад, він став тепер улюбленим у виробників реклами. З усіх боків тільки й несеться: "УАЗ - автомобіль для справжніх чоловіків", "Адже по гумі судять про чоловіка... Окреме спасибі "Урал-Шині!", "Пиво з чоловічим характером" тощо. Причому, цікаво, що цей прийом застосовується для реклами виключно низькоякісних товарів. Взагалі, якщо я чую на свою адресу що-небудь на кшталт "справжній чоловік мусить", тут же заявляю, що я не справжній, а підроблений чоловік. Або що справжній чоловік, на відміну від

лоха, нікому нічого не винен, якщо немає боргової розписки з його підписом. Питання одразу ж знімається. Рекомендую, це ефективний антиманіпулятивний прийом.

Рис. 36. Управління з використанням образу справжнього чоловіка.

Якщо ви почули вираз "справжній чоловік", точно знайте - вас хочуть змусити зробити щось таке, що вам насправді навряд чи потрібно. Але головне, що ви маєте в цей момент зрозуміти - той, хто говорить цю фразу, вас не поважає, бо тримає за лоха. Схожий маніпулятивний сенс також мають фрази "Ти ж чоловік!", "Чоловік повинен....", "Мужик ти чи не мужик" тощо. Навіть якщо ви почули просто слово "чоловік", не шкідливо насторожитися і проаналізувати, навіщо воно вимовлене.

Є стандартна контрманіпуляція, яка, як заклинання, охоронятиме вас від цих основних прийомів жінки - формування комплексів провини і неповноцінності: "Я знаю, що я найкращий. А ті, хто вважають інакше - неадекватні". Вивчіть напам'ять і не бійтеся вимовляти вголос. Але ще краще, якщо ви в це повірите щиро. З огляду на унікальність особистості кожної людини і суб'єктивність оцінки "краще - гірше", це цілком законна, здорова і корисна впевненість.

7.8 Провокації

...Вона: Якби я несподівано померла, ти б одружився знову?

Він: Звісно, ні...

Вона: Ні? Чому це ні? Тобі не подобається бути одруженим?

Він: Ну, до чого тут це...

Вона: Ще й як причому, з якого дива ти не хочеш більше одружуватися, якщо цінуєш шлюб?

Він: Ну, добре, одружився б, якщо тобі від цього легше.

Вона: (засмучено) Ах, одружився б, значить?!?

Він: Нуда! Ми ж про це розмовляємо!

Вона: І ти б із нею спав у нашому ліжку????

Він: А де мені по-твоєму з нею спати?

Вона: І ти б замість моїх фоток скрізь би їй поставив?

Він: Ну, думаю так; звичайно!

Вона: І ти б їй дозволив водити мою машину?

Він: Ні, у неї прав немає...

Анекдот

Жінці в маніпулятивних цілях часто потрібно домогтися від чоловіка певної реакції, щоб потім звинуватити в ній чоловіка. У кращому разі, щоб просто перекопатися в його психологічній стійкості.

Провокацією може слугувати фраза на якусь делікатну тему. Про особисте життя чоловіка, успіх, стосунки з друзями тощо. Жінка торкається такої теми і дивиться на реакцію чоловіка. Якщо чоловік реагує емоційно, то жінка потім використовуватиме цю тему для маніпуляцій. Наприклад, після провокації чоловік розповів жінці про те, що він у сварці з приятелем. Якщо потрібно буде втертися в довіру, то жінка заводитиме розмову на тему, болючу для чоловіка, і демонструватиме співчуття та солідарність. Якщо їй вигідно буде понизити його самооцінку, то ця ж тема буде використана для того, щоб обізвати його нікчемною, яка нікому не потрібна. Якщо потрібно монополізувати вплив на чоловіка, відсікти від нього його друзів, вона використовуватиме цю сварку з приятелем, щоб оббрехати все його оточення, яке їй не вигідне.

Однією зі стандартних провокацій є гра на ревності. Дуже часто зустрічається прийом серед молоді. Дівчина може залізти на коліна до одного хлопця або переспати з ним, щоб зацікавити або спровокувати на знаки уваги та інші активні дії іншого.

Інша стандартна провокація - сексуальна. Жінка за допомогою оголення ділянок тіла, поведінки, макіяжу демонструє свою сексуальну доступність, щоб спровокувати чоловіка на активні сексуальні дії. У розбалансованому

соціумі без явних традицій, щоправда, межі прийнятності активних сексуальних дій не визначені. Може виявитися, чоловік вважає, що з ним хочуть зайнятися сексом. А жінка вважає, що він має купити їй каблучку з діамантом. Тому виникає безліч непорозумінь, розплачується за які, зрозуміло, чоловік. Улюбленим прийомом деяких дам є такий. Достатньо швидко зблизитися з чоловіком, один-два рази зайнятися з ним досить якісним сексом, а потім, не уникаючи спілкування з чоловіком, надавати сексуальні послуги, ставлячи їхню кількість і якість у пряму залежність від доплати.

Провокації можуть мати й зовсім інший характер. Працював один час у мене робітник. Спокійний нешкідливий чоловік, алкоголем не зловживав. Була в нього сім'я. Дружина, донька й оформлена на дружину ("давай оформимо на мене, милий, ти ж мені довіряєш") квартира. Дружина заробляла не багато. Він теж. Але жили стабільно. Як усі. Однак у дружини помер брат, і вона успадкувала його квартиру. З'явилася можливість жити в одній квартирі, здаючи іншу. Багатше. Однак чоловік у цій ситуації ставав уже не партнером, а легко усунувим конкурентом. Щоб позбутися його, дружина провернула таку операцію. Вона чекала тих нечастих випадків, коли він приходив додому напідпитку, і починала його провокувати. Доводила його до несамовитості, а потім вискакувала на сходовий майданчик і дзвонила у квартири сусідам. Так вона напрацьовувала базу свідків, що чоловік регулярно пиячив і бив її. Він так нічого і не зрозумів, поки вона не викликала міліцію, і його не відвезли. А коли вранці він повернувся, замки були вже поміняні. Доньку жінка налаштувала теж проти нього. Жінки об'єдналися проти чоловіка. Класика. Чоловік опинився на вулиці.

7.9 Розводки

Розмови двох подруг:

- Я познайомилася з багатим чоловіком.

У нього були гроші, а в мене - досвід.

-А тепер?

- Тепер у нього досвід, а в мене - гроші.

*****

- Знаєш, лікар повідомив мені вчора радісну новину - я вагітна!

- Вітаю! Ти вже придумала ім'я майбутній дитині?

- Ще ні, поки що думаю над по батькові...

Анекдоти

Прикладів розводок багато. До вас може підійти в барі дівчина і строїти оченята. Її мета - розвести вас на випивку і звалити, посміявшись над вашими ілюзіями, що вам щось світить. Коли я відвідував клуби, регулярно спостерігав сценки, як дівчата, які відпочивали за рахунок нових клубних знайомих, потім вибігали в хол і викликали своїх коханців. Коханці приїжджали і забирали їх від розведених на годівлю і випивку і продинамлених простачків.

Поширена також розводка: "Доведи, що любиш мене". Як варіант: "Ти мене зовсім не любиш". Це елемент управління, що змушує чоловіка надавати послуги і дарувати подарунки, щоб "довести любов".

Див. також розділ "динамово".

Але найнебезпечнішою для чоловіка розводкою є офіційний шлюб із подальшим розлученням за сучасного матріархального законодавства. У результаті цієї шахрайської комбінації чоловік втрачає і дітей, і всі свої багаторічні стратегічні інвестиції в сім'ю, і частину своїх майбутніх доходів. У жінок є таке поняття: "сходити заміж". Тобто за допомогою шлюбного лохотрону вилучити в чоловіка його ресурси.

7.10 Жіночі прийоми психологічного бою

Мати радить доньці-нареченій: "Дитинко, хочу тобі дати добру пораду - ніколи не сперечайся з чоловіком.

Відразу плач і закочуй істерику".

Анекдот

1. Прийом "Удар по хворому місцю". Жінка знає психологічні больові точки чоловіка. Вона їх цілеспрямовано виявляє, вивчає, а іноді й створює. Наприклад, вона знає, що ви дуже переживаєте, що невдало купили автомобіль, що вам підсунули машину, яка значиться в угоні. Будьте впевнені, що у вашій найближчій сварці прозвучить адресована вам фраза: "Та ти взагалі мовчи, не міг навіть машину нормальну купити". Мене у свій час забавляла така гра. Я показував жінці нібито вразливе місце. Хибну мету. І спостерігав, як вона потім намагалася використовувати ці хибні цілі для прицільних психологічних ударів і спроб маніпуляцій. Можете спробувати, це кумедно.

2. Прийом "Нам потрібно поговорити". Суть прийому полягає в тому, що час для розмови вибирається жінкою за єдиним критерієм. Це буде час, найбільш незручний для чоловіка. Наприклад, коли він прийшов з роботи втомлений, і в нього немає сил сперечатися з жінкою, дружина затіває з ним розмову про те, куди поїхати у відпустку. Він хоче розтягнутися на дивані, подивитися футбол і вмирає від голоду. І йому буде непросто відстоювати свою точку зору, підбирати аргументи. Або, наприклад, жінка може заняти під час статевого акту, що їй дуже сподобалася норкова

шубка. Наприклад, вона може влаштувати істеріку з суїцидним шантажем саме в той момент, коли чоловік втомився і смертельно хоче спати, а позавтра на нього чекає важкий і відповідальний день. Йому потрібно вставати завтра ні світ, ні зоря і їхати у відрядження. І він тільки-тільки зібрався заснути, смакуючи довгоочікуваний відпочинок і вже почав провалюватися в сон. Саме в цей момент жінка вимовляє фразу "нам потрібно поговорити" тим особливим тоном, який у чоловіка викликає комбінацію почуття приреченості та блювотного рефлексу. На природну фразу "люба, я вмираю від втоми, у мене завтра виїзд о п'ятій ранку, давай не сьогодні..." Слідує її виголошена верескливо-загрозливим тоном фраза: "У тебе ніколи немає на мене часу", що починає багатогодинний нічний "концерт". Жінці не важливо, що чоловік не виспить, засне за кермом, загине сам і вб'є інших учасників автокатастрофи. Їй потрібно провести технологічну операцію психологічного ламання чоловіка через коліно. Вона підготувалася, виспалася, опрацювала список претензій і докорів, налаштувалася, вибрала момент, коли чоловік максимально вразливий, і почала свою рутинну роботу з психологічної обробки жертви. Так само в рукопашному бою професійний боєць намагається вибрати час і місце поєдинку максимально незручно для противника. Поставити так, щоб сонце світило йому в очі і провести низку бойових прийомів. Технологія. Жінка - професійний психологічний боєць.

3. Прийом "Завантаження проблемами". Людський мозок здатен одночасно обробляти кінцеву кількість інформації. Людина здатна одночасно вирішувати кінцеву кількість проблем. Для жінки важливо, щоб чоловік вирішував саме ті проблеми, які вигідно їй. Тому вона з максимальною інтенсивністю завантажує мозок чоловіка інформацією про наявність у неї проблем і важливість їх вирішення. Жінка намагається завантажувати думки та емоції чоловіка собою, щоб повністю контролювати його. Щоб думати ні про що інше, крім неї та її проблем, у нього не вистачало розумових ресурсів. Інакше його завантажить інша жінка або він сам, і вона втратить засіб для вирішення своїх завдань. Уже на ранніх стадіях знайомства жінка завантажує чоловіка собою. Вона завалює його СМС-ками, листами, дзвінками, проханнями, скаргами. Захоплює весь його час і увагу.

4. Прийом "Розмова на підвищених тонах". Інтонація - найпотужніший засіб управління. Ви ніколи не замислювалися, чому тон жіночого голосу в середньому вищий, ніж чоловічого? Це легко пояснити. Люди під час розмови не тільки повідомляють один одному інформацію, а й сигналізують тоном про ступінь важливості цієї інформації. Якщо інформація не достовірна, то тон не впевнений. Звичайна - тон теж звичайний. Інформація підвищеної важливості (наприклад, про небезпеку, що наближається) - тон підвищується. І нарешті, найвища сходинка пріоритетності - "владні інтонації". Специфічне інтонаційне забарвлення мови ватажка - людини, яка звикла керувати. Жінки мають вищий тембр голосу, щоб повідомляти підсвідомості чоловіків високий ступінь пріоритетності інформації та команд, які від них надходять. А якщо завдання мало того, що виходить від жінки, але ще і є на її думку пріоритетним, жінка ще підвищує тембр голосу. До вереску. Іноді - практично до ультразвуку, коли подає сигнал про небезпеку, що загрожує їй або потомству.

Таким чином, у людей існує своєрідна шкала пріоритетів, які позначаються інтонаціями. За зростаючою:

- Невпевнена інтонація.
- Звичайний голос.
- Підвищений тон чоловічого голосу або жіночий голос - на одному рівні пріоритетності.
- Підвищений жіночий голос.
- Владні інтонації ватажка.

Тому жінки віртуозно і дуже активно використовують верескливі інтонації та міміку як додатковий засіб управління чоловіками. Щоб заявити про максимальний пріоритет їхньої інформації чи розпорядження.

Наприклад, для аргументації своєї думки жінці достатньо сказати на підвищених тонах: "А як же ж іще!" і чоловік погоджується. Хоча сам би в цьому разі змушений був би навести повноцінне логічне обґрунтування.

Наприклад, щоб показати чоловікові, що він неправий, жінці достатньо з істеричними інтонаціями вигукнути: "Та як ти можеш!" (Варіанти: "Та хіба так можна!" "Та як у тебе язик повертається!" тощо) І чоловік, не вимагаючи більш виразних аргументів, тут же сором'язливо ретирується.

5. Прийом "Я маленька беззахисна самочка в небезпеці і проблемах, захисти мене, о могутній самець". Цей прийом дуже широко застосовується жінками для управління сторонніми чоловіками. Наприклад, коли жінці потрібна безоплатна допомога з її комп'ютером або автомобілем, то вона напускає на себе безпорадного вигляду і просить про допомогу якогось чоловіка. При цьому вона дивиться на нього захопленим поглядом і плескає віями. Застосовуючи цей прийом разом із постійними скаргами в політиці, жінки успішно створюють ілюзію, що їм живеться гірше, ніж чоловікам. Однак насправді справа тільки в тому, що жінки скаржаться, а чоловіки ні. Багато жінок примудряються перетворити цей прийом на спосіб паразитичного існування за рахунок наївних чоловіків. Прийом добре описаний у відомій російській народній казці "Вовк і лисиця". Пам'ятаєте, як сита лисиця їхала на пораненому голодному вовку і глумилася: "Битий небитого везе"?

6. Прийом "Збити з пантелику". Жінці вигідно приховати від чоловіка мотивацію своїх вчинків і продавити своє рішення. Тому вона намагається збити з пантелику чоловіка, обеззброїти його, нейтралізувати його аргументи. Наприклад, одна моя подружка в найнесподіванішому місці розмови раптом говорила: "не кричи на мене". Поки я розумів, що до чого (адже я говорив звичайним тоном, і виправдовуватися, що я не кричав - нерозумно), я втрачав ланцюжок розмови. А вона легко перехоплювала ініціативу. Більш жорстким варіантом прийому є тиск на

впевненість чоловіка в його адекватності. Чоловік, який сумнівається у власній адекватності, не здатний відстоювати свою точку зору.

7. Прийом "Сльози". Універсальною і дуже ефективною зброєю, що допомагає жінці брехати, а разом і виховувати комплекс провини, грати в беззахисність, виставляти вищий пріоритет своїм словам, збивати чоловіка з пантелику тощо, є сльози. Тільки-но чоловік починає викривати жінку у брехні або удаванні, вона одразу ж обливається сльозами, вимовляючи клятви, виправдання або зустрічні претензії, і чоловік або вірить, або пом'якшується. А часто починає вірити, що він сам винен, довів жінку до сліз. Жінці видавити із себе сльозу і викликати ридання так само просто, як чоловікові відкашлятися. Сама жінка цю рису в собі поважає і, розповідаючи подрузі чи коханцю, як вона обдурила чоловіка чи начальника, сміється, хвалиться, що вона "хороша артистка". Якщо жінка не змогла або забула розіграти сльози, вона може розповісти чоловікові, як вона "плакала, за його спиною", а він, звісно, в цьому винен. Сльози для жінки також є рятівним останнім аргументом, якщо інших немає. Навіщо взагалі щось говорити, якщо можна втупитися в подушку і трястися від ридань, реагуючи на слова співрозмовника лише схлипуваннями і ревіннями? А раптом співрозмовник не витримає, і ти виявишся права.

8. Прийом "Досить вередувати". Принизливе глузування. Якщо чоловік відстоює свої інтереси, а жінці це не вигідно, то жінка каже, що-небудь на кшталт: "Ну, розкапризничався" (варіанти: "Усі-пусі, втомився. Усі-пусі - захворів. Усі-пусі - жінка його образила. Уті-путі, бідненький ти мій. Хто ж це тебе так образив. Уті-путі, розкапризничався." тощо). Жінка в такий спосіб демонструє сумнів у ньому, як у сильному самці, гідному спарювання. Може демонструвати образливу жалість, показуючи йому, що він жалюгідний. Тобто вона позиціонує поведінку чоловіка як дитячу або неповноцінну, не гідну "справжнього чоловіка". Якщо чоловік психологічно слабкий, то він припиняє відстоювати свої інтереси після такого впливу. Наприклад, незважаючи на те, що втомився або хворий, виконує розпорядження жінки. Жінці ж навпаки, на правах "слабкої" дозволяється "вередувати", тобто заявляти про свої бажання та інтереси. Прийом спрямований на створення для жінки привілейованого становища.

9. Прийом "Чоловік - поганий". Жінка зазвичай видає величезну кількість негативної інформації про свого або чужого чоловіка. Мета таких дій комплексна. По-перше, заручитися психологічною підтримкою оточуючих заздалегідь, на випадок конфлікту з чоловіком. По-друге, заявити, що вона, жінка - хороша і права. По-третє, подавати сигнал "самка в проблемах, врятуйте". Тоді є ймовірність, що який-небудь чоловік зреагує і почне рятувати. У цьому разі з'явиться додаткове джерело доходу і послуг. По-четверте, чоловік відсікається від спільних знайомих. Знайомі воліють вирішувати питання з "хорошою" жінкою, а не з "поганим" чоловіком. Таким чином жінка монополізує комунікації з іншими людьми у своїх руках. Сьогодні цей прийом використовують феміністки для витіснення чоловіків із суспільного та політичного життя. Негативну інформацію про свого чоловіка поширюють переважно жінки, які на ньому паразитують. Ті, які не паразитують, але не задоволені своїми чоловіками, намагаються не говорити про це, бо поганий імідж їхнього чоловіка погіршує їхній власний імідж. Якщо чоловік поганий, і ти з ним живеш, значить хорошому ти не потрібна. Невдаха. Жінка намагається вивертати будь-яку ситуацію так, щоб опинитися у вигідному світлі самій і очорнити чоловіка. Вона буде скаржитися, що чоловік намагається виїхати на риболовлю або напиться з друзями, що гуляє і не віддає їй всю зарплату. Але вона ніколи не розповість, що влаштувала йому вдома таке психологічне пекло, що додому йому просто не хочеться приходити. Що він змушений ночувати на роботі в гаражі або в лісі біля багаття, аби не вдома з дружиною.

Особливо активно жінки шельмують колишніх чоловіків. Вони зазвичай вкрай не зацікавлені в тому, щоб оточуючим були відомі справжні причини розлучення. Тому наполегливо формують навколо себе вигідний ім інформаційний фон. Яку розлученку не послухаєш - у всіх чоловік бив, пив, зраджував, не приділяв уваги, дармоїд, козел, наркоман, збоченець, імпотент, жлоб і т.д. А поговориш із ним - і виявиться, що мила людина, просто застав дружину з коханцем. Не вірте жодному слову з того, що жінка говорить про свого колишнього або теперішнього чоловіка. Навпаки. Раз лає, значить щось із нею самою не так.

10. Прийом "Залучення сторонніх до обговорення". Прийом застосовується в комбінації з попереднім прийомом. Жінка, якщо їй потрібно здобути психологічну перемогу над чоловіком, залучає на свій бік жінок, або вже оброблених чоловіків. Вона каже: "ну ви подивіться на нього" і далі видає невтішні характеристики на адресу чоловіка і вигідні їй інтерпретації та оцінки його поведінки. Залучені в суперечку сторонні люди чинять на чоловіка додатковий психологічний вплив. Жінки - рухомі корпоративною жіночою солідарністю. Чоловіки - рухомі самцевим інстинктом захисту самки. Цю особливість жінок використовували комуністи для психологічного придушення чоловіків. Жінки скаржилися на своїх чоловіків у партійні та профспілкові органи, після чого на чоловіка чинився потужний пресинг і репресії на партійних зборах або в кабінеті начальника.

11. Прийом "Де ти був" (Що робив, чим займався тощо). З появою стільникового зв'язку з'явився новий варіант: "Ти де?"). Запитання жінці потрібне для того, щоб змусити чоловіка "звітувати". Прийом позиціонує її як начальника, а чоловіка як підлеглого. А також щоб відшукувати в його відповіді пункти, за які можна зачепитися. Щоб наступним кроком змусити його виправдовуватися. Жінка в режимі домінування ставить запитання і не запам'ятовує відповіді. Бо життя чоловіка як таке їй уже не цікаве. Він уже підпорядкований. Управління ним - рутина, і вона просто відпрацьовує технологію психологічної обробки. Відповідь чоловіка - не інформація, гідна запам'ятовування, а привід за неї зачепитися. Стандартний діалог системи "Ти де?":

Ти де?

- На роботі.

- Що ти там робиш? (запитання, що ставить під сумнів цінність заняття чоловіка)

- Гроші заробляю (змушений пояснювати очевидні речі).

- Мені тут самотньо, (прихована претензія)

- Люба, у мене контракт і переговори, (вже змушений виправдовуватися)

- Приїдь будь ласка, я скучила (нездійсненна вимога, під солодким соусом обіцянки сексу).

- Мила, я не можу, це неможливо, (знову виправдовується)

- У тебе там хтось є (звинувачення)

-Та немає там нікого, (знову виправдовується)

- Ти мене не любиш (пішла в хід важка артилерія)

і т.д."

У підсумку чоловік почуватиметься ідіотом і винуватим.

Жінка в режимі заманухи навпаки, уважно слухає і запам'ятовує відповіді. Їй потрібні розвіддані для проведення підстроювання психіки. Щоб втертися в довіру до чоловіка. Ну і провокує вона м'якше.

12. Прийом "Теща=мама". Застосовується тещами для захоплення влади в молодій сім'ї. Спочатку теща прикидається добренькою і каже зятю: "називай мене мамою". А потім на правах матері починає називати його на "ти" і диктувати, що і як робити. Чинити додатковий психологічний тиск. Допомогати дружині проводити інверсію домінування. Теща - стійко домінуюча жінка в пострепродуктивному віці. Вона звикла домінувати у своїй родині. І вона прагне підім'яти під себе молоду сім'ю, посісти місце лідера в ієрархії. У жодному разі не слід дозволяти тещі зближуватися з вами. Вимагайте, щоб теща називала вас винятково на "ви" та на ім'я по батькові. Дотримувалася дистанції. Щоб якомога рідше бувала у вас у гостях, причому виключно на ваше запрошення. Інакше ви неодмінно опинитеся під перехресним вогнем. Теща - це не член вашої родини, а зовсім чужа людина без права навіть дорадчого голосу. Як сусід. Звісно, бувають дуже милі й доброзичливі тещі, але це - виняток із правила.

У жодному разі не допускайте жодного, навіть найменшого втручання тещі у справи вашої родини. Тим паче - спільного з вами проживання. Це все одно, що добровільно відмовитися від ролі глави сім'ї.

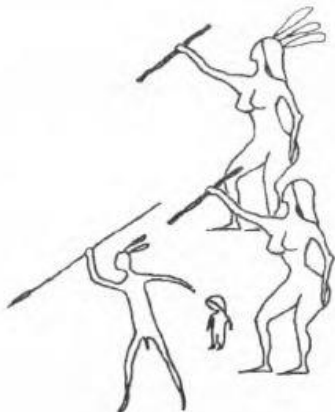

Рис. 37. Схема ієрархії молоді сім'ї на чолі з тещею. Молодий чоловік потрапляє на позицію низькорангового в уже наявну ієрархію мати+дочка, якщо допускає спільне проживання з тещею.

Усі ці прийоми, які постійно застосовують багато жінок, у сукупності створюють загальне нездорове емоційно-інформаційне тло в суспільстві. Для боротьби з цим у збалансованих соціумах запроваджується культ поваги до чоловіка, а також чоловік має можливість протиставити психологічному пресингу фізичну силу.

У разі, коли жінок занадто багато, і цьому фоні не протидіє культурно-релігійна традиція, психологічний пресинг, який чиниться на чоловіків, є настільки інтенсивним, що перетворюється на постійне психологічне цькування. Що ми і бачимо сьогодні навколо. Досить потрапити в жіночу компанію, щоб наслухатися розповідей "які чоловіки погані". Це буде основною темою. Досить увімкнути телевізор, щоб зануритися в атмосферу істеричного шельмування образу чоловіка. Про чоловіків скрізь чується негатив, негатив і тільки негатив. Такий механізм інформаційно-психологічної підтримки матриархату.

7.11 Сексуальний терор як засіб управління чоловіком

Зустрічаються два старі *приятелі*:

- Ну як ти?

- Та ось, імпотентом став.

- І як?

- Як гора з плечей!

Закон природи: У сапієнтів самка одноосібно контролює процес спарювання із середньоранговими самцями. Це означає, що в суспільстві, де чоловіка спущено з п'єдесталу ватажка сімейної ієрархії, жінка використовує секс як засіб заохочення факту спарювання. Тобто, як засіб управління чоловіком.

Ось як одна жінка описує відмінності у ставленні до сексу у чоловіка і жінки:

"Чоловіки дивляться на секс інакше, ніж жінки. Нам він бачиться як вираження любові, шлях до близькості, встановлення стосунків і створення сім'ї. Вони ж бачать його як... секс. Стара приказка, що чоловік рухається від сексу до любові, а жінка від любові до сексу, більш ніж справедлива. Не має значення, чому ми відрізняємося один від одного. Важливо, що ми різні. Для чоловіків існує секс і кохання. Іноді йому від жінки потрібен не тільки секс, а іноді він задовольняється тільки ним. Він може переспати з нею в перший же день знайомства і одружитися через півроку. У жінок усе по-іншому. Вони постійно контролюють "стосунки", видаючи сексуальні подачки в потрібний, на їхню думку, час. Якщо чоловік кохає, він кохатиме незалежно від того, дотримуються правил чи ні. Жінка цього не розуміє. Здебільшого ми ототожнюємо секс із якимись "серйозними" стосунками, з коханням, зрештою. Для чоловіків же секс є такою ж природною потребою організму, як сон або їжа, і вони в змозі розділяти секс і кохання, тоді як жінки тісно пов'язують ці поняття. Твердження "Чоловіки-чоловіки хочуть сексу, а жінки - стосунків" справді має під собою підставу. Навіть якщо жінка має неприборканий сексуальний темперамент, вона навряд чи опуститься до стосунків із першим зустрічним. Постійна зміна партнерів дуже часто свідчить про внутрішню незадоволеність або психологічний надлом жінки. Секс для жінки - це насамперед контакт із близькою людиною, а не можливість зняти напругу. Сексуальний апетит найсильніший у стані закоханості. У цей час навіть власниці спокійного, пасивного темпераменту перетворюються на ненаситних тигриць".

Ключові слова:

"У жінок усе по-іншому. Вони постійно контролюють "стосунки", видаючи сексуальні подачки в потрібний, з їхньої точки зору, час".

Це і є опис процесу дресирування. "Час" обирається таким чином. Час одразу після того, як чоловік подарував подарунок або зводив до ресторану - підходить для сексу. Час, коли чоловік не надає послуг і не робить подарунків - не підходить для сексу. У циркових дресирувальників цей прийом називається закріпленням і заохоченням поведінкового елемента.

7.12 Відмова в сексі як інструмент дресирування

Новини науки. Вчені виявили харчовий продукт, який на 90% знижує потребу жінок у сексі! Це весільний торт.

Анекдот

За підрахунками фахівців середня американка відмовляє своєму партнерові 127 разів на рік, тобто практично через день. Аналогічні дані по Голландії. З цих відмов жінки 67 разів "відмазуються" головним боєм, 28 - втомою, і ще 32 спроби зближення припиняються фразами "іншим разом", "я вже сплю" тощо. 90% жінок зізнаються, що найдієвіший спосіб помститися партнеру - припинення "доступу до тіла". Співвіднесемо ці дані із середніми показниками за частотою занять сексом. Французи, за статистикою, займаються ним 152 рази на рік, американці - 149 разів, росіяни - 135. Порівняємо з числом відмов 127 і отримуємо, що на одне заняття сексом ми маємо одну відмову! Попросту дами використовують секс як інструмент дресирування чоловіків. Вгодив - дала. Не догодив - не дала. Це явище ще має назву "сексуальний шантаж". Метод не новий. Ним користувалися стародавні самки гомінід у доісторичному стадії, щоб змусити середньорангових самців підгодовувати себе. Він же описаний в Аристофана в комедії "Лісістрата". Там описано, як гречанки оголосили своїм чоловікам "статевий бойкот", вимагаючи припинити війну. Подібна ситуація показана у вітчизняному фільмі "Бабине царство", де сільські баби постановили "не давати", щоб змусити мужиків припинити пиятику. Ось як жінка, яка не займається дресируванням, описує дресирування чоловіків іншими жінками:

"Не сперечаюся, продовження побутових сварок у ліжку не уникнути. Вибухнувши скандалом на кухні, коханці, найімовірніше, розійдуться по різні боки дивана і будуть "тримати оборону". У цьому випадку ситуація зрозуміла. Прикро інше: шантаж, найчастіше, ведеться нишком. Жінка відмовляє чоловікові в близькості без видимої на те причини. Вона ніколи не скаже чесно: "Милий, якщо ти не купиш мені цю чарівну норкову шубку за тисячу доларів, можеш навіть не заїкатися про секс три місяці поспіль". Жінка діє натяками: "Чи помітив ти, милий, у якій чарівній "норці" красувалася ця стерво Наталка? Це їй чоловік подарував!" Інший варіант: застигає перед вітриною магазину "Хутро" з широко розплющеними очима та викривленою від захвату посмішкою. І якщо через день удома не з'являється ця сама шубка - про секс, приятелю, можеш забути. Проти природи не попреш: заморозки на сексуальному ґрунті безпосередньо пов'язані з нестачею "атмосферних опадів" у вигляді грошових знаків. Недарма на книжкових розкладах нині в ходу не видання а-ля "Гроші добре впливають на жінку" і "Стерва, як вона є". Цікаво, що жінки, які вдаються до сексуального шантажу, не вважають себе продажними! Хоча, за великим рахунком, яка різниця: на панелі - за гроші чи в сімейному ложі - за шуби? Боротися з постільною дресурою складно, бо коріння її

криється в ранньому дитинстві. Уявіть собі крихітку - улюбленицю мами й тата, якій раптом відмовили в проханні. Дитина не плакала, не просила, просто надула губки і перестала звертати на батьків увагу. Через деякий час, не витримавши протистояння з рідною кровиночкою, батьки йдуть на поводу у чада. Усе, справу зроблено! Тепер дівчинка знає, що людьми можна керувати: достатньо позбавити їх того, що для них важливо. Все інше зробить природа і гламурні жіночі журнали, які пояснять 12-14-річному підлітку, що важливо для чоловіків".

Ми, щоправда, знаємо, що коріння криється в значно ранньому періоді, ніж раннє дитинство. У нижньому та середньому палеоліті. Сучасні жінки на відміну від самок гомінід навчилися маскувати залежність сексу від підгодовлі зайвим елементом - своїм настроєм. Але суті це ніяк не змінює. Хочеш сексу - покращуй настрої самки підношеннями. Якщо ти не ватажок, зрозуміло.

Оскільки відмова в сексі дуже принизлива для чоловіка, то багато чоловіків починають боятися взагалі проявляти ініціативу в цьому напрямку. Не хочеться нариватися на приниження, тому чоловік вважає за краще знімати напругу мастурбацією, роблячи вигляд, що йому не дуже-то й потрібно. Тим паче, платний секс все одно не приносить емоційного задоволення. Так у багатьох сімейних парах секс стає зовсім рідкісним явищем або пропадає зовсім. Якщо секс жінці все ж таки потрібен, то після падіння на нього попиту з боку чоловіка вона може перейти до іншої форми сексуального терору - звинувачень чоловіка в сексуальній неухважності. Вона змушує чоловіка займатися з нею сексом, чим остаточно збиває з пантелику його статевий інстинкт. Секс із домінуючою агресивною самкою в інстинктивній прошивці людського самця не передбачений зовсім. Бо він інстинктивно реагує на неї як на стару й неадекватну.

7.13 Ранковий секс як лакмусовий папірець стосунків

*Дві вічні загадки буття:
- Чи є життя після смерті?
- Чи є секс після весілля?
Жарт*

Одного ранку одна подружка мені сказала, коли ми вийшли з дому: "Придивися до облич жінок, і ти побачиш, які з них використовують ранкову ерекцію чоловіка, а які ні". І справді. Більшість жінок ішли вулицею з озлобленими перекошеними обличчями. А деякі блаженно посміхалися, і їхні очі блищали. Дуже показовий приклад. Ранкова ерекція чоловіка. Для одних жінок вона є приводом зблизитися з коханим, отримати задоволення і гарний настрій на весь день. Інші жінки використовують її для того, щоб звинуватити чоловіка в тому, що по-перше, він не дає спати. А по-друге, у нього встав не через кохання до неї, а з фізіологічних причин. Жінці важливіше виховати комплекс провини. Крім того, жінка, яка використовує секс як метод дресирування, розуміє, що вранці заохочувати чоловіка сексом ще нема за що. Він тільки прокинувся, і не встиг поки що ні надати їй послугу, ні розщедритися на її забаганки. Тому не можна створювати прецедент халявного сексу. Це не технологічно. У чоловіків таке ставлення народжує фобію ранкового сексу. А іноді й фобію сексу взагалі. Вони, щоб не наразитися на відмову, вважають за краще мастурбувати при тому, що жінка перебуває поруч. Для чоловіка це настільки принизливо, що на тему ранкового сексу його важко розговорити. А для стосунків - руйнівно.

"Якщо я сама не захочу, то мене не змусити ні за які пряники" - сказала мені якась одна (інша) подружка, відмовивши мені в ранковому сексі. Типу, спати їй хочеться. Я подумав тоді і дійшов таких висновків:

1. Я б їй у такій ситуації не відмовив.
  2. тепер я маю повне моральне право на будь-яке її прохання відповісти аналогічно, абсолютно не зважаючи на її бажання. "Любий, давай підемо в кіно". "Ні, люба, якщо я сам не захочу, то мене не змусити ні за які пряники".
  3. вона мене не любить і не поважає.
- І я її вигнав. Це - зовсім не ті стосунки, які мене влаштовують.

До речі, про ситуацію, описану в епіграфі. Я читав якийсь в одному з ранніх номерів "Спід-Інфо", поки там іще друкувалися цікаві замітки... Один чоловік писав, що імпотенція принесла йому свободу. Немає потреби витрачати великі фінансові та часові ресурси на пошуки й оплату партнерки. І він навмисно не лікується, хоча міг би. Але він став імпотентом у неодруженому стані. Якщо ж чоловік став імпотентом у одруженому стані, то жінка цим обов'язково скористається, розвинувши в ньому комплекс неповноцінності. Мовляв, ти дефектний, нікому не потрібен, я поки що тебе терплю, але циць! Роби все, що я скажу. І чоловік перетворюється на безплатного слугу. Знаю особисто такий випадок. Домінуючій жінці вигідний чоловік імпотент. Сексу йому й раніше не особливо діставалося (до речі, це є причиною імпотенції, застійні явища, простатит - стандартна ситуація), а тепер він має ще й потужний комплекс неповноцінності. Дружина зневажає його, знущується і навіть б'є.

Використання жінками сексу як засобу дресирування чоловіків веде до підлеглого становища чоловіків і як наслідок - до матріархату. Тому багато релігійно-культурних традицій проповідують сексуальну стриманість. Тому існує обітниця безшлюбності священиків. Тому багато сучасних чоловіків обирають асексуальний спосіб життя. Люди просто виводять себе з-під засобу дресирування. Не подобається їм бути дресированими, вони віддають перевагу свободі. Нехай без сексу, але з вільним мисленням, часом і фінансами. Тим паче, що дозований секс все одно не

задовольняє. Толку від нього ніякого. І тому ж у будь-якій збалансованій культурі надання сексу вважається подружнім обов'язком, а відмова в сексі - приводом для розлучення. Законодавство збалансованих суспільств дбає про свободу і високий статус чоловіків. А в матріархальній культурі примус до сексу всередині сім'ї вважається подружнім згвалтуванням. Законодавство матріархальних країн обслуговує сексуальний ринок усередині сім'ї та управління чоловіків жінками.

Секс також може бути використаний жінкою як допоміжний засіб управління чоловіком. Щоб втертися в довіру, розслабити і приспати пильність ласкою і сексом, а потім провести який-небудь із прийомів психологічного бою, наприклад.

Домашнє завдання:

Вранці в громадському транспорті або прийшовши на роботу, спробуйте вгадати, хто із зустрінутих вами людей займався вранці сексом, а хто - ні.

7.14 Емоційне накручування. Істерика

Ніщо так не прикрашає жінку, як кляп у роті.

Чоловічий жарт

"Жінка керує чоловіком, керуючи його станом" - кажуть жінки. Жінка легко впливає на підсвідомість чоловіка, на його інстинкти. Вона керує емоційним станом чоловіка, тим самим заохочуючи його, або блокуючи його дії. Найлегше їй вдається впливати на його ієрархічний інстинкт. Наприклад, якщо їй потрібно відправити чоловіка за здобиччю, вона вражає його гордість. Жінка ставить у приклад інших, більш здобичливих чоловіків, присмачуючи свої відгуки про них інтонацією захоплення, а про нього самого говорить із тоном поблажливої жалості. Тим самим вона показує його інстинкту, що його ранг за її оцінкою нижчий, ніж у потенційних суперників. Так вона емоційно накручує чоловіка. Чоловік входить у стресовий стан і змушений бігти за здобиччю, щоб не втратити повагу і секс. Якщо жінці потрібно посилити вплив, то вона проводить накрутку на дуже високому емоційному рівні. Це називається істерикою.

Наприклад, жінці потрібно відсікти свого чоловіка від його холостого друга. Якщо вона спробує заборонити йому бачитися з другом, то зустрине протидію з боку чоловіка. Тому знаючи больові точки свого чоловіка, вона, впливаючи на них, домагається бажаного. Якщо вона знає, що її чоловік заздрисний, то вона емоційно розповість про успіхи і досягнення його друга. Якщо чоловік ревнивий, то вона обурено повідомить чоловікові, що його друг надавав їй знаки уваги. Це викличе емоційну негативну реакцію чоловіка, спрямовану проти його друга. І вони неодмінно посваряться або просто перестануть спілкуватися.

Але найчастіше й найінтенсивніші істерики жінки влаштовують на тему чоловічої нібито "неуваги" до них. Мета істерик - формування комплексу провини і примусу розщедритися, доводячи прояв уваги. Стандартні жіночі фрази на цю тему: "Я не відчуваю твоєї любові", "ми нікуди не ходимо (їздимо)", "ти не приділяєш мені уваги" тощо.

7.15 Емоційний терор (істерія)

Ти покидьок, чудовисько, мерзенний огидний тип! Ти зіпсував усе моє життя! Споганив усі найсвітліші почуття, самозакоханий, мерзенний егоїст! Нікчема! Я дивитися на тебе не можу!!! Поцілуй мене негайно!!!

Сімейна сцена

Те ж саме, що емоційне накручування, істерика, але проведення прийому - періодичне. Жінка може дуже інтенсивно впливати на емоційний стан чоловіка, періодично влаштовуючи істерики, скандали, провокації. Зазвичай жінка проводить такий вплив з метою психологічної ломки чоловіка.

Приєм накручування, нагнітання істерії, сьогодні міцно увійшов до набору політичних методів впливу на населення. Особливо інтенсивно цей метод використовують російські ЗМІ. Після того, як поживеш місяць-другий у Європі, новини на російських телеканалах слухати стає просто неможливо. Таке враження на контрасті, що у всіх дикторів поголовно істерика, що вони неадекватні.

7.16 Психологічний пресинг (пиляння)

Комарі набагато гуманніші за жінок. Якщо комар п'є твою кров, то він, принаймні, перестає дзижчати.

Жарт

Те ж саме, що емоційне накручування, але проведення прийому - постійне в часі й не такої великої емоційної інтенсивності. Застосовується з тією ж метою. Різниця між емоційним терором і пилянням та сама, що й між штурмом і облогою фортеці. Попросту, жінка бере чоловіка на змор.

7.17 Маніпуляція страхом втратити. Шантаж розлученням

Якщо до іншого йде наречена, то невідомо, кому пощастило.

Популярна колись пісенька

Жіночий стандарт стосунків такий: "чоловік завжди має трохи сумніватися у своїй жінці, а жінка має бути впевнена у своєму чоловікові".

Дуже зручна позиція для жінки, кругом виграшна. Жінка впевнена, що чоловік не зійде з гачка і вона може водити його на гачку як завгодно, маніпулюючи прив'язаністю і страхом втратити її. Варіантів поведінки - маса. Жінка може збирати свої речі, тікати з дому, йти жити до мами, тікати з вечірки в невідомому напрямку, нібито образившись, приймати залицяння інших чоловіків, граючи на ревнощах тощо. Крутити як заманеться і доїти, доїти, доїти... Якщо жінка не впевнена в тому, що чоловік нею дорожить, вона не зможе так ним маніпулювати - є небезпека його втратити. Якщо чоловік упевнений, що він їй дорогий, то в неї немає важеля маніпуляції - страху чоловіка її втратити. Нічим пригрозити чоловікові. Тому жінка намагається, і найчастіше - успішно, створити вищеописану ситуацію. Відсікти суперниць, знизити самооцінку чоловіка, замкнути його увагу на собі і водночас збуджувати його ревності. Демонструвати свою незалежність і рішучість піти. І чоловік метається в сумнівах і душевних муках, обсипаючи жінку подарунками, послугами та іншими знаками уваги (оплачуючи її товариство і секс, якщо такий є).

Ось як одна жінка описує техніку проведення цього стандартного прийому:

"Коли чоловік каже "не хочу одружуватися", значить йому надто добре живеться. Він повинен дуже-дуже сильно злякатися Вас втратити. Напевно такі ситуації виникали, і ще виникнуть, зрештою, самі створить таку ситуацію. Коли Ви не можете бути з ним через зовнішні обставини, (маючи на увазі, що все може змінитися силою вашого рішення) ось тут Ви і зможете озвучити Ваші умови. Звісно, дуже дипломатично й делікатно, що Ви дуже його кохаєте й хочете бути з ним, але не можете більше затримуватися, бо неофіційний статус співмешканки Вас не надихає, тож, краще ніяк, ніж так. Якщо справді Вами дорожить, погодиться, якщо ні - значить і не хотів ніколи і союз ваш не прекрасний.

Ви виграєте в обох випадках".

До цього ж маніпулятивного прийому належить і суїцидальний шантаж. Це коли жінка погрожує кинутися під потяг або ви-стрибнути з балкона.

За матриархального законодавства розлучення з дружиною означає для чоловіка втрату дітей, майна, інвестицій та майбутніх доходів. Тому жінки активно шантажують своїх чоловіків також і розлученням, домагаючись від них слухняності.

7.18 Технологія сімейної сварки

Навіть у найскладнішій і найжахливішій ситуації жінки вміють знайти простий і красивий вихід із себе.

Жарт

Якось раз я почув від однієї жінки фразу:

"Сімейні сварки - це нормально. Нормальна сім'я без них не буває."

Тоді я подумав: "Стоп! Чому, власне, жінка вважає, що, коли сваряться двоє близьких людей - це НОРМАЛЬНО???" І почав міркувати логічно. Що таке конфлікт і коли він відбувається? Конфлікт - це коли одна сторона намагається змусити іншу зробити щось таке, чого інша сторона робити не хоче. Зіткнення інтересів. Наприклад, грабіжник змушує жертву віддати йому жертвенні гроші. Або дембель змушує "духа" випрати йому шкарпетки. Або дружина змушує чоловіка витратити гроші, відкладені на автозапчастини, на купівлю сережок... Мета конфлікту - підпорядкувати собі супротивника і змусити зробити вищезазначене щось. Змусити можна по-різному. Є метод обману і маніпуляцій. Є метод психологічного тиску і шантажу. Є метод грубої сили.

Розглянемо зіткнення інтересів чоловіка і жінки. Природні переваги жінки - більша психологічна стійкість, адекватність розуміння противника, керованість противника. Природні переваги чоловіка - потужніший мозок і м'язовий апарат. Зазвичай у сучасному світі жінка без зусиль продавлює свої рішення, тому що чоловік перебуває в явному або неявному підпорядкуванні, а в руках жінки - надлишковий набір інструментів управління. Природні ж переваги чоловіка надійно заблоковані. Мозок - неадекватністю сприйняття жінки і стосунків, а груба фізична сила - страхом потрапити за ґрати і культурними табу на кшталт "підняти руку на жінку - остання справа". Тож інтенсивність впливу жінки на чоловіка, тобто сила сварки практично не обмежена. Чоловік беззбройний, а озброєній жінці забезпечена безкарність.

У такій ситуації сварка, конфлікт як інструмент підпорядкування і продавлювання рішень - використовується жінкою постійно, оскільки переможець визначений заздалегідь. Це просто плановий захід. Тобто з точки зору жінки, сварка - це НОРМАЛЬНО... Ба більше, в уявленні багатьох жінок саме постійні провокації і сварки і складають сенс, суть сімейного життя.

У конфліктній ситуації між чоловіком і жінкою мета жінки - психологічна перемога за будь-яку ціну. Чоловік же, не розуміючи, що конфлікт ініційований жінкою з цією метою навмисно, намагається з'ясувати причину конфлікту й усунути. Тому програє. Він помилково приймає за причину конфлікту ті приводи, які жінка використала для того, щоб

почати конфлікт. На початку конфлікту жінка намагається поставити чоловіка в незручну ситуацію, у позицію винуватого, змусити виправдовуватися. Основна помилка чоловіка полягає в тому, що він взагалі намагається якось пояснювати свої дії. Будь-які пояснення будуть подані як виправдання, тобто як свідчення винуватості. А якщо він вважатиме причиною конфлікту свою поведінку, в якій його звинувачують, то йому забезпечено не тільки глобальний комплекс провини, а й невпевненість у власній адекватності. Що більше неправа жінка, то сильніше і демонстративніше вона "ображатиметься". І навіть емоційно накрутивши себе до край напруженого стану, може образитися абсолютно щиро.

Для того, щоб гасити конфлікти, достатньо володіти найпростішими контрманіпуляціями:

- Ніколи нічого не пояснювати і ні в чому не виправдовуватися.

- Ображатися першим і сильно на самому початку конфлікту, причепившись до неповажного тону і безглузлого звинувачення жінки.

- У крайньому разі, якщо жінка застосовує такий великий калібр, як суїцидальні погрози, можна, не завдаючи їй ушкоджень, зв'язати і викликати бригаду психіатрів. Причому необхідно і неодмінно наполягти на офіційній реєстрації виклику. Ви виграєте в будь-якому разі. Якщо це чиста вистава, то вона більше ніколи не повториться. Жінці не захочеться вдруге потрапляти в лікарню. Ну а якщо це не вистава, а реальна патологія чи підстава, то у вас буде офіційне підтвердження на випадок юридичних проблем. А жінки дуже часто створюють чоловікам такі проблеми. І не потрібно боятися цього кроку. На війні - як на війні. Головне, не забудьте сказати жінці, що викликаючи психіатрів, ви дбаєте про її благо, здоров'я і безпеку.

Домашнє завдання:

Виділити описані в цьому розділі маніпулятивні технології в поведінці жінок, які вас оточують.

7.19 Спільна експлуатація чоловіка роботодавцем і жінкою

Якщо тобі добре на роботі, значить час розлучатися.

Народна прикмета

Одна дама порушила цікаву тему у своєму щоденнику:

"Запрошений колишнім на корпоративку. Ну, з урахуванням того, що раз на півроку так чи інакше дає про себе знати - начебто, нічого такого дивного... Ну, я візьми, та поцікався - "а в чому, власне, проблема? Чому я знову?"

(річ у тім, що це вже четверта корпоративна вечірка - де я як супроводжуюча маю на увазі) І знаєте, що я почула? Ні в життя не здогадаєтесь!!! Виявляється, у них у фірмі бажано бути одруженим, ну - а якщо ні, то - хоча б щоб була постійна подружка... У підтексті, напевно - цивільна дружина... Фірма то буржуйська - во як!"

Матріархальна західна фіча. Чоловік має бути під контролем жінки. Отже передбачуваний і керований. Інакше не бачити йому відповідальної посади. Стандарт.

Зазвичай жінка в шлюбі підгризає мозок, пригнічує особистість чоловіка і керує ним таким чином, що чоловік опиняється в режимі рівномірного, СТАбільного постачання жінки і дітей. Практичний роботодавець цим користується і вбудовує такого чоловіка як гвинтик у систему свого бізнесу. Чоловік стає в чистому вигляді функціональним апаратом з виконання роботи і передачі зарплати жінці. Затиснутим у лещата чужих потреб. З одного боку - потреби жінки, закріплені мораллю і образом "справжнього чоловіка" добувача, який виконує жіночі бажання. З іншого - посадова інструкція, що закріплює потреби роботодавця. Усе це додатково закріплюється образом "добропорядного" громадянина. Жінка і роботодавець входять у неявну змову з управлінням чоловіком. Жінка твердить, що він має працювати, робити кар'єру. Роботодавець твердить, що він має бути одружений. У такому режимі чоловік взагалі втрачає здатність мислити категорією власних інтересів і мислить інтересами роботодавця (горить на роботі) та інтересами жінки (тягне їй зарплату). Що і потрібно тим, хто ним керує. Усе. Ресурс чоловіка поділений.

Бувають і позитивні випадки. Сильна жінка, вмело маніпулюючи слабким чоловіком із низькою самооцінкою, може створити йому мотивацію, якої йому бракує. Тоді чоловік може досягти успіху, зробити кар'єру. Подальше залежить від методів управління, які використовує жінка. Якщо вона жорстко домінує, перевищуючи больовий поріг чоловіка, як це роблять жінки матріархальних етносів, то незабаром вона залишиться одна. Чоловік, який зробив кар'єру і підняв самооцінку, вирушить на пошуки менш болісних стосунків. Але якщо вона вмело застосовує метод "батого і пряника" та інші ігри, як це роблять жінки збалансованих етносів, то чоловік залишиться неявним підкаблучником при своїй господині або навіть виросте до рівня ватажка. Саме такий випадок і мається на увазі в епіграфі до цього розділу. Утім, у матріархальному етносі буває, що підкаблучник, якого підганяє його дружина, добирається до самої вершини суспільної ієрархії. Приклад - перший і останній президент СРСР. Щоправда підсумок правління підкаблучника - розвал держави і крах економіки - зовсім не позитивний.

За матріархату розумні роботодавці використовують у своїх інтересах домінування жінок у сім'ях своїх працівників. Вони влаштовують чоловікам на роботі комфортнішу й цікавішу обстановку, ніж ті мають у себе вдома.

Тому чоловік воліє затримуватися на роботі, а не йти додому. Ховатися на роботі від дружини. Так роботодавець, створюючи додаткову мотивацію, економить на зарплаті.

7.20 Планування стосунків

- Я чув, ваша дружина режисер?

- Так.

- А де і над чим вона зараз працює?

- Вона працює вдома, режисером сімейних сцен.

Анекдот

Так само, як чоловік планує і вибудовує свою роботу, бізнес, жінка постійно планує і вибудовує стосунки. Ви ще тільки перший раз переспали з жінкою і думаєте тільки про те, що це був непоганий секс. І можливо, було б непогано повторити його післязавтра. А жінка в цей момент уже здійснює стратегічне планування: коли весілля, скільки у вас буде дітей і в якому будинку вони житимуть. А також тактичне планування стосунків: як дозувати секс, якої якості, коли яку влаштувати провокацію, коли і як підключити свою маму. Жінка намагається продумувати кожну дрібницю. Наприклад, вона серйозно обмірковує проблему, замінити перегорілу лампочку самій чи почекати три дні без світла в передпокої, поки чоловік повернеться з відрядження. А то якщо покажеш, не дай бог, що самостійно можеш робити цю нехитру операцію, то розвіється міф про слабкість жінок і гра в безпорадну самочку. Наприклад, жінка, не бажаючи займатися сексом на самому початку стосунків, але бажаючи провести "замануху", може прорахувати і виконати з точністю до секунди сценарій взаємодії з чоловіком. Коли їй почати з вами пристрасно цілуватися, коли вона "буде змушена" втекти тому, що "запізнюється", а коли дати вам перед усім цим жувальну гумку, щоб у вас не пахло з рота. І вся ця гра буде дуже схожа на спонтанні емоційні дії. І навіть щиро емоційна. Взагалі жінки - дуже розважливі та практичні. І вони вміють це ховати за емоційністю. До того ж, як це не дивно, практичність і емоційність жінок не суперечать, а доповнюють одна одну.

7.21 Технологія дресирування

Дружина вчить собаку стояти на задніх лапах, а чоловік коментує:

- Дорога, все одно ти успіху не доб'єшся.

- Нічого. Ти теж спочатку не слухався.

Анекдот

Жінки зазвичай дресирують чоловіка за такою стандартною схемою. Створюється на порожньому місці проблема, яку чоловік може вирішити. Потім або проводиться прийом "беззахисна самочка в небезпеці", або чоловік в інший спосіб емоційно накручується на вирішення проблеми. І вирішує її. Після цього жінка захоплює чоловіка сексом або похвалою, закріплює поведінковий елемент, показуючи, що він відповідає поведінці справжнього чоловіка. Після проведення цього циклу кілька разів у чоловіка виробляється умовний рефлекс бездумного вирішення жіночих проблем і виконання бажань. У повній відповідності з вченням академіка Павлова.

7.22 Жага й демонстрація влади

- Хто у вас у сім'ї головний? Ви чи чоловік?

- Звичайно чоловік! Він головний виконавець усіх моїх розпоряджень.

Каламбур

Спостерігаючи за жінками, я багато разів помічав, що вони просто обожають демонструвати оточуючим свою владу над чоловіком. Наприклад, дружина одного мого знайомого маніпулює ним удома в досить щадному режимі. Але варто їй опинитися з ним на людях, як вона перетворюється. Вона починає демонструвати оточуючим, як вона його видресирувала. У голосі з'являються командні зарозумілі нотки, і вона починає його смикати, ганяти, командувати, даючи одне завдання за іншим і змушуючи себе обслуговувати. При цьому вона демонстративно не сходить з одного місця. Ні дати, ні взяти, поміщиця самодурка. Поводиться як із кріпаком-лакеєм. Навіть багатьом оточуючим стає незручно на це дивитися.

Або ще є такий, дуже поширений трюк. Прийдуть чоловік і жінка в компанію. Усе добре, весело, всі спілкуються. І раптом ні з того ні з сього жінка веде свого чоловіка з компанії під явно надуманим приводом. У такий спосіб вона дає зрозуміти оточуючим, що чоловік перебуває в її власності. Демонструє владу.

Жінці, демонструючи оточенню свою владу над чоловіком, важливо не тільки показати, що він підкоряється, а й те, що він терпить приниження. Тому вона на людях намагається всіляко глумитися над чоловіком. Найпоширеніші прийоми: змусити прилюдно поцілувати себе, але не поцілувати його у відповідь, підставивши щоку, словесно або дією принизити його при його друзях, фліртувати на його очах з іншим чоловіком тощо. Якщо ви, перебуваючи зі

своєю жінкою в компанії, відчуваєте незручність, досаду і приниження, то будьте впевнені, це результат її гри на публіку. Ваші переживання і біль жінку найчастіше не хвилюють. Ось розповідь одного мого знайомого:

"Серед іншого мій друг ще веде жіночу секцію самооборони. Вчить жінок захищатися від нахабних чоловічих зазіхань. :-))) І коли я приходжу в зал поганяти вагу, друг одразу тягне мене на килим, щоб дами могли відпрацювати свої дивовижні прийоми на, так би мовити, реальному об'єкті. Я, загалом-то, не проти. Аби жінкам було добре. :-))) Але що вражає: стаю в пару з такою самооборонщицею, і вона починає відпрацьовувати больові заломы щосили. Зупиняю її, пояснюю, що на тренуванні треба вчитися входити правильно в захоплення. Якщо все зроблено правильно, то докрутити больовий до логічного завершення дуже просто, і краще це проробляти зі справжнім противником. На тренуванні ж больовий треба позначати плавно, а не рвати з усієї дури. Дама киває, мовляв зрозуміла, і знову працює на повну силу. Доводиться шмякнути її об килим, тільки після цього до неї доходить, що кістки і сухожилля напарника треба берегти.

І головне, на запитання: "Тобі що, подобається мучити чоловіків?" усі пані відповідають однаково: "Подобається""

Дуже показовий приклад. Жінка зазвичай звикла користуватися величезною владою над чоловіками. Дуже цинічно, егоїстично і безкарно. Але владою "слабкого і хитрого", шляхом психологічного тиску і маніпуляцій. І раптом у якийсь момент розширюються її можливості. Вона отримує ще й фізичну перевагу. А зважати на будь-що, окрім своїх "хочу", і тим паче, зважати на чоловіків, на те, що їм боляче, наприклад, вона не звикла. ВОНА ВЗАГАЛІ НЕ МИСЛИТЬ ТАКИМИ КАТЕГОРІЯМИ!!! І звісно ж, їй подобається використовувати свої нові можливості здійснення впливів на звичний об'єкт управління. Крім того, виходячи з життєвого досвіду, вона часто зовсім заперечує можливість існування у чоловіка почуття власної гідності, самоповаги, складної душевної організації і здатності відчувати біль. Є, наприклад, простий фермер і прогресивний фермер. Обидва вони каструють свиней без наркозу. Навіщо наркоз? Свині - це лише сировина для виробництва грошей. Витратний матеріал... Фермери просто не розуміють, про що йдеться, якщо ти будеш казати їм, що свиням боляче і прикро. Але прогресивний фермер, якщо прорахує, що він втрачає гроші, бо свиня втрачає у вазі через біль, проведе операцію грамотно й обробить рану. Звичайно, бувають зрідка жалісливі фермери, які емоційно пожалують мимохідь... Але на практику це ніяк не вплине.

І насамкінець наведу шматок мого листування в асьці з однією з жінок, які консультували мене з методів управління чоловіками:

I'm says : В одного мого знайомого ситуація. Бізнесмен. Діти. Дружина його морально пресує. Допресувала до того, що він готовий розлучитися і віддати їй усе. Вона не бере, не згодна на розлучення, але й тримає його в стані постійної війни. Чому? Твоя думка?

N says: А навіщо їй втрачати дійну корову? Тим більше що він їй себе в рабство віддав. Та ще й це визнає, раз готовий все віддати. Те що він їй усе залишає - дуже велика помилка. Він підтверджує, що вона може на ньому їхати скільки хоче. Він має спокійно перевести на матір майно. Або на друга. І потім типу голий подати на розлучення. Тільки так. Тоді вона після розлучення не зможе його тероризувати.

I'm says: Не зовсім так, коли він у стані війни, він воює. Нічого їй не дає і пресує її у відповідь. Він сильний противник, не просто дійна корова... А вона тримає його в стані війни, хоча могла б дойти...

N says: Хі! Господи, ваша основна біда в тому, що ви граєте за правилами!!!!!!!!!!!! Ти тільки сьогодні це писав. Жінка ніколи не припиняє війну, а йому дає паузи випустити пару.

I'm says: Навіщо? У чому для неї користь постійно воювати?

N says: Отримання вигоди і власного задоволення від переваги. І в грошах, і в тому, що діти залишаться з нею, і в тому, що вона його задавила і від неї він нікуди не дінеться.

I'm says: Боротьба за владу - це зрозуміло... Але їй немає вигоди саме у війні. Забери все, і всі справи...

N says: А далі? Починати все з початку? Це не цікаво Вірне і надійне джерело вже є. Діти - хороша мотивація, можна дойти все життя. Для іншого мужика чужі діти ні чого не значать. Та й захват своєю владою її приваблює теж.

I'm says: Ясно. Її цікавить:

1. влада як засіб піднятися, принижуючи іншого
2. упевненість у завтрашньому дні, випробуваний об'єкт доіння
3. відсутність відповідальності за ведення справ

N says: Так. Саме так. Для нього тільки один рецепт - виводити все майно і ні чого їй не залишати взагалі. І тримати в жорсткій матеріальній залежності. Аж до того, що діти отримують те, що хочуть, тільки в нього вдома, а не через матір.

I'm says: А чому б їй не зробити все по-іншому, ласкою, хитрістю і непрямими маніпуляціями? Чому саме в лоб? Саме конфронтацією?

N says: А навіщо ласкою, якщо їй приємніше зламати, та ще й при дітях. Нехай знають, хто в домі господар. Вона нічого з себе не представляє сама по собі, і їй дуже зручно піднесеться, підм'явши іншого і сівши йому на шию.

I'm says: Так... у них дві дівчини... зрозуміло. Шкода, що говорити це йому безглуздо. Все одно він витлумачить той факт, що вона не хоче розлучення не як небажання втратити постійне джерело віджиму, а як свідчення наявності прихильності до нього особисто...

N says: Угу...

Як то кажуть, коментарі зайві.

7.23 Формування громадської думки та демонстрація ставлення як засіб влади

Старі вмить тривогу б'ють - І ось громадська думка!

А. Грибоєдов, "Гере від розуму"

Жінки, завдяки інстинкту самої солідарності всередині соціуму, - згуртовані і діють спільно. Чоловіки ж навпаки, всередині соціуму роз'єднані і конкурують один з одним у боротьбі за місце в ієрархії. А об'єднуються тільки за наявності небезпеки для захисту самок і дитинчат. Або для їхнього забезпечення в разі полювання на велику дичину. Тому жінки в людському суспільстві мають можливість здійснення колективного управління. Основний метод управління чоловіками - створення громадської думки. Система громадської думки слугує для формування потоку ресурсів від чоловіків до жінок. Метод впливу - створення позитивного іміджу вигідним чоловікам. І негативного - невідповідним. А створення негативного іміджу є нічим іншим, як створенням перешкоди в просуванні чоловіка наверх ієрархії. Покажемо це на прикладі чотирьох однакових чоловіків, що володіють однаковими ресурсами. Різниця між ними полягає тільки в тому, наскільки їхні ресурси доступні для жінок:

1. Успішний і гордий своїми досягненнями підкаблучник, який забезпечує жінку. Жінки говоритимуть про нього: "такий солідний і позитивний чоловік". Він вигідний жіночій спільноті. Тому жінки створять йому позитивний імідж і тикатимуть цими прикладами в ніс іншим чоловікам.

2. Успішний і гордий своїми досягненнями холостяк. У цьому разі жінки всіляко принижуватимуть його досягнення. Формуватимуть йому імідж тимчасово неповноцінного і демонструватимуть жалість, поки він самостійно розпоряджатиметься своїми ресурсами. Говорити, що ось тепер можна подумати і про одруження. Маючи на увазі, що ось тоді й настане справжній успіх його життя. Таким чином, успішність чоловіка ставиться в залежність від напрямку потоку його ресурсів. Від того, хто ними розпоряджається. Мета жінок - спрямувати ресурси холостяка в розпорядження якоїсь жінки.

3. Успішний переконаний холостяк. Він задоволений своїми досягненнями, і йому подобається одноосібно розпоряджатися своїми грошима. При цьому він не збирається свої ресурси нікому віддавати. Тоді про нього говоритимуть, що він хвалиться і якісь інші не-тілесні епітети. Найімовірніше, з жалісливою і ворожою інтонацією говоритимуть, що вона жадібна, хвора або неадекватна. Вкрай небажаний прецедент для жіночої спільноти і до біса небезпечний приклад для підконтрольних жінкам чоловіків. Тому такого чоловіка жінки постараються ізолювати від інших чоловіків стіною негативної громадської думки.

4. Успішний чоловік відкрито вступає в сутичку з жінкою за ресурси. Наприклад, не бажає віддавати їй свої ресурси і дітей при розлученні або не хоче віддавати гроші як оплату сексу, утримувати жінку. Тоді він - негідник, козел і негідник. Тобто на нього нацьковуються підконтрольні жінкам чоловіки. Табличка "негідник і негідник" означає для них "бий його!". На чоловіка виливають цистерни словесних помиїв і чинять найпотужніший психологічний пресинг. Про нього цілеспрямовано формується негативна громадська думка.

Чоловіки, які не володіють ресурсами, жінок не цікавлять, тому громадська думка про них практично не формується. Немає-за що.

Але найпотужніший психологічний пресинг, найжорсткіший масований тиск обрушується на чоловіка, який зазіхнув на саму систему надання жінкам ресурсів за секс. Якось раз, вивчаючи прийоми жіночої полеміки, на одному з жіночих форумів в Інтернеті я нав'язав учасницям обговорення вкрай невідповідних для них тем. Зокрема, тему побутової проституції. Тему вони обговорювати не стали, але видали лавину маніпулятивних образливих спроб обговорення моєї особистості на кшталт такого:

"якщо ти жадібний і не хочеш утримувати жінку, ти навіть близько не підійдеш до того, щоб залишитися тим чоловіком, якого можна любити й поважати", "не знаю, чи не знаю, чи не знаєш", "не знаю", "не знаю", "не знаю", "не знаю", "не знаю", "не знаю", "не знаю"... Дуже двоїсте враження... Начебто нормальний мужик. Але із завзятістю, гідною набагато кращого вживання, рвешся стати ВИКЛЮЧНИМ чмом..."

Також були висловлені неприємні припущення щодо мого психічного здоров'я, сексуальної успішності, розміру пеніса, сексуальної орієнтації, розумових здібностей тощо. Непідготовлений чоловік за такого масованого тиску на стандартні важелі управління його мозком зазвичай здається і поступається. Але мені було необхідно відпрацювати до автоматизму контрприйоми проти жіночої демагогії, і я протримався проти них онлайн три дні. Дуже було кумедно. Рекомендую спробувати. Такий тренінг неодмінно потім стане в пригоді в реальному житті.

7.24 Суругатні чоловіки

Вона влаштує мені істеріку і йде, грюкаючи дверима, ніби я їй чоловік.

Одна жінка про свою подругу

Методи домінування, як і сама потреба домінувати, прописані в інстинктах жінки. Тому якщо вона не знаходить чоловіка, то вона ті ж самі методи використовує для домінування над будь-яким заміном чоловіка. Подругою, партнеркою з лесбійських стосунків, матір'ю, дочкою, сином, зятем, підлеглими на роботі, всім суспільством. Хто вже підвернувся. Досить поспостерігати за літніми жінками-одиначками, щоб це стало очевидно. Не маючи природного об'єкта впливу, їхній інстинкт домінування обрушується на всіх оточуючих у вигляді претензій, докорів і злісних нападок. Класичним прикладом сурогатної пари може слугувати пара "мати - незаміжня дочка". Такі утворення, як правило, стабільні. Найчастіше, якщо в доньки є дитина, то вона використовує свою матір як сурогатного чоловіка, маніпулюючи нею. Якщо дитини немає, то навпаки, частіше мати маніпулює дочкою і змушує її обслуговувати себе. Часто літня жінка використовує як сурогатного чоловіка зятя, підминаючи його психологічно. Тому в матриархальній Росії теща - один із найненависніших чоловіками персонажів. Можна поспостерігати також за жінками начальницями і проаналізувати їхню поведінку. Теж дуже цікаво.

7.25 Трюки "У мене болить голова (нога, спина, попа, потрібне підкреслити)", "Я втопилася"

Чоловік будить дружину вночі, простягає склянку води і таблетку анальгину.

- Навіщо? - запитує дружина. - У мене голова не болить.

Чоловік, зриваючи з себе труси: - Ага!!!

Анекдот

Це основний метод, який використовує жінка, щоб перекласти роботу на чоловіка або відмазатися від сексу. Тобто щоб тримати чоловіка в покорі як безкоштовного лакея. В основі методу лежить міф про те, що жінка слабка та інстинктивна схильність чоловіка піклуватися про жінку, оберігати її. Використовується також комплекс провини, комплекс справжнього чоловіка, сексуальний шантаж тощо.

Домашнє завдання:

Прочитати нижченаведений лист чоловіка, де він описує цей застосований проти нього трюк, і розібрати всі методи управління і прийоми психологічного бою, які використовує жінка під час проведення трюку.

"Привіт! Не знаю, як Вам пояснити, але спробую. Якщо чесно, я б хотів, щоб Ви мені допомогли розібратися і щось може порадити. Те що буде далі треба читати уважно і нічого не пропускати - це все ОДНЕ! Потрібно побачити це КОМПЛЕКСНО і зважити всі факти і дані.

Передісторія: мені 27 років, моїй дівчині, назвемо її Саша, теж 27 років, живемо разом 2 роки. Відчуваю себе побудованим і дуже хочу змінити ситуацію, але не знаю як!

Отже: За спільного життя, коли все нормально і обидва працюють, ніколи не стоїть питання хто що ПОВИНЕН робити, у кого є можливість, той і робить. Вона раніше прийшла з роботи - готує, прибирає, він раніше прийшов - готує, прибирає... НЕ ПИТАННЯ!!! Так от. Одразу скажу, щоб далі було зрозуміло, Саша працює в одній конторі по частині 1С і їздить по клієнтах працює.

У нашій конкретній ситуації маємо наступне, Саша регулярно приходиться додому дуже пізно - Причому в неї робота закінчується о 18, а прийти вона може і о 23, і пізніше, хоча мені насилу віриться, що якісь клієнти так до пізньої ночі працюють (я теж у цій сфері працюю, і мої сумніви дуже навіть обґрунтовані). Кілька разів прийшла о 2 годині ночі, хоч і не від клієнта, а з офісу - я дзвонив і туди і знаю, що вона там була, але що можна так довго робити? АЛЕ: доказів брехні тут у мене немає!!!!, отже, як люблячий я з розумінням маю до цього ставитися і, прийшовши першим, я 1. Заправляю ліжко 2. Мию посуд, який Саша за собою не мие, коли снідає. Матюкаюся, але роблю все це. (Чому матюкаюся? - тому що щоранку, коли я йду на роботу, Саша лежить у ліжку і дивиться ранковий серіал, паралельно з чашкою чаю в руці, яку їй у ліжко приношу я ж... так от - просто виходить, що на телевізор у неї час є, а заправити ліжко і помити за собою посуд або навіть хоча б донести його до раковини у неї часу немає. Її аргументація: 1. У неї знижений тиск і вранці вона довго приходиться до тями і не може взяти й одразу встати. 2. Коли нарешті встає, їй уже потрібно бігти і вона просто не встигає - тобто я, як люблячий, це нібито маю прийняти - доказів брехні тут у мене немає!!!!) Коли вона приходиться раніше за мене, я практично в 99% випадків застаю її лежачою на ліжку і такою, що дивиться телевізор, - про жодне прибирання, прання і готування з її боку мови взагалі немає. Решта 1% - це якщо запрошені гості. Її аргументація: що сьогодні була в купі місць, так втопилася, що сил немає, і я, прийшовши о 23:00, і навіть знаючи, що Саша, наприклад, уже о 19 була вдома, йду що небудь придумувати, щоб приготувати на вечерю, паралельно мию посуд, який Саша не помила зранку, ідучи на роботу (її аргументація див. вище, а також я мию той посуд, який вона не помила, коли прийшла до мене з роботи вже в цей день (її аргументація тільки-но була)) - доказів брехні тут у мене немає!!! - і таким чином виходить, що я як люблячий маю подбати про втомлену кохану. Вранці на вихідних: вона у зв'язку з низьким тиском (див. її аргументація вище) одразу встати не може, і це вже просто склалося в мій обов'язок - сніданок у ліжку у вихідні теж мій обов'язок.

Коли людина каже, що вона дуже втопилася, погано почувається - навіть якщо це КОЖЕН БОЖИЙ день, тож ти сам все змушений по дому робити, ти змушений у це вірити, бо перевірити це неможливо.

Спробуйте прикинути що можна тут зробити? Адже виходить, що якщо я хоча б в одному місці напхну і чогось не зроблю, то я буду сволотою, адже Саша - погано себе почуває, втомилася, впав тиск і т.д. і т.п. Я пробував - вона смертельно починає ображатися і перестає розмовляти, і я, адже, як я сказав щойно, через брак доказів брехні, виходжу сволотою, і вона діє саме з цих міркувань.

Ось так дуже тонко і обачливо мене зважили, виміряли і побудували.... Мені потрібна порада, чи можна якось не рубаючи з плеча цю ситуацію розрулити, щоб поставити людину на місце. (Самому здатися хворим не прокотить - тому що вона одразу ж скаже, що ТАКОЖ СТРАШНО хвора, і, тому що я чоловік, знову ВСІ маю робити Я, не дивлячись на самопочуття, і, якщо відмовлюся, знову буду сволотою, й технічно це так і буде, тому що ТАК, я мужик, і, якщо навіть я захворів, але якщо й моя кохана хворіє, я маю, звісно ж, сам узяти обов'язки на себе - так усе й відбувається). Це як шахова гра, де, якщо грати чесно, я Скрізь отримую мат.

Ви скажете, скажи спасибі, що працює і гроші приносить, адже інша на шию б сіла. Відповім - вона гроші приносить тільки собі. Купує шмотки, відкладає і допомагає своїм родичам... Моя ЗП майже така сама вже, як і в неї, водночас платити 200 євро за знімну квартиру МОЙ ЗОБОВ'ЯЗК уже без усяких технічних підставок з її боку, адже я чоловік!!! Я просто ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ це робити. Тож про поповнення з її боку сімейного бюджету навіть не думайте. До речі, винесення сміття теж мій святий обов'язок. Їдучи у відрядження дня на три, по приїзду в квартирі я знаходжу: 1. раковина забита немитим посудом, 2. поруч із наповненим із гіркою відром для сміття лежать ще три наповнених поліетиленових пакети зі сміттям. 3. У квартирі, звісно, не прибрано і навіть ліжко не заправлено. (Тут треба згадати всі її попередні аргументації і технічно все це нібито пояснюється і, якщо все не приберу і не приведу до ладу, буду сволотою. Адже якщо я скажу, що втомився після приїзду з відрядження - що ж я за мужик тоді виходжу.... Уті - шляхи втомився... Це майже її слова, я не вигадую).

У нас ВЖЕ така ситуація, що вона ніби мужик, а я баба - ДОПОМОЖІТЬЕ!!! Мені боляче, що про моє чоловіче поле згадується, тільки коли за квартиру треба платити. На запитання чому ж я з нею взагалі живу? Відповідаю: вона дуже розумна і технічно завжди мене виставляє в дурнях, і я ЗАВЖДИ опиняюся САМ винен..... Піти при цьому, а потім думати - блін, але я ж насправді винен виходжу, доказів протилежного у мене НЕМАЄ!!! Ви скажете, що я, напевно, брешу, адже щоб так багато написати, багато часу треба....., який я проводжу за компом! Відповідаю: Ви не праві! По-перше, я швидко друкую. По-друге: паралельно в цю секунду в мене вже друга партія переться, а перша в тазик полощеться - зараз піду витискати, розвішувати першу партію, полоскати другу партію і починати прати третю. Після цього помію купу брудного посуду - від вчорашнього Наташиного сніданку, вчорашньої Наташиної вечері і її сьогоднішнього сніданку! Після цього почну робити прибирання у квартирі, паралельно варячи борщ. Попереджаючи Ваші думки - випрати ТІЛЬКИ своє я не можу! У нас ТАЗ у ванній стоїть, куди ми в загальну купу кидаємо свої речі на прання. Оскільки в мене речей менше, то перуся я ЧАСТИШЕ, а в нас нібито неписане правило: хто перуться, перуть весь ТАЗ! І, якщо я цього не зроблю, технічно ТАК, буду знову сволотою, егоїстом і технічно Саша буде права. Адже ми живемо разом і працюємо ОБА! У нас же рівноправність!

Якщо виперу тільки своє, а її залишу - це просто негарно виглядатиме. Адже я б хотів, щоб коли вона пратиме, вона і моє теж випрала - а тоді треба ставитися так, як ти б хотів, щоб ставилися до тебе! Тут мені знову шах і мат... Я заздалегідь знаю (див. усі попередні Сашині аргументації, що вона дуже вміло все вибудує, тож, все одно Я змушений буду це робити)"

7.26 Захоплення і мічення території та ресурсів

Жінки - це такі кумедні звірята, що харчуються грошима.

Чоловічий тлумачний словник

Найцікавішим предметом для розгляду видається територіальний і гніздовий інстинкт людської самки. Жінка, потрапивши в будинок до чоловіка, намагається позначити територію. "Забути" у ванній, спальні або автомобілі чоловіка трусики, шпильку, помаду, залишити десь волосся, бризнути парфумами, щоб залишився запах тощо. Тим самим, вона сигналізує іншим жінкам, що вона претендує на цю територію. Жінка також може позначити і самого чоловіка, мазнувши помадою його одяг, залишивши на його шиї засос або характерно подряпавши спину під час сексу. Це може спровокувати конфлікт чоловіка з суперницею, якщо така існує. Що полегшить захоплення чоловіка і його ресурсів.

Оселившись у чоловіка, жінка одразу ж починає "наводити порядок" - переставляти меблі, перекладати речі тощо. Тобто, змінювати місце розташування речей чоловіка. Так само стародавня самка, потрапивши в печеру до самця, насамперед переховувала здобич. Тобто захоплювала контроль над нею. Тому основа поведінки жінки в оселі - переховати все необхідне під приводом наведення ладу й приготування їжі. І створити психологічний бар'єр "не чоловіча це справа". У підсумку чоловікові, для того, щоб поїсти або надіти свіжі шкарпетки, доведеться звернутися до жінки з проханням. Жінка займає вигідне місце посередника між чоловіком і його ресурсами, тобто господині його ресурсів. У наші дні, коли їжа втратила первісну цінність, жінки зосередили свою увагу на грошах чоловіків як на здобичі та основному ресурсі. Але й інстинктивно переміщення предметів побуту - залишилося теж.

Основа життя у тваринному світі - контроль над їжею. Тому жінка інстинктивно займає місце на кухні, монополізуючи найситніше, найтепліше і найбезпечніше місце. Будь-який чоловік, який служив у призовній армії, знає, що посади кухаря або комірника продовольчого складу - найпривілейованіші. І дістаються вони тільки найспритнішим пронозам. Однак жінки примудряються не тільки захопити найпривілейованіше місце, але ще й звинуватити в цьому чоловіків.

7.27 Технологія здійснення влади типу "сірий кардинал"

- Мій чоловік завжди сердиться, коли не знає, на що йдуть гроші.

- Так ти розкажи йому...

-Тоді він просто осканеніє!

Анекдот

Загальне правило: Жінка, для якої стосунки з чоловіком є її природною професією, завжди прагне зайняти найвигіднішу для неї позицію. Це її вроджена професійна навичка. Покажемо це.

Одним із жіночих постулатів подвійного стандарту є: "чоловік повинен любити жінку, а жінка може дозволяти себе любити". Позиція того, хто приймає любов, дуже вигідна. По-перше, той, хто любить, ідеалізує того, хто не любить. Нелюблячий же навпаки - зберігає адекватність сприйняття. Перевага така сама, як у зрячого перед сліпим. Таким чином, люблячий стає залежним від нелюблячого. Опиняється в його владі. І зрозуміло, жінкам вигідно, щоб люблячими були саме чоловіки. Так ними легше керувати і забирати в них ресурси. Жіноча приказка говорить: "Для того, щоб знайти щастя з чоловіком, потрібно добре його розуміти і трошки любити. Для того, щоб знайти щастя з жінкою, потрібно сильно її любити і навіть не намагатися зрозуміти."

Під час сексуального полювання жінка також посідає найвигіднішу позицію псевдодичі, яка полює на мисливця. Вигода в тому, що контролює ситуацію, полює і отримує результат псевдодич, а сили і ресурси витрачає наївний мисливець чоловік, думаючи, що полює він.

За життя з чоловіком жінка займає позицію престижного предмета, яким володіють. Тобто бережуть, піклуються. Враховуючи й те, що цей дивний предмет може дозволити володіти собою, а може й не дозволити (читай - змусити заслугувати на право володіння собою), то вигіднішу позицію просто неможливо собі уявити.

Може здатися при поверхневому погляді, що жінка більше товар, а чоловік - більше покупець. Вона продається. Чоловік же домагається, доплачує, переплачує. Але чомусь, зрештою, чоловік виявляється предметом споживання, а жінка - споживачем. І споживає чоловіка з особливим цинізмом скільки влізе.

Між пасивною й активною роллю жінки обирають найвигіднішу роль пасивних, але тих, хто приймає рішення. Чоловіки опиняються в позиції "тих, кому потрібно". А жінки - у позиції "тих, від кого потрібно". Тієї ж позиції, яку займають у суспільстві чиновники. Не ображають, поступаються, підлабузнюються, кажуть приємності й дають мзду жінкам і чиновникам тільки тому, що вони потрібні для того, щоб отримати те, що потрібно. А конфліктують "ті, кому потрібно" в обох випадках не з "тим, від кого потрібно", а між собою - за місце в черзі. "Той, від кого потрібно" - має право поводитися як завгодно. А "той, кому потрібно" - зобов'язаний поводитися чемно і ввічливо, зобов'язаний поступатися. Роль "того, від кого потрібно" - це дуже зручно і вигідно. Недарма в матриархальних країнах більшість чиновників - жінки.

Жінка - віртуозний шахрай. Вона завжди займає найвигіднішу позицію на кожній стадії, на кожній грані взаємовідносин. Так само і під час ухвалення рішень їй вдається зайняти найвигіднішу позицію. Вона ухвалює рішення, а здійснює їх і відповідає за наслідки - чоловік. А як же ще! Він же чоловік!

Технологія ухвалення рішення в парі проста:

1. Жінка приймає рішення.
2. Вибудовуючи логічні та емоційні бар'єрчики, накручуючи і маніпулюючи чоловіком, вона проводить чоловіка лабіринтом жіночої логіки до цього рішення.
3. він "приймає" і озвучує рішення, до якого його підвели. Тепер це ЄГО рішення.
4. Раз це його рішення, то він і здійснює його, і відповідає за наслідки.
5. Якщо рішення виявляється правильним, то жінка спокійна, вона його прийняла і скористалася плодами. Якщо неправильним - чоловік винен у всьому.

Таким чином жінка завжди нібито пасивна, слабка й уникає відповідальності. "Чужими руками жар загрібає", як кажуть у народі.

Ще раз загостримо увагу. Тут ідеться не про продавлювання жінкою свого рішення. Продавлюються рішення жінками найрізноманітнішими способами: від цілої гами різноманітних секс-бойкотів до вибору моментів обговорення питань із міркуванням найбільшої розслабленості та втоми партнера. Тут ідеться про інтригу, про накручування чоловіка на рішення, щоб його прийняв він.

Приклад. Жінка вважає, що потрібно зробити якусь роботу. Наприклад, замінити ганок перед будинком. Жінка знає, що чоловік не довіряє ні її компетенції, ні компетенції випадкових шабашників. Адже йому доведеться і

оплачувати і їхню роботу, і самому потім усе переробляти. Тому жінка каже: "Тобі все ніколи замінити ґанок, давай наймемо кого-небудь". Чоловік отримує відразу цілий набір негативу:

По-перше, він не хоче опинитися в дурнях і переробляти роботу, за яку заплатив, слухаючи при цьому звинувачення дружини: "ось тобі все ніколи - подивися, що з цього вийшло". Адже він знає точно, що виявиться винним у всьому саме він.

По-друге, йому соромно, що він вчинить як недотепа - надасть просту роботу шабашникам.

По-третє, він господар. Це його територія, і йому неприємна присутність і діяльність на ній інших чоловіків.

Тому він каже: "Не треба, я наступного тижня викрою час між сінокосом і нічним чергуванням на пожежці". Усе, він прийняв рішення, на яке його накрутили. Утім, якби він був розумний і розумів, що ним маніпулюють, то він сказав би: "Нани-май, але платити будеш сама. І я перевірю, як зроблять. Якщо якість мене не влаштує - винна ти, і гроші я тобі не віддам. Твоє рішення - твоя розплата". Після такої контрманіпуляції жінка перестала б порушувати це питання. І він вирішував би сам, коли і як потрібно робити цю роботу. А дружина перестала б вважати його своєю маріонеткою, не гідною відпочинку після сінокосу.

Жінка комбінує цю тактику з іншими методами управління. Улюблений трюк жінки - взяти чоловіка в магазин за СВОЇМИ покупками. Вибрати взуття, сукню тощо. Не кажучи про те, що чоловік є носієм, носієм гаманця і його можна розкрутити на додаткову купівлю, його, крім того, можна буде після звинуватити в тому, що річ не підійшла або неналежної якості. Адже він переглянув. Він мав підказати. Він же чоловік.

Жінка - це сірий кардинал. Вона намагається захопити реальну владу, а чоловікові нав'язати формальну. Реально рішення приймати самій, а реалізацію і відповідальність перекладати на чоловіка. Тому, до речі, жінок так мало на посадах із персональною відповідальністю за прийняття рішень. Незатишно вони там почувуються. Ох як незатишно.

Боротьба проти цієї тактики - проста: "Люба, немає проблем, раз ти так хочеш, значить ти повністю оплачуєш і відповідаєш за свої бажання сама".

7.28 Що таке розумна жінка

Розумна жінка як дирижабль.... До речі, а коли востаннє ви бачили дирижабль?

Жарт

Розумна жінка просто не стане застосовувати більшу частину з цих прийомів. Бо вона розуміє, що поневолений чоловік позбавлений ініціативності й неефективний. А якщо щось і застосує, то в дуже м'якій формі. Вона навпаки, буде "вирощувати чоловікові крила", щоб він міг піднятися якомога вище. І зрозуміло, підняти її. Так вигідніше обом.

Що таке "виростити чоловікові крила"? Покажемо це на простих прикладах. Чоловік на дачі залив фундамент будинку і сів відпочити після праці. Жінка в режимі домінування підійде і скаже: "А чому тут криво?", змушуючи його виправдовуватися. У цьому випадку чоловік отримає заряд негативу, буде відчувати досаду і наступного разу постарається замість роботи на дачі піти в бар із друзями. Дача залишиться не добудованою, а чоловік вип'ється. Жінка ж, яка хоче зробити свого чоловіка ефективним, скаже: "Як здорово! Дай мені трохи цементу, щоб я замазала нерівності на поверхні, а потім я намалюю на ній гарний орнамент і квіти". У другому випадку він буде радіти, пишатися своєю роботою і своєю жінкою. І отримає сильну мотивацію до роботи. Це зробить його ефективним. У такій родині буде і дача, і машина, і нова квартира, і спільна відпустка на Середземному морі, і багато грошей та щастя.

Є також категорія розумних і сильних жінок, від початку орієнтованих на сильних чоловіків, з увімкненим інстинктом ватажка. Слабкі чоловіки, якими можна керувати всіма вищеописаними способами, їх просто не цікавлять. Вони хочуть любити і поважати свого чоловіка таким, яким він є, не бажають його дресирувати і готові бути його союзниками. Ось як описує свою точку зору одна з таких жінок:

"Я... не сприймаю кохання як війну і боротьбу. Якщо я в змозі перемогти чоловіка - він мені не потрібен як чоловік. Якщо не в змозі - навіщо мені вписуватися у ЗАВІДОМО програшну війну? Не кажучи вже про те, що світ великий і досить агресивний. І значно краще протистояти йому УДВОХ, ніж битися між собою, походу отримуючи важкі плюхи і від світу, і один від одного. Але я, знову ж таки, не претендую на загальність, скоріше, навпаки, це стосується особисто мене".

Останнє речення цитати означає, що таких розумних і сильних жінок, на превеликий жаль, дуже небагато.

Такі жінки зазвичай не "сидять удома за кам'яною стіною", тобто не паразитують нахабно на чоловіках. Але й не лізуть у чоловічу зовнішню сферу компетенції. Вони активні, але у своїй сфері. Активно контролюють тилову частину сім'ї. Освіту дітей і онуків. Домашнє господарство. Комунікації. Побут. Контроль тилкових закупівель і робіт (ремонт, меблі, дизайн будинку). Організація відпочинку, дозвілля. І т.п. Це і є їхня громадська та культурно-просвітницька тилова діяльність. Спочатку, поки дітей немає або мало, вони зазвичай беруть участь у бізнесі чоловіка. Але щойно сім'я розростається, вони беруть на себе весь тил, вивільняючи чоловіка для зовнішньої функції. Найефективніший тип сім'ї в сучасному світі. Напівпартнерська-напівтрадиційна. Принцип - гранично простий: що більше активності на благо сім'ї, то сім'я міцніша і благополучніша. Відповідно, що більше сил і часу витрачається поза сім'єю і на власні розваги, то сім'я слабша. Якщо годину часу витрачено жінкою на походи модними магазинами, перегляд "мильної

опери" або безглузду для бюджету сім'ї малооплачувану роботу, значить, цю саму годину не витрачено на сім'ю і дітей, вкрадено в них. Тому роботою, громадською діяльністю і бізнесом адекватних жінок є сім'я. Орієнтуйтеся у вашому житті на адекватних жінок. Або змушуйте не повністю адекватних жінок ставати адекватнішими.

7.29 Для засмучення немає причин

- Я вважаю, сер, що рукоприкладство по відношенню до дам абсолютно неприпустимо!

- Абсолютно з Вами згоден, сер! Як джентльмен джентльменові рекомендую набір ключок для гольфу!!!

Розмова двох джентльменів

Цей розділ може бути сприйнятий болісно деякими чоловіками, тому що може зачепити що-небудь з особистих переживань.

Якщо прочитавши цей розділ, ви скажете: "Ні фіга собі! Я навіть не уявляв собі, що жінки так можуть. От би моя спробувала так зі мною, отримала б по вуху і вилетіла б із моєї хати!". Або: "Ну так, ми з дружиною весь час застосовуємо ці прийоми один до одного. І вона каже, що я єдиний, з ким вона не може впоратися. Тому - єдиний, хто їй цікавий". Або: "Так поводяться тільки тупі жінки. А чоловіки, які терплять тупих жінок - ще тупіші". Тоді я вас вітаю! Ви - ватажок, і ваша жінка це відчуває. У вас усе ОК! Немає про що говорити. Насолоджуйтеся життям і коханням!

Якщо ж ви впізнали в описаних ситуаціях своє життя, зніяковіло мовчите і переживаєте, вам усе це дуже не подобається, то читайте далі. Не варто засмучуватися. Потрібно просто бути чесним із самим собою. Для початку потрібно визначитися, чого ви хочете насправді. Ситуація - під вашим контролем у будь-якому разі. Якщо, подумавши, ви скажете самому собі: "Загалом, мене все влаштовує, моя жінка розумніша за мене, я їй вдячний за те, що вона мною правильно керує. Без неї я б спився або наробив інших дурниць, бо я слабкий духом", то так тому і бути. Ваша пара - вдала. Якщо ж ви явно не бажаєте продовжувати стосунки в тому ж дусі, вас дратує, що вами маніпулюють, то або вам доведеться розлучитися зі своєю жінкою, або перебудувати з нею стосунки. І я не знаю, що краще. І не знаю, що легше. Це вирішувати вам. Але я знаю, що сил і терпіння вам знадобиться багато. Можу тільки забезпечити найнеобхіднішим для цієї битви:

1. Камуфляж. Ніколи за жодних обставин не обговорюйте прочитане в цій книзі зі знайомими жінками. Ви отримаєте звинувачення в жінконенависництві, ярлик невдахи, вартого жалю, ущербного, що страждає на спермотоксикоз, над вами посміються і скажуть, що вам баби не дають тощо. Тобто всіяко будуть тиснути на невідповідність вас образу справжнього чоловіка. Заганятимуть назад у приготоване вам стійло обслуги для жінок. Не кожен готовий до такої масованої психологічної атаки. Якщо полювання - обговорюйте з незнайомими. Тренуйтеся на них.

2. Прилад нічного бачення. Універсальний прийом проти зашореності власних мізків - у всіх спірних випадках уявіть, що на місці жінки - чоловік. Приклад. Одного разу один знайомий бізнесмен поскаржився мені, що його дружина разом із тещею затіяли на дачі перекидати дах. І зрозуміло, не впоралися. Найняли бригаду якихось узбеків-недотеп, які тільки зіпсували матеріали. А тепер дружина з тещею звинувачують його в тому, що він дуже зайнятий на роботі, і йому було ніколи займатися дахом. Він справді виглядав винуватим і розгубленим. Я тоді пояснив йому, що жінки і не збиралися займатися дахом, а затіяли все це для того, щоб змусити його під'єднатися в процесі роботи і зробити це. Це і є технологія "сірого кардинала". І додав: "Уяви, що це не дружина з тещею, а я зголосився б відремонтувати покрівлю, взяв у тебе гроші і найняв узбеків. А коли вони все запоролі - звинуватив би в усьому тебе. Як би ти реагував?" "Убив би нахрін" - не замислюючись відповів знайомий. Звісно, він не збирався нікого вбивати, це просто такий вислів. Але треба було бачити його ошелешений погляд. Він тільки тепер зрозумів, як ним, досвідченим бізнесменом, маніпулюють і як розводять. Використовуйте цей прийом. Однаковий стандарт оцінки вчинків чоловіків і жінок - основа вашої адекватності сприйняття життєвих ситуацій.

Є ще один дуже простий спосіб підвищити свою адекватність сприйняття жінок. Взагалі ніяк не враховуйте у своїх висновках про мотивацію жінки її слова та інтонації. Враховуйте тільки те, що вона робить.

3. озброєння і техніка бою. Не все так страшно для чоловіків. Оскільки чоловічий мозок набагато потужніший і універсальніший за жіночий, то всіма прийомами управління чоловік може оперувати набагато ефективніше за жінку. Ба більше, володіння ними так само проширо в чоловічому мозку, як і в жіночому. Потрібно тільки ввімкнути інстинкт ватажка. Як це зробити? Ця книжка власне і задумана як інструмент увімкнення цього інстинкту. Ватажок відрізняється від середньорангового наявністю навичок управління. Ця книжка дає ці навички чоловікові через розуміння. Якщо ви займалися боротьбою, боксом, фехтуванням або чимось подібним, то ви знаєте, що хоч би якими винятковими фізичними даними володів дилетант, професіонал, який володіє прийомами бою, переможе його. Найчастіше чоловік опиняється в становищі такого сильного дилетанта. Однак тепер дилетантів немає. Усі прийоми бою описані. Тренуйтеся. Читайте, беріть методи управління і використовуйте їх у стосунках із жінками. Крім того, завжди пам'ятайте, що ватажок живе власними інтересами. Думайте насамперед, що вигідно саме вам. Здоровий егоїзм - хороша риса, хоч би що вам говорили жінки, які вас звинувачують. Жінка - слабша за ватажка. І вона пристосована. Вона - пристосується до нових умов. Аж до того, що закохається у вас, якщо відчує чуттям самки у вас

внутрішню силу ватажка. І пам'ятайте дуже важливу річ: для ватажка взаємодія з самками - це гра, а не війна на поразку. Тому грайте в цю гру легко, невимушено, з гумором і не сприймайте жіночі маніпуляції хоч трохи всерйоз. Тільки як привід для жарту або відповідної контрманіпуляції. Це як шахи. Або як комп'ютерна гра "стрілялка-бродилка". Кумедно й абсолютно безпечно. І тим більше, не смертельно.

Життєва позиція впевненого в собі і сильного чоловіка виключає спроби самоствердитися за рахунок кого б то не було. Самостверджуватися йому взагалі не треба, якщо він у собі впевнений. А за рахунок жінок - тим більше. Будь-яких - чи своїх, чи чужих. Вони апіорі слабіші за сильного чоловіка. Будьте сильними і милостивими ватажками!

Домашнє завдання:

- Перечитати комедію Шекспіра "Приборкання норовливої". Проаналізуйте поведінку Катаріни та її чоловіка.
- Знайти в поведінці знайомих жінок елементи маніпуляцій.
- Взяти участь у жіночих форумах в Інтернеті. Нав'язати учасницям для обговорення невивідну жінкам тему і простежити стандартні жіночі маніпулятивні прийоми. У письмовому вигляді вийде дуже наочно. Виробити контрприйоми і потренуватися в їх застосуванні. У житті дуже знадобиться.
- Виробити власні контрприйоми проти всіх жіночих фокусів, описаних у цьому розділі. Навчитися застосовувати їх автоматично, з гумором і поблажливим виглядом.

- Проаналізувати на предмет жіночих прийомів управління наступну розповідь одного чоловіка:

"1. Радянський час. Рано вранці тєсть сидить на кухні, спокійно поїдаючи сметану, щойно куплену в молочному магазині. У кухню входить його дружина, і, бачачи таке неподобство (чоловіка, який мирно сидить, та ще й поглинає сметану), запитує:

- Ти чого це сметану їси? Залишив би дитині!

Тєсть, не повертаючи голови:

- Там є ще, - і продовжує мирно пастися.

- А якщо і я захочу?

- Відкрий холодильник, там і тобі вистачить.

- А мама моя, що, не людина?

Тєсть повертається, впритул дивиться на дружину, і роздільно так вимовляє:

- Я купив на всіх, - і повертається до свого заняття.

Секундна пауза, після чого дружина видає:

- А навіщо ти витратив стільки грошей?

2. ті самі дійові особи. Тєсть допомагав другові переїжджати з квартири на квартиру, і тепер третій день мається від болю в спині. Осатанівши від болю, він наважується на крайній засіб - мажеться "священним" в'єтнамським бальзамом "Зірка". Треба зазначити, що в той час "Зірочка" була рідкістю, і не валялася в кожній аптеці, як зараз. Її привозили із закордонних поїздок в Угорщину і Польщу, і вважали чудодійним препаратом, який лікує від усіх хвороб і піднімає на ноги небіжчиків. Саме цим бальзамом намазав свою багатостраждальну спину мій тєсть, і якраз уже клав баночку на місце, коли в кімнату увійшла тєща. Вловивши специфічний запах, вона подумала: "В'єтнамським духом пахне!", - і запитала прямо:

-Ти що, "Зірочкою" натерся?

-Так, а що? - не відчуваючи підступу, відповів тєсть.

Далі йде ключова фраза:

- Ти ж знаєш, що "Звєздочка" потрібна на КРАЙНІЙ випадок, коли в КОГОСЬ ЩОСЬ ЧОСЬ-ЩО ЗАБОЛІТЬ!!!

3. наші дні. Дійові особи ті самі.

Тєстя відправляють у магазин по продукти для сніданку. Усі члени сім'ї зробили продуктові заявки. Це супроводжувалося торгами, і в результаті кожен щось замовив: хтось сир, хтось сир тощо. Тєща солодким голосом каже чоловікові:

- А чого б хотілося особисто тобі?

Тєсть, необережно розслабившись, мрійливо видає:

- Мисливські ковбаски...

Тєща різко серйознішає, і каже:

- Ні! Їх не купуй! У мене від них печія".

ГЛАВА 8

Фемінізм як жіночий сексизм, ідеологія невдах і зброя масового ураження

Морське узбережжя. Курорт. Пляж. Купається компанія феміністок. Музика, фрукти, шампанське, свято життя. Раптом одна з них виловлює з води стару пляшку. Відкривають пляшку, а з неї - джинн:

- За те, що звільнили мене, виконаю будь-яке бажання!

- Хочемо повної рівноправності між чоловіками і жінками!!!

- Слухаю і підкоряюся - відповідає джинн і розчиняється в повітрі. Одразу на пляж вирулюють два міліцейські уазики. З них вискакують міліціонери, хапають дівчат, заламують їм руки і запихають у машини.

- За що!??? Ридають феміністки.

- Як це за що! За злісне ухилення від почесного військового обов'язку.

Анекдот.

"Я хочу бачити чоловіка побитим у криваве місиво, з каблуком, забитим йому до рота, подібно до яблука в пащі у свині"

Андреа Дворкін, феміністка і лесбійка

Обмовимося відразу, що фемінізм, хоч і рветься до нас із Заходу, поки що не встиг захопити в Росії всю повноту влади. Але це - справа часу. Кількох років, якщо бути реалістом.

Для початку історична довідка. Боротьба жінок за свої права почалася як боротьба повій. Приводів для виступів було багато, на кшталт невивплати платні матросам, які заборгували повіям. Але справжня причина в тому, що з появою міського вуличного освітлення і сірників клієнт нарешті отримав можливість розгледіти, кого він буде трахати. Це автоматично означало, що старіючі повії втрачали дохід. Отже, їм терміново знадобилися соціальні гарантії. Попросту - халявна жрачка. Відтоді сенс "боротьби жінок за права" - практично не змінився. Це боротьба самок у стійкому пострепродуктивному режимі домінування за владу і ресурси. А ресурси у біологічного виду людина розумна - створюються і добуваються самцями. До того ж віддають ці ресурси середньоранговим самкам аж ніяк не ватажки. Тому біологічна суть фемінізму - це опускання всіх самців. Перетворення їх із ватажків на середньорангових і низькорангових постачальників.

8.1 Жінки невдах

Якщо віддаватися тільки роботі, то можна залишитися незайманою на все життя.

Жарт

Незалежна жінка - це жінка, яка не знайшла нікого, хто хотів би залежати від неї.

Саша Гітрі

За всіх часів знаходилися шахраї та авантюристи, охочі покататися з вітерцем на тваринних інстинктах людей. Обходилося Людству це зазвичай надзвичайно дорого. Нацисти і націоналісти з метою наживи використовують інстинкт неприязні до чужинця. Ціна - десятки мільйонів людських життів протягом 20-го століття. Комуністи використовують тваринний інстинкт "вкради", впливаючи на емоцію "заздрість". Цим методом вони протягом 20 століття розбалансували етноси на 1/6 поверхні суші планети. Ціна така сама - десятки мільйонів життів. Всілякі гуру і лжепророки також у масовому порядку калічать психіку і долі своїх послідовників, набиваючи кишені їхніми підношеннями. Але переплюнули їх усіх феміністки. І нацисти, і комуністи порівняно з ними здаються просто наївними невмілими дітьми. Феміністки ввібрали досвід і методи своїх попередників, і тепер використовують їх, граючи на різноманітних інстинктах людей, осідлавши процес матріархальної деградації цивілізації. Крім того, вони інтенсивно і цілеспрямовано підганяють цей процес. Ціна - деградація і вимирання всієї постхристиянської цивілізації разом.

Докладний розбір і викриття феміністичної професійної демагогії і хитромудрої маячні пройдисвітів, які видають себе за вчених і обслуговують фемінізм, - не є метою цієї книги. Цю роботу досить докладно і якісно виконали антифеміністи. Охочі можуть знайти і вивчити цей матеріал самостійно. Нас тут цікавлять інші речі. А саме, біологічні природа, методи і сутність фемінізму. А також глобальні наслідки для Людства загалом і побутові наслідки для окремих людей.

З початку минулого століття стала швидко набирати обертів так звана "боротьба за права жінок". При цьому, як не дивно, хоч ця тема і постійно на слуху, мало хто навіть із жінок, а вже тим паче з чоловіків має уявлення про те, що це таке. Зазвичай опитувані у відповідь на таке запитання низують плечима і невпевнено бурмочуть що-небудь про жіночу допомогу. Або обурено повторюють штампи з телепередачі про рукоприкладство буйних чоловіків-п'яниць і про нещасних забитих жінок. Спробуємо ж детально розібратися в причинах і суті цієї боротьби.

Як уже раніше було показано в попередніх розділах, людський соціум - це раціональний, збалансований і рухливий організм, де все має свій сенс і біологічні причини. У природних умовах усередині соціуму в повсякденному

житті домінують і контролюють життєдіяльність суспільства багато в чому жінки. Бо головне в цьому режимі - розмноження. Поза соціумом (на полюванні, в наші дні - на роботі) у повсякденному житті або повною мірою в екстремальній ситуації (війна, стихійне лихо) домінують чоловіки. Бо головне - відбитися від противника, добути ресурси, вийти з небезпечної зони тощо, зберігши жінок і дітей. Така біологія, природа нашого виду. Забезпечується це біологічним механізмом переходу функції управління від жінок до чоловіків і назад - інверсіями домінування.

З розвитком цивілізації, нагромадженням матеріальних благ, посиленням державної машини суспільства життя людей стає надто ситим, легким і безпечним. Здавалося б, усе дуже добре. Люди за це боролися і заслужили нагороду. Усе це так. Але в ситуації благополуччя прихований дуже великий, я б навіть сказав глобальний підступ. Людина, як і будь-який інший живий організм, просто не розрахована на існування в режимі благополуччя. Навпаки, вона розрахована на режим боротьби за існування. М'язовий апарат розрахований на постійний рух у пошуках їжі та під час втечі від хижаків. Травна система розрахована на життя впроголодь. Зуби розраховані на переживання жорсткої їжі. За спокійного і ситого існування м'язи слабшають і в'януть, травлення розлаштовується, зуби неправильно формуються і рано руйнуються, тіло запліває жиром, обмін речовин порушується. Усе це ми бачимо навколо себе. Наприклад, у дзеркалі, якщо не стежимо за собою. Точно так само, як розладжується окремий людський організм, розладжується й організм людського суспільства.

Щойно жінки перестають відчувати небезпеку і невпевненість у завтрашньому дні, у них відключається захисна стримувальна програма, що виявляється зовні як боягузтво і полохливість, і вони починають поширювати своє домінування на всі життєві процеси суспільства. Психологічно підминати чоловіків і пристосовувати їх для забезпечення себе і потомства. Звичайний, відпрацьований мільйонами років еволюції інстинктивний алгоритм поведінки, що працював у короткі періоди благополуччя і достатку, які потрібно було терміново використати для розмноження. Але якщо благополуччя триває надто довго, протягом покоління, то чоловіки виявляються надто довго незатребуваними за своїм основним призначенням - щоденний захист і забезпечення. Захист, який здійснював конкретний чоловік, бере на себе соціум загалом через армію, поліцію і законодавство. Забезпечення - також перестає бути гострою актуальною проблемою, тому що певну кількість матеріальних благ уже накопичено, а певну - гарантовано державою через систему перерозподілу, наприклад, у вигляді допомог і пенсій. Інстинктивний страх жінки перед навколишнім світом і страх опинитися без чоловіка слабшає. Якщо в природному режимі існування жінці було чітко зрозуміло, що без чоловіка її з'їсть хижак або вона залишиться без їжі разом із дітьми, то тепер ситуація змінилася. Вона почувається більш упевнено і безпечно. І наступне покоління чоловіків виховується жінками вже більш зручним для побутового використання - ослабленим і легко керованим. А далі виникає ланцюгова реакція. Кожне наступне покоління чоловіків стає дедалі більш керованим і слабким. А кожне нове покоління жінок - сильнішим, агресивнішим і владнішим. Тобто, виникає матриархальна тенденція деградації суспільства. Якщо придивитися, можна легко простежити цей процес навколо нас. Наприклад, за образами чоловіків і жінок, створеними кінематографом у різні роки. Або за портретами офіцерів різних століть. У підсумку знижується ефективність роботи соціальних механізмів, деградують і слабшають чоловіки, яких жінки виховують млявими і слухняними (ось вони, Гумільовські субпасіонарії), соціум у підсумку стає нежиттєздатним. Так матриархальна тенденція розвитку неминуче веде до деградації соціуму, до розвалу сімейної структури і паралічу репродуктивної функції. Усе це ми розглядали раніше.

Взагалі, якщо розглядати динаміку зміни ієрархічної структури сучасних "цивілізованих" соціумів, то з руйнуванням внутрішньої сімейної структури соціум перетворюється на таку собі подобу гігантського первісного стада. Роль ватажка виконує держава. У повній відповідності до законів стадної ієрархії, всі самці цього стада - середньорангові та низькорангові. Вони тому таким ватажком-державою пригнічуються і відганяються від самок. Згадаймо незліченні судові процеси про "сексуальні домагання", "подружні згвалтування" та інший химерний маразм фемінізованої політики Заходу. Самки ж взаємодіють із цими "опущеними" самцями за законами стадного сексуального ринку, спираючись під час поділу здобичі на підтримку ватажка - держави. Система аліментів, допомог, пільг, квот та інших подібних способів законного пограбування чоловіків і є той самий поділ і перерозподіл здобичі на користь самок. Тільки ось ні запліднити самок, ні захистити їх і нечисленних дитинчат від зовнішніх ворогів, що добре розмножуються, цей ватажок-держава не здатний. Добувати здобич опущеним самцям уже немає сенсу. Все одно - відберуть. Ми вже говорили, що ще за античних часів було помічено: раб - поганий працівник і нікудишній воїн. Так матриархальний перекис, ведучи до пограбування чоловіків, створює в них глобальну демотивацію до соціальної та економічної активності. Тому таке гігантське стадо з віртуальним ватажком може тільки вимирати і деградувати.

Будь-яка тенденція, будь-який біолого-історичний процес, зрештою, знаходить лідерів, які його використовують в особистих цілях. Цей процес їм вигідний. Тому вони намагаються всіляко його розвинути. Ми бачили це в Росії 1990-х років. Авантюристи і злочинці очолили тоді процес руйнування економічної та політичної структури країни і посилили його з метою захоплення влади та особистого збагачення. Так само знаходить лідерів і процес матриархальної деградації соціуму.

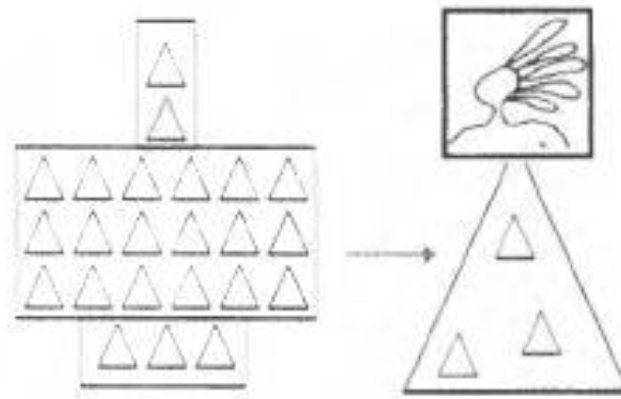

Рис. 38. Деградація позбавленого внутрішньої сімейної структури демократичного соціуму. Див. також Рис. 15. Статеві підструктури суспільної ієрархії сучасної матріархальної держави копіюють підструктури первісного стада. Держава відіграє роль сурогатного заміника ватажка. Ранг усіх чоловіків низький. Жінки і сурогатний ватажок забирають здобич у низькорангових чоловіків і пригнічують їх.

Подивимося на лідерів фемінізму. Перш за все, звичайна нормальна притомна високорангова жінка боротися "за свої права" ніколи не буде. Їй це просто не потрібно. Вона і так перебуває в привілейованому становищі ексклюзивної самки ватажка і щаслива. Сидить у найзатишнішому, найситнішому і найбезпечнішому місці планети - у себе вдома. Займається улюбленою справою - дітьми і власним затишком. Її забезпечує коханий чоловік, батько її дітей. Боротьба за рівні з чоловіками права означала б для неї боротьбу за позбавлення цих традиційних жіночих привілеїв і щастя. Абсолютна дурість. Подивіться на арабських жінок. Та чхати вони хотіли на заклики феміністок. І сміються над самотніми бездітними європейками, змушеними самотійно заробляти на життя.

Рівні права з чоловіками вигідні тільки жінкам, у яких немає особистого чоловіка як джерела ресурсів і жіночих привілеїв. Жінкам-невдахам. Їм ніхто не приносить здобич. Вони сексуально не задоволені. Ображені на весь світ. Озлоблені. Агресивні. Тому ненавидять чоловіків і заздять успішним жінкам, які мають дітей і чоловіка. Я бачив багато випадків, коли самотня жінка з піною біля рота відстоювала рівноправність між статями. Але щойно вона знаходила нарешті чоловіка, то одразу ж забувала про фемінізм і ставала щасливою домогосподаркою, дружиною і матір'ю.

Однак є три категорії жінок, для яких побудувати своє життя природним з позиції їхнього біологічного призначення чином важко або неможливо:

По-перше, це лесбійки. Найчастіше, гормональний збій їхньої матері під час вагітності призвів до незворотних змін їхнього головного мозку в період внутрішньоутробного розвитку. Тому поряд із жіночими інстинктами в них працюють і чоловічі. Часто вони й зовні чоловікоподібні. Це жінки із серйозним збоєм статевого інстинкту. По суті, глибоко хворі. Тому вони не здатні утворювати пару з чоловіком.

По-друге, це сексуально непривабливі жінки з зовнішністю, що відштовхує чоловіків, і поганим характером, найчастіше з гіпертрофованою схильністю до домінування.

По-третє, це розумні освічені жінки з сильним характером, які не можуть знайти собі чоловіка, який би їх влаштував. Стандартна проблема емансипованих інтелектуалок. Високорангових високопримативних чоловіків вони відкидають з розумових міркувань. Високорангових низькопримативних - інстинктивно, бо ті ослаблені "вихованням" і їх надто легко підпорядкувати.

Ці три типи жінок змушені заробляти на життя самотійно. А отже, вони вступають у пряму конкуренцію з чоловіками в бізнесі та на ринку праці. При цьому, почуваячись обділеними порівняно з іншими жінками і не в змозі отримати жіночі привілеї на рівні сім'ї, вони прагнуть отримати їх на рівні суспільства. До того ж через свої фізіологічні, розумові та інші особливості жінка не конкурентоспроможна з чоловіками в чесному суперництві в чоловічій сфері компетенції. Мозок і мускулатура самця - свідомо потужніші. Тому жінка потребує додаткових заходів щодо послаблення конкурентів - чоловіків. Такі жінки, не здатні повноцінно реалізуватися ні в жіночій, ні в чоловічій сферах компетенції, і утворюють кістяк фемінізму. Вони ненавидять чоловіків, які професійніші та конкурентоспроможніші за них на ринку праці. Але вони також ненавидять і нормальних жінок, які мають чоловіка і дітей. Бо заздять і тим, і іншим. Дітей вони теж ненавидять, бо вони одним своїм виглядом нагадують жінкам-невдахам про їхню неспроможність.

Якщо окремих лідерів і невдаха, який заздрить працюючому і тому заможному сусідові, - це всього лише лідар і невдаха, то багато лідарів і невдах, які об'єдналися в комуністичну або націоналістичну партію, - це потужна деструктивна сила. Так само і жінки-невдахи, об'єднані у феміністичну організацію та озброєні професійно побудованою демагогічною теорією, є потужною деструктивною силою. І сьогодні ця деструктивна сила отримала реальну владу над суспільством.

8.2 Цілі фемінізму

*Бачачи безглуздий конфлікт, несправедливість і безглуздя, не поспішай пояснювати це дурістю, насамперед спробуй пояснити це підлою обачністю.
Не пам'ятаю, хто сказав, але сказав добре*

Метою будь-якої боротьби є ресурси конкурента або жертви. Так само метою жінок-невдах є банальні гроші. Тобто мета їхньої боротьби - перерозподіл фінансових потоків у суспільстві таким чином, щоб більша частина здобутих чоловіками ресурсів дісталася жінкам-невдахам, які живуть без чоловіків. А добувають і створюють ресурси саме чоловіки. Це вони складають переважну більшість робітників, інженерів, пілотів, шахтарів, водіїв, нафтовиків, науковців, програмістів і фермерів. Жінки біологічно менш пристосовані до взаємодії з навколишнім середовищем, тому зазвичай займаються розподілом уже видобутих ресурсів. У кращому випадку - обслуговуванням процесу видобутку та переробкою. Тому жінки-невдахи не прагнуть видобувати ресурси нарівні з чоловіками. Вони не намагаються стати шахтарями, морськими піхотинцями чи матросами риболовецького судна. Поодинокі винятки розглядати не будемо. Не маючи бажання і можливості добувати ресурси самостійно, вони намагаються відібрати вже здобуті ресурси в інших членів соціуму. Мета жінок-невдах у тому, щоб здобуті чоловіками ресурси дісталися саме їм. Зрозуміло, збільшення їхньої частки під час розподілу ресурсів може відбуватися тільки за рахунок зменшення частки чоловіків, нормальних жінок і дітей.

8.3 Стратегія війни статей

Якщо ви хочете зрозуміти, що насправді думає жінка, дивіться на неї, але не слухайте.

Оскар Вайльд

Мета визначає стратегію боротьби. Вона проста.

1. Збільшити чисельність власної "піхоти". Тобто кількість жінок-невдах. Для цього потрібно позбавити нормальних жінок їхніх чоловіків і дітей, зруйнувати наявні сім'ї. А також знизити ймовірність утворення гетеросексуальних пар і народження дітей у майбутньому.

2. Максимально послабити і підпорядкувати чоловіків. А жінок перевести в режим стійкого домінування.

3. Домігшись влади і спираючись на масовість своєї "піхоти" перекачати відібрані ресурси в кишені лідерів.

Жінка - високопримативна й егоцентрична. Це її біологічна особливість. Як наслідок, вона в принципі не здатна прораховувати довготривалу перспективу й почуватися відповідальною за будь-що, крім себе і своїх дітей. Тому, до речі, її й не допускають у збалансованих культурах до громадської та політичної діяльності. Жінка живе виключно власними миттєвими інтересами. Тому такі наслідки боротьби, як демографічна криза та суперечність національним і державним інтересам феміністками просто не розглядаються. Їм потрібні влада і гроші сьогодні і за будь-яку ціну. Подивимося, якими методами феміністки реалізують свої стратегічні завдання.

8.4 Тактика війни статей

"Не сердься, будь ласка, що я облила тебе пивом! Це я завжди так чоловіків провокую, щоб вивести з себе. Один навіть бив мене за це. Але ж це я сама винна. Не можу інакше. Без цього мені нудно."

Одна моя високопримативна подружка

Методи фемінізму абсолютно ідентичні кухонним побутовим методам, які будь-яка жінка інстинктивно застосовує для управління своїм чоловіком. Іншого просто не прошито в її простенькому бортовому комп'ютері. Тільки якщо звичайна жінка застосовує їх у масштабі пари, то жінка-невдаха через брак чоловіка - у масштабі всього суспільства. Програма середньорангової самки працює незалежно від її бажання. Питання тільки у виборі об'єкта її застосування. Ми розбирали це явище в параграфі про "сурогатних чоловіків". У цьому разі таким об'єктом є все суспільство загалом і правляча верхівка особливо.

Нами розібрано раніше такі побутові методи, які жінки використовують для управління чоловіками:

- міфи
- брехня, підтасовування фактів, демагогія (т.зв. жіноча логіка)
- емоційне накручування (істерія)
- створення комплексу провини
- створення комплексу неповноцінності
- маніпуляції
- провокації

Універсальним прикладом може слугувати будь-який зі стандартних міфів. Візьмемо основний міф - про пригнічений стан жінок. Він, взагалі кажучи, складається з безлічі міфів. Тут і міф про насильство в сім'ї. І міф про

рабство східних жінок. І міф про кухонне рабство. І міф про чоловіків гнобителів, і багато інших. Уся ця система міфів ґрунтується на прямій брехні, демагогії та підтасовуванні фактів. Останнім часом до стандартних міфів додалися нові, екзотичні вигадки, засновані на так званих "дослідженнях". Наприклад, міф про "дефектність чоловічої хромосоми" і міф про те, що самки кам'яного віку нібито могли вижити без чоловіків.

Розберемо як розминку міф про кухонне рабство. Мовляв, жінка була зобов'язана готувати і обпитувати чоловіка, який її жорстоко експлуатував як домашню рабину протягом тисячоліть, а тепер вона намагається звільнитися. Згадаймо для початку, що протягом десятків тисяч років місце біля домашнього вогнища було найзатишнішим, найтеплішим і найбезпечнішим у світі. Був чіткий вибір - або ти сидиш у печері біля вогню в теплі й безпеці, закутавшись у тепле м'яке хутро шкір і виконуючи легку хатню роботу, або йдеш на війну з сусіднім плем'ям, де дуже великий шанс отримати спис у черево. Ну, або мерзнеш під проливним дощем у мисливській засідці. У ті, не такі вже й далекі часи жінки зовсім не протестували проти "кухонного рабства", яке насправді є привілейованим становищем у суспільстві. Причина зрозуміла - вони не ідіотки, щоб відмовлятися від привілеїв, та ще й за власною ініціативою. Так що ж сталося в наші дні? Чому жінки так хочуть покинути домашнє вогнище? А все просто. Чоловіки зробили навколишній світ безпечним. Відійти від вогнища тепер не страшно. А отже, можна знахабніти і поторгуватися з чоловіками за ще більш привілейоване становище для жінок, ніж раніше.

Не можу втриматися від спокуси розвінчати також міф про домашнє насильство. Трапилася мені якась стаття в газеті про кризовий центр для жінок і дітей, які пережили насильство в сім'ї. Психолог центру (жінка, зрозуміло) виокремлює такі види насильства, якого нібито зазнають у сім'ї жінки: фізичне, емоційно-психологічне, сексуальне та фінансове. Розберемося. Не будемо розглядати рідкісні випадки відвертої патології, коли чоловік просто психічно хворий. Або войовничий невдаха, який має змогу самоствердитися винятково за рахунок насильства над жінкою і, тим паче, дітьми. І хворих жінок, і жінок-невдах не менше, ніж чоловіків. Отже:

1. Фізичне насильство, побої. Уявімо собі ситуацію. Приходить чоловік з роботи додому, удома його зустрічає ласкава любляча дружина-домогосподарка, діти в порядку, в домі прибрано, вечеря готова, а він ні з того - ні з сього починає її бити. Або обидва прийшли з роботи, обидва заробляють однаково, вона володіє аптечним бізнесом, у нього - автосервіс, поважні люди, що відбулися, і раптом взагалі без причин він накидається на неї з кулаками. Маячня? Звичайно маячня! Такого просто не буває!

Є тільки одна ситуація, коли чоловік б'є жінку. Високопримативна жінка вибрала собі чоловіка в повній відповідності зі своїми інстинктивними первісними критеріями. Конфліктного високопримативного високорангового самця. І в повній відповідності зі своїм біологічним призначенням намагається всіма доступними їй методами намацати й налаштувати систему управління та провести інверсію домінування. Тобто створювати ситуації, влаштовувати провокації і проводити маніпуляції, влаштовувати скандали, сцени, погрози, сексуальний шантаж тощо. (читай епіграф до цього розділу). Але чоловік занадто стійкий. А оскільки в психологічному поєдинку рідкісний чоловік здатний протистояти жінці (вона тут має біологічну, природну перевагу), то йому нічого іншого не залишається, як реалізувати свою перевагу у фізичній силі. А куди йому діватися? І собака теж може вкусити, якщо йому робити боляче. Але хто буде звинувачувати в цьому собаку? Нормальна високопримативна жінка після відповідного застосування чоловіком сили згладжує ініційований нею конфлікт, її самочинний інстинкт вмикає кохання, вони бурхливо займаються сексом, миряться і пара функціонує далі, як зазвичай, до наступної провокації. Жінка "спробувала чоловіка на зуб", застосувавши психологічне насильство. Чоловік адекватно зреагував і застосував фізичне насильство. Звичайне тваринне спілкування самця і самки сапієнсів. Це - нормально і природно!!! Але феміністки використовують цей локальний природний конфлікт для того, щоб знищити сім'ю. Унаслідок розкрученої ними істерії навколо домашнього насильства й ухвалення відповідного законодавства на чоловіка одразу ж нацьковують каральні органи.

У Росії в такій ситуації чоловік повністю залежить від рішення жінки. Якщо вона подала заяву в міліцію, то чоловіка засудять і посадять. Не подала - дозволять жити в сім'ї. У низці західних країн у жінки вже немає вибору. За неї рішення ухвалили феміністки. Чоловіка автоматично ізолюють від сім'ї, а потім і від суспільства. Жінка не має змоги повернути чоловіка з в'язниці, хоч би як хотіла і шкодувала, що запроторила його туди через власну дурість. Зате з нею безкоштовно попрацюють спеціально натаскані феміністками психологи, які переконують її, що чоловік повинен сидіти у в'язниці.

У багатьох збалансованих культурах помірне рукоприкладство щодо жінки вважалося нормальним явищем і компенсувало в сімейних сварках жіночу психологічну перевагу. І тільки у вищих верствах суспільства на чоловіка надягали психологічний намордник, якщо продовжити собачу аналогію. Система моральних табу типу "джентльмен ніколи не вдарить жінку".

2. емоційно-психологічне насильство. Тобто шантаж, образа, примус до чого-небудь за допомогою погроз, маніпулювання дітьми. Ну, це взагалі, професійний жіночий арсенал. Не чоловік, а саме жінка шантажує чоловіка в сім'ях. Вона погрожує, що образиться (позбавить його сексу), що розлучиться (позбавить майна і дітей), що вистригне з балкону, що розповість усім, який він поганий тощо. Хто одружений або був одружений, тому не з чуток знайомі всі ці прийоми. Образи жінки витончені. Вона знає вразливі місця і больові точки чоловіка і б'є по них прицільно. Маніпулює дітьми - безперервно. Жінка - це професійний емоційно-психологічний ґвалтівник. І жінка звикла до

монополії на застосування цього типу озброєння. При спробі чоловіка застосувати її зброю, вона реагує на її застосування: "ти поводишся як баба". Однак інстинкт ватажка включає у чоловіка здатність до володіння цим арсеналом. А в жінки включає любов. Ну а оскільки гетеросексуальна любов вкрай не вигідна феміністкам, то, як і у випадку з фізичним насильством, на чоловіка просто надягають намордник. Не смій застосовувати психологічне насильство, але терпи його від жінки.

3. Сексуальне насильство. У розумінні феміністок будь-який секс з ініціативи чоловіка - зґвалтування жінки. До речі, якщо логічно продовжити цю маячну ідею, то секс за ініціативою жінки - зґвалтування чоловіка. Феміністки переконують жінок, що коли чоловік хоче сексу зі своєю дружиною, то це його особисті проблеми. Він не має права нічого вимагати. Може тільки щоразу по новій благати, заслугувувати і домагатися її прихильності. Але в цьому разі це буде вже емоційне насильство. До речі, у приватних розмовах із деякими чоловіками мене раніше вражали фрази на кшталт: "у нас із дружиною вже чотири місяці не було сексу". Причому, це щиро люблячі, вірні чоловіки, які роблять усе для своїх сімей. Тепер уже не вражають, я знаю, що це норма за матріархату.

Секс для жінки - основний товар, який вона продає за максимально можливою ціною. І як витончений комерційний шахрай, вона, уклавши договір на регулярні поставки, вимагає доплати за кожну дрібну партію, ставлячи кількість і якість товару в пряму залежність від величини доплати. Утім, знаю пари, коли стороною, що вимагає і здійснює сексуальне насильство, є жінка. Це вже в кого більші потреби. Але в будь-якому разі винен буде чоловік. В одному випадку він - гвалтівник. В іншому - неспроможний як чоловік. Тому часто сексуальні стосунки за матріархату призводять у чоловіка або до розвитку комплексу провини, або комплексу неповноцінності. Або обох одразу.

4. Фінансове насильство. Це коли чоловік вимагає, щоб дружина працювала, коли він вимагає, щоб вона не працювала, коли він не дає їй грошей, коли дає гроші, але вимагає звіту про витрати. Тобто завжди, коли він адекватний. Ну, тут зовсім усе просто. Чоловік, на думку феміністок, повинен надати і забезпечити жінці повну фінансову свободу. Тобто давати їй стільки грошей, скільки вона забажає, не питати, куди вона їх витратила, а щодо її роботи взагалі не заїкатися. Інакше він - фінансовий гвалтівник. До речі, у всіх відомих мені таких випадках, жінка заводила особистий таємний від чоловіка рахунок у банку. Тобто, назвемо речі своїми іменами, крапа гроші з сімейного бюджету.

Стандартна технологія роботи феміністок скопійована з агітаційних технологій німецьких нацистів. З тією тільки різницею, що нацисти використовували заздрість, інстинктивну неприязнь до чужинця і суміжні інстинктивні програми. А феміністки паразитують на самочному страху та інших інстинктивних програмах жінок. Отже, технологія:

1. Придумується міф.

2. Під цей міф звичайними методами демагогії і підтасовування фактів підводиться обґрунтування. Часто для переконливості фабрикуються якісь "дослідження".

3. Влаштовується масована істерія в ЗМІ. Основний сенс істерії - емоційна маніпуляція інстинктами людей. Подача сигналу: "караул, самки в небезпеці, врятуйте-допоможіть!" Основна мета істерії - вплив на самочний інстинкт корпоративної жіночої солідарності у жінок і на самцевий інстинкт захисту самки у чоловіків. Паралельно в чоловіків у масовому порядку формується комплекс провини, щоб паралізувати в них здоровий глузд і волю до опору.

4. На хвилі істерії продавлюється черговий закон, що закріплює нові привілеї для жінок-невдах або нові дискримінаційні заходи проти чоловіків. Заодно міф імплантується в систему громадської думки і потрапляє в освітні програми.

Обдурені й емоційно накручені, зокрема й своїми дружинами, чоловіки-законодавці під дією комплексу провини і самцового інстинкту захисту самки ухвалюють нові закони, які ще більше дискримінують чоловіків. Виконують, так би мовити, рольову функцію ватажка стада. Відганяють низькорангових самців від самок, які підняли вереск і скаржаться на них. Про законодавців жінок і говорити не доводиться. Більшість із них - оскаженілі феміністки. Нормальним жінкам найчастіше ніколи, та й просто не цікаво робити політичну кар'єру.

Приклад. У США жіночі організації підняли істерію з приводу повального ухилення чоловіків від аліментів, підтверджуючи свої до-води астрономічними цифрами статистики. І зажадали ще більш посилити відповідальність чоловіків перед жінками. Ця демагогія мало не призвела до зміни законодавства. Однак при перевірці виявилось, що цифри були взяті зі статистики щодо жителів бідних кварталів нетрів. Причому це були або афроамериканці, або мігранти нелегали. Жінки в цих кварталах часто народжували, самі не знаючи від кого. Тоді через занадто неправдоподібне підтасовування цифр ця фальсифікація не пройшла, завдяки чому про неї всі й дізналися. Але скільки таких фальсифікацій пройшло, можна судити за кількістю античоловічих законів, які постійно ухвалюють у сучасних матріархальних країнах.

Прикладом створення комплексу неповноцінності може слугувати міф про примітивність чоловіків, а також демонізація і дебілізація образу в ЗМІ, і в установах освіти. Багато чоловіків під впливом цих міфів уже й самі вірять, що вони неповноцінні та глобально винні перед жінками.

До числа типових провокацій можна віднести античоловічу туалетну компанію. Чоловіків у масовому порядку звинувачують у непотраплянні струменем сечі в унітаз. Але замість очевидного всім рішення - поставити у відхожих місцях пісуари, в деяких західних країнах піднято справжню істерію. Дійшло до того, що в Німеччині в школах

хлопчиків насильно змушують мочитися сидячи, як дівчаток. Хоча незалежні дослідники і стверджують, що коли жінка встає з унітазу, з її діри сеча теж капає на стільчак, проте чомусь ніякої істерії з цього приводу не спостерігається. Ця туалетна компанія феміністок спрямована не тільки на формування в чоловіка комплексу провини, а й на те, щоб поставити його в ідіотське становище. Якщо чоловік не боротиметься за своє право мочитися стоячи, його буде витонченим чином принижено. Буде боротися - буде смішний. У будь-якому разі психологічна перемога - у феміністок.

Конструктивне обговорення з феміністками будь-яких невігідних їм тем принципово неможливе. Вони - жінки, тому професійно оперують "жіночою логікою", тобто демагогією. Результат розмови їм відомий і непорушний: гроші і влада - феміністкам, якнайшвидше і за будь-яку ціну. Тому будь-які аргументи натикаються на потужний потік образ та істеричної демагогії, виголошуваної у верескливій манері максимального впливу на інстинкти чоловіків:

Ви скажете: "Демографічна криза! Вимираємо!" Вони дадуть відповідь: "Немає проблем, відкриємо кордони для мігрантів, нехай вони плодяться. Крім того, планета перенаселена. І взагалі, дайте жінкам дуже багато грошей, тоді вони подумують про те, щоб народжувати. Це чоловіки винні, що не забезпечують".

Ви скажете: "Чому потрібно боротися з перенаселеністю шляхом знищення саме власної нації?" Вони дадуть відповідь: "А ми інтернаціоналістки і за природний відбір, за якого виживає найсильніший. Це чоловіки винні, що вони слабші".

Ви скажете: "Суперечність державним інтересам" - Вони дадуть відповідь: "Це держава пригноблення жінок, збудована чоловіками, нам немає до неї діла. Чоловіки винні в усьому. Віддайте нам усю владу і гроші".

Ви скажете: "Руйнуються сім'ї і ламаються долі" - Вони дадуть відповідь: "Винні експлуататори жінок чоловіки. Геть кухонне рабство і хай живе загальна лесбійська любов! Дайте грошей феміністкам, і відразу настане загальнолюдська справедливість. Світ належатиме добрим і справедливим жінкам, а чоловіків каструємо і заженемо в резервації".

Ви скажете: "Конституційні права чоловіків" - Вони дадуть відповідь: "Та чоловіки взагалі не люди, а експлуататори жінок, гвалтівники, педофіли та хтиві тварини з дефектною хромосоною, яких треба каструвати при народженні та знищити. Дайте владу і гроші".

Ви скажете: "Загинуть наші діти й онуки в етнічних конфліктах під час переділу власності, нагромадженої європейською цивілізацією" - Вони дадуть відповідь: "Ну і нехай загинуть". Але потім збагнуть, що тим самим суперечать міфу про величезну материнську любов, напустять на себе скривджений вигляд і підуть, показуючи, що в цьому винні ви особисто. Та плювати їм на все на це, у лесбіянок немає ні дітей, ні онуків, ні відповідальності. Зірвати грошей сьогодні, а там хоч трава не росте. І понівеченим емансипацією жінкам - плювати теж, їх не цікавить нічого, крім власних задовольень.

Дуже цікавий міф про те, що чоловіки - "сильна стать", "цей світ заточений під чоловіків", "жінкам живеться важко, а чоловікам легко". Завдяки цьому міфу обібраний до нитки безправний, позбавлений дітей і перспектив матриархальний чоловік ніколи в житті не визнає себе дискримінованим і пригнобленим. Як же, адже він справжній сильний чоловік! Тому він буде бомжувати, вмирати в обнімку з пляшкою паленої горілки на смітнику, але уявляти себе господарем всесвіту. Дуже корисний феміністкам міф. Начисто відрубає у чоловіків здоровий глузд і волю до опору. Комуністи проробляли точно такий самий трюк із населенням СРСР і успішно тримали його у вузді.

Продовжувати огляд стандартних демагогічних прийомів і міфів феміністок можна дуже довго, їх ми детально вивчили і систематизували. Але не це головне. Є речі важливіші й цікавіші, методи здійснення влади, наприклад.

Як же феміністки домоглися влади? Розберемося. Їхній найголовніший метод - збільшення власної чисельності. Чисельність жінок-невдах усіх трьох названих нами груп усіма можливими методами. І зрозуміло, формування численної армії співчуваючих.

Способи такі:

- збільшення чисельності гомосексуалістів;
- розвал існуючих пар і сімей;
- перешкоджання утворенню нових пар і сімей, руйнування репродуктивної функції людини;
- знищення дітей;
- статева дезорієнтація дітей;

Розберемо тепер докладно кожен із цих способів.

8.5 Збільшення чисельності сексуальних меншин

У демократії більшість править, а меншість весь час вказує, куди рулити.

Лоренс Пітер.

У поцілунку двох жінок є щось від боксерського рукостикання.

Генрі Луїс Менкен

Для цього проводиться цілеспрямована пропаганда гомосексуалізму в ЗМІ. Також проводяться спеціальні заходи на кшталт гей-парадів. Відомі артисти заявляють про свою гомосексуальність. Гомосексуалізм оточується ореолом

елітарності та престижності. Розробляється навіть наукоподібна демагогія про природність гомосексуалізму. Для придушення інакомислячих застосовується пропаганда толерантності та засудження "гомофобії". До речі, сам термін "гомофобія" придуманий для того, щоб дискредитувати здорове неприйняття цього протиприродного хворобливого збою статевого інстинкту. Схожість терміна з назвами хвороб (наприклад, клаустрофобія) змушує нормальних людей побоюватися висловлювати своє негативне ставлення до засилля гомосексуальної пропаганди. Ризикуючи уславитися несучасним і неполіткоректним гомофобом, я заявляю, що гетеро - це єдино нормальна орієнтація. Решта - хворобливі стани. І більше того, нормальну людину від різних гомо - нудить. Це - нормальна реакція на протиприродність. Якщо людина бачить виродка, хворого або неадекватного, то нормальна реакція здорового інстинкту - відраза. Об'єкт потенційно небезпечний. Можна заразитися або нарватися на неприємності. Отже, потрібно дотримуватися дистанції і бути насторожі. Звідси - почуття гидливості, настороженості, відрази, ворожості. Це - абсолютно нормально і виправдано мільйонами років нашої еволюції. Її Величність Біологічна Доцільність. А так звана толерантність і політкоректність - не більше, ніж інструмент політичної демагогії та обмеження свободи слова. Цензура. Ці поняття насаджують політики, щоб виправдати своє небажання і безсилля якось боротися з хворобами суспільства.

Наростає також пропаганда гомосексуалізму серед дітей. Наприклад, спочатку розкручується персонаж, робиться популярним серед дітей і улюбленим ними. А потім "з'ясовується" його гомосексуальна орієнтація. Так нещодавно "з'ясувалося", що вчитель улюбленого дитьми Гаррі Поттера - педераст.

Крім штучних заходів, на збільшення кількості сексуальних відхилень працює і посилення домінування в суспільстві жінок. Посилення жінок і ослаблення чоловіків призводить до сексуальної дезорієнтації особин обох статей.

Був я одного разу в однієї знайомої в гостях і, спостерігаючи за її домашнім котом, який гвалтує плюшевого зайця, розмірковував. От хоча б цей нещасний кіт, який ніколи не виходив за межі квартири... Ну звідки в нього взятися нормальній сексуальній орієнтації? Кішки йому принципово недоступні, оскільки все його життя проходить у замкнутому обсязі квартири на 14-му поверсі. Також і в людей, нібито розумних. Самець за біологічною логікою має бути орієнтований на статевозрілих самок. Однак вони або недоступні (надто дорого оцінюють доступ до свого тіла), або вселяють стільки страху (за матріархату жінка сильніша й небезпечніша за чоловіка), що інстинкт самозбереження перебиває в самця сексуальний потяг. Тому самець переорієнтується на менш привабливі, але безпечніші об'єкти (дітей, інших самців, гумових ляльок, трупи, тварин тощо) Слабкий чоловік боїться сильних жінок і інстинктивно не сприймає їх як самок, але сприймає як самку іншого слабкого чоловіка. Сильна жінка не сприймає слабкого чоловіка як самця, але сприймає як самця іншу сильну жінку. Молода з незрілими мізками дівчина також наслухається феміністичної пропаганди, що чоловіки козли, агресори і гвалтівники, буде їх боятися, ненавидіти і переорієнтується на подруг. Усе дуже логічно.

Тобто нинішнє зростання кількості гомосексуалістів і маніяків є закономірним і породженим матріархальною тенденцією розвитку суспільства, яку обслуговує фемінізм.

А той нещасний кіт... Думаю, він стрибне колись із кватирки з 14-го поверху від туги. А господиня думатиме, що дурний звір вистрибнув, намагаючись зловити пташку...

8.6 Розвал існуючих пар і сімей

*"Будь-який секс, навіть обопільний між чоловіком і дружиною, є актом насильства чоловіка над жінкою"
Катарін МакКінон, феміністка і лесбійка*

Далеко не кожну жінку можна переробити на лесбійку. Тому крім збільшення кількості лесбіянок феміністки надають великого значення збільшенню кількості жінок нормальної орієнтації, у яких немає чоловіка. Для цього проводяться заходи як щодо розвалу вже існуючих пар, так і щодо організації перешкод для виникнення нових пар. Розвал наявних пар проводять методом розкручування істеричних компаній проти "домашнього насильства", "подружніх згвалтувань", "сексуальної експлуатації", "кухонного рабства" і т.п. створених феміністками страшилок.

У результаті "боротьби з насильством у сім'ї" тепер будь-яка сварка подружжя, що почалася як жіноча психологічна провокація, може закінчитися для чоловіка в'язницею, якщо він не витримав емоційної жіночої атаки. Якщо чоловікові нічого протиставити емоційно-психологічному терору жінки, то або впевнена у своїй безкарності жінка його ламає як особистість, або пара розпадається. Сімейне життя для чоловіка стає просто нестерпним. Нещодавно прочитав у газеті замітку про те, що один чоловік, вийшовши з в'язниці, незабаром попросився назад. Мотивував він це тим, що дружина йому влаштувала таке психологічне пекло, що у в'язниці йому краще. Я б не став називати цей випадок курйозом. Крім того, жінка отримує можливість використовувати державну машину для шантажу чоловіка і для відбирання в нього дітей та майна. Чим і користується. Так один відомий мені особисто чоловік застав дружину з коханцем. Нерви не витримали, і він застосував силу. За її заявою, чоловіка ув'язнили, а його майно і будинок дісталось їй з дітьми (невідомо, до речі, від кого діти). А взагалі, мені особисто відомо набагато більше пар, де жінка б'є чоловіка, ніж де навпаки. Недарма символом дружини в сучасній російській матріархальній культурі є качалка і сковорідка - звичайні знаряддя, якими дружини б'ють чоловіків. А в Прибалтиці качалку вручають

нареченій у процесі шлюбної церемонії. Одна моя знайома, яка довго жила в Китаї, розповідала, що там побиття чоловіків дружинами теж звична справа.

Боротьба з "сексуальною експлуатацією" і "подружніми зґвалтуваннями", коли жінкам і чоловікам навіюють, що будь-який секс з ініціативи чоловіка - зґвалтування, призводить до того, що сексуальні стосунки в парі найчастіше зникають зовсім. Місце любові і сексу у стосунках між чоловіком і жінкою займають страх, недовіра, сексуальний шантаж тощо. Що також веде до розпаду величезної кількості пар.

Боротьба з "кухонним рабством" завдає удару по спільній господарській діяльності подружжя, що також не зміцнює сім'ю. Замість дуже важливої об'єднаної функції їжа в сім'ї стає додатковим приводом для маніпуляцій і невдоволення. Якщо тепер у США хто-небудь читає інструкцію для дружин на кшталт тієї, що наведена в параграфі про культурну корекцію міжстатевих стосунків, де жінці рекомендується готувати чоловікові їжу і не відмовляти йому в сексі, то йому забезпечено клеймо експлуататора жінок, агресора, а то й маніяка. З усіма наслідками, що випливають звідси, проблемами для кар'єри і репутації. Тож американські чоловіки тепер бояться навіть вимовляти вголос свої мрії про дім-притулок, надійну традиційну сім'ю, домашню вечерю, віддану дружину і регулярний секс. Утім, російські чоловіки, схоже, навіть і мріяти про таке перестали. Бо живуть без усього цього вже в кілька разів довше, ніж американці.

З біологічного погляду боротьба за зниження прав і статусу чоловіка в сім'ї означає не що інше, як переведення його з позиції високорангового ватажка на позицію низькорангового або середньорангового в ієрархії сім'ї. А як ми вже показали, це автоматично спричиняє і посилення домінування дружини, і розлад репродуктивної функції соціуму загалом. Бо продовження генетичної лінії слабкого самця біологічно протиприродне. У кращому разі він зрідка має строго дозований платний секс і примарну перспективу продовження роду. У гіршому - не має зовсім ні того, ні іншого. Такий закон природи.

Феміністична пропаганда біологічно протиприродного розподілу обов'язків у парі також веде до розвалу пари. Бо призводить до втрати сексуальної ідентифікації партнера. Ось як описує це одна жінка:

"Але мені, наприклад, дивитися на те, як він метушиться по господарству і біля плити, незвично. Я розумію, що він добра і хороша людина, але я не можу поважати його як чоловіка, мені не звично.

Для мене це ніби чоловік, позбавлений сили і свободи, хоча не впевнена, що з сильним і вільним жити простіше, навпаки складніше, але такі чоловіки захоплюють"

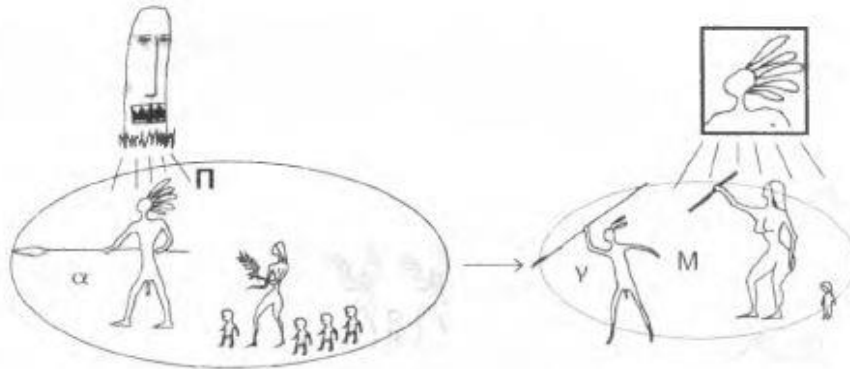

Рис. 39. Схема інверсії сімейної ієрархічної структури, яку проводить фемінізм. Матріархальна держава витісняє чоловіка з позиції глави сім'ї. Таким чином ієрархія сімей з високо-рангової перетворюється на середньорангову.

8.7 Перешкоджання утворенню гетеросексуальних пар і сімей. Руйнування репродуктивної функції людини

...любовні прояви чоловіка в нашому сучасному культурному суспільстві взагалі носять типові ознаки психічної імпотенції.

3. Фрейд

Для того, щоб знизити ймовірність виникнення нових пар, феміністки цілеспрямовано впливають на статевий інстинкт чоловіків і жінок з метою розірвати алгоритм Формули Любові та не допустити утворення гетеросексуальної пари. А якщо вона все ж таки утвориться, то - унеможливити режим кохання, в якому велика ймовірність народження дітей. Простежимо методи феміністок і позначимо на Формулі точки розриву.

Центральне місце в сьогodнішній війні статей на Заході посідає боротьба феміністок із "сексуальними домаганнями", тобто "небажаними для потерпілого/потерпілої сексуальними заграваннями, вимогами надати сексуальні послуги та/або іншою непристойною поведінкою сексуального характеру у словесній або письмовій формі чи у формі фізичних дій, що спрямована на інших людей". Іншими словами, будь-який прояв знаків уваги до протилежної статі може трактуватися як кримінальний злочин. Адже ніяк не визначиш заздалегідь, чи бажане твоє загравання, чи ні. Тим паче, об'єкт загравання і сам про це поки що не має ані найменшого поняття. Таким чином,

ще на стадії ставлення до протилежної статі загалом, ще до зустрічі конкретного чоловіка і жінки, феміністки формують явне відторгнення до особи протилежної статі. Жінка, емоційно накручена істерією в ЗМІ, апіорі сприймає чоловіка не як потенційного партнера, а як потенційного агресора, гвалтівника і сексуального домагача.

Ми згадували раніше, що лякливість, страх самки перед навколишнім середовищем - це емоційне тло життя кожної жінки. Спадщина первісних предків. Феміністки серед іншого вміло використовують і цю жіночу лякливість. Разове емоційне накачування через статтю або передачу в ЗМІ може породити у жінки стійку фобію. Регулярне накачування - психічний розлад аж до психозу. Чоловік теж сприймає жінку вже не як потенційну партнерку в сексі або сім'ї, а як джерело небезпеки - отримати позов до суду, величезні моральні та матеріальні витрати, тавро сексуального злочинця, звільнення з роботи, термін ув'язнення тощо.

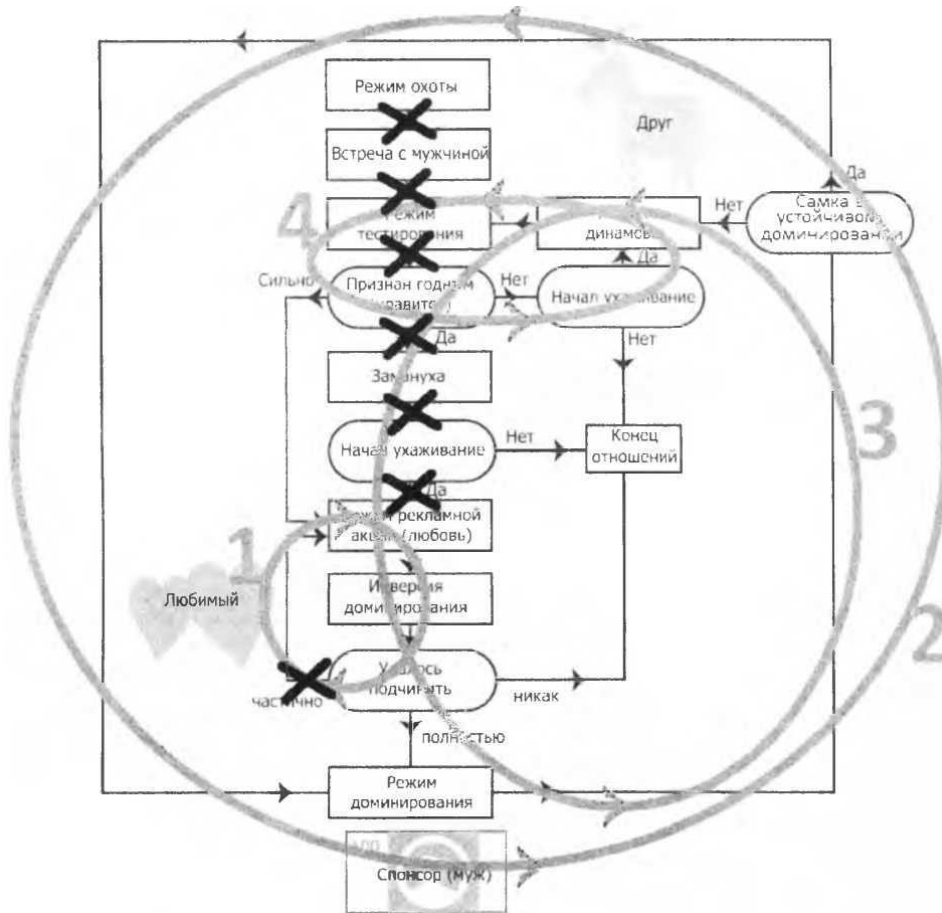

Рис. 40. Руйнування репродуктивної функції людини фемінізмом шляхом розриву алгоритму статевого інстинкту. Хрестиками позначено точки розриву алгоритму. У результаті виключаються обидва цикли, що передбачають репродукцію. Можливими залишаються тільки цикли динамічного і стійкого домінування.

Або виникає інша ситуація. Жінка сприймає чоловіка як легку здобич. Їй достатньо спровокувати його на сексуальну ініціативу, а потім налякати заявою в поліцію, щоб стати власницею кругленької суми. А чоловік, не розуміючи небезпеки, сприймає її як сексуальний об'єкт. Тому він стає жертвою шантажу або законного пограбування під час розлучення.

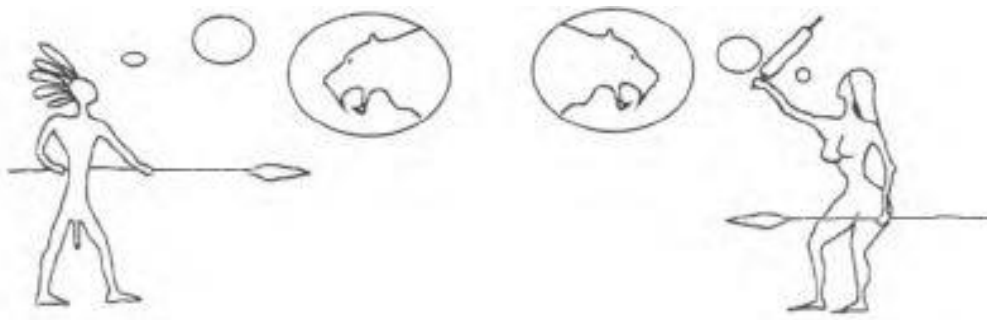

Рис. 41. Формування фемінізмом неадекватного сприйняття протилежної статі та неадекватних стосунків. Чоловік і жінка сприймають одне одного як небезпеку, а не як сексуальний об'єкт і потенційного партнера.

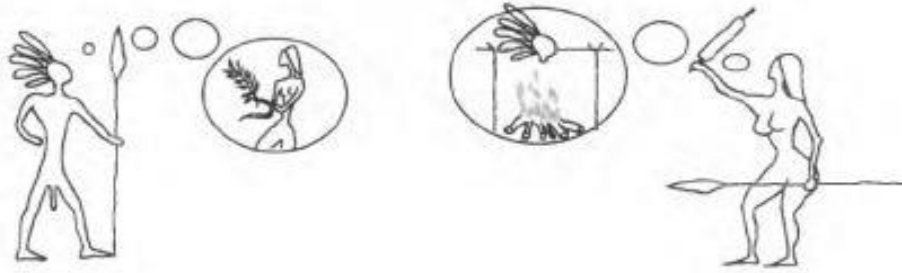

Рис. 42. Формування фемінізмом неадекватного сприйняття протилежної статі та неадекватних стосунків. Жінка сприймає чоловіка як здобич, а чоловік не бачить небезпеки.

Таким чином, замість природного тяжіння статей виникає недовіра, страх і ворожість. Замість співпраці - "війна статей". Статевий інстинкт пригнічується інстинктом самозбереження або інстинктом "вкради". Алгоритм Формули розривається. Чоловіки-чоловіки не проявляють ініціативи, бо бояться, а жінки - бо ініціативність передбачена її інстинктом тільки в разі зустрічі з елітним самцем. А чоловіки, які бояться, на елітних самців не схожі. Крім того, більша частина життя західної людини проходить на роботі. І саме тут можна зустріти партнера, близького за інтересами, освітою та соціальним рівнем. Виключивши можливість утворення пари саме в цьому місці, феміністки дуже значно знижують імовірність її утворення в принципі. Тому особливо завзято борються із сексуальними домаганнями на робочих місцях.

США:

"Двох 13-річних хлопчиків із Макміннвіла, штат Орегон, було заарештовано. На них одягли кайданки і перепроводили їх у камеру попереднього ув'язнення для неповнолітніх, де тримали п'ять днів. Звинувачували їх у тому, що вони лягнули кількох дівчаток по сідницях. Хлопчики сказали, що ляпаси були елементом гри, натхненної фільмом "Придурки". Як і багато інших витівок підлітків, це була ідіотська, але не злочинна затія. Хлопчикам висунули обвинувачення в кількох епізодах кримінально караних розпусних дій. Їм загрожувало до 10 років в'язниці і перспектива після звільнення потрапити до реєстру осіб, викритих у правопорушеннях сексуального характеру". Врятувало їх тільки те, що "...кілька дівчаток із числа тих, хто спочатку подав заяву, попросили суддю закрити справу, що він і зробив".

Як ви думаєте, чи будуть ці молоді люди надалі проявляти ініціативу у стосунках із протилежною статтю? Чи ризикнуть утворити сім'ї та завести дітей?

Один знайомий, який навчався у США, розповідав таку історію. В університеті йому сподобалася дівчина, і він спробував із нею по-знайомитися. Безрезультатно. Його тоді вразила її неприязна, неадекватно негативна реакція. Пізніше вони зустрілися випадково у спільних знайомих. Вони розговорилися, і вона йому сказала, що він їй теж сподобався, але вона подумала: "а раптом це сексуальне домагання". Ось так...

Нещодавно побачив по телевізору ролик проти СНІДу. Дівчина сидить біля вікна. Закоханий хлопець під балконом співає їй серенаду. Дівчина закриває вікно. Жіночий голос за кадром: "Реалізуй своє право на здоров'я". Тобто сенс: Чоловіки - спідносії. А єдиний спосіб врятуватися від СНІДу - асексуальна поведінка.

Але якщо страх і недовіру якимось чином подолано, і знайомство все ж відбулося, то це ще не привід святкувати утворення нової пари. До режиму тестування чоловіка справа просто не доходить. Феміністки вже нав'яли жінці, що чоловік - це біологічна помилка, тупиковий варіант еволюції, що має дефектну хромосому. Нижча істота, яка зобов'язана служити жінкам. Таким чином, якщо жінка прийняла цю демагогію хоч скількись серйозно, то її самочний інстинкт спрацьовує повз шлях до циклу любові і веде прямо до режиму домінування. Інстинкт же чоловіка приймає домінуючу жінку за стару або неадекватну. Непридатну для утворення пари. Таким чином, інстинкт самки спрямовується шляхом алгоритму статевого інстинкту, призначеного для взаємодії з низькоранговими самцями. Але мало цього, феміністки докладають максимум зусиль для того, щоб утримати жінку саме в цьому режимі. У будь-якій збалансованій культурі вважається, що чоловік має невід'ємне право на секс із дружиною. Тобто для статевого та ієрархічного інстинктів і чоловіка, і жінки він позиціонується як високоранговий самець, ватажок сімейної ієрархії. Тепер же феміністки продавили законодавство і систему громадської думки, які відмовляють чоловікові в праві на секс із дружиною. Тобто для статевого та ієрархічного інстинктів і чоловіка, і жінки він позиціонується тепер як низькоранговий самець. А як ватажок сімейної ієрархії і високоранговий самець виступає держава, яка відганяє низькорангового самця від самки. Ще у наших дідів у шлюбному законодавстві було поняття "подружнього обов'язку". Тепер цього немає, і замість нього введено кримінальне поняття "подружнє зґвалтування". Тобто шлюб, незважаючи на те, що називається тим самим словом - змінив свій юридичний і біологічний зміст на протилежний.

Якщо ж усе-таки справа дійшла до стадії тестування, то інстинкт самки виявить, що самець - низькоранговий. Бо чоловік "вихований", тобто ослаблений. Що він боїться підійти до жінки, проявити ініціативу, почати залицяння. Крім того, поведінка його підпорядкована нав'язаним йому правилам.

Перейти в режим заманухи жінка також не зможе. Бо вона залякана істерією феміністок про "зґвалтування на побаченні". Але чоловік цією істерією заляканий теж і боїться сексу більше, ніж хоче його. Дійшло до того, що в деяких країнах Заходу юристи розробили контракт, який чоловікам і жінкам рекомендується підписувати перед кожним статевим актом. А один заповзятливий британець почав навіть випуск презервативів зі спеціальним пристосуванням на упаковці, де жінка може залишити свій відбиток пальця на знак згоди на статевий акт. Щоб чоловік не так боявся звинувачення у зґвалтуванні. Хоча, насправді ніщо не завадить жінці сказати, що вона потім передумала. У процесі, так би мовити. І чоловік отримає термін, якщо не відкупиться. Річ у тім, що якщо жінка передумала вже під час статевого акту і сказала чоловікові припинити, а він - продовжив, то це вважається зґвалтуванням. Звісно, що це принципово недоведено. А отже, достатньо одного слова жінки для того, щоб відправити чоловіка до в'язниці.

Доглядати, дотримуючись Ритуалу, західний чоловік тепер також не може. Бо феміністки вселили жінкам, що приймати залицяння від чоловіка для жінки принизливо. Тому, проявивши галантність, надавши жінці знак уваги, чоловік ризикує викликати на свою адресу ворожість і звинувачення в сексуальному домаганні, сексизмі, ставленні до жінки як до рабині тощо. Росіянки, які звикли до чоловіків, що залицяються і проявляють сексуальну ініціативу, бувають неприємно вражені, що західний партнер у цьому відношенні пасивний. Або буває зворотний випадок. Західний чоловік, приїхавши в Росію, як з ланцюга зривається. Бігає за кожною спідницею. Один мій друг, повернувшись зі Штатів, розповів про такий епізод. Він був своїм колегою запрошений у гості, в американську сім'ю. Бажаючи виявити галантність і симпатію до господині будинку, він при знайомстві поцілував їй руку. Що викликало з її боку вкрай негативну бурхливу реакцію. Жінка відчула себе ображеною. Добре, що поруч перебувала її літня мати, яка прийшла на виручку і ледве розтлумачила доньці, що це традиційний жест вираження поваги. Ось так протягом усього одного покоління банда озлоблених авантюристок може знищити напрацювання, накопичені цивілізацією за тисячоліття.

У підсумку не тільки шлюб, а й будь-який сексуальний контакт для чоловіка стає просто небезпечним. Та й для жінки - не особливо бажаний, але вигідний як інструмент узаконеного рекету. На Заході феміністки так залякали чоловіків, що ті вже бояться підходити до жінок, а за найменшого натяку на сексуальне домагання і сексуальну експлуатацію відстрибують від жінки як ошпарені. Бо розуміють, що за цілком природну чоловічу сексуальну поведінку їм загрожує або тюремне, або психіатричне покарання.

Таким чином, забравшись разом із державою в сім'ї і в ліжка людей, розірвавши ланцюжки вродженого статевого інстинкту чоловіків і жінок у всіх можливих місцях за допомогою інстинкту самозбереження, феміністки знижують імовірність утворення гетеросексуальних пар. Позбавлений же парної та сімейної структури, людський соціум перетворюється на аналог первісного стада.

Боротьба з сексуальними домаганнями йде паралельно з насадженням культури сексуальної провокації. З одного боку жінки наносять на обличчя макіяж, оголюють і підкреслюють ділянки свого тіла, приймають спокусливі пози. Тема сексу посилено розкручується в ЗМІ. Тобто чоловіка всіма відомими способами провокують на прояв природної для нього активної сексуальної поведінки. А з іншого боку - карають, щойно чоловік цю природну поведінку реалізовує. І звинувачують у тому, що він це робить. Ну все одно, що поманити голодного пса шматком ковбаси, а щойно він підійде, довірливо виляючи хвостом, - штовхнути його щосили. Звісно, нещасний пес перестане підходити, яким би голодним він не був. Такі ось ігри в стилі професора Павлова ведуть на Заході феміністки і політики, які їх обслуговують, зі статевими інстинктами і рефлексами платників податків. До речі, інший пес у такій ситуації може і вкусити кривдника. І правильно зробить, між іншим.

Цілеспрямоване цькування, ослаблення чоловіків і посилення жінок також призводить до зменшення кількості пар. Сильній жінці виявляється в принципі неможливо знайти чоловіка, якого вона могла б полюбити. Бо полюбити вона може тільки чоловіка, який сильніший за неї саму. Їй просто не залишили іншого вибору, окрім як поповнити ряди жінок-невдах.

Відсікання чоловіка від потомства - ще один з найефективніших способів розвалу парної, сімейної структури суспільства. Розвал сімей і позбавлення права опіки при розлученні - найвідоміші методи відсікання чоловіків від дітей. Але є й інший, більш підлий, але дуже ефективний спосіб.

Чоловік - набагато більш універсальна істота, ніж жінка. У чоловіка є не тільки статевий інстинкт, а й сильний інстинкт мисливця (відбирання ресурсів у навколишнього середовища), і сильний ієрархічний інстинкт. Тому тепер, коли фемінізм зруйнував природну схему взаємодії статей, сильний чоловік може зайнятися кар'єрою і творчою реалізацією, переспрямувавши свою сексуальну енергію в інші сфери активності, і все ж залишитися нормальною людиною. У жінки такої можливості немає. Її інстинкт здобичі орієнтований на витягування ресурсів не в докільця, а в чоловіка. Тому в емансипованій жінки-одиначки він залишається так само нереалізованим, як і статевий інстинкт. Ієрархічний інстинкт також не повноцінний, а орієнтований на домінування над чоловіком. Якщо жінка і робить кар'єру, то її підлеглі лише виконують роль сурогатного чоловіка. Тому якщо в жінки немає сім'ї, то виявляються не реалізованими всі її інстинктивні програми разом. І тоді починає глючити все разом і відразу по-крупному. Замість адекватної жінки виходить або жовчна стара діва, або озлоблена феміністка, або виникають проблеми із сексуальною орієнтацією, або все разом. Сексуальну енергію самки просто нікуди дівати. Тому в сучасному світі так

важко знайти адекватну жінку. Звідси і моторошний рівень жіночих сексуальних збочень. Однак у жіночій педофільї та згвалтуваннях, скоєних жінками, вкрай важко звинуватити чоловіків. А отже, феміністкам украй не вигідно взагалі згадувати про них. Тому сексуальні злочини, скоєні жінками, за сучасного матриархату навмисно замовчуються і не розслідуються. А в тих рідкісних випадках, коли справа доходить до суду, покарання призначаються умовні.

Не вірите, що жіноча педофілія буває? Ніколи про неї не чули? Не дивно, раз її замовчують. Однак шила в мішку не сховаєш. Лікарі виявляються в курсі, коли стикаються з жертвами жіночої педофільї:

"Приклад перший. На консультацію до одного маститого дерматовенеролога приходять жінка 28 років, громадянка однієї з колишніх Радянських республік. Приводить доньку. Доньці 10 років. У доньки вторинний серопозитивний сифіліс (для неспеціалістів пояснюю - зараження відбулося від року до двох, до моменту цієї консультації). Дівчинку приватно лікували в Росії (теж не їхня Батьківщина). Лікували, треба визнати, грамотно. Але, на жаль, безрезультатно. Дивний рецидивний перебіг. Так званий поворотний сифіліс. Мій колега, найвищий професіонал, переглянувши неформальну історію хвороби, результати лабораторних досліджень, схеми лікування, запідозрив ВІЛ-інфікування, запросив мене, а я притягнув ще й інфекціоністів-спідологів. Результат вузькоспеціального дослідження все одно вразив усіх. Виявилось, дівчинка інфікована ВІЛ. Особливістю всього консультування та обстеження було те, що ні я, ні мої інфекціоністи не бачили саму пацієнтку. Мати категорично відмовилася "засвітитися". Колега брав кров, передавав нам результати всіх своїх обстежень, радився щодо схем лікування тощо. Наостанок перевірили матір. Здорова! Ситуація була доволі дивна й нестандартна. Якби не особливості перебігу її сифі-лісу, то можна було б припускати про донорський або ін'єкційний шлях передачі ВІЛ. А так напрошувався приголомшливий висновок про статевий шлях зараження. Але дитину дивився "наш" дитячий гінеколог. Я потім ще раз перепитував, дівчинка була незайманою. Жодних ознак вагінально-анальних статевих контактів у неї не було.

У нас не заведено що-небудь з'ясовувати про приватну клієнтуру, але в такій ситуації я все-таки дозволив собі поцікавитися. І колега зізнався, що мати, язик не повертається назвати її матір'ю, займалася сутенерством. І тіло, що продавалося, було тілом її рідної дочки. Саме тому вона не лікувала дитину у себе на Батьківщині, а їздила по СНД, де не боялася відповідальності за свій злочин. Як розповів колега, ця жінка особливо не переживала за життя своєї дитини, але явно переживала за безпеку для свого джерела доходу, ставлячи запитання, як оберігатися клієнткам (!). Так! Клієнтами були лесбіянки-педофілки...

Приклад № 2. Подруга моєї куми має доньку. Тоді доньці було років чотири. Звичайний вечір. Мама збирається вкласти дівчинку спати, веде помити у ванну. Мие. Коли справа дійшла до підмивання, мама звернула увагу, що дівчинка нестандартно реагує - заковує очі, активно підставляється під материнську руку. Якби дівчинка промовчала, то, найімовірніше, ніхто б нічого й не дізнався. Але коли мати прибрала руку, дівчинка примхливо зажадала: "Ще!", а на мовчазне здивування матері ображено заявила, що: "Тітка Маня (ім'я довільне) не зупиняється!"... Тітка Маня - двадцятип'ятирічна вихователька в дитячому садку. Знаю, що ніхто не звертався в міліцію. Батько дівчинки вирішив проблему в душі 90-х - конкретно і назавжди..."

Це ТІЛЬКИ парочка прикладів із практики ТІЛЬКИ одного фахівця. В одному прикладі тільки одна педофілка, але багато дітей - її жертв. В іншому, як неважко здогадатися, фігурує вже цілий натовп лесбіянок-педофілок. Тобто явище - безперечно масове.

У цей же самий час ми бачимо, що безперервно зростаючу істерію в ЗМІ нагнітають навколо теми саме чоловічої педофільї та насильства. Навіщо це робиться? Для захисту дітей - скажете ви. Не все так просто. Давайте розбиратися.

Перш за все, зіставимо кілька простих фактів:

1. У ДТП дітей гине на порядки більше, ніж від рук педофілів, але ми не бачимо істерії на тему ДТП.
2. Жіноча педофілія поширена не менше, ніж чоловіча, але про жіночу - мовчок, а про чоловічу - істерія.
- 3) Чоловіків-педофілів тепер каструють шляхом введення їм у яєчка отрут. Але чомусь узагалі не обговорюється, куди вводять ці отрути жінкам, які практикують педофілію.

Чи не здається дивним усе це? Ще й як здається. Але тільки доти, доки не припустити, що проблема педофільї (до речі, по-народженій матриархатом) роздмухується не задля турботи про безпеку дітей, а задля відсікання чоловіків від їхнього виховання. Тоді все стає логічним і зрозумілим. Мета компанії - навісити на ВСІХ чоловіків ярлик потенційного педофіла і тим самим ускладнити для них спілкування з дітьми.

Таким чином досягаються кілька цілей:

- Посилюється підозрілість суспільства і правоохоронних органів щодо чоловіків.
- Притупляється підозрілість щодо жінок. А ми пам'ятаємо, що кістяк фемінізму - лесбіянки. Висновки робить самі.
- Жоден притомний чоловік не ризикне працювати вчителем у школі, знаючи, що його очорнять і посадять через найменше непорозуміння. Наприклад, дитина буде незадоволена оцінкою і вирішить помститися вчителю, звинувативши його в педофільї. До речі, мені про такі випадки знайомі педагоги розповідали.
- Менше чоловіків наважаться завести свою, а тим більше всиновити чужу дитину.
- Зросте підозрілість до чоловіків з боку жінок та їхніх дітей у сім'ях.
- Так чи інакше, жінки матимуть переваги при отриманні права опіки та шантажі при розлученнях. Досить заявити в суді про нібито наявну схильність до педофільї колишнього чоловіка. Ну, раз поцілував свою дитину, то самі

розумієте - педофіл. Адже "науковою базою" нашого законодавства і правозастосовної практики є звідкись узятий ідіотський постулат, що батьківської любові нібито не існує взагалі. Тільки жіноча. Ось так, не більше і не менше. Звідси прямо випливає, що в батьків можна вільно забирати дітей. І єдиною причиною батьківських почуттів до дитини може бути виключно педофілія. Не вірите - проконсультуйтеся з юристами.

Чи зміцнює все це сім'ю? Дайте відповідь самі. Нескладно.

Боронь мене Бог захищати реальних педофілів, які спотворюють дитячі тіла і душі. Безсумнівно, із цим огидним явищем потрібно серйозно боротися. Але, по-перше, потрібно боротися і з жіночою педофілією теж. А по-друге, потрібно боротися, перш за все, з причиною педофілії - матриархальним перекосом у суспільстві.

8.8 Фемінізм і нормальні жінки

Кожна жінка - бунтар за натурою. Причому бунтує вона виключно проти себе самої.

Оскар Вайльд

Пропаганда - це мистецтво брехати, частіше обманюючи своїх прихильників, ніж супротивників.

Френсіс Макдоналд Корінфорд

Чому ж феміністки користуються популярністю у начебто нормальних жінок? Адже об'єктивно феміністки діють проти інтересів жінок, роблячи їх невдахами, розбещуючи їхніх дітей і плодячи маніяків, які полюють і на жінок, і на їхніх дітей?

По-перше, більшість жінок узагалі не здатна прораховувати далеку перспективу і враховувати інтереси суспільства. Слабкий мозок людської самки для цього не призначений. А демагогія феміністок побудована таким чином, щоб грати саме на емоціях і одномоментних інтересах жінок. І при цьому замовчувати більш віддалені наслідки.

Наприклад, міф про кухонне рабство видається жінкам домогосподаркам дуже зручним:

- Можна набивати собі ціну перед чоловіком і торгуватися просто сьогодні на кухні.
- Можна сформувану в нього додатковий комплекс провини просто сьогодні під час планової сварки.
- Можна менше самій займатися домашніми справами, а то й змусити чоловіка. Просто зараз.
- Можна виправдати витрату свого часу на низькооплачуваній роботі на шкоду інтересам дітей і домашнього господарства. Саме сьогодні.

А робота для жінки в шлюбі часто служить клубом для спілкування і полем сексуального полювання, своєрідною розвагою, але аж ніяк не засобом заробляння грошей.

Те, що сім'я в результаті розвалиться, жінка залишиться без чоловіка, а діти без батька, для жінки не є очевидним через специфічний устрій її мислення. Вона просто не мислить на перспективу. Їй важливіше за все її особистий комфорт зараз і тут. А також украй приваблює полегшення домінування над чоловіком. Тому вона так легко піддається обдурюванню. Крім того, в матеріальному плані це для неї не смертельно, оскільки вона, використовуючи дітей, за допомогою держави запросто забере в чоловіка і власність, і майбутній дохід.

Так само і з усіма іншими міфами.

Підкуплена можливістю реалізувати одномоментні інтереси, емоційно накручена й обманута масованою пропагандою, жінка займається або протиприродними для неї речами, або речами, природними в первісному стаді, але протиприродними для цивілізованого суспільства. Замість того, щоб народжувати дітей, займатися сім'єю і забезпечувати тил чоловікові-добувачеві, розпропагована феміністками емансипована жінка:

- конкурує з чоловіками на ринку праці, тим самим збиваючи ціну на працю і позбавляючи чоловіка можливості забезпечувати себе і дітей;
- використовує шлюб і дитину як засіб пограбування чоловіка при розлученні. Тим самим позбавляючи себе можливості самореалізації як жінки, дитину - повноцінного виховання, а чоловіків - бажання мати стосунки з жінками;
- використовує секс як товар, позбавляючи себе радості любові;
- займається політикою, розвалюючи структуру держави;
- вбиває дітей у ненародженому стані, позбавляючи себе здоров'я, радості материнства, а державу - майбутнього.

До настання зрілого віку така жінка, що потрапила під каток феміністської пропаганди, зазвичай являє собою досить жалюгідне видовище. Продатися задорого не вдалося. І вже не вдасться, бо молодість і краса пішли. А на сексуальному ринку котируються тільки молоді. Успішну запаморочливу кар'єру зробити також не вдалося, бо розуму не вистачило. Зарплата, отже, маленька. Дітей або немає, або один єдиний. І той - наркоман. Безбатьківщина даром не проходить. Жіноче здоров'я знищено абортами та венеричними захворюваннями - неодмінними атрибутами вільного сексуального ринку. Чоловіків немає. Висококорангові або розібрані нормальними жінками, не обдуреними феміністською демагогією, або віддають перевагу молодим подружкам. Низькорангові - померли або страждають на хронічний алкоголізм. Бідність і самотність чекає на таку жінку. До кінця життя вона шкодуватиме про своїх, убитих нею дітей і втрачені можливості побудувати сім'ю.

Домашнє завдання:

Розібрати міфи феміністок про пригноблення жінок, сексуальне насильство в шлюбі та неповноцінність чоловіків з погляду на миттєво-потрібну вигоду для домогосподарок при домінуванні над чоловіком і згубність для сім'ї.

8.9 Шахрайства фемінізму на сексуальному ринку

Ворон ворону око не виклює.

Прислів'я

Фемінізм призводить до утворення структури соціуму, аналогічної стадній. Це - загальне правило. Але існує певна відмінність між західним і російським фемінізмом. Західний фемінізм розвивається в умовах високого рівня ситості та безпеки. Тому спеціалізується на відлученні ресурсів чоловіків на державному рівні і може собі дозволити неприйняття сексуального ринку. Жінкам, які пішли з ринку, буде на що жити в будь-якому разі. І жінок таких небагато, і країни багаті. Західним феміністкам вигідніше взагалі позбавити чоловіків сексу, навіть платного, щоб ще більше знизити їхню самооцінку. І природно, у низці країн Заходу нині ухвалюють закони про кримінальну відповідальність. Ні, не за проституцію. І не за звідництво. А за користування секс-послугами.

Тобто нести відповідальність за проституцію будуть знову чоловіки. А що ви хотіли при матріархаті?

Російський фемінізм - навпаки, підтримує сексуальний ринок. А сексуальний ринок постачає свої відходи, відпрацьований матеріал, до лав піхоти феміністок. Бо породжує в масовій кількості жінок-невдах, які не змогли продатися дорого в молодості, а потім різко знецінилися. Річ у тім, що пік попиту на ринку припадає на зовсім молодих жінок. Жінка у віці та в режимі стійкого домінування втрачає сексуальну привабливість і нічого не варта. Ринкові закони - жорсткі. Жінка вже в 30 років опиняється на звалищі відходів сексуального ринку в бідності й самотності. І для неї нічого більше не залишається, як вигукувати феміністичні гасла про те, які чоловіки погані, і ненавидіти чоловіків, які не бажають дорого купувати її сексуальні послуги. Ну, і волати про те, що її низька зарплата прибиральниці менша за зарплату чоловіка директора. А це, самі розумієте, "дискримінація жінок".

Паралельно йде засилля культури сексуальної провокації. Увімкніть телевізор - суцільно гламур, мода, стиль, секс. Тобто ринковою мовою - рекламна розкрутка сексу як товару. Таким чином, на дикому російському ринку створюється ажіотажний попит, і роздуваються ціни. У підсумку, що на Заході через згортання ринку, що в Росії через роздуті ціни, відбувається одне й те саме явище. Секс стає абсолютно недоступним для низькорангових чоловіків. Безкоштовного сексу їм ніхто не надасть у принципі. А платного - або немає, або занадто дорого. Але не всі можуть стати гомо або асексуалами. Отже, зростатиме кількість маніяків, ґвалтівників, педофілів тощо. Збільшення кількості маніяків і ґвалтівників феміністкам також вигідне, оскільки це дає їм підстави для нових звинувачень чоловіків. Крім того ставить під загрозу дітей. А отже менша кількість батьків ризикнуть завести дитину. Забезпечення її безпеки в суспільстві маніяків - не просте і не дешеве завдання. Усе це і визначає ставлення фемінізму до сексуального ринку.

8.10 Фемінізм і влада

Що жахливіша брехня, то легше в неї повірять.

Д-р Геббельс

Зрощення фемінізму з владою - також цікавий процес. Найлегше він проходить в умовах західної демократії. Феміністки постачають політикам найбільш керований електорат - обдурених ними жінок і чоловіків підкаблучників. Західні політики купилися на цю приманку і самі потрапили в пастку. Давши феміністкам владу, привілеї і гроші, самі вони цю владу втратили. Сьогодні феміністки в змозі зміщувати будь-яких не лояльних їм чоловіків при владі. Вони звільнили ізраїльського прем'єра. Вони купили підтримку Білла Клінтона за те, що дозволили йому закінчити президентське правління після скандалу з Монікою Левінські. Тому західні політики і чиновники бояться феміністок до тремтіння в колінах. А можливо, що вже й до "ведмежої хвороби". Крім того, фемінізм вигідний безвідповідальній державній владі, тому що пригнічуючи чоловіка і виховуючи його слабким, посиленна жінка робить його більш керованим, чим полегшує владі її сьогохвилинну роботу. За це лінива і безвідповідальна влада фемінізм і підтримує.

Але вся ця вигода фемінізму для влади - лише тактична, бо ослаблений чоловік у принципі не справляється зі своїми функціями в суспільстві. Він повністю демотивований до активності. Бо його стратегічні інвестиції в нього надто легко забираються жінками і державою. А отже, їх немає сенсу робити. Замість того, щоб творити, виховувати дітей і захищати Батьківщину, він п'є горілку і краде. Крім того, у жінки збивається інстинкт розмноження. У результаті суспільство загалом слабшає, і виникає демографічна катастрофа. Усе це руйнівно діє на державу в цілому.

Ще раз повторимося:

Раб не може бути ні хорошим працівником, ні хорошим солдатом, ні відповідальним громадянином, ні главою сім'ї, ні батьком і вихователем дітей. Ні, тим паче, успішним бізнесменом, який створює робочі місця і платить податки. Без сильного чоловіка не може бути ні сильної держави, ні міцної сім'ї, ні здорових дітей.

Феміністки використовують інстинкт захисту самки, емоційно маніпулюючи чоловіками, які перебувають при владі. Той самий побутовий прийом, що використовує будь-яка жінка, яка звертається до випадкового чоловіка за захистом від іншого чоловіка або коли потрібно знайти безкоштовного ремонтника для заміни колеса її автомобіля. Вона демонструє свою безпорадність і проводить емоційну накрутку інтонацією та мімікою: "беззахисна самка в небезпеці". У будь-якого чоловіка спрацьовує підсвідома реакція: "безпомічна, значить покажу себе сильним, і вона мені дасть". І він поводить як лох, кидаючись допомагати жінці. А якщо це чоловік при владі, то тим більше, всіх самок групи (племені, країни) він інстинктивно сприймає як особистий гарем. Так працює інстинкт, і політик розводиться як лох значно масштабніше. Тому всі спроби чоловіків боротися за свої права закінчуються провалом. Чоловіки, які перебувають при владі, рефлекторно реагують на вереск та емоційну накрутку феміністок як на сигнал самки, що потрапила в біду. І діють всупереч чоловічим, суспільним, і навіть своїм особистим інтересам. Для політика важко уявити собі що-небудь більш безвідповідальне і зрадницьке по відношенню до власної країни, ніж підтримка фемінізму. Але з цим важко щось зробити, поки у політиків відключений розум, і працюють одні самцеві інстинкти. У збалансованому соціумі, щоб не допустити такої ситуації, в ухваленні державних рішень обов'язково бере участь духовенство. Сьогодні цього немає, і суспільство деградує.

8.11 Знищення дітей

Пристрелив би будь-кого, хто спробував би заборонити аборти в Україні.

А. Гімлер

Наявність жінок, які самореалізувалися в жіночій царині компетенції, в царині материнства, вкрай невігідна феміністкам. Тому вони об'єднуються з міждержавною системою контролю над народжуваністю і проводять серед жінок масовану пропаганду контрацепції, абортів і бездітного "незалежного, вільного" способу життя. Тобто верховенства особистого комфорту над материнством. Так зване "планування сім'ї". Утім, методи ці не нові. Подібну пропаганду вели свого часу фашисти на окупованих радянських територіях. З метою поступово звільнити їх від місцевого населення і заселити "істинними арійцями". У підсумку нині Росія - світовий лідер за кількістю вбивств дітей матерями і лікарями. Ненароджених дітей.

"Потрібно показувати, яких великих коштів коштує виховання дітей і що можна було б придбати на ці кошти. Потрібно говорити про велику небезпеку для здоров'я жінки, якої вона зазнає, народжуючи дітей, тощо. Поряд із цим має бути розгорнута найширша пропаганда протизаплідних засобів. Необхідно налагодити широке виробництво цих засобів. Поширення цих засобів і аборти жодною мірою не повинні обмежуватися. Слід всіляко сприяти розширенню мережі абортаріїв"- Зауваження і пропозиції щодо генерального плану "Ост" рейхсфюрера військ СС Гімлера.

Тепер цим самим і тими самими методами займається Російська Асоціація "Планування сім'ї" (РАПС) і їй подібні за рахунок російського бюджету, а частково - за рахунок заокеанських господарів. І в тісній пропагандистській взаємодії з феміністичними організаціями.

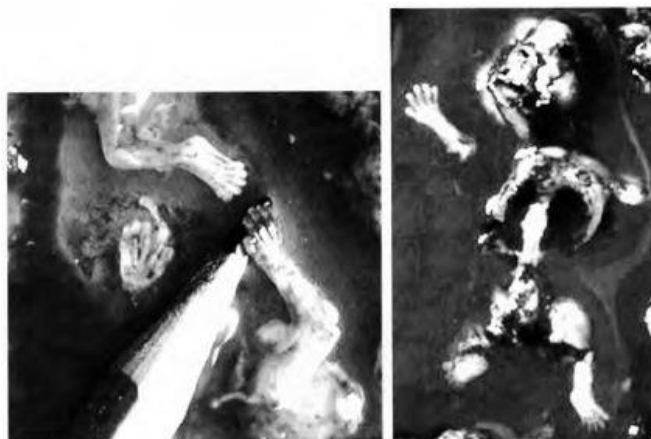

Рис. 43. Понівечені шматки розірваного тільця ненародженої дитини, вбитої лікарями на замовлення її матері.

Подібна неадекватна поведінка, вбивство власних дитинчат заради особистої вигоди - у самок тварин практично не зустрічається. Вона протиприродна з точки зору біології. Мабуть, це і є та сама горезвісна відмінність "царя природи" від "примітивних тварин", якою так пишаються гуманітарії. З погляду ж моралі та моральності оцінку цьому явищу дано різними релігійними конфесіями. Тому перейдемо до інших антидитячих методів феміністок.

8.12 Блокування материнського інстинкту жінок

З коханням сталося те ж саме, що і з привидами. Відтоді, як у них перестали вірити, вони не показуються.

Біологічне завдання людської самки в природному середовищі існування - вижити за всяку ціну заради продовження роду. В її вроджених програмах це відображено як егоцентризм, полохливість і висока здатність пристосовуватися до зовнішніх умов. Однак, завдання збереження життя самки важливіше, ніж збереження життя потомства. Потомство без самки все одно загине, а самка, якщо виживе, може народити нове. Тому пристосувальні програми, що належать до інстинкту самозбереження, практично не пов'язані з материнським інстинктом безпосередньо. І фемінізм успішно використовує лякливість і егоцентризм жінок для придушення її материнського інстинкту. Для цього в підсвідомість жінок вводиться образ дітей як джерела проблем, небезпеки і конкуренції. Для початку жінок налаштовують на необмежене споживання різноманітних благ. Але от невдача - за блага потрібно платити. А оскільки ресурси окремої людини найчастіше обмежені, то в перегонах за споживання благ у жінки тільки одна дорога - відбирання ресурсів у чоловіків і мінімізація конкуренції з боку дітей. Таким чином, самочний егоцентризм перетворюється на крайню форму жіночого егоїзму. Чоловік розглядається жінкою лише як джерело ресурсів для отримання благ, а діти - як непотрібні конкуренти, обмежувач особистої свободи і перешкода на шляху до отримання задоволень. Тут же до обробки жінки підключається система "планування сім'ї". Вагітність уявляють як жахливу хворобу, якій потрібно запобігати медикаментозними і лікувати оперативними методами сучасної "медицини". Жінок просто залякують вагітністю і дітьми. У нашій країні до цього залякування додається ще й страх перед убогою, та й просто небезпечною системою допомоги при пологах.

Згадаймо знову нацистську Німеччину:

"Будь-який засіб пропаганди, особливо пресу, радіо і кіно, а також фейлетони, брошури і лекції треба використовувати для навіювання російському населенню, що шкідливо мати кілька дітей. Ми повинні підкреслювати витрати, які вони спричиняють, говорити про хороші речі, які можна придбати на гроші, витрачені на дітей. Треба також натякнути на небезпечний вплив дітонародження на здоров'я жінки. Необхідно буде відкрити спеціалізовані установи для проведення абортів і підготувати персонал для цієї мети. Населення буде тоді вдаватися до абортів більш охоче. Добровільна стерилізація має бути рекомендована."

Сьогодні ці методи також застосовуються феміністками і РАПС.

Повернувшись із Китаю, російські туристки розповідають, як їх вразила незвичайна, на їхню думку, чадолюбність ки-тайців. Ось так от. Не більше і не менше. Для фізично знівченої абортами і морально знівченої емансипацією співвітчизниці проста любов до дітей є великим відкриттям. Материнський інстинкт жінки пригнічений настільки, що вона здивована, що дітей, виявляється, можна любити. А не сприймати як перешкоду в гонитві за задоволеннями.

8.13 Статева дезорієнтація дітей

Сьогодні неділя - дівчаткам печиво А хлопчикам дурням - товстою палицею по боках.

Дитяча дражнилка

Дитяча література епохи переможного матриархату цілеспрямовано виховує в хлопчиків низьку, а в дівчаток високу самооцінку для забезпечення в подальшому жіночого домінування. Приклад. Потрапила на очі в книжковому магазині у відділі дитячої літератури перекладна дитяча книжка. Назва: "Всі хлопчаки дурні, а дівчата розумниці". Відкриваю, читаю: "дівчатка зроблені з мармеладу і всіляких смачних речей, а хлопчики всі складаються з козявок, комашок і вошей... дівчатка божественно пахнуть, а хлопчики пахнуть лайном, і що таке душ приймати, абсолютно не знають" Ілюстрації - відповідні. Намальовано злого хлопчика з головою, вкритою вошами, і усміхнену дівчинку серед квітів. Намальована купа какашок, пара йде від купи. Наприкінці книжки - настанова за всіма правилами нейролінгвістичного програмування: "якщо ви вирішите завести бой-френда, то вам доведеться привчити його до туалету". Що це?!?!!!!! Або ось ще - повний аналог цієї книжки, але з місцевим автором. На обкладинці маленькими літерами написано, що це "книжка для дорослих хлопчиків і дівчаток", але не будемо наївні.

Як не дивно, автором значиться чоловік. Утім, якщо припустити, що він збоченець-педофіл, то стає зрозумілою його асоціація хлопчиків із запахом какашки. Можливо, також, він намагався полювати на вошивих безпритульних. Але все це лише на перший погляд. Книжка добре психологічно прорахована. І явно розрахована на дівчаток. Психологічний вплив такий, що, крім завищеної самооцінки, дівчинка відчуватиме відразу до хлопчиків. І в результаті

поповнить ряди лесбіянок, коли виросте. Або просто не зможе знайти собі партнера. У будь-якому разі - поповнить лави жінок-невдах.

Рис. 44. Дитяча література епохи матріархату. Книжки, що пропагують жіночий сексизм і чоловіконеваженість.

Найімовірніший сценарій розвитку стосунків між хлопчиком і дівчинкою після прочитання такої книжки такий:

- Петрику, ось дивись, про вас навіть у книжках пишуть, що хлопчики дурні й смердять какашками!!!

Нормальна реакція нормального хлопчика - стусан Маші під зад. Маша після цього буде переконана, що пишуть правильно, хлопчики - дурні. Вона уникатиме спілкування з хлопчиками і віритиме книжкам. Петрик же отримає психологічну травму, у нього знизиться самооцінка. І одночасно з'явиться відраза до книжок, що не дасть йому здобути гідну освіту і зрештою послабить його позицію в житті. Подорослішавши, освічена дезорієнтована Маша не знайде собі пару серед закомплексованих неосвічених чоловіків. Цікаво, що книжка перекладна. Питання: Кому і навіщо знадобилося перекладати і видавати в Росії саме цю книжку? На чії гроші? Хто зацікавлений у статевій дезорієнтації дітей?

Про улюбленця дітей Гаррі Поттера і його вчителя, чаклуна-педераста ми вже згадували. А ось інший зразок - книжка про царя фетишиста, межею мрій якого був бантик дівчинки. З цієї причини він намагався розтратити державну скарбницю і занастив власні збройні сили. Але "добра дівчинка" зглянулася над ним і подарувала йому бантик. У результаті цар, очевидно, остаточно збожеволів і став трансвеститом. Що ми й бачимо на картинці. Така ось дитяча література.

Рис. 45. Дитяча література епохи матріархату. Казка про царя, який змінив стать. Для порівняння - дитяча література збалансованого соціуму. Знайдіть, як то кажуть, десять відмінностей.

Справа, зрозуміло, не обмежується літературою. У більшості сучасних мультфільмів хлопчики зображені тупуватими, а дівчатка - розумними. І дуже багато сцен, де дівчатка б'ють хлопчиків. Обіграно це обов'язково так, що хлопчиків не шкода, а побиття - справедливе. Таким чином у голови дітей імплантуються неадекватні матріархальні стереотипи сприйняття протилежної статі та стосунків.

Утім, уся ця антидитяча пропаганда - лише слабкі відгомони того божевілля, яке коїться у США. Ось витяги зі статті Івонни Байноу "Невже ця чотирирічна дитина скоїла сексуальний злочин?":

"Тільки в штаті Меріленд за 2005/2006 навчальний рік 28 вихованців дитячих садочків у віці до 6 років були відсторонені від відвідування занять за проступки сексуального характеру, зокрема 15 - за сексуальні домагання.

....в різних куточках США дітей, зокрема 4 і 5 років, не допускають до занять у дитячому садку і школі або навіть беруть під варту після пред'явлення звинувачень у сексуальних домаганнях. Педагоги настільки завзято намагаються

убезпечити себе від можливих судових позовів, що, мабуть, ігнорують важливу інформацію: наприклад, чи справді звинувачена дитина навмисне хотіла вчинити злочин і чи може вона взагалі вимовити слово "домагання".

...у грудні 2006 року 4-річному хлопчикові в місті Уеко, штат Техас, заборонили на деякий час відвідувати заняття після того, як помічниця виховательки звинуватила його в сексуальних домаганнях. Як повідомило місцеве телебачення, дитина обійняла цю жінку, коли сідала в автобус, і пізніше вона поскаржилася адміністрації початкової школи Ла Вега, що хлопчик притулювся обличчям до її грудей. Пізніше керівництво школи погодилося вилучити з особової справи дитини слово "сексуальний", але викреслити формулювання "неприпустимі фізичні контакти" відмовилося.

...У грудні минулого року учня молодшого відділення початкової школи Лінкольншир у Гейгерстауні звинуватили в сексуальних домаганнях після того, як він вщипнув однокласницю за попку. Про це повідомила місцева газета Herald-Mail. Звинувачення залишаться в особистій справі хлопчика..."

Ось так от. Маленька дитина обійняла виховательку, а її за це - до в'язниці та в базу даних по збоченцях. Як воно?! Як ви думаєте, чи посміє після такої психологічної травми хлопчик ризикнути підійти до дівчинки? Чи створить він сім'ю, коли виросте? Буде главою сім'ї чи підкаблучником? Чи буде сексуально успішним? Чи буде дівчинка, коли виросте любити і поважати його, чи стане феміністкою чоловіконенависницею? Чи неправда, питання - нескладні...

До статевої дезорієнтації дітей призводить і просто виховання їх у "неповній сім'ї" в умовах розбалансованого соціуму. Роз-розлука або жінка, яка народжує дитину "для себе", не здатна виховати ні повноцінну жінку, ні повноцінного чоловіка. Вона або розпестить дитину, або заб'є, зіб'є на ній усю свою досаду від невдалого життя.

Такі діти, які ніколи не бачили щоденної адекватної партнерської взаємодії чоловіка і жінки, виявляються просто не здатні створити власну сім'ю, коли виростуть. Вони просто ніколи не бачили, що це таке. Чоловік, вихований матір'ю-одиначкою, з великою ймовірністю матиме серйозну ваду в плані розуміння своєї ролі. Він метатиметься від повної відповідальності за все до повної безвідповідальності. Діти з неповних сімей не мають жодного уявлення, як доглядати за власними дітьми, бо не допомагали матері доглядати за молодшими братами і сестрами. Вони бояться завести своїх дітей. Бояться відповідальності. Вони заповнюють наше суспільство ідіотичними уявленнями про роль жінки і чоловіка, вони ж перші кандидати в гомосексуалісти.

І зрозуміло, до статевої дезорієнтації додається соціальна дезорієнтація. Не маючи прикладу чоловіка, який живе за принципом "треба", діти копіюють лише поведінку жінки, яка живе за принципом "хочу". А коли їхнє "хочу" входить у протиріччя з інтересами суспільства, вони потрапляють у поле зору правоохоронних органів. Тому з неповних сімей, де з батьків є тільки мати, виходить на порядок більше злочинців, ніж із повних сімей або з сімей з одним батьком. Діти матерів-одиначок часто також не здатні захищати себе, друзів і країну, оскільки сформувалися під впливом жіночого менталітету: "не зв'язуйся, не бийся, не лізь, не проявляй ініціативу". Як наслідок, ставка влади на матерів-одиначок, а не на повноцінні сім'ї, є ні що інше, як планування демографічної катастрофи, зростання злочинності, зниження обороноздатності та економічної активності.

8.14 Жінки професійні вбивці

*Командир жіночого взводу командос інструктує особовий склад:
- Взвод, слухай ввідну. Противник заявляє, що наша плямиста форма вас повнить...
(Навздогін) Гей, полонених розстрілювати, а не каструвати!*

Анекдот

Варто увімкнути телевізор на будь-якому каналі, і на екрані одразу ж з'являються жінки, які стріляють із пістолетів, автоматів, спритно орудують мечами і власними кінцівками, аби вбити або покалічити чоловіків або навіть іноді інших жінок. І звісно, чоловіків, цих тупих ледачих агресивних тварин, жінки завжди перемагають. Зрозуміло, що такі образи створюють ділки шоу-бізнесу, які обслуговують матриархат, з метою дебілізації довірливого телеглядача і візуалізації феміністичної ідеології. А щоб глядачеві не було огидно дивитися цю маячню, жінки-вбивці всі поголовно красиві, пишногруді, вбивають в ім'я якоїсь справедливості й одягнені в еротичне обмундирування, яке вигідно підкреслює жіночі принади. І піпл хаває, не давиться. Адже ідея прорахована професійними психологами.

На вулиці також зустрічається дедалі більше жінок у міліцейській і військовій формі. Та й у військові училища стали приймати дівчат. Але все це поки що на рівні курйозів, оскільки будь-якому військовому зрозуміло, що повноцінного солдата з жінки не зробити. А якщо грати в ці політичні іграшки, то можна догратися до маразму на кшталт австралійського. Там жінкам військовослужбовцям Міноборони оплачує операції зі збільшення грудей. До речі, чоловікам військовослужбовцям операцію зі збільшення статевого члена - не оплачують, незважаючи на формальну конституційну рівність. Дискримінація, однак. Або до маразму у шведському варіанті, де жінки-військовослужбовці влаштували істерію з приводу наявності чоловічих геніталій у лева на гербі військової частини. Командування не витримало і було змушене каструвати нещасного геральдичного звіра. Курйоз ситуації полягає ще й у тому, що згідно з історією геральдики, кастрували тільки герби зрадників. Дуже символічно. До речі, першість за матриархально-військовим маразмом тримає Іспанія. Там на посаду міністра оборони призначили вагітну тітку, яка не мала до цього взагалі жодного стосунку до збройних сил. Коментарі - зайві. Ну і звичайно, наші старі генерали теж мріють мати в

підпорядкуванні молодих красивих жінок, які беззастережно слухаються їхніх команд. Треба думати, особливо команди "лягай". Це теж не потребує розлогих пояснень.

У реальному житті я тільки один раз бачив жінку - справжнього воїна. Сусідка в купе поїзда. Бойовий офіцер спецназу. Молода жінка везла на операцію свою доньку інваліда. У дівчинки - штучний стравохід. Поки мама була на війні, наймана няня напоїла дитину оцтовою кислотою. Тепер поки дівчинка росте, її протез потрібно періодично міняти на більший. Я тоді був страшенно далекий від написання цієї книги. Але я пам'ятаю, як подумав тоді: "До чого всі ці ігри в емансипацію? Чи не краще воювати чоловікам, а жінкам доглядати в цей час за дітьми, щоб не множити жертви? Адже це так очевидно".

Якщо держава воліє мати жінок-воїнів (до речі, з фізіологічних причин - небоєздатних кілька днів на місяць) і чоловіків-рабів, а не жінок-матерів і чоловіків-воїнів, то гріш ціна цій державі. Ні боездатної армії, ні наступного покоління повноцінних громадян їй не бачити.

8.15 Фемінізм як зброя масового ураження

Наша атомна бомба - це матки арабських жінок.

Ясір Арафат.

По суті, проти цивілізованого світу застосовано зброю масового ураження (ЗМУ) системи "фемінізм":

Біологічна дія: Найактивніші жінки противника виводяться з репродуктивного процесу, внаслідок чого чисельність противника скорочується.

Психотропна дія: Жінки противника послаблюють і деморалізують чоловіків, унаслідок чого чоловіки противника стають недієздатними і небоєздатними.

Соціальна дія: Жінки і чоловіки противника замість співпраці і посилення суспільства і держави, займаються боротьбою одна з одною і знищенням дітей.

Стратегічна дія: Держава противника для компенсації чисельності власних громадян, що знижується, змушена пускати на свою територію громадян загарбника, зокрема розвідників, агентів впливу і натовпи співчуваючих.

Політична дія: Держава противника веде серед власних громадян пропаганду, що представляє розвал власної соціальної структури і здачу території загарбнику як прогресивне явище (лібералізм, толерантність). Відповідно, спроби захисту власних інтересів оголошуються злочинними (шовінізм).

Економічна дія: В основній творчій сили - чоловіків значно знижується мотивація до економічної активності. Їхні робочі місця займають не здатні до творення жінки. Тому економіка втрачає ефективність і вироджується із засобу творення в засіб завантаження населення завідомо марними діями.

Екологічна чистота: Уся матеріальна культура, створена противником, залишається повністю в непошкодженому стані загарбнику.

Маскування дії: Дія ЗМП поступова, не викликає у противника тривоги і волі до опору. Уражені суспільства поводяться мляво, не роблять жодних спроб боротися за своє життя.

Тактика і стратегія застосування: Під приводом міжнародного співробітництва та захисту прав жінок фемінізм інтегрується у вигляді "прогресивної" ідеології в чужий соціальний простір.

Дія: Репродуктивна функція паралізується, мораль зникає, суспільство втрачає внутрішню статеву і соціальну структуру і деградує до рівня аморфного стада низькорангових безвідповідальних особин. ЗМП має значний (кілька років) прихований період дії та кумулятивний ефект (у міру накопичення реагенту в соціальному організмі стійкість до нього не виробляється, а дія посилюється).

Симптоми ураження: Зниження народжуваності, зростання злочинності, наркоманії, психічних захворювань і суїцидів, в особливо важких випадках - підвищена смертність серед чоловіків. Широке поширення статевих захворювань, відхилень, збочень, розладів і дисфункцій.

Результат: поступова деградація і загибель усього соціального організму.

Хто ж цю зброю масового ураження застосує? Мені достовірно не відома структура і джерела фінансування феміністичних організацій. Частина коштів надходить із якихось "фондів". Держави також і самі щедро фінансують власну загибель із коштів платників податків. Частина коштів іде через ООН під солодким соусом "захисту прав жінок", "планування сім'ї", та "гендерної політики". Частина коштів іде як прибуток від такого сектору вільного сексуального ринку, як шоу-бізнес. Але якби я був терористом №1, я б нізащо не став би займатися сумнівної ефективності дурницями на кшталт тарана хмарочосів захопленими авіалайнерами. Я б просто щедро фінансував феміністичні організації на території противника, борючись із ними на власній території. Жінки противника вбивали б своїх ненароджених дітей, переорієнтовували б інших жінок на безплідні гомосексуальні зв'язки, вели б "війну статей" проти власних деморалізованих чоловіків, коротше, ударними темпами розвалювали б соціальну структуру противника. А чоловіки б слабшали, тупіли, рідшали, спивалися, і зрештою їм просто нічого б стало захищати. За кого йти в бій? За жінок, які відібрали їхнє майно і дітей? За дітей, які вбиті жінками до народження, або відторгнуті від батьків і нацьковані жінками проти них? За державу, яка все це організувала? За територію, яка вже населена чужинцями, а по суті - захоплена? За себе, змішаного з лайном, і з самооцінкою нижче плінтуса?

Фінансування підривних сил на території противника - прийом відомий і дуже ефективний. Так само, наприклад, Німеччина і США під час Першої Світової війни фінансували більшовиків, використовуючи їх як підривну силу проти царської Росії.

Противника не потрібно вбивати - він вбиває себе сам. Територію не потрібно захоплювати - противник сам пускає тебе на свою територію, щоб компенсувати своїх вмираючих. Думаю, років через 100 мусульманська більшість США вибере президентом праправнука Бен Ладена. Через місяць США стануть Об'єднаним Халіфатом Північної Америки. А замість статуй Свободи поставлять пам'ятник жінці без паранджі і в штанях. Пам'ятник феміністці, яка розчистила життєвий простір для правовірних. Бо великий Аллах, який забрав у невірних розум. І в божевіллі своєму поставили вони жінку вище за себе. І стали прахом біля ніг правовірних. Втім, Об'єднаний Халіфат Північної Америки в союзі із Західноєвропейськими Еміратами ще матиме тривалу конкуренцію з КНР, межа з якою внаслідок вимирання корінного населення Росії буде на той час проходити по Уральському хребту і пустелях Середньої Азії.

Взагалі кажучи, боротьбою з підривними силами, що фінансуються з-за кордону, повинні займатися спецслужби і контррозвідка. Будемо сподіватися, що вони все ж таки одного разу прокинуться і візьмуться за свої прямі обов'язки.

8.16 Фемінізм як убивця західної демократії

Більша частина тиранів вийшла з демагогів, які здобули довіру народу тим, що обмовляли знатних.

Аристотель

Демократія від початку виникла в античні часи як метод врегулювання інтересів окремих родин і кланів шляхом голосування, в якому брали участь дорослі чоловіки. Тобто ватажки цих дрібних сімейних і кланових ієрархічних утворень, найвідповідальніші люди. І що відповідальнішою була людина, що більшими ресурсами вона керувала, то вагомим був її голос під час голосування. Раби і жінки до голосування взагалі не допускалися як такі, що не здатні мислити категорією стратегічних інтересів, а відтак не здатні ухвалювати відповідальні рішення. Ну не може раб дбати про долю держави. У нього відключений інстинкт ватажка. Область його інтересів і межа мислення - палиця наглядача та миска юшки. Жінка ж не здатна мислити стратегічними категоріями зовсім. Особливо, в екстремальній або військовій ситуації. Її біологічне призначення - пристосуватися, уникнути небезпеки і продовжити генетичну лінію переможця. Ухвалювати відповідальні стратегічні рішення може тільки чоловік з увімкненим інстинктом ватажка, який керує власними ресурсами, тобто відчуває за них особисту відповідальність. Тому історія практично не знає бізнесменів, здатних створювати й управляти підприємствами такого калібру, які побудували Генрі Форд або Білл Гейтс. У моєму житті був такий епізод, коли в мене було підприємство з найманими працівниками та співвласником - жінкою. Уся ініціатива, яку приймали наймані працівники, зводилася до того, щоб менше працювати. Іноді це було корисно. Попрацювати сьогодні один день, щоб завтра, коли ситуація погіршиться, не працювати три дні, наприклад. Але ініціативи, що стосуються стратегічних або віддалених перспектив підприємства, вони не виявляли ніколи. Набагато частіше вони виявляли ініціативу в напрямі створення ситуації, що полегшує їм крадіжки та пияцтво. Жінка компаньйон також була активна лише в тактичній частині завдань і уникала відповідальних і перспективних рішень. А врешті-решт просто вважала за краще вийти з бізнесу, коли в її руках опинилася досить велика частка виручки. Відповідальність за підприємство відчував я один. І тільки я планував перспективу та ухвалював стратегічні рішення.

У країнах Заходу поки що за інерцією досить високий відсоток дрібних власників, тобто відповідальних людей, які усвідомлюють свої інтереси. Тому запровадження загального виборчого права саме по собі не зробило демократію неефективною миттєво. Але з отриманням виборчих прав жінками рівень відповідальності рішень, ухвалюваних голосуванням, значно знизився і продовжує знижуватися. Жінки голосують зовсім не за того політика, який відповідає економічним інтересам її сім'ї, країни і володіє професійними навичками. Вони голосують за політика, який має "чоловічу харизму", що нагадує їй інстинкт самки, ватажка первісного стада. Або за того, хто більш кваліфіковано поїздив по їхніх мізках. Тобто найчастіше за професійних демагогів, "зірок" телеекрану і політиків, які вже перебувають при владі. Що не могло не спричинити прихід у політику великої кількості пройдисвітів. Ну, або просто некваліфікованих людей. Наприклад, акторів або спортсменів, які не мають ні юридичної, ні економічної освіти і приймають емоційні рішення.

Фемінізм, прийшовши в політику, узагалі поставив демагогічну обробку населення на потік, оскільки демагогія - це його єдиний інструмент управління людьми. Крім того, створивши систему пограбування чоловіків дружинами при розлученні, фемінізм вибив з-під демократії її економічний фундамент. Тепер справа всього життя чоловіка може бути в будь-який момент зруйнована і відібрана судом за заявою його дружини. І в чоловіка немає сенсу цією справою активно займатися. Немає мотивації. Його стратегічні інвестиції не захищені. Лінія фронту війни статей проходить тепер через його бізнес, через його будинок, через його ліжко. Чоловік, не будучи фактично ватажком сімейної ієрархії, коли жінка або домінує, або перебуває у стані війни з ним, втрачає бачення стратегічної перспективи. У нього не працює інстинкт ватажка. Сімейна структура суспільства розвалюється. Суспільство, яке складалося раніше із сімей, де всі розуміли свою відповідальність один перед одним і дітьми, тепер перетворюється на аморфне стадо бездітних безвідповідальних пасивних егоїстів. Західна демократія ударними темпами

перетворюється на такий знайомий нам "совок". Особливо у США, де культурні механізми перемішані, а отже - особливо вразливі.

Таким чином, фемінізована демократія неминуче вироджується в пірамідальну плутократію, де роль ватажка аморфного стада відіграє непідконтрольна йому, а відтак безвідповідальна матріархальна держава, яка маніпулює електоратом і не підконтрольна йому, а тому безвідповідальна. Державі не потрібно домовлятися зі стадом, яким вона маніпулює за допомогою політтехнологій. Але в аморфному стаді є й добре організовані сильні структури. Насамперед це згуртовані релігійні та мафіозні утворення вихідців із високо-примативних етносів. Ось із ними безвідповідальні уряди домовляються. Точніше, обслуговують їх.

Наприклад, у Великій Британії вже всерйоз обговорюється вживлення законів шаріату в правову систему держави.

Рис. 46. Загибель гуманізму, свободи і демократії як завоювань Західної цивілізації.

В азіатських країнах, зокрема і в Росії, основна маса населення традиційно не володіє і не управляє власними ресурсами, а отже, не усвідомлює і не обстоює свої інтереси. Тому демократія тут є від початку лише номінальною. Європейська демократія деградує до такого стану лише через пару десятків років. І то лише на федеральному рівні. Тому фемінізму в Росії руйнувати нічого. Він просто не дасть цій демократії з'явитися. Що дуже влаштовує місцевих безвідповідальних політиків-демагогів, яким фемінізм до певного часу постачає зачарований його ідеями електорат. Однак незабаром ці політики злітатимуть зі своїх місць за звинуваченням у сексуальних домаганнях, насильстві в сім'ї та подружніх з'валтуваннях слідом за своїми американськими та ізраїльськими колегами.

8.17 Хто у виграві?

Америка - єдина країна, яка від варварства перейшла прямо до занепаду, минаючи стадію цивілізації.

Жорж Клемансо

Підсумуємо. Збита з пантелику феміністською пропагандою рівності між статями, сучасна жінка робить ставку на професійну самореалізацію і життя заради отримання задоволень, "для себе". І програє. Виявляється, що самореалізуватися одночасно і як жінка, і як професіонал - практично неможливо. На дітей і чоловіка просто не залишається часу. А реалізуватися в професійній діяльності неможливо тому, що забракло чоловічих якостей (за рідкісним винятком жінок-"напівчоловічків" і реалізації в жіночих галузях бізнесу). У результаті виходить самотня сексуально незадоволена, нереалізована жінка-невдаха, яка по дурості обміняла велике жіноче щастя на понти, споживання та інші дурниці.

Програють діти. Велика частина з них просто гине під час "переривання небажаної вагітності" під садистськими інструментами вбивць у білих халатах, які орудують під вивіскою "планування сім'ї". А та єдина дитина, яку пощадили для задоволення залишків материнського інстинкту жінки і для відбирання ресурсів у її батька, виявляється їжею для годування комплексів її матері. Або на нього вихлюпується весь розрахований на велику сім'ю запас незатребуваної любові. Тоді її заласкують і балують. А в підсумку з неї виходить егоїстична істота, орієнтована лише на отримання задоволень. Або мати на ньому зганяє свою незадоволеність і використовує дитину як сурогатного чоловіка. Концентруючи на ній весь запас засобів домінування, розрахований на велику сім'ю. У результаті виходить забита заманіпульована несамостійна істота, приречена на невдачі в майбутньому.

Програє чоловік. Замість любові, сексу, відчуття тилу і можливості відпочити у себе в "лігві" він отримує втомлену на роботі жінку, яка використовує ілюзію своєї "матеріальної незалежності" для того, щоб торгуватися з ним за право не виконувати домашні обов'язки. А матріархальне законодавство вона використовує для пограбування чоловіка при розлученні. Тобто чоловік отримує щоденну війну статей у себе вдома після роботи і "дамоклів меч" поділу дітей та майна.

Програє сім'я. Замість високого доходу від повноцінної успішної кар'єри чоловіка, зумовленої емоційною підтримкою та повноцінним відпочинком удома, вона отримує збитки. Перевтомлений деморалізований чоловік не здатен заробляти багато. Якщо інвестиції не захищені - їх роботи не прийнято. А жінці заробляти багато найчастіше не вдається в принципі. У підсумку загальний дохід сім'ї низький.

Програє держава. Замість повноцінних активних і відповідальних працівників і солдатів вона отримує деморалізоване пасивне стадо, злочинність і демографічну катастрофу.

Виграє, мабуть, тільки купка озлоблених лесбіянок, які займаються демагогією на державному рівні та загрибають гроші спонсорів і платників податків, що виділяються одурманеною ними владою.

Отже:

Фемінізм - авангард матріархальної деградації людського суспільства.

Феміністки свідомо і цілеспрямовано руйнують репродуктивну функцію людини. Для цього прицільно завдають ударів по найуразливіших і ключових місцях статевої організації окремих пар і всього суспільства.

1. Полохливість самки. Феміністки всіма способами демонізують образ чоловіка. Агресор. Насильник. Збоченець. Педофіл. Пригнічувач. Сексуальний домагач. Усе робиться для того, щоб жінка, зустрічаючи чоловіка, відчувала замість симпатії та сексуального потягу ненависть і страх. Тоді жінка стане феміністкою і лесбійкою. Що їм і потрібно. Крім того, нагнітається страх жінки перед материнством.

2. Самцевий інстинкт захисту самки. Феміністки нагнітають істерію, яка змушує чоловіків, які перебувають при владі, інстинктивно захищати жінок від неіснуючої небезпеки або "пригноблення" з боку чоловіків узагалі. Обдуривши таким чином законодавців, феміністки продавляють дедалі нові й нові привілеї для жінок, забезпечуючи собі їхню підтримку. Таким чином, звичайні жінки виявляються пов'язані з феміністками круговою порукою на кшталт кримінальної. І навіть розуміючи порочність фемінізму - мовчки користуються його миттєвими плодами. Зраджуючи своїх дітей, яким доведеться розсьорбувати наслідки або вбиваючи їх до народження.

3. Усі суспільні механізми протидії матріархату, придумані цивілізацією, цілеспрямовано руйнують:

- можливість чоловіка відповісти фізичним насильством на емоційне насильство жінки.
- культурно-релігійну регламентацію стосунків між статями та сімейних відносин, структури сім'ї.
- систему роздільного виховання хлопчиків і дівчаток.
- систему майнових відносин.
- систему суспільних відносин.

4. Руйнування системи сексуальних стосунків статей шляхом розриву інстинктивного алгоритму взаємодії самця і самки на всіх етапах.

- на етапі візуального контакту.
- на етапі зустрічі.
- на етапі залицяння.
- на етапі утворення пари.
- на етапі побутової взаємодії.
- на етапі розмноження.
- на етапі сексуальної взаємодії.

5. Убивство і статева дезорієнтація дітей.

Коротше і простіше кажучи, фемінізм - це рух глибоко хворих на голову озлоблених людей за те, щоб зробити здорових людей такими ж хворими та неадекватними. І який досяг у цьому починанні глобального успіху.

А взагалі, дуже хочеться вірити, що колись після закінчення війни статей над лідерами фемінізму відбудеться судовий процес на кшталт того суду над фашистською верхівкою, що відбувся в Нюрнберзі після закінчення Другої Світової війни.

А тепер для закріплення пройденого в цьому розділі матеріалу прочитаємо все те ж саме в простішій і наочнішій формі викладу.

8.18 Казка про царя Козьму та бабське царство

Казка - брехня, та в ній натяк. Добру молодцю (червоній дівци також) урок.

Російська приказка

У деякому царстві, у деякій державі жив та був цар Козьма третій. Країною своєю правив неабияк. А тому народ його не бідував. Селяни працювали добре. Дружина воювати була навчена. Наказ таємного розшуку теж не дрімав. Каланча пожежна посеред столиці теж була побудована височенна. Стада тучнели. Житниці повніли. Бочки з медовою, ті ваще невичерпні були. Церкви та монастирі благоліпні. Благодать, та й годі. А дівки в тому царстві були просто на диво красиві. Здавалося б, жити та радіти-ся. Та ні.

Була в тому царстві погана слобода. П'янки тама, бійки, різанина, непристойності різні в тій слободі, страмота одна. А пото-му погана слобода та, що церкви в ній не було. Стару церкву спалили, попа зарізали лихоїмці. А інші

попи туди їхати убоялися. Добрі люди з тієї слободи давно вже втекли. Мужуки, що залишилися, ті спилися або один одного порішили. А тому було в тій слободі баб багато. І баби ті ну до того злющі та безстижні, що відірви та викинь прямо. А без мужуків і зовсім люті стали. І ось повадилися ті баби зі своєї слободи до столиці ходити. Баб міських баламутити. Доки мужик у наказі служить або ратну справу вивчає, міські баби сидять на лавці та насіння лузгають. А тим, зі слободи, заздрісно, що їм насіння не дають, і мужуків та дітлахів у них немає. І до того іззавидовалися, що аж злобою лютою загорілися. І ось вони, зміюги підколотні, і давай баб столичних обхажувати. Зведуть спершу розмову душевну бабську, то та се, а потім поволі й давай на мужуків наговорювати. Ось де, ти тута трудишся на господарстві та насіння лузгаєш. А мужики всі зрадники. У наказі своєму в цей час дівок мабуть шшупають. А насіння, що найкраще та найсмачніше - собі забрали. А ти тута йому хату бережеш негідному. Це, кажуть, де кухонне рабство. А дітей бабі й зовсім не треба, бо мармелад, який дітям дають, можна самій з'їсти і тоді солодке життя прийде. І кажуть, де баба мужика головніша. Бо розумніша вона і до гламуру різного здатна. А мужуків треба усех знищити, бо козли вони і від них агресія заводиться в організмі. А без мужуків і з мармеладом життя ще солодше. А кохатися і з бабою можна. Тільки хер із поліна вистругати який хочеш за розміром, хоч сажений, та до іншої баби мотузкою примотати. І ніякий мужик не нать тади.

А баби, як відомо - дури. Вірять цим відірвам поганим та на мужуків своїх злість збирають. А супостати іноземні, які шпиєни були заслані та під виглядом купців іноземних рознохували що та як, ті швиденько мішок грошей до слободи привезли, та притон тама побудували. Та анструктора з бл@#ства і розпусти всякої з Хранції з самого міста Парижа і виписали. Швиденько вороги-іноземні зметикували, що той ратник, кого дружина сковородою огрїла, вітчизні своїй більше не захисник зовсім. Так нехай їх свої дружини вбивають, нема чого на них лицарів своїх та кірасирів витрачати.

І ось настав у тому царстві час темний та смутний. Прийде, приміром, мужик додому зі служби чи з поля. Думає дух перевести, борщу посьорбати та дружину рідну приголубити. А вдома на нього баба зла та люта з кочергою кидається. Або ще гірше, дитинчат своїх баби вдавлювати затіяли. Гріх то який. Не хочемо, кажуть, дітей рости. Хочум сукні нові купувати, мармелад їсти та в слободу на бл@#ки ходити. З іншими бабами любитися. Швобода, кажуть. Мужуків своїх по щоках сковородою б'ють та гроші тре-бують. А мужуки богобоязливі іншу щоку підставляють та чекають коли баби схаменуться. А ті ще більше, ніж раніше, лютують. А то зберуться натовпом, вина нап'ються, подоли задеруть, та й ходять так вулицями, пісні репетують. Швобода, мовляв, настала сексуальна і карнавал таперича. Їх уже і так, і сяк не страмитися вмовляли. Ні в яку. Швобода, глаголють і все тут. А мужуки, ті закручинилися та з домівок своїх витікати стали. Зовсім не в мочь їм у хатах їхніх жити. З міських хто в ліси в мисливці, хто в рибарі подався, хто на стайні, хто в скирті ночує, а хто перехрестився на церкву, та й зовсім утекло від страху цього на Дон чи на Дніпро до вільних козаків. А дітки малі плачуть, за ласкою батьківською скучають.

І ось бачить той боярин, що в таємного розшуку наказі головним поставлений був, що чийсь його дяки приказні хто без бороди, а хто з підбитим оком на службу та ходять. А інші так за службу чогось піклуватися стали, що додому і зовсім не ходять, а в приказі тому ночують під лавкою. Та й учинив той боярин розшук за всією формою. А ось воно чаго твориться в державі та! І прибіг цареві доповідати. Мовляв, так мовляв і так. Загроза національній безпеці прикпючилася.

Подивився цар Козьма такій справі, та й кликнув бояр раду тримати. А бояри коли до царської палати зібралися, то без сліз і не глянеш. Хто без бороди, хто без вуха, а в когось просто вся пика роздряпана. Очі ховають, мукають чийсь несусвітнє. Сором, а не дума державна. Тут уже цар Козьма і сам зметикував, що сурьезная okazия прикпючилася. Та чи жартівлива справа, коли вся вертикаль влади побудувала! І прициндет асторичний уже був.

Коли одного царя дружина йогойна сковородою колошматила, вороги в того царя половину держави відтяпали, а іншу половину свої бояри розікрали. От і зачесав цар Козьма в потилиці, добряче спантеличений.

Архімандрит у тому царстві в ту пору молодий та неодружений був, тому за бороду не турбувався. А тому в судженнях був вільнолюбний і за віру та державу дбав. Порадив він царю святу інквізицію завести. За прикладом заморських колег по вірі християнській. Спалити б усіх баламуток на вогнищах, та й справі кінець, бо відьми вони. Іншим неповідно буде. Ех, добра ідея була, та цар ще краще розсудив. Цар Козьма третій, він був монарх мудрий та освічений. Крім того, славився лібералом і прихильником прогресу всякого наукового. Навіть абсерваторію в себе на даху палацової стайні завів. Звідки, кажуть, у підзорну телескопну трубу за дівчатами, які купаються, дивився. А тому видав він такий указ.

Бабам тим, які себе вищими за мужиків вважають, дозволити створити свою автономну державу, яку тільки забажають. Щоб ні-чим їхня бабська свобода уражена не була. Читав він книжку хранцуза одного іноземного - Жюля Верна. Тама в цій книжці чотири мужуки на безлюдний острів у міхурі повітроплавальному прибули. І всю цивілізацію тама швиденько вчинили. І заліза наплавили, і інструменту наготували різного, і ковальську справу перевершили, і худоби всякої завели. І телеграф електричний змастерили. І навіть мавпу дику зловили та приручили. Про мавпу цього цар аж три рази прочитав. Дуже на те дивувався. Від того й подумав він де, але ж у мене в царстві точнісінько такий острів є. І ліси тама, і залізна руда є, і звір водиться, і земелька родюча. І благодать усяка теж. І коли баби ті мужиків не бажають, ні того, що мужики роблять, їм теж не любо і не нать. Тоді нехай живуть як хочуть, вільному воля, і Бог їм суддя. Раз вони кращі за мужуків та розумніші й здібніші, то нехай собі бабине царство збудують, краще

за наше, а ми подивимося тоді. Може й справді бабине царство краще та красивіше буде. Обозьяни на тому острові не жили, правда. Зате ведмеді хаживали. Ведмедів, їх теж приручати можна. Тади вони танцювати вміють під дудку на ярмарку для потіхи. Тож весело.

Чи то довго, чи то коротко, а по весні скликав цар Козма дружину, спіймали вони в слободі всіх тих охальниць та й перевезли на острів бла-годатний жити та царство бабине зачинати. І анструктор розпусного тожа туди для розмноження племені пустили. Ну там насіння всяких їм та картоплин та інструменту різного для розведення дали. І сказали, що коли анструктор хранцузький не здюжить, та коли плодиться ті баби задумують, то нехай насіння мужицьке на харчі чи залізо, що виплавлять, міняють. А щоб якісь мужуки те бабине царство не занепокоїли, цар Козьма велів корабель канонерний двощогловий округ острова за три милі плавати пустити.

На третій рік послав цар Козьма на остов той посольство на бабине царство подивитись та чи можна з тим царством взаємовигідно торгувати почати. Тока посольство ніякого царства бабиного не знайшли. Весь острів послі обходили, а царства й нема. Гнилий курінь із кістками людськими тільки вареними та обгризеними. Баби одна одну, мабуть, з'їли, а царство так і не побудували. І руду не наламали. І грубку плавильну ні випалювальну не склали. І заліза не поплавили. І дерева на хати не зрубали. Як тама та чого було, ніхто не знає. Одне тільки зрозуміли тоді в тому посольстві. Видно без мужуків баби царство побудувати не можуть і зовсім ніяке. Тільки подоли задирати та мужуків хаяти здатні. Так царю Козьмі й донесли.

Цар Козьма вже на той час сімейну реформу в царстві своєму провів. Барвисті сукні бл&#ські на пугали городні повісити велів. Дуже їх ворони пужалися. Та лускати сім'ячки на заваянці заборонив. Щоб неповадно... Почитав ще книжку іноземну розумного одного німця Фрідріха Ніцше та й повелів кожному мужуку в хаті батіг тримати. Та жену розуму розуму, тією батогом учити. Цар Козьма то наш освічений монарх був.

І зажило його царство краще за колишнє.

Ех, шкода, добрий кінець тільки в казках буває...

ГЛАВА 9. Висновки та перспективи

Подібно до того, як приріст населення завжди вважався ознакою здоров'я нації та цивілізації загалом, депопуляція є ознакою хвороби народу і суспільства. У нинішніх умовах звідси випливає, що західна цивілізація, попри всю свою могутність і багатство, перебуває в глибокому занепаді.

Патрік Дж Б'юкенен

Все мені дозволено, але не все корисно. Все мені дозволено, але ніщо не повинно володіти мною.

Апостол Павло

Ну ось ми нарешті й підійшли до заключної частини нашої розповіді про блукання і пригоди людей розумних у лабіринтах власних дрімучих інстинктів і життєвих обставин. Тепер ми володіємо знанням про те, хто ми, на якому етапі еволюції перебуваємо і чому. І за законами жанру нам належить відповісти на цілком закономірне запитання. Ну і що ж тепер робити? Де він, вихід із сьогоденного історикобіологічного глухого кута для окремо взятої особистості, де вихід для суспільства і де вихід для Людства загалом? Щоб відповісти на це запитання, спершу виокремимо основний сенс нашої книжки і подумаємо, чого ми насправді хочемо. Бо правильно сформульоване і поставлене завдання - вже наполовину вирішене завдання.

9.1 Рівень Людства

Наука зробила нас богами раніше, ніж ми навчилися бути людьми.

Жан Ростан

Розвиток цивілізації, перетворення людини з рухомої інстинктами тварини на мислячу істоту є не що інше, як накопичення низькопримативного генофонду і витіснення високопримативних етносів низькопримативними. Сьогодні йде зворотний процес. Низькопримативні етноси деградують, вимирають і заміщуються високопримативними. Тобто ми маємо справу з еволюційним регресом.

Якщо зовсім просто, то сучасна постхристиянська цивілізація зі своїми ліберальними "завоюваннями" подібна до нерозумної дитини, яка залізла у велику шухляду з шоколадними цукерками і обжерлася ними до стадії отруєння. У такій ситуації потрібно не міркувати про свободу вибору дитини, а просто витягнути її зі скриньки, зробити їй промивання шлунка і посадити за уроки. Так, це насильство над дитиною. Так, дитина буде вередувати. Але зробити це необхідно в її ж інтересах.

Проблема в тому, що допомогти дитині - нікому. Витягнути себе з шухляди, зробити промивання шлунка і сісти за уроки ця дитина може тільки самостійно. Тому замість розумної дорослої дії вона розмірковує про свободу вибору і залишається в ящику. Попри те, що в ящику випорожнень уже більше, ніж цукерок.

По суті, сьогодні перед цивілізованим світом стоїть дуже простий вибір із двох варіантів:

А. Залишити все як є і повторити історичний шлях усіх соціумів, що опинилися в аналогічній ситуації. А саме - згинуть навіки, втративши за 2-3 покоління накопичений за два тисячоліття селекції найцінніший низькопримативний генофонд. Тобто після прогресу скотитися назад, на еволюційний смітник.

Б. Використати історичний шанс, що з'явився внаслідок розуміння взаємозв'язків між інстинктами людських істот, механізмами функціонування соціумів та еволюцією. А саме, зайнятися регулюванням тваринних інстинктів стадного рівня, балансуванням суспільства, відновити репродукцію і змінити деградацію на розвиток. З точки зору автора, Людство вже достатньо подорослішало, щоб упоратися з пережитками свого тваринного минулого.

Перший шлях примітивний і не цікавий, тому розглянемо відразу другий. Подивимось, як можна в поточній ситуації скоригувати інстинкти. Але спершу повторимо ще раз пройдений у попередніх розділах матеріал. По шматочках тема демографічної катастрофи зачіпалася практично у всіх розділах, але все ж виділимо її в окремий розділ через особливу важливість. І не будемо боятися повторитися, оскільки спілкування з читачами показує, що далеко не всі засвоюють увесь матеріал із першого разу. Навіть не дивлячись на багаторазове повторення інформації в тексті.

9.2 Демографічна катастрофа

- Рада б народити, та нема від кого.

Із розмови молодих продавчинь у магазині

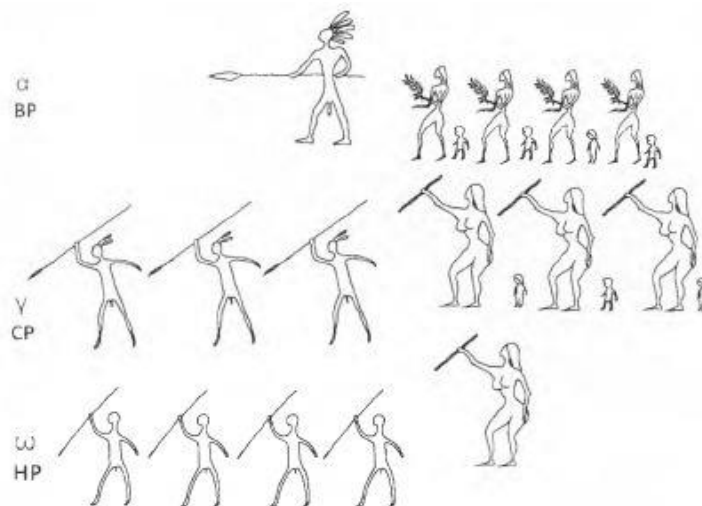
- Дивлюся на новонароджених, і бачу обличчя бандюганів.

Фраза лікаря, педіатра пологового будинку

Демографічна ситуація в усіх країнах цивілізованого світу - схожа. Демографічна криза, що набула масштабу катастрофи за всіма параметрами: смертність, народжуваність і етнічний склад. Йде вимирання корінних європейських етносів. Найціннішого, низькопримативного генофонду нашого біологічного виду. Демографічну статистику європейських держав витягають тільки верстви, що розмножуються поблизу соціального дна, і мігранти з

ісламських країн. Урядові програми стимулювання народжуваності, навіть коли вони є, не спрацьовують. Влада, бачачи власне безсилля, намагається розв'язати проблему залученням людських ресурсів із тих країн, населення яких, навпаки, зростає. Переважно це країни третього світу. Однак вихідці з високопримативних етносів принципово не здатні асимілюватися в західні суспільства. Навпаки, вони створюють ізольовані пірамідальні ієрархічні структури, що відповідають їхньому рівню примативності, і паразитують на європейських етносах. У підсумку зростає лише злочинність і наркоманія, але ніяк не демографічні та економічні показники. Суспільства деградують ударними темпами. Росія - не виняток. І більше того, коли справа стосується деградації, Росія, як завжди, попереду планети всієї. Перше місце у світі за кількістю абортів і смертності молодих чоловіків. З'явився навіть новий термін у соціології - надсмертність чоловіків. А між тим, молоді чоловіки - це найактивніший і найпрацездатніший прошарок суспільства. Причини смертності - найрізноманітніші. Наркоманія, ДТП, хвороби, самогубства, нещасні випадки, алкогольні отруєння, вбивства, інфаркти тощо. Нічого спільного на перший погляд, крім самого факту передчасної смерті. Наразі нарешті всім стало очевидно, що проблема принципово не вирішується ні медичними, ні економічними, ні соціальними методами. Що ж. Залишилося тільки пояснити інші очевидні речі. Причина невдач проста: ця проблема не соціальна, не економічна і не медична. Вона набагато глибша. Проблема має біологічне коріння. Людина є, насамперед, біологічною істотою. А її репродуктивною функцією керує насамперед інстинкт розмноження. І вже потім, у другу чергу, економічні та соціальні чинники. На жаль, стурбовані демографічною катастрофою уряди не в змозі вжити скільки-небудь ефективних заходів щодо її запобігання. Річ у тім, що ні в юридичних, ні в економічних вишах, ні в Академії Державної служби не викладають біологію. А курс середньої школи швидко забувається. Тому в уявленні політиків і державних чиновників люди - це якісь абстрактні юридичні та економічні одиниці, на які достатньо впливати прямими правовими та економічними методами, щоб домогтися бажаного результату. Вони просто не знають, що у живих організмів народжують на світ дитинчат ніякі не посібники і закони, а самці і самки. Справа ускладнюється ще й тим, що серед гуманітаріїв людину чомусь прийнято вважати не частиною живої природи, а чимось особливим. А як "експертів" і "консультантів" правлячі кола запрошують як правило саме гуманітаріїв. На превеликий наш жаль і з плачевними наслідками для суспільства. Усі ці непорозуміння і призводять до того, що ключові проблеми Людства залишаються невіршеними протягом багатьох десятиліть.

Уся людська істота, зокрема й набір вроджених поведінкових програм, розраховані на певний режим існування в цілком певних умовах. А саме, на ті умови, в яких формувався наш біологічний вид. Умови первісного стада. Подивимося, як працювала ця "прошивка", набір інстинктів людини розумної, що керують репродукцією, у природних умовах. Як працює сьогодні. І як працювала в проміжний період. Тоді ми побачимо причинно-наслідкові зв'язки, і нам стане зрозуміло, що робити.

Ієрархія людського первісного стада схематично зображена на Рис. 4. Згадаймо її.

На чолі стада перебував ватажок. Альфа. За критеріями тваринного світу його гени були елітними. Тому відповідно до біологічної доцільності він безоплатно мав найбільшу кількість злягань із самками, а отже - найбільшу кількість нащадків. Нижче знаходився шар середньорангових самців. Гама. Вони мали деяку кількість злягань із самками за годівлю і, як наслідок, відмінну від нуля ймовірність продовжити свою генетичну лінію. Але ймовірність ця була невелика. Ще нижче - низькорангові самці. Омєга. Вони не мали можливості заплатити за злягання, тому що здобич у них відбирали самці вищих рангів. А їх самих - відганяли від самок. Тому низькорангові самці не мали спарювань зовсім. Ймовірність продовження їхньої генетичної лінії дорівнювала нулю. Вони виконували функцію буфера, витратного матеріалу між найціннішою, репродуктивною частиною стада і навколишнім середовищем. І в першу чергу йшли на корм хижакам. Ця система відносин залишилася і донині закріплена у вроджених поведінкових програмах обох статей. Високорангових жінка любить і хоче від них дітей. Середньорангових - заохочує сексом за забезпечення. А низькорангових - "динамить".

З розвитком матеріальної культури, і насамперед зброї, структура людських соціумів одразу з кількох причин змінилася. З'явилася сімейна внутрішня структура. Стали формуватися молоді альтруїстичні програми поведінки і придушуватися тваринні егоїстичні.

Біологічна еволюція, прогрес нашого біологічного виду - це зниження примативності, підвищення альтруїстичності та зміцнення парної статевої структури.

Але оскільки еволюційного часу на зміну вроджених тваринних програм не було, набір інстинктів здебільшого залишився колишній, стадного типу. Для того щоб адаптувати старі інстинкти до нових умов, була сформована релігія і культурна традиція. Чоловік посідав місце ватажка сімейної ієрархії. Його статус підтверджувався підтримкою віртуального супердомінанта - бога або богів. (Згадаймо формули "Чоловік-від бога", "Чоловік ближче до Бога" тощо). Дружина в повній відповідності зі своїми вродженими програмами любила його і народжувала від нього дітей. Таке положення статей у суспільній ієрархії називають патріархатом. Щойно становище чоловіка на вершині сімейної ієрархії ставилося під сумнів, самочний інстинкт жінки одразу ж автоматично перемикався на режим взаємодії з низькоранговими і середньоранговими самцями. Таке положення статей у суспільній ієрархії називають матріархатом. Жінка переставала народжувати. Виникала демографічна криза. Найяскравіший приклад - Велика Римська імперія. Матріархальний перекис міжстатевих стосунків породив демографічні та соціальні проблеми, повністю аналогічні сучасним. Як наслідок - деградацію і загибель імперії. Класичний випадок.

Нині в країнах Заходу, повністю аналогічно стародавньому Риму, також виник сильний матріархальний перекис у міжстатевих стосунках. У результаті статус чоловіка виявився заниженим, що автоматично спричинило демографічну кризу. Посилюється криза тим, що феміністичні організації, розв'язавши так звану "війну статей", а просто кажучи, цькування чоловіків, цілеспрямовано руйнують сімейну структуру соціуму. Усе це, зрозуміло, не стосується ні етносів, де статус чоловіка підтримується релігією (мусульмани), ні верств, де він високий із природних причин (соціальне дно).

У Росії матріархат був введений штучно комуністичним режимом і збережений досі. Чоловік повністю позбавлений репродуктивних прав. Шлюбне законодавство і судова практика побудовані таким чином, що шлюб і народження дитини ставлять чоловіка в залежність від свавілля жінки. По суті, чоловік потрапляє в юридичний капкан. Це робить шлюб і дітей не тільки не вигідним для чоловіка, а й небезпечним. Утім, у деяких країнах Заходу ще гірше - небезпечний просто будь-який контакт із жінкою. Крім того, кожен молодий чоловік на рік чи два позбавляється всіх громадянських і загальнолюдських прав і свобод і потрапляє в систему державного рабовласництва, де зазнає тортур, знущань, втрачає здоров'я або гине. Якщо на жіноче здоров'я виділяються мільярди рублів, то на чоловіче - нуль. Чоловіки, наповнюючи пенсійний фонд, позбавлені права ним користуватися, бо в середньому не доживають до пенсії. І т.д. і т.п. Таким чином, статус чоловіка, його фактичне становище в суспільстві знижено до рівня раба.

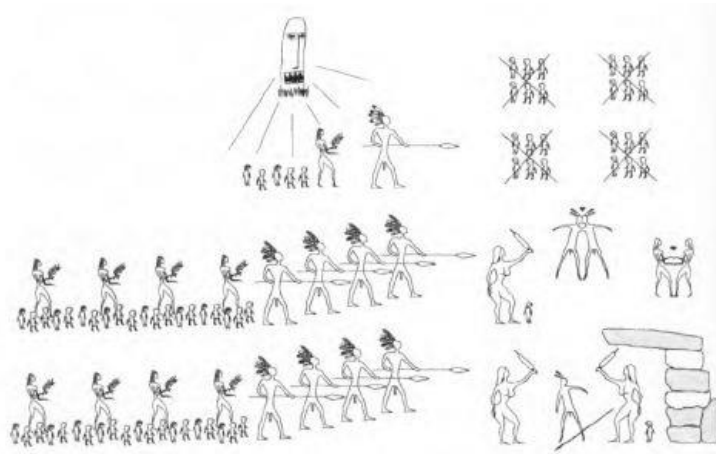

Рис. 47. Заміщення деградуючих і вимираючих розбалансованих низькопримативних "цивілізованих" європейських етносів, що деградує, і вимираючих, збалансованими південними і східними високопримативними етносами.

З руйнуванням внутрішньої сімейної структури матріархальний соціум перетворюється на якусь подобу гігантського первісного стада. Див. рис.15. Сурогатну роль ватажка виконує держава. У повній відповідності до законів стадної ієрархії, всіх низькорангових самців цього стада таким ватажком-державою пригнічують і відганяють від самок. (Згадаймо незліченні судові процеси про "сексуальні домагання", "подружні згвалтування" та інший чудернацький маразм фемінізованої політики Заходу, що поступово впроваджується в нас). А самки взаємодіють із цими "опущеними" низькоранговими самцями за законами стадного сексуального ринку, спираючись під час поділу здобичі на підтримку ватажка - держави. (Система гноблення і пограбування чоловіків.) Тільки от ні запліднити самок, ні захистити їх і нечисленних дитинчат від зовнішніх ворогів, що добре розмножуються, цей ватажок-держава

не здатний. Та й добувати ресурси низькоранговим самцям немає сенсу. Все одно - відберуть. Ще в античні часи було помічено, що раб - поганий працівник і нікудишній воїн.

Отже:

1. У цілковитій відповідності зі своєю інстинктивною прошивкою жінка ніколи не народжуватиме дітей від чоловіка з низьким рангом у суспільній ієрархії. У крайньому разі, одну дитину "для себе", тобто для задоволення материнського інстинкту і підтримки в старості. Продовження генетичної лінії низькорангового самця природою не передбачено. Це - протиприродно. Тим більше - за розвиненої мережі абортаріїв і відпрацьованої системи контрацепції.

2. У низькорангових чоловіків зі зниженою самооцінкою і мотивацією - пасивна життєва позиція. Біологічно вони - лише буфер і корм для тигрів. Тому працювати, рости дітей і забезпечувати дружин вони не будуть. А питимуть, колотимуться, стирчатимуть, тікатимуть від аліментів тощо. Тобто, поводитимуться безвідповідально. Зокрема безвідповідально стосовно себе, своєї безпеки і здоров'я. Це природний для низькорангових самців біологічний режим.

Такі біологічні причини низької народжуваності корінних європейських етносів і надвисокої смертності молодих чоловіків у Росії.

9.3 Рівень суспільства

*Песиміст бачить труднощі за кожної можливості.
Оптиміст бачить можливості в кожних труднощах.*

Вінстон Черчилль

Найголовніше. Під час організації суспільної ієрархії та взаємодії людей усередині суспільства має враховуватися біологія людини. Очевидно, що продуктивніше розвиватиметься те суспільство, де діяльність і успіх чоловіка відповідає його чоловічій природі, а діяльність і успіх жінки відповідає її жіночій природі. Тобто де чоловік сильний, економічно і суспільно активний і виконує зовнішню рольову функцію. А жінка народжує дітей і виконує тилкову рольову функцію. Інші схеми або просто не працюють, або знижують ефективність і конкурентоспроможність соціуму. Ведуть до його розбалансування.

Завдання очевидне - потрібно знову збалансувати соціум. Як це зробити? Процес матріархальної деградації зайшов дуже далеко. Інстинкти всіх чоловіків із низькорангового алгоритму на програму ватажка одним президентським указом не перемкнути. Жінок, які звикли ставитися до чоловіків і дітей споживацьки, миттєво також не перевиховати. Тому відновити античний або середньовічний патріархат у його первозданному вигляді одним помахом руки важко, хоч би як це було розумно й доцільно. Якщо в сільських районах він подекуди зберігся сам собою, тому що відповідає місцевій технології виживання, то з сучасним урбанізованим суспільством треба дуже добре попрацювати, щоб привести його до ладу. Насамперед, потрібна нова високоефективна система компенсації тваринних інстинктів. А для того, щоб вирішити, яка це має бути система, подивимося, що в суспільстві змінилося принципово за останні сто років. А головна, принципова зміна така. Люди стали настільки низькопримативними, а наука і техніка просунулися настільки сильно, що тепер люди воліють не стільки вірити, скільки знати і розуміти. Ось і чудово. Отже, нову систему компенсації тваринних стадних інстинктів потрібно будувати на основі розуміння людьми роботи цих інстинктів. Розум сучасної людини вже настільки сильний, що озброєний розумінням роботи тваринних інстинктів, сам у змозі з ними впоратися. Це зовсім не означає, що потрібно відмовитися від старих культурно-релігійних компенсаційних механізмів. Навпаки, їх необхідно ретельно відреставрувати, а потім активно підтримувати й інтенсивно використовувати в процесі виховання високопримативних членів суспільства. Потрібно розділити функцію компенсації тваринних стадних інстинктів на два напрямки, що взаємно доповнюють один одного і підтримують один одного. Скажімо, у початковій школі обов'язково викладати закон Божий. У старших класах - історію і роль релігій. У ВНЗ - обов'язковий курс етології людини. Непогано було б реформувати церкву, привести її вчення в повну відповідність із природничими науками і зростити її знову зі школою і з державою. Це було б логічно й ефективно.

Другий пріоритетний напрям - необхідно негайно і повністю ліквідувати правову та економічну дискримінацію чоловіків, забезпечити захист їхніх інвестицій у сім'ю і повернути їх на позицію відповідальних голів сімей. Відновити внутрішню сімейну структуру суспільства.

Конкретні дії, необхідні для цього:

1) Екстрене припинення "війни статей".

а) Визнання фемінізму де-юре тим, чим він є де-факто, а саме біологічною зброєю масового ураження, що блокує репродуктивну функцію людини. Необхідне розслідування злочинів фемінізму проти Людства і проведення процесу, аналогічного Нюрнберзькому після поразки фашистської Німеччини у Другій світовій війні.

б) Припинення демонізації образу чоловіка в ЗМІ. Юридично прирівняти розпалювання міжстатевої ворожнечі до розпалювання міжнаціональної ворожнечі.

в) Ліквідувати гендерний підхід у політиці та соціології, прибрати гендерну ідеологію з державної політики.

2) Ліквідація всіх форм дискримінації чоловіків.

а) Відновлення репродуктивних прав чоловіка.

- Жінка не повинна мати права приймати рішення про вбивство ненародженої дитини без згоди чоловіка. Але вона повинна мати можливість отримати швидке розлучення, щоб вивести своє рішення з-під юрисдикції чоловіка. Тоді буде дотримано її право розпоряджатися власним тілом.

- Жінка не повинна мати можливості нав'язувати чоловікові власне рішення про народження дитини. Чоловік повинен мати право не визнавати дитину своєю, якщо немає його письмової згоди на народження дитини.

- Аліментна система має бути змінена. Дитина має отримувати блага безпосередньо з рук батька. Батько, який заробив ці блага, повинен мати право або самостійно надавати їх дитині, або через призначеного ним представника. Платник аліментів повинен мати право контролювати їх цільове витрачання.

- Розмір аліментів не повинен перевищувати величини об'єктивних потреб дитини. Усе, що вище - це мають бути виключно добровільні виплати.

- При розлученні жінка не повинна отримувати жодних переваг у боротьбі за право опіки. У більшості випадків має призначатися спільна опіка. Шельмування в очах дитини образу одного колишнього чоловіка іншим колишнім чоловіком має бути кримінально караним як таке, що завдає шкоди дитині. Як і перешкоджання спілкуванню з батьком.

б) Охорона чоловічого здоров'я нарівні з жіночим. На кожен гривню, витрачену державою на охорону жіночого здоров'я, має припадати рубль, витрачений на охорону чоловічого.

в) Відновлення правового балансу в сексуальних стосунках. Держава повинна негайно забратися з помешкань і ліжок подружжя і не лізти в їхні ієрархічні та сексуальні стосунки. Такі ганебні матриархальні поняття, як подружнє зґвалтування і домашнє насильство, мають зникнути з правового поля. Загальнокримінальних статей КК - цілком достатньо, щоб захистити жінок. Або доведеться поставити всі крапки над і і запровадити еквівалентні юридичні поняття і статті КК за емоційний терор, сексуальну провокацію і сексуальний шантаж з аналогічними покараннями. Скажімо так: Сексуальна провокація 1 ступеня (довжина спідниці вище коліна, наявність макіяжу, зачіски тощо) юридично прирівнюється до сексуального домагання. Сексуальна провокація 2 ступеня (розпивання алкогольних напоїв наодинці з чоловіком) юридично виключає зґвалтування. Відмова в сексі після сексуальної провокації 3 ступеня (зближення і оголення тіл, сексуальні ласки, поцілунки тощо) юридично прирівнюється до зґвалтування і тягне за собою кримінальне покарання жінки. Бо може завдати серйозної шкоди здоров'ю чоловіка. Емоційний терор юридично прирівнюється до фізичного насильства в сім'ї. За фактом інфаркту чоловіка внаслідок систематичного емоційного терору з боку жінки - порушення кримінальної справи про умисне вбивство. І так далі. Так чи інакше, але ситуація, коли де-факто і де-юре існує презумпція винуватості чоловіка - абсолютно неприйнятна.

г) Ліквідація системи державного рабовласництва (позбавлення прав людини і громадянських свобод) чоловіків у призовній армії. Рівність призову та умов утримання для чоловіків і жінок. Призованих жінок необхідно використовувати в системі тилового та побутового забезпечення армії, для догляду за людьми похилого віку, дітьми, у дитячих будинках, лікарнях тощо.

д) Зробити пенсійний вік однаковим для обох статей.

е) Ліквідувати будь-які пільги, квоти і привілеї за статевою ознакою. Для цього у формулюваннях усіх законів і підзаконних актів виключити застосування термінів: "батько", "мати", "чоловік", "жінка". Використовувати тільки терміни: "громадянин" і "батько".

ж) Статус чоловіка в суспільстві має бути піднято на максимальну висоту. Згадаймо - без сильного чоловіка, творця, батька і воїна - не може бути ні сильної держави, ні міцної сім'ї, ні повноцінно вихованих дітей, ні щасливої жінки.

І навіть більше того, пріоритетним завданням внутрішньої політики має стати формування потужного прошарку активних економічно незалежних чоловіків - того самого горезвісного середнього класу, про який колись намагалися говорити демократи. Саме середній клас і є тим самим репродуктивним казаном, де готується елітний генетичний бульйон - генотип високорангових низькоприйнятливих чоловіків.

Можна навіть написати великими літерами в залі засідань парламенту гасло:

Сильний чоловік - сильна держава.

Слабкий чоловік - слабка держава.

Сильний чоловік - сильна сім'я.

Слабкий чоловік - слабка сім'я.

Щоб депутати не забували про цей простий принцип під час ухвалення законів.

з) Необхідно усунути всі причини невігідності сім'ї, шлюбу і дітей для чоловіків. Тобто потрібно змінити ситуацію, коли жінці розлучатися вигідно на ситуацію, коли їй це вкрай невігідно. Усунути законну можливість безкарного шантажу, шахрайства та вимагання для жінок. Шлюб має перетворитися із системи пограбування чоловіків на стійкий репродуктивний осередок соціуму. Діти мають позиціонуватися не як конкуренти у споживанні благ, а як багатство.

І не просто багатство, а дуже престижне і головне - багатство, що не відторгається від батьків. Не повинно бути ризику втрати інвестицій батьків у дитину.

і) Сексуальний ринок згорнути також нескладно, якщо спиратися при цьому на знання людських інстинктів. Можна, наприклад, методами пропаганди спозиціонувати секс як індивідуальне ексклюзивне спілкування між дуже близькими чоловіком і жінкою. Тоді відмова в сексі прирівнюватиметься до відмови в спілкуванні, що ускладнить заняття побутовою проституцією. Купівля спілкування - це безглуздо. Скільки-небудь значні подарунки і послуги жінці чоловіком під час залицяння можна спозиціонувати як такі, що принижують гідність чоловіка. Ці найпростіші заходи унеможливають торгівлю сексом будь-де, крім професійної проституції. Ресурси (час, зусилля, кошти) чоловіків у підсумку будуть спрямовані на що-небудь більш гідне, ніж на заслугування сексуальних подачок від власних дружин і подруг. Час жінок також вивільниться і може бути використаний для народження і виховання дітей.

З А тепер про те найкраще, що можна взяти з багатовікового досвіду цивілізації.

а) Про релігію ми вже сказали - обов'язкове викладання в школі. Причому, курс має бути узгоджений, пов'язаний із курсами природничих наук. Усі протиріччя - усунуто. Це не так складно, як може здатися. Згадаймо слова А.Ейнштейна: "Наука без релігії кульгає, релігія без науки сліпа... Справжнього конфлікту між релігією і наукою не може бути".

б) Повсюдно і терміново запровадити роздільне навчання і виховання хлопчиків і дівчаток аж до 3 курсу ВНЗ. Зарплату і статус вчителів - підняти якомога вище. Причому, у школах для хлопчиків викладати мають переважно чоловіки. Як у класичних англійських школах. Викладачами можуть бути виключно сімейні педагоги, які мають дітей.

в) Жінка не може ухвалювати адекватні державні рішення, тому що, обираючи між інтересами держави і власним комфортом, вона завжди обирає власний комфорт. Егоцентризм самки не дає їй змоги під час ухвалення рішень керуватися ні інтересами соціуму, ні навіть інтересами власних дітей, якщо вони суперечать її інтересам. Через особливості мислення вископримативної істоти вона також не здатна приймати перспективних рішень. Жінка мислить переважно категорією своїх поточних миттєвих бажань. Тому загальне виборче право є смертельною помилкою, яку необхідно виправити в першу чергу.

Багато чого ще треба зробити дивного, на погляд сучасного обивателя, але вкрай необхідного для виліковування суспільства від матріархальної хвороби.

9.4 Побутовий рівень. Що таке щастя і сенс життя

А вчити дружині не дозволяю, ні панувати над чоловіком, але бути в мовчанні. Бо спершу створений Адам, а потім Єва; І не Адам спокушений, але дружина, спокусившись, впала в злочин.

Апостол Павло

Ну ось ми нарешті й закінчили опис реального світу. Опис дещо спрощений, але цілком придатний, щоб орієнтуватися в житті та стосунках. Тепер ви володієте знанням, якого достатньо для увімкнення у вас інстинкту ватажка і контролю вашого щастя.

Насамперед згадаємо, що щастя - це емоційний стан людини. А ми знаємо, що емоції - це ті важелі, якими інстинкти керують людьми. Зокрема, позитивні емоції - це заохочення, які інстинкти дають людині, коли вона їх дотримується. Наприклад, людина, підкоряючись харчовому інстинкту, поїла. Або, підкоряючись статевому інстинкту, зляглася з особою протилежної статі. Або, підкоряючись ієрархічному інстинкту, набила морду супернику. Інстинкт одразу ж заохочує людину за слухняність, включно з відчуттям задоволення і задоволеності. Так само цирковий дресирувальник заохочує тварину, яку він дресує, ласощами. Відчуття щастя - це відчуття задоволення і задоволеності підвищеної інтенсивності, яким інстинкти заохочують людину за правильне виконання поведінкових елементів підвищеної важливості. За вирішення стратегічних завдань життя людської істоти. Якщо виконано всього лише тактичний, а не стратегічний елемент поведінки, то це задоволення, радість, але це не щастя. Відчуття щастя формується кількома програмами. Але основна складова щастя завжди формується ієрархічною програмою.

Відчуття себе нещасним - це зворотний емоційний стан, яким на людину впливає її незадоволений інстинкт. Так у людини формується мотивація до активності. Наприклад, якщо жінка не має сім'ї та дітей, то її репродуктивний інстинкт залишається не задоволеним, і вона нещасна. Тоді вона докладає додаткових зусиль до пошуку партнера або знижує рівень вимог до чоловіка.

Найчастіше причиною незадоволеності інстинкту є якесь важкопереборне протиріччя, коли він входить у конфлікт з іншим інстинктом або розумом. Наприклад, розглянемо сприйняття жінкою агресивного чоловіка. За розумовими міркуваннями такий чоловік - невдаха. А за інстинктивними критеріями часів нижнього палеоліту - сильний самець. Тоді жінка, кохаючи фактичного невдаха і живучи з ним, - нещасна. Або навпаки. Цивілізований розумний чоловік за розумовими критеріями гарний - багатий, розумний, активний. Але він "вихований", тобто зовні м'який. Інстинкт самки не може визнати такого чоловіка улюбленим ватажком, а розум не може відмовитися від достатку. Виникає внутрішній конфлікт, і жінка знову нещасна. Такий чоловік теж буде нещасним, бо він де-факто ватажок, сам себе

відчуває ватажком, але нелюбов до нього жінки позиціонує його як середньорангового. Виникає конфлікт між самооцінкою і зовнішнім підтвердженням рангу.

Може мати місце також суперечність між прищепленими вихованням ілюзіями та реальним життям. Наприклад, чоловікові під час виховання нав'яли, що жінки добрі, ніжні, скромні, слабкі, люблячі й турботливі. А в реальному житті вони його не люблять, підминають і обкрадають. Тоді чоловік розчаровується в жінках, житті взагалі і стає нещасним.

Щастя, що формується ієрархічною та репродуктивною програмами

Згадаймо ключ до розуміння людської інстинктивної поведінки - трирівневу ієрархічну структуру людського стада. І те, що статевий та ієрархічний інстинкти людини утворюють єдиний блок. Стратегічним успіхом самця в структурі соціуму є зайняття ним позиції ватажка. Тому щастя чоловіка досягне, коли його особисте життя відповідає цій позиції. Коли він отримує секс максимальної якості в необмеженій кількості від коханої жінки (ліпше однієї, бо якщо жінок багато, то це занадто клопітно), яка забезпечує йому відчуття тилу. Таке щастя називається щастям в особистому житті або щастям у коханні. Знаючи Формулу кохання, досягти його нескладно. Достатньо провести жінку за алгоритмом Формули й утримувати її на циклі кохання. Тоді будуть щасливі і жінка, і чоловік.

Якщо ватажок має від такої жінки дітей, то це підтвердження його статусу ватажка і продовження його генетичної лінії. Чоловік-чоловік відчуває, що його життя має сенс, бо він має спадкоємців його території та ресурсів. Тобто чоловік щасливий, коли виконав своє біологічне призначення. Це щастя батьківства.

На шляху до цієї стратегічної мети чоловік отримує відчуття задоволеності та задоволення на кожному тактичному етапі просування до мети. Наприклад, вільний чоловік робить кар'єру, підвищує кваліфікацію, розширює свій бізнес, купує нерухомість, будує будинок, заробляє гроші тощо. Роблячи все це, він підвищує свій ранг в ієрархії соціуму. За ці тактичні перемоги інстинкт заохочує його позитивними емоціями. Чоловік відчуває азарт вільного мисливця і радість перемоги воїна. Однак якщо тим самим займається одружений низькоранговий або середньоранговий чоловік, задоволення від просування він відчуває не так багато. Його ранг уже визначено - постачальник і функціональний придаток домінуючої самки. І його здобич йому не належить. Але такий чоловік отримуватиме задоволення від будь-якого підтвердження підвищення свого рангу з боку жінок. Наприклад, від похвали або заохочувального сексу. Хоча середньоранговим і низькоранговим чоловікам обмежено доступні тактичні задоволення, щастя їм не бачити, поки вони не стануть ватажками у власних сім'ях.

Стратегічна помилка сучасного ослабленого чоловіка полягає в тому, що він вступає в тривалі стосунки з жінкою, не ставши ватажком. І жінка вибудовує з ним стосунки як із середньоранговим або низькоранговим. Потім, навіть ставши сильнішим, чоловік найчастіше не може змінити вже сформовані стосунки. І тому назавжди залишається на нижній позиції сімейної ієрархії. Або виявляється змушений залишити сім'ю, щоб спробувати створити нову на більш природних для себе умовах. Друга груба помилка чоловіка в тому, що він не бачить того, що шлюб перестав бути довічним. І що емансиповані жінки ставляться до чоловіка і шлюбу як до тимчасового епізоду свого життя, як до сходинок в жіночій кар'єрі. Чоловік робить стратегічні інвестиції в сім'ю. А потім, коли сім'я зруйнована, і стратегічні інвестиції втрачені, чоловік почувається нещасним. Так ієрархічний інстинкт карає його за втрату його зграї.

Стратегічним успіхом жінки є посідання позиції постійної самки ватажка, яка отримує від нього годування і захист на ексклюзивній основі. Тому жінка щаслива лише тоді, коли живе з коханим здобичливим чоловіком на контрольованій ним території і має від нього дітей. Саме ця структура відтворюється в системі моногамного довічного патріархального шлюбу. У цій схемі організації людського соціуму досягнення щастя і чоловіком, і жінкою є найімовірнішим порівняно з матріархальною чи якоюсь іншою протиприродною схемою. Тому саме патріархальна моногамна схема набула найбільшого поширення в людських соціумах планети.

Сучасна емансипована жінка обманута рекламою "незалежного" бездітного способу життя, споживання благ і отримання дрібних задовольень. Обравши цей шлях, жінка робить стратегічну помилку. І через описані нами особливості жіночої ієрархії, ця помилка непоправна. Тому вона виявляється позбавлена можливості бути щасливою, відбутися як жінка. Вона може набити черево смачною надлишковою їжею, випендритися перед іншими жінками, перекопатися у своїй популярності в чоловіків і отримати від цього невелике задоволення. Нагороди найпростіших тварин програм за дрібні тактичні перемоги. Але щастя для неї недосяжне, оскільки стратегічна мета залишається недосягнутою. Не володіючи стратегічним мисленням, живучи сьогоднішнім днем, середня жінка не може відмовитися від дрібних задовольень. Є й об'єктивна причина її нещастя. Їй украй складно знайти справді сильного чоловіка, якого вона змогла б поважати й любити. Чоловіки навколо занадто ослаблені матріархальним вихованням.

Щастя, що формується територіальною та конструктивістською програмами

У тваринному світі сильний самець зазвичай має власне лігво та контрольовану мисливську ділянку. Він опікується насамперед ними. Якщо це є, то самки самі його знаходять. Бігати за ними йому не потрібно. У нашому мозку як спадщина від далеких предків залишилися аналогічні програми. Тому для самооцінки чоловіка, для ввічкнення інстинкту ватажка, для здобуття ним щастя величезне значення має наявність у нього власного житла і його економічна незалежність. Причому власний будинок із хоча б мінімальною ділянкою землі кращий за квартиру. Бо

він більше відповідає прошитою в нашому мозку шаблону. А бізнес кращий за роботу за наймом. Оскільки передбачає відсутність начальника й особисту відповідальність та ініціативу. Усе це - ознаки ватажка.

Тому перш ніж вплутуватися в тривалі стосунки з жінкою, краще спершу вирішити ці найважливіші завдання.

Багато людей бачать щастя і сенс свого життя у творчості. Це також легко пояснити. Саме створюючи матеріальну і духовну культуру, людина піднялася над іншими видами тварин. І цей елемент поведінки - створення матеріальної та духовної культури - не міг не закріпитися в людських інстинктах як стратегічно важливий. А отже, інстинкт заохочує людську істоту відчуттям щастя за цю стратегічно важливу поведінку. Стародавні люди не стали б цілими днями довкола довбати й терти каменем інший камінь, якби не одержували радість від цього процесу й дуже велике задоволення від результату. Наприклад, задоволення від набуття зброї, якої ми позбавлені від народження. Тобто радість набуття надможливості. Сучасний чоловік відчуває це задоволення, коли бере до рук ніж чи автомат. Результатом виготовлення кам'яного рубила було посилення його володаря і підвищення його здобичливості. А отже - зростання його рангу в ієрархії, наближення його до позиції ватажка. Таким чином кінцева мета конструктивістського інстинкту - все те ж просування в ієрархії. Теж саме і з територіальним інстинктом. Тому якщо людина у своїй творчості чи бізнесі досягає успіху, але при цьому не має підтвердження підвищення рангу у вигляді визнання, поваги чоловіків і любові жінок - вона нещасна. Бо кінцева мета залишилася недосягнутою. Якщо вона залишається нереалізованою в біологічному напрямі, не має повноцінної сім'ї та дітей, то успіх у творчості тільки загострює цю нереалізованість. Одразу ж виникає запитання: "Навіщо все це? Кому я передам свою здобич, навички та територію? Який зиск у моєму досягненні?" І чоловік почуватиметься нещасним, неповноцінним. Наявність багатства тільки посилюватиме негативні емоції. Бо тільки підкреслює протиріччя між кількістю здобичі та відсутністю репродуктивного успіху. Тож щастя тільки у творчості все ж неповне, однобоке. Умовно стратегічне. Багато людей дуже успішно поєднують творчу і біологічну самореалізацію, творчо ставлячись до виховання дітей, організації побуту своєї сім'ї, облаштування будинку, беручи участь у місцевому самоврядуванні тощо.

В умовах матриархату що складніше здобути відчуття щастя в біологічному плані, то охочіше люди прагнуть отримання однобокого щастя в плані творчості або заміни щастя на дрібні, але часті тактичні задоволення. Намагаються сублімувати. Що в підсумку робить їх нещасними частково або повністю.

Сенс життя полягає в тому, щоб реалізуватися в цих обох напрямках, зумовлених природою для нашого біологічного виду. У біологічному і творчому напрямках. Сенс життя полягає також і в тому, щоб, за можливості, допомогти реалізуватися в цьому напрямку іншим людям. Інстинкт внутрішньогрупової і внутрішньовидової взаємодопомоги (любов до ближнього) ніхто не скасовував. До того ж, що більше навколо розумних щасливих людей, то кращим буде твоє власне життя.

Але для цього насамперед потрібно жити в реальному, а не ілюзорному світі. Тобто розуміти, що таке щастя, які на його шляху перепони і як його досягти. Тепер ви це розумієте. А значить ваше щастя - повністю під вашим контролем.

9.5 Секс не як товар

Дівки коштують 3 копійки, а хлопці коштують рубль.

Як задумують одружитися, трьохкопійчаних беруть.

Частушка часів патріархату

Як ставитися до сексу, якщо не позиціонувати його як товар, який купують чоловіки? По-перше, не треба вестися на розкрутку теми сексу в ЗМІ. Це насамперед природна фізіологічна потреба. Як їсти, спати і ходити в туалет. Нічого тут піарити і ні до чого навертати ажіотаж навколо таких простих речей. Позиціонуйте секс як природну психофізіологічну форму спілкування між близькими чоловіком і жінкою. Ставтеся до нього як до засобу зміцнення стосунків, любові всередині пари. Для чого він, власне, і задуманий спочатку. Але тут є підступ. Матріархальна культура прагне повісити всю працю і всю відповідальність на чоловіків. Зокрема й за жіночий оргазм:

"Немає фригідних жінок, є невмілі чоловіки" - читаємо ми в книжках про секс. Що це за маячня? Давайте розбиратися.

Оргазм, як і будь-яке задоволення - це заохочення, яке інстинкт дає особині за правильно виконану дію. Самцеві - за те, що злучився з самкою. Самці - за те, що злучилася з правильним самцем. Однак критерії правильності в сучасному світі не відповідають первісним. Відповідно, жіночий оргазм нестабільний.

Оргазм жінки - це психофізіологічна реакція, що відбувається з метою збільшення ймовірності зачаття саме від альфа самця, ватажка. Матка під час повноцінного оргазму працює як насос, закачуючи в себе сперму. У природних умовах (утім, і тепер теж) самка сапієнса спаровується не тільки з альфою за коханням, а й з гамою, і навіть з омегою за годівлю або вимушено. У цих випадках матка не повинна закачувати в себе сперму тому, що самка просто відпрацьовує годівлю. Це зменшує ймовірність зачаття від самців, які не є елітними. Тому скільки низькоранговий омега не шоркай - емоційної реакції як на ватажка альфу, а отже, і повноцінного оргазму не буде. Навіть якщо самка й отримає деяке фізичне задоволення. Кількість не замінить якість. Але от якщо альфа милістю короля або граючись

постарається (а інакше він старатися не буде, альфи нікому не служать, навпаки, всі служать альфам), то жінка буде просто щаслива. Однак принциповий момент - ватажок ніколи не забуде про власне задоволення.

Тому "правильний" чоловік особливо не старається, будучи в ліжку з жінкою, а значну частину ініціативи віддає їй. Пояснюється це тим, що якщо жінка розуміє, що чоловік надмірно старається, намагаючись принести їй задоволення, вона підсвідомо робить висновок, що він усіма силами хоче її утримати. Служить їй. А утримати він її хоче тому, що не цікавий іншим жінкам, і йому просто ні з ким буде трахатися, якщо вона піде. Ну а якщо не популярний серед жінок, значить низькоранговий.

Досвідчений чоловік розуміє, що жіночі збудження і оргазм залежать не стільки від технологічних старань чоловіка, скільки від емоційного настрою жінки. Тобто від того, наскільки елітними її самоочний інстинкт визнає гени цього конкретного самця. Набагато простіше правильно виконати ритуал залицяння і завести жінку ще до сексу, переконавши її інстинкт, що ти генетично повноцінний, ніж ставити рекорди сексуального марафону. Якщо вже хочеться зробити жінці щось особливо приємне або екзотичне в ліжку, потрібно робити це так, щоб це в жодному разі не виглядало як служіння або жертва. Жінки презирливо називають чоловіків, які викладаються, прагнучи прислужитися їм, "кроликами-спортсменами". І часто навіть намагаються застерегти чоловіка від зайвої старанності: "розслабся, не потрібно ставити рекорди, отримуй задоволення".

Крім того, базовий жіночий метод психологічного підминання чоловіків - створення комплексів провини і неповноцінності. Якщо відповідальність за оргазм жінки звалити на чоловіка, то жінка йому без зусиль прищепить ці комплекси, підімне, деморалізує, зробить підкаблучником, одразу ж розлюбить і побіжить шукати сильнішого. З яким буде кінчати від одного поцілунку. Стандартна схема, яку ми часто-густо бачимо в реальних подружніх парах. Замість любові люди відчувають страх і відразу до сексу. Замість того, щоб об'єднувати чоловіка і жінку, зміцнювати сім'ю, секс при матріархаті її розвалює. Кому це треба?

До речі, тому в деяких збалансованих культурах відповідальність і за оргазм жінки, і за ерекцію чоловіка покладається на жінку. І це логічно.

І насамкінець наведу витяг із книги Л. Кащеева "Любов розумного".

"Ви маєте право на задоволення від сексу.

Звучить, звісно, дико, проте нинішня ситуація робить цю тезу вельми актуальною. Багато чоловіків за прагненням довести подругу до оргазму і "виконати норму" вже й забули, що секс здатний приносити суто фізичне задоволення.

Один мій знайомий (цілком притомний чоловік 30 років, типовий "білий комірець") після другої банки пива поплакався мені, що сексуальне життя його нестерпне. Подруга вимагає, щоб він робив це довго. Тому кожен статевий акт перетворюється на триумф волі, використання всіляких психотехнологій тощо. "Я радію, коли вона їде до мами", - резюмував він, - "Напевно, будемо розлучатися. Я її вже ненавиджу".

Я (будучи теж під вантажем) безтурботно йому порадив: "Раз розлучаєтеся, втрачати тобі нічого. Візьми та згвалтуй її. Підлови на кухні, загни, встав і кінчи так, як тобі подобається.

Результат був, за його словами, "феєричний".

А найприголомшливіше в цьому - коли ви не боїтеся отримувати задоволення і починаєте робити це, жінка задоволена цим!

Мої знайомі так і не розлучилися. Одного разу мені вдалося розпитати його подругу, як вона сприймала цю тему. "Цей секс, коли він із кам'яним обличчям намагався "не розплескати", дістав мене гірше нікуди. І заманювати його в ліжку щоразу мене теж дістало. І раптом він мене розкладає по кухонному столу і кінчає з такими криками, що я обмираю! Сууупер! Фіг із цим оргазмом! Бачити людину, яка насолоджується трахом - ось ульот!""

9.6 Стратегічне планування життя чоловіка

- Ми з дружиною були щасливі протягом двадцяти років...

- А потім?

- Потім ми зустрілися...

Анекдот

Якщо ви робите якусь дію (чи то бізнес, чи то особисте життя, не важливо), то ви маєте бути впевненими, що внаслідок цієї дії вам буде краще, ніж до неї. Інакше ця дія безглузда. Ви маєте чітко розуміти, навіщо ви це робите, що отримаєте в результаті, чим заплатите, чи точно вистачить ресурсів, якими є ризики, якими є закони, яка тенденція їхньої зміни, які є прецеденти (досвід інших людей у подібній ситуації). І звісно, у вас має бути чіткий економічний розрахунок і план дій у штатних і у форсмажорних обставинах. І звісно, оформлений, проаналізований вашим юристом офіційний договір із партнерами.

Наприклад, у вас з'явилася подруга. Чи знаєте ви її плани? Але ж вони в неї є. Жінка завжди планує стосунки. Ви ще штани зняти не встигли, а вона вже нафантазувала, як вас представити мамі, коли весілля, ким стануть ваші діти, який у вас буде дім, і скільки вона у вас відсудить при розлученні. Чи, можливо, ви думаєте, що вона хоче з вами тільки кохання і сексу без зобов'язань? А може, їй просто потрібно віджати з вас грошей? Або їй потрібно десь жити, і краще безкоштовно у вас, ніж знімати квартиру за гроші? Або вона на першому тижні вагітності і шукає, кого б

призначити татом своєї дитини від невідомого вам чоловіка? Що ви про неї знаєте і які плани у вас самих? Чого ви хочете через день? Тиждень? Місяць? Рік? Двадцять років?

Наприклад, ви зібралися одружитися. Чи впевнені ви, що після весілля ваше життя стане кращим? Чи впевнені ви, що маючи юридичну можливість вас пограбувати, ваша дружина не зробить цього? Чи зробили ви все, щоб убезпечити себе і свої інвестиції в сім'ю? Чи впевнені ви, що після весілля вам надаватимуть необхідну вам кількість і якість сексу? Чи знаєте ви точно, який саме тип шлюбу вам потрібен? Традиційний? А чи готові ви до відповідальності в чоловічій сфері компетенції, зокрема протистояти жіночим маніпуляціям і керувати жінкою? Партнерський? А чи готові ви бути партнером самі і поважати інтереси вашого партнера? Паразитичний? А чи готові ви, щоб на вас паразитували? Чи впевнені ви, що в змозі побудувати з цієї жінкою стосунки, які влаштовують саме вас? Чи складено шлюбний договір на вигідних саме вам умовах? Чи ви як страус сховали голову в пісок і не думаєте ні про що? Авось усе само собою якось влаштується без вашої участі?

Подивіться навколо і порахуйте, який відсоток знайомих особисто вам чоловіків щасливі й задоволені своїм життям у шлюбі. І подумайте чому. Думайте верхньою головою. Дійте не тільки з міркувань, "що я повинен" і "що я хочу", а з міркувань "що мені потрібно об'єктивно" і "до чого я об'єктивно готовий". Жінці ви нічого не винні, поки вона не винна вам. Борг у стосунках може бути тільки взаємний. Але це все тактика.

Стратегічний же план має ґрунтуватися на розумінні, що таке щастя і сенс життя. Стратегічна мета життя чоловіка - бути щасливим. Тобто самореалізуватися в усіх напрямках. І в творчому, і в біологічному. Тобто мати власне логовіч - будинок. Мати власну мисливську ділянку - справу, що приносить гарний дохід і радість творчої самореалізації. А також мати власну зграю - бути відповідальним ватажком сімейної ієрархії.

А щоб на це вистачило часу й ресурсів, чоловік має вміти самостійно планувати своє життя, контролювати й управляти своїми ресурсами, не випускати управління зі своїх рук. І обирати як партнера жінку, яка орієнтована на стратегічне співробітництво з ним, а не на паразитування і не на відбирання в нього ресурсів. Особливо це важливо при матріархаті в античоловічому правовому полі.

Крім того, потрібно пам'ятати, що сьогодні релігія слабка. Вона не справляється зі своїми функціями. Традиції також не дотримуються. Тобто ніхто не буде приводити інстинкти вашої жінки у відповідність до об'єктивних потреб вашої родини. Навпаки, ціла армія професійних психологів, які обслуговують фемінізм і систему споживання, буде її провокувати на егоїстичну поведінку і розвал вашої пари. Як наслідок, з дуже великою ймовірністю ваша пара розпадеться. Тому:

По-перше, глибоко задумайтесь, чи потрібен вам офіційний шлюб.

По-друге, подумайте, чи готові ви взяти на себе функцію професійного духовенства - утримання інстинкту самки на циклі кохання. У стані поваги і любові до вас. Крім вас з інстинктами вашої самки працювати у ваших інтересах.

По-третє, подумайте, чи готові ви в разі невдачі до втрат. І чи все ви зробили, щоб втрати були мінімальними.

І вже якщо зовсім просто. Будуйте своє життя за схемою: "Ватажок має власне лігво і територію. І його здобич - це ЙОГО здобич. Якщо самка з дитинчатами живе в його лігві і їсть його здобич, то вона і дитинчата живуть за її правилами." Або нехай провалює на всі чотири сторони. Або за схемою: "Самець і самка разом дружно будують лігво, разом нарівні тягають у лігво здобич і разом ростять дитинчат". І всіляко уникайте схеми: "Низькоранговий самець тягає здобич у лігво самки. А якщо вона не задоволена ним, вона виганяє його з її лігва".

9.7 Як ставитися до жінок

- Раніше чоловіки заради жінок робили різні романтичні дурниці - лазили у вікна, билися на дуелях, співали серенади...

-Так, не ті баби нині пішли...

Анекдот

Крім того, непогано б визначитися у ставленні до жінок узагалі:

Одні чоловіки їх обожнюють.

Інші зневажають.

Треті ненавидять.

Четверті бояться.

І т.д.

А як правильно?

Давайте міркувати логічно і називати речі своїми іменами. Стосунки чоловіка і жінки - це стосунки двох істот із різними анатомією, фізіологією, психологією та інтересами, але пов'язаних статевим потягом. При цьому жінка високопримативна істота. Вона керується інстинктами, емоціями набагато сильніше, ніж розумом. Часто її поведінка не логічна, абсурдна. Тобто за чоловічими критеріями вона осудна лише частково. До того ж, сучасна емансипована жінка, яка не виконує репродуктивну функцію (народжує менше трьох дітей), не є повноцінною самкою. Вона, активно діючи на ринку праці, у бізнесі та інших полях людської діяльності, крім домашнього господарства, є конкурентом чоловіка. Маючи двох і менше дітей, жінка має надто багато вільного часу і сил, щоб психологічно

пригнічувати чоловіка. Крім того, за сучасного матріархату вона має можливість, пограбувавши чоловіка, жити собі на втіху без його побутової підтримки. Тому така жінка потенційно небезпечніша за жінку, яка має трьох і більше дітей. Був такий термін за радянських часів для позначення стосунків із країнами цивілізованого світу: "потенційний противник". Тобто поки що не ворог, але суб'єкт, від якого можна в будь-який момент очікувати ворожих дій. У момент прояву ворожих дій він стає ворогом, а поки що з ним можна взаємодіяти на взаємовигідній основі. Наприклад, як із партнером. Але не як із другом. Точно так само, якщо емансипована жінка веде боротьбу за відбирання прав і ресурсів у чоловіка, то в цьому разі вона вже є його ворогом. І не потрібно соромитися цього слова. Ворогом. Тому ваше завдання - вибудовування системи своєї фінансової та емоційної безпеки під час взаємодії з потенційним противником. Попросту, будьте напоготові й не підставляйтеся. Насамперед пам'ятайте, що ми живемо при матріархаті, а отже, законодавство - античоловіче. І більше того, з кожним роком воно стає дедалі більш і більш античоловічим. І коли ви реєструєте шлюб, ви вкладаєте цю божевільну матріархальну державу третім зайвим у ваше ліжко. Думайте, чи потрібно вам це - античоловіче матріархальне законодавство у вашій власній спальні. Жінка, яка справді любить і поважає свого чоловіка, не наполягатиме на тому, щоб у неї перед ним була юридична перевага. Вона не планує його шантажувати чи грабувати, тому ця перевага їй не потрібна. Жінка, яка планує подібний розвиток подій, навпаки, наполягатиме і на реєстрації шлюбу, і на операціях із вашою нерухомістю, рахунками, власністю. Якщо жінка почала регулярно згадувати про шлюб, ваші гроші та квартиру - думайте, чи треба вам це, і консультуйтеся з юристом чоловіком. Ну і завжди пам'ятайте, що близько 20% чоловіків через наївність забезпечують дітей, які не мають до них жодного генетичного стосунку.

До речі, про емоційну безпеку. Це дуже важливо. Якось трапився мені запис у щоденнику однієї дами про колишнього свого багатого чоловіка. Вона обурювалася, от мовляв, олігарх хрінів, пробив її по своїх каналах, дізнався, що вона у відпустці відпочиває з іншим чоловіком, і розірвав стосунки. Негідник, мовляв... Я навіть зараз не про те, що підло вчинила саме вона, крутячи одночасно з кількома чоловіками. Я - про те, наскільки правильно вчинив він, не довіряючи сліпо жінці, а перевіривши її, проконтролювавши її поведінку. Не випустивши контроль над ситуацією зі своїх рук. Він подбав про свою емоційну безпеку. Адже якби він довіряв, прив'язався, полюбив, то така жінка системи "стерва" обов'язково зрадила і підставила б його. Зробила б йому боляче. Вивела б із робочого стану. А на стабільності емоційного стану боса тримається благополуччя його фірми. Від нього залежать долі всіх його працівників та їхніх родин. Це величезна відповідальність перед ними.

Емоційна безпека - це безпека особистого життя. Безпека здоров'я. Фінансова безпека. Безпека людей, за яких ми несемо відповідальність, ділових партнерів і працівників, рідних. Усе це виявляється безпосередньо пов'язане з надійністю та адекватністю нашої сексуальної партнерки. І що вищий рівень гри під назвою "життя", то більшою мірою ми зобов'язані ставитися до сексуальної партнерки як до частини бізнесу. Рахувати гроші, прораховувати і контролювати ситуацію. Це питання відповідальності та самоповаги.

Відтоді, до речі, слово "негідник" означає для мене найвищий комплімент чоловікові. Воно позначає чоловіка, здатного жити власними інтересами.

І не слухайте жіночих маніпулятивних байок на кшталт: "Хто бачить жінок наскрізь, той багато втрачає". Людина не втрачає здатність насолоджуватися смаком їжі або вина, якщо знає технологію його виробництва. Навпаки, вона краще відчуває смакові відтінки. І не помилиться у виборі якісного продукту. Але дещо ви все ж таки втратите. Розчарування, наприклад... Можливість бути кинутим, розведеним на бабки, нещасним і сексуально незадоволеним... Ви втратите можливість потрапити на нерозділене кохання системи "дінамово". Втрати є. Але от тільки щось жодної втрати не шкода чомусь. Є, щоправда, одна втрата, за яку дехто чіпляється... Можливість жити в безвідповідальному ілюзорному світі. "Втрачати голову". Так чіпляється наркоман за шприц, алкаш за фунфірик одеколону, а ледар і невдаха - за телевізор. Не бійтеся жити в реальному світі. Це реально кльово, круто і прикольно, як каже молодь. Набагато цікавіше грати за своїми правилами, ніж за чужими. Та й виграш більший. Ну і, крім того, не дивлячись на знання, інстинктивна здатність "втрачати голову" все ж зберігається. З'являється лише додаткова здатність - знаходити втрачену голову в разі небезпеки. Швидко і безболісно. Перевірено. Чоловік, який володіє знаннями про міжстатеві стосунки, подібний до бізнесмена, який знає економіку, менеджмент і юриспруденцію. Такий бізнесмен вільно орієнтується, а значить досягає великих успіхів і багатства. Чоловік, який не володіє знаннями про міжстатеві стосунки, подібний до безграмотного двірника, який вирішив зайнятися бізнесом. Такий горе бізнесмен практично приречений на банкрутство. Він ухвалюватиме хибні рішення, його обдурять шахраї, обкрадуть працівники і підставлять партнери.

Як ставитися до конкретної жінки в конкретній ситуації. Усе залежить від конкретної ситуації. Наскільки далеко зайшло домінування жінки. Наскільки воно жорстке. Чи перевищено больовий поріг чоловіка. І це залежить від жінки. Який її ранг і сімейний сценарій. В одних випадках краще розлучитися і пошукати більш підходящу супутницю. В інших - можна поторгуватися і, запасаючись терпінням, поступово змінити стосунки. По-третє (наприклад, шкода дітей кидати), можна змінити своє ставлення до самих стосунків із жінкою. Перестати надто серйозно до них ставитися й очікувати від домінуючої жінки неможливого - дружби, підтримки, доброти, надійності та іншої міфологічної атрибутики, перестати "паритися і вантажитися". Почати ставитися до жінки як до якоїсь домашньої істоти, що має мало спільного з чоловіком, яким вони і є насправді. Наприклад, якщо ми заводимо собаку, ми знаємо,

що від нього шерсть, запах, що його потрібно годувати, вигулювати і дресирувати. І не очікуємо від нього, що з ним можна випити пива й обговорити футбольний матч, і тим паче не переймаємося з цього приводу. "Баба є баба, що з неї взяти" - говорили наші діди і мали рацію.

Чи потрібно поважати жінку? Перш за все, визначимося, що таке повага. Якщо зовсім точно, то повага - це не що інше, як інстинктивне визнання рангу. Позиції, положення індивіда в груповій ієрархії. Наприклад, якщо ми стосовно свого шефа відчуваємо емоцію "повага", то це значить, що наш ієрархічний інстинкт визнає його право нами керувати, вважає прийнятні ним рішення правильними. Поважаючи, ми ставимо шефа або вище за себе, або на одному рівні із собою в ієрархії. У високопримативних людських особин в умовах пірамідальної суспільної ієрархії присутні лише вроджені критерії поваги: "боїться, значить поважає". Вони поважають тільки силу, конфліктну стійкість високорангових. Однак у цивілізованих ієрархіях вихованням прищеплюється повага до штучних елементів цих ієрархій. До закону, суду, поліції, чиновника тощо. Тобто в індивіда формується визнання конкретної ієрархічної структури. Так у ліберальному суспільстві культивується повага до людини взагалі. У структурі високотехнологічного виробництва може культивуватися повага начальника до висококваліфікованого, тому дуже цінного для виробництва підлеглого. У патріархальному соціумі повагою користується чоловік, який має сім'ю. У матріархальному суспільстві всіляко культивується повага до жінки як такої і неповага до чоловіка взагалі.

Ось у цій повазі, яку прищеплює матріархат, є серйозний підступ. Читаємо у Фрейда:

"...любовні прояви чоловіка в нашому сучасному культурному суспільстві загалом носять типові ознаки психічної імпотенції...; чоловік майже завжди відчувається обмеженим у проявах свого статевого життя завдяки почуттю поваги до жінки та проявляє свою повну потенцію тільки тоді, коли має справу з низьким статевим об'єктом".

У чому тут справа? Чому повага до жінки робить чоловіка імпотентом? Давайте розбиратися. Визнаючи жінку головною, вищою за себе в ієрархії, чоловік тим самим позиціонує себе як низькорангового самця. А репродукція низькорангових у природі не передбачена. Генетична лінія слабкого не має бути продовжена. Тому репродукція низькорангових блокується всіма можливими способами. І жінка низькорангового не хоче, динаміт. І сам низькоранговий сексуально неуспішний, потенція його знижена. І жінка, що домінує, - сексуально неприваблива для чоловіка. І сперма в матку потрапляє з меншою ймовірністю. І сперматозоїди не такі активні. Задіяно одразу кілька механізмів, що знижують імовірність спарювання і зачаття. Тому багато європейок і росіянок воліють їздити в країни третього світу і злягатися там із чоловіками, які їх зневажають. А їхні співвітчизники, виховані в дусі поваги до жінки, залишаються наодинці з рогами і цією повагою або, своєю чергою, їдуть до Таїланду займатися сексом із неповажними ними жінками.

Поважати жінку як людину можна тільки в тому разі, якщо вона не тільки самка, яка народжує дитинчат, але ще додатково і людина, тобто творець. Тобто якщо вона не паразитує на суспільстві або чоловікові, не розвалює суспільство і сім'ю, виконуючи невластиву жінкам поведінку, а навпаки, цілеспрямовано працює на зміцнення сім'ї і суспільства в жіночій сфері компетенції. Тобто забезпечує тил своєму чоловікові і виховує дітей адекватними й ефективними, орієнтованими на творення повноцінними людьми.

Загалом, ви як хочете, а з моєї точки зору трахати і любити жінок набагато краще, ніж поважати. Але й тут потрібно розуміти, що любов буває різною. Одним і тим самим словом називаються абсолютно різні емоційні стани. Є любов до жінки як до вищої істоти. Любов-служіння-поклоніння-повага. Це любов низькорангового. Так зване платонічне кохання - з цієї ж групи емоцій. Саме таке кохання вбиває лібідо. А є любов до жінки як до нижчої істоти. Це любов-любов-опіка-турбота-управління-настанови. Любов ватажка. Вона навпаки - посилює лібідо. Одна моя подруга з модельною зовнішністю скаржилася, що пристойні чоловіки набагато частіше зізнаються їй у повазі, ніж у коханні. І бояться до неї підійти, проявити ініціативу у стосунках, почати залицятися. Ну або люблять здалеку, зітхаючи і не сміючи наблизитися. Якщо ж вона сама проявляє ініціативу, такі чоловіки лякаються і тікають. А проявляють ініціативу тільки п'яні відморозки, нахабні й безцеремонні. Дуже їй це було прикро.

Визнати місце жінки в чоловічій ієрархії (поважати емансиповану жінку) можна лише в тому разі, якщо вона посідає це місце за чоловічими критеріями права. Тобто за реальними професійними або діловими заслугами, а не тому, що обібрала чоловіка під час розлучення, строїть оченята шефові, спить із босом або обіймає посаду за продавленою феміністками законодавчою квотою. Визнати місце жінки в жіночій ієрархії (поважати жінку, яка народжує дітей і забезпечує чоловікові тил) - запросто, немає проблем. Але знову ж таки, якщо вона повноцінно справляється зі своїми обов'язками. Тобто, якщо будинок і діти в порядку, а її чоловік щасливий. Саме цей тип поваги, поваги до жінки-матері та берегині домашнього вогнища широко поширений і культивується в збалансованих соціумах планети. Поважати можна тільки за щось. Це тільки люблять всупереч здоровому глузду і незважаючи на реальні заслуги. Однак із цього зовсім не випливає, що жінкам потрібно безпричинно грубіянити або принижувати їх. Навпаки, потрібно бути ввічливим і стриманим. А на місце ставити лише за потреби, якщо жінка перша перейде межу дозволеного. Крім того, ніхто не скасовував любові до ближнього, тобто альтруїстичних вищих інстинктів. Тому любіть жінок як самок і як членів свого соціуму. А поважайте тільки якщо маєте за що, якщо це класний професіонал чи хороша мати. Поважайте свою дружину за те, що вона добре виховує дітей і варить чудовий борщ. За те, що вона повністю влаштовує вас у ліжку. Але помилково поважати жінку як таку. Та й справді, за що поважати гламурну

дурепу, яка мріє продати задорого дозований доступ до своєї розфарбованої і приправленої парфумерією тушки? Абсурд!

Якщо у вас ще немає пари, ви молоді і відчуваєте труднощі вже на стадії знайомства, то вивчіть досвід пікаперів. Пікап - це рух молодих людей, які цілеспрямовано вчаться імітувати у стосунках із жінками поведінку, притаманну високоранго-вому самцеві. І це часто працює.

Закомплексованість, прищеплена матріархальним вихованням, зникає. І чоловік отримує навичку правильної взаємодії з жінкою. Виникає цей рух одразу ж, щойно з'являється матріархальний перекис у суспільстві або його верхніх шарах. Основи античного пікапа були описані ще Овідієм у його "Науці кохання". Широко відомі такі знавці пікапа, як О. Пушкін і М. Лермонтов. Сьогодні з сучасними методами пікапа можна ознайомитися на відповідних сайтах в Інтернеті, тренінгах і в численних книжках. Пікапери вторгаються у святая святих самок - контроль за спарюванням. За це багато жінок їх ненавидять і лають. Це закономірно. Але ви на це уваги не звертайте. На цю книжку та її автора, який вторгся у святая святих самок - контроль над стосунками - також будуть вилиті цистерни помиїв і кинуті вагони тухлих яєць. Але як сказав класик: "...Хвалу і наклеп приймай байдуже і не заперечуй дурня".

9.8 Як взаємодіяти з жінкою

Ідеш до жінки - візьми із собою батіг.

Ф. Ніцше

Перш за все, потрібно пам'ятати, що жінка не дорівнює чоловікові. Це інша істота. Жінка сприймає чоловіка як частину навколишнього середовища, зовнішнього світу. Тому не відчуває за нього відповідальності. Жінка живе інстинктами. Вона керується емоціями навіть тоді, коли це на шкоду їй, вам і вашим стосункам. Вона своїми діями руйнує стосунки, навіть не зважаючи на те, що хоче їх зберегти. З ними неможливо домовлятися, бо жінки не володіють своїм розумом і не здатні рахуватися з чужими інтересами. Мозок жінки має маленькі асоціативні центри - області, якими людина думає. Попросту, звичайна жінка - лише частково осудна. Виняток становлять рідко зустрічаються розумні жінки і жінки, виховані в культурно-релігійній традиції збалансованого соціуму. Тому з жінкою можна взаємодіяти, тільки розуміючи цю їхню проблему. Не очікувати від них того, чого вони не можуть. І брати контроль стосунків на себе. Потрібно допомагати жінці справлятися з її тваринною сутністю й утримувати її на "циклі любові". Якщо релігія і держава не справляються з контролем самочних інстинктів жінок, то вихід один - їх має контролювати чоловік. Більш розумна істота. Більше просто нікому. Як це робити в повсякденному житті?

Насамперед не потрібно занадто серйозно сприймати те, що жінка говорить. Це дуже груба помилка. Її мова складається здебільшого з маніпулятивних і провокативних конструкцій та елементів. Тому реагувати на її промову означає вестися на маніпуляції та провокації. Виняток становлять лише суто інформаційні фрази: "вечеря готова", "у мене почалися місячні", "я вагітна" тощо. Розумний чоловік не реагує на мову жінки. Але він уважно відстежує приховані мотиви жінки, чого саме жінка намагається домогтися маніпуляціями. Він дивиться, що саме жінка робить, а не слухає, як вона це пояснює. Його цікавить не розмова, а результат дій жінки. Наскільки в результаті її дій стане краще йому особисто і його дітям, наприклад.

Потрібно розуміти, що мова жінки - це багато в чому мова тварини. А тварини спілкуються, позначаючи свої емоційні стани. Тому більшість вимовлених жінкою фраз містять інформацію тільки про її стан. Це по суті просто вигуки, що мають форму фраз.

Природою закладено, що самці потрібно підпорядкувати самця і змусити забезпечувати себе і потомство від елітного самця осіменителя. А якщо самець гідно чинить опір процесу підпорядкування, то саме він і є той самий елітний запліднювач. Бо сильний. Усе це проста біологія. Проблема в тому, що за сучасного матріархату чоловіків апіорі виховують занадто слабкими. У душі поваги до жінки. Орієнтованими на виконання її забаганок. Чоловіки НЕ ПРОТИВОРЮЮТЬСЯ І ЗАДАТО БАГАТО НАДАЮТЬ РЕШАТЬ ЖІНЦІ. Тому жінці їх занадто просто зігнути і зламати. Тому жінці так важко знайти коханого чоловіка. Кругом одні підкаблучники. А чоловікові важко знайти жінку, у якій вистачило б мізків не робити йому боляче. Таким чином, головна пастка зовсім не в природі, а в матріархальній схемі стосунків. Як уникнути цих проблем?

Якщо в сучасному світі чоловік і жінка хочуть бути щасливими в гетеросексуальній парі, то вони мають цілеспрямовано вибудовувати ієрархію пари за патріархальним типом. Нехай і з неабиякою домішкою партнерства. Але чоловік однаково обов'язково має бути помітно вищим у сімейній ієрархії. Інакше статеві та ієрархічні інстинкти і жінки, і дітей, і чоловіка даватимуть збої. Що призведе до описаних у попередніх розділах проблем у стосунках.

Тому обов'язком жінки є боротьба зі своєю інстинктивною тваринною тягою домінувати. А саме, провокації, маніпуляції, демагогія та інші інструменти жіночого домінування мають бути виключені зі спілкування з чоловіком. Чоловік же зобов'язаний знати природу стосунків, увесь жіночий арсенал прийомів, ставитися до нього з гумором, поблажливо і вчасно припиняти спроби психологічних атак. Це зовсім не означає, що він повинен грубіянити, кричати або бити жінку. Якраз це буде показувати його слабкість. Досить просто з гумором у формі стьобу сказати що-небудь на кшталт: "ха, ну ось пішла в хід важка артилерія" або "так-так-так, я читав про цей прийом невихованих самок", варіантів відповіді мільйон. Потрібно сприймати це як гру, якщо жінка не перейшла межі дозволеного (яку визначає

чоловік, зрозуміло, орієнтуючись на власний больовий поріг). Ну а якщо перейшла - чоловік зобов'язаний упевнено і суворо поставити її на місце, позначити цю межу, за якою закінчуються ігри і починається покарання за нахабство. Контроль сімейної ієрархії - такий самий елементарний побутовий обов'язок чоловіка, як і чищення своїх черевиків. Але ще раз повторю, позиціонувати себе в ієрархії потрібно в ігровій спокійній манері сильного самця, а не в агресивній істеричній манері слабкого. Ця здатність впевнено і невимушено перетворювати нав'язуваний конфлікт у легку ігрову ритуальну форму зазвичай називається почуттям гумору. Якість ватажка. А ось злість і агресивність - якості слабкого, свідчення невпевненості в собі. Тому жінки й цінують упевнених у собі чоловіків із почуттям гумору та уникають озлоблених і агресивних.

І звісно, відмова в сексі має вважатися саме тим, чим вона є. Важкою образою, невизнанням місця чоловіка в сімейній ієрархії. Якщо секс позиціонується як спілкування, то відмова в сексі рівнозначна відмові в спілкуванні - прямому конфлікту. Або відмова є неадекватністю самки, яка невірно визначає ранг самця. Ватажок має необмежені права на секс - це основа основ міжстатевих стосунків. Якщо з об'єктивних причин традиційний секс неможливий, то (ми живемо у XXI столітті, де немає місця святенництву) у жінки завжди є руки, губи і язик. Поважних відмазок тут не буває. Сім'я свідомо важливіша, ніж головний біль, сон і робота разом узяті. Я в жодному разі не закликаю до подружніх згвалтувань. Ми змушені враховувати античоловічий кримінальний кодекс. Само собою, адекватний чоловік не наполягатиме на сексі з жінкою, у якої температура 40 градусів або яка валиться з ніг від втоми. Ватажок здатний відрізнити форс-мажор від саботажу. Також він здатен зробити правильні висновки з поведінки жінки і поводитися відповідно. Наприклад, розірвати стосунки з жінкою, яка власні примхи ставить вище за інтереси його сім'ї. І справді, якщо подумати, навіщо ватажкові жінка, яка змушує його мастурбувати в туалеті як підлітка?

Ось висловлювання жінок, орієнтованих на партнерські стосунки з чоловіком:

"Так чого, так важко розсунути і підняти ноги? Теж мені геройство... Ну хоче чоловік, а я ні - та будь ласка. Не чужа ж людина, може, й апетит прийде під час їжі. А не прийде, теж непогано. Пообнімається досхочу, засос йому вліпите, насолодитесь його запахом і насолодою. Мені ось навіть неприємно, якщо він сам із собою в туалеті б. Чого в нього, дружини, чи що, немає??? І чоловік буде в гарному настрої, а від цього і вся сім'я буде в гармонії. Це і є щастя в особистому житті, спокій, задоволеність, любов і взаєморозуміння. Чим не користь?"

"...якщо у жінки немає вагомих причин відмовляти в сексі, і якщо вона цього конкретного чоловіка в принципі хоче, вона не буде відмовляти"

"Я просто здивувалася, як можна не хотіти свого чоловіка (без головного болю і решти недомонаній...) Самі ж вибрали."

"Тільки от скажіть мені, чому жінка може бути не готова. Не прямо ось через нудоту й огиду. А просто, на здоровий шлунок, щовечора, припустимо. Або вранці, що й крізь легкий сон можна. А частина чоловіка вашого буде у вас. Або в унітазі. Що приємніше?"

"Маючи здорового чоловіка (бойфренда, друга) зі здоровою потенцією, ... не маючи відволікаючих чинників на кшталт теці з головним болем (дитини з температурою, друга з похміллям, подруги з ксилофоном) за стіною, і не страждаючи на цей момент від головного, душевного чи будь-якого іншого болю, чому б і не дати коханому?"

Жінка, орієнтована на використання сексу як товару, а також інструменту маніпуляції, провокації, звинувачення, приниження і шантажу, систематично шукатиме будь-який привід для відмови:

"Я не в настрої"

"Голова болить"

"Я втомилася"

"Я хочу спати"

"Мужики що, важко потерпіти день? Не важко".

Або навіть повторювати якусь ахінею з арсеналу феміністок:

"Це безглузда розмова. Жінка з рабською психологією просто мене ніколи не зрозуміє. Раби вважалися власністю господаря, їхнє тіло належало господареві. Господар вирішував скільки рабу їсти, скільки працювати, чим займатися, який вигляд мати, що одягати, натомість годував і ніс відповідальність за вчинки раба. Так от, з точки зору раба це нормально, коли господар робить щось із його тілом. Тіло-то рабу не належить... Наприклад, займається сексом тоді, коли хоче. З точки зору вільної людини це насильство. Але зате вільну людину ніхто не годує і вона сама несе відповідальність за свої вчинки. Кожен вибирає по собі. Я обираю свободу".

Утім, якщо жінка говорить щось на кшталт цього, то, найімовірніше, вона страшенно закомплексована одначка, яка заздрить тим жінкам, у яких є чоловік.

І найголовніше - чоловік зобов'язаний бути реальним відповідальним ватажком, а не номінальним. Його голос - вирішальний. Його слово - останнє. Тобто він зобов'язаний відповідально ставитися до своєї зграї, контролювати й організовувати її життя. Виховання дітей. Поведінка жінки. Процес видобутку і розподілу ресурсів. Неприпустимо бути просто постачальником, перекинувши на жінку невластиву їй функцію ухвалення рішень. Ватажок ухвалює рішення сам. В інших членів ієрархії - голос лише дорадчий. Утім, ватажок може давати право ухвалювати рішення. Але і в цьому разі він має право це рішення скасувати.

Однак це зовсім не означає тупу диктатуру чоловіка за принципом: "нехай погано, але зате по-моєму". Якщо жінка зміла і компетентна в якійсь сфері життя, то нема чого контролювати її дії в цій сфері. Наприклад, зовсім ні до чого контролювати рецептуру приготування борщу, якщо він смачний і не викликає печії. Це було б нерозумно.

Якщо ваша жінка розумна, адекватна, компетентна, здатна на партнерські стосунки, то взагалі достатньо суто формального ненав'язливого дотримання традиційної ієрархії. Наприклад, вам зателефонував ваш друг і запропонував вам із дружиною приїхати до нього на дачу у вихідні на шашлики, якщо у вас немає інших планів. Вам потрібно обговорити це з дружиною і прийняти рішення. Ви можете сказати: "Люба, Іван Іванович запросив нас на шашлики. Що йому відповісти?" Або ви можете сказати: "Дорога, у тебе немає невідкладних справ у суботу? Ну і добре, що ні, тоді ми їдемо до Івана Івановича на шашлики." По суті це одне й те саме. Але в першому випадку ви формально надали вирішувати дружині. Її інстинкт самки зреагує на вас як на низькорангового. І вона розсердиться. У другому випадку ви вирішили самі. Її інстинкт зреагує на вас як на ватажка. І вона буде радіти. І вже зовсім неприпустимо ставити запитання на кшталт "а можна я тебе поцілую?" або "а ми будемо сьогодні займатися сексом?". І взагалі, чим менше непотрібних запитань, тим краще. Але при цьому важливо не передавати. Ватажок відчуває цю грань стосунків і без зусиль її дотримується.

При цьому завжди потрібно пам'ятати, що для високорангового самця головне - контроль за його мисливською ділянкою, його територією. Якщо є хоч якась ділянка, то якась самка та прибудеться. А якщо ділянка хороша, то самок набіжить хоч відбавляй. Тоді можна вибрати найкращу. Тому, як би не піарився в сучасному світі секс як товар, як би вас не примушували його заслужувати і купувати, не ведіться на цю дурість. Купити секс на останній шматок здобичі намагається тільки низькоранговий самець. Займайтеся насамперед своїми кар'єрою, бізнесом, нерухомістю, здоров'ям, спортом, хобі та освітою. А жінки самі набіжать, куди їм діватися. І ось тоді у вас буде більша ймовірність знайти серед них добру, розумну, безкорисливу подругу, яка вміє любити і високорангову. Тобто саме таку, якої гідний сильний і розумний чоловік. І ви надасте їй ексклюзивне право зайняти привілейоване місце поруч із ватажком на його території - поруч із вами.

9.9 Як вибрати жінку

Якщо хочете дізнатися недоліки дівчини, похваліть її перед подругами.

Чоловічий тест

Яка вам потрібна, а яка ні? Давайте розбиратися.

Цілком аналогічно елементарним правилам поведінки в бізнесі, з метою заощадження часу, зусиль, ресурсів і насамперед вашої безпеки розумно від самого початку з'ясовувати все про жінку, яка входить у ваше життя:

- реальний вік і наявність дітей;
- поточну ситуацію з шанувальниками;
- історію попередніх стосунків і заміжжя;
- загальний стан здоров'я та ВІЛ-статус;
- чи не перебуває вона на обліку в психдиспансері;
- чи немає в роду епілептиків і шизофреніків;
- чи немає судимостей;
- стосунки з ріднею, сімейний сценарій;
- кредитну історію, власність і банківський баланс;
- освіту, професію, кар'єру;
- короткострокові та довгострокові плани на майбутнє.

І нічого цього соромитися. Це у ваших інтересах. А дотримання ваших інтересів - ваш основний обов'язок. І не переплутайте. Потрібно саме з'ясувати. Тобто отримати достовірну інформацію, а не повірити в розказані нею байки. Це абсолютно різні речі.

Особливо підозріло слід ставитися до принцеждалок за 30 і розлучених. Їхній мозок зазвичай особливо затараканий і сценарії поведінки далекі від сімейної співпраці з чоловіком. До того ж, "розлучених із причепом" взагалі не слід розглядати як кандидаток на серйозні стосунки. Ви для такої жінки будете всього лише середньоранговим або низькоранговим снаб-женцем для прогонування її кіндера. Відповідно зради практично гарантовані. Тому не витрачайте на них час. Яку б замануху вони не виконували - це домінуючі середньорангові самки з величезним досвідом маніпулювання і психологічної війни проти чоловіка. Вони вже розвалили один раз свої сім'ї, зрадили і вигнали своїх чоловіків. Усе те ж саме зроблять і з вами.

Тепер згадаємо сутність "любви" домінуючої жінки за матриархату: "Затягнути чоловіка у свій світ і утримати в ньому". Не прийти в життя чоловіка і вписатися в нього, а навпаки.

Зазвичай жінка називає це "віддати себе без залишку і натомість забрати чоловіка без залишку". "Змінити чоловіка". У перекладі з жіночої мови це означає, що потрібно підім'яти, зламати і відсікти чоловіка від усього, що він любить. Від його відпочинку, його дозвілля, його друзів, його хобі і зайняти весь його час, що звільнився, і увагу собою коханою. Тобто позбавити чоловіка його життя, його особистості та зайняти ту жалюгідну й нікчемну зламану

безхребетну істоту, що залишиться, виключно виконанням жіночих забаганок. Поки він не здохне від стресу, перевтоми або не зіп'ється від безглуздості буття. Вам це треба?

Природно, будь-який сильний адекватний чоловік всіляко уникає такого сценарію. Істинно любляча жінка, тобто високорангова жінка, орієнтована на кохання, а не на домінування, намагатиметься сама вписатися в життя чоловіка, стати його односторонньою і соратницею всерйоз і надовго. А не просто втертися в довіру як замануха і підстроювання психіки. У крайньому разі, якщо вона професійно успішна - намагатиметься побудувати рівноправні стосунки.

Як відрізнити жінок, орієнтованих на любов, від орієнтованих на домінування? На жаль, тестові препарати, аналогічні тестам на вагітність, в аптеках не продаються. Можна орієнтуватися тільки на свій досвід і здоровий глузд. Я можу лише навести найпростіший спосіб їх відрізнити. Перш за все, вони абсолютно по-різному уявляють собі стосунки з чоловіками.

Спробуйте пред'явити до них елементарні вимоги як до своїх партнерів і подивіться на їхню реакцію. Скажіть якось мимохідь, мимохідь потайки, що, на вашу думку, жінка:

1. Повинна бути відмінною і безвідмовною коханкою.
2. Повинна мати чудове тіло, бо погані зовнішні дані - неповага до партнера.
3. Повинна вміти відмінно готувати смачну і здорову їжу.
4. Повинна бути поступливою, привітною і позитивною.
5. Повинна бути досить ерудована, щоб підтримувати бесіду на цікаву чоловікові тему.
6. Повинна бути працьовита, бадьора й енергійна.
7. Повинна бути вірною, чесною, щирою.
8. Не повинна у стосунках опускатися до маніпуляцій.
9. Повинна любити дітей і вміти їх виховувати.
10. Повинна любити чоловіка.
11. Повинна економно й ефективно побудувати сімейний бюджет.
12. Повинна заробляти гроші самостійно, бути чудовим професіоналом. Або бути правою рукою в бізнесі свого чоловіка. Поки дітей менше трьох.

Ключове слово тут "повинна". Ви з'ясуєте, чи здатна ця жінка брати на себе зобов'язання в принципі. Жінка, орієнтована на кохання і партнерські стосунки, не вважає ці вимоги поза межними і погодиться. Це для неї природно. Жінка ж, орієнтована на домінування і паразитування, видасть в ефір відмазку або переведе стрілки, що-небудь на кшталт:

"жінка нікому нічого не винна"

"жінка тільки всього й повинна, що викликати у чоловіка перманентний інтерес і бажання завойовувати її прихильність, до того ж якими якостями, уміннями, навичками і фізичними даними вона має володіти - абсолютно не важливо)".

"Справжня жінка спить, прокидається не за дзвінком будильника, а від аромату кави, яку їй приніс чоловік. Вмивається, снідає, займається коханням, одягається, йде до фітнес-клубу, там займається на тренажерах з особистим тренером, потім масаж, спа, сауна, приводить себе до ладу в салоні краси. Потім іде в музей, на виставку, на концерт, обідає з друзями, повертається додому, займається своїми хобі, вечеряє і спить. На ніч знову займається сексом".

"На самделе справжня тітка повинна тільки одне - стежити за своїм здоров'ям. Бо не жеручи абияк, не угробляючись у праці, стежачи за фігурою і правильним способом життя, вона переживе всіх справжніх чоловіків і зробить капітал на їхній спадщині".

Ви ж не горите бажанням померти, щоб хтось зробив капітал на вашій спадщині? Тоді тримайтеся від таких сук подалі.

Проблема в тому, що в реальному житті жінка може просто-напросто збрехати і схитрувати. Тому, не довіряючи словам, спостерігайте, як вона поводить. Особливо в дрібницях. Якщо жінка намагається заплатити за вас у кав'ярні, подарувати вам що-небудь або відчинити перед вами двері, то це добрий знак. Але не зловживайте цим і не зазнавайтеся. Цінуйте таку жінку.

Зрозуміло, що в сучасному матриархальному світі орієнтованих на любов і партнерство жінок мало, і на всіх не вистачить. Але й це не біда. За достатнього досвіду можна перевиховати розпещену і збиту з пантелику матриархальним вихованням молоду жінку, змусити її бути адекватною. Але не кулаками, зрозуміло. Насамперед, потрібно бути самому сильним, успішним і впевненим у собі. Зрозуміло, що жінка буде спочатку чинити опір, бо працювати важче, ніж паразитувати.

Ось як відбувається такий процес перевиховання в реальному житті:

"До знайомства з коханим, я мала, м'яко кажучи, не поганий успіх у чоловіків. Шанувальниками я відверто маніпулювала, при чому бідолахи, як правило, цього не помічали. І ось я вже було розчарувалася в протилежній статі та принцах, як немов раптом, на гребені чергової хвилі в моєму житті, з'явився ВІН: стандартної зовнішності якісного кобеля. Але, що відразу мене насторожило, "якісність" ця поширювалася не так, як у мене - тільки на зовнішній вигляд, - а й на мізки і навіть на ДУШУ! Обалдів від індивідуума, що раптово звалився, я віддалася насолоді, що

називається, з головою. Але! ВОНО за своєю ідеальною суттю вирішило вимагати належної "якості" і від МЕНЕ!!! Здивування охопило мене остаточно. Я обурювалася: "Я ж красива! І начебто не дура!" - "Дура" - відповіло ВОНО хмикнувши, а я, занурившись у депресію, миттєво втратила свої ідеальні параметри. "Та йо майо!" - обурилася я на життя. Але життя і не подумало приділити мені в такий важкий момент ніякої уваги, а повернулося до мене спиною: "Сама захотіла, ось і отримуй принца".

- після перших сліз я зрозуміла, що це не метод компромісу, а метод руйнування стосунків;

- після першої причіпки він спокійно сказав: "Не подобаюся, шукай іншого".

Але проблема ускладнювалася тим, що мені ВСЕ подобалося (не подобалося мені лише те, що мене не цінували, як принцесу!) і подобається ще більше за 2,5 року.

За цей час я засвоїла, що:

- не треба боятися посадити ненаглядного на шию, а треба душі в ньому не сподіватися завжди і скрізь;

- проблеми потрібно вирішувати коротко і швидко (без годинних переговорів);

- рот треба відкривати 100 разів подумавши: "А чи варто?";

- відмовитися від усіх жіночих маніпуляцій ОНИМ;

- навчитися бути такою ж розумною і чесною.

Останні 2 пункти мені давалися особливо тяжко:

- ну невже дорогоцінне мистецтво керувати чоловіками, чітко засвоєне мною в юні роки, було даремно????

- чесною бути не хотілося особливо, а ось вимагати чесності й докоряти благовірному - тільки дай!

Але мене будували швидко.

Швидко, суворо і боляче.

Зате тепер, як тільки ВОНО забажає, я власноруч споруджу ЙОМУ пам'ятник нерукотворний, бо вдячною залишуся до гробу життя."

Ну ось, тепер ми знаємо, як поруч із сильним і розумним чоловіком середня жінка сама знаходить мізки. Зрозуміло, що чим у жінок менше досвіду домінування, тим привести до ладу її мізки легше. Тому багато чоловіків вважають за краще одружуватися з жінками значно молодшими за себе. Добре також, якщо мізки жінки заздалегідь приведені до ладу. Тобто вона вихована не в культурі стервозності та сексуального ринку, а в повноцінній сім'ї з чітким поділом статеворольових функцій. При цьому краще, якщо ще й у культурі збалансованого соціуму. У душі поваги до чоловіка. А найкраще, якщо жінка має релігійне виховання.

Ну а якщо перевиховати не вдається, то на жаль. Таку жінку всерйоз розглядати як партнерку - собі дорожче. Використовуйте її для безпечного сексу і розлучайтеся без жалю. Інакше доведеться тягнути на собі все життя безвідповідального ненажерливого паразита. А вона буде поганяти і доїти вас, поки не доведе до інфаркту або банкрутства. Вам це треба? Звісно, не треба! А як саме треба? Обирайте жінку, яка не влаштовуватиме війну у вас у тилу. А навпаки, буде вашим надійним тилом.

Закінчу цитатою висловлювання однієї мудрої жінки про те, як вона будує стосунки у себе в родині:

"Твоя людина та, з ким тепло поруч і комфортно як у затишному пледі. Хто зварить тобі каву хоча сам її не п'є і зробить приємний сюрприз коли тобі сумно. Хто береже твій гарний настрій. А від цього йде ланцюгова реакція. Тому що ми чоловік і жінка, які обрали одне одного, не воюємо у своїй фортеці. Війна - там, за стінами. Боси, держава, інтриги та склоки. А нам тепло і світло разом".

Отже, Читачу, книгу закінчено. Тепер ви знаєте, як влаштований реальний світ. А отже, вам буде цікавіше і зручніше в ньому жити. У будь-якому разі, прочитавши цю книжку, ви вже стали сильнішими й ефективнішими. А отже, і ви самі, і жінка поруч із вами буде щасливішою. Ваші дії тепер стануть більш розумними і раціональними. Ви зможете правильно вибудовувати стосунки з жінкою вже тому, що тепер знаєте, на яких принципах вони будуються. На ваш мозок встановлено ментальний антивірусник - імунітет проти маніпуляцій. Це все може увімкнути у вас інстинкт ватажка, якщо він поки що дрімає. Рекомендується перечитати цю книжку знову десь через півроку, оскільки з першого разу в мозку вкладається далеко не вся корисна інформація.

І ось ще що. Ця книга зробила вас зрячим. Поки ви не звикли до цього свого стану, вам невігдно показувати жінкам, що ви прозріли. Вони вважатимуть вас небезпечним і стануть формувати вам негативний імідж. Тому не потрібно з ними нічого обговорювати. Просто спостерігайте за їхньою поведінкою і вчіться бачити їхні ігри. Але вам вигідно робити зрячими інших чоловіків. Формувати навколо себе спільноту зрячих у країні сліпих, територію розуму у світі божевілля.

Щастя вам, Читачу, у реальному світі!

ГЛАВА 10

ЧаВо та окремі статті за мотивами обговорень

У розділі зібрано різні прикладні доповнення до Підручника за мотивами обговорень першої редакції на різних майданчиках в Інтернеті. Написано простою чоловічою розмовною форумною мовою. Любителям витонченої словесності читати не рекомендується.

10.1 Розлучення, розділ, розпил, причини, проблема вибору

(за мотивами тем АБФ - антибаського форуму: <http://www.antiwomen.ru/fff/>)

Дві краплі правди, пуд підступності. Півграма вірності, пуд зла. Нахабства триста кілограмів, Облуди тридцять два відра. Одна восьма грама честі,

І сталості один грам.

До чоловіків жадібності тон двісті, Тон триста жадібності до грошей. Ви це все з'єднайте,

Додайте дурі три ковші,

Ніч на морозі потримайте.

І ось вам - жіноча душа!

Офіцерський фольклор.

Читач: У чому основна причина розвалу сімей?

ООН (Олег Олегович Новосолов): Насамперед є дуже велика різниця між ілюзорними та істинними причинами розлучення. Статистика причин розлучень складається з тих формальних відмазок, якими обґрунтовують свою заяву ті, хто розлучається. Аби від них відв'язалися і розвели. Враження ж обивателя про причини розлучень зазвичай складається з почутих ним криків розведьонк про те, який їхній колишній чоловік "козел - пив - бив - зраджував - не приділяв уваги, не заробляв". Ні те, ні інше ніяк не відображає справжніх причин. А справжня причина в переважній більшості випадків проста. Жінка або зраджує і руйнує сім'ю сама. Або вона, проводячи інверсію домінування, створює в сім'ї нестерпні умови, психологічне пекло. Причини і методи - описані в Підручнику. Самець, особливо ватажок, вкрай рідко залишає власну зграю і власне лігво за власною ініціативою. Це - протиприродно. Але він залишає зграю тоді, коли згряя воює проти нього і не визнає ватажком. Тоді він так, починає пити (з горя і від відчаю), бити (намагатися зупинити психологічний терор), зраджувати (шукати інше лігво, де він не помре від інфаркту надто швидко), не приділяти уваги (бо на фурію, що атакує його, в нього варта хіба що шерсть на загривку) і мало заробляти (а навіщо, якщо все буде втрачено при розлученні). Тож руйнує сім'ю в переважній більшості випадків саме жінка. За допомогою держави, зрозуміло.

Читач: Чому більшість розлучень ініціює жінка?

ООН: Розлучення ініціює той, кому воно вигідне. Жінка отримує при розлученні дітей разом з усіма інвестиціями мужика в них, левову частку "спільно нажитого", аліменти, а найчастіше і житло на додачу. Мужик зазвичай винен у розлученні не більше, ніж тер-пила в будь-якому іншому лохотроні. Винен тільки в тому, що одружився здуру.

Я багато разів чув про причини розлучення від жінок їхню стандартну брехню про колишнього чоловіка: "пив, бив, зраджував". Яким тільки лайном бідологу не поливали. А потім виявлялося,

що колишній - мила людина, алкоголь на дух не переносить, і розлучився через блядство дружини.

Стандартним аргументам жінок на кшталт: "ой, та чого з нього взяти, аліменти мізерні" - теж вірити нерозумно. З мужика завжди є що взяти. Просто в одному шарі це мільйони і нерухомість, а в іншому і пара тисяч рублів - відчутний дохід. Працювати то за них бабі не треба. Та й аліментами справа не обмежується. Під приводом "одягнути, вчити, лікувати, звозити відпочити тощо дитину" з її батька витягують кругленькі суми. Крім того, взята в заручники дитина дає змогу використовувати колишнього чоловіка для послуг і на побігеньках абсолютно безкоштовно.

Читач: Як зважитися і почати розлучення?

АБФ: Розлучатися потрібно, якщо ваше сімейне життя вас не влаштовує, і дружина де-факто ситуацію не змінює. Намалюйте на папірці табличку. В одну колонку впишіть те, що вас особисто не влаштовує в цій конкретній дружині:

- Дружина, яка може відмовити в сексі, пославшись на те, що її "емоційна складова" цього не дозволяє.
- Дружина яка може займатися сексом зі мною тільки після пляшки вина.
- Дружина, яка розмовляє зі мною через зуби.
- Дружина, яка за будь-якої можливості намагається з'їздити кудись без мене з ночівлею, до того ж не важливо, з мамою, дітьми, подругами тощо.
- Дружина, яка пропонувала мені пожити окремо, а саме - з'їхатися куди-небудь.
- Дружина, яка неодноразово говорила мені, що не тримається за мене і готова розлучитися в будь-який момент.

- Дружина, яка рік не вимовила лагідного слова або слова подяки.
  - Дружина, яка не приховує неповаги до мене і тим більше не приховує, що кохання минуло.
- В іншу колонку напишіть те, що вас особисто влаштовує:

.....

До речі, у цій таблиці міститься поважних причин на три розлучення. Ну а якщо розібратися, то вони є наслідком однієї - відсутності поваги до чоловіка і наявності у дружини коханців. Не потрібно показувати цю таблицю жінці, бо вона кожному пункту знайде пояснення і ще й поставить усе це вам у провину. Тому ця табличка тільки для вас. А для неї достатньо одного пункту: "говорила мені, що не тримається за мене і готова розлучитися в будь-який момент".

Тому просто підготуйтеся до розлучення заздалегідь (виконайте перелічені нижче пункти підготовки), віднесіть заяву до РАЦСу і скажіть дружині: "Дорога, ти неодноразово говорила мені, що готова розлучитися в будь-який момент. Цей момент настав. Я з тобою розлучаюся".

Далі на всі наїзди, претензії та звинувачення відповідаєте: "Ти маєш рацію, тому нам треба розлучитися".

На всі наступні шмарклі і "згадування хорошого, що було" одна відповідь наприкінці: "Ти так нічого і не зрозуміла." І так по колу.

Читач: Як поводитися в разі розлучення і розставання з довготривалою партнеркою з вини жінки (зрада, свинство)?

АБФ: Ось стандартні дії при розлученні, які зобов'язаний знати напам'ять кожен чоловік, який почав жити з жінкою в одній квартирі. Написано чоловічою кров'ю, як і армійський Статут:

"Якщо війна, а розлучення це війна то:

Під час бойових дій, жінки чинять зазвичай наступним чином:

1. Крадуть і ховають документи, гроші, твої особисті важливі речі, ключі від машини, від будинку, від роботи, від сейфів.

2 Використовують громадську думку - це один із найголовніших видів зброї СДС у війні. Мадами повідомляють оточенню, що ти: хворий наркоман, алкоголік, божевільний, педофіл, гвалтівник. Вигадуються неймовірні історії про те, як ти знущався і бив її, що ти алкоголік, наркоман, заразив її ЗПСШ, тощо...

Знаючи ці факти, тобі слід:

1. ВСІ документи на ВСЕ що можна, цінні речі, цифрові носії інформації -скопом збираєш і ховаєш. Бажано ховати поза квартиру, куди вона може потрапити, поза роботою, так само не в батьків, інакше вона може натиснути на них жалістю до себе, і вони віддадуть усе, що вона захоче.

2. Усі гроші зі спільних і своїх рахунків, акаунтів, депозитів, терміново знімаєш і ховаєш.

3) Якщо мадам не прописана у тебе, міняєш личинки замків і ставиш додатковий замок. Можна поставити відеокамеру, яка реагує на рух. Ти будеш здивований тому, як швидко мадам вирішити пошуршати в тебе вдома, поки тебе немає.

4. Повідомляєш друзям, родичам, знайомим, колегам на роботі, босові на роботі, про військові дії. Попередь усіх, щоб не давали їй у борг, не повідомляли про твої справи і про твоє місцезнаходження. На роботі особливо поспілкуйся з бухгалтером, щодо його мовчання на запитання скільки отримуєш.

5. Змінюєш, якщо можеш номер мобілі. Або ж ставиш її в чорний список і не відповідаєш на незнайомі номери.

6. На роботу/з роботи вирушаєш іншим маршрутом, інакше, мадам виловить тебе.

7. Будь уважний до поведінки друзів - знайомих. Дуже багато поведуться на розповіді про тебе як про ворога народу. Деякі захочуть бути містком між нею і тобою. Деякі передаватимуть про тебе інфу. Деякі тебе засудять, деякі будуть натискати на тебе, щоб ти капітулював

8. Батьки. З ними слід провести виховну бесіду. Якщо ти цього не зробиш вчасно, то отримаєш союзників твоєї мадам. Батьки можуть бути тільки на одному боці - на твоєму або не втручатися взагалі. Особливо поспілкуйся зі своєю матір'ю. Її мадам обов'язково спробує перетягнути на свій бік. Самки - солідарні й об'єднуються проти самця. Тому твоя мати повинна знати практично все про те, що призвело до розриву, щоб не було спокуси повестися на скарги і соплі мадам. Але при цьому жодних гарантій, тому матері не можна довіряти ні цінності, ні секрети. Нікому не розповідай про те, де почерпуєш інфу. Не світи цей форум навіть близьким друзям.

Мадам моніторитиме тебе скрізь. Обов'язково буде якийсь приятель, колега, який буде зливати про тебе інфу твоєї мадам. Тому, зберігай режим радіомовчання. Не довіряй нікому, навіть батькам. Розкажи про те, що сталося, але не говори про свої дії, задуми.

9. Мадамі не кажи про свої дії, приготуй диктофон, і носи його завжди з собою. Будь готовий вийняти його протягом 6-7 секунд і почати запис розмови. Мадам буде ображати тебе, щоб ти вдарив її.

Не пускай мадам, її друзів, її родичів на свою територію. Усі розмови з мадамою тільки під запис диктофона, на нейтральній території."

Саньчес (с)

10. Ти - на емоціях, а значить несамовитий, неадекватний. Тому в конфліктній ситуації все спілкування з колишньою і дії з розво-ду і розпилу тільки через адвоката чоловіка.

11. не вестися на камбеки. Ситуація стандартна. Коли баба зраджує, борзее, розходиться, розлучається, то вона перебуває в ілюзії, що всі ті, які хочуть їй присунути на халяву, - готові її взяти заміж і утримувати. І що вона на шляху до істинного успіху. Однак поскакавши по куюх і переконавшись, що вона нікому не потрібна, інакше як для разового спермосливу, - вона намагається знову присмоктатися до колишнього чоловіка. Це називається камбечити. Якщо чоловік ведеться на камбек, то баба буде впевнена, що надула, прогнула лоха, і він буде так само завжди її приймати назад. Тобто вона сприймає прощення як схвалення блядства і свинства.

12. Заняття спортом до знемоги за будь-яких психологічних "ломках" і "спогадах". Повна інформаційна блокада. Трахнути 10 інших баб. При цьому жодних зв'язків надовго в неадекватному стані емоційного розбрату.

13. Читання тем "антибаського форуму" для приведення мізків до ладу, набуття адекватності сприйняття дійсності.

Читач: Ми з дружиною розлучаємося, не можу вирішити, як ставитися до проблеми, що дитина залишається з матір'ю. Не можу знайти відповідь на запитання, як спілкуватися з дитиною, чи варто в цей момент це ініціювати? У мене з дочкою природно дуже хороший зв'язок, я в це багато вкладався. Але вона тримає дитину як заручника, агресивно прищеплює мені комплекс провини, і шантажує здоров'ям і ставленням до мене дитини, вимагаючи гроші і власність. Погрожує: "інакше, нікому життя не буде. Ні тобі, ні мені, ні твоїй доньці, це буде війна не на життя, а на смерть, я не знаю, чи залишилося в тобі ще щось світле, здатне мене почути. Якщо в тебе залишилася хоч частка поваги до мене, до моєї дочки - я прощу тебе, будь ласка, не допусти війни".

(Перемішані з маніпуляціями вимоги шантажистки, яка розкачала губу, настільки кумедні, що ми наведемо їх тут майже повністю, примітка ООН)

"Отже, так, мене цікавить моє і (ім'я дочки) майбутнє, і моє основне завдання - поставити її на ноги, і мені потрібні чіткі гарантії.

1... ти пишеш (ім'я доньки) пояснення - що ти зробив, чому ти це зробив і що далі, ти пишеш свою обіцянку не одружуватися в найближчі 10 років. це ти пишеш від руки, від першої особи, зі зверненням до (ім'я доньки), це перша й обов'язкова вимога, після якої взагалі можливі якісь подальші контакти, як зі мною, так і з (ім'я доньки).

2. ти залишаєш нам усю нерухомість, договір про перехід права власності я складу сама. XXX - це (ім'я дочки) страховка. YYYY - продаємо і купуємо те, де ми з нею будемо жити.

3. ти пишеш розписку ZZZZ (можливо, комусь іншій близькій мені людині, наприклад, FFFF, але з ним я ще не розмовляла ні про що) про те, що не пізніше літа 2014 р. ти віддаєш нам 70% від прибутку за цей 2013 рік. це 8-8,5 млн.

4. ти даєш мені довіреність на вивезення (ім'я дочки) в усі країни, нотаріальну, до її повноліття.

5. ти платиш аліменти, згідно з підписаною угодою. (80 т.р.)

6. на найближчі три роки ти платиш аліменти мені. це гроші на навчання, аліментну угоду складають у нотаріуса. 25-30 тис.руб. на міс.

великі покупки, медичне обслуговування - оплачуєш додатково, постфактум за погодженням. (за погодженням - значить обговорюється час, а не можливість)

+ ти віддаєш нам борги - 450 ТОВ +°/о, + 17 300 - ти обіцяв дати на чоботи - за язик ніхто не тягнув, сам запропонував, сам по-обіцяв + 72 600 вартість поїздки в Туреччину

я не можу дозволити тобі маніпулювати нами через гроші, я не можу допустити цього, я ніколи не допущу цього, і саме тому в мене низка всіх цих вимог, як це все низько, брудно!!!!!!! гроші - це єдине, що ти можеш для нас зробити, матеріальна компенсація - чи можна так узагалі це сформулювати? я пам'ятаю от коли я була мала - мати, напиваючись, біла мене, а зранку, злякавшись, - давала мені грошей і я йшла й купувала собі снікерс. чи, інколи, два снікерси"...

АБФ: Спершу вам потрібно зорієнтуватися в правовому полі. Де-юре чоловік у Росії - раб. А діти раба належать господареві, але ніяк не рабу. У цьому випадку господареві завгодно залишити дитину з матір'ю. Тобто ви маєте справу з державною правовою системою. Вашу дитину взяли в заручники жінка і держава з метою вимагання у вас грошей і виховання дитини рабом або бля*ю. Вам зараз життєво необхідно згадати правило: "з шантажистами і терористами переговори не ведуться в принципі" і багато (дуже багато) читати теми "юридичної консультації", "сімейної консультації" та "війни статей" Антибаського форуму в Інтернеті, де розбираються ситуації, аналогічні вашій. Це найважливіше - зорієнтуватися і вправити собі мізки. Якщо коротко, то БЖ тепер буде торгувати і шантажувати вас дитиною постійно. І тим більше, чим більше ви будете прогинатися під її шантаж. Дочку налаштують проти вас гарантовано, а заручник - зазвичай на боці терориста. Явище називається "стокгольмський синдром". Крім того вашу дитину без вас жінка гарантовано спотворить своїм вихованням. Тому ви абсолютно вільні в діях, втрачати вам нічого. Але незалежно ні від чого ви повинні насамперед подати на розлучення, якщо ще не зробили цього. Бо якщо ваша колишня залетить від коханця, то утримувати її дитину від нього будете ви, поки не доведете, що вона не від вас. На це підуть роки, і не факт, що суд не вирішить, що ви були згодні на народження виблядка.

Стратегічні варіанти:

А) якщо ви слабкі, розчавлені і не здатні на боротьбу або не можете самотужки виховувати дитину, то вам потрібно негайно розлучитися, забити і забути. Знизити офіційний дохід до мінімуму, мінімізувати аліменти. Це вже

не ваші діти. Якщо у вас щось відібрали: будинок, бізнес, дітей, гроші - воно вже не ваше. Ви цим не розпоряджаєтеся. Скільки грошей, здоров'я, часу і душі ви в це вбухали - нікого не хвилює. Хоч занудьгуйся на смерть, хоч посидь, хоч здохни - воно вже не ваше. Тому чим ви забудете про це, тим краще для вас. Живіть для себе і ніколи більше не потрапляйте в цей капкан. Ваше завдання - виключити для колишньої можливість шантажу і торгівлі можливістю бачити дітей. Є досить велика ймовірність, що ваша колишня, переконавшись у неможливості шантажу і торгівлі дітьми, сама буде вам їх збагивати час від часу, щоб вивільнити свій час для особистого життя. Але краще на це не сподіватися. І завжди пам'ятати, що якщо ви "недільний тато", то реальний внесок у виховання ваших дітей вам зробити не вдасться. Ваших дітей виховують ваші вороги. Діти будуть вам чужими.

В) закопати суку, викрасти і вивезти дітей та ін. кримінальщина. Це варіант занадто небезпечний, незважаючи на очевидну справедливість і розумність. Вас можуть посадити, тоді дитина точно залишиться без батька.

С) викупити дітей або економічно змусити віддати. Тут потрібні залізни нерви, гроші, влада, грамотний юрист і бульдожа хватка. Якщо вам вдасться зруйнувати кар'єру й особисте життя своєї колишньої, повністю її опустити, позбавити ресурсів і авторитету в дітей, водночас залишаючись для своїх дітей кумиром і авторитетом, то вона продасть вам ваших дітей за годівлю для себе.

Д) відсудити, як правило, безнадійно, якщо самка не кінчена асоціальна алкоголичка або наркоманка, що викликає неприязнь у судді байдужістю до дітей. У цьому випадку можна спробувати відібрати дітей через суд. При цьому вам доведеться заручитися підтримкою всіх баб з опіки, дитячого садка, школи та інших місць, звідки ви будете збирати довідки про асоціальну антидитячу поведінку вашої колишньої. Тобто неприязнь усіх цих тіток і судді баби до вашої колишньої і симпатія до вас мають перевищити їхню жіночу солідарність. Тільки в цьому випадку є шанс. Крім того, пам'ятайте, що суддя - це бюрократ, для якого папірці понад усе, а будь-які складнощі й зайва робота бісить. І що суди це просто конвеєр. Тому всі подані вами документи і докази мають бути зібрані й оформлені настільки ідеально, щоб судді було простіше підшити їх до справи і винести рішення на вашу користь, ніж возитися з їхнім спростуванням або іншими рухами на користь вашої колишньої. Тому вам знадобиться хороший юрист. Бажано - бажано чоловік. Або власна правова грамотність.

Загальні тактичні рекомендації на всі випадки:

1. обрізати все фінансування по максимуму й обіграсти шантажистку максимально під час розлучення. Бо це тепер війна, і колишня дружина - ворог. А ваш головний козир - гроші та інші ресурси. Якщо передати ресурси ворогові, то вони посилять ворога і працюватимуть проти вас. Відповідно давати ворогові ресурси може тільки абсолютний debil.

2) Усвідомити, що дитині все одно вселять, що тато гад, негідник і козел. Ви нічого зробити з цим не зможете, якщо будете грати за правилами шантажистки. Тому необхідно на цю тему перестати паритися взагалі і зайнятися собою. Хобі, відпочинок у тропіках, спорт. Після поділу майна купіть собі новий гарний одяг, машину і все, що захочете. Заведіть молоду адекватну подругу. Це все - демонстрація сили. Ви зобов'язані привести себе в абсолютний порядок. Раз вас гарантовано представлять негідником - ОК, станьте ним. Тільки таких самки і поважають. І тільки з такими рахуються. Ви маєте розуміти, що дитина любитиме й поважатиме тільки сильного, позитивного, незалежного, успішного успішного тата. І не буде любити і поважати опущеного тата чмо, яким зневажає мама. Дитина зрозуміє згодом, що мама, яка воює проти сильного, успішного і хорошого тата - повна дурепка. І можливо, коли подорослішає, захоче жити із сильним успішним батьком, а не з матір'ю дурепкою і невдахою. Ваше завдання бути для дітей татом кумиром, татом прикладом, татом ватажком.

3. жорстко, терпляче і послідовно дресирувати колишню дружину. Ви максимально знижуєте офіційну зарплату і платите аліменти по самому мінімуму. Але ви можете милістю короля допомагати понад мінімальні аліменти тільки коли все вас влаштовує. Ваша жорстка умова - що ви бачитеся з дитиною скільки вам треба і коли вам зручно. Щойно щось не так, не по вашому - розвертається, пропадаєте на місяць-другий і обрізаєте все додаткове фінансування. На телефон не відповідаєте. Це вимагатиме від вас максимальної сили волі. Баба робитиме будь-які підлості, тиснутиме на відповідальність і любов до доньки, поливатиме вас лайном, звинувачуватиме, налаштовуватиме проти вас ваших рідних, кричатиме, що ваша донька при смерті, і ви в цьому винні тощо. Ця стандартна баб'яча тактика - звичайна справа, і парити вас не повинно взагалі. Звинувачуйте її у відповідь на повну: Ти зламала життя своїм дітям, ти погана мати тощо. Обливайте брудом перед усіма своїми та її знайомими і родичами. Це брудна підла війна, і через неї вам доведеться пройти. Не ви в ній винні, але ви зобов'язані в ній перемогти. Тож у засобах соромитися нічого. З ворогами не церемоняться.

4. Усі подарунки та додаткові гроші дитина має отримувати ВИКЛЮЧНО з рук батька. Вона має точно знати, що батько любить і піклується. Тому жодна з вимог БЖ не повинна виконуватися в принципі. Вона повинна ЗАСЛУЖИВАТИ вашу прихильність виконанням ваших вимог, а не диктувати свої. Трохи що - обрізайте фінансування. Величину фінансування регулюйте самі. У жодному разі не утримуйте колишню дружину, тільки дитину. Якщо відпочивати за кордоном, то ви і дитина, а не БЖ і дитина.

5. Через деякий час дитина вашої БЖ стане тягарем. Адже їй потрібно працювати і шукати оленя для свого прокорму. Для цього потрібен час. І тому вона сама буде вас просити забрати дитину на вихідні. У цьому весь сенс дресирування. Майте витримку продавати свою гру. А з 10 років суд при визначенні з ким жити дитині - враховує думку дитини.

6. Пам'ятайте, що в разі вашої смерті дитина отримає спадок, а розпоряджатися ним буде БЖ. Тому перестрахуйтеся на цей випадок. БЖ повинна точно знати, що в разі вашої смерті у неї будуть проблеми і точно не буде грошей.

7. Ваша колишня - охрінула тварюка, судячи з її листа. Якщо здохне - не шкода.

Ще раз. Сьогодні ваше головне завдання - всі активи вивести з-під удару і обрізати аліменти до мінімуму.

Читач: Дружина мені зраджує (виносить мозок, динаміт із сексом, потрібне підкреслити). Життя з нею нестерпне. Чи потрібно зберігати сім'ю заради дітей?

АБФ: Забудьте цю бабину маячню і подумайте, який приклад батька дітям потрібен об'єктивно. Задрочене чмо, яке живе з бабою, яка ні в що його не ставить і загнала під плінтус? Чи може бути успішний самодостатній сильний чоловік?

1. Виплата аліментів бабі не є утриманням своєї дитини, це є засіб відібрання у вас дитини і засіб утримання баби, її трахалів і ганебної античоловічої системи.

Розмір аліментного ярма, що виплачується бабі, чоловік зобов'язаний занижувати майже до нуля, намагаючись не підставитися при цьому під антимужський закон. Однак при НАЛЕЖНОМУ ставленні дитини до батька на дитину можна витратити значну частину грошей Того ЧАСУ, ЯКІ ВІН ПРОЖИВАЄ У БАТЬКА. Сюди не належать ганебні "тюремні побачення" з дозволу мадам і в її присутності а-ля "восхресний тато", від цього слід відмовитися в принципі. Або даєш мені дитину на цілий день (вихідні, канікули), або я пішов.

2. За наявності нового "тата" дитина має чітко розуміти, що клоун батьком не є. Те, що росіяни звикли називати "от-чим", насправді є клоуном. За винятком реального оформлення законних батьківських прав у разі а) смерті батька, б) офіційної відмови від батьківських прав, або с) реальної нездатності виховувати дитину (алкоголізм, психіатрія). У цьому разі новий "тато" може стати вітчимом.

У всіх інших випадках він - клоун і допомагає вчиняти матері злочин проти дитини та її батька.

Дитина має це знати від самого народження разом з імперативами "не відчиняти чужим", "мити руки", "не сідати в машину до не-знайомих людей" тощо.

3. За перших же ознак настроювання дітей проти батька і неможливості впливати на це слід за можливості мінімізувати аліменти.

4. Не допускати ситуації шантажу і торгівлі дітьми. Негайно морозитися і перекривати фінансування за кожного факту шантажу або виявлення конфронтації з дитиною.

5. Але найголовніше - негайне розлучення. Тому що за законом дитина від коханця записується на чоловіка. Будете платити аліменти ще й на виродка.

Читач: Дружина проситься назад (камбечить). Каже, що все усвідомила і хоче виправитися, врятувати сім'ю. Що робити?

АБФ: Це звичайна поведінка самки при розлученні. Але, на жаль, як правило, наскрізь брехлива і маніпулятивна, що проводиться з метою зберегти не сім'ю, а джерело доходів або домогтися відтермінування розлучення з метою краще до нього підготуватися. Нерідко - з метою мати можливість успадкувати ресурси чоловіка, що вислизують, підмішавши в його їжу несумісні з життям хімічні речовини або організувавши його "зникнення безвісти". Тому вкрай не рекомендується вестися на цю провокацію. Однак якщо ваша дружина не вчиняла зради або іншої форми зрадництва, яке не можна пробачити в принципі (налаштовувати дітей проти вас, красти у вас гроші, відсуджувати у вас майно, викликати проти вас поліцію тощо), ви все ж таки вважаєте, що зацікавлені в збереженні сім'ї і можна дати їй шанс, то настійно рекомендується наступне:

1. Не довіряти її щирості й розуміти, що в такій ситуації будь-яка жінка вмикає "демо версію" поведінки. Однак найчастіше, триває це недовго. А згода чоловіка на камбек жінки розцінюється нею як слабкість чоловіка і доказ того, що їй все прощається і сходить з рук.

2. Здійснювати контроль вашої безпеки. Прослуховувати всі переговори вашої дружини з її матір'ю, подругами, можливими коханцями тощо. Відстежуйте всі її контакти телефоном та Інтернетом. Усі ваші ресурси мають бути принципово недоступні жінці. Особливо в разі вашої смерті. І вона має про це знати.

3. Камбек не скасовує розлучення і розпилу. Ваша умова: ви офіційно розлучаєтеся і живете в "цивільному шлюбі". Скажіть їй, що вона втратила вашу довіру, свого рішення ви скасовувати не збираєтеся, і їй доведеться заслужити вашу довіру знову. Тому вона зобов'язана відмовитися від усіх майнових претензій при розлученні на вашу користь. А свою зарплату, якщо така є, також зобов'язана віддавати вам як главі сім'ї. А ви будете вирішувати, як її витратити. Усіма доходами сім'ї будете розпоряджатися ви одноосібно. Її голос - тільки дорадчий. Усе це - стандартна перевірка на вошивість. Якщо жінка справді у вас зацікавлена й усвідомила свою провину - вона на це погодиться. А якщо не погодиться - сміливо шліть її нахрін. Її спроба камбеку - не більше ніж маніпуляція в її корисливих цілях і жодного стосунку до інтересів сім'ї та дітей не має.

Читач: Які вікові особливості сексуально-шлюбного ринку?

ООН: Молоді адекватні ВР самки до 23 - інстинктивно орієнтовані на пошук ВР самця і репродукцію з ним. Тому сканують здорових самців свого і більше віку в цьому пошуку. І найчастіше знаходять їх і створюють сім'ю. Тому для створення стабільної пари рекомендується шукати жінку виключно в цій віковій категорії. Але при цьому потрібно бути самому готовим до ролі ватажка. Тобто мати уявлення про природу самки, а також принципи і методи побудови ієрархії. І зрозуміло, бути готовим виконувати функцію ватажка - контроль ієрархії, набуття і контроль мисливської ділянки та лігва, постачання самки з дитинчатами додаткової годівлі та делегування самкам природних для них повноважень.

Після 23 залишаються вільними самки з проблемами. А після 25 - з дуже великими проблемами. Ті ВР самки, хто хотів і міг - давно знайшли собі самця і виховують від нього дитинчат. Тому адекватну самку після 23 знайти вкрай складно. Вільні в цьому віці або самки з проблемами самоідентифікації, які замість самочної ролі виконують самцеву (кар'єра, здобич). Або це СР і НР з усіма наслідками, що випливають з цього, самки, які занадто захопилися пошуками більш вигідних пропозицій в умовах надлишку самців на ринку. Або це самки з різними дефектами поведінки, не здатні на співпрацю з самцями. Тоді вони розвалюють власні стосунки або домінуванням, або провокаціями в гіпертрофованих формах. Трапляються випадки, коли жінка не здатна створити пару через надто високу (або низьку) самооцінку, страх перед чоловіками чи вагінізм. Найнеприйнятніший варіант - це "розлученки з причепами" або заміжні жінки в пошуках коханця. Це найбезвідповідальніший і найцинічніший сорт жінок, заздалегідь не придатних для створення нормальної сім'ї. У народі - бля*и. Розбирати сміття за сортами в надії вивудити з нього щось цінне - справа бомжів. Тому просто рекомендую триматися від цього смітника (самки 25-40 років) подалі. Таких самок можна використовувати для сексу, поки вони перебувають у режимі заманухи. Але всерйоз розглядати як придатних для стосунків не слід.

Після 40 років у старої самки "корона з голови злітає", оскільки попит на неї різко падає. Крім того, біологічно запропонований життєвий цикл закінчується. І програми намагаються перезапуститися по новому колу. Жінка знову хоче сім'ю. Однак з урахуванням уже накопиченого досвіду СР і НР поведінки, виходить це зазвичай кострубато. Та й живих і відносно здорових чоловіків у цьому віці вже значно менше, ніж жінок. До того ж притомний 40-річний чоловік зазвичай віддає перевагу 20-річним жінкам. Тому створити сім'ю в цьому віці мало кому з жінок вдається. Хіба що зазіхне якийсь 60-річний старець. Утім, тепер намітилася тенденція, коли старенькі жінки живуть з інфантильними юнаками, користуючись їхньою гіперсексуальністю і надаючи їм секс. На щастя, з віком гормональний фон самця падає, і терпіти біля себе стару самку з сумнівним минулим ніякої об'єктивної необхідності вже немає. Це не стосується, зрозуміло, того випадку, коли чоловік і жінка, будучи повноцінними людьми, прожили разом усе своє ВР життя і постаріли разом, а минуле не сумнівне, а спільне, починаючи з юності.

Читач: Як вибирати самку для серйозних стосунків, (доповнення до параграфа)

ООН: Усе просто. Потрібно надовго допускати до себе тільки високорангову самку помітно молодшу за себе і бажано не старшу за 23 роки, з правильним сімейним сценарієм (виховану в сім'ї з нормальною ієрархією), яка тебе любить і слухається. Тобто сприймає як ватажка. Все інше не так важливо. Освіта жінки, з одного боку, підтверджує, що вона не дурна, тобто в неї НП гени і вона, можливо, краще вчить дітей. Але з іншого боку, це небезпека тарганів на кшталт рівноправності головного мозку, само-стійності, фемінізму тощо. Потрібно розуміти, що чим баба розумніша, тим витонченіше вона намагатиметься тебе обманювати в разі чого. І якщо береш розумну, то потрібно точно знати, що впораєшся з нею. А щодо поговорити і поспілкуватися з бабою, то з досвідом розумієш, що це прикольно тільки через недосвідченість. Якщо ти сам компетентний у житті, то тобі баба нічого цінного для тебе про життя повідомити не може в принципі. А "їсти подано" несе однакову цінність і однаковий сенс від жінки без освіти і від кандидатки фізмат наук. Зовнішні дані теж не так важливі, якщо жінка явно не потворна. Тому, що красива стерва, повія або блядь через деякий час буде викликати огиду своїм виглядом. А об'єктивно некрасива, але хороша дівчина через деякий час здаватиметься красунею. Такий психологічний ефект.

Зрозуміло, самка не повинна мати проблем, які доведеться вирішувати вам. І не повинно бути обтяжень у вигляді потомства від іншого самця або боргів. Але має бути в наявності активна готовність допомагати вам у ваших справах і будівництві спільного щасливого життя.

Про привізних вихованих у патріархальних суспільствах азіаток треба розуміти, що по-перше, це ВР самки. Тобто інстинкти в них сильні. А якщо вони дочки гір, то й ранговий потенціал у них великий. До того ж вони виховані, що чоловік - це бог. Тобто якщо ви самі не готові виконувати обов'язки бога, бути сильним, мудрим, контролювати їхні інстинкти і піклуватися про них, то вам із цими жінками не впоратися. Тож подумайте гарненько, перш ніж привозити наречену з гірського аулу або екзотичних джунглів. Пробувати вас на зуб вони будуть жорстко.

Але яка б не була самка, потрібно завжди пам'ятати, що тепер матріархат, Шлюб не довічний, і самка будь-якої миті може піти разом із вашими ресурсами і дітьми. Тобто не можна ставитися до неї занадто серйозно. І ресурси під удар не підставляти.

Читач: Як розрізнити ВР і НП самок? Ознаки

ООН: Питання складне тому, що СР самки можуть знати про тести або здогадатися про них. І досить вдало імітувати поведінку ВР самок. Тому якщо ви хочете визначити істинний ранг самки, вам доведеться дуже уважно спостерігати й аналізувати її поведінку. Навіть професійний розвідник палиться на дрібницях, спалиться й імітаторка.

Якщо жінка носить високі підбори і довгі нігті, то вона жертвує своєю зручністю і працездатністю заради привабливості. Це має насторожувати.

Дійте поволі. Наприклад, заведіть розмову про літературу або кіно. Переведіть розмову на Булгакова і запитайте жінку, чи подобається їй Маргарита (бля*ь, що зраджує чоловікові, який її утримує). Або в розмові про "Віднесені вітром" запитайте її, чи подобається їй Скарлетт О'хара (стерва, яка своєю поведінкою довела чоловіка до могили, яку Маргарет Мітчелл сама назвала повією). Або заведіть розмову про Фаїну Раневську (в кінець охрінла безсоромна хамка, яка зневажала чоловіків). Якщо жінка, яку тестують, позитивно відгукнеться про цих жіночих персонажів, кумирів усіх бля*ей, стерв і повій - з нею все зрозуміло.

ВР самка не може демонструвати неповаги до чоловіків узагалі і до свого власного чоловіка особливо, оскільки вважає його вищою істотою. Навпаки, чоловіків вона поважає. Для ВР самки також характерне щире бажання бути корисною, вона сама пропонує допомогу своєму чоловікові, для неї це честь і радість. Тому дуже гарним тестом є добровільна готовність прати речі чоловіка та готувати йому їжу.

Можна створювати мимохідь дрібні ситуації і відстежувати дрібні автоматичні реакції. Наприклад, зайняти свої руки і пропустити вперед, подивитися, чи відкріє двері для вас, чи притримає їх. Наприклад, вона зробила дрібний косяк - потрібно відстежити, вибачилася чи ні. Та, що маніпулює - вибачатися не буде. Бажано послухати, в яких саме виразах і з якою інтонацією вона обговорює вас із подружками. З відтінком зневаги чи захоплення. Будьте спостережливим. Дрібниці, дрібниці і ще раз дрібниці.

І ще. Наша підсвідомість, інтуїція видає нам емоційні тривожні дзвіночки. Потрібно їх не ігнорувати, а аналізувати. Ви відчули досаду. Чому? Може це вона провела провокацію або маніпуляцію? Ви стали відчувати почуття провини. Чому? Хто вам його нав'язав і яким шляхом? Раніше ви вільно спілкувалися з другом, а тепер уникаєте це робити при друзі, відчуваєте дискомфорт. Чому? Може, вона морщить носик і відпускає уїдливі зауваження? Тобто проводить маніпуляцію з метою монополізувати ваш час, а з ним і решту ресурсів?

Часто багато інформації дають відгуки жінки про її "колишніх". Поливає їх лайном - вас теж буде поливати. Навіть не сумнівайтесь.

Ну і ось ще кілька рецептів від різних чоловіків з АБФ:

"По-перше, коли минає перша зустріч, та нехай хоч десята, якщо лунає дзвінок на її телефоні, то простежте, чи вибачається вона перед вами перед або після розмови. Якщо так, то це їй плюс.

По-друге, як довго говорить. Якщо з розмови зрозуміло, що це по роботі, то нормально. Якщо ви вислуховуєте порожню балаканину з подружками впродовж 5 хвилин (а це багато вже), то робіть висновки про її ставлення до людей (до ВАМ насамперед, модель поведінки закладається відразу!!!)"

"Запрошуєте в ресторан. Між іншим пропонуєте і чай. Вам приносять чайник і чашки. Їсте собі. За чай "забуваєте". Подивіться кому наллє мадам із чайника першому. Чи наллє Вам узагалі. Можливо, дорікне в тому, що ви за нею не доглядаєте і чай не наливаєте. Нормальна дівчинка запитає, чи наливати чай, і Вам наллє першому. Абсолютно природним чином"

"1. Запізниться на побачення. Без попередження, без пояснення... Хвилин на 30 - мінімум. І подивіться, як вона справлятиметься зі своїм роздратуванням. Не всі здатні зберегти свою маску "лапулі", коли таким нехитрим чином зачіпається їхня гордість. Те, що може вилізти за межі маски - має вилізти.

2. Раптово змініть плани. Після запрошення, скажімо, в дорогу кав'ярню - за півгодини до побачення зателефонуйте й оголосіть, що ви їдете з нею за місто - лазити по якихось визначних пагорбах. Півгодини на змив бойової розмальовки і нарізки похідних бутербродів. Якщо її демо-версії вистачило на те, щоб гідно пройти перше завдання - то тут стримати гнів і роздратування ще складніше. Спроба маніпуляції буде в більшості випадків.

3. "Забудьте" гаманець удома. Під час побачення раптово "забудьте" гроші. У момент виявлення цього "факту" подивіться на її обличчя. Хвиля метаморфоз, які на ньому відобразяться, має бути дуууже кумедною. Нормальна подруга - і оком не моргне, розплатитися сама. Ще й скаже що-небудь заспокійливе, на кшталт: "Та не парся ти! З ким не буває..."

4. Залучіть її до праці. Ось де відкривається людина! Усе, що тільки можна - починаючи від прополювання грядок на дачі, закінчуючи наклеюванням шпалер удома. Не готування-прибирання - це складові демо-версії, тут перевіряти марно. А справжня, до сьомого поту, праця."

"Уважно спостерігати за її обличчям, щоб встигнути помітити мікрОВИРАЗ, що триває частки секунди. Побіжно згадати вираз "безкоштовний секс". Згадка має бути без пристрасною, щоб виключити реакцію на інтонацію, і чітко позначена паузами, щоб відстежити реакцію на сенс. У ТТХ людини свідомого контролю мікрОВИРАЗІВ не передбачено, без спецтренувань звичайна людина до цього не здатна. Якщо промайне вираз задоволення, тест пройдено, претендентці потрібен секс. Якщо промайне вираз невдоволення, презирства, тест провалено, претендентці потрібна плата. Однак це крайнощі, в реальності відбувається швидка зміна мікрОВИРАЗІВ, часом виникає відчуття, що чути, як скриплять шестерінки в голові.

Мікропосмішка - спогад і\або передчуття задоволення, претендентці подобається секс і\або вона не меркантильна.

Обидві ці риси приємні самі по собі, а тим більше в поєднанні.

Мікродосада - розчарування динамщиці, халява спливає.

Мікровідраза - фригідність, асексуальність.

Мікропрезирство - неприязнь до скнари, який (от гад) не хоче оплатити такій прекрасній дівчині, так необхідні їй ніштаки.

Неприємні самі по собі в поєднанні ці риси звучать як попереджувальний набат.

А у патентованих стерв вираз "безкоштовний секс" викликає лютий баттхетр. Ентузіазм, що здувається як проколота кулька, або вираз морди обличчя, що прокисає, як парне молоко на літній спеці."

"У ресторані. Принесли торт-тістечко-десерт дівчині. Чекаю, запропонує спробувати чи ні. Я зазвичай такі дурниці собі не замовляю. Якщо не пропонує, то заходжу здалеку. Типу, смачна пиріженка? І чекаю, не запропонувала - все з нею зрозуміло, егоїстка махрова. Тільки на потрахати.

Потім у процесі розмови люблю закинути якусь тему на предмет стосунків статей, і послухати. Тітки ж люблять і про себе поговорити, і за подруг розповісти. А я сиджу і слухаю, на вус мотаю, розкручую в потрібному напрямку

Часто тітки починають занадто часто згадувати своїх колишніх. Дурепа чи набиває ціну. Тільки трахати."

Але мені зазвичай лінки всім цим займатися. Тому я роблю простіше - даю самці, що зацікавила мене, прочитати "Підручник для чоловіків-чоловіків". НР або СР самка після цього звалює сама, бо розуміє, що ловити нічого. Якщо жінці подобається книжка, і вона згодна з її вмістом (нехай із якимись застереженнями на кшталт "я не така") - її визнають придатною для спілкування. Такий простий і ефективний психологічний фільтр, експрес-перевірка на вошивість - сильно економить мій час.

Читач: Як і де шукати адекватну жінку?

ООН: Не плутайте ролі. Шукати - взагалі не самцева біологічна функція. Самець шукає здобич. А самка шукає самця. Тому самка шукає самця набагато ефективніше, ніж самець самку. Якщо ваша життєздатність як самця і генетична повноцінність сумнівів не викликає, то самки самі вас знайдуть. Тому потрібно просто займатися самцевими справами і дати їм можливість себе знайти, а не робити за них їхню роботу. Крім того, пошук самцем самки вказує на те, що самки у нього немає, самець стурбований цим, париться. А це все ознаки НР самця, що відштовхують самок. Сильний самець нікого не шукає, він зайнятий своїми лігвом і мисливською ділянкою, а самки, що знайшли його, намагаються його спокусити і заселитися.

Правильне запитання: як дати можливість самці вас знайти.

1. Потрібно уважно подивитися навколо. А раптом вас уже знайшли. Тільки ви цього впритул не бачите. ВР самка ходить навколо вас і подає вам знаки, а ви її не помічаєте. Ви бачите тільки розфарбованих СР-самок, які посилено піаряться і намагаються продавати дозований доступ до свого тіла. Якщо так, то ви виконуєте НР - СР сценарій поведінки. ВР самки - не продаються. Тому на перший погляд вони часто виглядають непоказними. Вчіться відрізнити цукерку від обгортки. Якісний продукт - не потребує посиленої реклами.

2. Потрібно демонструвати свою самцеву життєздатність і генетичну повноцінність. Доцільно демонструвати її широко, але ненав'язливо. Наприклад, ви можете створити свій віртуальний привабливий образ у соцмережах. Не потрібно афішувати там заклопотаність і мету - пошук самки. Не потрібно випендрюватися. Краще взагалі не торкатися теми стосунків між статями. Обговорюйте там те, що цікавить самодостатнього самця. Свої хобі, захоплення. Напишіть, як вам подобається займатися віндсерфінгом. Або що ви сумніваєтеся, чи робити вітражі у вітальні, чи залишити скло чистим. І будь-яка самка розумітиме, що в цього самця є лігво. А також ресурси і здоров'я для занять спортом у теплому кліматі. А якщо ви напишете у своєму блозі про проблеми становлення вашого бізнесу, то адекватна самка, яка шукає адекватного самця, побачить, що сильний самець веде боротьбу із зовнішнім світом за мисливську ділянку. Зрештою серед самок, що набігли, може з'явитися й адекватна. Якщо вам лінки возитися з тестуванням самок і ви хочете, щоб неадекватки взагалі не затримувалися у вашому блозі, - розмістіть там посилання на "Підручник".

Читач: Як зберегти довічно сім'ю в сучасному світі, де все зроблено для її руйнування?

ООН: Абсолютно надійних механізмів немає. Але є заходи, що сприяють, збільшують імовірність утримання самки на ВР рівні:

- самому бути ВР із власними лігвом і мисливською ділянкою, мислити категорією власних інтересів.
- зв'язуватися тільки з ВР самкою із сім'ї з ВР сценарієм.
- підтримувати виразну ієрархію в парі, жорстко припиняти будь-які прояви неповаги. Виключити з ієрархії матріархальну державу (шлюб не реєструвати).
- чіткий поділ статеворольових функцій. Максимально завантажити жінку прямими функціями - народження і виховання дітей.
- інформаційна цензура (викинути телевізор, заборонити спілкування з бля*ями, розлученими і в соцмережах)

- тримати ресурси недосяжними для жінки. Створити ситуацію, коли розставання з вами абсолютно не вигідне жінці, і вона про це твердо знає.

- бути психологічно і юридично готовим розлучитися в будь-який момент.

Читач: Що робити, якщо дружина або подруга не дає проходу і відволікає від справ постійними ніжностями, обіймами, ідіотськими смс-ками, дзвінками і всякою іншою бабською хрінню?

ООН: Самка часто використовує для інверсії домінування навіть свою любов. Вона просто пресує самця цим коханням, нав'язуючи ніжності й секс у нестерпних для самця кількостях, вимагаючи всієї уваги до власної персони. Відштовхнеш її - значить гад невдячний. Вона тебе, значить, любить, а ти не цінуєш, не приділяєш уваги і руйнуєш кохання і стосунки, отримай комплекс провини. Не відштовхнеш - вона заповнить тобою весь твій час і увагу (навіть на заробляння грошей уваги не залишиться), знеособлює і підімне. Як то кажуть, вибирай, але обережно. Таке ось підступне звірятко - людська самка. До речі, жінка дуже шкодить собі такою поведінкою, і сама руйнує стосунки. Замість відповідної любові і сексуального інтересу чоловіка вона викликає у свого чоловіка стомленість цією нав'язливістю і огиду. Призводить це часто навіть до такого парадоксу, як перевага чоловіка подрочити в туалеті, ніж зайнятися сексом із дружиною, яка його любить.

Боротися з цим дуже просто. Тут всього то справ - не боятися сказати: "Крихітко, мені треба попрацювати (подумати, поспати, поговорити з друзями і т. ін.), тому Я ХОЧУ, щоб мене нічого не відволікало, вимкни телевізор, візьми книжку і посидь тихо" Говорити потрібно тоном, що не терпить заперечень. Це ваше святе право - право на особистий простір, повний спокій і відпочинок у власному будинку. І нічого тут соромитися і комплексувати. Якщо уважно дивитися старі фільми і читати старі книжки, то у глави сім'ї завжди є кабінет (включно з м'яким зручним диваном) - власна територія ватажка. Ніхто туди не має права входити. І повз двері кабінету домочадці проходять тільки навшпиньки. Тому, що "ТАТО -РАБОТАЄ". А це - свято. Навіть якщо він там не працює, а відпочиває.

Читач: Мені 40. Багато разів заводив собі постійних жінок віком від 27 до 40 років. І завжди повторювався один і той самий сценарій стосунків. Перший час, але не більше, ніж 2-3 роки вони ангели у плоті, але потім змінюють поведінку. Яка все-таки погана їхня природа, як вони моментально і кардинально змінюються, коли їм здається, що ви в їхній уже владі. Вони не розуміли, що з ними поводитися по-людськи, сприймаючи це за слабкість, вони починали сидати на шию, після чого стосунки псувалися остаточно і відновленню не підлягали. Або вони так чи інакше стосунки розривали. Мені дуже хотілося знайти жінку, яка б не борзела за гарного до неї ставлення, але на жаль це, мабуть, фантастика. Чому так відбувається? Що мені робити? Як домогтися гармонійних стосунків?

ООН: Насамперед, ви намагаєтеся будувати стосунки з жінками пострепродуктивного віку в стані стійкого домінування, та напевно ще й із дітьми від інших чоловіків. Давайте подивимося, що це за жінки. Ці жінки залишилися самі у своєму похилому віці найімовірніше тому, що:

- у принципі не орієнтовані на стабільні стосунки,

- настільки неадекватні, що чоловік їх вигнав (втік сам, спився, помер)

- не здатні правильно вибрати чоловіка, тобто орієнтовані на чоловіків, які не здатні на створення тривалої пари, тобто не на вас.

Таким чином ви намагаєтеся мати стосунки з жінками, свідомо непридатними для нормальних тривалих стосунків. Але при цьому очікуєте від них, що вони поводитимуться як молоді незаймані діви, виховані в традиційній культурі поваги до чоловіка і співпраці з ним.

Тому вам, по-перше, необхідно позбуватися ілюзії, що жінка - це повноцінна людина, рівна чоловікові, і починати жити в реальному світі. Описана вами схема - нормальна поведінка для самки пострепродуктивного віку. Просто коли ви впускаєте її в дім, ви маєте розуміти, що це велика ненажерлива і завжди чужа вам тварина. Яка в нормі поводить цілком певним чином (як ви описали). Є режим заманухи - демоверсії, а є режим домінування. Воно так запрограмоване від народження. Тому знаючи цю програму, потрібно бути готовим ПОСТІЙНО цю тварину дресувати, ставити на місце, заганяти в рамки і вигнати в будь-який момент на вулицю, якщо почне кусатися. Якщо ви цього не розумієте, не володієте для цього навичками і не готові до цього, то жити з жінкою такого ґатунку вам вкрай протипоказано. Ви просто до цього в принципі не готові. Заведіть краще когось простішого - бультер'єра або крокодила.

Потрібно чітко розуміти, що ця ситуація є наслідком поширеного в наш час неврозу, який отримав назву "рівноправність головного мозку" (РГМ). Хворі перебувають в ілюзії, що всі рівні всім. Чоловіки рівні жінкам, діти рівні батькам, працівники рівні роботодавцям, бомжі рівні президентам, домашні хом'яки рівні господарям тощо. Якщо чоловік, який страждає на це захворювання, намагається побудувати стосунки з жінкою, то жінка, відчувачи це його неадекватне сприйняття стосунків, неодмінно починає над ним домінувати. Не може ж вона ставитися, справді, до неадекватного партнера як до повноцінного й поважати його. Тому насамперед необхідновилікуватися від РГМ, і тільки після цього мати стосунки з жінками.

По-друге, якщо ви орієнтовані на тривалі стосунки саме з АДЕКВАТНОЮ самкою, то вам необхідно уважно вивчити параграф про ієрархію самок і супутні матеріали про самок ВР рівня. І орієнтуватися у своєму виборі на самок від 18 до 23, максимум до 25 років, поки вони не перейшли в режим стійкого домінування. Те, що в таких стосунків немає майбутнього, і що, найімовірніше, молода самка зрадить або втече, бентежити вас не повинно. Бо 30 або 40-річна

так само може втекти або зрадити. Тільки від стосунків зі старою самкою задоволення менше. За матріархату будь-які стосунки з жінкою в принципі не можна розглядати як довчні. Вони за визначенням тимчасові. Винятки до уваги не беремо.

Читач: Що таке "принцеждалки за 30"?

ООН: Це жінки, які так і не сходили заміж до такого похилого віку. Зазвичай вони займалися всілякими не пов'язаними із сім'єю справами - здобували освіту, робили кар'єру, стрибали на чоловічих членах або навпаки зберігали цноту тощо. Можливо, займалися проституцією, не важливо, побутовою, замаскованою під роботу "моделлю" чи професійною. Часто вони доглянуті й типу інтелігентні, тобто вміють імітувати наявність мізків, вставляти в розмові майже доречно розумні слова, читають книжки з езотерики, астрології та популярної психології. Вони кажуть вголос, що хочуть заміж і дітей, зависають на сайтах знайомств, але зрештою завжди залишаються самі. Їхні мізки затараканені геть рівноправ'ям головного мозку, фемінізмом, ідіотськими уявленнями про те, якою має бути сім'я, і всілякими дурницями, перейнятими в подруг, колишніх коханців і з улюблених телепередач. Для поглядів, сумісних із вашими, в їхніх мізках уже немає місця. Це, як правило, СР і НР самки, які дожили до майже пострепродуктивного віку і раптово схаменулися, що життя скінчилося, так і не розпочавшись. Тому настав стан "вже заміж не терпиться", і вони спішно шукають кандидата в чоловіки.

Принцеждалка таким чином одержима двома протилежними мотиваціями. З одного боку треба терміново заміж і розмножитися: з іншого боку - є сформоване безвідповідальне інфантильне стабільне життя. Непильна робота. Телевізор, сайт знайомств і книжка вечорами. Посиденьки з подругами в кафешці і поїздки на дачу до мами на вихідні. Відпустка в Туреччині і повз-літній роман зі смаглявим пляжним юнаком (який вкрав сто баксів і заразив трипером, але це можна залікувати). Життя склалося, і нічого змінювати не хочеться. Ми знаємо, що самки люблять стабільність. Тому якщо раптом у результаті її пошуків (або познайомили) з'являється на горизонті відповідний чоловік, то принцеждалка спершу радіє, але потім лякається. Вона не може поступитися власним стабільним комфортом заради сім'ї. Адже це доведеться рахуватися з партнером і дитиною щодня! Її затишний світ - руйнується! Тому поки роман на відстані - він триває. Але щойно чоловік пропонує жити разом - переляк самки перетворюється на паніку, і вона морозиться або рве стосунки під тим чи іншим приводом. Подругам повідомляється, що чоловік виявився недостатньо гарним для такої принцеси, як вона, і сидіння на попі триває в тому ж дусі. Якщо самці вдається все ж завагітніти, то вона якийсь час терпить чоловіка поруч, зціпивши зуби, і розриває стосунки вже коли дитина стає не такою безпорадною. Зазвичай розвал сім'ї відбувається, коли дитині виповнюється 2-3 роки. Або навіть одразу після її народження, якщо забезпечена підтримка бабусі. Це називається: "сходити заміж, народити для себе і поставити лоха на аліменти".

Взагалі, ніколи не розумів, нахріна взагалі зв'язуватися з 30-річними, якщо є 20-річні.

Читач: Підкажіть, будь ласка, як бути з дівчиною з дитиною, чи варто будувати стосунки чи ні? Чи звикнеш до чужої дитини ????

ООН: Чому в жодному разі не можна вляпуватися у стосунки з РСП (розлучена з причепом, мати одначка тощо)

1. РСП - це СР або НР самка, а отже, вона в принципі не орієнтована на моногамні стосунки з ВР самцем після рекламної акції. Це протиприродно. Будь-якого самця вона сприйматиме як самця-постачальника й об'єкт домінування. І завжди шукатиме іншого, ще багатшого і кращого, тобто зраджуватиме. Винятків практично не буває.

2. Раз її сім'я зруйнована, то або вона її зруйнувала сама, позбавивши дітей батька через власну неадекватність і безвідповідальність, або створила її з неадекватним чоловіком. А отже, вона западає на неадекватів, тобто ви - не з тих чоловіків, яких вона любить. А значить буде зраджувати. У будь-якому разі - дефектна самка.

3. дуже висока ймовірність, що жінка використовувала шлюб і дитину для викачування з батька дитини ресурсів. Особливо підозріло, якщо жінка поливає колишнього чоловіка лайном на кшталт "він козел, бив, пив, зраджував, не заробляв, жив моїм коштом тощо", водночас усіляко перешкоджаючи отриманню вами будь-якої інформації про нього з альтернативних джерел. Ви - наступний. З вами буде все те ж саме.

4) Це найгірший із найризикованіших об'єктів інвестування ваших ресурсів (час, гроші, сили, нерви) - інвестиції в чужу дитину. А саме для цього ви й потрібні самці - вигодувати дитинча і жити самій за рахунок СР або НР самця. Якщо навіть вона народить ще й від вас - суті це не змінить. Просто ви будете відривати ресурси від власної дитини на користь чужої.

5. Біологічна недоцільність. Самець має поширити СВОЇ гени. Чоловік має продовжити СВОЇ рід. Виховати СВОЮ дитину. Кожна чужа дитина - це принесена в жертву власна дитина.

6. Чужі діти самі по собі є найяскравішим нагадуванням про минулу приналежність жінки до іншого чоловіка. Це буде з'їдати вас психологічно. Поступово, рік за роком. Крім того, батько цієї дитини має на її дитину всі права. Тому він буде завжди присутній у вашому житті так чи інакше. Можливо, навіть трахатиме вашу (як ви думаєте) жінку за старою пам'яттю.

7. У випадку з РСП чоловік не утворює СВОЮ сім'ю з ієрархією, де він є ватажком. Він приходиться у вже готову сім'ю зі своїми заморочками.

І тому поява на порозі іншого чоловіка, батька дитини з сокирою, мисливською рушницею - вельми логічна. Він може з'явитися і з валізою. Тоді жінка скаже вам: "Любий, вибач, нам треба розлучитися. Я не змогла його забути. Так вийшло." І вам доведеться піти, бо ви в цій родині - ніхто. Звичайна справа. Ваші роки життя і гроші вам при цьому ніхто не поверне і спасибі не скаже.

8. У цій ієрархії місце керівника вже зайнято. Це жінка, яка вигнала чоловіка. Або її мама, яка виконує роль "сурогатного чоловіка". Наступний за значимістю - це причіп. Ви будете тільки на останньому місці. Функціональний придатак і джерело бабла.

9. РСП - це СР або НР самка. Утворення з нею пари - лузерський шлях СР і НР самця. Замість того, щоб із чистою головою на волі підвищувати свій ранг, підвищуючи навички, домінантність і здобичливість, він потрапляє під жіноче домінування і фіксує свій низький ранг і звичку підкорятися.

10. Розлучена вже була у стосунках. І ці стосунки закінчилися настільки сильним конфліктом, що розвалилися. А значить жінка має досвід психологічної війни. І цей досвід, усі прийоми жіночого домінування, усі ці маніпуляції, провокації та виноси мозку - за першого ж приводу будуть використані проти вас автоматично, рефлекторно.

З огляду на все це, у жодному разі не зазіхайте на РСП. Самки з причепами - це для низькорангових. Єдиний виняток - якщо у вас у самого на шиї діти, які живуть у вас після розлучення. Тоді все по-чесному. А якщо у вас немає дітей, а у неї є - то це повний ахтунг, коли вона закінчить виконувати демоверсію. Тому РСП існують тільки для разового траху поки виконують демоверсію, а потім їх слід посилати.

Простий і найпоширеніший варіант наслідків такої дурості:

Ви вкладаєтеся в чужу дитину (а саме для цього самка вас і взяла у свою сім'ю - як банкомат і обслугову). Але для дитини ви - чужинець. Вона вас ревнує до матері, їй не подобається, що ви її виховуєте, і взагалі, у неї територіальний та ієрархічний інстинкт. Ви чужинець на його території. І лузер (а тільки лузер прийде в сім'ю самки), якого треба гнобити. Причіп у будь-який момент скаже: Ти мені не батько, пшелнах. І матиме рацію. У будь-який момент він скаже матері: "або я, або цей дядько" - кого вибере мати - очевидно. Ви в цьому разі втрачаєте все, що інвестували в їхню сім'ю - гроші, сили, нерви, роки життя. Діти - зовсім не дурні. У них є свої методи захисту своєї території від сторонніх дядьків. Хлопчик буде посилати вас нахуй відкритим текстом і робити вам капості. Обольє чорнилом єдиний піджак, наприклад. І ви нічого не зможете зробити, оскільки мама захищатиме свою дитину від вас. Ви - банкомат. А дитина - її, і можливо, ця дитина від коханого ЧОЛОВІКА. Ви порівняно з ним - ніхто. Або одного разу ваша падчерка чи пасинок довірливо повідомить своїй мамі: "А дядя Міша чіпав мене ТАМ". Причому це запросто може бути і правдою, бо дівчатка підлітки провокують, а жити в одному лігві з молодою статевозрілою самкою і не трахати її - об'єктивно протиприродно. І далі ви миттєво потрапите під каток антипедофільської істерії. Вас у кращому разі будуть пінати ногами по морді батько дитини з товаришами. У гіршому - це зроблять менти, а суддя автоматом пошле на зону, де зеки кілька років будуть вас трахати в попу. І потім ви будете значитися в поліцейських базах даних як педофіл з усіма наслідками. За будь-якого шухеру на вас вішатимуть чужі справи, а прості люди на вулиці хотітимуть вас убити.

Воно вам треба?

До речі, саме з усіх цих причин у Біблії, узагальненому тисячолітньому досвіді цивілізації, шлюб із розлученою жінкою позначено як перелюб, а під час військового захоплення території всіх жінок, які не є незайнятими, настійно рекомендується поголовно знищувати. Зараз, звісно, натовпи бля*ей розлучених розведенок, які дорвалися до влади і ЗМІ, обзивають цей досвід "дикістю" і "мракобіссям", але ми то знаємо, що до чого.

Читач: Моя сім'я руйнується, нічого не можу зрозуміти, що мені робити? У шлюбі (2-5) роки. Є дитина (2-3) рочки. Спочатку дружина не працювала, потім пішла працювати. До певного моменту з моєї точки зору було все добре, сторонні теж не бачили зі сторони жодних проблем. Одного разу після невеликої сварки вона взяла дитину і поїхала (до тітки в Ялту, тещі в інше місто, до себе у свою квартиру, з подругою в Туреччину, викликала ментів і викинула мене з квартири тощо, потрібне підкреслити). Сказала, що (нам потрібно пожити окремо, відпочити одне від одного, вона має розібратися в собі тощо, потрібне підкреслити). Намагався повернути - (пів-залу на колінах, благав подумати про дитину, не руйнувати сім'ю, дарував квіти, каблучки, шуби, машини, квартири, магазини, фабрики, потрібне підкреслити). Контакт не вийшло, (вона мені дала зрозуміти, що я їй не потрібен, вона повернулася, але потім знову пішла, потрібне підкреслити). Мій стан страшно собі уявити, я 2 (дні, тижні, місяці) бухав з горя. Сказала моїй матері і всім знайомим, що я (хам, нахаба, не працював, не приділяв уваги, пив, бив її ногами в живіт вагітну, зраджував, імпотент, педофіл, наркоман і все таке, потрібне підкреслити), хоча це все не так! Допоможіть, не знаю, що мені робити!

ООН: Ви потрапили на стандартний лохотрон, який називається "сходити заміж і народити для себе". Схема розводки типова. Бабі потрібна дитина для забезпечення в старості й реалізації материнського інстинкту. А це дороге і трудомістко, особливо на перших порах. Тому на приманку "замануха", вона ж "сексуальна демоверсія", підманюють першого-ліпшого алєня. Потім на нього накидають зашморг (шлюб), і алєнь окільцьовується. Наступним кроком робиться дитина (часто не від олєня, а від іншого, племінного виробника). Часто дитина робиться раніше, тоді олєня "беруть на пузо", шантажуючи і тиснучи на його почуття відповідальності. Після цього алєнь використовується для сидіння з дрібною дитиною і на побігеньках. В особливо важких випадках алєня змушують

взяти іпотеку або обміняти квартиру, щоб нерухомість стала "спільно нажитою в шлюбі". Секс зазвичай зникає одразу після народження дитини під приводом якихось травм, стресів, перевтоми та ін. ахінеї. Коли дитина підрастає - алень виганяється, морально пресується, шантажується батьківською любов'ю і відповідальністю за дитину. У результаті шантажу в нього відбирають при розлученні власність. Далі алень використовується як джерело аліментів і на побігеньках. Інструментом шантажу і маніпуляцій слугує дитина, взята матір'ю в заручники. Алень страждає, бо думав, що це була його сім'я (типу згряя, і він типу був її крутий ватажок). Але це вже нікому не цікаво. Ілюзії і страждання оленя - його власні проблеми. Так само нікому не цікава доля дитини. Її виховає жінка і практично гарантовано вселить їй ненависть або неприязнь до батька. Щоб не ділити з батьком ресурси і турботу дитини в старості. Імовірність того, що типу дружина має коханця або коханців близька до 100%. Соррі, що жорстко, але це правда. Сім'ї у вас не було ніколи. З вашого боку це була ілюзія. З боку баби - звичайний кримінальний лохотрон, який кришує сама держава. Тому у вас немає законних інструментів захисту дитини і ваших інвестицій від баби. Ви потрапили і маєте це усвідомити. Утім, якщо вона алкоголичка і наркоманка, яка не дбає про дитину, а ви весь із себе гарний відповідальний громадянин, і ви можете довести це в суді з купою документів у руках та гарним адвокатом - можете спробувати відсудити в неї право опіки і місце проживання дитини з вами. Однак одразу попереджаю, що шансів у вас небагато.

Рекомендації: Розлучення, обов'язкова ДНК експертиза на батьківство, мінімізація аліментів та інші стандартні заходи. Обов'язково вивчити розділ "Сімейна консультація" "Антибабського форуму" в Інтернеті. І виконати всі стандартні рекомендації для чоловіків при розлученні, обтяженому наявністю дитини.

10.2 Запитання і відповіді з жіночого форуму

Йдуть вулицею два мужики. Неодружений і одружений. Назустріч кльова тьока, ніжки, цицьки, міні, шпильки, бойове розфарбування команців, усе при ній. Холостий захоплено: "І ж хтось же її е*є!" Одружений у відповідь сумно і з огидою: "А когось вона напевно вже заї*ала"
Анекдот

Ж: Питання щодо утримання дружиною сексуального інтересу чоловіка. Що робити, коли інтерес у чоловіка пропав не з вини дружини? І конкретно так пропав?

ООН: Мені як чоловікові важко уявити, що сексуальний інтерес пропав не з вини дружини. Бо в чоловіка навіть якщо зникло активне бажання сексу з дружиною, зумовлене закоханістю та новизною, залишається постійна фізіологічна потреба в сексі. Це як покакати або поїсти - треба і все тут. Якщо у чоловіка немає коханки, а дружину він не трахає - значить він мастурбує, щоб розрядитися. А це означає вже не просто втрату інтересу до дружини, а наявність відрази. Раз пересмикнути йому приємніше, ніж секс із живою жінкою. Таке відбувається коли дружина задовбала постійними виносками мозку, мозгокльюством і нав'язуванням себе. Навіть якщо вона реально любить чоловіка і щиро хоче бути йому корисною, то вона може занадто передозувати свою увагу. Або просто не залишає чоловікові особистого часу і простору, не дає йому можливості у власному домі відпочити, зібратися з думками, розслабитися. Тоді в чоловіка виникає відраза. Це як з їжею. Якщо людина дуже любить, скажімо, чорну ікру, і її насильно перегодувати нею, то вона буде їй огидна. І якщо чоловіка не діставати своєю любов'ю, то любові в сім'ї буде більше. Такий ось парадокс. Чоловік у цьому випадку збігає відпочити і розслабитися в гараж, на риболовлю, на роботу або до коханки. А куди йому діватися, якщо дружина видавляє його з дому?

Жінка використовує свою любов для домінування. Вона просто пресує самця цим коханням, нав'язуючи ніжності й секс у нестерпних для самця кількостях, вимагаючи всієї уваги до власної персони. Відштовхнеш її - значить гад невдячний. Вона тебе, значить, любить, а ти не цінуєш, не приділяєш уваги і руйнуєш кохання і стосунки, отримай комплекс провини. Не відштовхнеш - вона заповнить тобою весь чоловічий час і увагу (навіть на заробляння грошей уваги не залишиться), знеособлює і подо-мне. На жаль, виховані чоловіки соромляться або бояться: "Крихітко, мені треба попрацювати (подумати, погратися, поговорити з друзями тощо), тому я хочу, щоб мене ніщо не відволікало, вимкни телевізор, візьми книжку і посидь тихо." А взагалі, у глави сім'ї має бути власний кабінет (включно з м'яким зручним диваном) - власна територія ватажка. Ніхто туди не має права входити. І повз двері кабінету домочадці зобов'язані проходити тільки навшпиньки. Тому, що "тато - працює (або відпочиває)". А це - свято.

Ж: Чому люблять одних, а одружуються на інших?

ООН: Варіантів маса. Та, яку люблять, може бути зайнята, може не відповідати взаємністю або негідна заміжжя за тими чи іншими параметрами. Взагалі, кохання для задоволення і ділове довічне партнерство за бізнес-проектом "сім'я і діти" - абсолютно різні речі. Для кохання зійде мало не будь-яка гарненька самка. А для довічного партнерства годиться тільки така жінка, яка на це партнерство здатна. Тобто молода дівчина, вихована цілком певним чином у повноцінній сім'ї з батьком - главою сім'ї. Утім, розумних чоловіків, які все це розуміють, небагато. Набагато більше тих, які одружуються по кохання на будь-кому. Статистика розлучень демонструє результат цієї дурості.

Ж: Як виховувати хлопчиків? Чи потрібне чоловікові в цивілізованому світі вміння битися?

ООН: Якщо розглядати мирне життя, то в ньому вкрай важливі соціальні навички. Це, грубо кажучи, та частина розуму, яка робить життя індивідуума в соціумі комфортним. Життя чоловіка в мирний час - це здебільшого полювання (у сучасному світі здобич - це гроші) і взаємодія з жінками. Якщо ви готуєте сина для лузерського безпросвітнього нещасного животіння довічним малооплачуваним чорноробом або дрібним офісним клерком на побігеньках і сексуально неуспішним підкаблучником, то вам слід виховувати його як жінку - покірним і слабким. Але якщо ви хочете, щоб син був щасливий і успішний, то маєте розуміти, що за успіх йому доведеться боротися із сильними активними чоловіками. При цьому не даючи себе ображати різного роду стервам, прости- повіям та іншим мисливицям за чоловічими ресурсами. Соціальні навички хлопчика таким чином - це бійцівські якості, реальний погляд на дівчаток, висока самооцінка і висока конфліктостійкість. Тобто саме ті якості, які зазвичай першочергово на корені знищуються в хлопчику його матусею. Мати своїм жіночим вихованням, як правило, саме десоціалізує хлопчика, прирікає його на свідомо нещасливе життя.

Світ чоловіків - це конкуренція і конфлікти, чи то вулична бійка, чи то зіткнення бізнес-інтересів. А конфлікт відбувається переважно на рівні інстинктів. Два самці, що конфліктують, інстинктивно, підсвідомо зчитують готовність опонента піти в конфлікті далі. І домовлятися будуть тільки із сильним опонентом. Слова слабого опонента - коштують мало. Попросту, якщо ви не навчите хлопчика битися - його ранг буде низький, поважати його не будуть, і він буде соціально неповноцінний. Усе це закладено глибоко в нашій підкірці. Тому спершу ведіть сина в секцію боротьби, боксу чи фехтування. І тільки потім - у музичну школу.

Ну і, крім того, сьогодні ти живеш у цивілізованому світі. А завтра раптом війна. Або підставили й посадили до в'язниці за сфабрикованою справою. Або спонтанна бійка з озброєними ножами хачиками у вагоні метро чи в автомобільній пробці - ні втекти, ні ухилитися. І тоді чоловік, який не володіє бійцівськими якостями - просто гине. Воно вам треба для вашого сина?

До речі, згадався один випадок із глибокого дитинства. Коли я виходив із дому на подвір'я, до мене весь час чіплявся хлопчик, старший і сильніший за мене, бив, відбирав у мене гроші та іграшки. Я не міг вирішити цю проблему і звернувся по допомогу до дорослих. Мама сказала, що потрібно уникати конфліктів. Тобто дала свідомо марну рекомендацію. Оскільки єдиним способом уникнути конфлікту було боягузливе сидіння вдома, тобто повне позбавлення себе контактів із зовнішнім світом. Тоді я звернувся до батька. Він сказав мені, що я сам повинен вирішити проблему як чоловік. Що якщо на мене нападає супротивник сильніший і більший, то я маю битися з ним не кулаками, як із рівним, а палицею, каменем і взагалі чим завгодно. Наступного разу, коли той хлопчик намагався як зазвичай мене пограбувати, я побив його палицею. Він заплакав, утік, і більше ніколи до мене не підходив. Досі з вдячністю згадую батька і його чоловічі поради.

Ж: Чому красиві й розумні жінки самотні?

ООН: Найімовірніша відповідь: А кому потрібна пихата, роздута від зарозумілості патологічна дурепа, яка вважає себе розумною і красивою?

Якщо йдеться все ж таки не про патологічних ідіоток, тобто розумними і красивими їх вважають оточуючі люди, то варіантів ще два:

1) під розумом жінки розуміють вульгарність, здатність жінки об'єгорювати чоловіка, паразитувати на ньому або фемінізованість, орієнтованість на кар'єру і гроші. Такі жінки дефектні, і притомним чоловікам надовго не потрібні. Жити з такими неможливо. А несамовиті чоловіки - не потрібні таким жінкам. Тому самотність закономірна.

2) жінки справді розумні, тобто адекватні в плані розуміння своїх природних статеворольових функцій. Однак неадекватні в плані критеріїв вибору партнера серед потенційних претендентів. Тобто їм не подобаються "хороші" сімейно орієнтовані чоловіки. А подобаються егоїсти, буйні недоумки та інша ВП-шваль, яка зайнята суто тваринними завданнями. Тоді самотність закономірна теж.

Дійсно розумна жінка, яка орієнтована на співпрацю з адекватним чоловіком - самотня не буває ніколи. Вона на вагу золота і забирається адекватними чоловіками миттєво. Причому незалежно від краси жінки.

10.3 Різні запитання з молодіжних майданчиків

- Дід Мазай, чуєш, ми тут з мужуками ніяк зрозуміти не можемо, ти нам розтлумач. Ось ти весь такий маленький, старий, неказистий, брудний, пердиш, ригаєш, характер мерзенний, у тілогрійці драній засмальцьованій, вічно із зайцями цими смердючими. От за що тебе баби то так люблять?

- Не знаю - сказав дід Мазай і скромно облизнув брови.

Анекдот

Читач: Що таке чоловіче кохання з точки зору біології? Коли жінка кохає чоловіка, то її інстинкт визнає в ньому во-жака або з інших причин генетично перспективного самця. А коли чоловік кохає жінку, і його не цікавлять інші жінки, що це таке? Він визнає її найбільш життєздатною?

ООН: Так, якщо жінку кохає ВР самець - він інстинктивно вважає її генотип найбільш підходящим для його потомства, а життєздатність достатньою для його виношування і вирощування. Якщо любить СР або НР самець, то

він інстинктивно вважає її генотип достатньо гарним, щоб присвятити свій час годуванню цієї самки та її потомства від іншого самця.

Відповідно, щоб замаскувати всі ці нюанси, любов НР і СР самців - сильна і сліпа. Аж до повної втрати адекватності сприйняття самки, стосунків і світу взагалі.

Читач: Чоловік, принаймні ВР, зазвичай не може все життя любити одну жінку, самки досить швидко втрачають привабливість. Секс із такою самкою перестає бути цікавим, а в самців секс - це біологічна потреба, і що тоді? Займатися їм на стороні з іншими самками?

ООН: Любов - різна. Якщо йдеться про любов до нової молоді самки, то найчастіше так, загострення пристрасті з часом спадає. Але залишається ще любов до вірного члена зграї ("рідної людини"), матері своїх дитинчат тощо. Потреба в сексі теж різна. Якщо це фізіологічна потреба, то достатньо сексу з постійною самкою. А якщо це жага саме до нових самок, різноманітності - то це легко нейтралізується простою лінню (навіщо ризикувати й докладати зусиль для сексу, якого й так удома завались) та елементарною чистотою-щільністю. Взагалі, проблема не в неможливості довгих сексуальних стосунків з однією самкою, а в тому, що ця псевдопроблема штучно нагнітається, та й тема сексу взагалі надмірно роздута. Якщо постійна самка не докладає спеціальних зусиль (істерики, маніпуляції, мозковини тощо) для того, щоб викликати у самця сексуальну відразу, то її цілком достатньо. До того ж є звання, багаторічна умовно-рефлекторна звичка займатися сексом із цією самкою. Та й старіння самки відбувається поступово, це не помітно, якщо бачиш її щодня. Тому багато пар старіють разом, благополучно зберігаючи сексуальні стосунки десятиліттями. Просто писати про це не прийнято, за це не платять.

Читач: Зрозуміло, що освіта жінки це проблема. В освічених роздута зарозумілість та ілюзія незалежності. Що робить їх малоприсадибними для серйозних стосунків. Але якщо з жінкою нема про що поговорити, вона дурна - це ж теж проблема. Як вирішити це протиріччя?

ООН: По-перше, самка зазвичай дурна незалежно від наявності освіти. Вона лише імітує розум і знання. Причини в анатомії жіночого головного мозку. Винятки вкрай рідкісні й погоди не роблять. Мене в студентські роки це вражало. Ну як це можливо - складати теорфізику і матаналіз і бути при цьому настільки тупою у звичайному житті?!

По-друге, жінка здобуває освіту з двома основними цілями. 1) отримати допуск у середовище розумних самців. 2) втертися такому самцеві в довіру і використати отримані знання для інверсії домінування, наприклад, поселити в ньому сумнів у його компетентності (повноцінності). Третя мета - працювати за фахом - лише "аварійна", на той випадок, якщо основні цілі не будуть досягнуті.

По-третє, тем для спілкування в принципі кінцеве число. Так як число граней життя і ситуацій - також кінцеве. Тому настання ситуації "нема про що поговорити" - в принципі неминуче. Тому якщо вам нема про що говорити з жінкою, то це ознака не того, що вона тупа або ви тупий. Це ознака того, що ви з нею не взаємодієте як нормальна пара. Ви їй не віддаєте накази і не роз'яснюєте, як їй потрібно виконувати, не хвалите за успішне і не картаєте за неправильне виконання. Не вчите її. Спілкування з жінкою - це не обговорення структури сусідньої галактики. А коли ви говорите їй, що в неї чудова дупа, ляснувши по ній, проходячи повз неї до холодильника. І коли говорите, що пиріг класний, але наступного разу потрібно спробувати його не пересолити. Ці теми завжди актуальні і ніяк від освіти не залежать. Повірте вже літньому чоловікові, який жив і з кандидатками фізматнаук, і з дівчатками без освіти. Про сусідню галактику теж можна поговорити, звичайно, але заморочуватися про це не треба точно. Бо пиріг і дупа - набагато важливіші.

По-четверте, якщо подивитися на історію, невластиву самкам функцію "поговорити на розумні теми" запровадили й розкрутили високооплачувані повії на кшталт гетер і гейш.

Після чого і всі інші повії, і навіть так звані "пристойні дівчата" жажнулися, що продатися задорого без цієї функції тепер не вдасться, і стали з переляку масово здобувати освіту.

По-п'яте. Так, спочатку справді вміння розмовляти додає самці секспривабливості. Бо свідчить про не зовсім погані гени і додає "родзинки". Але потрібно розуміти, що розумніша жінка і об'ї*вати вас буде більш майстерно. І мозок виносити більш уміло. І ніс задирати інтенсивніше. І торгуватися жорсткіше. Тож не заморочуйтеся на цю тему, панове. Добра позитивна вдача, правильний сімейний сценарій, молодість, репродуктивне здоров'я, вміння кохати свого чоловіка і готувати йому індичку - багаторазово важливіші за освіту для жінки, призначеної для серйозних стосунків.

А поговорити можна і з друзями. До речі про друзів. Очікування від статевого партнера невластивих жінкам функцій, а саме розуму і духовної близькості - прямий шлях до педерастії. Пам'ятайте про це і будьте обережні у своїх бажаннях неможливого.

Читач: Самець - полігамний. Чи не є вірність одній жінці поведінкою низькорангового?

ООН: Насамперед ватажок - живе власними інтересами, інтересами зграї і він обережний. Все інше вторинне. До того ж самець сапієнса на відміну від самця мавпи має розум. Тобто підставляти себе і зграю заради дурниць він не стане. Ну ось наприклад, надає мені стороння самка знаки уваги, а в мене вже є постійна подруга. Навіщо я буду витрачати свій дорогоцінний час на те, щоб трахати ще одну самку? Що я, самок не бачив або не трахав? Відповідально заявляю, що у них у всіх по 2 цицьки, одній піхві, і одна на всіх прошивка в мозку. Що я отримаю нового або корисного, якщо трахну ще одну? Та нічого. А ось ризик наступити в кашашку - реальний. Сифіліс, лобкові воші,

гонорея, ревнивий чоловік із мисливською рушницею, постійна подруга вчує, засмутиться, усе це зіпсує нам налагоджене щасливе життя тощо. Коротше, нахрін треба. А ось якщо самець не натрапився, не затребуваний, не ватажок, пиз*а для нього в дивину або він не впевнений, що йому дадуть ще - тут він підривається і, стікаючи слиною, біжить трахати першу-ліпшу. Типу, ура, мені нарешті дали, яка удача:)

Читач: Чи не є відмова жінці в сексі поведінкою низькорангової?

ООН: Дивлячись по тому, чужа жінка чи своя власна.

Ватажок - живе власними бажаннями та інтересами, а також інтересами зграї. Тому не схильний зважати на бажання і думку про нього сторонніх самок, які не входять до його зграї. Те, що ці самки хочуть його - це їхні особисті проблеми, а не його. А ось якщо він їх трахає - це стає його особистими проблемами і проблемами його зграї.

Відмовляти власній жінці в сексі, зрозуміло, не бажано. Принаймні, часто. Сексуальна активність ватажка всередині зграї - зміцнює зграю.

Або зовсім просто, на пальцях: розумний і ситий їсть безпечну корисну і смачну їжу. А голодний жере все, що потрапило без розбору зі смітника і побільше, побільше. Із сексом - аналогічно

Читач: Як відбити дівчину в іншого хлопця?

ООН: "Якщо до іншого йде наречена, то невідомо, кому пощастило" - це слова зі старої радянської пісеньки.

Ніяк. Просто не потрібно цим займатися, і все. Об'єктивно це дурість. Влаштувати аленячі бої - це лузерський шлях. І себе принизите, і підвищите зарозумілість самки.

Якщо вона зрадить свого хлопця - значить вона бля*ь, і коли-небудь зрадить і вас, інфа 146%. Тоді вона вам для довготривалих стосунків не потрібна. А витратити зусилля для того, щоб кілька разів трахнути бля*ь, наживши при цьому ворога в особі її колишнього хлопця - нерозумно. Якщо вона не зрадить свого хлопця - то тим більше нема чого смикатися.

До того ж потрібно поважати себе, почуття здорової гидливості має бути. Це я про ситуацію з точки зору моральності.

Читач: Що робити, якщо дівчину намагаються відбити у вас?

ООН: Насамперед - подивитися холоднокровно на поведінку дівчини. Нормальна поведінка притомної самки в цій ситуації - демонстрація лояльності до власного самця і повна блокада, ігнор та агресія щодо стороннього претендента. Будь-яке відхилення від цієї поведінки під будь-яким приводом - зрада. Самка не вважає вас ватажком і перебуває в стані пошуку і вибору самця. Об'єктивно така дівчина вам не потрібна. Зливайте її, не замислюючись, або тримайте для сексу без зобов'язань. Для довгих стосунків вона непридатна точно. І так, якщо її таки відіб'ють - зітхніть із полегшенням і поставте суперникові пляшку дешевого пива за те, що позбавив вас від бля*и. Якщо у тваринному світі в аленячих боях виграє переможець-самець, то в сучасному людському суспільстві - переможений.

Читач: Якщо дівчина дає на першому або другому побаченні, то вона може бути ВР (пристойна) або вона обов'язково НР (бля*ь)?

ООН: Самка зазвичай уже через кілька хвилин спілкування знає, чи буде спати з цим самцем. Тому розкрутити на секс на другому побаченні ВР самку, у якої немає самця - справа нехитра. Складніше - з самками, вихованими в суворій традиційній культурі або інших правилах. Наприклад, які свято вірять у "правило третього побачення" - що якщо дати раніше, ніж на третьому побаченні, то це погано для іміджу. У цьому разі ламатиметься будь-яка, без різниці, ВР чи НР. Вся різниця в тому, що ВР буде ламатися, щоб не подумали, що вона НР. А НР буде косити під ВР і тому ламатиметься. Просто знайте, що жінка завжди не впевнена і завжди боїться. У цьому випадку боїться, що ви про неї щось не так подумаете. Тому вона сама вічно в сумнівах, дати чи не дати. Коротше кажучи, ставтеся до цієї теми простіше. Але якщо не дала на п'ятому побаченні, і при цьому не незаймана - зливайте. Це френдзона.

Читач: Хто винен у фемінізації та матриархаті?

ООН: Що стосується відповідальності за матриархат статей, то жінки винні в тому, що охрініли, а чоловіки в тому, що дозволили їм охрініти. Але оскільки чоловік розумніший і сильніший, то з нього і попит. І не тільки попит. Йому все це і розгрібати. Тобто змінювати ситуацію. Збирати до купи свої потужні самцеві мізки і м'язи, влаштувати своє життя щасливо і благополучно і змінювати світ навколо. Це - його робота. Треба не з'ясовувати, хто винен більше, а треба просто цю роботу зробити. Самка - пристосуванка і її інтелект у середньому нижчий за чоловічий. Вона зобов'язана підлаштуватися. А якщо не захоче - зобов'язана отримати по шиї. Все просто.

Що стосується відповідальності за матриархат еліт, то так. Відповідальні - саме еліти. Політики. Вони, заграючи перед жіночим електоратом, що дає більшість голосів, ухвалюють античоловічі закони і ведуть європейські суспільства до загибелі.

Виникає резонне запитання: що робити. Відповідь теж проста. Поки нас мало, головне завдання - це поширення ідеології серед чоловіків-чоловіків і розумних ВР жінок. Що нас буде більше, то більшою політичною силою ми будемо, і то жорсткіше й ефективніше зможемо впливати на політичну обстановку і законодавство. Тоді з нами змушені будуть рахуватися, і ми перемаємо.

Читач: У вашій книзі було написано, що жінки люблять здобичливих самців. Але водночас є купа випадків, коли дівчина, дізнавшись, що у хлопця купа грошей, намагається розвести його на бабло, користуватися ним як гаманцем. А сам хлопець як особистість її вже особливо не цікавить. Виникає суто споживацьке ставлення. Якщо

я буду виглядати багатим, тоді мене любити будуть за мої гроші. І щойно гроші закінчаться - самка відразу піде. А якщо грошей спочатку немає - тоді закохається вона в мене, а не в мої гроші, і це краще. Можливо, під час знайомства і стосунків із дівчатами доцільно не говорити, що в тебе купа грошей або високооплачувана робота? Чи не краще завжди прикидатися "бідним студентом"?

ООН: Взагалі, наявність ресурсів як підтвердження життєздатності самця - вельми доречно, це сприяє любові самки. Однак дійсно, якщо цікавлять тривалі стосунки, то меркантильних СР самок корисно відсіювати. Але тут важливо не переборщити із закосом під бомжа і не відлякати взагалі всіх самок. Тобто не викликати штучно у нормальної самки відторгнення як до свідомо нежиттєздатного самця. Особливо це актуально з віком. Тому, що змолоду самка закохається в потенціал самця. Але що старший самець, то відсутність результату є дедалі підозрілішою. Тому ресурси не обов'язково ретельно приховувати. Це і напружено, і ненадійно, бо мисливиця за ресурсами може про них пронюхати заздалегідь і розіграти безкорисливість. До того ж часто-густо самка, спершу закохавшись у самця щиро, після отримання доступу до його ресурсів перестає любити і починає ставитися споживачки. Ресурси важливіше просто не афішувати, не випинати і тримати недоступними для самки. Тоді якщо самка полює саме за ресурсами, то вона швидко звалить, зрозумівши їхню недоступність. Але перед цим ти встигаєш її, по-перше, використовувати для сексу. А по-друге, вивчити її прийоми і використовувати для отримання досвіду. Це теж дорогого коштує

Читач: Як побудувати правильне суспільство?

ООН: Як і в усі часи. Потрібно витягнути з кишені гроші, скинутися, найняти собі владу, силовиків, духовенство, вчителів, змусити їх працювати на себе і контролювати. Не справляються - звільняти. Будь-який процес - іде в потоці енергії, а в сучасному світі це гроші. Хто платить усім цим органам суспільства - на тих вони й працюють. Якщо хочете, щоб вони працювали на вас особисто - енергетичний потік маєте контролювати особисто ви. Це називається демократією. Прочитайте розділ "Хто винен і що робити".

Читач: Що таке бути вільним?

ООН: Ми всі багато читали і дивилися в кіно, як люди борються за свою свободу. Однак практично ніхто з нас не має ані найменшого уявлення, що це таке. Так от, коли людина бореться за свободу - це і означає, що вона бореться за право бути ВР самцем. Вільна людина - це ВР самець. А раб - це НР самець. Бути вільним - це значить мати власні мисливську ділянку, лігво, зграю, включно з самкою і дитинчатами, і мати право захищати все це. У сучасному світі це право власності на землю, житло, засіб виробництва, свою жінку і своїх дітей (як вмістилище зроблених вами інвестицій). А також право на носіння і застосування зброї для захисту всього цього. Тобто, як ви зрозуміли, нам із вами за свободу ще доведеться боротися і боротися. "Лише той гідний щастя і свободи, хто щодня йде за них на бій" (Гете).

Читач: Чи правда, що чоловік щасливий, приносячи і віддаючи здобич жінці? Адже це його обов'язок.

ООН: Ні. Борг - це тільки тоді, коли в когось є боргова розписка з вашим підписом. Основна чоловіча функція - забирати у світу і створювати ресурси, творити, творити. Для себе. А ось віддавати - тільки на власний розсуд і тільки тим, хто це заслужив. Якщо чоловік віддає жінці, не отримуючи у відповідь послуг, поваги і любові - він не може бути щасливим. Тому якщо немає жіночих обов'язків перед ним, любові та поваги до нього, то нічого він не повинен віддавати цій жінці. Так само, як якщо немає обов'язків держави перед громадянином, то платити йому нема за що. Проблема чоловіків сьогодні якраз у нерозумінні цієї простої істини, у їхньому навмисно дефектному рабському вихованні. Чоловіки - господарі своїх ресурсів. А господар відрізняється від раба (ВР відрізняється від НР) тим, що може і не віддавати ресурси. І це своє право не віддавати ресурси - захищає зі зброєю в руках. Див. фільм "Патріот" з Мелом Гіббсоном. Там війна була за право розпоряджатися власними грошима - за право призначати свого представника (депутата) до парламенту, щоб той наглядав за правильною витратою сплачених федеральних податків. Тобто за свободу в її істинному розумінні.

Читач: У чому сенс життя?

ООН: Творення, зменшення ентропії, впорядкування матерії, воно ж "роблення добра". Один упорядковує матерію (творить) методом відтворення собі подібних, інший методом будівництва комп'ютерів, а третій методом дослідження властивостей напівпровідників для виробництва цих комп'ютерів. Якщо зовсім просто, то виховувати синів, будувати будинки і садити дерева.

Читач: Що робити, якщо розлучився з дівчиною, але ніяк не можу її забути?

ООН: Зітріть і занесіть усі її контакти в ігнорлист. Видаліться з усіх спільних із нею соціальних мереж. Викиньте на смітник усе, що нагадує про неї. І візьміть собі за правило. Щоразу, коли згадуєте її - уявляйте собі, як вона зараз смочке член в іншого мужика. І його сперма стікає по її обличчю. Через деякий час спогади вас відпустять.

Читач: Бачив, що моя дівчина цілувалася з іншим хлопцем. Але вона каже, що сексу не було. Чи є поцілунок зрадою? Що взагалі вважати зрадою?

ООН: Зрадою чоловікові є зрада ватажка. Тобто будь-які зносини із сексуальним підтекстом з іншими чоловіками. Жінка зраджує серцем. Тому факт сексу, що стався, не так важливий. Не важливо, чи проник член іншого чоловіка їй у піхву. Або "всього лише" його язик проник їй у рот. Важливо тільки те, що вона не сприймає вас як свого єдиного чоловіка. А це вже незворотньо. Тобто проникнення чужих членів у піхву цієї жінки гарантоване. Це питання лише

часу і техніки. Тому сприймати цю жінку як свою і ставитися до неї всерйоз не можна. Розлучайтеся або використовуйте як повію.

Читач: Що таке сублімувати сексуальну енергію?

ООН: Якщо самець не є ВР, зокрема йому бракує сексу, то він активізує інші види діяльності. Психологи називають це сублімацією сексуальної енергії. Насправді це інстинкт, програма. Дуже корисна. І її потрібно практично використовувати. Стародавній самець, не задоволений своєю позицією в ієрархії, більше конфліктував (вчився битися), полював (збільшував свою рухому активність і здобичливість) або посилено добував каміння, виготовляючи рубило (посилював рівень своєї озброєності). І в результаті його ранг у стаді підвищувався. Сьогодні все це теж чудово працює з поправкою на сучасність:

По-перше, корисна діяльність відволікає від неприємних думок і спогадів.

По-друге, плоди цієї діяльності можуть бути цінними самі по собі, наприклад, гроші.

По-третє, робота над собою - це інвестиції в самого себе, а це найпрактичніший вид інвестицій.

По-четверте, реальні досягнення підвищують самооцінку, до того ж висока самооцінка виявляється незалежною від стосунків із самками.

Як ми бачимо - кругом одна користь.

Бізнес, професійне зростання, кар'єра, житло, освіта, спорт, хобі. Хоч би чим ви зайнялися з цього списку - все це інвестиції в самого себе, в підвищення своєї затребуваності, популярності, ціни на сексуальному ринку, вашого статусу в ієрархії суспільства, самооцінки, а відтак і вашого рангу.

Понти, механічна імітація поведінки ВР - найчастіше не працюють. Самка інстинктивно (підсвідомо) легко зчитує справжній ранг (психофізіологічний стан) самця, серед іншого, нюхом за складом феромонів. А також за характерними особливостями екстер'єру, міміки, інтонацій і рухів. Чим, власне, і викликано розчарування багатьох молодих людей у пікапі. Наявність "крутих" гаджетів, шмоток і засобів пересування за НР поведінки сигналізують самкам лише про наявність у слабого самця надлишкових ресурсів, які треба забрати. Тобто все це барахло може повернути в основному самок, які полюють за ресурсами СР і НР, і включити в них "рекламну акцію". Однак не варто спокушатися. Цікавить їх не чоловік, а гроші. Тобто це побутові повії. Які в підсумку (якщо скласти вартість понтів, витрачених на них грошей і часу та розділити на час сексу) обійдуться дорожче, ніж повії професійні. Тому розумний чоловік не інвестує свої ресурси в понти. Понти - це шлях лузера.

Читач: Як ви ставитеся до спорту?

ООН: Перш за все, він ділиться на шоу бізнес і власне спорт. Тобто ми про спорт, яким треба займатися, а не на який витріщаються. Рухова активність - підвищує ранг. Перш за все, рекомендуються природні для людини види спорту. Біг, ігри, єдиноборства. Але винятково в нетравмонебезпечному і такому, що не руйнує організм, вигляді і дозах. Без жодної хімії. Без спецхарчування. Професійний спорт і хімія - зло, як і будь-які інші протиприродні маніпуляції з організмом. Призводить до травм і розбалансування складної біохімії нашого тіла. Качалка - зло, з тих самих причин. Призводить до нарощування об'єктивно непотрібної організму м'язової маси, яка потім неодмінно обрюзне. Перекачане тіло має такий самий неприродний і відразливий вигляд, як і силіконові цицьки. Пам'ятайте, що інтереси вашого тренера, власника тренажерного залу і ваші власні - не збігаються. Їм потрібно зробити максимум грошей на ваших заняттях, принісши в жертву ваше здоров'я. А вам - потрібно зміцнити здоров'я і використовувати його для побудови свого щасливого життя. Бойові мистецтва безсумнівно допомагають увімкнути необхідні самцеві інстинкти. Вони дають самцеві здатність захищати себе і свою зграю, а отже, так необхідну йому впевненість. Також рекомендую фехтування. Воно зробить будь-яку палицю грізною зброєю у ваших руках. Але це все лише допоміжні методи. Сильний самець опікується насамперед мисливською ділянкою і лігвом. Тому основні зусилля потрібно спрямувати на придбання власного житла й економічної незалежності (бізнес, висока кваліфікація в добре оплачуваній затребуваній професії).

Читач: Звідусіль тільки й чуєш, що кохання - це типу сенс життя. Чи потрібно закохуватися?

ООН: Чоловіче кохання - це справді сенс життя самок, оскільки воно забезпечує їх ресурсами. Але не сенс життя самців, зрозуміло.

"Що менше жінку ми любимо, то легше подобаємося ми їй" - сказав класик, і мав рацію. Закоханість - стан неосудності з усіма супутніми проблемами. Несамовитим чоловіком, який перебуває в нестійкому психічному стані, легко керувати. Легко забирати в нього ресурси. Але трахатися з ним жінка зазвичай не хоче і поважати його не може. Поважати неосудного - протиприродно. Можна лише жаліти. Пов'язано це з тим, що закоханість для чоловіка - це НР сценарій. Ватажок - не втрачає адекватності. Відповідно інстинкт самки сприймає закоханого чоловіка як НР. Воно вам треба?

Різного роду піар любові в кіно та ін. жіночі розводки на кшталт "ти багато чого втрачаєш, якщо не кохаєш" - це лише наслідок того, що чоловіки в сучасному суспільстві стали слабкими, а жінки полюють за їхніми ресурсами. Суспільство виродилося в СР стадо.

До несамовитої істоти можна ставитися поблажливо і піклуватися про неї. А на такий ступінь альтруїзму здатний тільки чоловік-чоловік ватажок по відношенню до жінки, якщо вона з його зграї. Жінка на таке здатна тільки по

відношенню до власної дитини, але ніяк не до чоловіка. Тому закохуватися - жіноча функція, а не чоловіча. Не закохуйтеся самі. Але оберігайте гідних жінок, які закохалися у вас.

Читач: Хто ж цінніший, М чи Ж?

ООН: Існує "принцип незалежності самки". Ранг чоловіка і його добробут зазвичай підвищуються з роками. Знижується його активність і сексуальна привабливість, властиві молодості. Необхідність сексу для чоловіка з роками падає. Чоловіків до 40 років більше, ніж ровесниць. А чоловіків за сорок - менше. Молоді жінки затребувані більше, ніж старі всіма віковими категоріями чоловіків. Ранг жінки падає з віком, але її досвід маніпулювання чоловіками зростає. Як розібратися в цьому і зрозуміти цінність кожного на сексуально-шлюбному ринку? Як визначити свою цінність і ціну?

Насправді немає ані зумовленої цінності самок, ані цінності самців. З біологічної точки зору наша видова специфіка полягає в тому, що самка, особливо з дитинчатами, не здатна на самостійне існування без самця. Тобто самець людини не менш цінний біологічно, ніж самка.

Тепер подивимося з ринкової точки зору. Насамперед, слід розділяти сексуальний ринок від шлюбного. Межа між ними - дуже чітка й об'єктивна. Шлюбний ринок - це ВР рівень. Сексринок - це СР рівень.

ВР рівень - це рівень любові, репродукції та взаємоповаги. ВР партнери гідні один одного і не торгуються.

На СР рівні - у кожного індивіда власна унікальна собівартість, власна маркетингова стратегія і власне коло потенційних покупців. І як на будь-якому іншому ринку, ціна визначається за сукупністю цих усіх факторів. Тоді оптимальна стратегія поведінки на ринку точно така сама, як і з будь-яким іншим товаром:

1. Ніколи не опускати ціну нижче конкретної прийнятної для вас величини (мати почуття власної гідності, гордість, високу самооцінку).

2. Підвищувати свою справжню цінність (розвиватися), багатіти.

3. Проводити продуману маркетингову стратегію - розширення клієнтської бази, реклама, піар тощо.

Усе це актуально незалежно від віку. Але в молодих є перевага. Вони привабливіші фізично і продають свій потенціал. Тобто мають шанс обхитрити самку. У старпера потенціалу вже немає, і життєздатність самця видно де-факто. Має значення тільки те, чого він домігся реально. Обхитрити самку тому складніше. Те, що з сексом жінкам на СР рівні простіше, ніж чоловікам - ілюзія. СР самки недотрахом страждають не менше за самців. Просто заморочки у статей - різні. Якщо СР самці стурбовані, хто б їм дав, то самки стурбовані, як би не продешевити та не прогадати. Може здатися, що жінки у більш виграшному становищі на ринку, оскільки отримують більше. Але це не так. Вони просто краще піаряться і торгуються. А становище у них нічим не вигідніше. Ба більше, об'єктивно становище вигідніше саме в чоловіків. Бо вони розумніші, і основні ресурси - в їхніх руках. Справа за малим - увімкнути мозок і використовувати ці переваги.

Читач: Яку роль у житті людей відіграє макіяж? Чому жінки з макіяжем зазвичай здаються привабливішими?

ООН: Є кілька основних напрямків імітації самками невластивих екстер'єрних ознак.

- 1) Імітація екстер'єрних ознак овуляції (працює з очевидних причин).
- 2) Імітація екстер'єрних ознак молодості (пов'язано з видоспецифічною ієрархією людських самок).
- 3) Імітація нестандартного генотипу (вплив на інстинкт переваги свіжої крові).
- 4) Імітація доступності (типу я така дура, ти легко можеш мене трахнути).
- 5) Використання як маркера успішності - позначення свого рангу всередині СР шару. Випендрез перед подругами.
- 6) Радикальна зміна зовнішності з метою маскування, наприклад, під час занять проституцією або іншою засуджуваною діяльністю.

Однак у зміні екстер'єру самки вже настільки перестаралися з подачі так званої "індустрії краси", що в самця, коли він дивиться на понівечену надмірним макіяжем та оздобленням самку, замість репродуктивної програми найчастіше вмикається інстинкт самозбереження - нормальна реакція на хвору неадекватну особину або на каліцтво.

Читач: У народі вважається, що розумна жінка... це саме цинічна маніпуляторка, вульгарна стерво, яка розповіла життя. Чому?

ООН: "Розумність" - суб'єктивна оцінка. Кримінальник вважає розумним злодія. Студент - професора. Лузер - стерву, яка ним зневажає. Стерва - хитрішу стерву. А ватажок - самку, яка йому вірна, не виконує СР-НР поведінки і слухається. Я - міркую як ватажок, тобто вважаю розумними тих жінок, які люблять свого чоловіка, поважають і визнають ватажком. Решту вважаю дурнями. Оскільки за матриархату народ - це здебільшого СР особини, де громадська думка формується СР самками, то й найрозумнішими вважають найкмітливіших сук.

Читач: Чому жінки так озлоблені проти чоловіків?

ООН: Причина - у маленьких асоціативних центрах жіночого головного мозку. Тобто тих місць, якими людина думає. З цієї причини жінки не можуть врубитися в одну просту річ. Ведучи війну проти чоловіків, вони нічого не виграли, але втратили підтримку і захист тих двох людей, яким вони не байдужі - батька і чоловіка. Усім іншим людям планети до неї немає жодного діла. А вже феміністкам і владі - поготів. У них свої шкурні інтереси і завдання. Вийшовши з-під захисту батька і чоловіка, жінка перетворилася на розмінну монету в грі влади і бізнесу. На підтримку по суті. І її тут же накрутили проти чоловіків і використовували як інструмент перетворення наступних поколінь на тупих керованих рабів. А оскільки цілі жінок і тих, хто їх використовує, не збігаються, то і жінки опинилися в програвші

теж. Мета жінки - її щастя. А мета тих, хто її накручує - зробивши її нещасною і озлобленою, нацькувати на чоловіка. Підсумок очевидний. Чоловіки масово дохнуть від різних причин. Жінки тотально нещасні. Діти не здатні зрозуміти, як їм будувати свою долю і практично приречені на крах особистого життя.

Читач: Як зрозуміти які "косяки" ти допустив під час побачення?

ООН: Насамперед саме запитання - наслідок системної помилки. Припущення, що самка не дала тому, що ти щось не так зробив - походить від низької самооцінки. Якщо в чоловіка самооцінка висока (маркер ВР самця), то самка реагує саме на його впевненість у собі і просто не помітить "косяки". А помітивши - проігнорує або витлумачить на користь самця.

А самець із високою самооцінкою (ВР самець), якщо йому самка не дала, автоматично реагує "ну і дура" і взагалі не париться з цього приводу. Бо тільки дура не здатна оцінити, наскільки він гарний. Це глибоко логічно. Тож проблема не в "косяках", а в низькій самооцінці. Тому насамперед необхідно змінити аксіоматику на нову:

Аксіома 1: Я - найкращий.

Наслідок 1: Якщо хто не згоден - значить недоумкуватий.

Наслідок 2: Якщо самка мене любить, отже, вона не дурна і гідна моєї уваги.

Наслідок 3: Якщо самка мене не любить - значить дура. Уваги не варта. Навіщо мені дурепи?

Наслідок 4: Життя стане простим, прекрасним і дивовижним.

Якщо нормальний мужик переключить свою увагу з тих баб, яких він домагається, на тих, які домагаються його, то без баб він точно не залишиться))))

Однак тут є дві проблеми:

1) "Косяк" дійсно може бути. Якась зовсім груба помилка. Наприклад, чоловік голосно пердить на побаченні, він сором'язливий, скромний, у нього смердить з рота або що-небудь у цьому роді. На цей випадок потрібно ознайомитися з пікаперською літературою Основні помилки на побаченнях там викладено.

2) Чоловік не може змінити аксіоматику, оскільки він НР. Низькоранговим самцям нудно з тими жінками, які їх люблять. Їм стерв подавай. Причини розписані в "Підручнику для чоловіків", не будемо повторюватися. Крім того, чоловік із низькою самооцінкою не може підсвідомо повірити, що гідний любові, і де-факто шукає підтвердженнь саме цьому. І знаходить, зрозуміло. Навіть якби всі самки навколо йому раптом дали б, то він однаково знайшов би підтвердження своєї негідності в тому, що або не так дали, або не всіх зміг.

У нього хибна аксіоматика:

Аксіома 1: Я поганий, непривабливий, моя поведінка неправильна.

Наслідок 1: Ті самки, які мені не дають - адекватні (життєздатні).

Наслідок 1.1: Вони мені подобаються.

Наслідок 2: Ті самки, які мені дають - неадекватні (нежиттєздатні)

Наслідок 2.1: Вони мені не подобаються.

Ось тому змінити цю порочну аксіоматику - найперше завдання.

Найчастіше низька самооцінка формується найближчим оточенням. Батьки, вчителі, вихователі - загнобили, закомплексували з дитинства. І ніхто не сказав об'єктивно хорошому хлопцеві, що він хороший. Тільки штовхали, звинувачували, вимагали, використовували, пред'являли претензії, маніпулювали, глумилися, і ніхто не любив. Розлучені часто виховують так синів. Маніпулювати забитими дітьми їм простіше.

Читач: Чому жінка, як правило, аморальна?

ООН: Тому, що вона самка. Відсутність у жінки моралі, принципова нездатність мислити цією категорією є такою ж природною властивістю самки, як відсутність пеніса і яєчок, і пов'язані з двома особливостями самки сапієнса - природним его-центризмом і слабкістю мозку. Оскільки мозок самки не здатний сприймати довгі причинно-наслідкові ланцюжки, то для неї неочевидна шкода від її егоїстичної егоцентричної поведінки для неї самої. Отже, заблокувати мотивацію до егоїстичної тваринної поведінки просто нічим. Шкода іншим індивідам і соціуму їй може бути й очевидна. Але через самочний егоцентризм - їй це по барабану.

А отже, вона мислить категорією виключно власних миттєвих хотілок і потреб. Що з мораллю несумісне, зрозуміло.

Практичний висновок очевидний. Якщо не створювати значної зовнішньої силової загрози, то самка своїм егоїзмом дуже швидко розвалює сім'ю або суспільство загалом і доводить його до рівня тваринного стада. Останню ефективну спробу створити таку загрозу зробила кілька століть тому РКЦ, заснувавши святу інквізицію. Цим вона продовжила на кілька століть життя християнської цивілізації. Сьогодні стабільні лише суспільства, що мають таку саму систему силової підтримки моралі, наприклад суд шаріата. По суті пора знову засновувати інквізицію. Інакше шаріат прийде до нас автоматично разом із воїнами джихаду.

Читач: Як працює принцип: "Що більше стурбований пиз*ою, то далі від неї".

ООН: Стурбовані зазвичай тим, чого не вистачає. Тобто стурбовані сексом, точніше його відсутністю або дефіцитом - НР і СР самці. Тому якщо самка бачить таку стурбованість, стурбованість, важливість теми сексу для самця - вона ідентифікує самця саме як НР або СР. ВР самець ситий сексом, тому він про нього майже не думає, не говорить і не

хвалиться. Він ним займається. Але це для нього не подія, а проста фізіологічна потреба, як поїсти і покакати. Чого про неї говорити?

Це не означає втім, що інтерес до жінок проявлятися не повинен взагалі. Інтерес бути повинен, але спокійний, а не заклопотаність. ВР - задоволені. Деякі - навіть пересичені. Вони просто натрахалися і не паряться. Так само, як з інтересом до їжі ситого і голодного. Голодний шукає, чого б пожерти взагалі. Ситий - не прагне жерти, але із задоволенням спробує смачне. Або поїсть не тому, що голодний зараз, а тому, що через деякий час буде просто ніколи.

Чудово відчуваючи ці нюанси і відразу відрізняючи сексуальний інтерес затребуваного самця від сексуальної стурбованості не затребуваного, самка ідентифікує ранг самця за ступенем його стурбованості. Що сильно знижує шанси молодих недосвідчених самців.

Читач: У чому різниця між сексуальною заклопотаністю і сексуальним апетитом?

ООН: Заклопотані зазвичай тим, чого не вистачає. Тобто стурбовані сексом, точніше його відсутністю або дефіцитом - НР і СР самці. Тому якщо самка бачить таку стурбованість, стурбованість, важливість теми сексу для самця - вона ідентифікує самця саме як НР або СР. ВР самець ситий сексом, тому він про нього майже не думає, не говорить і не хвалиться. Він ним займається. Але це для нього не подія, а проста фізіологічна потреба, як поїсти і покакати. Чого про неї говорити?

Це не означає, втім, що інтерес до жінок проявлятися не повинен взагалі. Інтерес бути повинен, але спокійний, а не заклопотаність. ВР - задоволені. Деякі - навіть пересичені. Вони просто натрахалися і не паряться. Так само, як з інтересом до їжі ситого і голодного. Голодний шукає, чого б пожерти взагалі. Ситий - не прагне жерти, але із задоволенням спробує смачне. Або поїсть не тому, що голодний зараз, а тому, що через деякий час буде просто ніколи.

Чудово відчуваючи ці нюанси і відразу відрізняючи сексуальний інтерес затребуваного самця від сексуальної стурбованості не затребуваного, самка ідентифікує ранг самця за ступенем його стурбованості. Що сильно знижує шанси молодих недосвідчених самців, якщо вони не розуміють цих нюансів.

Як розвинути в собі високопримативність, щоб подобатися жінкам?

Коли НП професор Преображенський перетворюється на ВП Шарікова, людина перетворюється на тупу тварину - це називається не розвитком, а деградацією. Так от, деградацією займатися не потрібно в жодному разі. Щоб мати успіх у жінок, зовсім не обов'язково ставати тупим хамовитим бидлом. Досить просто злегка допомогти самочному інстинкту зорієнтуватися і розпізнати у вас ВР самця.

Для цього треба не розвивати в собі високопримативність, а досить злегка імітувати її, відпускаючи пригнічені матриархальним вихованням інстинкти і допомагаючи жінці побачити у вас ватажка. При цьому зовсім не обов'язково імітувати поведінку гопника. Можна всього лише додати в манери впевненості, а в голос - владної інтонації. Почніть розмовляти і поводитися з жінками до певної міри так само, як поводить вчитель з ученицею або бос із працівником. Спокійно, без хамства і крику. Говоріть переконливо і статечно. Подивіться фільм "Хрещений батько", як дон Корлеоне поводить з жінками. Подивіться, як поводить той самий професор Преображенський зі своєю прислугою. Вони командують жінками м'яко, але впевнено, так, що не виконати команду неможливо. Командують, але не напірають, не кричать, не хамлять, команда не викликає протесту. Треба відчувати цю грань. Поекспериментуйте - відчуєте. Але ДІВЧАСУ зрозуміло, що необхідно гаркнути на жінку, коли вона на те заслужила. Іноді потрібно наказати різким командним холодним тоном, якщо вона гальмує. Іноді треба покарати за косяки. Тобто явно показувати, що ти головний. Але це має бути саме РАЗУ, щоб контрастно виділялося на тлі рівного спокійного керівництва.

Але тут є одна дуже важлива деталь. Дона Корлеоне слухалися тому, що якщо не слухати, як він говорить спокійно, і не виконувати його спокійних команд, то він припинить говорити і почне вживати заходів. І професора Преображенського слухалися тому, що якщо не слухатися, то він звільнить. І доведеться забратися з чудової квартири з кухнею, що рясніє смаколикама. Тобто з ними рахувалися тому, що вони були сильними і могли не тільки базікати, а й діяти. Тобто треба розвивати не високу примативність, а свою здатність діяти. Насамперед силою чоловіка є його здатність розлучитися з жінкою, вигнати її. Якщо він готовий на це - він сильний. Якщо він хворий на вагіноцентризм, пелотку головного мозку, аленізм і боїться втратити жінку - він слабкий. Жінки відчувають цю слабкість нутром. Тому чим чоловік більше стурбований пиз*ою, тим він від неї далі. І що більше йому похеру на баб, то більше їх на нього вішається.

Потрібно розвивати в собі здатність мислити власними інтересами і керуватися ними. Здатність розпізнавати маніпулювання, не вестися на них, бути обережним і завбачливим. Це і є якості ватажка. Потрібно відвоювати у світу свою мисливську ділянку і лігво - отримати трудові навички та власне житло.

Де вони, ВР самці? Що почитати, подивитися? З яких героїв можна брати приклад?

ООН: Взагалі, в літературі та кіно адекватних прикладів у принципі дуже небагато. Оскільки середньоранговим і низькоранговим письменникам ВРНП чоловіки зазвичай неприємні, це об'єкт їхньої заздрості й ненависті. Ну не надихають вони діячів мистецтва. Особливо не надихає ВП діячів мистецтва описувати творчу роль НП ватажків. Адже садити дерева, будувати будинки, організовувати виробництво, пізнавати світ і виховувати синів - це праця,

робота. А ВП особинам це нудно. Тому ВП творці від мистецтва сконцентрують свою і читацько-глядацьку увагу перевагу на вагіно-фалосній і військовій тематиці. І тим не менше щось нарити можна.

Список від Олега Новосьолова.

Читати:

1) "Одіссея" Гомера, річ усіх часів і народів. Багато століть на цьому прикладі виховували ВР чоловіків. Описано поведінку ВРНП ватажка. Він відмінний розумний воїн і творець, володіє різними ремеслами, володіє різними трудовими навичками. Хитрий політик, мудрий, обережний і справедливий ватажок. Йому протегує Афіна, богиня мудрості, ремесел і військової науки. Він віддає перевагу свободі і повній ризиків долі смертного ватажка власної зграї перед безтурботним безсмертним життям примаком у богині.

2) "Звіяні вітром" Маргарет Мітчелл - показано крах старої і становлення нової цивілізації, у 90-ті роки, коли я все це спостерігав у нас, книга стала для мене Одкровенням. Усі схеми - один в один. Стандартні. Типажі - теж. Цікавий персонаж Рет Баттлер, але його ідіотське кохання і одруження з повією Скарлет не в'яжеться з образом ватажка. Не вірю.

(Екранізації перелічених вище речей - лайно, тому дивитися не потрібно, потрібно саме читати)

3) "Жінка. Підкоряйся або володарюй", "Жінка. Де в неї кнопка", "Жінка. Бери і користуйся" Віса Віталіса - книжки доповнюють "Підручник" у плані опису побутової поведінки жінок і взаємодії з ними сильного розумного чоловіка в умовах середньо-рангового матриархального суспільства. Єдине, з чим я не згоден - це з лояльним ставленням автора до жіночих зрад. Така лояльність можлива тільки якщо не сприймаєш самку всерйоз у принципі. Тільки як НР самку. Але ватажкові і не потрібна НР самка. Він до бля*ей не опускається.

4) "Планета вигнання" Урсулі Ле Гуїн. Фантастика. Прекрасно промальовані образи чоловіків ватажків.

5) "Хрещений батько" - описані принципи організації патріархальної "держави в державі" з сильним лідером. Копіювати не рекомендую, але деякі речі можуть стати в пригоді, якщо захочете бути незалежним усередині божевільного матриархального суспільства.

Дивитися:

1) "Собаче серце" за Булгаковим - чудово показано поєдинок ВРВП (Шаріков) і ВРНП (проф. Преображенський) самців за територію.

2) Англійський фільм "Дикість" 2006 - показано нюанси зграйної поведінки ВРВП і ВРНП самців.

3) "Приборкання норовливої" за Шекспіром (американська екранізація 1967 року) - показано методику приведення до адекватності домінуючої самки.

4) "Одруження Бальзамінова" - епізодичний образ купця Нічкіна - дядька однієї з наречених Бальзамінова. Істинний ватажок. Миттєво врубився в проблему і розрулив її. Гаркнув на самок і виставив горе сватів за двері, анітрохи не комплексує з цього приводу.

5) "Жорстокий романс" за "Безприданницею" Островського. Прекрасно показані ВР купці. Паратов - віртуозно маніпулює самкою і всіма іншими. Два інших купці теж зіграні відмінно.

6) "Віднесені хвилею" 2002 р. з Мадонною і більш рання італійська версія "Віднесені незвичайною долею в блакитне море в серпні" 1974 р. Краще подивитися обидві версії, вони обидві реально гарні. Показано нюанси домінування чоловіка і жінки залежно від суспільної ієрархії. Гра інстинктів зіграна з медичною точністю.

7) "Патріот" із Мелом Гіббсоном - непоганий образ ВР чоловіка відповідального ватажка, батька, воїна і творця.

8) "Легенди осені" 1994 - показано взаємини самців зграї між собою, із зовнішнім світом і з самкою.

9) "Форрест Гамп" 1994 - приклад цілеспрямованості в житті. Результат завжди пропорційний зусиллям. Поки нормальні й розумні витріщаються в ящик і жеруть наркотику, цілеспрямований дебіл стає героєм, чемпіоном, мільйонером і батьком, тобто досягає успіху в усьому. Фільм добре дивитися, коли опускаються руки від невдач. Надихає на працю й успіх. Стосунки Форреста з самкою - класична френдзона. Приклад брати не слід.

10) "Аватар" - непогано розкрита тема підвищення рангу аватара Джейка Саллі з НР до ватажка.

11) "Хрещений батько", 1972 - показаний вихований у патріархальній традиції ВР чоловік, глава клану. Показана еволюція Майка Корлеоне, перемикає інстинкт з СР рівня військового на ВР рівень ватажка. Подивіться, з якою гідністю він поводить, зокрема з жінками. Якщо потрібно копіювати зовнішню манеру ВР поведінки, то краще з нього. Включаючи фінальну сцену, зрозуміло.

12) "Таємниця ферми Мессе" (Франція) - непогано промальований образ старого - патріарха, власника, творця.

Читач: У чому різниця самореалізації чоловіка і жінки?

ООН: У самця є три основні напрямки природної творчої самореалізації - підвищення рангу в ієрархії, видобуток ресурсів і створення того, чого немає в природі (творчість, винахідництво, творчість тощо).

Самка це не самець. Видобуток ресурсів і підвищення рангу - не її завдання. Тому в цих галузях вона зовсім не самореалізується, а повертає до себе самця, демонструючи свої здібності (гени). Якщо самця притягнуто, то і програма досягла мети і найчастіше відключається. З цього моменту самка зазвичай перестає складати вірші, грати на скрипці, малювати, кататися на роликівих ковзанах і всерйоз цікавитися долею кара-кумських тушканчиків. Вона тепер самореалізується в ролі ексклюзивної самки ватажка і матері його дитинчат. Займається власним потомством,

домом і борщем, прямою своєю справою. І тільки жінка-невдаха, яка не відбулася як самка, на радість роботодавцям до самої старості продовжує безглузду демонстрацію хороших генів. Самка в сучасному світі все життя функціонує в аварійному режимі, на який не розрахована. Тому не може бути щасливою, самореалізуючись у протиприродній для самки царині.

Читач: Чому жінки - нікчемні військові та патріоти?

ООН: Тому, що для самки сапієнса воювати в принципі протиприродно. Я колись досліджував це питання. Жінки взагалі не паряться на тему патріотизму, не виховують синів воїнами і не бояться війни саме тому, що абсолютно впевнені, причому незалежно від віку і зовнішності, що їм вдасться дати переможку - ворожому офіцеру, і за це він захистить їх. Те, що на одного офіцера припадуть сотні самок різного віку, які претендують на ексклюзивний захист, у розрахунок не береться в принципі. При потрапленні в полон самка опиняється на НР рівні ворожої зграї. Тому в неї автоматично вмикається природна стратегія виживання НР самки: "Дати всім, раптом хтось захистить і підгодує". Саме тому під час ВВВ по Вермахту діяв наказ - жінок військовослужбовців живими в полон не брати, розстрілювати на місці. Бо для дисципліни в армії немає нічого небезпечнішого, ніж самка, яка дає всім. З цієї ж причини в Біблії, цій узагальненій мудрості тисячоліть, настійно рекомендується на захопленій території знищувати поголовно всіх жінок, які не є незайманими.

Якось у США в телепрограмі з методів виживання, де чоловіки демонстрували зброю й амуніцію для ведення партизанської війни, одна літня пані демонструвала, що б вона взяла з собою, їдучи з дому на початку воєнних дій. Це були їжа, косметика, парфуми, два Корани і тисяча презервативів. Коментувати зайве, сподіваюся.

Читач: познайомився з гарною скромною дівчиною. Однак, мені здається, що в мене немає до неї почуттів, з нею нудно. Згадую інших дівчат, вони були стерви, але в мене до них були почуття.

ООН: Таке сприйняття характерне для НР і СР самців. Вони від початку орієнтовані на СР і НР самок. Тому стервозність вони сприймають як життєздатність, а мозгоє*ку як любов. Таке сприйняття може зіграти поганий жарт. Чоловік може просто не помітити, що всерйоз кохає "хорошу" жінку, якщо звик до стерв і бля*ям. Тоді після того, як він розлучається з такою ВР сам-кою, у нього починається сильна "ломка". Він розуміє, що це саме та жінка, яка йому потрібна, але вже пізно, стосунки зруйновані.

10.4 Статті про проблеми виховання й особистісного зростання

Вища мудрість - це вміння розрізняти добро і зло.

Сократ

10.4.1 Вибудовування системи виховання майбутніх чоловіків

У суспільстві існує ніби два паралельні світи. Тваринний із природною тваринною ієрархією і тваринними стосунками та цивілізований - зі штучною ієрархією і цивілізованими стосунками. Світ високопримативних (ВП) і світ низькопримативних (НП) відповідно. У нормальному суспільстві перетинаються вони слабо. Є пристойні райони, а є населені люмпенами трущоби. Є фірми програмістів, і є банди хуліганів. Є офіційний уряд, і є ватажки кримінального світу. Є школи з поглибленим вивченням фізики, і є школи для малолітніх злочинців. Що гірше організоване (сильніше розбалансоване) суспільство, то більшою є частка світу ВП, то сильнішим він є, і то сильнішим є його проникнення у НП світ і його ієрархії.

Гопник (ВП) завдяки природній тупості або відсутності в ранньому дитинстві адекватного виховання і соціальних імпринтів живе за правилами природної ієрархії кам'яного віку (не зовсім мавпячого стада, але близько). Відповідно модель поведінки - інстинктивна. Конфліктами, маніпуляціями і хитрістю - піднятися на верх стадної ієрархії і відібрати ресурси в кого завгодно, зокрема в ботаніків, якщо до них можна дотягнутися. Модель сприйняття світу ВП особини (те, як бачить світ ВП особина) - тваринна. Вона бачить тільки тваринні стосунки, і ніяких інших. "Не на&бешиш - не проживеш", "Ти, робота нас не бійся, ми тебе не зачепимо" тощо. ВП живе сьогоднішнім днем і виключно власними тактичними інтересами. Те, що колись потім він стане багатим, але для цього потрібно сьогодні вчитися - для нього абсолютно порожній звук. Він не розуміє цього, бо не мислить стратегічними інтересами. Не здатна. Або бачить, що ті, хто вчиться - за критеріями кам'яного віку низькорангові. А отже, вчитися - це не круто, це доля лохів. Але те, що сьогодні потрібно набити морду комусь або зірвати урок (оскаржити ранг учителя) для підтвердження його ієрархічного статусу, для нього очевидно і не викликає жодних сумнівів. Бо це круто, підвищує її самооцінку, ранг. А отже, це найактуальніша ієрархічна тактика. Штучна ієрархія світу НП для ВП непереконлива, тому "цивілізовані" стосунки не визнають, і правил дотримуються лише формально, поки є реальна небезпека покарання. Ситуація ускладнюється тим, що вчителі сьогодні - це або жінки, або чоловіки, які не викликають у гопника інстинктивної поваги. А отже, будь-яку інформацію від них він інстинктивно не може сприйняти як хоч скількись цінну. Тому освіта - це не для нього.

Коротше, гопник живе собі як у кам'яному столітті й у вус не дме. Його все влаштовує, поки є лохи, за рахунок яких можна існувати і самостверджуватися. Утім, ті гопники, які не тупі від народження, помітивши, що надто вже швидко їхні побратими по тваринній зграї відходять у засвіти і на зону, все-таки вмикають мозок. Увімкненню мозку також сприяє накопичення життєвого досвіду, ресурсів і іноді бездарна втрата на зоні кількох років життя і лівової частки

здоров'я. У результаті включення мозку пацієнт "зав'язує" з тваринною поведінкою і переходить у світ цивілізований. Далі він живе в ньому, зайнявши якесь місце в цивілізованій ієрархії. Найчастіше якесь незалежне, де його не надто дістають цивілізовані ієрархи.

Ботанік (НП) має сильний розум і добре навчається. І це грає з ним дуже поганий жарт. Йому під час виховання кажуть, що світ ВП - це світ реальних лузерів. Поводитися, як вони - це означає самому стати лузером. І навпаки, потрібно вчитися, щоб потім стати багатим Біллом Гейтсом. І ботанік вірить, бо на відміну від ВП шпани, він здатний мислити категорією стратегічних інтересів. Тому ботанік відкидає світ ВП і тваринні стосунки. І ось тут відбувається основний косяк. Усі кому не лінь (держава, школа-ла, батьки, рекламники, авантюристи тощо) заповнюють вакуум, що утворився в його голові, всілякою дурницею, яка дає їм змогу маніпулювати ботаніком і качати з нього ресурси. Вони створюють у нього абсолютно неадекватну модель розуміння ієрархії суспільства і відносин. Тобто імплантують у його мозок не що інше, як систему розводок. І ботанік вірить, ведеться, в результаті отримує пінки від самок, життя, ватажків ієрархій, втрачає самооцінку, стає реально НР і врешті-решт дохне від інфаркту. Як і належить НР. Так ботанік стає реальним лохом і лузером.

Як виправити ситуацію? Методи старі як світ і відпрацьовані тисячоліттями:

1. Вибудувати здорову природну ієрархію в школі. У класі головним і шанованим має бути не гопник, а вчитель. І вчитель у жодному разі не має бути жінкою. Попросту вчитель має бути крутішим за гопника. Для цього потрібно:

- Збільшити зарплату вчителям чоловікам у рази.
- Знову ввести роздільне навчання хлопчиків і дівчаток.
- Відродити раннє професійне навчання за простими спеціальностями в школах.
- Забути про такий ідіотизм, як "права дітей". Бо фізичне покарання - це дуже часто найзрозуміліший ВП дитині спосіб пояснення будови ієрархії. Ба більше, відсутність фізичного покарання - це жорстоке витончене знущання над ВП дитиною, бо позбавляє ВП дитину можливості правильно зорієнтуватися в суспільстві. Що тягне для її долі катастрофічні наслідки. Не кажучи вже про шкоду суспільству.

У результаті перерахованих заходів переважна більшість потенційних гопників стане такими, яких можна навчати і виховувати. Тобто благополучно приєднується до цивілізованої частини світу.

Оскільки влада цього всього робити не буде або повністю перекрутить ідею під час виконання, все це доведеться робити самим громадянам власним коштом. Якщо вони бажать добра своїм дітям, зрозуміло.

2. Забезпечити дітей однією для всіх зрозумілою адекватною біологічно обґрунтованою системою уявлень про суспільну ієрархію і схему відносин між людьми. Тим самим зробити всіх членів суспільства сумісними один з одним і вберегти від шкоди внаслідок неадекватної поведінки.

Владі охлократів це вкрай не вигідно, бо вона позбавляється можливості обдурювати електорат і маніпулювати громадянами, тобто втрачає власне владу і доходи. Тому займатися поширенням ідеології необхідно до певного часу в основному методами партизанського підпілля. Не утворюючи вразливих централізованих структур та організацій. Ключовий інструмент поширення ідеології - Інтернет, що являє собою по суті узагальнений мозок цивілізації.

10.4.2 Як виховувати і навчати дітей у сучасних інформаційних потоках?

Давайте подивимося на ті інформаційні потоки, які сьогодні обрушуються на дитину. Насамперед ми вже знаємо, що будь-яка художня література й кіно, як утім і будь-яке інше мистецтво, - не що інше, як обсмуктування в ігровому режимі (на холостому ході) певних ситуаційних та емоційних послідовностей. І вітаються нашою підсвідомістю тільки коли вона їх потребує. Тобто коли підсвідомість ще незріла, у неї мало інформації для прийняття інтуїтивних рішень. Вона поки що не зорієнтована в сучасному складному штучному штучному реальному світі. Тобто особина поки що неблагополучна, незріла. Усе це потрібно для того, щоб їй зорієнтуватися і мати схеми поведінки, які можна застосувати в реальному світі. Тому що більш зріла і благополучна особина, то менше в ній інтересу до сім ігор (сите черево до навчання глухе). З цієї ж причини чим розбалансованіше суспільство, тим пишніше в ньому розквітають мистецтва. І що людина дезорієнтованіша, то більше схильна читати, слухати музику, виконувати іншу ігрову поведінку. Для зрілих самодостатніх особин більш приваблива прикладна професійна література. Бо дорослі зайняті реальним життям, а не іграми розуму й емоцій. А підліток або незріла особина навпаки - вбирає в себе все як губка. І що вона читає або дивиться - тим вона і стане з дуже великою ймовірністю. Такі схеми поведінки і буде виконувати в реальному житті. Так от, сьогодні склалася ситуація, коли практично всі схеми поведінки, які дають література і кіно, - або свідомо незастосовні в реальному світі, або взагалі небезпечні. Молода людина дивиться фільм "Бригада", стає кримінальником, і її вбивають. Дитина дивиться фільм "Матриця", уявляє себе Нео і викидається з вікна. Дівчинка дивиться фільм "Красуня" і стає повією. Навіть у мультфільмах для маленьких дітей герої демонструють свідомо неадекватну поведінку з погляду світу реального.

Просте введення жорсткої цензури розв'язує проблему, але тут же виникає інша. Дитина стає серед однолітків "білою вороною". Вона виявляється "не в темі", що може знизити її статус в ієрархії однолітків.

То чи давати дітям комп'ютерні ігри та доступ в Інтернет? Чи давати дітям телевізор? Чи давати дітям сокиру? Чи давати дітям сірники? Чи давати дітям вогнепальну зброю? Усе це по суті одне й те саме запитання: Чи давати дітям потенційно небезпечні для них предмети? Відповідь теж проста й універсальна:

Давати, але тільки в обмеженій кількості, після досягнення певного віку, заздалегідь підготувавши їх до безпечного конструктивного поводження з цими предметами, навчивши їх кваліфіковано користуватися, виховавши відповідальність і здійснюючи невсипущий нагляд. Раз неможливо вберегти дитину від отрути брехні, провокацій і маніпуляцій - потрібно заздалегідь забезпечити її протиотрутою і прищепити імунітет від цих деструктивних впливів. Тобто простою мовою в доступній дитині формі пояснити їй істинний устрій реального світу і стосунків у ньому. Як це зробити?

Насамперед згадаємо, що ієрархічний інстинкт - основний. І основна проблема дитини в тому, що вона не розуміє і не може в принципі самостійно зрозуміти ієрархію сучасного світу. У неї в голові від народження є тільки схема ієрархії стада. Тому вона мислить категорією "хто кого головніший" і не може зрозуміти схеми відносин. Тобто вона інтуїтивно відчуває тільки ієрархію сили і нахабства. Якщо Васька побив Кольку, то Васька головніший за Кольку. Якщо Колька обізвав Петьку придурком, а Петька не відповів, то Колька головніший за Петьку. Якщо Колька зриває урок, то він головніший за вчителя. Учитель у школі налаштовує дитину проти батьків і каже, що в дитини є права і батьки не мають права її карати. Значить і вчитель, і дитина головніша за батьків. Поп каже, що Бог найголовніший, і поп говорить від імені Бога, отже, поп головніший за тата. Раз мама і тато сваряться, сперечаються і не поважають одне одного, значить ніхто з них не головний, значить маму і тата не потрібно поважати. Унаслідок такого прямого і природного сприйняття ієрархічних стосунків дитина заплутується, лякається реального незрозумілого світу і тікає від нього у світ віртуальний. Віртуальний світ комп'ютерних ігор і фентезі навпаки - інтуїтивно зрозумілий. Чим власне і привабливий для незрілих умів. Ось свої, а ось вороги. Ось королі, вони головніші за простих воїнів. Виконав місію - піднявся в ієрархії. Усе інтуїтивно зрозуміло. Так само інтуїтивно зрозуміла дитині ієрархія підліткової банди. А отже, привабливіша. Тому обов'язок батьків просто і зрозуміло пояснити дитині логіку ієрархії реального світу. На жаль, більшість батьків її самі не розуміють. Тому цей свій обов'язок перед дітьми виконати не в змозі.

Крім того, ми знаємо, що ефективно сприйняття цінності інформації залежить від візуального рангу того, від кого інформація надходить. Якщо говорить низькоранговий (слабак), то інформація малоцінна, бо володіння нею не допомогло йому стати крутим авторитетом. Якщо інформація походить від крутого авторитета, то вона цінна, оскільки її володіння, найімовірніше, допоможе підвищити ранг. Це особливо актуально для хлопчиків, оскільки вони орієнтовані на ієрархічну боротьбу. І мислять схемами й логічними зв'язками. Така логіка інстинкту. До речі, інформація, що виходить від жінок, з погляду інстинкту хлопчиків - також особливої цінності не становить. Тому в здоровому суспільстві вчителі - чоловіки, і їхній статус цілеспрямовано підтримується на дуже високому рівні. Учитель - одна з найбільш шанованих професій. І тому ж головою сімейної ієрархії може бути тільки батько. Якщо, звісно, ви не бажаєте зла своїм дітям.

Отже, найголовніше у вихованні - вибудувати адекватне уявлення дитини про ієрархічні зв'язки навколо неї. А найголовніший злочин проти дитини - нав'язати їй хибні уявлення про ієрархію або пустити все на самоплив: "виросте - сама все зрозуміє". Як же допомогти їй зорієнтуватися?

Перш за все, потрібно пояснити дитині головне. Де "свої", а де "чужі". Де його зграя. Де його територія. Де ватажок. Від кого інформація найцінніша, найголовніша. Кого слухати, якщо говорять різні речі? Так от. "Свої", зграя - це сім'я. Ватажок - це батько. Тільки "свої", тато й мама - його люблять і завжди за нього. Усі інші - сторонні дядьки й тітки. Вони або проти нього, або їм все одно. Якщо дитина буде проти сім'ї - вона буде зрадником. Потрібно пояснити дитині, що буде, якщо вона буде говорити про тата й маму погані стороннім дядькам і тіткам. Наприклад, якщо в дитячому садочку чи школі скаржитиметься на тата й маму, що ті її покарали. Тоді погані чужі люди, які проти нас, силоміць заберуть його з дому, заберуть у маму й тата, відвезуть дуже далеко, віддадуть поганим дядькам і тьотям, які не будуть його любити. Тато й мама тоді не зможуть її врятувати. І це буде назавжди. Маму й тата вона ніколи більше не побачить. Цього дитина має боятися найбільше. Більше за смерть, бабаїв, Бармалея і Кошця безсмертного. Привіт ювенальній юстиції. Якщо тато сказав, що в школі потрібно слухатися вчителя і вчитися - значить так і треба. У школі - головний учитель. Але тато і мама - все одно головніші за всіх.

Потім необхідно зорієнтувати дитину всередині зграї, тобто зробити інтуїтивно зрозумілою ієрархію власної родини. Дитина чітко має бачити і відчувати, хто ватажок. Для цього потрібно встановити в сім'ї культ батька. Причому його авторитет має підтримуватися не стільки тиранством і насильством, скільки загальним визнанням цього авторитету. Тоді ніякого насильства просто не знадобиться. Тато - головний. Це аксіома. Його авторитет - незаперечний. Його територія (кабінет батька) - недоторканна. Його рішення - не оскаржуються. Усі розбіжності між татом і мамою обговорюються за відсутності дитини. Голос на батька не підвищується ніколи і ніким.

Якщо дитина, особливо в підлітковий період, заперечує ієрархію батьків, то їй потрібно чітко і зрозуміло пояснити принцип її формування. Наприклад, за методом професора Преображенського: "ОК, ми з мамою бачимо, що ти вважаєш себе вже дорослим і самостійним. Добре. Ми згодні, щоб ти став рівною нам із мамою дорослою людиною. Ти тепер будеш сам усе вирішувати у твоєму житті. Із завтрашнього дня ти дорослий. А значить, на рівних з іншими дорослими будеш оплачувати житло, їжу, одяг та інші витрати сім'ї. З тебе 8 000 рублів за цей місяць. Давай їх сюди. Як у тебе немає грошей? Раз ти дорослий, то ти маєш заробляти гроші і нести відповідальність нарівні з іншими дорослими. А якщо не можеш - значить поки що не дорослий. Дорослий і головний - той, хто заробляє гроші і годує.

Якщо ти годуєш тата і маму - значить ти головніший. Якщо тато і мама тебе годують - значить вони головніші. Той, хто тебе не годує - не має над тобою влади"

Далі необхідно зорієнтувати дитину в ієрархії суспільства. Ні президент, ні піп, ні вчитель не головніші за дитину, якщо тато не сказав, що їх треба слухатися. І то вчитель головний тільки в школі, а піп - тільки в церкві. Якщо тато сказав слухатися їх, то він зробив їх головнішими за тебе, і їх треба слухатися. Якщо дядько робітник прийшов на роботу, де дядько директор його годує (дає гроші), то на роботі директор головніший за робітника. І так далі.

А ось після цього вже можна пояснювати дитині, що таке добре і що таке погано, виховувати і навчати. Робити це стане набагато легше. Бо дитині буде набагато легше орієнтуватися у стосунках і потоках інформації. Наприклад, дитині можна буде легко пояснити, що тітка Зіна зрадила свого чоловіка і сина, коли пішла до чужого дядька. Тому тітка Зіна зрадниця, вона дуже погана, і ми з нею не будемо дружити. При цьому потрібно дійсно, не спілкуватися з тіткою Зіною. Таким чином не тільки дитина отримує здорові орієнтири і щеплення від толерастії та інших гидот, а й ваша власна сім'я зміцнюється. Бо якщо ваша дитина чітко знає, що таке зрада, то ваша дружина десять разів подумає, перш ніж подивитися на дядю Васю.

І ще один момент для обмірковування зовсім на іншу тему, але теж у нас мало хто розуміє. Один мій друг, німець, який виїхав під час "перебудови" до Німеччини і працює там в одній компанії, що виробляє КВП для промисловості, розповідав мені один випадок, який його здивував із незвички. Одного разу він приїхав демонструвати своє обладнання на невелике сімейне підприємство. Ливарний цех і металообробка. Коли він із господарем бізнесу, батьком сімейства, зайшов до цеху, до них підійшов семирічний синочок господаря, доповів, як справи в цеху, зачепив кран-балкою важке сталеве виливок, притягнув під ноги батькові й показав, яке воно вийшло. Хлопчик "грає" в дорослі іграшки, а не в дитячі. Він у курсі технологій, організації праці та вміє поводитися з промисловим обладнанням. І поки його дурні однолітки грають на комп'ютері в танчики і перегони, він виготовляє деталі для справжніх танків і гоночних машин. Відповідно потім він стане власником бізнесу, а вони - його робітниками. Дитину потрібно орієнтувати не тільки в ієрархіях, а й у тих інформаційних полях, у яких вона опиниться після того, як стане вашим спадкоємцем. Адже вам не хочеться, щоб вона бездарно пропила з повіями все те, на що ви витратили ваше життя?

10.4.3 Матері, які пожирають своїх дітей

Більшу частину російських дітей виховують одностатеві пари: мама + бабуся.

науково доведений факт

Попереджуючи демагогічні звинувачення в жінконенависництві, зауважимо на самому початку, що, безсумнівно, існують матері, які не зраджують і не спотворюють своїх дітей, а також виховують їх повноцінними людьми в повноцінних сім'ях, очолюваних чоловіками. Але цей параграф присвячений іншим матерям.

У першій редакції "Підручника для чоловіків" я обмежився лише тим, що мигцем згадав цю зраду матір'ю свого сина. За чотири роки з моменту публікації Підручника в Інтернеті я отримав чималу кількість відгуків, які містили здивування, що я обмежився згадкою лише цього різновиду зради. Жінки писали, що матері зраджують і дочок теж. Чоловіки ж описували інші види зрадницької підлої поведінки своїх матерів. Отже, продовжимо розглядати тему неправильного материнства.

Насамперед, подивимося на ключ до розуміння світу людей - ієрархію первісного стада. І пригадаємо, що матріархат від патріархату відрізняється насамперед тим, що матріархат - це СР-суспільство, де пари формуються переважно з СР-осіб. А отже, треба чітко розуміти, що минули ті часи, коли всі матері були люблячими ВР жінками, які народжували дітей від улюблених ватажків і виховували їх у повноцінних сім'ях під пильним наглядом батька і професійного духовенства. Сьогодні матері - це СР і НР жінки з усіма наслідками, що випливають.

Розглядом найімовірніших схем цих самих наслідків ми тепер і займемося:

Випадок перший

Заліт від коханого або випадкового, але в будь-якому разі бажаного ВРВП чоловіка. Якщо вагітність випадкова, то найчастіше жінка дитину вбиває до народження - робить аборт. Іноді, наприклад, якщо "вік підтискає" - дитину вимушено залишають із міркувань "а раптом потім не вдасться завагітніти, а бодай одного народити начебто треба". Тоді на дитину ще в утробі обрушується забійний коктейль із гормонів її матері, яка перебуває в сильних сумнівах і стресі з приводу своєї самотньої вагітності та прийдешніх проблем. Мало того, що ембріон несе ВРВП гени, він ще й формується, отримуючи гормональні та акустичні сигнали про несприятливі обставини в зовнішньому світі. Тому дитина народжується гіперактивною, неспокійною, важковихованою. Як наслідок, мати з нею не може впоратися, і вона з великою ймовірністю стає злочинцем, наркоманом або просто буйним недоумком - класичним ВРВП, як її батько. Іноді матері вдається задавити її силовими і психологічними методами, підпорядкувати і зламати. Тоді вона стає НРВП - похлилим невдахою, що ховається від життя за спідницею домінантної матері або у світі комп'ютерних ігор.

Іноді дитину від ВРВП чоловіки залишають навмисно, бо самоочний інстинкт формує в жінки бажання народити саме від цього самця. Тоді жінка або народжує цю бажану й кохану дитину "для себе" і виховує її самотужки, або нав'язує дитину чоловікові-постачальнику нижчого рангу. Оскільки ця дитина бажана і кохана, то жіноче виховання полягає в основному в потуранні її витівкам і примхам. Спроби чоловіка-постачальника впливати на виховання дитини зазвичай агресивно припиняються його матір'ю. Як наслідок, дитина виростає розпеченим егоїстом - класичним ВРВП. І подорослішавши, також скочується на соціальне дно.

Випадок другий

Розлучена з причепом (РСП). Не важливо, чи був шлюб, чи були "стосунки". Не важливо, хто винен у розриві. Не настільки важливий навіть ранг чоловіка і мета народження дитини. У будь-якому разі жінка зазнала нищівного "професійного" самоочного фіаско і гранично озлоблена своєю невдачею. А оскільки вона принципово не здатна визнавати власну провину, то звинувачувати в невдачі буде виключно чоловіка - батька дитини. Ну а дитину сприйматиме як тягар, що заважає влаштувати особисте життя, і як конкурента у споживанні матеріальних благ. І обов'язково зганятиме цю злість на дитині. Адже дитина від чоловіка, на якого жінка озлоблена, і має з ним портретну схожість. Також дитина для РСП є інструментом витонченої помсти і засобом вимагання в її батька грошей нібито на її утримання. РСП найчастіше або перешкоджає спілкуванню батька зі своєю дитиною, або торгує можливістю цього спілкування. При цьому вона не втрачає нагоди поглумитися над чоловіком, використовуючи для цього дитину. Мати налаштовує, психологічно накручує дитину проти батька, розповідаючи дитині страшилки й обливаючи батька брудом. Найпоширеніший різновид такої психологічної накрутки - коли батько згадується з презирливою, осудливою, зневажливою або будь-якою іншою негативною інтонацією. Згадка супроводжується презирливим хмиканням, фирканням і негативною мімікою. Ну, або всім відомі фрази "ти весь у твого батька", "твій батько нас кинув", "якщо ти зустрінешся з твоїм батьком, я буду плакати" тощо. Найлегший варіант накрутки - коли мати демонстративно називає батька тільки на прізвище.

Іноді вона підмовляє маленьку дитину, яка ще нічого не розуміє, на дії, які свідомо завдають батькові психологічної травми. Мені відомі випадки, коли дитина за намовою матері плювала в батька під час зустрічі, біла й обзивала його поганими словами. Дуже часто мати підмовляє дитину вимагати в батька гроші та подарунки, виховуючи тим самим суто споживачьке ставлення до батька. Мало того, що жінки відбирають дітей у їхніх батьків, але ще й знущаються, використовуючи батьківську любов до дітей для того, щоб завдати батькам максимальних страждань. Про наслідки всієї цієї гидоти для своїх дітей жінка навіть не замислюється. Вона занадто захоплена садистським знущанням над чоловіком і впирається власною владою та безкарністю.

Останніми роками масового поширення набула схема "спермодонор". Жінка виходить заміж, але спочатку не планує тривалого шлюбу. Поки дитина маленька, і потрібна фізична допомога чоловіка, жінка живе з батьком дитини. Маніпулюючи любов'ю чоловіка до себе і дитини, а також властивими чоловікам мораллю і почуттям обов'язку, жінка максимально віджимає його ресурси. А коли дитина подорослішає (у середньому три роки), жінка часто абсолютно несподівано для чоловіка змінює свою поведінку на нестерпну, розлучається і легко відсуджує в чоловіка, який нічого не розуміє, дітей, майно й аліменти. А якщо пощастить, то й квартиру. Тому всіляко уникайте ситуацій, коли ваша квартира і цінне майно є "спільно нажитими в шлюбі". З цього лохотрону, який чомусь називають шлюбом, жінка виходить власницею грошового забезпечення на півтора десятка років уперед, нерухомості, куплених на гроші чоловіка речей і власної дитини, яка вже містить чоловічі інвестиції. Дитина є своєрідним пенсійним фондом, і цим фондом жінка не ділитиметься з батьком дитини. Достатньо навіяти дитині ненависть до батька, і в старості дитина піклуватиметься тільки про матір. Чоловік, як і належить терпилі, виходить зі шлюбного лохотрону пограбованим, позбавленим власних дітей, обтяженим комплексом провини, комплексом неповноцінності, вбитим горем, що страждає від розлуки з дітьми і повністю деморалізованим. Тож не дивно, що так багато чоловіків у нашій країні не виносять страждань і від горя й приниження спиваються або вчиняють самогубство будь-яким іншим способом.

Випадок третій

Жінка народжує від нелюбого чоловіка постачальника в шлюбі. Ця дитина для жінки - всього лише інструмент, засіб утримання чоловіка на гаку, управління ним і відбирання в чоловіка його ресурсів. А до інструменту ставлення, самі розумієте - як до інструменту, а не як до людини. Про інтереси і переживання інструменту не думають - його просто використовують.

Адже ви напевно бачили десь на вулиці або в супермаркеті, з якою злістю деякі жінки кричать на своїх дітей і б'ють їх? Ви могли бачити, як матері перетворюють годування на витончені тортури, насильно запихаючи до рота дитині їжу. Коли дитина вже не може їсти, її організм рефлекторно виштовхує їжу назад, а в неї все пхають і пхають з агресією і ненавистю. Ви були шоковані та здивовані. Тепер ви знатимете причини такої поведінки.

"Моя маман пи*дила мене по голові, за те що я семирічний, неправильно літери виводив у прописі за перший клас. Вона із задоволенням матюкала мене, докоряла шматком хліба, пи*дила палицею - скидала напругу. Але чомусь вона не скидала насильством напругу у спілкуванні з черговим є*арем, який завжди міг настукати їй по

кумполу за різке слово. Моя бабуся, яка помочитися сходити самостійно не може і навіть ручками не здатна зрушити візочок, у якому сидить, відчуває сильний дискомфорт і навіть хворіє, якщо їй заважають у її бажанні керувати оточуючими людьми".

Таким чином, ми бачимо, що при матріархаті материнство зовсім не передбачає "святої материнської любові". Жінки народжують дітей зовсім не з любові до них. Народження дитини відбувається або випадково, або з егоїстичних меркантильних міркувань.

Отже, ми окреслили основні матріархальні схеми материнства.

Повернемося до теми зради

Головна і найпідліша зрада матері інтересів дитини - це позбавлення її повноцінної сім'ї.

Позбавлення дитини виразного сімейного сценарію - головна материнська підлість. Річ у тім, що вроджені інстинкти, прошиті в нашому мозку - це програми нижнього палеоліту. Там, грубо кажучи, є схема взаємодії ватажка стада гомінід із самками - трахати наймолодших, охороняти і злегка підгодовувати за рахунок НР самців. Там є програма СР самця - підгодівлі самки в надії на секс. І є програма НР самців - боятися самок. Ну й у самок теж прошиті відповідні програми, компліментарні самцевим. Ніяких програм побутової взаємодії з протилежною статтю в сучасному світі - там немає. Цю взаємодію дитинча з найменшого віку має підглядати і підслуховувати у дорослих особин. Тільки тоді воно це вмітиме, коли виросте. А якщо немає сім'ї, то й підглянути дитині всю цю міжстатеву взаємодію - просто ніде.

Перше, що під час виховання жорстко пригнічується в хлопчика, - це ВР програма взаємодії із самками. За будь-який прояв сексуальної ВР поведінки або елементи домінування над самками хлопчика засуджують і карають. У підсумку досягнувши статевої зрілості, хлопчик має заблоковану геть інстинктом самозбереження ВР програму. Замість неї він має рефлекторну готовність боятися самок, відчувати провину перед ними і заслуговувати на їхню увагу. Замість взаємодії сильного батька з матір'ю хлопчик спостерігає у своєму оточенні винятково підпорядкування самців самкам. Він бачить, як хлопчики підкоряються вчительці. Він бачить, що однолітки мають привілеї порівняно з хлопчиками. Він сам рефлекторно підпорядковується мамі бабусі. Вона бачила в дитячих мультфільмах, як хороші дівчатка б'ють поганих хлопчиків. Він бачив у сучасному дорослому кіно, що чоловіки погані й дурні, а жінки хороші й розумні. Він чув повні похмурих вагіностраждань пісні, де юнаки скиглять, скаржаться на долю і стогнуть. Він бачив принижене становище батька. Усе це однозначно підкріплює його НР програми. Відповідно, вона здатна виконувати тільки НР програми поведінки. І коли приходить його час взаємодіяти з самкою - він їх і виконує. Він боїться самку, вагінострадає, вислужується перед нею, дарує подарунки тощо. Адже йому нав'яли, що він повинен заслуговувати, це єдиний шлях. Навіть якщо самка його хоче, і навіть якщо пропонує переспати - він часто просто не розуміє цього, не може в це повірити, бо це не відповідає активному в його мозку НР сценарію. Він не знає, як до самки підійти, він не знає, про що з нею говорити, він не знає, чи можна її схопити за цицьку, він не знає, чи можна її поцілувати і як усе це робиться. Він не відчуває всіх цих речей, інтуїтивно зрозумілих хлопцеві, вихованому в повноцінній сім'ї. Зрозуміло, що самка сприймає його як лузера та ідіота. Пікап - це спроба таких молодих людей отримати ті навички та уявлення, яких вони були позбавлені внаслідок зради їхніх матерів. Але навчившись не дуже боятися самку і навіть займатися з нею сексом, такий чоловік знову стикається з аналогічними проблемами вже під час спроби організувати побутову взаємодію зі своєю дружиною. Він ніколи не бачив і не відчуває іншої взаємодії чоловіка і жінки, ніж своє підлегле становище по відношенню до матері і бабусі. У ньому сидить НР сценарій. Тому такий чоловік підсвідомо очікує від дружини команд і прийняття рішень. Що нормальну жінку не може не дратувати. Зрештою сім'я руйнується за стандартною схемою. Дружина втрачає повагу до підкаблучника, позбавляє сексу, зраджує, домінує і перевищує больовий поріг чоловіка. Найчастіше такий чоловік, витративши всю продуктивну частину свого життя на ходіння вищеописаними розставленими матір'ю граблями, в принципі не має шансу побудувати своє життя щасливим. У неї просто не вистачає на це часу її життя. Навіть якщо вона не спилася від відчаю і не померла від інфаркту внаслідок перманентного стресу. Час гри - сильно обмежений. Мати забрала в нього можливість щастя від самого початку.

Відсутність адекватного сімейного сценарію руйнує також і долю дитини жіночої статі. Дівчинка, яка не спостерігала адекватної міжстатевої взаємодії, має досвід і уявлення про взаємодію мами і бабусі. І саме їх і відтворює, подорослішавши. Так утворюються "бабині ями" - псевдосім'ї, що складаються тільки з самок різних поколінь. Самці звідти виганяються після запліднення молодої самки і присудження аліментів.

Зрозуміло, жінки і психолухи, які їх обслуговують, придумали цій підлості виправдання: "краще дитині жити з однією матір'ю в атмосфері любові, ніж в атмосфері ненависті з двома батьками, які один одного терпіти не можуть". Однак варто поставити запитання: "А звідки взялася ця ненависть і хто в ній винен? Хто найчастіше формує емоційну атмосферу в родині?" - і миттєво стає видно всю неспроможність цього шахрайського виправдання.

Якщо жінка не розлучилася з чоловіком, а зламала і підпорядкувала його, перетворивши на підкаблучника, - це теж зрада щодо дитини. Бо вона так само позбавляє її нормального сімейного сценарію. Що неминуче призведе до проблем у її житті. Нехай і не до таких кричущих, як за повної безбатьківщини.

"моя мати років так 10 тому придумала, що в неї діабет, потім нібито рак. Ходила по магазинах, ритуал замовляла собі вінки. Виносила мозок своїми заї*амі мені, братові й батькові. Батько завжди дохрена працював. Відрядження,

аукціони, зустрічі із замовниками. Непогано заробляв і зараз у свої 50 має непоганий бізнес. По приїзду в маман починалися заї*и. На порожньому місці розводила таке лайно, що хотілося з'ї*ати на північний полюс. Якщо батя затримувався на роботі, лайно лилося на мене з братом. Вона постійно налаштовувала мене і брата проти батька, тому що той не робив так, як вона хотіла. Це стосувалося абсолютно всього. Що більше батько не прогинався, то більше лилося гівна на нас. Починалися напади хвороби, раку срака та іншої херні. На будь-які наші з братом досягнення була одна відповідь - ви ніхто без мене і звати вас ніяк. Чим більше домагалися, тим вона сильніше бісилася. Мені вистачило мізків з'їдати з цього гадючника, батя пішов до іншої. У себе вона залишила мого брата. Тепер лле гівно йому у вуха, які ми з батьком мудаки, кинули її. Брат перебуває між двох вогнів, усе ця гробана установка про уявний борг. Батько відсилає їй щомісяця бабло, стільки скільки вона заробляла за 3 місяці. Зараз не працює вже років 5. Чим займається хер знає".

Друга материнська підлість - навіювання хлопчикові ілюзорних уявлень про світ і стосунки

Матері - це такі ж ВП самки, найбільш пристосовані для взаємодії всередині соціуму. Вони бачать реальну картинку світу і стосунків, і судять інших по собі, не вдаючись у відмінності між статями. А отже, їм складно уявити, що хлопчик може не бачити реальної картинки. Тому вони міркують: "подорослішає - все сам зрозуміє". І напихають хлопчика тими уявленнями про стосунки, які нині їм зручні для маніпулювання дитиною. Але мозок самця влаштований інакше, ніж мозок самки. Якщо самка - це пристосуванка, яка бачить дуже поверхнево реальну картинку світу, то самець - це воїн, мисливець і творець. Йому потрібне глибоке розуміння внутрішньої логіки поведінки ворога і дичини, внутрішньої логіки устрою світу. А оскільки таке розуміння логіки - продукт навчання, то хлопчик набагато більше сприйнятливий до навчання, щиро вірить тому, чого його вчать, і житиме згідно з цими навіяними йому схемами. Цим, до речі, пояснюється відмінність у сприйнятті чоловіком і жінкою моралі, моральності та закону. Жінка сприймає їх як форс-мажор, до якого потрібно пристосуватися, та імітує прихильність до цих категорій. А чоловік - щиро в них вірить і переконано дотримується. Тому, до речі, серед жінок практично не буває фанатиків, немає щиро віруючих, немає подвижників, борців за ідею тощо. Усе це чоловіки.

Так от, матері навіюють нещасній дитині найрізноманітнішу маячню. Що дівчатка слабкі, що жінки добрі, мудрі, що той дядько негідник, а тато - козел. Що стратегічна мета життя чоловіка це зовсім не полювання, війна, зміна світу й освоєння нових територій. А це служіння самці й забезпечення її та дітей. Що потрібно сліпо любити жінку (ах, лябофь, це ж таке високе прекрасне почуття!), домагатися її, що потрібно дбати, все кидати до її ніг, під час розставання шляхетно залишати їй усе майно, бути джентльменом тощо. І хлопчик, який увірував у цю НР схему проведення, намагатиметься за нею жити. Але дівчатка, які бачать реальну картинку світу, бачитимуть, серед іншого, що цей хлопчик ідіот і поводить себе абсолютно неадекватно. Відповідно, неадекватна можна тільки використовувати, але ніяк не любити. Подальше очевидно, нема чого в сотий раз описувати його сумну НР долю.

Найстрашніше, якщо вихований у такий спосіб хлопчик очікує від жінки разом із коханням в одному флаконі ще й дружби, порядності, підтримки та духовної єдності, що є прийнятними між чоловіками соратниками (феномен чоловічої дружби - це самцівський інстинкт, націлений на згуртування групи в бою та на полюванні). Тоді, зіткнувшись із цинічним споживацьким ставленням до себе, такий слабкий чоловік розчарується в жінках, лякається їх і за низького порогу огиди стає педерастом.

Так матері ламають життя власним дітям, калічать їхню психіку і долі.

Відсутність чоловічих навичок і позбавлення батьківського виховання

Хлопчики, позбавлені чоловічого виховання, соціально дезорієнтовані, більшою мірою виконують самочні та НР схеми поведінки, менш ініціативні. Вони менш успішні в кар'єрі, у них відсутні побутові чоловічі трудові навички. Вони менш універсальні й не настільки різнобічно розвинені. У них відсутня "чоловіча ділова хватка" - здатність братися за незнайомі справи і доводити їх до кінця, освоюючи необхідні навички та отримуючи необхідні знання під час справи - найцінніша якість для підприємця. Це веде до їхньої вузької професійної спеціалізації без можливості зміни роду діяльності. А отже, до високої соціальної та економічної вразливості, залежності від роботодавця і, зрештою, до несвободи. Крім того, не маючи елементарних побутових трудових навичок, вони змушені з будь-якого приводу звертатися до "фахівців" для вирішення дрібних побутових проблем. Що часто призводить до нерационального витрачання часу і грошей і до хронічної нерозв'язності проблем.

Найсерйозніші проблеми у хлопчиків, яких виховують матері-одиначки, із самообороною. У разі виникнення ієрархічних сутичок у дитячих колективах матері вчать хлопчиків ухилитися від конфліктів (установка "не бийся"). Однак така поведінка, абсолютно нормальна для самки, у самцевій ієрархії відповідає низькоранговій поведінці. І хлопчик, який послухався матері, автоматично виявляється всіма зневаженим і гнаним. Усе це призводить до найсильнішого стресу, зниження самооцінки і психологічної травми. А в разі потрапляння в жорсткі армійські або тюремні умови такого чоловіка, не здатного постояти за себе, психологічно ламають уже остаточно і незворотно. Жінки також не поважають чоловіка, не здатного вирішувати дрібні побутові проблеми та проблеми безпеки. Їхній самочний інстинкт не може визнати такого самця життєздатним.

Добре, якщо хлопчик вчасно відчує, що йому бракує чоловічого виховання, і почне добирати його в інших чоловіків. І щастя-щастя, якщо поблизу знайдеться хтось справді здатний навчити його чогось корисного.

Прив'язка дитини до себе, втручання в її особисте життя і її сімейну ієрархію

Втручання домінуючої тещі або свекрухи в життя молодого сім'ї - це просто класика. Втручання це може бути найрізноманітнішим. Домінуюча стара самка прагне підпорядкувати молоду сім'ю саме собі. І діє вона найчастіше через молоду самку. Теща або свекруха намагається "вчити життя", тобто втершись у довіру, накручує молоду самку проти молодого самця і навчає методів домінування, які сама за своє довге життя відпрацювала до автоматизму. Таким чином вона утворює самочний блок із собою на чолі. І придушивши спільними зусиллями молодого самця, зятя або сина, стара самка автоматично опиняється на чолі сімейної ієрархії. Тобто сенс усього цього неподобства - банальна боротьба за владу і ресурси молодого сім'ї. Багато чоловіків, які не розуміють поведінки самок, виявляються шоковані тим, що їхні матері під час і після розлучення діють проти них як вороги в союзі з колишніми дружинами.

Якщо стара домінуюча самка не може придушити самця або вважає за краще домінувати тільки над власною дитиною, то вона намагається від самого початку блокувати особисте життя дитини, не допускаючи шлюбу, або цілеспрямовано розвалює її молоду сім'ю. Метод руйнування сім'ї - психологічне накручування і стравлювання молодого подружжя. Ставлення старої домінуючої самки до онуків може бути найрізноманітнішим. Одні перешкоджають можливості дочки завагітніти. Інші навпаки, видають доньку заміж, а молоду сім'ю розвалюють уже після народження онуків і із задоволенням займаються їхнім вихованням. Особливо така схема характерна для "бабиних ям".

Втручання в особисте життя дитини може бути протилежним. Мені відомі випадки, коли мати молодого чоловіка докладала серйозних зусиль для збереження завідомо дефектного шлюбу, в якому син глибоко нещасний (дружина не любить, зраджує, дитина від коханця тощо).

Ось як це відбувається в реальному світі:

"Я не розумію поведінки моєї матері. Ще до весілля, коли жили в ГБ, почалися спроби вчити мою дружину "впливати" на мене, причому типово "бабиними" методами. Радила влаштувати скандал, щоб домогтися свого, говорила, що "з мужиками ліберально говорити не можна" тощо. .... Серйозний випадок стався, коли під час моєї відсутності мати завела розмову про те, коли будуть онуки, і таке інше. Дружина сказала, що сама вона не проти, але я хочу якийсь час почекати з дітьми (так воно і є). Мати у відповідь відкритим текстом порадила дружині залетіти спеціально, обманним шляхом. "Та плювати, що він не хоче, он, усі так роблять - і нічого. Мужиків слухати не треба, треба робити так, щоб було все, як у людей".

.....Останній випадок - через кілька місяців. Я тоді був у пошуку роботи, самі розумієте - моральний стан не дуже. Мати ж, капала дружині на мізки, що "ти ось із ним занадто м'яко, влаштуй йому скандал, нехай іде хоч на будівництво, куди завгодно. А ти його в даний момент утримуєш, тому можеш все, що завгодно, аж до того, щоб завести коханця". Це я чув сам особисто - дружина увімкнула гучний зв'язок на телефоні. Загалом, я не розумію, ЩО нею рухає? І що можна зробити, окрім як не спілкуватися? Якби таке говорила теща - це можна було б якось зрозуміти. Але це говорить МОЯ мати. І виходить, вона хоче зробити лайно мені, тобто, СВОЄМУ СИНУ.....Коли я на півгодинки відійшов покурити з іще шкільним приятелем, який живе по сусідству, матуся заявила моїй дружині таке: -"Якого біса ти його відпускаєш одного до друзів?" (у батька були друзі, але, наскільки я розумію, мати всіх відвадила, у неї самої подруг немає) .... Батьки намагалися "брати участь" у моєму житті якомога сильніше. Доходило до абсурду - коли купив ту машину, яку хотів, а не ту, яку радив батько, обурювалася і верещала найбільше мати, яка взагалі не вміє водити машину".

Як взаємодіяти з матір'ю?

Насамперед потрібно розуміти, що будь-яка мати - це насамперед самка. І мозок у неї точно такий самий, як у всіх інших самок. І бачення світу точно таке саме. Примітивне, поверхнєве, егоцентричне. Що у війні статей вона на боці самок, тобто об'єктивно проти вас. І на виборах голосуватиме як самка - за античоловічу політику. І для неї думка інших самок і союз із ними набагато значущіші, ніж ваша думка і ваші інтереси. І до вас вона ставиться як до дитини, тобто як до підлеглого. І найімовірніше як до НР самця, тобто як до предмета споживання. А ваше сприйняття матері як мудрої і доброї - це дитяча ілюзія, рудимент, який ви виконуєте суто рефлекторно з малих років. Крім того, вона значно старша за вас. А вікове відмирання нейронів головного мозку та вікові зміни психіки ніхто не відмінює. Тому довіряти матері як безумовному стратегічному союзнику в жодному разі не можна. Якщо зараз вона здається вам адекватною, то завтра вона може викинути що завгодно. Наприклад, ви оформите на неї квартиру, а вона здуру перепише її на циган. Або вирішить, що вона потрібніша за вашу СДС сестру. Або продасть сусідові за одну двадцяту реальної ціни. І взагалі бабусям часто здається, що діти хочуть їх отруїти. Старечий маразм. Я не стверджую, що все буде саме так із вашою матір'ю, але це приклади з реального життя і привід замислитися.

Якщо ваша мати відносно адекватна - демонструйте повагу. Але поведіться як ватажок. А ватажок несе відповідальність і допомагає тільки членам своєї зграї - тим, хто визнає його ватажком і підкоряється. Допомогати батькам треба. Але потрібно розуміти, де реальна допомога, а де потурання дурницям, примхам і маніпуляціям. Наприклад, якщо мати намагатиметься всіляко запрягти вас на її дачі, то ухвалюючи рішення про доцільність такого

заняття, потрібно враховувати і реальну необхідність конкретної роботи, і рівень достатку. Якщо дача для ваших батьків - це питання виживання, то допомагати потрібно обов'язково. А якщо вони матеріально забезпечені, і це, по суті, їхнє хобі, приємне проведення часу, то ваша допомога де-факто не потрібна, і може бути суто формальною, просто привід для візиту. Надаючи допомогу батькам, обов'язково залучайте до неї ваших дітей у виховних цілях - забезпечуйте спадкоємність.

Якщо мати або теща неадекватна, намагається лізти у ваше життя, командувати, руйнувати сім'ю - припиніть із нею спілкування й захистіть сім'ю від її впливу. Аж до повного бойкоту. Ваша згряя - це ваша згряя. І її безпека - ваш прямий обов'язок вожака.

І звісно, жити дорослому чоловікові з батьками в їхній квартирі - абсолютно неприпустимо. У ватажка - має бути власне лігво і власна територія. Винятками можуть бути тільки форс-мажорні обставини. Якщо немає грошей навіть на орендовану квартиру, то ви поки що не ватажок, і не готові до створення власної зграї. Ваша справа - відвойовування у зовнішнього середовища ресурсів, а аж ніяк не одруження і не виховання потомства.

І наприкінці про те, що таке адекватна мати:

"Із матір'ю, загалом, пощастило. З малих нігтів вселяла, що жінки - не принцеси. Якщо в сусідів чого - приклад наводила. Тоді слова "бабораб" не було, мати говорила просто "раб". Он, Надія знову раба завела. Поїть, а він на неї працює. Як від-ремонтує все - вона його викине. І справді, так і виходило. Я в дитинстві думав: "нафіга ти мені все це впарюєш". А виріс - знадобилося) Вчила, що дівчаток цілком можна бити, якщо вони очі нігтями кидаються дряпати.

Одного разу в школі була якась розбірка, вчителька висловила їй невдоволення, що вона, як жінка, не на її боці. Я, мовляв, чоловік, і типу маю знати своє місце. Це були 80-ті роки! Уже тоді все було профеміністично. Тоді я вперше почув слово "суфражистка". Точніше, "ах ти ж *баная суфражистка". Мати пояснила потім, що суфражистки - це такі баби, які себе вважають кращими за чоловіків і хочуть це узаконити. Слова "феміністка" тоді не було в СРСР".

10.4.4 Синдром шляхетного оленя і пелотка головного мозку (опис неврозу)

Термінологія:

Шляхетний алень - підкаблучник-рогоносець, що страждає на пелотку головного мозку. Пелотка - народна назва жіночих зовнішніх статевих органів.

АБФ - "Антибабський форум" ресурс в Інтернеті, де чоловікам надають безкоштовні консультації в кризових ситуаціях особистого життя.

(примітка автора)

Складові та причини явища:

1. Непідготовленість чоловіка до правильного розуміння зон відповідальності та цілей у сімейному житті. Відсутній здоровий егоїзм. Чоловік не має звички слідувати власним цілям і бажанням, не має досвіду автономного життя, взагалі не має власних цілей і вектора розвитку. Тому він не здатен співвідносити їх із чужими та об'єктивними спільними сімейними цілями. Такий чоловік, як правило, ототожнює свої особисті цілі із сімейними. А сімейні цілі - з цілями дружини, бо не здатен відрізнити одне від іншого. Таким чином, сенсом його життя стає виконання розпоряджень жінки, служіння їй. При цьому він переконаний, що діє в інтересах сім'ї, а значить - у своїх власних і пишається своїм рабським альтруїзмом.

Простіше кажучи: Якщо в корабля немає капітана або капітан не знає, куди і навіщо він пливе, або веде корабель за вказівкою матросів, то керує кораблем випадок, вітер і хвилі, корабель приречений.

Причиною є неадекватне виховання матір'ю і соціумом у дефектній системі цінностей.

Профілактика: перед початком співжиття з жінкою рекомендується мати досвід щонайменше 3-х років автономного холостяцького стажу за умови проживання в індивідуальному помешканні та за повного самозабезпечення й самообслуговування. Не слід кидати свої хобі в сімейному житті. При виникненні критики своєї думки або занять з боку жінки - автоматично ставити питання про її адекватність і придатність до спільного життя.

2. Невміння керувати групою, незнання прийомів маніпуляцій, невідання підтримувати сімейну ієрархію, нездатність поставити жінку в рамки й утримувати її там.

Простіше кажучи: Якщо капітан не має своєї думки і йде на поводу у команди, приймаючи нав'язані йому командою рішення - він дебіл. Якщо команда не слухається капітана, то корабель некерований і приречений. А якщо команда бачить, що капітан не здатний керувати - вона влаштовує бунт або йде на інший корабель до іншого капітана.

Причиною явища є відсутність виховання в природній сімейній ієрархії з чоловіком на чолі. Тому хлопчик не отримав у дитинстві репринта виразного сімейного сценарію. І не уявляє інших стосунків у парі, окрім як своїх із матір'ю, яка головніша. Відтак саме таким чином їх і вибудовує зі своєю жінкою.

Профілактика. Вивчення книги "Жінка. Підручник для чоловіків".

3. ендорфінова наркоманія. Чоловік у стані кохання відчуває гормональне передозування, тому подібний до наркомана під кайфом або п'яного (дія гормонів подібна до дії відповідних речовин). Він неадекватний, його сприйняття світу і жінки спотворене.

Попросту. Якщо капітан наркоман або алкаш, приймає неправильні рішення і гальмує - корабель приречений.

Причиною явища є планомірне заміщення культури любові культом кохання. Тобто замість любові відповідальної жінками активно пропагується безвідповідальне божевільне кохання, яке зручно використовувати для обґрунтування будь-якого жіночого свинства, підлості й дурості або чоловічого холуйського альтруїзму. Цей культ любові активно втовкмачується під час виховання.

Профілактика. Розуміння суті явища й уникнення сильної закоханості. Жінка є джерелом кайфу. Але кайфом не можна надмірно захоплюватися. Інакше виникає надмірна залежність і рефлекторні неадекватні реакції та поведінка. Простіше кажучи, капітан може випити якусь кількість рому для зігріву, розслаблення або задоволення, коли це безпечно для судна. Але не повинен ані нажиратися до втрати контролю над собою і ситуацією, ані ставати алкоголіком. П'яного капітана команда не поважає. Тому притомний чоловік знає свою нешкідливу дозу, і в стані сп'яніння подвійно обережний і обачний, бо знає про свою неадекватність.

4. Незнання природи й ознак можливих стандартних проблем у стосунках.

Простіше кажучи: Якщо капітан не знає про існування й ознаки рифів і небезпеки айсбергів - корабель приречений.

Причина: Щоб позбавити чоловіка здатності адекватно сприймати стосунки і зробити його сліпим виконавцем жіночих розпоряджень, чоловікові змалечку навіюють, що він усе винен, за все відповідальний і в усьому апіорі винен. І чоловік, не маючи джерел альтернативної інформації, вірить і переконаний у власній відповідальності за все і своїй абсолютній винуватості перед жінкою в разі проблем. Схема його уявлень про стосунки виявляється такою: "якщо я буду все робити для жінки правильно, то все буде добре, тому що вона хороша і все знає краще за мене".

Профілактика: Читання інформації на форумі АБФ (<http://www.antiwomen.ru/ff/>), вивчення книги "Женщина. Підручник для чоловіків".

5. Пелотка головного мозку (ПГМ, натягнута на голову вагіна) = стійкий невроз, що характеризується втратою адекватності сприйняття реальності та оцінки власних дій, зокрема, порушеннями здатності до поділу чужих і своїх власних думок, цілей і завдань. У результаті ПГМ хворий стає функціональним додатком жінки.

Причина: Чоловік з метою підвищення його керованості виховується матір'ю в хибних уявленнях про стосунки між чоловіком і жінкою або зовсім без таких уявлень. У другому випадку функцію дезінформації чоловіка беруть на себе його жінки.

5.1 Змішування стосунків і грошей в одну купу. Нездатність розділяти економічну частину стосунків від інших складових. Втрата контролю над власними ресурсами, нездатність ними керувати. Значні інвестиції ресурсів у жінку.

Простіше кажучи, якщо капітан у п'яному угарі переписує корабель і вантаж на товариша по чарці, що споює його, або роздаровує гроші матросам, то капітан - повний дебіл.

Профілактика: Тільки роздільні гаманці та рахунки, одноосібне управління власними ресурсами і захист їх. Неінформування про свої ресурси жінок.

5.2 Нерозуміння відмінностей жінок від чоловіків. Нерозуміння жіночої природи. Неадекватні очікування. Наприклад, очікування від жінки розуму, дружби, відповідальності, порядності та довічної вірності. Нездатність до правильного вибору супутниці (орієнтованість вибору на кайф, екстер'єр тощо, а не на реальні якості).

Попросту: Якщо капітан очікує від матроса здатності прокласти курс і відповідальності капітана - то він дебіл. Якщо капітан набирає команду не за професійними якостями, а за гарненькістю або за тим, хто більше налле бухла - він дебіл.

Профілактика: Читання інформації на форумі АБФ (<http://www.antiwomen.ru/ff/>), вивчення книги "Женщина. Підручник для чоловіків", виховання рефлексивного внутрішнього ставлення до жінки як до домашньої тварини або маленької нерозумної дитини за демонстративного ставлення як до повноцінної людини.

5.3 Вагіноцентризм - чоловік надає жінці та сексу завищене значення.

Попросту: якщо капітан корабля ставить за мету плавання не отримання прибутку від перевезення пасажирів, вантажів або полювання на китів, а стосунки з командою, то він повний дебіл.

Профілактика: Розуміння, що чоловік - це насамперед воїн, мисливець, розвідник і творець. Що секс і жінка - занадто дрібне завдання для самореалізації сильного чоловіка. Що сім'я - це не мета життя чоловіка, а всього лише тилове забезпечення мети життя чоловіка. Мета - набагато масштабніша. Наприклад, заснувати бізнес, вивчити життя морських іжаків у Саргасовому морі, написати купу геніальних картин, перемогти ворогів тощо.

Періодами найбільшого ризику захворювання на синдром шляхетного оленя та пелотку головного мозку є періоди одразу після весілля та одразу після народження дитини. У цей час чоловік перебуває в найбільш уразливому стані внаслідок включення в нього альтруїстичних інстинктів і значного ендорфінового одуріння. У цей самий період жінка зазвичай припиняє демоверсію і значно посилює домінування та маніпулятивний тиск, виправдовуваний необхідністю піклування про потреби сім'ї чи дитини. Як наслідок, чоловік, який не має адекватного сімейного сценарію та знань, втрачає емоційну та інтелектуальну стабільність і хворіє на описані неврози.

Симптоми схильності до описаних неврозів:

- Чоловік схильний надавати жінці регулярні значні послуги, дарувати подарунки, фінансувати її. Це свідчить про його низьку самооцінку та вагіноцентричне виховання.

- Чоловік орієнтований більше на створення сім'ї, ніж на разовий секс. Це свідчить про його низьку самооцінку, нездатність до самостійного існування, вагіноцентричне виховання і відсутність виразних власних життєвих завдань.

- Чоловік заморочується сексом і стосунками з жінками, надає їм занадто великого значення. Це ознака прищепленого при вихованні вагіноцентризму.

- Низька самооцінка. У стадії захворювання, що розвинулася, у чоловіка спостерігається селективна втрата почуття власної гідності. Він не просто готовий терпіти приниження з боку жінки, але втрачає здатність навіть помічати їх.

Прояв синдрому благородного оленя при закінченні стосунків:

У разі проблем у стосунках (значне перевищення жінкою за домінування больового порогу чоловіка, зрада жінки, розрив жінкою стосунків, розлучення, відібрання в чоловіка дітей, ресурсів тощо) у хворого виникають психологічні бар'єри до адекватного аналізу ситуації та ухвалення адекватних рішень:

Типовий бар'єр: "Вона не така" - хворий не може повірити, що ідеалізована ним жінка здатна на підлість, крадіжку, зраду, заподіяння шкоди дітям тощо. І він намагається пояснити її поведінку будь-якими причинами, крім істинних. Оскільки хворому прищеплено комплекс провини, то він вважає винним у проблемах саме себе. З подачі жінки він думає, що не приділяв їй уваги, недостатньо про неї дбав тощо, навіть у тому разі, якщо присвячував усе своє життя її забезпеченню і задоволенню її забаганок. І відповідно замість того, щоб розправитися, як годиться, з ворогом і зрадником, він кидається догоджати жінці й вимолювати в неї прощення і шанс виправитися. Зрозуміло, нічого, крім презирства, відрази та ідеї отримати зі слабачка ще якусь кількість ресурсів, така поведінка в жінки не викликає. У разі розриву стосунків хворий зазвичай не тільки без опору поступається жінці та її новому чоловікові власними дітьми й ресурсами, а й продовжує обслуговувати жінку, яка його зрадила й обібрала. Оскільки чоловік не має власних життєвих цілей і орієнтирів, ототожнюючи їх із цілями й орієнтирами жінки, то після того, як жінка пішла, він опиняється без цілей і орієнтирів узагалі. Абсолютно пригнічений, деморалізований. Відхід жінки йому здається глобальною катастрофою, крахом усього його життя навіть у тому разі, якщо де-факто об'єктивно він усього лише позбувся паразита.

Лікування та прогнози. Хворі на синдром шляхетного оленя і пелоткою головного мозку в процесі стосунків лікуванню практично не піддаються. Однак у випадках, коли хвороба призводить до життєвої катастрофи, і неадекватність власної поведінки та світосприйняття хворому стає надто очевидною, за своєчасного професійного лікування можливий сприятливий прогноз. У цьому разі хворому призначають стандартну терапію:

- санчас (інфоблокада, повна інформаційна ізоляція від його колишньої жінки і всього, що з нею пов'язано)

- виснажливий спорт

- сексотерапія (секс із різними жінками без тривалих стосунків)

- вивчення книги "Жінка. Підручник, для чоловіків" та інформації на форумі АБФ (<http://www.antiwomen.ru/ff/>).

Профілактика: Рекомендується активна інформаційна профілактика у віці 16-18 років, поки чоловік ще не почав жити з жінкою, його мозок уже досить розвинений і ще досить сприйнятливий до інформації.

Наслідки: Зважаючи на явну неадекватність, хворі на ці неврози не можуть бути ні повноцінними друзями, ні діловими партнерами. Вільним людям комунікації з ними недоцільні.

10.5 Світоглядні статті

Господи, дай мені душевний спокій, щоб прийняти те, що я не можу змінити, дай сили змінити те, що можу, і мудрість, щоб відрізнути одне від іншого.
слова католицької молитви

10.5.1 Погляд етолога на мистецтво

П'ятачок хвалиться:

- Вінні, художник намалював мій портрет!

- Круто, підемо дивитися.

Приходять до П'ятачка, на стіні висить м'ясокомбінатівська схема оброблення свинячої туші. Вінні Пух дивився, дивився, і видав висновок:

- Не. Не схожий.

- Вінні, розумієш, художник так мене бачить.

Анекдот про особливе художнє бачення

Коли я був маленький, я ріс у середовищі фізиків і захоплювався переважно науками й технікою. Малювання з розвитком фотографії вже перестало бути невід'ємною частиною природничо-наукової освіти. Щоб зробити ілюстрацію до статті вже не обов'язково було вимальовувати експериментальну установку або археологічну знахідку. Достатньо було сфотографувати. Відповідно, світ мистецтва був від мене далекий, заворожував і здавався загадковим і абсолютно незбагненим. Я мріяв коли-небудь самому навчитися робити красиві речі. А люди мистецтва здавалися кимось на кшталт інопланетян. Тепер, коли мені зрозумілий світ людей, і я розібрався у внутрішній логіці світу мистецтва, і навіть сам навчився малювати на аматорському рівні, - я тільки посміюся над своєю тодішньою дурістю. І мене давно підмиває написати статтю про мистецтво з точки зору здорового глузду. Навколо мистецтва наворочено майже стільки ж ахів, охів, незрозумілих слів і напущено загадкового туману, як і навколо кохання. Щоб зрозуміти, що там до чого, звернемося до етології - ключа до розуміння світу людей. Отже, поїхали.

Ігровий інстинкт

Усі ми в дитинстві любили гратися. Дехто навіть зберіг цю любов до ігор до старості. Усі ми бачили, як кошенята, граючи з хвостом кішки, одне з одним, принесеною кішкою покаліченою мишею або з прив'язаним вами на кінці нитки шматочком хутра, відпрацьовують прийоми переслідування, нападу, утримання жертви і бійки. І всі ми помічаємо, що подорослішавши, тварини зазвичай втрачають інтерес до ігор. Отже, гра - це природна функція дитинчати. Його тренування. На холостому ході відпрацьовуються інстинктивні та отримані в результаті навчання поведінкові елементи. Коли дитинча виросло, воно вже займається реальним полюванням, а не іграми. У сапієнсів усе точно так само. Хлопчики грають "у війнушку" і кидають у ціль сніжки, каміння і палиці, відпрацьовуючи зовнішню самцову статеворольову функцію. Дівчатка - грають "у дім" і няньчать ляльок, відпрацьовуючи самокову статеворольову функцію. Коли діти вирастають, вони займаються вже не іграми, а реальним життям. Мозок дитинчати вважає гру вкрай корисним заняттям, тому заохочує ігрову поведінку викидом ендорфінів - гормонів задоволення. Відповідно, дитинча відчуває від гри кайф.

Аналогічним чином так звані "фантазії" є відпрацюванням на холостому ході алгоритмів поведінки та емоційних реакцій - ділянок алгоритмів інстинктивних програм. Наш мозок також вважає ці ігри інстинкту і розуму вельми корисними, тому фантазувати ми любимо. Утім, якщо в реальному житті ми щасливі, тобто ендорфінів і без фантазій вистачає - фантазії втрачають сенс і зникають автоматично. Іншими словами, фантазіями захоплюється тільки незріла неблагополучна в реальному житті особина. Це абсолютно логічно. Якщо ігри та фантазії - це засіб навчання молодняка, то вони потрібні тільки тим, хто поки що не виріс або не зміг досягти благополуччя, незважаючи на те, що виріс.

Так ось, мистецтво - це не що інше, як різні способи змусити спрацьовувати інстинкти в ігровому режимі, на холостому ході. Таке спрацювання і називається емоційним відгуком і фантазіями. Таким чином, мистецтво - це найпотужніший інструмент формування емоційних (інстинктивних) реакцій і моделювання, програмування поведінки людей. Тобто воно несе величезне виховне навантаження. Що людина прочитала в книжці або побачила на телеекрані, чому співпереживала, в які комп'ютерні ігри грала - те вона з великою ймовірністю й виконуватиме в реальному світі. Попросту, мистецтво завжди було і залишається найпотужнішим інструментом пропаганди. Який, зрозуміло, успішно використовується або державою в її цілях, або всіма покидьками, кому не лінки - в їхніх цілях.

Зазвичай емоційна нестабільність, схильність до ігор - ознака незрілості або внутрішнього неблагополуччя індивіда. Тому людина схильна займатися мистецтвом і сприйнятлива до нього, як правило, внаслідок цієї своєї незрілості. Наприклад, ми знаємо, що найбільш залежними від музики є підлітки та молодь у період емоційної нестабільності, спричиненої гормональними викидами в репродуктивний період (період гіперсексуальності). Потім, коли гормональний фон стабілізується - стає "не до того". Психологи називають це сублімацією. Відповідно, розквіт мистецтв - це ознака неблагополуччя, розбалансованості суспільства. Такий розквіт означає, що надто багато людей

не щасливі, їхні інстинкти не задоволені й тому змушують людей шукати в ігровій формі шляхи задоволення. Тобто заганяють дорослу особину в дитячий ігровий режим. У здоровому ж суспільстві мистецтва, як правило, прості, мають здебільшого характер прикрашання інтер'єру, одягу, начиння і звукового супроводу ритуалів. А ігри та цілеспрямоване заняття мистецтвом заслужено вважаються дитячою забавою, не гідною дорослої людини.

В особливо запущених випадках людина тікає зі світу реального у віртуальний вигаданий світ ігор і фантазій. Найчастіше така втеча відбувається через те, що сучасний світ з його штучними ієрархіями і протиприродними схемами стосунків людині інтуїтивно не зрозумілий. Ба більше, індивід у ньому навмисно дезорієнтований і оточений ілюзіями з метою зручнішого ним управління. Тому людина відчуває, що її мають, але нічого з цим вдіяти не може. І тоді вона, уникаючи відчуття небезпеки і приниження, йде в інтуїтивно зрозумілий віртуальний світ фентезі, комп'ютерних ігор тощо. До речі, фільм "Матриця" виник зовсім не на порожньому місці.

За спрямованим впливом на ті чи інші інстинкти людей мистецтво ділиться на дві чіткі категорії. Мистецтво, що спричиняє спрацювання на холостому ходу тваринних егоїстичних інстинктів, а отже, призводить до оскотинювання людей і деградації соціуму, - називається низьким. Мистецтво, що викликає спрацювання на холостому ходу видоспецифічних альтруїстичних інстинктів або звертається до розуму, нацьковуючи його на тваринні егоїстичні інстинкти, а відтак веде до співпраці людей та балансування соціуму, - називається високим. Церква у збалансованому здоровому суспільстві опікується і заохочує високе мистецтво, будучи основним замовником його творів. Наприклад, розпис і скульптури соборів, картини релігійної та моралізаторської тематики, органна музика тощо. Низьке, "майданне" мистецтво - навпаки, пригнічується цензурою та іншими методами. А діячів низького мистецтва не пускають у пристойні будинки і ховають за кладовищем.

Образотворче мистецтво

Розберемо як приклад, як влаштоване і працює образотворче мистецтво. Ми не будемо розбирати техніки і школи, нам це тут не цікаво. Але нам важливо, що існують такі характеристики, як форма (як намальовано) і зміст (що саме намальовано, а головне навіщо, яка мета художника). Також нам цікаво, що одну й ту саму річ різні люди оцінюють з абсолютно різних позицій. Наприклад, дилетант, дивлячись на картину, оцінює з погляду "подобається-не подобається". Тобто згідно з індивідуальним суб'єктивним емоційним відгуком, народженим картиною. Нагадаю, скажімо, йому картина щось із його життєвого досвіду - народився емоційний відгук, клієнта зачепило. Мистецтвознавець співвідноситиме картину зі своїми знаннями про аналоги, напрямки, техніки живопису. Художника цікавитиме рівень трудовитрат і технологія виробництва цього "продукту". Власника галереї цікавитиме, чи вигідно йому буде картину вивісити, як скоро і кому її можна буде впарити і скільки при цьому наварити. Покупця цікавитиме доцільність інвестицій у цей витвір мистецтва. Як зростатиме на нього ринкова ціна.

Тут потрібно ще описати, що таке образотворче мистецтво як бізнес. Взагалі, художників, зокрема хороших і талановитих - вище даху. Нездарів, зокрема активних - ще більше. Є навіть цехи з виробництва ширвжитку, де за копійки працюють гастробайтери. Тож конкуренція серед художників шалена. А оскільки компетентних і водночас платоспроможних покупців украй мало, то зайняті художники в основному виробництвом портретів і копій "майстрів". Тобто ні чим іншим, як банальною грою на марнославі. Ієрархічний інстинкт клієнта максимально задоволений, коли він милується на себе самого на портреті або відчуває свою причетність до чогось великого, повісивши на стіні копію знаменитої картини. Користуються попитом також, наприклад, стандартні пейзажі, на яких зображено комбінацію водойми, відкритого простору суходолу і дерев. Тобто саме той ландшафт, вигляд якого прошитий у нашому мозку як найбільш придатний для проживання. Тому картини з даним пейзажем народжують позитивний емоційний відгук. Існує ще купа всяких стандартних художніх трюків, як зіграти на емоціях клієнта. Але це все, по-перше, дріб'язок, якого вистачає лише на підтримання штанів. А по-друге, все це радше дизайн, ніж мистецтво. Тому переважна більшість художників нікому не відомі, не цікаві, бідні, їхні квартири і горища забиті їхніми "творіннями" і майже нічого не варті.

Сектор же великої навколохудожньої комерції влаштований так. Хто-небудь із ділків цього бізнесу знаходить якогось хорошого, але не відомого художника, який перебуває або на межі здихання, або вже за цією межею. Головне - щоб він уже або майже, або зовсім не міг творити. Тобто, щоб кількість товару цього бренду була обмежена. І скуповує оптом за безцінь усі його творіння у нього самого або у його спадкоємців. Потім організовується і проплачується розкручувальна компанія. Організують виставку і галас у пресі. Критики пишуть захоплені статті. Пішов із життя великий майстер, не зрозумілий сучасниками. Людство втратило самотнього генія, який зробив грандіозний внесок у скарбничку... і т.д. і т.п. Лохи кидаються інвестувати в предмети високого мистецтва. Ринкова ціна на цей бренд злітає. Воротила збагачується. Завіса.

Окремо на всьому цьому святі життя стоять поодинокі художники, які примудрилися домогтися прижиттєвої популярності та багатства. Як їм це вдалося? Тут зазвичай складаються три фактори. По-перше, це професіоналізм - володіння трудовими навичками і працездатність, плідність. Щоб про тебе в принципі заговорили, треба розкидати по світу багато своєї продукції. А для цього її потрібно насамперед виготовити. По-друге, це дуже хороший маркетинг. Чого б коштували Далі без Гали, а Церителі без системи відкатів? Ніхто б про них ніколи не дізнався. І по-третє, талант. Це якийсь не надто великий ступінь неадекватності художника, що специфічно спотворює світ, пропущений через

його очі, мозок і руки, і викликає в глядача характерний емоційний відгук. Утім, третій пункт не обов'язковий. Вносити спотворення можна і штучно, імітуючи наявність таланту. А можна творити і зовсім без таланту на злобу дня. Компенсуючи відсутність таланту плодючістю і рекламою. Є також такий специфічний сектор ринку, як малюнки знаменитостей. Простенькі малюнки Пушкіна, Леннона й учнівські акварелі Гітлера ніколи не будуть дешевими.

Паралельно з комерційним псевдомистецтвом, або просто халтурою, існує так зване справжнє мистецтво. Це ті картини, де художник висловлює свою думку. Хочє щось сказати, показати і розповісти глядачеві. Чогось навчити. Для цього, щоправда, у художника мають бути мізки. Причому, настільки хороші, щоб йому було що сказати цінного, цікавого. Наприклад, у Луврі я біля однієї маленької картини простояв досить довго. На ній було зображено весь технологічний ланцюжок середньовічного металургійного виробництва. Дуже пізнавально. Якщо в здоровому суспільстві релігія успішно приводить до ладу мізки художників, підказує ідеї, сюжети і надихає на творчість, то тепер зі змістом картин майже зовсім глухо. Художники в масі своїй абсолютно дезорієнтовані й деморалізовані. Настільки сильно, що не розуміючи і не відчуючи сучасний світ, не здатні бачити його красу. Тому більше звертаються до минулого, ніж до сьогодення. Взагалі, бачачи, що людина малює, можна скласти уявлення про те, що вона являє собою.

Для закріплення пройденого матеріалу розберемо кілька прикладів.

Приклад 1

Нижче ми бачимо картину "Скорботна Магдалина". Сюжет стандартний для 15-16 століть, я бачив подібні картини в різних музеях від Риму до Єкатеринбурга.

Образ Магдалини в Євангеліє має мінімум подвійний функціонал. По-перше, наявність цього персонажа покликана давати надію на порятунок навіть блудницям. По-друге, цей образ відтіняє образ Ісуса, підтверджує його високий ранг. Поміркуйте самі. Де це бачено, щоб блудниця покалася і виправилася? Та це в принципі протиприродне явище, тобто диво. НР самка не стає ВР. І вже якщо це сталося, то Ісус реально крутий. І взагалі, у крутого чувака має бути кльова телиця. Усі це знають. Тепер дивимось на картину і читаємо її символіку. Сидить кльова тілка. Перед нею книга і хрест - символи мудрості вчення Ісуса. Череп - символ скорботи за покійним. І хлист - засіб "умертвіння плоті", верховенства духу над плоттю, розуму над інстинктами. Іноді замість батога на картинах з цим сюжетом зображено якусь посудину або навіть глечик - символ цнотливості. Тобто ми бачимо, що Магдалина, незважаючи на своє бля*ське минуле, сумує за покійним Ісусом, зберігаючи Йому вірність і шануючи Його вчення.

І дивлячись на цю картину, людина думала: "Якщо вже такий реально крутий чувак, що така кльова телиця йому вірна після смерті... та він ще й син Бога... пожертвував життям заради людей, то і нам, простим смертним, зовсім не соромно полюбити ближнього як самого себе і підставити іншу щоку під удар". Тобто ця картина об'єктивно служила справі виховання альтруїзму і згуртування соціуму.

Ми бачимо наявність як професійної форми, так і змісту, спрямованого на благо соціуму. Таким чином, картина належить до істинного високого мистецтва.

Приклад 2

Нижче ми бачимо знамениту старовинну картину. На ній зображені сліпці, що йдуть ланцюжком, тримаючись один за одного. Єдиний зрячий, який вів їх, оступився і впав, тягнучи за собою тих, хто за нього тримався. Усе це відбувається на тлі села та сільської церкви, яка ніби панує над усім дійством. Таким чином, ми маємо справу з

алегорією. Якщо пастир впав у гріх, то паства, яку він веде за собою - впаде в гріх автоматично. Тема не втратила актуальності за сотні років. Ба більше, вона актуальна сьогодні як ніколи.

Ми бачимо наявність як професійної форми, так і змісту, спрямованого на благо соціуму. Таким чином, картина також належить до істинного високого мистецтва.

Приклад 3

На картині зображений знатний алень підкаблучник, якого осіддала домінантна дружина-паразитарка. Ми бачимо багато символів неробства і розваг: від бухла в руці жінки і до карнавальної маски. Тобто висловлюючись сучасною мовою, це алко-голичка і клубна тусовщиця. Ми бачимо нещасне обличчя чоловіка. Ми бачимо, що нога чоловіка вже потрапила в яму, і він впаде, отримавши вивих або перелом. На задньому плані ми бачимо той самий сюжет, але в простолюднів. Домінуюча дружина видає чоловікові волосся, і він також ось-ось полетить під укіс. Сенс картини очевидний і актуальний у всі часи. Незалежно від стану і достатку, аленізм і вагінозалежність - згубні для чоловіка, руйнівні для його життя.

Ми бачимо наявність як професійної форми, так і змісту, спрямованого на благо соціуму. Таким чином, картина також належить до істинного високого мистецтва.

Халтура і низьке мистецтво

Пам'ятається, коли я, натхненний надзвичайно якісними роботами Карла Брюллова, які я бачив у Третьяковці, намагався промальовувати деталі на своїх учнівських акварелях, то викладачка поблажливо зауважила, що це не професійно, одразу видно аматора. На що я парирував, що слава Богу, я не "професіонал", і тому можу дозволити собі робити якісну картину.

Приклад 4

Писати якісну картину - величезна праця. Причому найчастіше малооплачувана. Особливо трудомістке промальовування дрібних деталей. Тому завжди є спокуса схалтурити. Знизити трудовитрати. Одного разу група художників об'єдналася, назвала себе ім-пресіоністами і почала продавати ледве присмачений грубими деталями і контрастними колірними плямами підмальовок (підмальовок - напівфабрикат, картина на початковій стадії виготовлення). Спочатку ніхто нічого не зрозумів, і їх просто обстібали. Але потім до художників дійшла очевидна

вигідність підприємства, і імпресіонізм поклав початок безлічі напрямів "сучасного мистецтва", а просто художньої і псевдохудожньої халтури. І висміюють тепер тих, хто робить якісні роботи. Таке явище давно описано в казці про голого короля. Щоб виправдати халтуру перед недосвідченим споживачем, художники зазвичай вживають універсальну відмазку, що це таке особливе "бачення художника", що, звісно, явна нісенітниця.

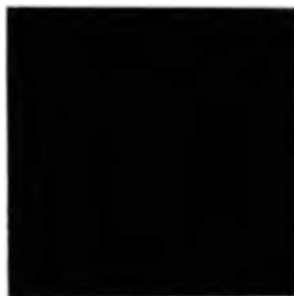

Різниця між імпресіонізмом і повноцінним живописом така сама, як між фотками, зробленими камерами 0.05 мегапікс-селя і 5 мегапікселів. Або між тим, як бачить світ людина з поганим зором без окулярів і в окулярах. Справедливості заради слід зауважити, що на інстинкти такі картини теж впливають, емоційний відгук викликається. Трюк полягає в такому. Увага клієнта, не відволікаючись на промальовані деталі, яких немає, концентрується на контрастних плямах, що виділяються, які, власне, і створюють враження присутності глядача в цьому пейзажі. Але знову ж таки тільки в тому разі, якщо він у подібному пейзажі бував раніше. Це гра на спогадах і запам'ятовуваних відчуттях. Якщо ви в реальному житті ніколи не спостерігали гарних відблисків сонця, що заходить, на вечірній воді, вдихаючи запахи моря, які приносить свіжий бриз, то дана картина не покличе вас до жодного емоційного відгуку.

До чого віднести це творіння? Воно начебто й не шкодить соціуму та еволюції виду. Але й нічим не допомагає. Своєрідний дизайн інтер'єрів із домішкою емоційного онанізму. Назвемо це напівмистецтвом.

Приклад 5

Апофігей профанації та деградації мистецтва - знаменитий чорний квадрат. Новаторство художнього з промовистим прізвищем полягає в тому, що він довів, що задорого можна продати навіть абсолютне очевидне лайно, начисто позбавлене сенсу, яке не вимагає жодної майстерності, вищої за малярську. Після цього живописці пустилися берега зовсім уже безсоромно. Бізнес є бізнес, чого соромитися, гроші не пахнуть. Безсумнівно, це найнижче псевдомистецтво.

Утім, окрім продажу присмачених підмальовків і відвертих кашок існує безліч інших трюків. Розберемо як приклад таке знамените творіння.

Приклад 6

Форма.

Тут ми по-перше бачимо трюк, який я називаю "віялова стрільба по інстинктах". Розберемо кілька таких стандартних пострілів:

1. Тиск на інстинкт самозбереження. Ми бачимо загрозливих монстрів. Простір занадто відкритий. У нас із часів гомінід у бортовому комп'ютері прошита боязнь таких ландшафтів. Нашим далеким предкам ніде було б сховатися від великих хижаків. Тому глядач відчувається вкрай незатишно. Ефект посилено підозрілою хмарністю, а також тим, що на горизонті видніється рятівна зелень і деталі рельєфу, де ймовірно можна знайти прихисток і їжу. Однак шлях відрізаний монстрами.

2. Тиск на статевий інстинкт. Цицьки та піськи на середньому плані, голе тіло на передньому плані.

3. Тиск на адекватність сприйняття. Художник навмисно спотворює забарвлення або геометрію предметів і тіл, робить їх неправдоподібними. Також він може спотворювати простір, тобто розташовує ці предмети так, щоб інтуїтивно відчувалася або розумілася неможливість такого розташування. За професійного рівня техніки зображення цей трюк приводить глядача в сум'яття, бо він бачить те, чого бути не може. За допомогою цього трюку художники, які не мають таланту (деякого ступеня неадекватності сприйняття дійсності), імітують його наявність. Способи, прийоми спотворення реальності називаються почерком або манерою художника. Зазвичай один художник експлуатує кілька характерних прийомів, завдяки чому його картини впізнавані.

Зміст.

Сюжет "Спокуси святого Антонія" очевидний. Це протистояння розуму та інстинктів. Розум зображений у вигляді людей. Інстинкти зображені як тварини. Звичайна практика з часів Босха. Однак на картині співвідношення сил настільки очевидне на користь інстинктів, що плачевний результат цього протистояння інтуїтивно зрозумілий. Симпатії художника явно не на боці святого Антонія, який зображений у вигляді неприємного голого дідуса з кривим хрестиком. Крім того, ми бачимо під монстрами людей, які їх зовсім не бояться і начебто непогано відчуваються під їхнім покровом. І навіть агресивні щодо бога. А отже, картина не мотивує глядача на боротьбу з пристрастями, а навпаки, мотивує до тваринної поведінки. Картина тоді поразенська, що породжує в глядачеві відчай і почуття приреченості. По суті картина пропагує безглуздість боротьби з тваринним началом.

Мета художника в даному випадку не змінити світ на краще, а випендритися і, граючи на інстинктах клієнтів, потураючи їм - збагатитися. Що дав соціуму цей твір, окрім перерозподілу коштів із кишень лохів у кишені лохотронників від мистецтва? Та нічого зовсім нічого. Тому він також належить до низького мистецтва і жодної поваги не заслуговує.

Таким чином, ми маємо справу з низьким, хоча і якісним з професійного погляду, мистецтвом.

Ну ось, тепер ви зрозуміли основні принципи сучасного образотворчого псевдомистецтва. Не потрібно таланту. Не потрібно ідеї. Не потрібно розуміння реального світу і його краси. Головне - наворотити побільше різної фігні, що викликає емоційні реакції. Авось, когось щось та зачепить. А якщо не зачепить щось конкретне, то клієнт буде збитий з пантелику своєю незрозумілою різноспрямованою емоційною реакцією, і в нього виникне відчуття, що сенс якийсь начебто є, але він зрозуміти його не в змозі. А тому клієнт закомплексує, заткнеться, щоб приховати свою нібито некомпетентність, і буде побожно слухати ту нісенітницю, яку йому наметуть у вуха щодо цього шедевра зацікавлені люди. На що власне і розраховано.

Ну а художні критики і мистецтвознавці із задоволенням потім висмокчуть із пальця який-небудь прихований глибокий і навіть геніальний сенс замість геть-чисто відсутнього реального. Навіть не сумнівайтеся. Адже їм теж треба отримувати гонорари за статті і писати про щось дисертації. Лохи - схавують і оплатять усе, що їм підсунуть. Та ж сама казка про голого короля в дії.

Якщо немає таланту, божевілля, натхнення, емоційного піднесення, ідей, а простіше кажучи, художник взагалі не має що сказати, - він вимучує злободенні сюжети і малює братків у сауні, знаменитостей, політиків, копії "майстрів" і парадні улесливі портрети кримінальників та заможних повій, граючи на марнославстві покупців.

Музика

Наші вроджені інстинкти автоматично спрацьовують не тільки на зорові подразники, а й на звукові. При гуркоті грому, шипінні змії та рику хижака спрацьовує інстинкт самозбереження. При тривожному крику жінки або дитини спрацьовує інстинкт захисту самок і дитинчат. Якщо ми чуємо дзюрчання води, то нам приємно, бо це сигнал, що тут можна напитися, спіймати жабу, рибу або звіра на водопої. Якщо ми чуємо спів птахів, то нам теж приємно, бо це сигнал про те, що місцевість у принципі багата їжею. І так далі. До того ж основа спілкування між людьми - це мова тварин - мова інтонацій і вигуків, що позначають емоційні стани - інстинктивні режими, в яких перебуває особина.

Тому імітація цих звуків за допомогою спеціальних пристосувань, так званих музичних інструментів, також викликає спрацювання на холостому ходу в ігровому режимі найрізноманітніших програм. Таким чином, на музику одночасно отримуємо і різноманітний емоційний відгук, і задоволення від гри. З цієї причини ми і любимо слухати музику. Особливо в ті періоди життя, коли ми молоді або неблагополучні. Людям зазвичай подобається саме та

музика, яка співзвучна з їхнім поточним емоційним станом, тобто набором активних у цей момент програм. Наприклад, людські самці підлітки, які через специфіку віку, страждаючи на гормональний передоз, пробивають собі дорогу в ієрархії дорослих, фанатують від агресивних музичних напрямків. А молоді самки, якщо не займаються "підстроюванням психіки" під самців, то слухають ліричну музику любовної тематики, що відповідає їхній репродуктивній програмі в цей період. На чому власне і годується вся попса, починаючи від "Бітлз", закінчуючи "Ласковим маєм". Дорослі ж особини зі зниженим гормональним фоном і ті, що вийшли з репродуктивного віку, - слухають щось спокійніше, як правило. Навіть класику, позначаючи своє домінантне становище міркуваннями про добрий смак.

Саму музику у відриві від слів пісень, що під неї співаються, чи танців, що під неї танцюються, не завжди можна поділити на шкідливу і корисну для соціуму, високу і низьку. Тому цінність музики для соціуму краще визначати за супровідним текстом пісень.

Література, театр, кіно та комп'ютерні ігри

З усіх мистецтв найважливішим для нас є кіно.

В. Ленін

У цих видах мистецтва на холостому ході в ігровому режимі обігруються й інтерпретуються життєві ситуації цілком. І відтак відбувається інстинктивне закарбування побачених ситуацій і схем поведінки в них, бажання наслідувати героїв творів. Це програма. Тому саме ці мистецтва є найпотужнішими інструментами виховання та пропаганди. Особливо кіно, або як його тепер називають, відео.

Попросту кажучи, якщо дівчинка подивилася фільм "Красуня", то вона співпереживала героїні, поведінкові стереотипи дівчинки вишикувалися певним чином, і вона буде схильна до проституції, побутової чи професійної, не важливо. Важко собі уявити, скільки жіночих доль скалічив цей фільм. І якщо хлопчик подивився фільм "Бригада", то відповідно підвищується ймовірність того, що він стане кримінальником. Якось я в одному великому селі йшов за групою молодих людей і чув їхню розмову: "Ех, зараз би знайти багатого, замочити та бабля підняти". Ось межа їхніх мрій. При цьому в селі майже ніхто не працює і не збирається, і всі скаржаться, що немає грошей. Працювати не бажають із принципових міркувань, бо це не круто. А що круто чи не круто - судять за телевізійними програмами. Усі хвацько бухають на стариківські пенсії. Хлопці мріють про бандитську романтику. Дівки - про кар'єру високооплачуваної повії. І посмішки у всіх самовдоволені - як у телевізорі, підглянуті в телевізорі в серіалах про дебільних американських підлітків. Тільки ось беззубі ці посмішки - зуби нечищені згнили. А в самих сортир лайном переповнений, дах тече, і по двору не пройти - все мотлохом завалено. Поля лісом заростають. Худобу майже ніхто не тримає. Будинки й паркани розвалюються. І ніяких фільмів жахів уже не треба - вулицями наяву серед білого дня бродять, хитаючись, абсолютно реальні напівзгнилі зомбі, які розкладаються під дією сурогатного алкоголю.

Проблема в тому, що в сучасному мистецтві практично немає творів, які орієнтують людей на адекватну поведінку і взаємини одне з одним і з зовнішнім світом, які виховують у глядачеві схильність до такої людської видоспецифічної поведінки, як альтруїзм і творення. Винятки на кшталт фільму "Зозуля" - поодинокі. Недарма телевізор називають у народі зомбоящиком і дуроскопом. І люди, які поважають себе, його не дивляться. Пригадалася розмова з лікарями на початку 90-х років. Вони ностальгували за радянськими часами, коли в бійці люди один одного не калічили. Загальноприйняті були пацанські правила "по обличчю не бити" і "лежачого не бити". Після того, як із Заходу хлинув потік низькопробної голлівудської кінопродукції, і насамперед бойовиків, люди в бійках стали набагато жорстокішими, у хід пішли залізні труби, шматки арматури, і в хірургів і травматологів роботи значно додалося. Люди в бійках стали копіювати кіногероїв з бойовиків. Але реальна людина - істота тендітна, покалічити або вбити її дуже легко.

Головна біда мистецтва полягає в тому, що з часів незрівнянної "Одіссеї" Гомера, на якій кілька століть хлопчиків виховували високоранговими, практично неможливо знайти не понівечений і не понівечений образ високорангового чоловіка-творця. Немає з кого тепер брати приклад хлопчикам, і все тут. Пов'язано це з тим, що мистецтвом займаються переважно не високорангові чоловіки. Як правило, написання віршів, романів і п'єс - це "сублімація сексуальної енергії" середньоранговими й низькоранговими авторами, сподіваючись на славу й подальші спарювання з численними самками. До речі кажучи, діячі мистецтв зазвичай досягають цієї своєї мети. Вони займаються тим, що маніпулюють інстинктами людей. Тобто де-факто роблять те, що робить у стаді ватажок. І за цією формальною ознакою інстинкт самок приймає їх за ватажків. Тому діячі мистецтв зазвичай і мають успіх у жінок. Особливо якщо вони хоч трохи популярні, й інстинкт самки реагує ще й на цю формальну ознаку ватажка. Справжня мета цієї творчості - випендрюж автора, а зовсім не навчання і виховання молоді. Ну а найперший тваринний спосіб випендритися, чудово описаний Криловим у байці "Слон і моська", - це обгавкати того, хто вищий і кращий. Як наслідок, зерно істини, пропущене через мозок і перо такого автора, нагадує зерно, пропущене через коня. Те ж саме можна сказати і про картину світу, систему світорозуміння. Зокрема образи сильних високорангових чоловіків зазвичай виявляються спотвореними і навіть спотвореними, тому не годяться як приклад для наслідування для підростаючого молодняка.

Візьмемо, наприклад, фільм "Жорстокий романс" за "Безприданницею" Островського. Там є цілих три купці, три високорангових чоловіки-творці, які в реальному житті забезпечують кровообіг економіки імперії - організують вантажні та пасажирські перевезення по р. Волзі. Вони створюють робочі місця для бідноти і будують міста. Вони утримують школи та лікарні. На їхні гроші функціонує держава. На їхніх плечах тримається цивілізація. Однак автора не цікавить ця їхня творча діяльність. Він не описує їхні трудові будні. Натомість він зображує їх нерозважливими негідниками, які мріють потикати піською у бідну беззахисну дівчину. Або згадаємо чудовий фільм "Одруження Бальзамінова". Там є прекрасно зіграний образ купця, дядька однієї з невдалих наречених головного героя. Купець цей - справжній ватажок. Він миттєво оцінює ситуацію, горе-нареченого, його матусю, легко будує своїх домашніх самок і розрулює потенційну проблему, позбавляючись ідіотського сватання. Але цей образ - комедійний і епізодичний. Його творча діяльність - знову за кадром. І хоч би яким геніальним був режисер і чудовими були актори, їм не витягнути образ високорангового чоловіка-творця, якщо автор п'єси визначив його як комедійний, епізодичний або негативний і виставив на посміховисько або осуд.

Величезної шкоди завдає також показ романтичних казок, що викликає імпринтинг - запам'ятовування і відтворення в реальному житті неадекватної статевої поведінки. Романтика мистецтва це здебільшого скиглення середньорангових і низькорангових особин на тему свербіння в промежині та сублімація в мистецтво нерозтраченої сексуальної енергії в надії, що дадуть. Я трохи перебільшив, але суті не змінює. До речі, з цієї причини таких авторів, як Єсеніна з дитинства не переварюю. Жоноподібна й тупа істота з яйцями, стурбована своєю зачіскою, - не може викликати в адекватної людини симпатії. Однак інша річ самки й ті, хто їм піддакує. Поет гарненький, віршик сльозливий - і вуаля, психічно неврівноважені самки пісяються від захвату. А алени та пікапери з ентузіазмом декламують його віршики. Єсенін і "Ласковий май" - явища одного порядку по суті. І навіть якщо зайти з протилежного кінця - вже наскільки самцеві вірші у Висоцького, але їхня основа все та ж. Їхній автор і їхній герой - це дезорієнтований чоловік, народжений ватажком, але загнаний суспільством у середньорангове стійло. Він усе своє життя болісно штовхається як сліпе кошеня, навпомацки намагаючись зрозуміти, де воно, чоловіче щастя, де місце ватажка в цьому матриархальному світі блідий і їхніх рабів.

Якщо якість творів образотворчого мистецтва визначається промальовуванням і правдоподібністю деталей, то якість літературного, театрального і кіномистецтва визначається тим, наскільки правдоподібно автор описує, а актори грають поведінку персонажів. Тобто наскільки поведінка героїв творів відповідає інстинктам. Наприклад, у майданній італійській комедії ролі розподіляються дуже чітко. Арлекін -ВРВП sameць, П'єро - НРНП тощо. Завдяки цьому в глядача народжується реакція "вірю" (привіт Станіславському), тому цей вид мистецтва і популярний протягом століть.

На жаль, із масовим приходом жінок до керівництва кіно і телеіндустрії, вона безнадійно деградувала. Телевізійна і кіно тусовка виродилася у спільноту ВП дебілоїдів, яких у принципі не цікавить, що відбувається поза їхнім середовищем. Тому їхні уявлення про реальний світ ідіотичні до межі. Як наслідок вони знімають кіно або про себе (на кшталт "Конвалія срібляста" та ін.), або бойовики і детективи, або тупі комедії де все настільки примітивно, що навіть ці дебілоїди здатні хоч щось зняти. Якщо ви хочете дивитися щось близьке до життя, то доведеться шукати європейське кіно. Але там буде близько до європейського життя, а не до нашого. Щоб порохувати справді якісні кінофільми за останні 20 років на кшталт "Зозулі" - достатньо пальців однієї руки. Тому власне телевізор і називають дебілізатором, дуроскопом і зомбоящиком.

Про оскаженіле цілеспрямоване цькування сучасним "мистецтвом" традицій, моралі, моральності, про пропаганду збочень та про демонізацію образу чоловіка написано багато, тож немає сенсу повторюватися. Тому просто підсумуємо, що сьогоднішні "володарі душ і умів" - це зазвичай їхні розбещувачі. Тому через брак централізованої цензури сьогодні кожен розсудливий ватажок зобов'язаний здійснювати цю цензуру на підконтрольній йому території самостійно. Захищаючи власну зграю, і особливо молодняк, від небезпечного впливу ворожої пропаганди. Найпростіше - викинути нахрін телевізор. Можливо - суворо обмежити набір каналів - ніяких, крім освітніх і науково популярних, бути не повинно. Потрібно завжди супроводжувати розмови з чадами і домочадцями про витвори мистецтва своїми правильними коментарями і тлумаченнями з погляду здорового глузду і адекватного світорозуміння. Під час виховання молодняка важливо з малих років не просто ввести жорстку цензуру на мультфільми, ігри та відеопродукцію (дитина обійде ці заборони за допомогою однолітків). А провести попереджувальне навчання і виховання дитини (взявши за основу цю статтю, наприклад), навчивши дитину розбиратися самостійно, де, образно кажучи, інформаційне лайно, а де корисна і смачна цукерка. Контроль стану мізків членів зграї - це питання інформаційної безпеки. Прямий обов'язок ватажка. Особливе значення тут має цілеспрямоване формування тусовки, спільноти адекватних людей з єдиною системою світорозуміння. Усередині якої буде достатньо можливостей для спілкування і взаємодопомоги. Території розуму. Тоді наші жінки спілкуватимуться з адекватними жінками. А наші діти - з адекватними дітьми. Власне це і є відродження культури, моралі та моральності.

10.5.2 Бабодержавний рекет на кістках дітей, чоловіків і Росії

Я не знаю, з дурості чи зі злого наміру, але проблему розлучень і аліментів у нас висвітлюють вкрай примітивно. Ай ай ай ай, погані безвідповідальні тата кинули бідних діток і не хочуть їх годувати. Давайте їх змусимо. Така собі нібито благородна мета. Насправді проблема аліментів набагато глибша і ширша. Сьогоднішня аліментна система руйнує і сім'ю, і суспільство загалом.

Поясню на пальцях. Сьогодні вітчизняна аліментна система є найефективнішою системою демотивації працездатних молодих чоловіків до сімейного життя та економічної активності. Усе дуже просто.

Молода людина входить у доросле життя. Вона намагається зорієнтуватися, дивиться навколо, як життя влаштоване, чим займаються чоловіки. Вона бачить, що дядько Коля одружився, народилися діти, він гарував, гробив здоров'я на роботі, піднімав дітей, утримував сім'ю. Потім дружина загуляла або просто створила йому нестерпну психологічну обстановку в будинку. А при розлученні відсудила в нього дітей, майно, його самого оббрехала, а дітей налаштувала проти нього. При цьому він же в усьому залишився винен, і зобов'язаний платити їй аліменти. А вона трахається у відібраній у нього квартирі з іншими мужиками і бухає з ним на гроші дядька Колі. Тепер дядю Колю власні діти ненавидять, колишня дружина не дає їх бачити, а він бухає від горя, приниження, образи і безвиході. Тобто в нього відібрали всі його стратегічні інвестиції, віддали його ворогу і змусили ще й платити цьому ворогу гроші. Тобто витонченим чином принизили і позбавили сенсу життя. У дядька Васі, дядька Петі та дядька Саші - та сама історія.

І наша молода людина робить абсолютно логічний висновок: Навіщо я вкладатимуся, а потім бухатиму з горя, все втративши? Набагато крутіше нічого цього взагалі не робити, і бухати від веселощів, а не від горя. Йому немає сенсу заводити сім'ю. А отже, немає сенсу жити. Оскільки чоловік за своєю природою невибагливий, йому самому багато не треба, він живе заради сім'ї. І тому чоловік, позбавлений сенсу життя, бухає, колеться, веде божевільний спосіб життя, тобто якимось із доступних способів закінчує життя самогубством. Подивіться, до чого ви довели чоловіків - вони навіть не доживають до пенсії.

Аліментна система в сьогоднішньому вигляді руйнує сім'ю, оскільки робить вигідним для жінки розлучення з використанням дітей як інструменту рекету. Особливо в тому разі, якщо чоловік непогано заробляє. Вона мотивує жінок до руйнування їхніх сімей.

Шлюб перетворено на "лохоторон". У жінок це називається "сходити заміж" - знайти перспективного лоха, узяти на пузо, виростити його коштом дитину для себе, і при розлученні зняти з нього аліменти. А якщо пощастить - і нерухомість. Останнім часом почастишали крадіжки чоловічої сперми з подальшим штучним заплідненням з метою отримання аліментів. Навіть з'явилися в продажу спеціальні презервативи, що зберігають сперму життєздатною. Жінка також частенько торгує своїми дітьми. Вона продає колишньому чоловікові спілкування з ними за гроші. Дав грошей - побачиш своїх дітей. Не дав - не побачиш. І всі ці шахрайства і рекет відбуваються абсолютно законно. Тобто кришує всю цю відкриту кримінальщину - наша держава.

Виходить, що що більше ти маєш грошей, то з більшою ймовірністю твій шлюб розвалиться, і ти втрадиш дітей та ресурси. Тому чоловіки часто не одружуються зовсім, не хочуть мати дітей і не хочуть заробляти гроші. А якщо мав дурість одружитися, то щойно до чоловіка доходить, що шлюб - це не назавжди, у нього опускаються руки і він сідає з пивом біля телевізора. Йому немає сенсу працювати, якщо все буде відібрано. Як не працюй - усе відберуть, і помреш бомжем у теплотрасі.

Аліментна система змушує батьків ненавидіти власних дітей. У мене знайома приїхала з Китаю в шоці. Вона була вражена, що дітей виявляється можна любити, а не розглядати як інструмент для відбирання грошей у чоловіка. Виходить, що аліментна система, створена нібито для захисту дітей, калічить їхню психіку. Їх народжують не в любові, а як злодійський інструмент на кшталт фомки. А потім ненавидять. Матір - за те, що нагадує нелюбого чоловіка. А батько - за те, що його пограбували і принизили за допомогою цієї дитини. Подивіться, до чого ви довели своїми аліментами - російська жінка в шоці, що дітей можна любити!

Такі тенденції. Таким чином сьогоднішня аліментна система є найпотужнішим засобом знищення інституту сім'ї, депопуляції та деградації держави. Не більше і не менше.

Тепер для порівняння подивимося на молодого гастробайтера з ближнього зарубіжжя. Він точно знає, що його дружина не загуляє, його діти і стратегічні інвестиції не будуть відібрані. Що він буде шанованим членом суспільства і помре у своєму домі серед дітей і онуків, які його люблять. У нього є сенс жити і працювати. Тому за наявності власної армії безробітних ми змушені експортувати робочу силу.

Які є виходи із ситуації, що склалася? Тільки один:

Якщо ми хочемо міцну сім'ю і сильну державу, то інвестиції чоловіка в сім'ю і дітей мають бути захищені. І необхідно ліквідувати ситуацію, коли аліментна система робить розлучення вигідним комерційним трюком.

Потрібно, щоб діти знову стали об'єктом стратегічних інвестицій. І перестали бути злодійським інструментом на кшталт фомки в руках жінки.

Тому при розлученні потрібно залишати дітей не жінкам у 100 відсотках випадків, як зараз, а тільки відповідальному з батьків, тобто тому з батьків, який платить більше податків. Аліменти при цьому не стягуються,

оскільки діти вже утримують інвестиції другого з батьків. За порівнянної суми сплачених податків призначати спільну опіку і кримінальну відповідальність за перешкоди в спілкуванні іншому з батьків. І жодних аліментів.

Так само зрозуміло, що і держава зобов'язана розлучитися з власною розбійною системою відбирання у громадян дітей та інвестицій (так звана ювенальна юстиція).

10.5.3 Хто винен і що робити? Або як захищати інвестиції

Щоб залишатися на місці - потрібно дуже швидко бігти. А щоб рухатися вперед - потрібно бігти ще швидше.

Люїс Керолл

Одвічні російські питання.

І вони часто виникають у тих, хто прочитав "Учебник":

Одні з переляку намагаються заховати голову глибше в пісок, знайшовши собі виправдання в тому, що книжка начебто жінконенависницька.

Інші відчують шок від прозріння й образу, що їх цинічно пограбували. І відчують бажання помститися всім жінкам без розбору.

Треті, не доклавши собі зусиль дочитати книжку до кінця і зрозуміти те, що в ній написано, починають імітувати поведінку мавп. Уявляючи, що це надзвичайно круто, і вони повернуть такою поведінкою самок. Тобто замість підвищення рангу і самовдосконалення намагаються підвищити примативність, накачувати хімією протиприродну гору м'язів і самостверджуватися за рахунок приниження слабких.

Четверті, користуючись отриманими знаннями, впиваються своєю владою над самками, підвищуючи самооцінку за рахунок кількості злягань із ними. І займаючись пікапом, бездумно опускають ВР самок на СР і НР рівні. Що вкрай не екологічно.

П'яті, уявивши себе ватажком, починають дивуватися у власній родині. Намагатися з нахрапу силовим способом провести інверсію до-мінування, не маючи ні досвіду, ні знань як це робити. І руйнують свої сім'ї.

Справедливості заради зауважимо, що більшість читачів усе-таки адекватні, розуміють, що в книзі написано, і без зусиль знаходять правильний шлях. І серед цих адекватних не мало жінок, що особливо приємно і вселяє оптимізм.

Отже, розберемо ці два питання. Хто винен і що робити.

Хто винен?

Одні кажуть, що в усьому винні баби. Вони розв'язали війну статей. Вони виховують синів лохами і терпилами. Вони забирають у нас наших дітей, будинки, гроші, здоров'я і життя. Вони продавляють дискримінаційні закони, що роблять нас рабами.

Але об'єктивно, баби й самі страждають від усього цього насамперед. Замість сильного чоловіка вони отримують слимака. Замість щастя - вічну тупу гонитву за понтами. Замість життя коханої і люблячої вічно молодій в душі жінки - життя старої злісної самотньої бляді.

Інші кажуть, що мужики самі винні, що стали лохами і розпустили баб. Але як їм не стати терпилами, якщо з дитинства матері, вчителі та ЗМІ хором втирають, що бути лохом - це вища мета чоловіка, а підкаблучні чоловічки їм хором піддакують?

Добре, припустимо, ми точно знайдемо, хто винен. Що далі? Підемо тут же палити на вогнищах усіх баб? Або мочити всіх чоловіків під-каблучників? А якщо не всіх, то хто і як конкретно вирішуватиме, кого саме палити і мочити? Дуже багато питань, які не мають відповідей у принципі. Тому вирішуємо, що винна система - матриархат. Ця система складається і з чоловіків, і з жінок. І гадить і тим, і іншим. Вирішивши це, ми закінчуємо нарешті шукати винних, і переходимо до значно актуальнішого питання - що з цим усім робити. Очевидно, що потрібно боротися. Очевидно, що треба збирати всіх, здатних ворушитися, і піднімати на боротьбу з матри-архатом. Але тут теж одразу виникає купа запитань. Як конкретно збирати? Як конкретно боротися?

Що робити?

Ключ до відповіді, як зазвичай, криється в нашій видовій специфіці.

Ми вже знаємо, що людина розумна мешкає сьогодні в умовах, що сильно відрізняються від тих, у яких формувалися її інстинкти. Сучасні штучні ієрархії, технічні екстраможливості та штучне ситне й безпечне середовище проживання - все це для нас протиприродно. Тому наші вроджені програми глючать у сучасних умовах. Попросту, людині важко в них інстинктивно орієнтуватися. Тому вона потребує додаткового навчання і виховання - коригування роботи програм протягом усього життя. І в отриманні алгоритмів найефективнішої поведінки. Однак ефективність буває різна. Особиста ефективність і ефективність суспільства - різні речі. І вони часто суперечать одна одній і навіть взаємовиключають. Тут важливий баланс. Бо в гонитві за особистою ефективністю можна знизити ефективність суспільства. І як наслідок, разом із загальною ефективністю суспільства автоматично знизиться й особиста

ефективність. Утім, у тварин усе те саме. Вчені давно показали, що за відсутності спеціальних механізмів захисту інвестицій, працювати немає ніякого сенсу.

Читаємо у Дольника:

"Мавп навчили, хитаючи певний час важіль, заробляти жетон, на який можна в автоматі купити те, що виставлено за склом. Суспільство одразу розшарувалося: одні заробляли жетон, інші жебракували біля автомата, а доміанти - грабували, причому швидко зметували, що забирати жетони, які можна зберігати за шокою, вигідніше, ніж куплені трудівником продукти. Трудівники спочатку розпалися на два типи: одні працювали про запас і збирали жетони, витрачаючи їх економно, а інші як зароблять жетон, так одразу і проїдають. Через деякий час трудівники-накопичувачі, яких грабували доміанти, зневірилися і теж стали працювати рівно на один жетон і тут же його витрачати".

Це ж легко простежити також на прикладі якого-небудь підприємства, наприклад радгоспу. У гонитві за особистою ефективністю всі крадуть. Як наслідок радгосп розоряється, і все село сидить без роботи і без грошей. І красти нічого, і працювати ніде, і займатися чимось самому неможливо - сусіди все розікрадуть або сплять із заздрощів. Тому в підсумку шаленої гонитви за особистою ефективністю ця особиста ефективність дорівнює нулю. Тому й потрібні спеціальні механізми, що постійно коригують поведінку людини. Це закон і релігія. Закон бореться з наслідками тваринної інстинктивної поведінки. А релігія працює на випередження, формує культуру і традицію, а також проводячи масову психотерапію. Усе це написано в Підручнику, ми лише повторили пройдений матеріал. Відповідь на питання "хто винен і що робити" - очевидна. Треба побудувати компенсаційний механізм і знову збалансувати суспільство. Перетворити смердючий гниючий матріархальний смітник на квітучий сад. А для того, щоб зрозуміти, як влаштовуються квітучі сади, необхідно вивчити досвід тих, хто їх уже влаштовував. Причому орієнтуватися потрібно на ті популяції сапієнсів, які близькі до нас за рівнем примативності. Тому подивимося на Західний світ. Точніше на те, чим він був до того, як став перетворюватися на матріархальний смітник.

Подивимося, як люди організовували такі механізми, скільки ці механізми коштували і як окупалися. Люди платили церкві десятину. Тобто якщо прикинути дуже грубо, то десяток родин (близько 50 осіб) об'єднувалися в релігійну громаду, витягали з кишені свої кривні гроші, скидалися, і на ці гроші будували сільську церкву, а також наймали спеціально навченого професіонала - пастиря. Городяни об'єднувалися у більші громади, відповідно і собори виходили більшими. Пастир навчав діточок у церковнопарафіяльній школі, наставляв паству, журих і карав заблукалих, професійно вибудовуючи систему мотивацій і демотивацій. У результаті всі були відносно притомні та сумісні. А отже, можна було сильно економити на органах влади, правопорядку, охороні та методах захисту своїх інвестицій. Також, знайти адекватний персонал для бізнесу - не було нерозв'язною проблемою, як тепер. Усе це робило економіку ефективною. Тому церковна десятина прекрасно окупалася. Свого часу я був власником сільгоспбізнесу. За 4 роки володіння досить великим бджологосподарством я переконався, що знайти адекватний персонал і ефективно його мотивувати до праці - практично не реально. Крадіжки, пияцтво, повна відсутність мотивацій до якісної відповідальної праці - це норма. Гроші не є стимулом, бо або відбираються дружиною, і працівник їх просто не бачить. Або йому їх нікуди інвестувати, якщо працівник уже розлучений і позбавлений власності, дітей та ілюзій. Одного разу я вивозив зі своєї ферми труп чергового робітника, який помер через пиятику, і підраховував, якої шкоди зазнає господарство у зв'язку з пияцтвом, крадіжками і відсутністю мотивації до праці. Тоді мені стало цілком очевидно, що мені як роботодавцю вигідно платити десятину церкві. Щоб попи професійно займалися приведенням людей в адекватний стан із самих пелюшок. Втовмачували б їм азбучні істини, що пити і красти це погано. А творити, заробляти працею гроші і рости на них діточок - добре. Причому, цю ж десятину вигідно платити і самим працівникам. Хоча б тому, що вони залишаться живими, а не здохнуть під парканом або в п'яній різанині. Значно вигідніше вскладчину найняти попа, ніж витратитися на броньовані квартирні двері, чисельну поліцію, яка по суті є мафіозною структурою та на ЧОПи, працівники яких також часто підробляють криміналом.

Наслідки відсутності ефективного компенсаційного механізму можна легко простежити на прикладі російського суспільства. Це масова злочинність, алкоголізм, наркоманія, відсутність як адекватних роботодавців, так і адекватного персоналу на ринку праці, корумпованість влади. Просто на одну людину, яка видобуває або виробляє ресурси, припадає кілька злодіїв, кілька паразитів і кілька паразитів, які вдають, що охороняють працівника від інших паразитів і злодіїв, плюс ще кілька паразитів, що спеціалізуються на заплутуванні мізків працівникам. Усе це робить економіку і суспільство загалом вкрай неефективними. А тепер уявіть, що всі ці паразити і злодії замість крадіжки і паразитування стануть виробляти і добувати ресурси. Наскільки сильнішим стало б суспільство загалом, і наскільки більше ресурсів дісталось б кожному. Вражає? Є ще думки щодо окупності інвестицій у компенсаційний механізм?

Релігії, на жаль, сьогодні вже не справляються з функцією балансування. Отже, потрібен новий механізм. Нова ідеологія, що об'єднує розумних людей. Як її організувати? Дуже просто. Потрібно, по-перше, подивитися, як це робилося раніше і використовувати корисні напрацювання минулого. По-друге, потрібно виявити неефективні компоненти і замінити їх ефективними. Наприклад, тепер люди стали освіченими і не бажають вірити в Бога і ті правила, які обґрунтовувалися волею Його. Немає проблем. Ті самі правила сьогодні легко обґрунтувати за допомогою науки. Замість релігії застосувати "філософське вчення" або "ідеологію". А авторитет Бога і поклоніння

святиням можна легко замінити авторитетом науки і поклонінням мудрості. Тим паче існують прецеденти, що вже довели свою ефективність, як-от те саме Конфуціанство.

Однак мало створити збалансоване суспільство з мінімальними внутрішніми загрозами, сприятливе для виробництва і накопичення ресурсів. Потрібно ще й створити систему захисту цих ресурсів від зовнішніх загроз. Чи то окремі грабіжники, банди, чи то дуже великі банди (ворожі армії).

Тому, крім церковної десятини, люди оплачували місцеву поліцію, кріпосну стіну, варту, зброю, і самі в разі небезпеки хапали зброю і захищали своє місто і свій дім від тих, хто на них зазіхає. І, звісно, оплачували загальні потреби на кшталт будівництва і підтримання в порядку доріг, каналізації та іншої міської інфраструктури. А хто не хотів або не міг платити за все це грошима або участю - жив не всередині периметра міської стіни, а поза ним. І відповідно, його ресурси піддавалися негайному розграбуванню і знищенню. За першого ж набігу ворогів, його самого і його синів убивали, а дружину і дочок гвалтували. Тому доцільність інвестицій у міський мур та інфраструктуру сумнівів не викликала.

Збалансоване цивілізоване суспільство - це система в стані нестійкої рівноваги. І для того, щоб підтримувати його в рівноважному стані, потрібна постійно діюча система балансування, для функціонування якої потрібен постійний приплив енергії. Простіше кажучи, усім нам доведеться дістати з кишені наші кровні гроші й оплатити ними будівництво нового світу. Але цього буде замало. Крім грошей знадобиться витратити власний час і сили на це будівництво. Але й цього замало. Час і гроші доведеться витратити постійно. Але насправді це зовсім не страшно, бо ці інвестиції окупаються досить швидко.

Єдиним способом ефективно організації спільнот, що складаються з високорангових низькопримативних особин, є демократична форма управління. Оскільки sameць з увімкненим інстинктом ватажка не терпить нікого над собою, то єдина форма влади, що можлива у ВРНП спільноті - та, яку ВРНП чоловіки наймають для себе самі, також маючи над цією владою свою владу - вони можуть її звільнити так само, як і найняли. У Росії така форма управління існує тільки в садових товариствах, і то часто в карикатурній формі. Як працює демократія в реальному житті? Дуже просто. Уявіть собі якесь британське містечко. Там живуть ВРНП чоловіки. У кожного з них є якийсь бізнес. У Джона кафешка на 5 столиків, у Білла в підвалі його будинку майстерня, де він із синами лагодить електроінструмент. У Сема пивна. У Пола зуболікарський кабінет, у когось адвокатська практика, магазин іграшок, аптека, автосервіс, кузня, столярка тощо. У них є спільні інтереси, оскільки вони сусіди. Це щоб дорога, каналізація та інша комуналка були в порядку. Від цього залежить ціна на їхні будинки і наявність клієнтів для їхнього бізнесу. Їм самим займатися всім цим ніколи, тому вони збираються в пивній вирішувати це питання. Так, саме пивна - це оплот західної демократії та політичного життя взагалі. Тому, що на Заході в пивній збираються не випадкові люди, а сусіди. І обговорюють там новини та справи. І ось, зібравшись, наші ВРНП громадяни, власники землі, нерухомості та дрібного бізнесу - вирішують між собою, кого б їм найняти, щоб він вирішував їхні комунальні проблеми. Вирішили, що Тед цілком підійде. Вони витягують із кишені своє кровне бабло, скидаються на зарплату Теду і наймають його мером. Якщо треба, вони скидаються на те, щоб місцевий телеканал організував виступ Теда перед городянами, це - передвиборча кампанія мера. Також вони скидаються на прокладку каналізації і віддають бабло Теду (місцевий податок). І кожен може перевірити витрачання цього бабла. Нічого складного, як ми бачимо. Все це прекрасно працювало в усі часи, якщо суспільство складалося з ВР самців. Ми можемо це прочитати і в Гомера в "Одіссей", де царі діють за договором з народом, виносячи важливі рішення на загальнонародні збори голів родин. Ми це знаємо з історії, наприклад з Новгородської демократії, де Віче наймало князя для оборонних функцій. Або, наприклад, з історії козацтва, де влада також була виборною.

Ну і зрозуміло, люди, які витягли з кишені власні гроші і віддали їх на всі ці цілі, не допускали, щоб їх розкрадали "слуги народу", найняті ними для вирішення вищезазначених завдань. І дуже сильно засмучувалися, коли це відбувалося. Запам'яталося, як під час екскурсії старою Прагою екскурсивод бадьоро розповідала: "У 17 столітті геть із тих вікон викидали чиновників, які прокрадалися". Росіяни були здивовані, "як же так?" А ось так! Якщо нормальні мужики скинулися на міську каналізацію, а чиновник ці гроші вкрав, то вони беруть вила, вламуються в мерію і викидають злодія з вікна. І компенсують втрати "общака" з грошей, виручених від продажу його майна. Це - НОРМАЛЬНО. Так і має бути за реальної демократії. Ба більше, контроль влади та її зміщення, якщо вона не справляється - обов'язок, обов'язок громадянина. Крім таких радикальних методів, як викидання високопоставлених злодіїв із вікна, зрозуміло, є більш цивілізовані процедури, наприклад, імпічмент і суд.

Однак якщо кожен платник податків може без особливих проблем контролювати, як мерія власного містечка витрачає його гроші, що пішли до "маленького общака" (місцеві податки), то контролювати, як витрачається "Великий общак" - федеральна скарбниця, що формується з федеральних податків, - не так просто. Тому, для того, щоб наглядати за цими грошима, люди обирали зі свого числа найповажніших, найчесніших і найкомпетентніших як депутатів до парламенту - зборів, що схвалювали або не схвалювали цільові витрати з "Великого общака".

Усе це називається демократичним громадянським суспільством. Найрозумніший спосіб організації суспільства високорангових самців людини розумної. Більш цивілізованого способу побудови суспільства в реальному світі не існує. Тому обговорювати різні умоглядні утопії має сенс тільки на форумах любителів фантастики. Згадайте фільм "Патріот" із Мелом Гібсоном. Війна за незалежність північноамериканських колоній Великої Британії почалася через

"оподаткування без надання місць у британському парламенті". А багаторічна партизанська війна в Ольстері ведеться через невдоволення корінного ірландського населення британським методом формування виборчих округів. Займаючись політикою, ВР самці захищають систему збереження власних інвестицій, захищають власні гроші.

Гуляв я якимось центом Праги, і піднімаючись до Граду (до Кремля по-нашому), побачив кортеж чеського президента. Це були дві прості сірі машини зі звичайним склом. Вони повільно і спокійно проїхали вузькою вуличкою за два метри від мене та інших туристів, що гуляють. На задньому сидінні однієї з них сидів президент і читав якісь папери. Ні кіпішу, ні поліції, ні перекрытих вулиць, ні броньованих лімузинів, які шалено мчали. Тому, що президент Чеської Республіки - це не злодій, який дорвався до влади над рабами. Це просто господарник, якого громадяни найняли за свої гроші для вирішення їхніх проблем.

Демократія - це середнє арифметичне особистих корисливих інтересів. Якимось раз я запитав в одного американця, коли по ВВС показували його президента: "Артуре, тобі подобається цей мужик?" Він відповів: "Ні, він мені не подобається. Але я його підтримую, оскільки він приїжджав до нас у ядерний центр і обіцяв фінансування". На жаль, люди в Росії не мають ані найменшого уявлення про власні інтереси. Вони взагалі не мислять цією категорією. Запитайте будь-кого, яка зміна в законодавстві йому особисто вигідна. Він просто не зрозуміє питання і почне пороти ахінею про те, що "Жирик дасть їм усім просратися" або що "Путін це стабільність" або "Сталіна нам не вистачає" або будь-яку іншу. Наших людей привчили бути рабами, але при цьому намагалися міркувати глобальними інтересами. І цей психологічний трюк прижився, бо рабу приємно про себе думати, що він типу дбає про долі світу. Це створює у раба ілюзію причетності до чогось великого. Створює ілюзію власної значущості. І раби таким чином привчилися виправдовувати перед собою та іншими рабами свою убогість. Адже якщо ти типу мислиш "у світовому масштабі", то що таке порівняно з цим бруд у власному домі? Або відсутність цього дому? Або власна лузерська доля? Дуже зручна ілюзія.

До речі. Через патологічне нерозуміння всієї цієї абетки побудови громадянського суспільства і трапляється безліч різноманітних курйозних випадків із нашими співвітчизниками, які живуть на Заході. Але які так і не спромоглися вникнути в систему здорового глузду, на яких побудовано західне суспільство. Скільки завгодно описів однотипних випадків із сусідами. Наприклад, наш колишній співвітчизник, накривши в Росії грошей і виїхавши на ПМЖ у США, купує будинок у респектабельному районі. Він знайомиться із сусідами, влаштовує для них п'янку з шашликами в надії втертися в їхнє товариство. А потім дивується і обурюється їхньою "підлістю", коли до нього приходять поліцейський і передає претензію сусідів, що він розвісив в'ялиться на балконі рибу або голосно вмикає музику, як він звик це робити в Росії. Мовляв я до них всією душею, а вони на мене стукають у поліцію. Яка ж це свобода?! Цьому "горобцю, який поцупив скоринку хліба", невтямки, що навколо нього вже не горобці, а повноцінні люди. Вони витягують зі своєї кишені кровно зароблені ними бакси, скидаються і контролюють на ці гроші свою територію та захищають свої інвестиції. Зокрема, наймають професійну службу безпеки для охорони - поліцію. Так, нам важко повірити, але там поліцейський обслуговує не стільки державу або бандитів, скільки громадян, які його найняли. А якщо в респектабельному районі з'являється придурок, який вмикає голосно музику, вивішує перед будинком смердючу рибу і виконує інші викрутаси, то район одразу перестає вважатися респектабельним. Як наслідок, уся нерухомість у ньому падає в ціні в рази. Тобто придурок із рибою і музикою ставить під загрозу стратегічні інвестиції всіх сусідів. У такій ситуації звернення переляканих катастрофою, що загрожує, сусідів до власної служби безпеки абсолютно логічне. Росіянину все це зрозуміти зазвичай украй важко. Однак, на жаль, на сучасному Заході реальна демократія збереглася лише на місцевому виконавчому рівні. На федеральному і законодавчому рівнях демократія вже виродилася в охлократію. Це сталося через те, що тепер голосують не тільки ВРНП чоловіки, глави родин і господарі бізнесу, а й жінки, і безхатченки, і іммігранти. Голос безвідповідального бомжа дорівнює голосу відповідального бізнесмена, який платить величезні податки. Голос професіонала, що відбувся, і батька сімейства дорівнює голосу юного недоучки. А голос професора дорівнює голосу вуличної повії. Тобто більшість голосів тепер у безвідповідальних людей, принципово не здатних мислити категорією власних економічних інтересів і співвідносити їх з інтересами суспільства. Тому країни Заходу деградують, бізнеси вмирають або переводяться в Китай, а корінне населення Європи вимирає.

Тепер подивимося на російську так звану еліту. Ці особини є ким завгодно, але тільки не ватажками. Притомний носій влади створює у себе, на підконтрольній йому території власну систему захисту інвестицій. І після цього вигідно інвестує свої гроші на своїй території. Тоді він контролює інвестиції. Замість цього російська еліта паскудить на власній, а робить ідіотські інвестиції на неконтрольованій ними території. Якщо згадати "Закон Магницького" і долю західних вкладів лідерів держав, розбомблених НАТО, то очевидно, що більшої дурості собі й уявити не можна. Ватажок - насамперед організовує порядок у власному лігві, зграї та на власній кормовій ділянці. Часто можновладці поведуться подібно до тих горобців зі скоринкою хліба або злодюжки в супермаркеті. Але не як ватажки. Одна єдина тваринна думка - хапати й цокати, щоб зжерти в безпеці. Тому сподіватися на цю владу нерозумно. Усе доведеться робити нам самим. І будувати власні ізольовані райони для адекватних розумних людей, і організувати власні школи з власними вчителями, і організувати власні служби безпеки, що охороняють ці наші інвестиції. За наш рахунок.

Ще раз. Організувати систему захисту інвестицій кожного члена суспільства в його життя - найвигідніша інвестиція. Тобто не тільки особисто фінансувати, а й особисто брати участь у вигідному особисто вам політичному русі та поширенні вигідної особисто вам ідеології. Зрозуміло, мається на увазі Чоловічий Рух (<http://mentales.ru/>, <http://antibaba.org/>, <http://man-info.ru/>, <http://vk.com/mensrights>) і розповсюдження "Підручника" та інших ідеологічних матеріалів, якщо хто не врубався.

Технологія переробки світу відточена тисячі років тому. Наприклад, ранні християни так починали будувати європейську цивілізацію. Усе починається з громад, об'єднаних єдиною ідеологією. Організуються тусовки людей, які в темі на одній хвилині. Спільні заходи, походи там або якщо у віці сімейні дитячі свята, спілкування. У справах один одному допомога. Коли людей стає багато - скидаються на вчителя (попа, пастиря, масовика витівника, пофіг як назвати) і пішло-поїхало. Організується держава всередині держави. Але найголовніше - активне поширення ідеології.

До речі. У стародавній Греції було слово: "ідіот". Так от. Це слово означало, що людині плювати на політичне життя поліса. Тобто словом "ідіот" називали людей, які вважають, що без них щось вирішиться на їхню користь.

Свобода

До речі. Не замислювалися, чому часто два терміни "свобода і демократія" йдуть в одній зв'язці? Тому, що вони справді нерозривно пов'язані. Тому, що боротьба за свободу - це і є боротьба за право бути ватажком. Це боротьба самця за право мати власне лігво, мисливську ділянку, самку, зграю і право захищати все це зі зброєю в руках. Як правило, це боротьба багатьох маленьких ватажків з набагато більшим ватажком, який намагається цих маленьких ватажків зігнати у свою зграю як низькорангових баранів. Володіння власною територією і лігвом означає, що ніхто не може там перебувати без згоди власника. Володіння мисливською ділянкою - це недоторканність бізнесу. Володіння самкою і дитинчатами означає, що ніхто не може забрати інвестиції самця, вкладені ним у цю самку і дитинча. Зокрема й вони самі. "Права жінки" і "права дитини" - це спосіб відбирання у самця його інвестицій віртуальним ватажком - державою. Трюк простий і старий як світ.

Перечитайте, наприклад, "Одіссею" Гомера. Там є свинопас Евмей, раб Одіссея. Він живе в окремому будинку, тобто має ілюзію свободи. Але розуміє, що все це в руках пана. Тому він старанний і вірний пану. Чоловікові в Росії також створюють ілюзію, що він нібито вільний і типу може мати власні територію, лігво, мисливську ділянку і зграю. Однак оскільки чоловік-чоловік позбавлений можливості все це захистити - він старанно створює ілюзію, що він працює, виконує накази істинного власника всього цього - держави - і боїться навіть подумати, щоб не послухатися. Тому, що за непослух слідує позбавлення ілюзії свободи. Бо обов'язково існують механізми відбирання в чоловіка здобутих ним ресурсів. Насамперед його потомства. У того ж Евмея власник у будь-який момент може відібрати дітей, будинок і життя. Точно така сама ситуація в Росії. У чоловіка можуть відібрати його бізнес, дітей, квартиру. Причому його ж дружина, якщо їй заманеться, може трахатися без перешкод з іншими чоловіками. Різниця тільки в тому, що Евмей раб однієї людини, а російський чоловік - раб держави, яка використовує бабу як інструмент його опускання. Бабогосу-дарственный раб. На Заході та сама історія, тільки там чоловіка поступово заганяють у рабство. А в Росії рабство - багатовікова традиція.

Дуже показовою тут є ситуація з правом на носіння і застосування зброї. Якщо подивитися на історію, то носіння і застосування зброї найчастіше було привілеєм саме вільних людей. І якщо, наприклад, в американців це право ще тільки хочуть почати забирати, то росіянам його ніхто не давав у принципі. Вас можуть грабувати, вбивати і гвалтувати, але самі себе захищати ви права не маєте. Тому, що з точки зору ваших власників ви низькорангові раби, стадо баранів. А раби не повинні мати можливості захищатися від господарів. Та що там захищатися. Раб навіть щоб витратити власні гроші, мусить питати дозволу в баби - намісниці господаря, для прокорму якої він служить.

До речі. Американці нещодавно закупили на збройових заводах Росії мільярд патронів до різних виробів системи Калашникова. Це для продажу ТІЛЬКИ цивільним особам, які мають ТІЛЬКИ цю зброю. І то ТІЛЬКИ тому, що американські заводи не впоралися зі збільшеним попитом. А я навіть під час служби в армії розстріляв за два роки не більш як три десятки патронів. А про законну купівлю АК-47 навіть мріяти безглуздо. Так само як і про можливість застосування навіть кухонного ножа для самооборони від грабіжників. Це до питання, хто більше раби насправді. Влада боїться озброєного населення тому, що озброєна людина може захищати свої інвестиції. Зокрема від влади. А значить її буде не так легко грабувати. А отже, влада намагається бути монополістом на право володіння і застосування зброї.

Про ступінь свободи (високоранговості) населення можна судити за ступенем його скупченості. Ієрархічний інстинкт пов'язаний з інстинктом території. Сильному самцеві "психологічно важко" не мати своєї ділянки землі. Тому для ВР самців природно проживати у власних окремих будинках зі значною обгородженою ділянкою власної землі. Тільки так він відчувається комфортно. Саме тому Столипін розселяв селян на хутори та нові землі. Багатоповерхові багатоквартирні будинки були винайдені в стародавньому Римі як клітинки для рабів і плебоса. Самець, який мешкає в такій клітці, не має власної території, тому в нього ускладнене ввічкнення інстинкту ватажка. Саме тому за комуністичного режиму в людей відібрали не тільки права на володіння і носіння зброї, право власності на житло, землю і засоби виробництва, а й цілеспрямовано переселяли людей із власних будинків у багатоквартирні навіть у

сільській місцевості. Усіма методами чоловіків позбавляли будь-яких атрибутів ватажка і перетворювали їх на рабів. На жаль, усе це прижилося і стало традицією. На Заході ж великі багатоквартирні будинки називаються нетрями. У них живуть негри, гастробайтери, мігранти та інше лушпиння. Пристойні ж люди живуть зазвичай у власних будинках.

10.5.4 Про сурогатні сексуальні об'єкти та педерастію

Багато тварин можуть використовувати для сексуального задоволення сурогатні об'єкти в момент, коли недоступні особини протилежної статі. Я бачив, як некастровані квартирні коти злягалися з плюшевими іграшками. Бачив квартирних кішок, які вилизували один одного "там", коли у них "мур". Крім того, особина іншого виду може здатися самці домінантною за самця свого виду. Наприклад, одного разу я гостював у селі, і коли виганяв курей з городу, одна з них зупинилася переді мною і прийняла позу підставки. Людина також може використовувати сурогатні об'єкти для свого сексуального задоволення. Власні руки, технічні пристосування, тварин, трупи, особин своєї статі та інше, див. повний список сексуальних збочень і патологій.

Тепер про причини гомосексуалізму. Це може бути генетична або гормональна патологія. А може бути, що особини протилежної статі просто не доступні. Наприклад, у місцях позбавлення волі. Або це слабкі нежиттєздатні низькорангові самці, яким секс із самками не світить. Або ці самці самі бояться самок, відчуваючи, що ті психологічно їх сильніші. Тому педерастія часто буває поширена в культурах з великим шаром НР самців. Наприклад, у стародавньому світі рабинь мав здебільшого хазяїн, а раби задовольнялися один одним і худобою. Чому підтвердження - низка античних міфічних персонажів - звіролюдів, а також історичні свідчення про поширеність педерастії в античному світі.

У сучасних умовах спостерігається "стирання граней між статями". Тобто відносно послаблення самців і посилення самок. Таким чином дедалі більше слабких самців бояться сильних домінуючих самок. І відповідно дедалі більше сильних самок не вважають слабких самців гідними спарювання. Порушується взаємодентифікація статей, що збільшує частку гомосексуальних особин. Усе просто й логічно. Погіршує ситуацію рівноправність головного мозку, яку нагнітають ЗМІ, і рожево-блакитна "гендерна теорія", що породжують у незрілих умах очікування від сексуального партнера так званої "духовної близькості". Тобто опції, принципово неможливі у випадку гетеросексуальної пари. Таке інфантильне очікування де-факто орієнтує зелену молодь на гомо-сексуалізм. Тому за відсутності мізків і здорової гидливості сучасна "зелена поросль" активно голубіє і рожевіє.

На жаль, ситуація ускладнюється високою активністю гомосексуальної спільноти щодо цілеспрямованої самореклами. Річ у тім, що по-перше, оскільки ці люди глибоко неповноцінні, то комплекс неповноцінності спонукає їх підвищувати свою значущість, переконуючи себе та інших в елітарності гомосексуалізму. По-друге, оскільки ці люди не витрачають свої ресурси на догляд за дітьми, вони витрачають їх на догляд за собою і придбання престижної атрибутики. А отже, вони виглядають за зовнішніми параметрами багатшими й успішнішими, що полегшує їм завдання такого самопіару.

Важливо розуміти, що високоранговий і високостатусний - не одне й те саме. Наприклад, генерал (високостатусний) може запросто бути вдома (у природній ієрархії) НР підкаблучником і боятися дружини. І це зовсім не курйоз, а закономірність. Бо саме схильність підкорятися і "лизати зад начальству" (НР сценарій поведінки) дала йому змогу зробити кар'єру в готовій штучній армійській ієрархії. Тому не дивно, що якраз для такої "еліти" характерне і садомазо, і гомо.

Високоранговий і високостатусний - збігається частіше для бізнесменів, які самостійно заснували власний бізнес. Бо наверх вони вибились саме завдяки ВР сценарію поведінки - активності та ухваленню самостійних рішень.

Якщо розглянути зажерливих ледарів з еліти, то є ще один фактор. У них основні потреби задоволені від початку. Тому об'єктивно відсутня мотивація до нормальних видів активності, і для них характерна "гонитва за задоволеннями" - смакування різноманітних емоційних станів, зокрема й сексуальних. Зокрема й педерастія та інші збочення. Але таких гомо насправді небагато. Просто їхні імена на слуху, оскільки активно використовуються "борцями з гомофобією" для піару гомосексуалізму як чогось престижного, елітарного.

Гоміки часто відчувають відразу до особин протилежної статі. Питання в ПРИЧИНІ відразу. Це може бути і вроджений фізіологічний дефект через гормональний збій в організмі матері в період внутрішньоутробного розвитку. Це може бути вроджена генетична потворність, і вихований сценарій, і чорт забирай що ще. Але основна маса педерастів так чи інакше підсвідомо бояться жінок, бо відчувають, що ті сильніші, що й породжує відразу. Дуже часто відразу до жінок з'являється в результаті їхньої ідеалізації та очікування від сексуального об'єкта дружби, подібної до дружби між чоловіками. І подальшого розчарування, коли слабкий М зіштовхується з реаліями стосунків із Ж. Так от, гостра потреба в дружбі - це також ознака слабкості. Самець не почувається впевнено наодинці. До речі, за цю версію свідчить і той істеричний агресивний цілеспрямований цілеспрямований самопіар, який властивий педерастам. Комплекс неповноцінності гризе і мотивує до випендрезу. Для лесбі це характерно меншою мірою. Вони відчувають себе відносно сильними. Зайдіть, наприклад, в еротичний розділ літературного сайту proza.ru. Він переповнений гей-прозою. Там можна знайти і рецензії, і реакцію на рецензії. Поаналізуйте це все з точки зору етології. Це кумедно.

На щастя, є таке явище, як "гомофобія" людських самців. Воно пов'язане здебільшого з тим, що для самця ганебно злягатися не з самою. Бо це автоматично означає його слабкість. А бути слабким (НР) нікому не хочеться. Бо суперечить ієрархічному інстинкту. Крім того, є ще охайність і здорова гидливість як частина інстинкту самозбереження. Пхати свій рідний член у чуже лайно для психічно здорової людини - блюотно. Це все базові інстинкти, тому "гомофобію" не викоринити, на щастя для нашого виду. Хоч би як цього хотілося деяким протитивним політичним діячам і шоу-бізнесменам.

Як ставитися до шаленої реклами гомосексуалізму - кожен вирішує сам. Кожен сам вирішує, що йому брати в руки, якщо його дітям загрожує небезпека - заяву в прокуратуру, транспарант, обрізок арматури або автомат Калашникова. Але дозволяти глибоко хворим на всю голову людям робити ваших дітей такими ж глибоко хворими - не можна в жодному разі.

10.6 Притчі та казки

Казка - брехня, та в ній натяк. Добру молодцю урок.

Приказка

Притча про трьох атеїстів

Зустрілися якось три вчені чоловіки і стали обговорювати різні розумні питання, нести світоч знань і викривати мракобісся і невігластво темного населення.

- Це ж просто смішно! - почав говорити один, надуваючись від почуття власної значущості - Золотої рибки не існує й існувати не може. По-перше, науці не відомо жодного виду риб, здатних видавати акустичні сигнали в чутному людиною діапазоні, та ще й в атмосферному повітрі! По-друге, риби не володіють таким потужним мозком, щоб бути здатними зв'язно висловлюватися, та ще й зрозумілою людині мовою! Не кажучи вже про те, що існування в щільному тривимірному середовищі та принципові відмінності анатомії і способу життя не можуть дозволити з'явитися у риб мисленню, сумісному з людським. Отже, будь-які розмови Старого із Золотою Рибкою в єдиній системі понять - були б принципово неможливими. Тому можна сміливо стверджувати, що цей текст є наслідком повного наукового невігластва його автора. Тільки дурень і невіглас може вірити в казки взагалі і в Золоту Рибку зокрема!

- Це просто забобони і мракобісся! - гундів інший учений - Проведено історичні дослідження. Уявіть, зображені на зображенні в книзі казок Пушкіна постолі на ногах старого і каптани слуг! - Відносяться до різних історичних періодів! До того ж такими, що не відповідають тому історичному періоду, коли з'явилася та первісна казка, за мотивами якої Пушкін писав свою пізнішу версію. Яке! Така кричуща розбіжність історичних періодів не дає змоги сприймати всерйоз концепцію існування Золотої Рибки загалом. До того ж де інші свідчення? Цілком очевидно, що нічого цього не було, а казку склали через невігластво і страх перед незрозумілими явищами природи. Та ж буря - Адже вона проходить червоною ниткою. Куди дивилися попередні дослідники!

- До того ж - верещав третій, напижившись, казка містить дикі шовіністичні уявлення про роль жінки в житті суспільства. Чому це стара сидить із розбитим коритом і пряде пряжу, а старий рибальць? Британські вчені переконливо довели методом звірення X і Y хромосом в ультрафіолетовому розчині енергії, що науково-технічний прогрес забезпечували саме жінки. Саме вони заганяли мамонтів і освоювали континенти. А чоловіки з дефектною Y хромосомою це тупикова гілка. Вони лежали з пивом біля телевізора, поки жінки ловили неводом рибу. Ця казка шкідлива для суспільства, розкладає уми і опіум для народу! І більше того, вона гальмує прогрес і суперечить науковому баченню.

Усі троє погодилися одне з одним і були дуже задоволені, що їм удалося викрити невігластво і так блискуче блиснути інтелектом одне перед одним. Вони деякий час ще пихтіли, переможно поглядаючи на всі боки, а потім розпрощалися і розійшлися кожен до себе додому.

Перший, прийшовши додому, вислухав істеріку дружини з приводу поламаної пральної машини і, прощаючись зі своєю заначкою, приречено поплентався в магазин по нову. Тієї, самої останньої моделі, яку дружина побачила в рекламі по телевізору.

Другий, прийшовши додому, отримав від дружини качалкою в лоб і був посланий у гараж міняти гуму на її авто.

Третій застав дружину з коханцем. І вона, відібравши у вченого чоловіка ключі від квартири, виштовхала бідолаху за двері, кричачи, що він не гідний такої цариці, як вона.

Притча про дівчинку та її будиночок

У деякому царстві, у деякій державі жила-була дівчинка. Вона жила в затишному красивому будиночку. Не те, щоб вона сама його побудувала, але будемо вважати, що сама; Коротше, це був її будиночок. Вона його дуже любила. І навіть посадила біля нього багато красивих квітів. Їй було тепло і затишно. Вона була щаслива. Але одна думка не давала їй спокою. Вона весь час думала: "А раптом мій будиночок зруйнується?". Вона так турбувалася, що вирішила переконатися, що будиночок міцний. І вона стукнула по стіні кулаком.

Стіна здригнулася. Це не сподобалося дівчинці. Вона вдарила по стіні ногою, і на стіні з'явилася маленька тріщинка. Дівчинка обурилася: "як же так, значить мій будиночок не міцний!". Вона дуже розлютилася на будиночок. З досади вона взяла кувалду і що було сил, вдарила нею по стіні. Несуча конструкція підломила, і будиночок розсипався. Дівчинка страшенно засмутилася і розлютилася і від образи затоптала всі квіти, які росли навколо будиночка. Її захлеснув цілий шквал емоцій. Їй було і шкода будиночка, і холодно, і страшно без нього, і вона злилася на нього за те, що він розвалився. І тут вона побачила поруч гарний будиночок. Навколо нього цвіли квіти, а через вікно було видно якусь щасливу дівчинку, яка жила в ньому. Тоді перша дівчинка підійшла до будиночка і сказала тій дівчинці, яка була всередині будиночка:

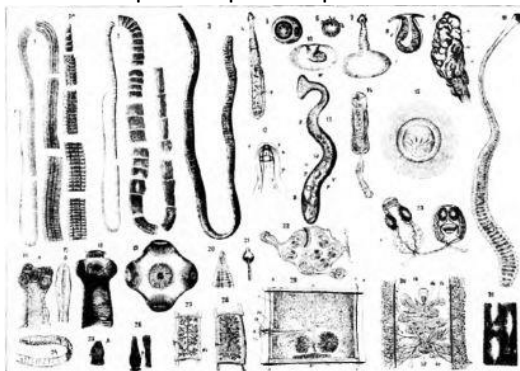
"Привіт! А твій будиночок - зовсім не міцний. Він може розвалитися. Перевір сама".

Дівчинка Всередині перестала посміхатися і задумалася. Потім ударила по стіні кулаком.

Стіна здригнулася...

Незабаром у цій державі не залишилося жодного будиночка і жодної квіточки. Лише злі, ображені на весь світ дівчатка блукали в пошуках, чого б такого зламати.

Притча про толерантність

Зібралися якось у кишечнику однієї людини глисти на політичний симпозіум:

Спершу виступила аскарида. Вона повідала високим зборам, що прогрес не повернути назад, а тому минули ті темні часи, коли з глистами жорстоко й нелюдяно боролися. І потрібно рішуче й остаточно покінчити з дискримінацією глистів в організмі. Бо глобалізаційні процеси вимагають розвитку толерантності.

Опісторхи захоплено аплодували і скандували рівність у правах із клітинами печінки.

Потім слово взяв широкий лентець. Він зробив доповідь про історію питання. Мовляв, був раніше золотий час, коли про глистів ніхто й не знав, не те, щоб із ними боротися. Але потім настав неясний і темний час, коли глистів знайшли і стали віроломно травити і виводити. Однак розвиток не стоїть на місці. І тепер ніхто не сміє поставити під сумнів рівноправність глистів на харчування і свободу їх самовизначення в організмі. Пригнічувати глистів медпрепаратами та іншим мракобіссям нікому не дозволено. І що потрібно всіма заходами викорінювати глистофобію. Оскільки глисти рівні всім органам людини. І що негоже стояти на шляху прогресу.

Блок мікроскопічних паразитів вніс пропозицію оголосити імунну систему шовіністичною, а людські організми, які не мають глистів, - відсталими і не прогресивними. Пропозиція була одностайно підтримана високими зборами.

Печінковий сисун у блоці з опісторхами виступив за те, щоб виділити глистам квоту на кровопостачання відповідно до їхньої потреби. І прирівняти в правах до головного мозку.

Після цього слово взяв бичачий цїп'як. Він говорив про те, що шовінізм щодо глистів абсолютно неприпустимий, оскільки порушує злагоду в організмі і веде до наслідків. Він запропонував видати закон, що забороняє неполіткоректні шовіністичні вирази. Відтепер замість слова "глист" слід вживати термін "автономний людський орган", а замість слова "паразит" слід говорити "симбіотик другого роду". Ідея про політкоректність була зустрінута бурхливими оплесками, що переходили в овацію.

Усі були дуже раді й задоволені встановленим ліберальним порядком і зовсім було влаштували глист-парад. Але тут раптом усі присутні відчували, що чомусь стало холоднішати. І кисню з харчуванням стало зовсім мало. І вирішили вони навіть влаштувати акцію протесту проти такої кричущої дискримінації. Однак не встигли.

Людина померла. Не впорався її організм із паразитами. Не витримав навантаження. От і не стало в його кишці ні харчування, ні умов. Здохли разом із нею і її глисти.

Мораль: Якщо в людстві завелися глисти, то терміново потрібен глистогон, а не толерантність і боротьба з глистофобією і шовінізмом.

Про роги. Казка для великих хлопчиків

У деякому царстві, у деякій державі живуть-поживають різні звірі. Вони ж - ссавці. Живуть теж по-різному. І в деяких із них є роги.

Козел. Захоплюється козами. Козел і є козел. Одружений на козі, тому має роги. Але він у всьому сам винен. Тому, що він козел. Адже всі кози знають, що всі козли - козли. Закономірно, раз одружений на козі.

Баран. Тупий. Тому одружився з вівцею. По зальоту. Можна тільки здогадатися, що вівця витворює, поки баран на роботі, - роги у барана закручені в спіраль. Він теж у всьому винен сам. Тому, що одружився з вівцею. Одружитися з вівцею може тільки тупий баран.

Тузик. Кобель. Трахає тічних сук. Але не одружується. Адже він не дурень - розуміє, що одружуватися з суками не можна, тому рогів і не має. Любимо суками, особливо тічними. Краще йому не говорити, що він винен - може вкусити. Захоплюється полюванням.

Бик. Сильний. Упертий. Але дурний, тому одружений з коровою і має роги. Жує жуйку. Орає як віл. Сам винен, бо не приділяє уваги. Не можна орати як віл.

Васек. Котяра. Гуляка. Хижак. Може лизати собі яйця, тому сексуально незалежний, не одружується і рогів не має. Вживає сметану для потенції. Трахає кішок. Кричить. Дебоширить. Спить і жере скільки хоче, ніхто йому не сміє вказувати. Задоволений життям. Захоплюється переглядом сновидінь. У всьому винні кішки. Так виховали.

Кнур. Кабан. Практичний, хазяйновитий, цинічний, розумний, не боїться бруду життя. Трахає свиноматку скільки йому заманеться, а вона щаслива і народжує багато поросят. Рогів не має. Захоплюється археологією. Може, в чомусь і винен, але йому похеру.

Олень. Благородний. Дуже. Справжній чоловік. Носить на голові пелотку, а на руках свою олениху. Боготворить її, обсипає подарунками і виконує всі її бажання. Секс має раз на рік. Він дуже шляхетний, тому не вважає за можливе наполягати на більшому. Має найгілястіші роги. Коли вони стають надто важкими, він дуже шляхетно прощає своїй коханій усе, скидає старі роги і починає відрощувати нові. При розлученні йде до лісу, дуже шляхетно забравши з собою тільки роги. Завжди в усьому винен-ват, бо дуже благородно бере провину на себе.

Бобер. Домовитий. Майстеровитий. Трудяга. Відмінний будівельник. Пліч-о-пліч із бобріхою будує будинки і греблі, виховує дітей. Щасливий у шлюбі. Володіє деревообробним цехом. Захоплюється дайвінгом. Кладе на всіх з-під води. Рогів не має. На тих, хто хоче його зробити винним - кладе з-під хвоста.

Але сенс цієї казки насправді зовсім не в тому, як живуть усі ці казкові звірі. Важливо тільки те, як живеш ти. І чи є роги в тебе.

Притча про накладні гребінці

Один фермер розводив курей. І все було добре. Кури несли яйця. Висиджували пташенят. Півні топтали курей і пильно стежили за безпекою. У курей була своя природна ієрархія, де в повній відповідності з їхньою біологічною природою головними були півні з найвищими гребінцями. Найсильніші, найзоркіші та найвідповідальніші півні. Вони стежили за порядком, і більша частина курчат була схожа на цих півнів. Кури їх любили, а півні з маленькими гребінцями поважали і слухалися. Фермер продавав на базарі яйця, а на виручені гроші купував курям зерно, а собі їжу, одяг і все інше, що треба.

Але одного прекрасного ранку прилетіли ворони. Вони нікого не ображали. Вони ні з ким не сварилися. Вони просто принесли накладні гребінці і стали обмінювати їх на черв'яків. Півням, у яких гребінці були маленькі, дуже хотілося їх хоч якось подовжити, щоб їх теж поважали. І курям теж захотілося носити великі гребінці, адже це так красиво. І тоді всі кури і півні стали приносити черв'яків воронам і обмінювати їх на накладні гребінці. А ворони приносили гребінці все більш красиві і високі. За які потрібно було віддавати все більше черв'яків.

Півні перестали стежити за порядком і топтати курей, а стали тягати черв'яків воронам.

Курам теж стало ніколи висиджувати яйця і доглядати за курчатами. Вони теж цілий день шукали черв'яків для ворон. І черв'яків не стало вистачати курчатам. І курчат не стало. Адже годувати курчат це так важко. А носити накладний гребінець так круто і гламурно. А ворони звили гнізда біля пташника і стали виводити пташенят, вигодовуючи їх кинутими курячими яйцями і курчатами. Було там кілька півнів з великими рідними гребінцями, які

намагалися повернути все, як було раніше, але їх ніхто не слухався, бо їхні гребінці тепер здавалися дуже маленькими порівняно з накладними. Півні перестали топтати курей. Багато півнів стали топтати півнів. І багато курей стали топтати інших курей.

Варіант 1: Незабаром фермеру стало нічого продавати на базарі, він порубав голови курям і півням, що залишилися, зварив із них суп, а потім поїхав у місто працювати візником. Ворони вивели пташенят, годуючи їх викинутою курячою требухою, і полетіли на інший пташник. А цей пташник заріс бур'яном і згнив.

Варіант 2. Фермер побачив таку справу, взяв дробовик і став стріляти у ворон. Ворони й полетіли. Півні з великими рідними гребінцями позшибали накладні гребінці з дурних курей і півнів. І все стало як раніше. Ферма процвітала, розвивалася, і незабаром стала найбільшою і найпрогресивнішою фермою повіту.

Який варіант закінчення притчі вам подобається більше?

Притча про справжнього чоловіка

Жив був маленький хлопчик. Одного разу, коли до мами прийшов чужий дядько, мама зав'язала йому очі й сказала, що справжній чоловік має носити на очах пов'язку. Хлопчику дуже хотілося бути справжнім чоловіком, адже мама сказала ці слова дуже шанобливо, з придибом і прицмокуванням. І тому він став носити пов'язку. Він нічого не бачив, але чув, що інші жінки говорили, що він гарний тому, що слухається маму і носить пов'язку. А про тих чоловіків, які не носили пов'язку, жінки говорили, що вони погані.

Хлопчик виріс і дуже пишався, що він справжній чоловік. І що він не знімає пов'язку. Одного разу він почув якийсь чоловічий голос, який говорив йому, що потрібно зняти пов'язку і жити без неї. Так набагато краще. Але хлопчик розумів, що цей чоловік поганий і несправжній, і слухати його не можна.

Іноді він відчував, що його щипають і штовхають. Чув, як у нього відбирають смачну їжу, підсовують недоїдки і сміються з нього. Але він пам'ятав слова мами, вірив їм і розумів, що справжній чоловік має стійко переносити всі труднощі й поневіряння. Тільки тоді він справжній. Тому він не знімав пов'язку і терпів усе.

Він нічого не бачив, тому одного разу наосліп забрів до сараю, де було багато граблів. Куди б він не йшов - він знову і знову наступав на граблі, і вони сильно били його по голові своїми дерев'яними ручками. Тож він з кожним ударом слабшав, дурнішав і втрачав орієнтацію та надію. Вихід із сараю був дуже близько, двері були відчиненими, і варто було йому зняти пов'язку, він одразу ж вибрався б із сараю. Але він не бачив виходу, оскільки його очі були зав'язані. Одного разу він наступив на дуже великі граблі і помер. Жінки плакали на його могилі і говорили, що він був хорошим слухняним сином. І ще говорили, що чоловіки зовсім за собою не стежать. І що життя тримається тільки на жінках. І що перевелися справжні мужики. А ті, які не перевелися, - усі козли. І жодна не назвала його справжнім чоловіком.

Але він цього всього вже не чув.

Садовий кооператив "Росія"

Єдине місце в Росії, де існує реальна демократія західного типу - це садові товариства.

Олег Новосьолов

Усе почалося з того, що настала перебудова і плюралізм різних. Ні, раніше життя теж було, і сад був. Але був він від заводу. Тобто якщо треба було чогось, екскаватор чи дошки для паркану, то з заводу місцевий комітет виділяв. І всіх зганяли на суботник. І все було нічого собі. А як завод прихватизували, то й місцекому не стало. Сказали, що тепер самі ми собі господарі свою долю вирішувати. Кожен оформив на себе свою ділянку. А в колишнього голови місцекому теж ділянка була в нашому саду. Вже не знаю як, але більша за нашу вдесьтеро вийшла за розміром. І коли він покликав усіх на збори, то всі прийшли. А чого, ми звичні.

Сказав він на зборах, що тепер ми самі повинні собі владу садову обирати, демократичним способом. І сказав, що тепер за нього голосувати треба і вибрати головою саду. Пальцем у паперовий аркуш тикав, і казав, що добриво і воду організує, дорогу і ліхтарі по саду зробить. І паркан поправить. А врожай у нас буде вдесьтеро більшим, ніж

раніше. Ну і ми проголосували. А чого. Щоправда Степка чийсь кричав про голову, що він нічого не зробить і себе пропонував, але ми вважаємо, що Степка нескромний, недобре так.

Ну і на водопровід, дорогу і паркан скинулися. А стовпи електричні вже в саду були.

А ревізором, щоб голову перевіряти, дружину його вибрали, бо вона бухгалтером на заводі працювала, доки він не обанк-збанкрутився. Степка теж чийсь про неї говорив, що не можна так, та йому не повірили, авось зійде.

І почали ми жити як у всьому світі - демократія і самоврядування називається. Насамперед голова як обіцяв, дірку в землі прокрутив. Сverdловина тобто. Тут ми знаємо точно, що гроші наші на справу пішли. Потрапила ця дірка якраз у жилу водяну, і пішла з неї вода чиста артезіанська, смакоти незвичайної. Голова наш мужик мозковитий - давай цю воду продавати в сусідні сади, у кого води не було, та комерсантам, які воду по офісах та квартирах возять. І нам за тією ж ціною. Патамушта каже на зовнішньому ринку ціна така. Степка було теж обурюватися почав, та ми йому пояснили, що це економіка така наукова, це розуміти треба і свідомість мати. А електрик наш із головою реструктуризацію затіяли і реформу електричну. Половину стовпів електричних викопали, і з проводами продали. А гроші пропили. Сказали що зайві вони.

На гроші водяні голова став собі великий будинок будувати. Та дітям своїм ділянки в сусідніх садах купувати. А паркан продірявився і бомжі стали в дірки лазити та врожай красти. Ми говорили голові, а він сказав, що гроші, якими ми внески робили, закінчилися, і дефіцит бюджету стався. Ще внески потрібні і повноваження спеціальні. Ми тоді заново гроші на дорогу та на паркан внесли, і до статуту садка внесли, щоб голову не міняти, доки він сам того не забажає. Адже ми як міркуємо. Старий голова, він уже вкрав, що йому треба. А новий буде по новій красти. Бо більше вкраде. Степка плюнув тади і в доугой сад подався. І деякі інші мужики за ним пішли. А ми їх засуджуємо, бо наш сад усіх кращий. Дороги, щоправда, у нас по саду немає, бруд один. І лампочки на стовпах розбиті. Зате природа різна, кульбаби красиві, коли цвітуть, а лопухи і кропива просто на диво гарні.

А паркан знову не поставили і гроші знову скінчилися патамушта дефолт і криза. Кажуть патамушта в сусідніх садах неврожай стався. Ну та нічого, завтрева знову збори, і ми ще грошей і повноважень голові дамо. І баби з нашого саду бля*увати в чужі сади бігають. А якісь там і залишаються. Ну а нам баби ні до чого, коли браги вистачає. Голова якісь добрива обіцяв - дотримав слова. Гостей у нього багато, всі жеруть та сіють багато. От він гайно це нам для грядок і продає. А ми й купуємо. Дехто, щоправда, гній із села тягає, але ми цього не схвалюємо. Патамушта треба заохочувати місцевого виробника, щоб стратегічна політика була. А то раптом у селі гнойове ембарго оголосять, що тоді? Розуміти треба.

А чого в інших садочках про нас кажуть що мовляв ми дурні, то ми не згодні. Патамушта у нашого саду є свій власний шлях. Великий він швидко. І положення в нього між садочками прикордонне. Впливу багато різного. Тому ми як інші ніяк не можемо. Розуміти треба.

Післямова

Етологія людини

Або післямова до третьої редакції "Підручника для чоловіків"

Той, хто має мозок - нехай зрозуміє.

Олег Новосолов

Минуло п'ять років з моменту публікації книги на папері та в Інтернеті. Читачам книга сподобалася, якщо судити з того, що їхня кількість зростає, вони розтягнули її мережею і перекладають іншими мовами. Книга живе тепер власним життям, не підконтрольним її автору. Настав час сказати, що це за книга насправді. Насамперед, це базова концепція, базова модель етології людини.

Місце етології людини в системі наук

Для початку розберемося, що таке система наук взагалі.

Об'єктивно існуючий навколишній світ складається з фізичних об'єктів. Ці об'єкти мають певні фізичні властивості, склад, тобто складаються з молекул, атомів тощо. Деякі з цих молекул досить великі, і складаються переважно з атомів вуглецю та водню. Так званих органічних речовин. Ті фізичні органічні об'єкти, які здатні вироблятися, називаються живими. І людина розумна це один із різновидів живих об'єктів.

Таким чином об'єктивно існує тільки фізика як наука про властивості об'єктів оточуючого нас світу і математика як інструмент фізики.

Хімія, що вивчає склад цих об'єктів, де-факто є частиною фізики.

Органічна хімія, що вивчає склад органічних об'єктів, є розділом хімії, тобто частиною фізики.

Біологія вивчає органічні об'єкти, що самовідтворюються (зокрема людей), і зрозуміло є частиною фізики теж.

Така об'єктивна картина.

Однак історично фізика з математикою виникли з військової справи і будівництва. Хімія виникла з ремесел, пов'язаних із виробництвом фарб, отрут, їжі, парфумерії, ліків тощо. Біологія - з полювання, сільського господарства

і знахарства. Тому ці науки розвивалися кожна окремо своїм шляхом. Однак сьогодні вони вже практично зрослися в єдине ціле - систему природничих наук, що оперують єдиною системою термінів, понять і моделей.

Приблизно те саме, але в гіпертрофованому масштабі, відбувається в так званих "гуманітарних науках". Із бажання давніх паханів (царів, князів, королів, шахів тощо) увічнити своє ім'я і діяння, і для цього утримувати літописців, виникла історія. Із бажання цих же паханів ефективніше управляти населенням виникла соціологія. І так далі, і тому подібне. Ці цілі були пов'язані слабко. Так історично склалося. Кожна з "гуманітарних наук" тому має свою власну, окрему від інших наук, історію, термінологію, моделі, теорії, систему інтересів, фінансування і все інше. Однак об'єктивно всі ці "науки" вивчають усього лише різні нюанси поведінки одного єдиного біологічного виду - людина розумна. Тобто де-факто, як не крути, займаються ні чим іншим, як етологією людини - розділом біології, але займаються у відриві одна від одної.

У підсумку такого бардаку спорудження системи уявлень про людину повністю аналогічне "вавилонському стовпотворенню". Начебто кожен тягне свою цеглинку в єдину конструкцію знання і розуміння. Але при цьому кожен вимірює її розміри у власних одиницях, називає її своєю мовою, не має ані найменшого уявлення про проект загалом і про опору і прилаштує цю цеглинку, куди йому заманеться. У результаті, звісно, якась конструкція виходить, але потворна, громіздка і абсолютно безглузда.

Якщо проводити історичні аналогії, то знання людей про самих себе являє собою "систематизоване нерозуміння", що нагадує псевдонауку алхімію до винаходу періодичної системи елементів і до відкриття взаємодій зовнішніх електронних оболонок атомів. Спостережувані реальні явища гуманітарії трактують хто на що здатен, і при цьому немає майже жодного адекватного трактування. Так от, розуміння роботи інстинктів та їхньої еволюції - і є та сама періодична система, яка зробить із гуманітарних псевдонаук природничу науку, етологію людини.

Спробуйте відчути всю глибину абсурду. Ми знаємо давно вивчені етологами минулого ієрархію і вроджені інстинкти медоносних бджіл. І використовуємо ці знання, можемо ефективно управляти життєдіяльністю бджолиної сім'ї та отримувати мед. Але маючи величезну кількість "вчених", які вивчають поведінку власного виду, ми досі не володіємо знаннями, що дають змогу ефективно управляти навіть такими елементарними речами, як власне розмноження. У результаті чого в найбільш розвинених країнах уже сталася демографічна катастрофа.

Об'єктивно людина є однією з живих істот, біологічним об'єктом. Тобто вивчати її має природничу науку біологія. Будь-які прояви її життєдіяльності, чи то культурні, економічні, виробничі, історичні, релігійні, політичні, демографічні, чи будь-які інші, - мають виключно біологічну природу. Наприклад, культура є не що інше, як біологічний видоспецифічний адаптаційний механізм виду людина розумна до штучних умов існування. Отже, поведінка людини має вивчатися саме біологами. А точніше - етологами, науковцями, які вивчають поведінку живих істот. Відтак логічно систему знань вибудувати на основі саме природничо-наукових уявлень. І саме це роблять етологи.

Однак не варто очікувати, що на етологію людини чекає негайна тріумфальна хода умами людей. Система уявлень досить інерційна. Та й гуманітарії всіляко чинитимуть опір. Їхні дипломи вже отримано і котируються. Їхні дисертації захищені, їхні наукові регалії надруковані на візитках. Налагоджено систему запудрювання мізків обивателям і владі, що фінансує "гуманітарні науки". Налагоджено систему обслуговування сьогохвилинних політичних інтересів і авантюри цієї влади. І відповідно налагоджено фінансування "наукових" проектів і банкетів на міжнародних конференціях. І щомісяця отримують зарплату. І зрозуміло, нічого з цього не хочеться змінювати. Тому гуманітарії придумали для позначення етології людини лайливий ярлик "біологізаторство", наполегливо продовжують ганьбити теорію еволюції, її автора і вважати гладкошкіру безхвосту мавпу чимось, що принципово відрізняється від усіх інших живих істот.

Проблеми етології людини полягають у тому, що, з одного боку, вона відокремлена наявністю культури від етології тварин, що погано розуміють самі етологи, які намагаються трактувати поведінку людини, ґрунтуючись на поведінці якихось інших видів. З іншого - обтяжена зайвим впливом різної гуманітарщини, яка через прикре непорозуміння "вивчає" різні аспекти поведінки людини. З третьої - відсутня концепція, базова модель розуміння поведінки нашого виду. Усе це поки що не давало етології стати повноцінною природничою наукою, структурувати накопичені знання про людину і впритул зайнятися їх прикладним використанням на благо Людства.

Моя книга написана саме для того, щоб ліквідувати описані вище недоліки системи уявлень про людину. І нарешті почати формувати той самий систематизований підхід, ту базову модель, ту концепцію етології людини, яка впорядкує й об'єднає під егідою етології людини "гуманітарні науки", включно з теологією. Перетворивши накопичені розрізнені знання про людину на єдину систему розуміння. Я зовсім не розраховую на загальне миттєве визнання. Ба більше, дослідивши можливі реакції, я розумію, що плювоків у мій бік буде більш ніж достатньо. Причому, що цікаво - з усіх боків без винятку. Зокрема і з боку етологів. Бо книжка ламає відразу всі звичні схеми теоретичних уявлень про життя людей і абсолютно нікому з учених не зручна. Повністю відповідає вона лише практичному життєвому досвіду і здоровому глузду. А зручна - людям, які бажають зрозуміти закони функціонування світу людей, привести своє життя до ладу, базуючись на цьому розумінні. Тому вона написана не в науковій формі, а в популярній. І орієнтована на широке коло читачів. На практичне використання знань у повсякденному побутовому житті. По суті це підручник із прикладної етології нашого виду.

"Підручник" як інструмент перетворення суспільства і коригування еволюційного та історичного процесу

Власне саме для цього книга і була задумана. Еволюційний шлях нашого виду - це зниження примативності. А Підручник робить сильними саме розумних, здатних розуміти причинно-наслідкові зв'язки самців сапієнсів. Крім того встановлює на людський бортовий комп'ютер "ментальний антивірусник" - імунітет від маніпуляцій і разводок. А якщо розумний самець має адекватну природничо-наукову модель розуміння світу (частково адекватні псевдонаукові моделі називаються релігіями, ідеологіями та філософіями), то він практично непереможний. Тобто біологічною мовою - максимально життєздатний. Діловою мовою - ефективний і успішний. Що обов'язково помітять самки. І будьте впевнені, неодмінно полюблять і народять від нього дитинчат. Розумних. А розумний батько знатиме, як їх виховати. Крім того, саме він зробить найуспішнішу кар'єру, прийде до влади і приведе в порядок ієрархію соціуму. І зрозуміло, тоді закінчиться ера матріархальної деградації. І настане на землі царство розуму (древні називали це царством Бога). І припиняться війни. Ну, ви все зрозуміли:-)

До речі, це не так уже й довго. Років 20 до початку процесу. Протягом 10 років книга стане загальновідомою. Через 10 років ті, хто її прочитав, зроблять кар'єру, прийдуть до влади і стануть у силах змінити ієрархію суспільства.

Взагалі, кожен охочий може взяти участь у спротиві процесу матріархальної деградації методом поширення книги. І подібно до прогрессорів Стругацьких може привести до ладу цілу планету, свою власну.

До речі про головну причину матріархату. Самка це пристосуванка. Вона завжди бачить реальну картину світу. Неглибоко, без розуміння причинно-наслідкових зв'язків, оскільки її мозок маленький і з маленькими асоціативними центрами. Але завжди реальну, бо це мозок пристосуванки. Для самки, тому ідеологія - це всього лише стихійне лихо, до якого потрібно пристосуватися або інструмент маніпуляції самцем. Самець влаштований інакше. Це мисливець і воїн. Йому потрібне глибоке розуміння логіки поведінки здобичі та ворога. І самець це творець, що володіє потужним мозком. Тому йому потрібно розуміти логіку устрою світу, щоб пристосувувати його для себе і самок з дитинчатами. Тому самець мислить логічними схемами. Якщо під час виховання йому нав'язати неадекватну схему (ідеологію), то він намагатиметься за нею жити, і при цьому буде, називаючи речі своїми іменами, неадекватний. А значить неефективний, неуспішний. При цьому, не бачачи інших схем, чіплятиметься за стару, неадекватну. Самки, які бачать реальну картинку, в цьому разі кажуть: "мужик - що бик, втем'яшиться йому в голову якась примха - колом її відтіда не виб'єш". І вони, на жаль, мають рацію. І, зрозуміло, бачачи неадекватність чоловіка, самки легко використовують її у своїх цілях.

Таким чином, слабка самка з маленьким слабким мозком виявляється реально ефективною й успішнішою за сильного самця з потужним мозком. На жаль. Однак, якщо дати самцеві адекватну виразну логічну схему реального устрою світу, то він стає настільки ефективним і успішним, що від матріархату не залишається і сліду. Моя книжка дає самцеві цю схему світорозуміння. Робить його непереможним. І тому поховає матріархат, тепер уже назавжди.

"Підручник" і російське месіанство

З погляду етології росіяни - найбільш північний з європейських етносів. Суворі умови і невизначеність ієрархії протягом багатьох століть вимагали безпрецедентної здатності прораховувати ситуацію і вирішувати складні завдання виживання. Тому примативність росіян дуже низька. Настільки низька, що країна є провідним експортером не тільки вуглеводнів, а й мізків. Настільки низька, що останні сто років ми живемо взагалі без виразної культурно-релігійної традиції. Розсудком. Розумом. Поганенько живемо, але виживаємо. Ба більше, розум росіян уже настільки сильний, що значною мірою здатний протистояти стандартним разводкам ідеологів. Ані фашизм, ані фемінізм, ані комунізм уже не здатні збити людей з пантелику своїми неадекватними моделями світорозуміння і закликами до неадекватних дій настільки масштабно, як в інших народів. Навіть за відсутності ефективною державною системою правопорядку росіяни примудряються жити "по поняттям", тобто стихійно автоматично вибудовуючи примітивну систему правопорядку. Таким чином ми маємо народ, який об'єктивно максимально підходить для життя з позиції здорового глузду. Потрібно тільки одне - дати людям просту, але об'єктивну, адекватну, науково обґрунтовану модель світорозуміння. Не релігію, в яку потрібно вірити. Не ідеологію, за допомогою якої авантюристи керують натовпом. А саме наукову адекватну модель розуміння світу і відносин, засновану на розумінні механізмів, логіці та здоровому глузді. Тоді росіяни побудують максимально ефективне суспільство і будуть максимально ефективні самі. І це буде початком становлення нової цивілізації, натомість згасаючої західної. Моя книга дає цю модель. Тобто може стати основою формування нової національної російської культури.

Місце "Підручника" в ряду "священних книг"

Правила взаємодії людей усередині соціуму, особливо принципи міжстатевих стосунків, у всіх людських культурах формуються етологами-прикладниками, яких зазвичай називають духовенством. Ця взаємодія регулюється релігіями і регламентується за допомогою так званих "священних книг". Оскільки тепер розкрито й описано внутрішню біологічну логіку побудови релігій, глибинну логіку Біблії та винесено обґрунтовані рекомендації щодо подальшого регулювання життєдіяльності людей і суспільств, то ця книга за формальними критеріями може вважатися однією зі "священних книг" Людства. А оскільки після розкриття біологічної логіки життєдіяльності

людських суспільств і релігій щось принципово нове сказати вже неможливо, то ця "священна книга" - остання. Деякі читачі її так і називають - "новітній завіт".